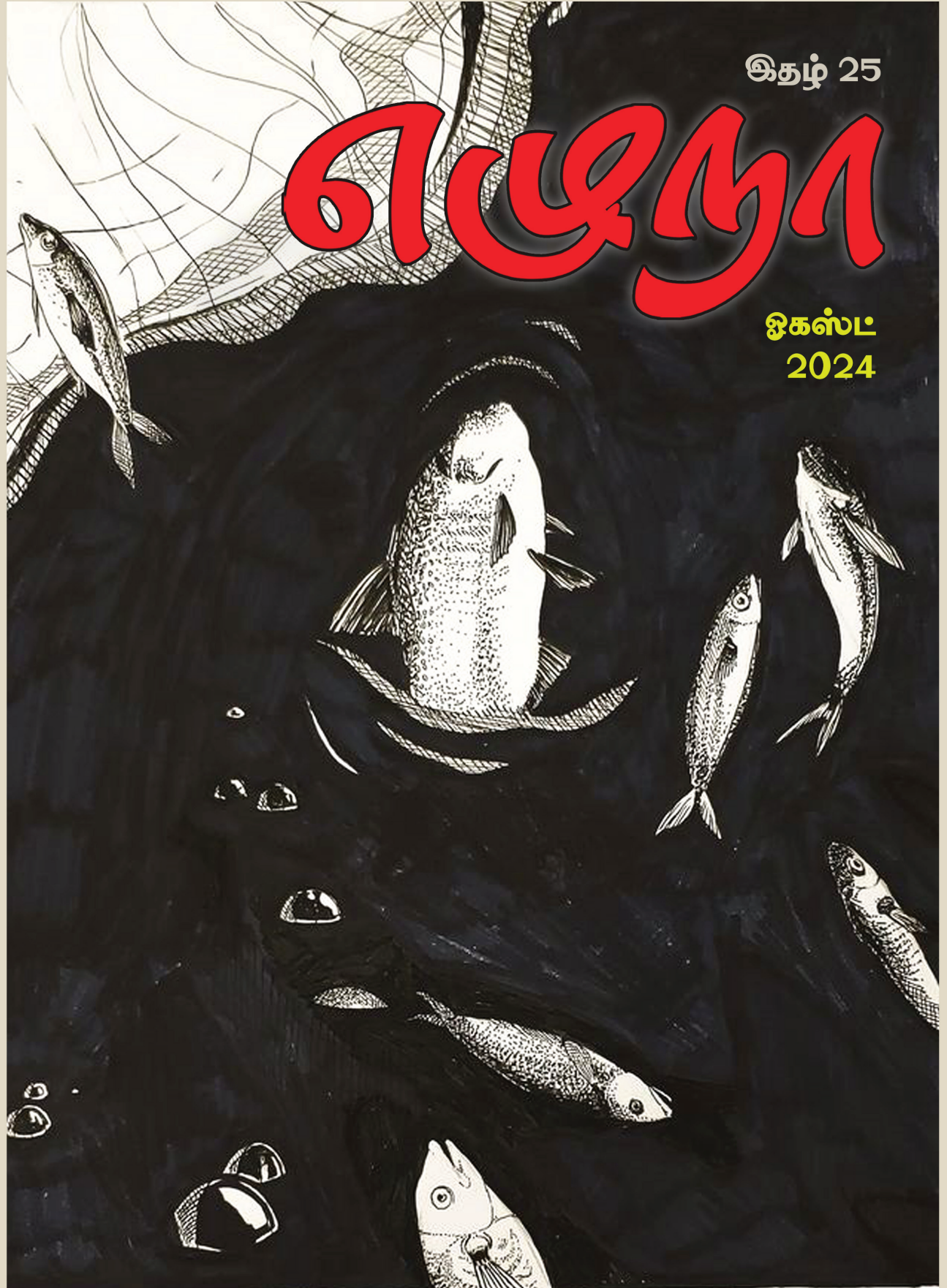

இதழ் 25

எய்யூடா

ஜகஸ்ட்
2024

அஞ்சலி

எழுநாவின் ஆவணப்பட வரிசையின் பொறுப்பாசிரியரும், இசைப்பிரியன் என்று அறியப்பட்டவருமான 'அ.சேசுவேரா' அவர்கள் 25 ஆம் திகதி யூலை மாதம் வியாழக்கிழமை அன்று காலை காலமானார்.

வன்னி புனிதபூமி சிறுவர் இல்லத்தில் வளர்ந்து, பாடசாலைப் படிப்பை முடித்து, போராட்ட காலத்தில் நிதர்சனம் தொலைக்காட்சியில் பணிபுரிந்த இவர், 2009 இற்குப் பின்னர் நிமிர்வு, சமூகம் ஊடகம், எழுநா உள்ளிட்ட ஊடகங்களிலும் ஊடகவியலாளராகப் பணியாற்றியுள்ளார்.

முன்னாள் போராளியும், ஊடகவியலாளரும், வவுனியா பிரஜைகள் குழுவின் ஊடகப் பேச்சாளரும், அரசியல் சமூகச் செயற்பாட்டாளருமான இவர் சுயாதீன ஊடகவியலாளராகவும், பத்தி எழுத்தாளராகவும், அரசியல் விமர்சகராகவும், கலைஞனாகவும் பல்புறங்களிலும் கால் பதித்துள்ளார். இசைப்பிரியன் சமூகப் பிரக்ஞைமிக்க ஒருவராவார்; தன்னுடைய ஊடகப் பயணத்தின் ஊடாக சமூகத்திலுள்ள பல்வேறு பிரச்சினைகளை வெளிக்கொணர்ந்திருந்தார்.

குறிப்பாக, எழுநாவில் பணியாற்றிய காலத்தில் சமூகத்தில் பேசப்படாத விடயங்களை ஆவணப்படத்தின் ஊடாக வெளிக்கொணர வேண்டும் என்பதில் இவர் அதீத ஆர்வம் காட்டியிருந்தார். ஊடகப் பணிகளில் அர்ப்பணிப்புடன் ஈடுபட்டுவந்த இசைப்பிரியனின் இழப்பு எழுநா குழுமத்திற்கு பேரிழப்பாகும்.

அன்னாரது ஆன்மா இயற்கையில் இளைப்பாறட்டும்!

எழுநா
குழுமம்

எழுந்து

இதழ் 25

பதிப்பாளியர்

கணேசானந்தன் சசீவன்

பொறுப்பாளியர்கள்

ஸ்ரீனிஸ்லஸ் கபில்தேவ்
ஜனனி பாலசுந்தரம்
விஜயதர்சினி திணைஸ்
பவித்ரா இரமணீகரசர்மா

- சஞ்சிகை
- வலைத்தளம்
- கற்கை வட்டம்
- குரல் வடிவம்

வளவாளர்கள்

இ. பத்மநாப ஐயர்
கனகலிங்கம் சுகுமார்
தில்லைநாதன் கோபிநாத்
கதிர் சயந்தன்
சுவர்ணலதா செந்தில்குமார்
தங்கராஜா பிரபாகரன்
பாலசுப்ரமணியம் சிவகுமார்
சிறிதரன் சோமிதரன்
மகேந்திரன் திருவரங்கன்
பரமசிவம் பவதாரணி
நிவேதிகா இராசன்

- உசாத்துணை சேவை
- உசாத்துணை சேவை
- நூல் வரிசை/ நூல் தயாரிப்பு
- நூல் வரிசை/ நூல் தயாரிப்பு
- மெய்ப்புத் திருத்தம்
- மெய்ப்புத் திருத்தம்
- காணொலி/ விவரணப்படம்
- காணொலி / விவரணப்படம்
- மொழிபெயர்ப்பு
- செயல்பாட்டு மேலாண்மை
- செயல்பாட்டு மேலாண்மை

துறை சார் ஆலோசகர் குழு

ஸ்ரீவரதராஜன் பிரசாந்தன்
கந்தையா ரமணிதரன்
குமாரவடிவேல் குருபரன்
நடராஜா சிறீஸ்கந்தராஜா
தர்சன் அம்பலவாணர்
பால சிவகடாட்சம்
நாகமுத்து பிரதீபராஜா
பரமு புள்பரடணம்
சனாதனன் தமோதரம்பிள்ளை
சேரன் உருத்திரமூர்த்தி
முத்துக்கிருஷ்ணன் சர்வானந்தன்
சபா ஜெயராசா
மரியோ அருள்தாஸ்
இரத்தினவேலுப்பிள்ளை மயூரநாதன்
கந்தையா பகீரதன்

- மொழியும் இலக்கியமும்
- நீரியலும் நீர்ப்பாசனமும்
- சட்டமும் சட்ட முறைமையும்
- கூழலும் உயிர்ப் பல்வகைமையும்
- சமயமும் இறையியலும்
- சுதேசியமும் பாரம்பரிய மருத்துவமும்
- புவியியலும் திட்டமிடலும்
- வரலாறும் தொல்லியலும்
- கட்புல அரங்கேற்ற கலைகள்
- சமூகவியலும் மானிடவியலும்
- பொருளியலும் நிதியியலும்
- கல்வியியலும் கற்றலும்
- அரசியலும் மெய்யியலும்
- கட்டடக்கலையும் வடிவமைப்பும்
- விவசாயமும் மீன்பிடியும்

நிதிப்பங்களிப்பாளர்கள்

கணேசலிங்கம் குகநுபன்
கருணானந்தன் சஞ்சேயே
சிவா சிவானந்தன்

ஆதரவளிப்போர்

தமிழ் ஊடகத் திரட்டு
மானுடம் நிறுவனம்

- ஆவணப்பட வரிசை
- நூல் வரிசை

கற்கை வட்ட ஓருங்கிணைப்பாளர்கள்

நடராஜா முரளிதரன்

- கனடா

அச்சுப்பதித்து விநியோகிப்போர்

நடராஜா முரளிதரன்

- நாளை வெளியீடு கனடா

மின்னஞ்சல்:

contact@ezhunaonline.com
ezhunamedia@gmail.com

அட்டைப்படம்

இறந்த மீன்கள். நீலப் புரட்சியின்
பாதகமான விளைவுகளோடு
தொடர்புபடுத்திப் பார்க்கக் கூடிய
ஓவியம்.

Source :

www.pinterest.com/RachelCote

FOLLOW

எழுந்து

- <https://ezhunaonline.com/>
- <https://youtube.com/user/Ezhuna>
- <https://www.facebook.com/Ezhunax/>
- <https://twitter.com/Ezhuna>
- <https://www.instagram.com/ezhunaq/>
- <https://www.tiktok.com/@ezhuna>
- <https://open.spotify.com/show/4Xn>
- <https://tinyurl.com/ykj8ru3f>
- <https://tinyurl.com/3zfkzxm>
- <https://tinyurl.com/2p83m8zj>
- <https://pca.st/swr6zomk>
- <https://radiopublic.com/6rX3L4>
- <https://tinyurl.com/bdeky92h>
- <https://anchor.fm/ezhuna>
- <https://www.clubhouse.com/club/ezhuna>
- <https://www.magzter.com/publishers/>

தொடர்பு முகவரி :

எழுந்து

63, சேர். பொன். இராமநாதன் வீதி
கலட்டி சந்தி, திருநெல்வேலி.

உள்ளே...

பெளத்தமும் அடையாள முரண்பாடுகளும்
— பகுதி 1,2 05

- ஆங்கில மூலம் : எச்.எல். செனிவிரத்தின
தமிழில் : கந்தையா சண்முகலிங்கம்

காவல் தெய்வம் சேவகர் - தி. செல்வமனோகரன் 18

சுதந்திர நாளில் ஒரு வெள்ளைக் கொடி :
எளிக் கூல்ஹைமின் சமாதான முன்னெடுப்பு
அனுபவப் பதிவு - சிவராஜா ரூபன் 25

செட்டிசூழல் : தமிழரின் பூர்வீக வரலாற்றை
வெளிச்சத்திற்கு கொண்டுவரும் சில
தொல்லியற் சான்றுகள் - பரம புஷ்பராணம் 36

நீலப் புரட்சி : வளங்களைக் காவு கொடுத்தல்
- மீநிலங்கோ தெய்வேந்திரன் 46

வெகுஜன எழுச்சியில் நாத்திக வாதம்
- நடேசன் இரவிந்திரன் 58

வெயுசிக்காமியின் நிலப்படத் தொகுப்பில்
வலிகாமம் — 2 - இரத்தினவேலுப்பிள்ளை மயூரநாதன் 64

இறக்காமம் : அனுராதபுரச் சேனாதிபதி
அரக்கனுக்காக வரி விலக்கப்பட்ட ஊர்
- விவேகானந்தராஜா துலாஞ்சனன் 70

யாழ்ப்பாணத்தில் உருவான சில
ஆரம்பகால நூலகங்கள் — 14 - நடராஜா செல்வராஜா 75

நூலக நிறுவனம் : எதிர்காலத்திற்கான டிஜிட்டல்
ஆவணகம் - ஆங்கில மூலம் : ஜெகன் அருளையா
தமிழில் : த. சிவதாசன் 85

வடக்கின் பொருளாதார மறுமலர்ச்சி : அரசு,
தனியார், புலம்பெயர்ந்தோரின் போதாமை
- ஆங்கில மூலம் : ஜெகன் அருளையா
தமிழில் : த. சிவதாசன் 91

பெருங்கற்பண்பாட்டுக் கால இலங்கையில்
தமிழரும் பெளத்தமும் - பரம புஷ்பராணம் 96

அரபுக்கள், சோனகர், முஸ்லிம்கள் : இலங்கை
முஸ்லிம் இளத்துவ அடையாளத்தின்
பரிணாமம் — பகுதி 09 - ஜி.பி. ஹாசன் 101

சாரோன் பாலாவின் 'படகு மக்கள்'
- இளங்கோ 104

பண்டைத் தமிழர் வழிபாட்டு மரபில் கண்ணகி
- ஜெகநாதன் அரங்கராஜ் 109

தமிழ் மன்னன் திரிதரனின் மகன் மகாநாகன்
பொறித்த கதிர்காமக் கல்வெட்டு
- என். கே. எஸ். திருச்செல்வம் 117

சித்தர் மலைப்பகுதியில் நாக மகாராஜன் செய்த
பணிகள் பற்றிக் குறிப்பிடும் கல்வெட்டு
- என். கே. எஸ். திருச்செல்வம் 122

மூளாய் கூட்டுறவு வைத்தியசாலை : தென்கிழக்கு
ஆசியாவின் முதல் இலாப நோக்கற்ற
கூட்டுறவு மருத்துவமனை - வை. ஜெயமுகுகன் 131

ஐரோப்பிய நாடுகளின் வளர்ச்சிக்கான காரணிகள்
- மி. ஏ. காதர் 137

1971 ஜே.வி.பி கிளர்ச்சியும் 'அரகலயவும்' : சிங்களப்
போராட்டக் கட்டமைப்பில் சாதியப் பின்னணி
- சை. கிங்ஸ்லி கோமல் 143

இலங்கையின் வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களில்
தமிழர்கள் பெரும்பான்மையாக வாழ்ந்து வருவதற்குப்
பின்னணியாக இருந்த வரலாற்றுக் காரணங்கள்
- மகேந்திரன் சானுஜன் 150

நெருக்கடிகளைத் தாங்கக்கூடிய கல்வி
முறைமைகளை உருவாக்குதல்
- ஆனந்தமயில் நித்திலவரணன் 158

மலையகத் தமிழ் மக்களின் இனப் பரம்பல் வீழ்ச்சி:
பெரும்பான்மை, சிறுபான்மையாக்கப்பட்டதன்
பின்னணி - சை. கிங்ஸ்லி கோமல் 170

கறவை மாடு வளர்ப்பில் செயற்கை நுண்ணறிவின்
பயன்பாடு - சிவபாத சுந்தரலிங்கம் கிருபாநாதகுமரன் 173

வாழ்க்கையாளரை முதன்மையாக்குதல் : வணிக
மேம்பாட்டு அணுகுமுறை - கணபதிப்பிள்ளை ரூபன் 177

மலையகப் பெண் கவிஞர்களின் படைப்புகளில்
பால்நிலை வெளிப்பாடு - மாரிமுத்து சசிரேகா 182

வடக்கு மாகாணத்தின் எதிர்கால வெப்பநிலை மற்றும்
மழைவீழ்ச்சி மாற்றம் - நாகமுத்து பிரதீபராஜா 189

கந்தையா
சண்முகலிங்கம்

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் கலைமாணிப் பட்டம் பெற்ற இவர், இலங்கை நிர்வாக சேவையில் பணியாற்றிய ஓய்வுநிலை அரசு பணியாளர். கல்வி அமைச்சின் செயலாளராக விளங்கிய சண்முகலிங்கம் அவர்கள் மிகச்சிறந்த மொழிபெயர்ப்பாளருமாவார். இவர் மொழிபெயர்த்த 'இலங்கையில் முதலாளித்துவத்தின் தோற்றம்' என்ற நூல் சிறந்த மொழிபெயர்ப்புக்கான பரிசை பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

'நவீன அரசியல் சிந்தனை', 'கருத்தியல் எனும் பனிமூட்டம்', 'இலங்கையின் இனவரைவியலும் மானிடவியலும்' ஆகியவை இவரின் ஏனைய நூல்களாகும்.

'இலங்கையில் பௌத்தம்' என்னும் இந்தத்தொடர் பௌத்தம் பற்றி மானிடவியலாளர்களாலும் சமூகவியலாளர்களாலும், அரசியல் விஞ்ஞானிகளாலும் எழுதப்பட்ட ஆய்வுகள் பற்றி அறிமுகம் செய்வதாக அமைகின்றது. குறிப்பாக 19 ஆம், 20 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் இலங்கையின் பௌத்த சமய சீர்திருத்தவாதம், சமூகம், பண்பாடு, அரசியல், இன உறவுகளில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களில் அரசியல் பௌத்தத்தின் வகிபாகம் என்பன பற்றி ஆய்வாளர்களின் கருத்துக்கள் விரிவாக இந்தத் தொடரில் நோக்கப்படும். கணநாத் ஓயசேகர, எட்டான்லி ஜே. தம்பையா, எச். எல். செனவிரத்தின, கித்சிரிமலல் கொட, சரத் அமுனுகம், ஜயதேவ உயன்கொட, குமாரி ஜயவர்த்தன, லெஸ்லி குணவர்த்தன ஆகிய இலங்கையின் சமூக விஞ்ஞானிகளின் நூல்களும் ஆய்வுக் கட்டுரைகளும், ஹவ்வார்ட் நிஜின்ஸ், உர்மிலா படனிஸ், ரிச்சார்ட் கொம்பிரிட்ஜ், யொனதன் எப்பென்சர் முதலிய இலங்கையரல்லாத ஆய்வாளர்களின் ஆய்வுகள் சிலவும் இந்தக் கட்டுரைத்தொடரில் விமர்சன நோக்கில் வாசகர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்படவுள்ளது.

ஆங்கில மூலம் : எச்.எல். செனவிரத்தின

பௌத்தமும் அடையாள முரண்பாடுகளும்

இனத்துவக் கற்கைகளுக்கான சர்வதேச நிறுவனம் (ICES) கொழும்பு, 1982 ஆம் ஆண்டு நிறுவப்பட்டது. இனத்துவக் கற்கைகள் (Ethnic Studies) என்ற ஆய்வுத்துறை உலக அளவில் பிரபலம் பெற்று வந்த காலத்தில் இலங்கையில் நிறுவப்பட்ட இந்த ஆய்வு நிறுவனம், தனது ஆண்டு நிறைவைக் கொண்டாடும் முகமாக 2002

ஆம் ஆண்டு இனத்துவமும், இனத்துவ அடையாளமும் முரண்பாடுகளும் (Ethnicity, Identity and Conflict) என்ற விடயப் பொருள் குறித்து 25 நாள் பாடநெறி ஒன்றை நடத்தியது. இப்பாட நெறியில் கலந்து கொண்டோருக்குப் பயிற்சியளிப்பதற்காக, சர்வதேச அளவில் புகழ்பெற்ற ஆய்வாளர்கள் வருகை தந்து உரையாற்றினார்கள்.

பகுதி
1

அப்பாடநெறியில் கலந்து கொண்டு உரையாற்றிய அறிஞர் எச்.எல். செனிவிரத்தின “பௌத்தம், அடையாளம், முரண்பாடுகள்” (Buddhism, Identity and Conflict) என்ற தலைப்பில் உரையாற்றினார். அவ்வுரைப் பிரதி ICES நிறுவனத்தால் சிறு நூலாக வெளியிடப்பட்டது. அந்நூலை அறிமுகம் செய்வதாக இக்கட்டுரை எழுதப்பட்டுள்ளது.

ஒற்றையாட்சி அரசு (Unitary State)

இலங்கை இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு மேலாக சிங்கள பௌத்தர்களின் நாடாக இருந்து வருகிறது. ‘இலங்கை முழுவதையும் ஒரு குடையின்கீழ் ஆண்ட மன்னர்கள் ஆட்சியாளர்களாக இருந்து வந்தனர்; அவர்கள் பௌத்தத்தின் காவலர்களாக இருந்தனர்’ என்பன போன்ற கருத்துகள் பரவலாகச் சிங்கள மக்களிடையே இருந்து வருகின்றன. இருபதாம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய வரலாற்று நூல்களும் இக் கருத்துகளை மாணவர்கள் மனதில் பதிய வைப்பனவாக அமைந்துள்ளன. இச்சொல்லாடலில் அமைந்துள்ள முக்கியமான கருத்து இலங்கை ஒற்றையாட்சி நாடாக பண்டைக் காலம் முதல் இன்று வரை இருந்து வந்ததென்பதாகும். இக்கருத்தோடு இணைந்த இரு துணைக் கருத்துகளும் உள்ளன.

அ) இலங்கையின் அரசு சிங்கள - பௌத்த அரசாக இருந்து வந்தது.

ஆ) சிறுபான்மையினரான தமிழர்கள் இந்நாட்டுக்கு அந்நியர்கள். தமிழர் இனக் குழு சிங்கள பௌத்த தேசத்தினதும் அரசினதும் பாகமாகவோ, பங்காளியாகவோ ஒரு போதும் இருந்ததில்லை.

இச் சிறு நூலின் முதலிரு பக்கங்களில் பேராசிரியர் செனிவிரத்தின இக்கருத்தியலின் கூறுகளைத் தெளிவுபடுத்துகிறார்.

“தேசியவாதிகளான அறிவாளிகளும், கருத்துருவாக்கிகளான தலைவர்கள் (Opinion Leaders) சிலரும், இலங்கை கடந்த

காலத்திலும் இன்றும் ஒற்றையாட்சியுடைய சிங்கள - பௌத்த அரசாகவே (Unitary Sinhala Buddhist State) இருந்து வந்துள்ளது என்று கூறி வருகிறார்கள். இக்கருத்தின்படி சிறுபான்மையினரின் இருப்பு மறுக்கப்படுகிறது. சிறுபான்மையினரை அந்நியராகவும், அவர்களை இலங்கையின் அரசியல் சமூகத்திலும் வாழ்விலும் உள்ளடக்கப்படாத விளிம்பு நிலையினராகவும் (Peripheral to the Srilankan Polity) கருதும் போக்குக் காணப்படுகிறது. முதலில் தேசியவாதிகளான உயர்குழுவின் (Nationalist Elite) கருத்தாக இது இருந்தது. பின்னர் இது மெதுவாக பொது மக்களிடமும் பரவிச் செறிந்துள்ளது. இந்நாடு சிறிய தேசமாகவும், பெரும்பான்மையினர் கல்வி கற்றவர்களாகவும் இருப்பதால் ஊடகங்கள் மூலமாக நாட்டின் எல்லாப் பகுதி மக்களிடமும் இக்கருத்துப் பரவியுள்ளது (பக். 1).”

நவீன தேசிய அரசு

நீண்ட நெடுங்காலமாக இருந்து வரும் ‘பௌத்த - சிங்கள ஒற்றையாட்சி அரசு’ என்னும் பொய்மை நவீன காலத்தில் தோற்றம் பெற்ற ‘நேஷன் ஸ்டேட் (Nation State)’ என்ற கருத்தால் நியாயப்படுத்தப்படுவதை பேராசிரியர் எடுத்துக் காட்டுகிறார். ‘தேசிய அரசு’ எனப்படும் கருத்து சில நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பே தோன்றியது. முதலாம் உலக மகாயுத்தத்தின் பின் உலக அளவில் அரசுகளின் அமைப்புக்கான ஒரேயொரு மாதிரி வடிவமாக இது மாறியுள்ளது.

இந்த மாதிரியை, பின்னோக்கி இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முந்தைய இலங்கையின் அரசுக் கட்டமைப்பு வடிவமாகக் காட்டும் வரலாற்றுத் திரிப்பை இலங்கையின் தேசியவாதக் கருத்தியலாளர்கள் செய்து வருகின்றனர். இது பற்றி செனிவிரத்தின கூறுவன கருத்தாழம் மிக்கவை.

“சிங்கள பௌத்த ஒற்றையாட்சி அரசு என்ற இந்தக் கருத்தை மேலோட்டமாக பார்த்தாலே ஒருண்மை விளங்கும்.

இக்கருத்தின் பின்னால் 'நவீன தேசிய அரசு (Modern Nation State)' என்ற மாதிரி உள்ளது. இக்கருத்து மாதிரி சில நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்புதான் தோன்றியது. இக்குறுகிய வரலாற்றையுடைய தேசிய அரசு முதலாம் உலக யுத்தத்தின் பின் உலகில் அரசு உருவாக்கத்திற்கான ஒரே ஒரு மாதிரியாகக் கொள்ளப்படுகிறது (பக். 1)”

தேசிய அரசு பற்றி, வரலாறும் சமூக விஞ்ஞானங்களும் கூறுவதென்ன?

19 ஆம் நூற்றாண்டிலும் 20 ஆம் நூற்றாண்டிலும் வரலாற்றாய்வாளர்களும், சமூக விஞ்ஞானிகளும் 'நேஷன் ஸ்டேட் (Nation State)' என்னும் விடயப் பொருள் பற்றி ஏராளமான ஆய்வுகளை எழுதியுள்ளார்கள் என்பதை அடுத்து செனிவிரத்தின சுருக்கமாகக் குறிப்பிடுகின்றார். அரசு (State), தேசியம் (Nation), தேசிய அரசு (Nation State) ஆகியன பற்றிய சொற்பொருள் விளக்கங்களே தெளிவாக தமிழில் எடுத்துக் கூறப்படாத நிலையில் செனிவிரத்தின கூறுபவை கவனிப்புக்குரியவை எனக் கருதுகிறோம்.

1. தேசிய அரசின் அடிப்படை இயல்புகள்
2. அதன் தோற்றத்திற்கான வரலாற்றுக் காரணங்கள்
3. தேசிய அரசுகள் வரலாற்று ரீதியாக உலகம் முழுவதும் பரவி வளர்ச்சி பெற்றமை
4. தேசிய அரசின் கருத்தியல் (Ideology), அதன் சட்ட வரையறைகள், அதன் தத்துவ - பொருளாதார அடிப்படைகள்
5. சமூக வாழ்விலும் இருப்பிலும் தேசிய அரசின் தாக்கம்

ஆகிய விடயங்கள் பற்றி ஏராளமான ஆய்வுகள் எழுதப்பட்டதாக செனிவிரத்தின அவர்கள் கூறுகிறார்கள் (பக். 2).

தேசிய அரசின் இருப்பும் அதன் பிரச்சன்னமும் எல்லா இடங்களிலும் வெளிப்படுகிறது. அது எங்கும் வியாபித்துள்ளது.

இதனால் அது எமது அன்றாட வாழ்க்கையில் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது. சமூகத்தில் உள்ள அனைத்து அமைப்புக்களையும் விடத் தேசிய அரசும், அதன் நிறுவன அமைப்புகளும் மேலாண்மை மிக்கனவாய் உள்ளன. இதனால் தேசிய அரசு நவீன காலத்து அரசு வடிவம் என்பதை மறந்து, அது வரலாற்றின் எல்லாக் காலத்திலும் இருந்து வரும் ஒரு அரசு வடிவம் என்ற பொய்யான கருத்து உருவாகியுள்ளது.

நவீனத்துக்கு முந்திய காலத்தின் அரசுகளின் (PreModern States) வரலாற்று உதாரணங்கள் சிலவற்றைப் பேராசிரியர் செனிவிரத்தின எடுத்துக் காட்டுகிறார். ஒற்றையாட்சி - தேசிய அரசு என்ற கருத்துகள், இவ்வகை அரசு மத்தியப்படுத்தப்பட்ட அரசு (Centralised State) ஆகவும் இருந்தது என்ற அனுமானத்தைக் கொண்டுள்ளன. அனுராதபுரத்தில் அமைந்திருந்த அரசு ஒற்றையாட்சி அரசாகவும், சிங்கள - பௌத்த தேசிய அரசாகவும் இருந்தது மட்டுமன்றி அது மத்தியப்படுத்தப்பட்ட ஆட்சியாகவும் இருந்தது என்பதே தேசியவாத வரலாற்றாசிரியர்களின் கருத்துமாகும்.

சோழ அரசு

சோழ அரசு பற்றிய உதாரணம் இவ்விடயத்தைப் புரிந்து கொள்வதற்கு உதவுகிறது. சோழப் பேரரசு மூன்று மண்டலங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தது.

1. சோழப் பேரரசின் தலைநகரை மையமாகக் கொண்ட மத்திய பகுதி, 'சோழ மண்டலம்' என அழைக்கப்பட்டது. சோழ மண்டலத்தில் அரசனின் அதிகாரம் பலமாக இருந்தது. அதன் கீழமைந்த பகுதிகளை அவர் நேரடியாகவே ஆட்சி புரிந்தார். அப்பகுதியின் பிரதான வருவாய் வரிவிதிப்பு மூலம் கிடைத்தது.
2. இரண்டாவதாக தொண்டை மண்டலம், பாண்டி மண்டலம் என்பன அமைந்திருந்தன. இவ்விரண்டாவது மண்டலத்தில் பேரரசின் ஆட்சி அதிகாரம் வலுவுடையதாக இருக்கவில்லை. ஏனெனில் இப்பகுதியை நேரடியாக ஆட்சி செய்தவர்களாக அவ்வப்பகுதிகளின்

சிற்றரசர்களும், தளபதிகளும் இருந்தனர். அங்கு பேரரசின் செல்வாக்கு இருந்தது உண்மையே. ஆனால் அதிகாரம் பெயரளவிலானது மட்டுமே.

சிற்றரசர்களும், தளபதிகளும் தாமே வரியை அறவிட்டார்கள். குடி மக்கள் அவர்களது நேரடிக் கட்டுப்பாட்டிற்குள் இருந்தனர். சிற்றரசர்களும் பேரரசருக்கு திறையைச் செலுத்தி அவரின் இறைமையை ஏற்றிருந்தனர். அவ்வளவு தான். இவ்விரண்டாவது மண்ணடலம் திறை (Tribute) என்ற வடிவில் சுரண்டப்பட்டது.

3. மேற்குறித்த இரு மண்டலங்களுக்கும் மாறான பகுதியாக 'ஈழ மண்டலம்' என்னும் இலங்கை விளங்கியது. இந்த மண்டலத்தில் முதலிரு மண்டலங்களைப் போல் வரி அறவீடு (Taxation) ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட முறையில் இருக்கவில்லை. குறுகிய காலம் மட்டுமே சோழரின் பிடியில் இருந்த ஈழ மண்டலம், இடையிடையே புகுந்து 'கொள்ளையிடும்' மண்டலமாக இருந்து வந்தது. சோழப் பேரரசர்களும் படைத் தளபதிகளும் இலங்கைக்குள் புகுந்து கொள்ளையடித்துச் சென்றார்கள்.

எச்.எல். செனிவிரத்தின, சோழப் பேரரசின் ஆட்சி முறை மத்தியப்படுத்தப்பட்ட ஒற்றையாட்சியாக (Centralised Unitary State) இருக்கவில்லை; அது அதிகாரம் பரவலாக்கப்பட்டிருந்த ஒரு அரசு முறை என்பதை விளக்குகிறார். அவரது இந்த விபரிப்புக்கு ஆதாரமாக, ஜோர்ஜ் ஸ்பென்சர் (George Spencer) என்பவர் எழுதிய 'THE POLITICS OF PLUNDER : THE CHOLAS IN ELEVENTH CENTURY CEYLON' (கொள்ளை அரசியல் : பதினோராம் நூற்றாண்டில் இலங்கையில் சோழர் ஆட்சி) என்ற கட்டுரையை மேற்கோள் காட்டுகிறார். ஜோர்ஜ் ஸ்பென்சரின் இக் கட்டுரை 'Journal of Asian Studies' தொகுதி 35, இதழ் 3 (1976) இல் வெளியானது (பக். 405-419).

உலகியல் அதிகாரமும் ஆன்மீக அதிகாரமும்

சோழப் பேரரசு பற்றிய உதாரணத்தைக் கூறியதையடுத்து எச்.எல். செனிவிரத்தின அவர்கள் உலகியல் அதிகாரமும் ஆன்மீக

அதிகாரமும் (Temporal and Spiritual Power) என்னும் முக்கியமான எண்ணக்கருவைப் பற்றிச் சுருக்கமாக எடுத்துக் கூறுகிறார்.

சோழப் பேரரசில் காணப்பட்டது போன்ற வேறுபட்ட வகையினவான அரசு ஒழுங்கமைப்பு (State organization) உலகின் பல்வேறு பகுதிகளில் இருந்துள்ளது என்பதை மாணிடவியல் ஆய்வாளர்கள் விரிவாக ஆராய்ந்து கூறியுள்ளனர் எனக் குறிப்பிடும் செனிவிரத்தின, 'A.M. Hocart' என்ற காலனியக் காலத்து சிவில் சேவை அதிகாரியின் 'Kings and Councillors' என்ற நூலினை மேற்கோள் காட்டி அந்நூலாசிரியரின் 'State as Sacrificial Organisation' என்னும் எண்ணக்கருவை அறிமுகம் செய்கிறார். 'சோழ அரசு போன்ற முற்கால அரசுகளில் இராணுவ பலத்தின் மூலம் மக்களை அடிபணிய வைப்பதான அரசு அதிகாரத்தை விட, சமயக்குருமார்களின் வேள்விகளையும், முடிசூட்டு விழா போன்ற சடங்குகளையும் பிரமாண்டமான முறையில் நடத்தி 'ஆன்மீக அதிகாரம்' கொண்டு குடிமக்களை அடிபணிய வைக்கும் ஆளும் உபாயம் அரசு அதிகாரத்தை நிலை நிறுத்துவதற்கு உபயோகிக்கப்பட்டது' என்ற கருத்தை ஹோகார்ட் அவர்களின் 'அரசு ஒரு சடங்கியல் ஒழுங்கமைப்பு' (State as Sacrificial Organisation) என்ற எண்ணக்கரு விளக்குகிறது. அரசு அதிகாரம் மத்தியில் இருந்து, மாகாணங்கள், மாவட்டங்கள், கிராமங்கள் எனப் படிப்படியாக விரிந்து செல்லும் போது, படை பலம் மட்டும் ஆட்சி அதிகாரத்தைத் தக்க வைக்க உதவ மாட்டாது. உலகியல் அதிகாரத்தோடு ஆன்மீக அதிகாரமும் (Spiritual Power) ஆட்சி அதிகாரத்திற்கு உதவுகிறது. படாடோபமான அரசுச் சடங்குகளையும் வேள்விகளையும் அரசர்கள் பெரும் பொருட் செலவில் நடத்தினர். இச்சடங்குகளின் போது பேரரசின் எல்லாப் பகுதிகளையும் சேர்ந்த சிற்றரசர்களும், சேனாதிபதிகளும், படைத் தலைவர்களும் சமூகமாகியிருந்து, திறைப் பொருட்களை அடையாளமாகக் கொடுத்து, பேரரசைத் தாழ்ந்து பணிந்து வணங்குவார். இந்தச் சடங்கியல் முறையை செனிவிரத்தின அவர்கள் 'Royal Style' எனச் சுருக்கமாகக் குறிப்பிடுகிறார். நூலின் அடிக்குறிப்பில் லூயி துய்மோனின் (Louis

Dumont) 'Homo Hierarchicus' என்ற நூலையும் (1970), ஆனந்த குமார சுவாமியின் 'SPIRITUAL AUTHORITY AND TEMPORAL POWER IN THE INDIAN THEORY OF GOVERNMENT' என்ற ஆய்வரையையும் குறிப்பிடுகிறார்.

தென்கிழக்காசியாவின் மலாயா அரசும், தாய்லாந்து அரசும்

மலாயாவின் அரசியல் முறைமையில் நவீனத்திற்கு முந்திய காலத்தில் 'சுல்தான்' எனப் பெயர்பெற்ற மன்னர் ஆட்சியாளராக விளங்கினார். இம் முடியாட்சி முறையில் நிர்வாக அதிகாரம் முழுவதும் மத்தியில் குவிந்திருக்கவில்லை. பல்வேறு பகுதிகளை ஆட்சி செய்த மாவட்டத் தலைமையில் இருந்த சிற்றரசர்கள் சுல்தானின் கட்டளைகளுக்குப் பணியாதவர்களாகவும், பலம் மிக்கவர்களாகவும் விளங்கினர். சில சிற்றரசர்கள் சுல்தானை விட செல்வம் படைத்தவர்களாக இருந்தனர். சிற்றரசர்கள் மேலான சுல்தானின் அதிகாரம் பெயரளவிலானதாகவே இருந்தது. ஒரு மாவட்டத்தின் சிற்றரசன் சுல்தானில் தங்கியிருக்காமல் தனது சொந்தப் பலத்திலேயே செயற்படுபவராக விளங்கினார். சிற்றரசர் ஒருவர் இறக்கும் போது அரசரிமை யாருக்குச் செல்லும் என்ற பிரச்சினையில் சுல்தானுக்கு அதிகாரம் கிடையாது. அது அவ்விடயம் குறித்த சிற்றரசின் அரச குடும்பத்தின் பிரச்சினையாகும். அக்குடும்பமே அரசுப் பதவி யாருக்குச் செல்ல வேண்டும் என்ற முடிவை எடுக்கும். சுல்தான் மலாயாவின் அரசு முறைமையில் குறியீட்டு வடிவிலான அதிகார அந்தஸ்தைக் (Symbolic Status) கொண்டிருந்தார். சுல்தான் சர்வ அதிகாரம் படைத்தவராக இல்லாத போதும் அவருக்கு மதிப்பும் மேன்மையும் இருந்தது. மலாயா அரசியல் முறைமை சுல்தானின் அரண்மனையில் நிகழ்த்தப்படும் சடங்குகள் மூலம் சுல்தானின் பதவிக்கு புனிதத் தன்மையையும் உயர் மேன்மையையும் வழங்கியது. சுல்தானின் பட்டமளிப்பு விழாவில் அளிக்கப்படும் அரசரிமை அடையாளச் சின்னங்களும் புனிதப் பொருட்களும் அவரின் இறைமையின் அடையாளங்களாக அமைந்தன.

அரண்மனையில்

நிகழ்த்தப்படும் தொடர்ச்சியான சடங்குகள் அவரின் சடங்கியல் அதிகாரத்தை மீள் உற்பத்தி செய்வனவாக அமைந்தன. மலாய அரசு முறை பற்றிய விளக்கத்திற்கு ஆதாரமாக, 'J.M.Gullick' என்பவரின் 'INDIGENOUS POLITICAL SYSTEM OF WESTERN MALAYA (LSE MONOGRAPHS IN SOCIAL ANTHROPOLOGY 17 (LONDON 1958) என்றும் ஆய்வினை எச்.எல். செனிவிரத்தின அவர்கள் ஆதாரம் காட்டுகிறார்.

நவீனத்துக்கு முந்திய காலத் தாய்லாந்தின் அரசுமுறை, பரவலாக்கப்பட்ட அதிகாரமுறைக்கு சிறந்ததொரு உதாரணமாகும். தாய்லாந்தின் அரசுமுறையை 'Centre Oriented Rather than Centralised System' என செனிவிரத்தின குறிப்பிடுகின்றார். மத்தியப்படுத்த முறையில் (Centralised System) மத்தியில் அரசு அதிகாரம் குவிந்திருக்கும். தாய்லாந்து அரசு முறையில் பிராந்தியங்கள் பலம் மிக்கனவாக இருந்தன. ஆயினும் அவை மத்தியில் ஆட்சி செய்த மன்னரின் இறையாண்மைக்கு உட்பட்டனவாக இருந்தன. தாய்லாந்தின் அரசு முறை பற்றிய புகழ் பெற்ற ஆய்வை நிகழ்த்தியவர் ஸ்டான்லி தம்பையா அவர்களின் 'WORLD CONQUEROR WORLD RENOUNCER (CAMBRIDGE UNIVERSITY PRESS 1958)' எனும் நூலை செனிவிரத்தின மேற்கோள் காட்டுறார். 'மண்டல' என்பது இந்தியப் பிரபஞ்சவியல் (Indian Cosmology) கருத்தாகும். 'The Galatic Polity' என்ற ஆங்கிலத் தொடரால் தம்பையா இம்முறையை அடையாளப்படுத்தினார். வானில் காணப்படும் நட்சத்திரக் கூட்டங்களுக்கு (Galaxy) ஒரு மத்தியான நட்சத்திரம் காணப்படுவதில்லை. அது போல பல சிற்றரசுகளின் கூட்டமாக விளங்கும் சிறுசிறு அரசுகளின் தொகுதியில் மேலாதிக்கம் செலுத்தும் அரசு இருக்காது. அரசுகளின் எல்லைகள் தெளிவற்றவை, மாறிக்கொண்டிருப்பவை.

மலாயா, தாய்லாந்து ஆகிய அரசுமுறைகளின் இயல்புகளை விளக்கிக் கூறும் செனிவிரத்தின அம்முறைமையின் விசேட இயல்பினைக் குறிப்பிடுகின்றார். அச்சமுகங்களிற்கு ஒற்றைப் பண்பாட்டு அடையாளம் இருக்கவில்லை. பொதுமைப்பட்ட ஒற்றைப் பண்பாட்டு

அடையாளம் (Single Cultural Identity) இல்லாததாய் தனித்துவமான பண்பாடுகளைக் கொண்ட சமூகங்களின் கூட்டாக அவை அமைந்திருந்தமையைக் குறிப்பிடுகின்றார்.

இமாலய மலைப்பகுதியின் குடியான் சமூகம்

இமாலய மலைப்பகுதியின் குடியான் சமூகம் (Peasant Society), ஒற்றைப் பண்பாட்டு அடையாளம் இல்லாத சமூகத்திற்கு இன்னொரு நல்ல உதாரணம் எனச் செனிவிரத்தின கூறுகின்றார். 'NATIONS AND NATIONALISM (1983)' என்ற நூலின் ஆசிரியர் ஏர்ணஸ்ட் ஹெல்னரின் மேற்கோள் ஒன்றைச் செனிவிரத்தின தருகிறார். அம்மேற்கோளின் இலகபடுத்திய மொழிபெயர்ப்பைக் கீழே தந்துள்ளோம்.

நீண்ட நெடுங்காலமாக இருந்து வரும் 'பெளத்த - சிங்கள ஒற்றையாட்சி அரசு' என்னும் பொய்மை நவீன காலத்தில் தோற்றம் பெற்ற 'நேஷன் ஸ்டேட் (Nation State)' என்ற கருத்தால் நியாயப்படுத்தப்படுவதை பேராசிரியர் எடுத்துக் காட்டுகிறார். 'தேசிய அரசு' எனப்படும் கருத்து சில நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பே தோன்றியது. முதலாம் உலக மகா யுத்தத்தின் பின் உலக அளவில் அரசுகளின் அமைப்புக்கான ஒரேயொரு மாதிரி வடிவமாக இது மாறியுள்ளது.

“இமாலயப் பகுதியின் குடியான்கள் (Peasants), பூசாரிகள் - துறவிகள் - சாமியாடிகள் என்னும் பலதரப்பட்ட சமய ஞானிகளுடன் உறவுடையவர்களாய் இருப்பார்கள். அத் தொடர்புகள், சூழல் (Context), ஆண்டின் பருவ கால வேறுபாடுகள் என்பனவற்றுக்கு ஏற்ப வேறுபடும். ஒரு குடியான் எந்தச் சாதியைச் சேர்ந்தவர், எந்தக் குடியில் பிறந்தவர், எந்த மொழியைப் பேசுவார் என்பதனையும் பொறுத்து இந்த உறவுகளும் வேறுபடும். உதாரணமாக மந்தை மேய்ப்பவர், உழவுத் தொழில் செய்பவர், கைவினைஞர் போன்றோர் தொழிலின் படியான சாதிய

அடையாளத்தை உடையவர்களாக இருப்பார். அவர்கள் மொழி என்ற பொதுமைக்குள் அடங்காதவராக ஒருவரை விலக்கி வைத்திருப்பார். ஒருவரது மொழிக் குழுமத்தினரே குறித்த நபரை 'எம்மவர் அல்ல' என விலக்கி வைக்கும் நிலை எழலாம். வாழ்க்கைப் பாங்கு (Life Style), தொழில், மொழி, சடங்கியல் நடைமுறைகள் யாவும் ஒருங்கிணைவதில்லை. ஒரு குடும்பத்தின் அரசியல், பொருளாதார இருப்பு, தெளிவற்ற அடையாளங்களைச் சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைக்கு ஏற்பத் தந்திரமாகக் கையாள்வதிலேயே தங்கியுள்ளது. தெரிவுகளுக்கான கதவுகள் திறந்தே இருக்கும். அவை மூடி வைக்கப்படுவதில்லை. இமாலயக் குடியான் சமூகங்கள் 'தேசிய இனம்' என்ற தெளிவான

அடையாளத்தை விரும்பி ஏற்பதோ தமக்கு உள்ளக ஒருமைப்பாடும், வெளியக சுயாட்சியும் (External Autonomy) வேண்டும் என்று கோருவதோ கிடையாது. மரபுவழிச் சமூகப் பின்புலத்தில் பிரதானமான 'ஒற்றைப் பண்பாட்டு அடையாளம் (Single Overriding Cultural Identity)' என்ற கருத்து அர்த்தம் உடையதாக இருப்பதில்லை.”

ஏர்ணஸ்ட் ஹெல்னர், 20 ஆம் நூற்றாண்டின் இமாலயப் பகுதிகளின் குடியான் சமூகங்களிற்கு ஒற்றைப் பண்பாட்டு அடையாளம் அர்த்தமுடையதல்ல எனக் குறிப்பிட்டார். இதற்கு மாறாக, பிரதானமான ஒற்றைப் பண்பாட்டு அடையாளம் காலனியத்திற்கு முற்பட்ட

இலங்கையில் காணப்பட்டதாக இலங்கையின் தேசியவாதிகள் கருதுகின்றனர். இலங்கையில் காலனியத்திற்கு முற்பட்ட காலத்தில் தோன்றிய இலக்கியப் பனுவல்களில் பெளத்த உணர்வு நிலை (Buddhist Consciousness) வெளிப்படுவது உண்மையே. அவ்வாறே இப்பனுவல்களில் இலங்கை முழுவதையும் ஒரு குடையின் கீழ் உட்படுத்திய மேலாண்மையுடைய சிங்கள - பெளத்த அரசு (Sinhala Buddhist State) என்னும் மாதிரி (Model) பற்றிப் பேசப்படுவதும் உண்மையே. ஆயினும் இவற்றை ஆதாரப்படுத்தும் வலிதான வரலாற்றுச் சான்றுகள்

எவையும் கிடையாது என்பதே வரலாற்று ஆசிரியர்களின் முடிவாகும். அத்தோடு நவீனத்திற்கு முந்திய அரசு முறைகள் பற்றிய எமது கோட்பாட்டு அறிவு, அக்கருத்தை ஆதரிப்பதாக இல்லை. அவ்வாறாயின் இலக்கியப் பனுவல்கள் அத்தகையதொரு அரசு பற்றிய சித்திரத்தைத் தருவதன் காரணம் யாது? தென்னிந்தியாவில் இருந்து வந்த படையெடுப்புகள் இப்பனுவல்களை எழுதியோர் மனதில் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியிருந்தல் வேண்டும். அதனால் தான் அவர்கள் இவ்வாறாக எதிர்வினையாற்றினர் என ஊகிக்க இடமுள்ளது (பக்.05). நவீன கால வரலாற்றாசிரியர்களில் பலர் கூட, 'பண்டைய நாளில் இலங்கையில் பௌத்த தேசிய அடையாள உணர்வு இருந்தது; அதனை அடிப்படையாகக் கொண்ட அரசு இருந்தது' என்று எழுதியிருப்பதையும் செனிவிரத்தன் குறிப்பிடுகின்றார். தெற்காசிய, தென்கிழக்காசிய நாடுகளிலும், இலங்கையிலும் காலனித்துவத்தின் வருகைக்கு முந்திய காலத்தில் அரசுக் கட்டமைப்பு எவ்வாறு இருந்தது, தேசிய அரசு (Nation State) என்ற அமைப்பு பண்டைய நாளில் இருந்திருக்க முடியுமா? என்பதை கோட்பாட்டின் துணையுடன் ஆராய்வதே அறிவு பூர்வமானது என செனிவிரத்தின கூறுகின்றார்.

நவீன தேசிய அரசு அல்லது நேஷன் ஸ்டேட் (Nation State) பற்றிய வரைவிலக்கணத்தை இக்கட்டுரையின் முற்பகுதியில் விளக்கிக் கூறினோம். நேஷன் ஸ்டேட் என்ற மாதிரியில் 'முந்து தேசிய அரசு (Proto Nation State)' இலங்கையில் கண்டி இராச்சியத்தில் தோன்றியது என்றொரு கருத்தை தேசியவாத எழுத்தாளர்கள் கூறுவதுமுண்டு. பேராசிரியர் செனிவிரத்தின அவர்கள் கண்டி இராச்சிய காலத்து அரசு எவ்வாறு இருந்தது என்பதை அடுத்து விளக்குகின்றார்.

கண்டி இராச்சிய காலத்து அரசு

'நேஷன் ஸ்டேட்' கோட்பாடு, மத்தியப்படுத்தப்பட்டதும் மேலாதிக்கமுடையதுமான அரசு (Centralised and Hegemonic State) மத்தியில் இருந்தது என்று கூறுகிறது. அந்த

**சுல்தான் சர்வ அதிகாரம்
படைத்தவராக இல்லாத
போதும் அவருக்கு மதிப்பும்
மேன்மையும் இருந்தது. மலாயா
அரசியல் முறைமை சுல்தானின்
அரண்மனையில் நிகழ்த்தப்படும்
சடங்குகள் மூலம் சுல்தானின்
பதவிக்கு புனிதத் தன்மையையும்
உயர் மேன்மையையும் வழங்கியது.**

மேலாதிக்க அரசு தனது ஆட்சிப்பரப்பில் ஓரினத் தன்மையுள்ள (Homogeneous) சமூகம் ஒன்றைக் கொண்டிருந்தது என்றும் கூறுகிறது (பக்.06). இத்தகைய தன்மையுடையதாக காலனித்துவத்திற்கு முந்தைய காலத்துக் கண்டி இராச்சியம் இருந்தது என்று கூற முடியுமா என்ற கேள்வியை எழுப்பி, அதற்கு விடை கூறும் முறையில், கண்டிய நிலமானிய அரசு அவ்வாறு மத்தியப்படுத்தப்பட்ட மேலாதிக்கமுடைய அரசாகவும் ஓரினத் தன்மையுடைய மக்கள் சமூகத்தை ஆட்சி செய்யும் அரசாகவும் இருக்கவில்லை என்று செனிவிரத்தின கூறுகின்றார் (பக்.06).

கண்டிய அரசு, 'மண்டல அரசியல் சமூகம் (The Galactic Polity)' என்பதற்குச் சிறந்த எடுத்துக் காட்டாக விளங்குகிறது என செனிவிரத்தின கூறுகின்றார். கண்டி இராச்சியத்தில் இரு பிரிவுகள் இருந்தன. இவற்றுள் 'ரட்ட' எனப்படுவது ஒரு பிரிவு. 'ரட்ட' சிறிய இடப்பரப்பை உடைய சிறு பிரிவுகள். இவை தலைநகரான கண்டியைச் சுற்றி அமைந்திருந்தன. இதனை ஆளும் நிர்வாக அதிகாரியான 'ரட்டே' மஹாத்மயாவின் அதிகார எல்லைக்குள் இருந்த பகுதி அரசனின் நேரடிக் கட்டுப்பாட்டிற்குள் இருந்து வந்தது. அப்பகுதி கண்டி நகருக்கு அண்மையில் இருந்தபடியால் அரசனால் அப்பகுதியை நேரடியாகக் கண்காணிக்க முடிந்தது. கண்டி நகரத்தில் இருந்து தூரத்தே இருந்த பகுதிகளான 'திசாவனிகள்' அரசனின் நேரடிக் கட்டுப்பாட்டில் இருக்கவில்லை. மிகவும் தொலைதூரத்தில் இருந்தனவும் தனிமைப்படுத்தப்பட்டனவுமான இப்பிரிவுகள், உண்மையில் சுயாட்சியுடைய

பகுதிகளாக இருந்தன. இவை அரசின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்து முழுமையாக விலகி இருந்தன (The More Distant and Isolated of These Divisions Were De Facto Autonomous Domains, Completely Out of the Kings Control - பக். 06).

மேற்கண்டவாறு குறிப்பிடும் செனிவிரத்தின கண்டி இராச்சியத்தில் அரசனின் நேரடிக் கட்டுப்பாட்டில் இருந்த 'ரட்ட' பிரிவுகளுக்கும், நேரடிக் கட்டுப்பாட்டுக்குள் இல்லாத திசாவ பிரிவுகளுக்கும் இடையிலான முக்கிய வேறுபாட்டை எடுத்துக் காட்டுகின்றார். தூரத்தே இருந்த திசாவ பகுதிகள் ஏறக்குறைய சுயாட்சிப் பகுதிகளாகவே இருந்தன. அரசின் இறையாண்மை இப்பகுதிகளில் பெயரளவிலானதாயும், சடங்கியல் தன்மையுடையதாகவும் இருந்தது. இவற்றில் மலாயா மாதிரியில் காணப்பட்டது போன்று சடங்கியல் குறியீட்டு வடிவிலான அதிகாரமே இருந்தது (Like the Malay System, The King Had Ritual and Symbolic Authority (பக். 67). இதனை அடுத்து அவர் கண்டி அரசு முறையின் இன்னோர் அம்சத்தையும் எடுத்துக் கூறுகின்றார்.

The ancient and medieval polities of Srilanka were not unitary or 'Ekiya' as believed by nationalist elites and relentlessly reiterated in the nationalist media (பக். 07). பண்டைய மத்திய கால அரசுகளை 'ஒற்றையாட்சி முறை (Unitary System)' எனக் கூற முடியாது என்பதை மேற்குறித்த ஆங்கில வாக்கியம் எடுத்துக் கூறுகிறது. இலங்கையின் வரலாற்றில் பண்டைக்காலத்திலும், மத்திய காலத்திலும் ஒற்றையாட்சி அரசுமுறை இருந்தது என சிங்களத் தேசியவாத உயர்குழாம் (Nationalist Elite) நம்புகிறது. இதனையே தேசியவாத ஊடகங்களான வானொலி, தொலைக்காட்சி, பத்திரிகைகள் என்பன நாளும் பொழுதும் அழுத்தம் கொடுத்துத் திரும்பத் திரும்பக் கூறி வருகின்றன. இது உண்மைக்கு புறம்பான வரலாற்றுத் திரிபு. வரலாற்றைப் பாடசாலைகளில் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களும் இந்தப் பொய்ப்புணைவை மாணவர்களின் மனதில் விதைக்கின்றார்கள். இக் கருத்திற்கு ஏற்ற முறையிலே பாடப் புத்தகங்களிலும் வரலாறு எழுதப்பட்டிருக்கின்றது என

பேராசிரியர் செனிவிரத்தின குறிப்பிடுகின்றார். இன்று இலங்கையில் உள்ள ஒற்றையாட்சி முறையின் கீழ், மத்தி - மாவட்டம் - உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவு - கிராம சேவகர் பிரிவு என அதிகாரம் படிப்படியாக மேலிருந்து கீழ் நோக்கிச் செல்லும் அதிகாரப் படிமுறை ஒழுங்கமைப்பு (Bureaucratic Hierarchical Organisation) உள்ளது. அத்தகைய ஒழுங்கமைப்பு கண்டி அரசுக் காலத்திலும் இருந்தது என்று எண்ணத்தக்க வகையில் வரலாற்றுப் பாடநூல்கள் எழுதப்பட்டன. விளக்கமாகச் சொல்வதானால் அரசன் - திசாவை - கோறளை - அத்துக்கோறளை - விதானை என ஒரு திட்டவட்டமான தெளிவான அதிகாரப்படிமுறை ஒழுங்கமைப்பு கண்டி இராச்சியத்தில் இருந்தது என்றவாறு மாணவர்களை நம்ப வைக்கும் முறையில் வரலாற்றுப் பாடநூல்கள் ஊடாக போதிக்கப்படுகிறது. இப் பின்னணியில் இலங்கையில் நவீன காலத்தில் சிறுபான்மை இனங்களிற்கு அதிகாரப் பகிர்வு செய்தலும் (Sharing of Power), இலங்கையின் அரசியல் பிரச்சினைக்கு தீர்வு காண்பதும் சிக்கலான ஒன்றாக மாற்றப்பட்டுள்ளது என்பதை பேராசிரியர் எடுத்துக் காட்டுகின்றார்.

சுல்தான் மலாயாவின் அரசு முறைமையில் குறியீட்டு வடிவிலான அதிகார அந்தஸ்தைக் (Symbolic Status) கொண்டிருந்தார். சுல்தான் சர்வ அதிகாரம் படைத்தவராக இல்லாத போதும் அவருக்கு மதிப்பும் மேன்மையும் இருந்தது. மலாயா அரசியல் முறைமை சுல்தானின் அரண்மனையில் நிகழ்த்தப்படும் சடங்குகள் மூலம் சுல்தானின் பதவிக்கு புனிதத் தன்மையையும் உயர் மேன்மையையும் வழங்கியது.

பகுதி 2

ஒற்றையாட்சி அரசு (Unitary State), 'நேஷன் ஸ்டேட்' (Nation State) என்பன நவீன அரசியல் கோட்பாடுகள் சார்ந்த அரசறிவியல்துறை எண்ணக்கருக்கள் (Concepts) என்பதையும், நவீனத்துக்கு முந்தியகால அரசுகளை ஒற்றையாட்சி முறையில் அமைந்த நேஷன் ஸ்டேட்ஸ் (Nation State) என விளக்கம் கூறுவது வரலாற்றுத் திரிபு என்பதையும் பேராசிரியர் செனிவிரத்தின விளக்கிக் கூறியிருப்பதை இக்கட்டுரையின் முதலாம் பகுதியில் எடுத்துக் கூறினோம். 2500 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக இலங்கையில் அனுராதபுரத்தைத் தலைநகராகக் கொண்டு சிங்கள - பௌத்த அரசு இருந்து வந்தது என்றும், அனுராதபுரத்தின் அரசர்கள் இலங்கை முழுவதையும் 'ஒரு குடைக்கீழ்' ஆண்டு வந்தனர் என்றும் கூறுவது ஆதாரமற்ற கற்பனை, வரலாற்றுத் திரிபு என்பதை பேராசிரியர் ஆசிய நாடுகள் சிலவற்றின் வரலாற்று உதாரணங்களை எடுத்துக்காட்டி விளக்கியிருந்தார். இவ்விரண்டாம் பாகத்தில் அனுராதபுர அரசின் இயல்பு குறித்த விவாதம் ஒன்றைப் பற்றி அவர் கூறியிருப்பனவற்றை எடுத்துக் கூறவுள்ளோம்.

'இலங்கைத் தீவு 2500 சதுர மைல் பரப்பளவுள்ள சிறிய தீவு. இத்தீவின் ஒரு பகுதியான வன்னிப் பிராந்தியத்தை இன்று (இக்கட்டுரை எழுதப்பட்ட ஆண்டான 2002 இல்) விடுதலைப் புலிகள் கைப்பற்றி வைத்திருக்கிறார்கள். இலங்கை அரசின் ஆணை அவர்களின் பிடியில் உள்ள பகுதியில் செல்லுபடியாகாது என்ற நிலை உள்ளது. போக்குவரத்து வசதிகள் முன்னேற்றமடைந்த இந்த நவீன காலத்தில் இந் நிலை இருக்கின்றதென்றால் பண்டைய காலத்தில் அனுராதபுரத்தைத் தலைநகராகக் கொண்ட அரசர்கள் வடபகுதி உட்பட்ட இலங்கை முழுவதையும் ஒரு குடைக்கீழ் கட்டியாண்டார்கள் என்று கூறுவது நம்பக்கூடிய விடயமா என்ற வினாவை (பக்கம் 7) செனிவிரத்தின முன்வைக்கிறார்.

பண்டைக் காலத்திலும் இடைக்காலத்திலும் அனுராதபுரத்தில் இருந்து ஆட்சி செய்த மன்னர்களின் ஆணைக்கு

உட்பட்டதாக இலங்கையின் வட பகுதி இருந்தது என்று கூறுவது சடங்கியல் அர்த்தத்தில் (Ritual Sense) உண்மையாக இருக்கலாம். ஆனால் ஆட்சி அதிகாரம் உள்ளூர் மக்கள் சமூகங்களிடமும், அச் சமூகங்களின் தலைவர்களிடமும் (Chieftains) இருந்திருந்தல் வேண்டும் என்பதே நியாயமான ஊகமாகும் என்ற கருத்தைச் செனிவிரத்தின அவர்கள் அழுத்திக் கூறுகிறார்.

அனுராதபுரத்தை ஆட்சி செய்த ஆளும் குழுவை (Ruling Class) 'சிங்கள' என்ற மொழி அடையாளத்தால் குறிப்பிட்டமைக்கு 12 ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்டகால நூல்களில் சான்றுகள் கிடையாது என்று ஆர்.ஏ.எல்.எச். குணவர்த்தன (R.A.L.H. Gunawardana) 'சிங்களத்தின் மக்கள்' (PEOPLE OF THE LION) என்ற தலைப்பில் எழுதிய ஆய்வுக் கட்டுரையில் குறிப்பிட்டார். இக்கட்டுரை 1984 ஆம் ஆண்டில் இலங்கைச் சமூக விஞ்ஞானிகள் சங்கத்தால் (Social Scientist Association - SSA) வெளியிடப்பட்ட 'ETHNICITY AND SOCIAL CHANGE IN SRI LANKA - 1984' என்னும் நூலில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. பெரும் விவாதத்திற்குக் காரணமாக இருந்த இக் கட்டுரையில் அவர் கூறிய முக்கியமான கருத்துகள் சிலவற்றை இவ்விடத்தில் குறிப்பிடுதல் அவசியமானது. அனுராதபுரத்தை ஆட்சிசெய்த ஆளும் குழு 12 ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்டகாலத்தில் 'சிங்கள' என்ற மொழி அடையாளத்தைப் பெற்றிருக்கவில்லை என்று குணவர்த்தன கூறியிருப்பதன் பொருள் 'சிங்களம்' என்ற மொழி அடையாளம் 12 ஆம் நூற்றாண்டு வரை அனுராதபுரத்தில் வாழ்ந்த எல்லா மக்களையும் உள்ளடக்கும் அடையாளமாக வளர்ச்சி பெற்றிருக்கவில்லை என்பதாகும். சிங்கள மொழி ஆளும் குழுவான சிறு குழுவினரின் மொழியாக அக்காலத்தில் இருந்துள்ளது. அனுராதபுரச் சமூகம் அக்காலத்தில் விவசாயப் பொருளாதாரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தது. அச் சமூகத்தில் சிங்கள மொழியைப் பேசும் பல குழுக்கள் இருந்தன. உதாரணமாகக் கைவினைஞர் (Craftsmen) சமூகத்தினரும் விவசாயத்தைச் செய்பவர்களாகவும் சிங்கள மொழியைப் பேசுபவர்களாகவும் இருந்தனர்.

ஆயினும் 'சிங்கள' என்ற அடையாளத்தில் இருந்து கைவினைஞர்கள் அக்காலத்தில் விலக்கி வைக்கப்பட்டனர். சமூகத்தின் உயர்குழுவான (Elites) ஆளும் குழுவே 'சிங்கள' என்ற அடையாளத்தைத் தமக்கே உரியதாக வைத்திருந்தது.

இக்காரணத்தால் இலங்கை வரலாற்றில் ஒரு குறிப்பிட்ட காலம் வரை சிங்கள மொழி, அம்மொழியைப் பேசும் அனைவரையும் குறிக்கும் அடையாளமாக இருக்கவில்லை. தமக்குரிய அடையாளமாகவும், பிறரை அவ்வடையாளத்தில் இருந்து விலக்கி வைத்ததுமான சிறு சமூகக் குழுவை குணவர்த்தன அவர்கள் 'ஆளும் வர்க்கம்' (Ruling Class) எனக் குறிப்பிட்டார்.

'சிங்கள' என்பது பொது அடையாளமாக உருவாக்கம் பெற்றிருக்கவில்லை எனக் குணவர்த்தன கூறியிருப்பதைக் குறிப்பிட்டோம். அக்காலத்தில் பௌத்தர்கள் (Buddhist) என்ற அடையாளம் 'சிங்கள' என்பதைவிடச் சிக்கலானதாக இருந்தது. 'சிங்கள' என்ற அடையாளம் உடையவராய் இருந்த சிங்கள மொழி பேசுபவர்களில் பலர் பௌத்தர்கள் அல்லாதவராய் இருந்தனர். அத்தோடு 'சிங்கள' மொழி பேசாதவர்களான பிறமொழி பேசும் குழுவினர் பௌத்தர்களாகவும் இருந்தனர். இக்காலத்து நிலை அனுராதபுரக் காலத்து நிலையை விட வேறானது என்பது கவனிக்கத்தக்கது. இன்று இலங்கையில் ஒருவரை பௌத்தர் என அடையாளம் கண்டால் அவர் சிங்களவராகத்தான் இருப்பார் என்ற நிலை உள்ளது. அதாவது 'சிங்கள - பௌத்தர்' என்ற அடையாளம் இன்று வாழ்வியல் உண்மை. அனுராதபுரக் காலத்தில் அப்படியிருக்கவில்லை. குணவர்த்தன அவர்களின் கருத்துப்படி 'சிங்கள' என்ற அடையாளம் முதலில் ஆளும் சிறு குழுவான உயர்குழுவின் அடையாளமாக இருந்தது. இவ்வடையாளம் பின்னர் படிப்படியாக அனுராதபுர இராச்சியத்தின் மக்களை (People of the Kingdom) உள்ளடக்கிய அடையாளமாக மாறியது. பௌத்தர் என்ற அடையாளம் 'சிங்கள' என்பதனோடு ஒருங்கிணைவதாக அக் காலத்தில் இருக்கவுமில்லை.

துட்டகைமுனு - எல்லாளன் யுத்தம்

துட்டகைமுனு - எல்லாளன் யுத்தம் பற்றி தேசியவாத வரலாற்றாசிரியர்களின் எழுத்துகள் அனுராதபுரக் காலத்துச் சமூக அரசியல் நிலைமைகள் பற்றிய தவறான கருத்துகளை மக்களிடையே உருவாக்கியுள்ளன. அக்காலத்தில் சிங்கள இனக்குழுமம், தமிழ் இனக்குழுமம் என்று இருவேறு குழுமங்கள் தெளிவான மொழி, சமய அடையாளங்களுடன் வளர்ச்சி பெற்றிருந்தன என்பது ஆதாரமற்றது. மகாவம்சத்தை தவறான முறையில் வாசிப்புச் செய்து இவ்வாறு ஒரு பொய்மையைத் தேசியவாத வரலாறு உருவாக்கியுள்ளது. துட்டகைமுனு - எல்லாளன் யுத்தத்தில் துட்டகைமுனுவிற்கு எதிராகப் போரிட்டவர்கள் அனைவரும் தமிழர்கள் அல்லர். துட்டகைமுனு எல்லாளனை எதிர்கொண்டு போரிடுவதற்கு முன்னர் 32 ஆட்சியாளர்களுடன் போரிட்டு அம்மன்னர்களைப் போரில் தோற்கடித்தான் என மகாவம்சம் கூறுகிறது. இதன் மூலம் நாம் தெரிந்துகொள்ளும் உண்மை யாதெனில், 32 தனித்தனியான சுதந்திரமான சிறிய இராச்சியங்கள் இருந்தன. அந்த இராச்சியங்களின் மன்னர்களைத் துட்டகைமுனு தோற்கடித்தான் என்பதாகும். 32 வெவ்வேறு அதிகார மையங்கள் (Power Centres) இருந்தன. அவை யாவற்றையும் வெற்றிகொண்ட துட்டகைமுனு அவற்றை 'ஒரு குடைக் கீழ்' (One Umbrella) கொண்டுவந்தான். இதன் பொருள், அவற்றையெல்லாம் அழித்து ஒன்றுபடுத்தல் (Unification) என்பதன்று. வரலாற்றுப் பாட நூல்கள் 'ஒரு குடையின் கீழ்' என்பதை அனுராதபுரத்தை தலைநகராகக் கொண்ட மத்தியப்படுத்தப்பட்ட அரசாட்சியை துட்டகைமுனு நிறுவியதாகச் சித்தரித்துள்ளன. குணவர்த்தன அவர்களின் விளக்கத்தின்படி அனுராதபுரப் பிராந்தியத்தில் பல சிற்றரசுகள் இருந்து வந்தன. பல அதிகார மையங்கள் இருந்தன. அவற்றுள் ஒரு சிற்றரசாகவிருந்த தேவநம்பியதீசனின் அரசு, பிற சிற்றரசுகளை விடச் செல்வாக்கு மிக்கதாக விளங்கியது. அவ்வரசின் செல்வாக்கு சடங்கியல் இறைமை (Ritual

Sovereignty) சார்ந்ததாகும். இக்கட்டுரையின் முதற்பகுதியில் J.M. ஹல்லிக் (J.M. Gullick) மலாயாவின் அரசு முறையைப் பற்றியும் எஸ்.ஜே. தம்பையா தாய்லாந்து அரசுமுறை பற்றியும் கூறியிருப்பனவற்றை விவரித்துக் கூறினோம். அனுராதபுரத்தின் அரசுமுறை மலாயா - தாய்லாந்து ஆகியவற்றின் அரசுமுறைகளை ஒத்த 'மண்டல அரசு' (Galactic Polity) ஆகவே இருந்தது எனலாம். பிராமிக் கல்வெட்டுகளிலும், மஹாவம்சம் போன்ற நூல்களிலும் கிடைக்கும் தகவல்கள் இவ்வண்மைக்குச் சான்றாக விளங்குகின்றன. துட்டகைமுனு - எல்லாளன் யுத்தம் பற்றிய வரலாற்றுத் தகவல்களின் மீளாய்வு அனுராதபுர அரசருவாக்கம் பற்றிய உண்மைகளைத் தெளிவுபடுத்துவன.

பெளத்த அடையாளம்

அனுராதபுரத்தை ஆட்சி செய்த மன்னர்களின் பெளத்த அடையாளம் பற்றிய தப்பெண்ணங்கள் பல உள்ளன. தென்னிந்தியாவில் இருந்து வந்த ஆக்கிரமிப்பாளர்கள் (Invaders) பெளத்த சமயத்திற்கு அழிவை ஏற்படுத்தினர் என்பதற்குக் கல்வெட்டுச் சான்றுகள் இல்லை என குணவர்த்தன கூறுகிறார். இலங்கைக்கு வந்து ஆட்சியைக் கைப்பற்றி ஆட்சி செய்தவர்களில் பலர் பெளத்த சமயத்தினை ஆதரித்தவர்களாக இருந்தனர். அவர்களில் ஒருவரின் பெயர் 'புத்ததாச' ஆகும். 'புத்ததாச' என்பதன் பொருள் புத்தரின் சேவகன் என்பதாகும்.

தென்னிந்தியாவில் சைவ - வைணவ எழுச்சிக் காலத்தில் பெளத்தம், சமணம் ஆகிய இரு சமயங்களுக்கும் எதிரான தீவிரவாதம் தோன்றியது. அதற்குப் பின்னரே இலங்கையின் பெளத்தர்கள் தமிழர்களைப் பகைமை உணர்வோடு, பெளத்தத்தின் எதிரிகளாகப் பார்த்தனர்.

இத்தகைய வெறுப்புணர்வு வளர்ச்சிபெறத் தொடங்கியதன் பின்னரே 'சிங்கள' அடையாளத்தின் பிரிக்க முடியாத அங்கமாக 'பெளத்தம்' என்ற அடையாளம் சேர்ந்துகொண்டது.

'சிங்கள' அடையாள உருவாக்கம் பற்றிய விவாதம்

'சிங்கள' அடையாளம் (Sinhala Identity) என்ற அடையாளம் வளர்ச்சியுற்றமை பற்றி குணவர்த்தன அவர்கள் 'THE PEOPLE OF THE LION' (சிங்கத்தின் மக்கள்) எனும் கட்டுரையில் கூறிய கருத்துகள் இலங்கையின் அறிஞர்கள் மத்தியில் பெரும் சர்ச்சை ஒன்றை உருவாக்கியது. K.N.O. தர்மதாச என்ற பேராசிரியர் குணவர்த்தனவின் கட்டுரையை விமர்சித்து ஒரு ஆய்வுரையை எழுதினார். K.N.O. தர்மதாச பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் சிங்களத் துறையில் பேராசிரியராக இருந்தவர். அவர் எழுதிய கட்டுரை 'PEOPLE OF THE LION : ETHNIC IDENTITY, IDEOLOGY AND HISTORICAL REVISIONISM IN CONTEMPORARY SRI LANKA' என்ற தலைப்பில் அமைந்தது. இக்கட்டுரை 1989 ஆம் ஆண்டு SRI LANKAN JOURNAL OF HUMANITIES - NO 1, 2 (1989) என்னும் பருவ இதழில் பிரசுரிக்கப்பட்டது. குணவர்த்தனவின் ஆய்வுக் கட்டுரையில் முன்வைக்கப்பட்ட வாதங்களையும், K.N.O. தர்மதாசவின் கட்டுரையில் முன்வைக்கப்பட்ட வாதங்களையும் சீர்தூக்கி ஆராய்ந்த மானிடவியலாளர் ஸ்டான்லி ஜே. தம்பையா அவ்விடயம் பற்றிய தனது கருத்துரையை 'பெளத்தத்திற்கு துரோகம்?' (BUDDHISM BETRAYED?) என்ற தலைப்பிலான நூலில் கூறியிருந்தார். பேராசிரியர் எச்.எல். செனிவிரத்தின அதனை மேற்கோளாகத் தந்துள்ளார். குணவர்த்தனவும், தர்மதாசவும் 'சிங்கள அடையாள உருவாக்கம்' பற்றிய விடயத்தின் நுட்பவிபரங்கள் பலவற்றைக் கூறியிருந்தபோதும் ஒரு விடயத்தில் இரு பேராசிரியர்களும் ஒருமித்த கருத்துடையவர்களாகவே உள்ளனர் என செனிவிரத்தின குறிப்பிடுகிறார். குணவர்த்தன, தர்மதாச ஆகிய இரு அறிஞர்களின் கருத்துகள் தொடர்பாக எஸ்.ஜே. தம்பையா கூறியிருக்கும் முக்கிய கருத்துகள் பின்வருவன:

அ) குணவர்த்தனவும் தர்மதாசவும் ஒருவருக்கு ஒருவர் எதிரான நிலைப்பாட்டை எடுத்த போதும் அடையாள உருவாக்கம் (Identity Formation) படிப்படியான

செயல்முறை என்ற கருத்தில் ஒருமித்த கருத்துடையவர்களாகவே இருக்கின்றனர்.

ஆ) 'முழு நிறைவான சிங்கள - பௌத்த அரசு' இலங்கை முழுவதையும் தழுவினதாக இருந்தது என்பது கற்பனை. இக் கற்பனையைப் பௌத்த சமயப் புராண நூல்களின் வரலாறு கூறுகின்றது. துட்டகைமுனு அரசன் இவ்வாறான சிங்கள - பௌத்த அரசை நாடு முழுமையையும் உள்ளடக்கியதாக அமைத்திருந்தான் என்றும் இவ் வரலாறு கூறுகின்றது. இவை ஆதாரமற்ற கற்பனைகளாகும்.

இ) 'பௌத்தமயமாதல்', 'சிங்களமயமாதல்' என்ற இரண்டு செயல்முறைகளும் பல நூற்றாண்டுகளாகத் தொடரும் செயல்முறைகளாகும்.

சிங்கள - பௌத்த உணர்வு நவீனத்திற்கு முந்திய காலத்தில் படிப்படியாக உருவாக்கம் பெற்றது. அவ்வுணர்வு 10 ஆம் நூற்றாண்டுக்குப் பின்னர் குறிப்பிடத்தக்க அளவு வளர்ச்சி பெற்றிருந்தது. தென்னிந்தியாவில் தோன்றிய சைவ - வைணவ எழுச்சி, பௌத்த - சமண சமயங்களுக்கு எதிரான பகைமை உணர்வு ஆகியவற்றின் தாக்கத்தால், இலங்கையில் தமிழர்களை அந்நியர்களாகவும், ஆபத்தானவர்களாகவும் நோக்கும் போக்குக் காணப்பட்டமையும் சான்றுகள் மூலம் உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஆயினும் 'தமிழர் ஆபத்து' தொடர்ச்சியான ஒரு அச்சுறுத்தலாக இருந்தது எனக் கூறமுடியாது. தென்னிந்தியாவில் இருந்து இலங்கைக்குக் குடியேறிய மக்கள் சிங்கள - பௌத்தப் பண்பாட்டுடன் இணைக்கப்பட்டு ஒன்றிக்கலந்து விடுதல் (Assimilation) என்னும் செயல்முறை இடம்பெற்றது. இவ்வாறு தென்னிந்தியாவில் இருந்து குடியேறியவர்களின் தமிழ் - சைவ - வைணவ பண்பாடுகள் இலங்கைச் சமூகத்தில் கலப்புறுதல் இடம்பெற்றதைக் குடியேற்றப் புராணப் புனைவுகள் (Colonisation Myths) எடுத்துக்காட்டுகின்றன. கஜபாகு மன்னன் 10,000 சோழப் படைவீரர்களைக் கைப்பற்றி இலங்கையில் குடியேற்றினான் என்பது இத்தகைய குடியேற்றப் புராணப்

புனைவுகளில் ஒன்றாகும். இலங்கை வரலாற்றில் கோட்டை இராச்சியக் காலத்திலும், தென்னிந்தியாவில் இருந்து வந்து குடியேறுதல், ஒன்றிக்கலத்தல் ஆகியன மூலம் கலப்புறுதல் என்பது தொடர்ச்சியாக நடைபெற்ற செயல்முறை என்பது தெளிவாகிறது.

இலங்கையின் வரலாற்றில் தென்னிந்தியக் குடியேற்றங்களிற்கான எதிர்வினையும், தாக்கமும் இரு வகையில் அமைந்தது:

1) குடியேறிகளை 'சிங்களமயமாதல்', 'பௌத்தமயமாதல்' என்னும் செயல்முறைகள் ஊடாக ஒன்றிக்கலக்கச் செய்தல். இது ஒரு வகையான எதிர்வினையாகும். இதனை 'உள்ளீர்த்தல்' (Inclusivism) எனவும் குறிப்பிடலாம்.

2) குடியேறிகளை அந்நியர்களாகவும் எதிரிகளாகவும் காண்பது இன்னொரு வகை எதிர்வினையாகும். இதனை விலக்குதல் (Exclusivism) எனக் குறிப்பிடலாம்.

மேற்குறித்த இரு செயல்முறைகளில், மகாவம்சம், சூளவம்சம் போன்ற 'வம்ச' பனுவல்களில் விலக்குதல் என்னும் செயல்முறை மேலோங்கியிருந்தமையைக் காணமுடிகிறது. இலங்கையின் தேரவாத பௌத்த அரசு, அதிகாரக் கட்டமைப்புடன் நெருங்கிய பிணைப்பை ஏற்படுத்திக் கொண்டது. இந்தியாவின் தென்பகுதியில் பரவியிருந்த மகாயான பௌத்த நெறியையும், இந்து சமய வழிபாட்டு முறைகளையும் இலங்கையின் துறவிகளது 'சங்க' அமைப்பு கடுமையாக எதிர்த்தது. 13 ஆம் நூற்றாண்டுக்கும் 18 ஆம் நூற்றாண்டுக்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில், இலங்கை முழுவதையும் ஒன்றிணைந்த பிரதேச வெளியாக (Unitary Territorial Space) கட்டமைப்பதும், தமிழர்களை அந்நியர்களாகவும், சிங்கள - பௌத்த நலன்களுக்கு ஆபத்தானவர்களாகவும் சித்தரிப்பதுமான கருத்தியல்கள் பௌத்த இலக்கியப் பனுவல்களில் வெளிப்பட்டது. ஆயினும் சமகாலத்தில், இக் கருத்தியலுக்கு மாறான 'உள்ளீர்த்தல்' போக்கு (Inclusive Current) செயற்பட்டது.

உள்ளீர்த்தல் செயல்முறையைத் தடுக்கமுடியவில்லை.

- I) பொலநறுவையைக் கைவிட்டுத் தெற்கு நோக்கி இடம்பெயர்ந்து, இலங்கையின் தென்பகுதிகளில் தம்மை பலப்படுத்திக் கொண்ட சிங்கள அரசுகளில் தென்னிந்தியாவின் தாக்கம் தடையற்றதாகத் தொடர்ந்தது.
- II) மடாலயங்களைச் சேர்ந்த துறவிகளின் எழுத்துகளில் 'தமிழரின் ஆபத்து' (Tamil Threat) என்னும் விடயம் அழுத்திக் கூறப்பட்டதெனினும், அது 'இராணுவப் படையெடுப்பு' (Military Threat) பற்றிய ஆபத்து உணர்வு அல்ல என்பது கவனிக்கத்தக்கது. இத் துறவிகளின் எழுத்துகள் பண்பாடு, சமயம் என்பன தொடர்பான ஆபத்து பற்றியே கவலையையும், அச்சத்தையும் வெளியிட்டன.
- III) ஆயினும் துறவிகளின் எழுத்துகளில் தென்னிந்தியாவின் பண்பாட்டுக் கூறுகளையும், சமயக் கூறுகளையும் உள்ளீர்த்து இணைத்துக்கொள்ளும் போக்கும் வெளிப்பட்டது. இலங்கைத் தீவு முழுவதிலும் சிங்கள - பௌத்த இறைமை இருந்து வந்தது என்ற மேலாண்மைக் கருத்துக்கு எதிரான உள்ளீர்த்தல் கொள்கையும் வெளியிடப்பட்டது. சிங்கள மேலாண்மைக் கருத்து சில சந்தர்ப்பங்களில் பலமாக ஓங்கி ஒலித்தது. வேறு சில சந்தர்ப்பங்களில் அது அடங்கிப் போனது. பகைமை உணர்வு வெளிப்படாத சந்தர்ப்பங்களும் பல இருந்தன.

அநகாரிக தர்மபால

அநகாரிக தர்மபால 20 ஆம் நூற்றாண்டில் சிங்கள - பௌத்த அடையாளம் பற்றிய புதிய வரைவிலக்கணத்தைக் கொடுத்தார். அவரது வரைவிலக்கணம் காலனிய ஆட்சிக் காலத்தில் ஏற்பட்ட சமூக, பொருளாதார, அரசியல் மாற்றங்களின் தாக்கத்தினால் உருவான கருத்தியலின்படி வடிவமைக்கப்பட்டது. நவீனத்திற்கு முற்பட்ட காலத்து சிங்கள - பௌத்த அடையாளத்திலிருந்து அநகாரிக

தர்மபால கட்டமைந்த

அனுராதபுரத்தை ஆட்சி செய்த மன்னர்களின் பௌத்த அடையாளம் பற்றிய தப்பெண்ணங்கள் பல உள்ளன. தென்னிந்தியாவில் இருந்து வந்த ஆக்கிரமிப்பாளர்கள் (Invaders) பௌத்த சமயத்திற்கு அழிவை ஏற்படுத்தினர் என்பதற்குக் கல்வெட்டுச் சான்றுகள் இல்லை என குணவர்த்தன கூறுகிறார். இலங்கைக்கு வந்து ஆட்சியைக் கைப்பற்றி ஆட்சி செய்தவர்களில் பலர் பௌத்த சமயத்தினை ஆதரித்தவர்களாக இருந்தனர்.

சிங்கள - பௌத்த அடையாளம் முற்றிலும் வேறுபட்டது. சிங்கள - பௌத்த அடையாள உணர்வின் வளர்ச்சியோடு, சிறுபான்மை இனக் குழுமங்களையும் அரவணைத்து சிறுபான்மையினரின் சமயம், மொழி, பண்பாடு, ஆகியனவற்றிற்கு மதிப்பளிக்கும் வகையிலான பொதுவான தேசிய அடையாளத்தை (Broader National Identity) உருவாக்குவதற்கு அநகாரிக தர்மபாலவின் எழுத்துகளும் பேச்சுகளும் நடைமுறைகளும் தடையாக அமைந்தன. 20 ஆம் நூற்றாண்டின் கட்டமைக்கப்பட்ட சிங்கள - பௌத்த கருத்தியல் இலங்கையின் இன முரண்பாடுகளைக் கூர்மையடையச் செய்தது. ஒற்றையாட்சி என்ற கருத்து, அதிகாரப் பகிர்வு மூலம் தமிழர்களின் அரசியற் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்குத் தடையாகவும் உள்ளது.

ஆதாரம்

இக்கட்டுரை 'BUDDHISM, IDENTITY AND CONFLICT' என்ற தலைப்பில் அமைந்த 29 பக்கங்களுடைய குறுநூலில் பக் 1 - 15 வரையான பகுதியில் உள்ள கருத்துகளைத் தழுவினும், சுருக்கியும் தமிழிலில் தருவதாக எழுதப்பட்டது.

H.L. SENEVIRATNE - BUDDHISM, IDENTITY AND CONFLICT, 1 - 29 PAGES (2004), INTERNATIONAL CENTRE FOR ETHNIC STUDIES, COLOMBO.

(தொடரும்)

தி. செல்வமனோகரன்

யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழக இந்துக் கற்கைகள் பீடத்தின் சைவசித்தாந்த துறையின் முதுநிலை விரிவுரையாளராக தி. செல்வமனோகரன் திகழ்கிறார். இந்திய மெய்யியல் கற்கை புலத்தில் கலாநிதிப் பட்டத்தை பெற்றுள்ளார். இந்துக்கற்கை புலம் சார்ந்து காஷ்மீர் சைவமும் சைவ சித்தாந்தமும், இலங்கையில் சைவத்தமிழ் பண்பாட்டு வளர்ச்சியில் செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி, நாயன்மார் பாடல்கள், தமிழில் மெய்யியல் எனும் நூல்களை எழுதியுள்ளார். பெறுதற்கரிதான இருபதுக்கும் மேற்பட்ட நூல்களை மீள்பதிப்புச் செய்துள்ளார். 'சொற்களால் அமையுலகு' என்னும் இவரது நூல் கலை, இலக்கியம் சார்ந்த விமர்சன நூலாகும்.

மனிதர் ஆதிகாலத்தில் நாகரிகமுற்று நிலையான குடியிருப்புகளை அமைத்து வாழத்தலைப்பட்ட காலத்தில் அவர்களது வாழ்வு இரு அடிப்படைகளைக் கொண்டமைந்தது. ஒன்று காதல்; காமம் உள்ளிட்ட உணர்வுகளைச் சார்ந்த அகவியல் அம்சங்கள். மற்றையது வீரம்; கொடை முதலியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்ட புறவியல் அம்சங்கள். வீரம் என்பது பகை வெல்லல், தலைமை தாங்குதல்,

பின்காலனியச் சூழலில் ஈழத்துப்புலம் தனக்கான தனித்த அடையாளங்களை, அவற்றைப் பேணுதலுக்கான அக்கறையை கொண்டமைந்ததாக இல்லை. பொருளாதாரம், சமயம், பண்பாடு என எல்லாத் தளங்களிலும் 'மேனிலையாக்கம்' எனும் கருத்தாக்கத்தை நோக்கிய பயணத்தையே மேற்கொண்டு வருகின்றது. இத்தகைய பின்னணியில் தன்னடையாளப் பேணுகை குறித்த பிரக்ஞையை ஏற்படுத்துதலின் ஒரு பகுதியாகவே 'ஈழத்து நாட்டார் தெய்வங்கள்' எனும் இக்கட்டுரைத் தொடர் அமையப்பெறுகிறது. இதில் ஈழத்தில் மட்டும் சிறப்புற்றிருக்கும் தெய்வங்கள், ஈழத்தில் தனக்கான தனித்துவத்தைப் பெற்றிருக்கும் தெய்வங்கள் என்பன கவனத்தில் கொள்ளப்படுகின்றன. இத்தொடரானது தெய்வங்களை அடையாளப்படுத்துவதோடு அவற்றின் வரலாறு, சமூகப் பெறுமானம், சடங்கு, சம்பிரதாயங்கள், தனித்துவம், இன்றைய நிலை, சமூகத்துக்கும் அதற்குமான இடைவினைகள் முதலான பல்வேறு விடயங்களை உள்ளடக்கியதாக அமைகிறது. கள ஆய்வின் வழி நிகழ்த்தப்படும் இவ்வாய்வு விவரணம், வரலாறு எனும் ஆய்வு முறைகளின்படி எழுதப்படுகிறது. இவ்வாய்வுக்கான தரவுகள் நூல்களின் வழியும் நேர்காணல், உரையாடல், செய்திகள் என்பவற்றின் வழியும் பெறப்பட்டு சமூக விஞ்ஞானப் பார்வையினூடாக ஆக்கப்படுகின்றது.

காவல் தெய்வம் சேவகர்

மேனிலையாக்கம் செய்யப்பட்ட ஆயிவி ஆத்தியடி சேவகர் ஆயம்

வேட்டையாடுதல், உடலுள வலிமை போன்ற பல்வேறு அம்சங்களைக் கொண்டிருந்தது. இனக் குழுத்தலைவன் அல்லது வீரன் தன் இனத்திற்காக உயிர் துறக்கும் போது தெய்வமாக மதிக்கப்பட்டான். நீத்தார் பெருமை பேசப்பட்டது. முன்னோர் வழிபாட்டில் அதுவும் ஓரங்கமாயிற்று.

இயற்கையின் இயல்பிறந்த ஆற்றல்களால் நிகழும் ஆபத்துகளில் இருந்து தம்மைக் காப்பாற்றிய வீரனை மக்கள் கொண்டாடினர். அவனைத் தலைவனாக்கினர் அல்லது தலைவனுக்குச் சமமாகவோ அடுத்த தரத்திலோ வைத்து மரியாதை தந்தனர். அவன் இறந்தானாகில் அது நினைவு நாளாயிற்று; அவன் வழிபடப்பட்டான்.

தமிழகத்தில் இவ்வழிபாடு கல்லாக, நடுகல்லாக, வீரக்கல்லாக, கந்திடடையாக, கற்பதுக்கையாக, பள்ளிப்படையாக பல்பரிமாணமுற்றுக் காணப்படுகின்றது. மனிதர்கள், தெய்வங்களை உருவகம் செய்த பொருட்களில் 'கல்' பிரதானமானது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. 'நடுகல் வழிபாடு' இன்றும் ஈழத்துப்புலத்தில் சிறப்புற்றுக் காணப்படுகின்றது. வீரர்களைக் கொண்டாடும் மரபு ஈழத்திலும் காணப்பட்டுள்ளது. அண்ணமார், கூட்டத்தார், முதலி உள்ளிட்ட தெய்வங்கள் இதற்கு உதாரணங்களாகின்றன. ஈழத்துப்புலத்தில் இவ்வாறான கிராமியத் தெய்வங்கள் பல காணப்பட்டுள்ள போதும் சில இற்றைவரை உரிய வகையில் அடையாளப்படுத்தப்படவோ, ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்படவோ இல்லை. அந்த வகையில் 'சேவகர்' தெய்வமும் அவற்றுள் ஒன்றாக விளங்குகின்றது.

சேவகர்

யாழ்ப்பாணத்தோடு இணைந்துள்ள தீவுகளில் ஒன்று காரைநகர் ஆகும். இலங்கையில் காரைதீவு என்ற பெயர் மூன்று இடங்களில் வழங்கப்படுதலால் யாழ்ப்பாணத்துடன் இணைந்துள்ள இத்தீவு காரைநகராயிற்று. 'திண்ணைப்புரத் திரியந்தாதி' தந்த கார்த்திகேய

ஐயரே நூற்காப்பில்
காரைநகர் என்னும்

காரைநகரில் வலந்தலை, களபூமி, பலிகாடு, கருங்காலி, தங்கோடை, கோவளம் எனும் பெருங்குறிச்சிகள் உள்ளன. இவற்றுள் வலந்தலைக் குறிச்சியிலும் அதனை ஓட்டிய ஊர்களிலுமே சேவகர் வழிபாடு காணப்படுகின்றது.

சொல்லை முதன்முதலில் கையாண்டுள்ளார். 1887 இல் தட்சிண கைலாசபுராணத்தைப் பதிப்பித்தவரான சிவசிதம்பர ஐயர் இச்சொல்லைப் பயன்படுத்துகின்றார். 1923.9.12 இல் இப்பெயர் அரசு அங்கீகாரம் பெற்றது. இந்த ஊரில் தான் 'சேவகர்' எனும் தெய்வம் வழிபடப்பட்டு வருகிறது. இப்பெயரிலான தெய்வம் வேறெங்கும் இருப்பதாக அறிய முடியவில்லை.

தமிழ் அகராதிகள் 'சேவகம்' என்ற சொல்லுக்கு சேவகத்தொழில், சோம்பு, துயில், பேயுள்ளி, யானைத் துயிலிடம், வணக்கம், வீரம், வேலை எனவும் 'சேவகனார்' என்பதற்கு ஐயனார் எனவும் 'சேவகன்' என்பதற்கு ஐயன், சிற்றாமுட்டி, பணிவிடைக்காரன், பேயுள்ளி, வீரன் எனவும் பொருள் சுட்டுகின்றன. இங்கு சேவகனார் என்பது ஐயனார் எனவும், சேவகன் என்பது ஐயன் எனவும் வருதல் கொண்டு இது ஐயனார் வழிபாடு எனக் கொள்ளலாமா எனின், ஐயனார் வழிபாடு இவ்வூரில் தனித்துக் காணப்படுகின்றமை சுட்டதக்கது. ஆக, இங்கு ஐயன் (தலைவன்), பணிவிடைக்காரன், வேலைக்காரன், வீரன் என்பனவே பொதுநிலையில் நிற்கின்றன.

சங்க இலக்கியமான பதிற்றுப்பத்தைப் பதிப்பித்து அடிக்குறிப்பும் எழுதியவரான உ.வே. சாமிநாதையர், வீரர்களைச் சான்றோர் எனக் கூறும் மரபு உண்டு எனக் கூறி 'தானைச் சான்றோர்' (பதிற்றுப்பத்து - 82,13) என்பதனை எடுத்துக்காட்டுகின்றார். சான்றோர் என்பது போரிடுவதில் சிறந்தவர் என்றாகின்றது. பதிற்றுப்பத்தில் சேரமன்னர்கள் 'சான்றோர்

மெய்ம்மறை' (பதிற்றுப்பத்தில் - 14,12; 52,11) எனப்படுகின்றனர். போர் வீரருக்குக் கவசம் போல சேரன் முன்னால் நின்றான் என இது விளக்கப்படுகிறது. புறநானூறும் போர்வீரரை 'தேர் தர சான்றோர்' (63;5) என்கின்றது. பல்வேறு குடிகளைச் சேர்ந்தவர்களும் போர்வீரர்களாக இருந்துள்ளனர். ஆக, பல குடிகளின் கூட்டாகப் போர்ப்படை இருந்துள்ளமை கவனத்திற்குரியது.

கேரளதேசத்தின் (சேரநாடு) 'சோகன், சோகொன், சேகுவன்' எனும் பெயர்கள் ஈழவர் என்னும் ஜாதியினருக்கு வழங்கப்படுவதாகவும், இவர்கள் ஈழதேசத்தில் இருந்து வந்தவர்கள் என்றும் கூறப்படுகின்றது. சான்றோர் எனும் சொல்லின் வழிவந்த சொல்லே சேவகன் என்றும், சேவகன் எனும் சொல்லின் திரிபே 'சோகன், சோகொன், சேகுவன்' என்றும் பி.எல். சாமி குறிப்பிடுகின்றார்(சாமி,பி. எல்.,1982, 87).

சேவகன் என்னும் சொல் பல்லவர் கால, சோழர் காலக் கல்வெட்டுகள், நடுகற்கள் பலவற்றிலும் காணப்படுகின்றது. சடையவர்மன் சுந்தரச் சோழ பாண்டியன் 19 ஆம் ஆட்சியாண்டில் வெட்டப்பட்ட கல்வெட்டில் "திருவொற்றைச் சேவக மாயலட்டியோன்" எனும் சொற்றொடர் காணப்படுகிறது. பாண்டியர் கல்வெட்டுகளிலும் 'ஓற்றைச் சேவகன்' எனும் சொற்றொடர் காணப்படுகிறது. இதே போல அட்டாலைச் சேவகன் (சமையற்காரனாகவும் போர் வீரனாகவும் இருப்பவன்) முதலான சேவகர் பற்றிய குறிப்புகள் உண்டு. போர்வீரர்கள், நடுகற்கள் வைத்து வழிபடப்பட்டனர். சங்கம் தொட்டு நடுகற்கள் மக்களால் மலரிட்டு விளக்கேற்றி வழிபடப்பட்டன. அதேவேளை நடுகற்கள் போர் வீரருக்கு மட்டுமானவையல்ல.

போர் வீரருக்கான முக்கிய வழிபாட்டுக் கட்டுமானம் 'பள்ளிப்படை' ஆகும். போரில் வீரத்துடன் ஈடுபட்டு மரணித்த மன்னருக்குக் கட்டப்படுவதே பள்ளிப்படை என்று ஒரு

மாப்பாணவூரி முதலாவது சேவகராயம்

சாரார் கூறினாலும் படைத்தலைவர்களுக்கும் பள்ளிப்படை அமைக்கப்படுகிறது என்பதை ஆய்வாளர்கள் சான்றுபடுத்துகின்றனர். தமிழகத்தில் கி.பி ஐந்தாம் நூற்றாண்டுக்கு முன் நடுகற்களும், சமாதியமைத்து வழிபடும் வழிபாட்டு முறைகளுமே காணப்பட்டுள்ளன. வீரருக்கான சமாதிக் கோயில்களே பள்ளிப்படைக் கோயில்களாகப் பரிணமித்ததாக அறியமுடிகிறது. முன்னோர் வழிபாட்டின் வழி தோற்றம் பெற்ற கோயிலின் ஒரு கட்ட அல்லது ஆரம்பகட்ட நிலையாகப் பள்ளிப்படை அமைந்துள்ளது என்பர். திருவாசகத்திலும் 'சேவகன்', 'அச்சம் தவிர்த்த சேவகன் வாழ்க' (திருவண்டப் பகுதி,20), 'சேவகனாகித் தின் சிலையேந்தி' (போற்றித் திருவாகவல், 2.81) எனும் வரிகள் வீரமுடையானைக் குறித்தே பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

எது எவ்வாறு இருப்பினும் 'சேவகன்' என்ற பெயரிலான தெய்வ வழிபாட்டு

முறை பெருமெடுப்பில் இருந்ததாக அறியமுடியவில்லை. சோழராட்சியின் முடிவில் அல்லது அதற்குப் பின் தோன்றிய கந்தபுராணத்தில்,

“எய்யும் வார்சிலை யெயினர் மாதரார் உய்யுமாறு தன்னருவ நீத்தெழீஇச் செய்ய பேரருள் செய்து சேவகன் மையன் மானுட வடிவந் தாங்கினான்”
(வள்ளி திருமணப்படலம், 65)

என முருகனைப் போர்வீரனாக, சேவகனாகக் கச்சியப்பர் சுட்டுகின்றார்.

தமிழகப்புலத்தில் இவ்வாறு இருக்க, ஈழத்தில் சேவகன் எனும் சொல் கொண்ட கல்வெட்டுகளையோ, நடுகற்களையோ, காரைநகர் தவிர்ந்த இடங்களில் கோயில்களையோ காணமுடியவில்லை.

காரைநகரில் சேவகர் கோயில்கள்

காரைநகரில் வலந்தலை, களபூமி, பலிகாடு, கருங்காலி, தங்கோடை, கோவளம் எனும் பெருங்குறிச்சிகள் உள்ளன. இவற்றுள் வலந்தலைக் குறிச்சியிலும் அதனை ஒட்டிய ஊர்களிலுமே சேவகர் வழிபாடு காணப்படுகின்றது.

வலந்தலைப் பகுதியில் காரைநகர் தியாகராசா மகாவித்தியாலயம் என முன்னர் குறிப்பிடப்பட்ட காரைநகர் இந்துக் கல்லூரியை அண்மித்து, சேவகர் கோயில் ஒன்று உண்டு. அது சிறுகோயில்; அரசமரத்தின் கீழ் உள்ள சமாதியின் மீது கட்டப்பட்டதாக அக்கோயிலை ஆதரித்து வருகின்றவர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். அதேபோல ‘மாப்பாண ஊரி’யில் (இது சோனகடைப்பள்ளி என்று முன்பு கூறப்பட்டது) இரு சேவகர் கோயில்கள் உள்ளன. வெறுங்காணி ஒன்றில் பனைமரத்தின் கீழ் இத்தெய்வம் இருந்ததாகவும், அது வேளாளர் ஒருவரின் காணி எனவும், அக்காணியில் முக்குவர் குலத்தவரான தம்மை உட்செல்லவிடாது வேலியடைத்ததாகவும், அதனால் தனது தமையனார் அதற்கு எதிரேயுள்ள தனது

காணியில் புதுக்கோயில் ஒன்றை உருவாக்கியதாகவும், தற்போது இரு கோயில்களையும் பராமரித்துவரும் திரு.க. நவரத்தினராசா (வயது 65) தெரிவித்தார்.

வெடியரசன் வீதியை அண்மித்துள்ள ‘ஆயிலி’ எனும் இடத்தில் சேவகர் கோயில் ஒன்று உண்டு. கொல்ல(ர)டைப்பு, வேரப்பிட்டி, மல்லிகை போன்ற குறிச்சிகளிலும் சேவகர் கோயில்கள் காணப்படுகின்றன. வேரப்பிட்டி, மல்லிகை எனும் இரு இடங்களிலும் ‘சேவகர் வீதி’ என கோயிலுக்கான வீதிக்குப் பெயர்ப்பலகை இடப்பட்டுள்ளது. இவ் ஏழு கோயில்களையுமே எம்மால் அடையாளப்படுத்த முடிந்தன.

இந்தக் களவாய்வுக்கு உதவிபுரிந்த திருமதி மகிழினி கோடல்வரன் மற்றும் சுவீந்தன், நவிசா ஆகியோரின் உதவியோடு இக்கோயில்கள் இருக்கின்ற சமூகங்கள் பற்றி ஆராய்ந்தோம். இதில் இரு கோயில்கள் வேளாளருடையது; இரு கோயில்கள் முக்குவருடையவை; மேலும் இரு கோயில்கள் பள்ளர் சமூகத்திற்குரியவை; மிகுதி ஒன்று கொல்லர் சமூகத்திற்குரியது என்பதும் கவனத்திற்குரியது. ஆகவே இத்தெய்வம் பல்சமூக வழிபாட்டுக்குரியது என்பது தெளிவாகின்றது.

தமிழக அறிஞர் பி.எல். சாமி ‘சான்றான், சேகுவர், சோகன, சேகொன், சாணார்’ எனும் சொற்கள் கேரள ‘ஈழவர்’ சமூகத்தைக் குறிப்பதாகப் பல ஆதாரங்கள் வழி எடுத்துரைக்கின்றார். பல்லவர் காலத்தில் தமிழகம் வந்த ஈழத்தவர்களே தென்னைகளை, அவற்றிலிருந்து கள் இறக்குதலை அறிமுகம் செய்தவர்கள் என்றும் இவர்கள் போர்வீரர்களாக இருந்தமையையும் ஆதாரப்படுத்துகிறார். போரற்றுப் போன காலத்தில் கள்ளிறக்குபவர்களாக மட்டும் இருந்ததனால் ஈழவர் சாதி, சாணார் சாதியாகக் கீழ்நிலைப்படுத்தப்பட்டது என்கிறார். ஈழத்தில் சாணாரை ஒத்த நளவர் சமூகத்தின் தெய்வமா சேவகர்? எனும் வினா எழுகிறது. இக்கருத்துரு, சீவல் தொழிலாளர்களின் (நளவர் சமூகத்தின்) தெய்வமாகிய கூட்டத்தாரைக் குறிக்க வாய்ப்புண்டு.

காரைநகரில் நிலவும் சேவகர் தெய்வத்தை பல்சமூகத்தினர் வழிபடுகின்றனர். இங்கிருக்கும் சீவல் தொழிலாளர்கள் (கள் இறக்குபவர்கள்) பள்ளர் சமூகத்தவரே என்பதும், சேவகர் வழிபாடு நிகழும் இவ்வேழு கோயில்களும் உள்ள குறிச்சிகளில் நளவர் சமூகத்தினர் இல்லை என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. இதன்வழி கூட்டத்தார் தெய்வம் வேறு, சேவகர் வேறு என்பது தெளிவாகின்றது.

சேவகர் தெய்வம் பற்றிய கதையாடல்

சேவகர் கோயில்களைப் பராமரித்து வரும் நபர்களோடு உரையாடிய போது, சேவகர் யார் என்பதையோ அத்தெய்வ வழிபாடு எப்படி வந்தது என்பதையோ அவ்வழிபாட்டின் தொடக்ககாலம் பற்றியோ அவர்களால் உறுதிப்பட எந்தத் தகவலையும் தர முடியவில்லை.

அப்பா, தாத்தா, அம்மா, அப்பம்மா, சித்தப்பா ஆதரித்தார்கள் எனத் தாமறிந்த ஒருவரை சுட்டமுடிகின்றதேயன்றி பிறிதொரு தகவலையும் தரமுடியவில்லை. இதற்கு அடிப்படைக் காரணங்களாக,

1. 1990 இல் உள்நாட்டு யுத்தத்தால் இம்மக்கள் ஊரைவிட்டு இடம்பெயர்ந்தமையும் அதனால் இளைய தலைமுறைக்கு உரிய வகையில் பாரம்பரியங்கள் கடத்தப்படாமையும்;

2. பூர்வகுடிகள் பலர் காரைநகரில் இன்று இல்லை; முதிய தலைமுறையும் இல்லை. முப்பத்தைந்து வருடங்களுக்கு முன்பு முப்பத்தைந்து வயதுக்குட்பட்ட தலைமுறையே இன்றைய முதிய தலைமுறையாக அங்கு உள்ளனர்;

என்பவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

அதனால்தானோ என்னவோ சேவகர்

ஆல மரத்தின் அடியில் மல்லிகை சேகவர் ஆலயம்

கோயிலை அறிந்திருப்போரும் இன்று அரிதாகவே உள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. இந்தக் கோயில்கள் அமைந்திருக்கும் பெரிய குறிச்சி, வலந்தலை என்பதாகும். வலந்தலை என்பதன் பொருள் என்ன? வலம் தரும் தலை - ஆரம்ப இடம் - வெற்றியைப் பிரகடனப்படுத்தும் இடம் - கடற்பற்றில் வரும் எல்லைத் தலைமுகப்பு என விளங்கப்படுகிறது (சிவப்பிரகாசம்.மு.சு, 1988, விஷ்ணுபுத்திரர் வெடியரசன் வரலாறு, மத்திய சனசமூகநிலையம், தொல்புரம், ப.135). இந்தப் பிராந்தியத்தில் முக்கிய சம்பவங்கள் இரண்டு நடைபெற்றதை ஐதீகக் கதைகளின் வழியும் சிவப்பிரகாசத்தின் நூலின் வழியும் அறிய முடிகின்றது.

1. முருகப்பெருமான், கைலாயமாகிய இந்தத் தீவுப் பகுதிகளில் சூரபத்மனோடு யுத்தம் புரிந்து பெற்ற வெற்றியைப் பிரகடனம் செய்து

இடம் இது.

2. முக்குவர் குலத்தலைவனும், தீவுப்பகுதியை ஆண்டவனுமான வெடியரசன் தனது ஒவ்வொரு யுத்தத்திலும் பெற்ற வெற்றியை, தன் சகவீரர்களுடன் வந்து பிரகடனம் செய்த இடம் இது.

ஆகவே போர் வெற்றியைப் பிரகடனம் செய்யும் வலந்தலையில் தொன்மையான இரு சேவகர் கோயில் இருப்பது வியப்பன்று. அதிலும் இந்துக் கல்லூரிக்கு அண்மையில் உள்ள சேவகர் கோயில் சமாதியோடு இணைந்தது என்பது போர்வீரருக்கான பள்ளிப்படைக் கோயிலை ஒத்துள்ளது என்பதோடு, மலரிட்டு விளக்கு வைக்கும் முறைமையே இங்கு காணப்படுவதும், சேவகர் வழிபாடு போர்வீரர் சார்ந்த வழிபாடு என்றே கருத வைக்கிறது.

அதேவேளை கந்தபுராணக் கதையோடு வலந்தலை இணைக்கப்பட்டு இருப்பதும், யாழ்ப்பாணக் கலாசாரம் கந்தபுராணக் கலாசாரத்தோடு இணைந்திருப்பதும், கந்தபுராணம் முருகனை 'சேவகன்' என போர்வீரனாகச் சுட்டி நிற்பதும் (வள்ளி., 65), மல்லிகைக் குறிச்சிக் கோயில் மணியக்காரரான கனகு, 'சேவகரை சிவனின் ஒரு அம்சம்' எனக் கூறுவதும், முருக வழிபாட்டோடு இவ் வீரவழிபாட்டை இணைத்துச் சிந்திக்க வைக்கின்றது.

சேவகர் பற்றி 'மாப்பாண ஊரி' க. நவரத்தினராசா, தனது தாயார் சுருட்டைப் பற்றி விட்டு குறைச்சுருட்டை வைப்பதாகவும், அது காணாமற் போவதாகவும், பின்பு ஒருநாள் ஒரு மனித உருவம் நடுச்சாமத்தில் அதனை எடுத்துப் போவதைக் கண்டதாகவும், அதன்பின் அக்கோயிலை ஆதரிக்கத் தொடங்கியதாகவும், அதன்பின் தம் வளம் பெருகியதாகவும், இன்றும் அவரை வழிபாட்டே நற்காரியங்களைத் தொடங்குவதாகவும் கூறினார்.

இந்துக் கல்லூரிக்கு அருகாமையில் உள்ள ஆலய அறங்காவலர்களும் மீன்பிடிக்கச்

செல்வோரும் இத்தெய்வத்தை வழிபட்டே செல்வர் என்றும், யுத்தம் நடந்து கொண்டிருந்த காலத்தில் கடற்படையினர் சிலர் வந்து சுருட்டுப் பற்றியபடி வந்த மனிதர் யார்? அவர் எங்கே என விசாரித்ததாகவும், அப்படி ஒருவர் வரவில்லை என்றும், அது இச்சேவகர் தெய்வமாக இருக்கலாம் எனத் தாம் கூறியதாகவும், பின் அக் கடற்படையினர் பொங்கலுக்கு உரிய பொருட்களைப் பயபக்தியோடு தந்து வணங்கிச் சென்றதாகவும் கூறுகின்றனர்.

கொல்லடைப்பு - ஆயிலி சேவகராலயப் பரிபாலனத்தினைச் செய்து வருவோர், தாம் யுத்தத்தால் இடம்பெயர்ந்து வவுனியா போனதாகவும், அங்கு பிள்ளையார் கோயிலைக் கட்டி வழிபட்டதாகவும், இத்தெய்வம் தங்களை இருக்கவிடாது பல சிக்கல்களைத் தந்ததாகவும், தாம் மீள இங்கு வந்து இத்தெய்வத்தை ஆதரிக்கத் தொடங்கிய பின் அச் சிக்கல்கள் நீங்கியதாகவும் கூறுகின்றனர். சேவகரின் உருவம் என்பது வெள்ளை வேட்டி கட்டிய முதியமனிதர், மேலாடை அணியாதவர், சுருட்டுக் குடிப்பவர் என வலந்தலை ஆலயங்களின் பரிபாலகர்கள் கூறினர்.

சேவகர் வழிபாட்டு முறைகள்

சேவகரை வழிபடும் முறை 'கல்' ரூபமாகவே இருந்தது. வெள்ளைக்கல்; அது அளவுகளில் வேறுபடுகின்றது. இன்று வழிபடும் கற்களோடு அருகில் உருவங்கள் (செப்பு, சீமெந்து, இரும்பு, சூலம்) வைத்து வழிபடப்படுகின்றன. பனை, ஆல், வேம்பு ஆகிய மரங்களை ஒட்டியவையாகவே சேவகர் வழிபாடு இடம் பெறுகின்றது. சேவகருக்குப் பொங்கல் பொங்கி, மடைபரவி, சைவமரபு வழிநின்றே வழிபாடு இயற்றுகின்றனர். இங்கு பலியிடலோ மச்சுப் படையலோ இல்லை. மாப்பாண ஊரியில் உள்ள இரு கோயில்களிலும் சுருட்டு வைத்து வழிபடும் மரபு காணப்படுகின்றது. நேர்த்திக் கடன்கள் வைத்து, அது நிறைவேறியவுடன் பொங்கிப் படைத்தல் நடைபெறுகிறது. இதைத் தவிர தைப்பொங்கல், சித்திரவருடப் பிறப்பு போன்ற விசேஷ தினங்களில் இங்கு சிறப்பாக வழிபாடுகள் இயற்றப்படுகின்றன. பொதுவில் அவரவர்

நீராட்டி, விளக்கு வைத்து, பூச்சூடி வழிபடும் முறையே காணப்பட்டு வருகின்றது. குறைந்தது ஒரு நேரமேனும் ஒவ்வொரு நாளும் விளக்கு வைக்கப்படுகின்றது.

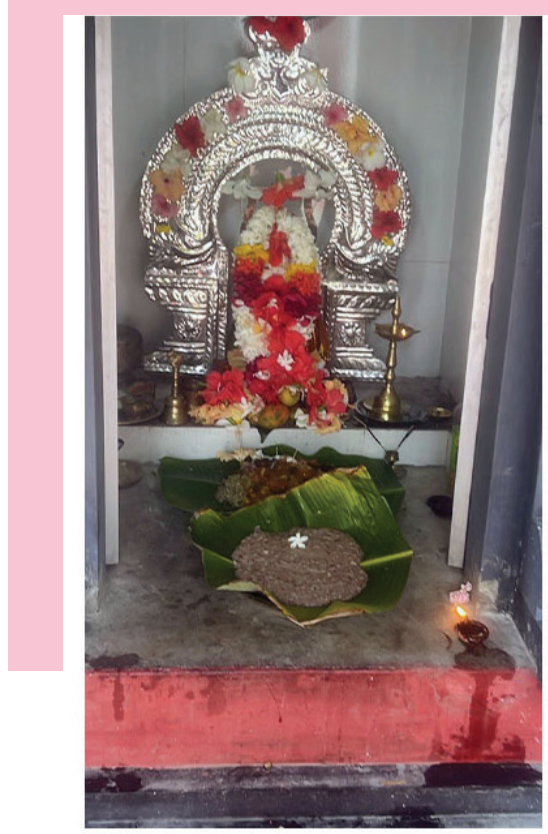
சமகாலப் பயில்வு

கொல்லடைப்பு, மாப்பாண ஊரி கோயில்கள் கற்கோயில்கள் ஆக்கப்பட்டு, வேறு எந்தவித மாற்றமும் இன்றி அவ்வச் சமூகத்தவர்களாலேயே விளக்கு வைத்து வழிபடப்படுகின்றது. மல்லிகைக் குறிச்சி சேவகராலயத்திற்கு கருவறை, முன்மண்டபம், மடப்பள்ளி என்பன கட்டப்பட்டு பிராமணரை அழைத்து கும்பாபிஷேகம் நிகழ்த்தப்பட்டது. ஆயினும் நித்திய பூசையை மணியக்காரர் 'கனகு' அவர்களே செய்து வருகின்றார். இந்துக் கல்லூரிக்கு அருகாமையில் உள்ள சமாதிக்கோயில், சேவகர் கல்லோடு ஐயனார் உருவமும் வைத்து வழிபடப்படுகிறது. பூசை, ஆலயப் பரிபாலகராலேயே நிகழ்த்தப்படுகின்றது.

ஆனால் வேரப்பிட்டி, ஆயிலி ஆகிய குறிச்சிகளில் உள்ள சேவகர் ஆலயங்கள் முற்றுமுழுதாக பிராமணர்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுவிட்டன. மூலஸ்தானத்தில்தான் வைரவர் சூலம் வைக்கப்பட்டுள்ளது. வேரப்பிட்டி ஆலயத்தில் விநாயகர் உள்ளிட்ட பரிவாரத் தெய்வங்கள் ஸ்தாபிக்கப்பட்டுள்ளன. அங்கு பத்து நாட்கள் அலங்கார உற்சவம் நடைபெறுகின்றது. முந்திய பூசகர், ஆலயத்தினுள் செல்ல அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. ஆயிலி - ஆத்தியடி சேவகராலயம் புனருத்தாரணம் செய்யப்பட்டு 15 நாட்கள் அலங்கார உற்சவம் இடம்பெறுகிறது. அங்கும் பிராமணர் மட்டுமே பூசை செய்கின்றனர்.

முடிவுரை

தமிழ்ச் சமூகத்தில் அதிகம் அறியப்படாத தெய்வங்களுள் ஒன்றாகவும் காரைநகரில் வாழும் தெய்வமாகவும் 'சேவகர்' காணப்படுகின்றார். சேவகர் பற்றிய அறிவு, பரிபாலகருக்கோ காரைநகர் மக்களுக்கோ இல்லை என்பது துக்கம் தரும் செய்தியாகும். சேவகர் பற்றிய ஊகமே இந்த ஆய்வில்

சேவகருக்கு வைக்கப்பட்ட படையல்

விரவிக்கிடக்கிறது. தொன்மை சார்ந்த விடயங்கள் எதையும் அறிய முடியவில்லை. சேவகன் என்ற சொல் சிவன் - முருகனோடும், போர் வீரரோடும் இணைக்கப்படுவதும், அதையொட்டிய உரையாடலுக்கு வலந்தலைக் குறிச்சி பற்றிய விளக்கம் இடம் தருவதும் சிறப்பித்துச் சொல்லத்தக்கது. பன்முகச் சமூகத்தின் தெய்வம் இளையதலைமுறையிடம் கையளிக்கப்பட வேண்டும். கொல்லடைப்புக் கோயிலில் 14 வயதுச் சிறுவனே பூசாரியாக இருப்பது சமூகக் கையளிப்பாகவே நோக்க வைக்கின்றது. மேனிலையாக்க முயற்சிகள், ஈழத்திலேயே காணப்படும் ஆனால் மக்களால் அதிகம் அறியப்படாததுமான சேவகரை மேலும் அறியவிடாது தடுக்கும் செயலாகவே அமைந்துவிடும். பொருளாதார - சமூக வளர்ச்சி என்பன, குறித்த இனத்தின் அடையாளங்களை வளர்க்கவும் மீட்டுருவாக்கம் செய்யவும் உதவ வேண்டுமேயன்றி அழிப்பதற்கானதாக இருக்கக் கூடாது.

(தொடரும்)

சிவராஜா ரூபன்

சிவராஜா ரூபன் அவர்கள் 1993 ஆம் ஆண்டு சிறுவனாக இருக்கும்போது ஈழத்திலிருந்து நோர்வேக்குப் புலம்பெயர்ந்தார். தற்போது கட்டுரைகள், கவிதைகள், மொழிபெயர்ப்பு, நாடகம் மற்றும் ஊடகம் ஆகிய தளங்களில் இவர் செயற்பட்டு வருவதுடன் அரசியல், சமூகம், கலை, இலக்கியம் சார்ந்தும் எழுதி வருகிறார். ஈழம், தமிழகம், மற்றும் புலம்பெயர் ஊடகங்கள், இதழ்களில் இவரது எழுத்துக்கள் தொடர்ந்து வெளிவருகின்றன.

'எதிர்ப்பரசியல்', 'அதிகார நலனும் அரசியல் நகர்வும்' (உலக அரசியல் கட்டுரைகளின் தொகுப்பு), 'எழுதிக் கடக்கின்ற தூரம்' (கவிதைத் தொகுப்பு), 'கலைப்பேச்சு' (திரை நூல் அரங்கு) என்பன இவரது படைப்புகளாகும்.

ஈழம் சார்ந்தும் ஈழப்பிரச்சினை சார்ந்தும் ஆங்கிலத்திலும் தமிழல்லாத பிற மொழிகளிலும் பல்வேறு நூல்கள் வெளியாகிக் கொண்டிருக்கின்றன. 2009 இற்கு பின்னர் வெளியாகிய அபுனைவு நூல்களை அவற்றின் சமூக - அரசியல் முக்கியத்துவம் கருதி தமிழ் வாசகர்களுக்கு அறிமுகம் செய்யும் நோக்கோடு 'திக்குகள் எட்டும்' என்ற தொடர் வெளிவருகின்றது. இத்தொடரின் மூலம் தமிழ் சூழலுக்கு தமிழல்லாத பரப்பில் நடைபெறும் ஈழம் சார்ந்த வெளிப்பாடுகள் அறிமுகமாகும்.

சுதந்திர நாளில் ஒரு வெள்ளைக் கொடி :

எரிக் சூல்ஹைமின் சமாதான முன்னெடுப்பு அனுபவப் பதிவு

எரிக் சூல்ஹைமின் நூல்

Image Source - www.aftenbladet.no

'வேட்கை கொள்வது அரசியல்' (நோர்வேஜிய மொழியில் : Politikk er å ville) எனும் தலைப்பிலான நூல் எரிக் சூல்ஹைம் எழுதி 2013 ஆம் ஆண்டு வெளிவந்தது. அவர் தனது அரசியல் அனுபவங்களை முழுமையாக இந்நூலில் விபரிக்கின்றார். ஒரு வகையில் அவருடைய அரசியற் செயற்பாடுகள் குறித்த ஒரு சுயசரிதை நூல் இது.

நோர்வே அரசியலில் ஈடுபட்ட நீண்ட கால அரசியற் செயற்பாட்டு அனுபவம் கொண்டவர் எரிக் சூல்ஹைம். 1970 களின் நடுப்பகுதியிலிருந்து இன்றுவரை அரைநூற்றாண்டுகளாக அவருடைய அரசியற் பயணம் நீடிக்கின்றது. நோர்வேயின் சோசலிச இடதுசாரிக் கட்சி இளைஞர் அணியின் தலைவராகத் தொடங்கிய அவரது அரசியற் பயணம் அக்கட்சியின் தலைவர், கூட்டணி அரசாங்கத்தில் அமைச்சர், சர்வதேச உறவுகளில் நோர்வேயின் பிரதிநிதி, இலங்கை சமாதான முன்னெடுப்புகளின் சிறப்புத் தூதுவர் எனவாகப் பல பரிமாணங்களைக் கொண்டவை.

எரிக் சூல்ஹைம்

Image Source - en.wikipedia.org

வேட்கை கொள்வது அரசியல் : சுயசரிதை நூல்

தன்னை அரசியலுக்குள் ஈடுபட உந்தித்தள்ளிய புறநிலைகளிலிருந்து, நோர்வேயின் உள்ளக அரசியல், சர்வதேச உறவுகள், நோர்வேயின் அரசியற் கட்சிகள், அவற்றின் தலைவர்கள் குறித்த பல்வேறு அம்சங்கள் இந்நூலில் இடம்பெற்றுள்ளன. எரிக் சூல்ஹைம் சர்வதேச ரீதியாக அரசியற் தலைவர்கள், இராஜதந்திரிகள் உட்பட்ட இன்னபிற அதிகார உயர் மட்டங்களுடன் தொடர்பாடல்களைக் கொண்டிருந்தவர். அந்த ஊடாட்ட அனுபவங்களும் இந்நூலில் உள்ளன. 7 ஆண்டுகள் (2005 - 2012) அரசாங்கத்தில் சர்வதேச அபிவிருத்திகளுக்கான அமைச்சராகவும் சூழலியல் அமைச்சராகவும் பொறுப்பு வகித்த போதான அரசியல் நிகழ்வுகளும் அனுபவங்களும் இந் நூலில் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன.

இந் நூலில் நோர்வேயின் சூழலியல் சார் அரசியல், உலகளாவிய வறுமை குறித்த பதிவுகள் உள்ளன. சீனா, இந்தியா, இலத்தீன் அமெரிக்கா போன்ற நாடுகள் சர்வதேச அரசியலில் தமது வகிபாகத்தினையும் செல்வாக்கினையும் அதிகரித்து வருகின்ற

சூழலில் நோர்வேயின் இடம் எதுவென்பது குறித்த பார்வையையும் இந்நூல் பிரதிபலிக்கின்றது.

நோர்வேயின் அனைத்துச் சமாதான முன்னெடுப்புகள் சார்ந்த தனித்தனி அத்தியாயங்களும் இந் நூலில் உள்ளன. போரும் சமாதானமும் என்ற அத்தியாயத்தில் நோர்வேயின் சமாதான முன்னெடுப்புகள், சர்வாதிகாரிகளுடன் பேசுதல், தென்கூடான்: ஒரு புதிய தேசத்தின் பிறப்பு, மியன்மார்: ஒரு ஜனநாயக அதிசயம், நேபாளத்தில் மாவோயிஸ்டுகள் மத்தியில், ஆப்கானிஸ்தான் - நன்கு நியாயப்படுத்தப்பட்ட தோல்வி, லிபியா : வெற்றியளித்த போராடி?, இலங்கை: சுதந்திர தினத்தில் ஒரு வெள்ளைக் கொடி போன்ற தலைப்புகளின் கீழ் பதிவுகள் உள்ளன.

இலங்கையின் சமாதான முன்னெடுப்பின் சிறப்புத் தூதுவராக உலகத் தமிழர்கள் மத்தியில் அறியப்பட்ட எரிக் சூல்ஹைமின் அனுபவங்கள் 'திக்குகள் எட்டும்' கட்டுரைத் தொடருக்குப் பொருத்தமுடையவை. அந்த வகையில் சூல்ஹைம் எழுதிய 'வேட்கை கொள்வது அரசியல்' நூலின் ஒரு அத்தியாயம் மட்டும் இங்கு எடுத்து நோக்கப்படுகின்றது. 'சுந்திர தினத்தில் ஒரு வெள்ளைக் கொடி' எனும் தலைப்பிலான

அத்தியாயத்தில் சிறிலங்கா அரசாங்கத்திற்கும் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளுக்கும் இடையிலான சமாதான முயற்சிகளில் தனது நேரடி அனுபவங்களையும் அவற்றோடு தொடர்புடைய சம்பவங்களையும், சமாதான முன்னெடுப்பில் நோர்வே அரசினதும் வெளியுறவுத்துறையினதும் நிலைப்பாடுகளையும் விபரித்திருக்கின்றார்.

புலிகளின் சமாதானச் செயலகப் பொறுப்பாளர் புலித்தேவனிடமிருந்து நோர்வேக்குத் தொலைபேசி அழைப்பு வந்தபோது, ஏற்கனவே புலிகள் முற்றுமுழுதாக இராணுவத்தின் முற்றுகைக்கு உட்பட்டுவிட்டனர் என அந்த அத்தியாயத்தின் தொடக்கத்தில் எழுதுகின்றார்.

ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட முறையில் போரை முடிவிற்குக் கொண்டுவருதல்?

போரினை ஒரு ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட முறையில் முடிவிற்குக் கொண்டுவருவது தொடர்பான கோரிக்கையைப் பல்வேறு தடவைகள் விடுதலைப் புலிகளிடமும் அரசாங்கத்திடமும் தாம் விடுத்திருந்ததாகவும், புலிகள் ஒவ்வொரு முறையும் அக்கோரிக்கையை நிராகரித்ததாகவும் சிறிலங்கா அரசாங்கம் முற்றுமுழுதாகப் புலிகளை அழித்தொழிப்பதை இலக்காகக் கொண்டிருந்ததாகவும் பதிவுசெய்கின்றார். இறுதிக் கட்டத்தில் தம்மாற் கொடுக்க முடிந்த ஒரே ஆலோசனை 'வெள்ளைக் கொடி ஏந்தி, சமாதானத்திற்கான விருப்பத்தினை ஒலிபெருக்கியில் அறிவித்தபடி சரணடைவதே' என்கிறார்.

வெள்ளைக் கொடியோடு சரணடைந்த புலிகளின் அரசியற் துறைப் பொறுப்பாளர் பா. நடேசன், சமாதானச் செயலகப் பணிப்பாளர் புலித்தேவன் உட்பட்ட சரணடைந்த போராளிகள் படுகொலை செய்யப்பட்டதும், புனர்வாழ்வுக்கென அனுப்பப்பட்ட பல்லாயிரக்கணக்கான போராளிகளுக்கு என்ன நடந்தது என்பதும் யாவரும் அறிந்ததே. வெள்ளைக் கொடியோடு

சரணடையச் சொல்லி

நோர்வேயே அறிவுறுத்தியது குறித்து சூல்ஹம் இப்படிச் சொல்கின்றார்:

“இறுதிக் கட்டத்திற் புலிகள் சரணடைய விரும்புகின்ற தகவலைச் சிறிலங்கா அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவித்தோம். அது சீரான முறையில் நடைபெறுவதற்குரிய நடவடிக்கைகளை எடுக்குமாறு அரசாங்கத்தினைக் கேட்டுக்கொண்டோம். அதற்குப் பின் சிறிலங்கா அரசிடமிருந்து எதுவித பதிலும் எமக்குக் கிடைக்கப்பெறவில்லை.”

இலங்கைத் தீவின் தமிழ் - சிங்கள இன, மொழி, அரசியல் வரலாற்றுப் பின்னணி குறித்த சிறு விபரிப்பினை வழங்கி, பிரித்தானிய வெளியேற்றத்திற்குப் பின்னர் முரண்பாடுகள் கூர்மையடைந்து, போர் வன்முறையாக வெடித்தமை பற்றியும் இந் நூலில் குறிப்பிடப்படுகின்றது.

சமாதானத்திற்காக தமிழர் நோர்வேயினை அணுகுதல்

சமாதான முன்னெடுப்புத் தொடர்பாகப் புலிகள் தரப்பிலிருந்து நோர்வேயை எவ்வாறு அணுகினர் - நோர்வே எப்படி அனுசரணை நாடாக உள்வந்தது - சமாதானப் பேச்சுவார்த்தைகள் எப்படித் தொடங்கப்பட்டு, நகர்த்தப்பட்டன என்பதைப் பதிவு செய்கின்றார்:

1998 இல் நோர்வேயில் இருந்த புலிகளின் பிரதிநிதிகள் சமாதானப் பேச்சுவார்த்தை தொடர்பாகத் என்னைச் சந்தித்து, சமாதான முன்னெடுப்பினைத் தொடங்குவதற்கான ஒரு ஆலோசனையினை வெளியுறவு அமைச்சகத்திற்குத் தாம் கையளித்திருப்பதாகக் கூறினர்.

பேச்சுவார்த்தைகளை முன்னெடுக்க ஏதுவாக, நீரிழிவு நோயினால் பாதிக்கப்பட்டிருந்த புலிகளின் தலைமை ஆலோசகரான அன்ரன் பாலசிங்கம் அவர்களை, நாட்டிலிருந்து (வன்னியிலிருந்து) வெளிநாட்டுக்குக் கொண்டுவருவதற்கு நோர்வேயின் உதவியை நாடியிருந்தனர்.

அதுவே அவர்கள் வெளியுறவு அமைச்சகத்திற்கு கையளித்த ஆலோசனை. சிறிலங்கா அரசின் அனுமதியின்றி பாலசிங்கத்தை நாம் நாட்டிலிருந்து வெளியேற்றுவது சாத்தியமில்லை. ஆனால் தாம் மிக இரகசியமாக சிறிலங்கா அரசாங்கத்துடனும் புலிகளுடனும் தொடர்புகளைப் பேணி ஒரு பொறிமுறையை உருவாக்க முனைந்ததாகக் கூறப்படுகின்றது. பாலசிங்கம் இலங்கையை விட்டு வெளியேறுவதற்குரிய பல்வேறு திட்டங்கள் தம்மால் முன்வைக்கப்பட்டன. ஆனால் சிறிலங்கா அரசாங்கம் அவற்றை நிராகரித்துவிட்டது. இறுதியில் புலிகள் தமது சொந்த ஏற்பாடுகள் மூலம் பாலசிங்கத்தை வெளிநாட்டுக்கு அனுப்பினர். பின்னர் இலண்டனில் வசித்துவந்த அவருடன் தாம் தொடர்புகளைப் பேணியதாகப் பதிவுசெய்கின்றார்.

அமெரிக்கா மற்றும் இந்தியாவை அனுசரணை நாடாக அழைப்பது சாத்தியமற்றிருந்தது. இரு தரப்பும் தம்மைத் தொந்தரவு செய்யமுடியாத நோர்வே போன்ற ஒரு சிறிய நாட்டை விரும்பின. தாம் பயன்படுத்த விரும்பாத தருணத்தில் தூக்கியெறிவதுவும் அவர்களுக்கு இலகு என்பது இவ்விருப்பத்திற்குரிய காரணி என்ற பார்வையைச் சூல்ஹைம் வெளிப்படுத்துகின்றார்.

இலங்கையைப் பற்றித் தமக்கு மட்டுப்படுத்தப்பட்ட அறிதல் இருந்தமையால், அதன் அரசியல், வரலாறு மற்றும் கலாசாரம் சார்ந்த கற்றலுக்குத் தம்மை உட்படுத்தியுள்ளது நோர்வேத் தரப்பு. இரு தரப்பினையும் செவிமடுப்பதை முக்கிய அணுகுமுறையாக வரித்துக்கொண்டதோடு, இலங்கையைப் பற்றி தம்மைவிடக் கூடுதல் அறிவினைக் கொண்டிருந்த இந்தியா, அமெரிக்காவுடன் சமாதான முன்னெடுப்புகளில் தாம் தொடர்புகளைக் கொண்டிருந்தமையைக் குறிப்பிடுகின்றார். அமெரிக்காவையும் இந்தியாவையும் நாம் கருத்திலெடுக்கவும்,

எரிக் சூல்ஹைம் மகிந்த ராஜபக்ஷவுடன்

www.colombotelegraph.com

பதிலளிக்கவும் வேண்டிய முக்கிய தரப்புகளாகக் கொண்டிருந்ததாக எழுதுவதோடு குறிப்பிட்ட சில நிகழ்வுகளையும் விபரிக்கின்றார்.

இந்தியாவினதும் அமெரிக்காவினதும் ஆசீர்வாதம்

இந்தியாவினதும் அமெரிக்காவினதும் ஆசீர்வாதம் இல்லாமல் நோர்வே சமாதான முயற்சிகளில் இறங்கவில்லை; மட்டுமல்லாமல் பேச்சுவார்த்தை நகர்வு குறித்த ஒவ்வொரு விடயங்களையும் இரு தரப்பிற்கும் அறிக்கையிட்டு வந்துள்ளது என்பது சர்வதேச அரசியல் தெரிந்த அனைவரும் அறிந்த விடயம். இதிலும் அதனை உறுதிப்படுத்துகின்ற சம்பவங்களை சூல்ஹைம் பதிவுசெய்துள்ளார்.

சமாதான முன்னெடுப்பில் நோர்வே ஈடுபடுகின்றது என்பதை அறிந்தவுடன் இலங்கைக்கான அன்றைய தூதுவர் யூன் வெஸ்த்பொர்க் மற்றும் சூல்ஹைம் ஆகியோர் நியூ - டெல்லிக்கு அழைக்கப்பட்டு அங்கு உயர்மட்டத் தலைமை இவர்களை விசாரணை செய்தமை விபரிக்கப்படுகின்றது. இம்முன்னெடுப்பில் இவர்களை அனுமதிக்கலாமா, கையிலெடுத்துள்ள பணிக்கு இவர்கள் தகுதியானவர்களா? என்பதற்கான ஒருவகை நேர்முகத் தேர்வு அச்சந்திப்பு எனத் தாம் உணர்ந்ததாகக் குறிப்பிடுகின்றார். தனக்கு

புலிகளுடனான சந்திப்பின் போது

Image Source - www.tamilnet.com

என்றும் மறக்கமுடியாத ஒரு பாடம் அச்சந்திப்பு என்கிறார்.

அப்போதைய வெளியுறவுத்துறை ஆலோசகர் லலித் மன்சிங்கிடம் தாங்கள் அனுப்பப்பட்டதாகவும் அவரால் தாம் கிட்டத்தட்ட கிரிமினல் குற்றவாளி போன்று விசாரணைக்கு உட்படுத்தப்பட்டதாகவும் கூறுகின்றார்.

“லலித் மன்சிங் சம்பிரதாயத்திற்காகக் கூடத் எம்மை வரவேற்கவில்லை. எம்மை இருக்கைகளில் அமரவைத்துவிட்டு, குற்றவாளிகள் போல் விசாரணையைத் தொடங்கினார். இலங்கையில் நீங்கள் என்னதான் செய்து கொண்டிருக்கின்றீர்கள்? அங்குள்ள நிலைமைகள் தொடர்பான புரிதல் ஏதும் உங்களுக்கு இருக்கின்றதா? இலங்கையில் நோர்வேயின் நலன்கள் என்ன? ஐரோப்பிய முட்டாள்களான உங்களால் அங்கு என்ன மாதிரியாகப் பங்களிக்க முடியும் என்று நினைத்தீர்கள்?”

அவர் பயன்படுத்திய வார்த்தைகள் சற்று நாகரீகமானவை, ஆனால் இதுதான் சாராம்சம். மரியாதைக்குரியவையாக இருக்கவில்லை. சிறு அளவிலான அறிமுக உரை கூட இருக்கவில்லை.

ஒன்றரை மணி நேர விசாரணைக்குப் பிறகு வெளியுறவு அமைச்சர் ஜஸ்வந்த் சிங்கிடம் அனுப்பப்பட்டதாகவும், அவர் இறுக்கம் தளர்ந்த ஒரு சகஜமான உரையாடல் மூலம் தமக்கான ஆலோசனைகளை வழங்கியதாகவும் சூல்ஹைம் விபரிக்கின்றார்.

பிரபாகரனுடனான சந்திப்பு

10 ஆண்டு இடைவெளிக்குப் பின் அதாவது 1990 இற்குப் பின் பிரபாகரன் சந்தித்த முதலாவது வெளிநாட்டு இராஜதந்திரி எரிக் சூல்ஹைம். விடுதலைப் புலிகளின் தலைவர் பிரபாகரனுடனான முதலாவது சந்திப்பினையும் அதனைத் தொடர்ந்து அவருடன் இடம்பெற்ற சந்திப்புகளும் விபரிக்கப்படுகின்றன.

பிரபாகரனுடனான முதற்சந்திப்பு பத்தாண்டுகள் தொடர்ந்த சமாதான முயற்சிக்கு வித்திட்டதாகக் குறிப்பிடுகின்றார்.

பாரிய கொடூரங்களுக்கும் இராணுவ மேதமைக்கு ஊடாகவும் உலகிலேயே கூடுதல் சீரொழுங்குடைய எதிர்ப்பியக்கத்தினைக் கட்டமைத்த பிரபாகரனின் போராட்ட வாழ்வு, யாழ் மேயர் மீதான கொலையோடு தொடங்கியது எனக் குறிப்பிடும் சூல்ஹைம், பிரபாகரன் தொடர்பான தமது அபிப்பிராயத்தை இவ்வாறு வருணிக்கின்றார்:

“அவர் ஒரு தீவிரமான மனிதர். சமாதான முன்னெடுப்பினைத் தொடங்க விரும்பினார். பேச்சுவார்த்தைகளை நடாத்துவதற்கு ஒத்துழைக்கக்கூடிய மனிதர் என்பது எமது அபிப்பிராயமாக இருந்தது. அவர் ஒரு புத்திஜீவி அல்ல, பெரிய தரிசனங்கள் அல்லது தூரப்பார்வை கொண்டவருமல்ல. ஆனால் உறுதியான பெறுபேறுகளை விரும்பிய ஒரு யதார்த்த மனிதர். கண்டிப்பான ஒரு ஆசிரியருடன் ஒப்பிடப்படக்கூடியவர்.”

பிரபாகரனுடனான பல்வேறு சந்திப்புகள் குறித்தும் அவருடைய இயல்புகள் குறித்தும் சில விடயங்கள் பகிரப்படுகின்றன.

சந்திப்புகளுக்குப் பின்னர் ஒன்றாக உணவருந்தும் வழக்கம் பற்றிக் குறிப்பிடும் சூல்ஹைம், பிரபாகரன் ஒரு திறமையான பொழுதுபோக்குச் சமையற்காரர். போராளிகள் பரிமாறிய கறி வகைகள் மற்றும் மட்டி மீன் உணவு வகைகள் குறித்து அவரிடம் பெருமிதம் இருந்தது. குடும்பத்தைப் பற்றி அவர் அதிகம் பேசியதில்லை; திரைப்படங்கள் குறித்துப் பேசுவதில் அவருக்கு விருப்பம் அதிகம் என்கிறார்.

பிரபாகரனிடம் எனக்கு மிகவும் பிடித்தது என்னவென்றால், அவர் நோர்வேக்குக் கொடுத்த வாக்குறுதிகளைக் காப்பாற்றினார். போர் நடவடிக்கைகள் மற்றும் கொலைகளை நிறுத்துவதாக அவர் உறுதியளித்திருந்தார். அவர் தனது வாக்குறுதியை நிறைவேற்றினார். ஆனால் எங்களுடைய உரையாடல்களுக்கும் கற்பனைக்கு எட்டாத போரின் கொடூரத்துக்கும் இடையே உள்ள வேறுபாடு வியக்கவைக்கவில்லை.

பாலசிங்கமும் சூல்ஹைமும்

இலங்கை அரசாங்கத்துடனும் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளுடனுமான நோர்வேயின் தொடர்பாடல்கள் வளர்ந்த விதம் மற்றும் தனக்கும் அன்ரன் பாலசிங்கத்திற்குமிடையிலான சந்திப்புகள், நட்புக் குறித்தும் சூல்ஹைம் பதிவு செய்கின்றார். பாலசிங்கத்துடனான நெருங்கிய உறவும் உரையாடல்களும் புலிகள்

குறித்த நுண்ணறிதலுக்கு வழிவகுத்தது. “பாலசிங்கம் ஒரு போதும் தம்மிடம் பொய்யுரைத்ததில்லை. புலிகள் எவரையாவது கொலை செய்திருந்தால், புலிகளின் ஏனைய தலைவர்கள் எனின், அரசாங்கத்தில் பழிபோடுவர். ஆனால் பாலசிங்கம் ஒருபோதும் அப்படிச் செய்வதில்லை. மாறாக அக்கொலைகளுக்கான புலிகளின் நோக்கம் என்னவாக இருந்திருக்கும் என்பதை விளக்க முயற்சிப்பார். அது ஒரு யதார்த்த நோக்குநிலைசார் புரிதலுக்கு எமக்கு உதவின” என்கிறார்.

புலிகளின் அதிகப்படியான இராணுவ வலிமை 2000 - 2001 காலப்பகுதியில் நிலவியது. புலிகள் இராணுவ ரீதியில் பலவீனமான நிலையில் பேச்சுவார்த்தைக்கு வந்ததான ஒரு தவறான கருதுகோள் நிலவியது. பேச்சுவார்த்தைக் காலத்தைப் பயன்படுத்தித் தம்மைப் பலப்படுத்தும் நோக்கில் அவர்கள் பேச இணங்கியதான கருதுகோள் அது. ஆனால் உண்மை எதிர்மாறானது. 2001 காலப்பகுதியைப் போல் வேறெந்தக் காலத்திலும் புலிகள் அதிகபட்ச இராணுவ பலத்தினைக் கொண்டிருக்கவில்லை. 2000 ஆம் ஆண்டு யாழ் குடாநாட்டிலிருந்து அரசு படைகளை முற்றாக வெளியேற்றக்கூடிய விளிம்பில் புலிகள் நின்றனர். அடுத்த ஆண்டு இராணுவம் பாரிய படைநகர்வு நடவடிக்கையைத் தொடங்கியது. அது படு தோல்வியில் முடிந்தது. 2001 கோடையில் புலிகள் கொழும்பு விமானநிலையத்தை அதிசயிக்கத் தக்கவகையில் தாக்கி, 1 பில்லியன் அமெரிக்க டொலர் பெறுமதியான அழிவினை ஏற்படுத்தினர். அதனைத் தொடர்ந்து பங்குச் சந்தை வீழ்ச்சியும், பொருளாதாரம் சரிவும் ஏற்பட்டது.

இவற்றின் தொடர்ச்சியாக பேச்சுவார்த்தைக்கான ஒரு அழுத்தம் மக்கள் மத்தியிலிருந்தும் எழுத்தொடங்கியது. 2001 இல் ரணில் விக்ரமசிங்க ‘புலிகளுடன் பேச்சுவார்த்தை, உடனடிப் போர்நிறுத்தம்’ என்பனவற்றைத் தேர்தல் வாக்குறுதிகளாக முன்வைத்துப் பிரதமரானார்.

இந்தியாவினதும் அமெரிக்காவினதும் ஆசீர்வாதம் இல்லாமல் நோர்வே சமாதான முயற்சிகளில் இறங்கவில்லை; மட்டுமல்லாமல் பேச்சுவார்த்தை நகர்வு குறித்த ஒவ்வொரு விடயங்களையும் இரு தரப்பிற்கும் அறிக்கையிட்டு வந்துள்ளது என்பது சர்வதேச அரசியல் தெரிந்த அனைவரும் அறிந்த விடயம். இதிலும் அதனை உறுதிப்படுத்துகின்ற சம்பவங்களை சூல்ஹம் பதிவுசெய்துள்ளார்.

நம்பிக்கையை ஏற்படுத்திய போர்நிறுத்த உடன்படிக்கை

நோர்வேயின் அப்போதைய வெளியுறவுச் செயலர் விதார் ஹெல்க்சன் தலைமையிலான குழுவுடன் இரு தரப்புடனுமான நெருக்கமான தொடர்பாடல்கள் மூலம், போர் நிறுத்த உடன்படிக்கைக்கான வரைபினை, தான் எழுதியதாகக் குறிப்பிடுகின்றார் சூல்ஹம். உடன்படிக்கை கைச்சாத்தானமை பெரும் நம்பிக்கையைத் தந்ததாகவும் குறிப்பிடுகின்றார். மேலும் பாதைத் திறப்பு, பாதுகாப்புத் தொடர்பான அச்சங்களின்றி மக்கள் சுதந்திரமாகப் பயணம் செய்யக்கூடிய புறநிலை தோற்றுவிக்கப்பட்டமை, இயல்பு வாழ்வு ஏற்பட்டமை போன்றன போர்நிறுத்த உடன்படிக்கையின் உடனடி விளைவுகள் என்கிறார். போர் நடவடிக்கைகள், கொலைகள், புலிகள் தரப்பில் பயங்கரவாதத் தாக்குதல்கள், அரசாங்கத்தரப்பில் குண்டு வீச்சுத் தாக்குதல்கள் என்பன போர் நிறுத்த உடன்பாட்டுக்குப் பின்னான ஒரு வருட காலத்திற்கு இடம்பெறவில்லை. பொருளாதாரத்தில் விரைவான வளர்ச்சி, மக்களின் வாழ்க்கைத் தர உயர்வு என்பனவும் குறுகிய கால விளைவுகளாக அமைந்ததாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றது.

போர்நிறுத்தக் கண்காணிப்புக் குழுவிற்குத் (Sri Lanka Monitoring Mission - SLMM) தலைமை தாங்குவதில் நோர்வேக்கு விருப்பம் இருக்கவில்லை. ஆனால் இந்தியாவும் அமெரிக்காவும் ஒரு சிறிய நாடு போர்நிறுத்தக்

கண்காணிப்புத்

தொழிற்பாட்டில் இருப்பதை விரும்பின. ஆதலால், தாம் ஸ்கன்டிநேவிய நாடுகளை உள்ளடக்கி அப்பொறுப்பினை ஏற்றதாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றது.

சமாதானப் பேச்சுவார்த்தைகளின் ஆரம்பக்கட்டத்தில், குறிப்பாக போர்நிறுத்த உடன்படிக்கை கைச்சாத்தான போதும் அதனைத் தொடர்ந்து இடம்பெற்ற நகர்வுகளிலும், ஜனாதிபதி சந்திரிக்கா குமாரதுங்கா - பிரதமர் ரணில் விக்ரமசிங்க இடையிலான அதிகாரப்போட்டி காரணமாக, பேச்சுவார்த்தைச் செயற்பாடுகளிலிருந்து தான் புறக்கணிக்கப்பட்டதாகச் சந்திரிக்கா உணர்ந்ததாகவும், சமாதான முன்னெடுப்புகளின் ஆரம்பத்திலிருந்து சந்திரிக்கா அதற்குள் உள்வாங்கப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்பதைத் தாமும் பின்னர் உணர்ந்து கொண்டதாகச் சூல்ஹம் குறிப்பிடுகின்றார்.

உடனடி விளைவுகள் - தேக்கம்

சமாதானப் பேச்சுவார்த்தைகள் மனித உரிமைகள், குழந்தைப் போராளிகள் இணைப்பு நிறுத்தம், இராணுவத்தைத் திரும்பப் பொறுதல் (குறித்த சில தமிழ்ப் பிரதேசங்களிலிருந்து), பொருளாதார வளர்ச்சி ஆகியவற்றுக்கு வழிவகுத்தது. போர்நிறுத்த உடன்படிக்கை, கடல் சார் நிலைமைகளை வரையறுக்கவில்லை. கடல் சார் வரையறைகள் தெளிவாக உள்ளடக்கப்படாமை உடன்படிக்கையின் பெரும் பலவீனமாக அமைந்தது. இலங்கை அரசாங்கம் புதிய ஆயுதக் கொள்வனவுக்கும் நவீனமயப்படுத்துக்குமான

உரிமையைக் கோரியது. படைச்சமநிலையைப் பேணுவதற்காக அதே உரிமையைப் புலிகளும் கோரினர். ஆயுதக் கொள்வனவு, ஆயுதக் கடத்தல் சார்ந்து, பேச்சுவார்த்தைக் காலங்களில் கடற்பரப்பில் ஏற்பட்ட துப்பாக்கிச்சூடு, மோதல்கள் பற்றிக் குறிப்பிடப்படுகின்றது.

கனடா, ஸ்பெயின் அல்லது இந்தியாவில் உள்ளது போன்ற அதிகப்படியான பிராந்திய சுயாட்சி அடிப்படையிலான தீர்வுக்கான வாய்ப்புக் குறித்து ஆராய்வதென்ற திருப்புமுனையான தீர்மானம் ஒஸ்லோவில் 2001 இல் எட்டப்பட்டது. இதுவே பேச்சுவார்த்தைக்கூடாக எட்டக்கூடிய ஒரேயொரு தீர்வு என்பதைத் தொடர்புபட்ட அனைத்துத் தரப்புகளும் அறிந்திருந்தனர். புலிகளின் முற்றுமுழுதான இராணுவ வெற்றியினூடாகவே தனிநாடு சாத்தியப்படக்கூடியது. அரசாங்கத்தின் இராணுவ வெற்றியினூடாகவே கொழும்பின் ஒற்றையாட்சிக்கு உட்பட்ட நாடு சாத்தியமாகும் வாய்ப்பிருந்தது.

சமாதான முயற்சிகள் தேக்கமடைந்து தோல்வியைத் தழுவின வேறுபல காரணிகளைத் சூல்ஹம் இந் நூலில் தொட்டுச் செல்கின்றார். பேச்சுவார்த்தைகளின் ஆரம்ப வருடங்கள் வெற்றிகரமாக நகர்ந்தன. 2003 இன் பிற்பகுதியில் அதிகம் கடலிலும் பின்னர் தரையிலுமாகப் பல தாக்குதல் சம்பவங்கள் நிகழத் தொடங்கின. 2003 இல் சந்திரிக்கா பாதுகாப்பு அமைச்சின் அதிகாரத்தைத் திரும்பத் தன்வசப்படுத்தியமை, 2004 இல் கருணா - பிரபாகரன் பிளவு, அதனால் புலிகளின் பலம் கணிசமாக வீழ்ச்சியடைந்தமை எனவான சம்பவங்கள் பட்டியலிடப்படுகின்றன.

சுனாமி - மீள்கட்டமைப்பு உடன்படிக்கை - உச்ச நீதிமன்றத் தடை

சுனாமிப் பேரிடரின் பின்னான களநிலை சமாதானத்தை உருவாக்குவதற்கான ஒரு இறுதி வாய்ப்பினை வழங்கியிருந்தது. மீட்புப் பணிகளில் புலிகள் சிங்கள இராணுவத்தினருக்கு, முஸ்லீம் மக்களுக்கு

உதவினர். சிங்கள இராணுவம் தமிழ் மக்களுக்கு உதவியது. 2005 பெப்ரவரியில் புலிகளுக்கும் அரசாங்கத்திற்கும் இடையே ஏற்படுத்தப்பட்ட சுனாமிக்குப் பின்னான மீள் கட்டமைப்புச் சார்ந்த உடன்படிக்கை (Post - Tsunami Operational Management Structure : P - TOMS) எட்டப்பட்டது. அத்திட்டம் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டிருந்தால் சமாதானப் பேச்சுவார்த்தைகள் தொடர்வதற்கான முற்றிலும் மாறுபட்ட புதிய சூழல் உருவாகியிருக்கும். இலங்கையின் தேசிய கட்டமைப்புகளுடன் இணைந்து பணியாற்றப் புலிகள் உடன்பட்டிருந்தமை இவ்வுடன்படிக்கையின் ஓர் அம்சம். ஆனால் அரசாங்கமும் ஜனாதிபதியும் தயங்கினர். பெப்ரவரியில் பெரும் ஆதரவைப் பெற்ற அந்த உடன்படிக்கையை நிறைவேற்றுவது கடினமாகியது. மேலும், அந்த ஒப்பந்தம் சட்டவிரோதமானது என உச்ச நீதிமன்றம் அறிவித்தது. இது சமாதான முன்னெடுப்புகளுக்கு எதிரான சிங்களத் தேசியவாதத்தின் ஓர் காய்நகர்த்தல். அதே கோடையில் புலிகள் வெளியுறவு அமைச்சர் லக்ஷ்மன் கதிர்காமரைக் கொன்றனர். சூல்ஹமின் வாதப்படி, சுனாமி உடன்படிக்கையில் அரசாங்கத்தின் தடுமாற்றமும், அதனைத் தொடர்ந்து கதிர்காமர் மீதான புலிகளின் கொலையும் நிரந்தரச் சமாதானத் தீர்வுக்கான இறுதி வாய்ப்பையும் வீணடித்த காரணிகளாகும்.

பின் - சுனாமி மீள்கட்டமைப்பு உடன்படிக்கை என்பது அடிப்படையில் மனிதாபிமான - மக்கள் நலன் சார் வாழ்வாதார, மறுவாழ்வு சார்ந்த உடன்படிக்கை. அத்தகைய உடன்படிக்கையையே உச்சநீதிமன்ற வழக்கு மூலம் செயலிழக்கச் செய்த சிங்களப் பெருந்தேசியவாதம் தமிழர்களுக்கான நிரந்தர அரசியற் தீர்வினை வழங்குமா என்ற கேள்வி அன்றைய காலகட்டங்களில் பரவலான விவாதத்தை உண்டு பண்ணியது. சிறிலங்கா அரசும் அதன் நீதித்துறையும் மனிதாபிமான உதவிகளையே தடுக்கும் போக்கினைக் கொண்டிருக்கின்றன என்பது இங்கு கவனிக்க

2005 ஜனாதிபதித் தேர்தலில் தமிழர்கள் வாக்களிப்பதைப் புலிகள் தடுத்திருக்காவிடில், ரணில் மீண்டும் நிச்சயமாகப் பதவிக்கு வந்திப்பார். தமிழர்கள் வாக்களிக்காத நிலையே மகிந்தவை வெல்ல வழிகோலியது. பேச்சுவார்த்தைகள் முறிந்துபோனதற்கும் மீண்டும் போர் கூர்மையடைந்ததற்கும் அது காரணியாகச் சுட்டப்படுகின்றது. இருதரப்பும் போரை விரும்பிய நிலையில் தாம் எதனையும் செய்யக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கவில்லை என்று சமாதானத் தோல்விக்கான சூல்ஹமின் முடிவுரை அமைந்துள்ளது.

புலிகளின் அணுகுமுறையும் தோல்வியும்

புற்றுநோயால் பாதிக்கப்பட்டு 2006 இல் இறந்த பாலசிங்கம் சமாதான முன்னெடுப்பு வெற்றியளிக்காததையிட்டு ஏமாற்றமடைந்திருந்தார். பேச்சுவார்த்தைகளின் இயக்கியாகவும் அதன் முதன்மைக் கதாநாயகனாகவும் அவர் விளங்கினார். பாலசிங்கத்தின் மரணத்திற்குப் பின் புலிகள் தமது கடினமான சூழலிலிருந்து வெளிவருவதற்குரிய விளைவுத்தாக்கம் (அர்த்தபூர்வம்) மிக்க எந்தவொரு இராணுவ அல்லது அரசியற் திட்டங்களையும் முன்னெடுக்கவில்லை.

நாளுக்கு நாள் பலம் இழக்கும் நிலைக்கே சென்றனர். அவர்களது ஆயுதக் கொள்வனது கடினமாகியது. கொழும்பில் தாக்குதல் நடாத்துவதற்குரிய இராணுவ பலம் குறைந்தது. இராணுவ ரீதியில் பலமிழந்தனர். புலிகளின் அரசியல் சிந்தனை பாலசிங்கத்திடமிருந்து வந்தவை. பாலசிங்கத்தின்

சமாதான முயற்சிகள் தேக்கமடைந்து தோல்வியைத் தழுவின வேறுபல காரணிகளைத் சூல்ஹம் இந் நூலில் தொட்டுச் செல்கின்றார். பேச்சுவார்த்தைகளின் ஆரம்ப வருடங்கள் வெற்றிகரமாக நகர்ந்தன. 2003 இன் பிற்பகுதியில் அதிகம் கடலிலும் பின்னர் தரையிலுமாகப் பல தாக்குதல் சம்பவங்கள் நிகழத் தொடங்கின. 2003 இல் சந்திரிக்கா பாதுகாப்பு அமைச்சின் அதிகாரத்தைத் திரும்பத் தன்வசப்படுத்தியமை, 2004 இல் கருணா - பிரபாகரன் பிளவு, அதனால் புலிகளின் பலம் கணிசமாக வீழ்ச்சியடைந்தமை எனவான சம்பவங்கள் பட்டியலிடப்படுகின்றன.

மரணத்தின் பின் அவர்கள் முற்றுமுழுதான மரபுவழி இராணுவச் சிந்தனைக்குள் சென்றனர். எல்லாக் கேள்விகளுக்கும் ஒரு இராணுவப் பதில் இருந்ததாக நம்பினர். அது தோல்விக்கான தீர்ப்பினை எழுதியது.

மோசமான சிங்களத் தலைமையும் போர்க்குற்றங்களும்

முன்னரைவிட மிக மோசமான ஒரு சிங்களத் தலைமையையும் புலிகள் எதிர்கொள்ள நேர்ந்தது. மகிந்த ராஜபக்சவும் அவரது சகோதரர்களும் மனித உரிமைகள் மற்றும் சர்வதேச சட்டங்கள் தம்மைக் கட்டுப்படுத்துவதை அனுமதிக்காமல் போரை நடத்திமுடித்தனர். சீனா, பாகிஸ்தான், ஈரான் போன்ற நாடுகளிடமிருந்து பெருமளவு ஆயுதக் கொள்வனவுகளைச் செய்ததோடு இராணுவத்தை நவீனமயப்படுத்தினர். உலகின் ஏனைய பலம்மிக்க சக்திகளிடமிருந்து போருக்கான புலனாய்வு உதவிகளைப் பெற்றுக்கொண்டனர்.

2008 மற்றும் 2009 இன் முற்பகுதி முழுவதும் விடுதலைப் புலிகளோடு நல்ல தொடர்பில் இருந்ததாகவும் புலித்தேவன் மற்றும் குமரன் பத்மநாதன் (கே.பி) ஆகியோருடன் நேரடித் தொலைபேசித் தொடர்பில் இருந்ததாகவும் குறிப்பிடும் சூல்ஹம், போரை முறைப்படுத்தப்பட்ட வழியில் முடிவுக்குக் கொண்டுவருவது தொடர்பாகத் தாம் இடையறாது முயற்சித்ததாகவும் கோடிட்டுக் காட்டுகின்றார். அமெரிக்கா, இந்தியா அல்லது ஐ.நா சார்பாகக் கப்பல்களை வன்னிக் கரையோரங்களுக்கு அனுப்பி மக்களையும் போராளிகளையும் மீட்கும் திட்டங்கள் முன்வைக்கப்பட்டமையும், போராளிகள்

ஆயுதங்களைக் கையளித்து
செஞ்சிலுவைச் சங்கம்
அல்லது வேறு தரப்பிடம்
முறையான பதிவுகளை
மேற்கொள்வது குறித்தும்
பேசப்பட்டது. அவ்வாறு
செய்திருந்தால், சிறிலங்கா
அரசாங்கத்தால்
கொல்லப்படுவதைச்
சாத்தியமற்றதாக்கியிருக்கலாம்.
பிரபாகரன், பொட்டு
அம்மான் ஆகிய இருவரைத்
தவிர ஏனைய அனைவரின்
உயிர்களுக்கும் உத்தரவாதம்
வழங்கலாம் என உறுதியாகத்
தாம் நம்பியதாகவும்
சூல்ஹம் கூறுகின்றார்.

மகிந்த ஆட்சிபீடத்தின் வெள்ளைவான்
கடத்தல்கள், அரசியல் எதிரிகள்
- ஊடகவியலாளர்கள் மீதான
படுகொலைகள், இறுதிப்போரில்
பொதுமக்கள் மீதான படுகொலைகள்,
போர்க்குற்றங்கள் பற்றியும் இந்நூலிற்
குறிப்பிடப்படுகின்றது. போர்க்குற்றங்கள்
ஏதோவொரு காலத்திலேனும் சட்டத்திற்கு
முன் கொண்டுவரப்படும் என்றும்
பதிவுசெய்கின்றார்.

சிறிலங்கா அரசாங்கம் தனது இராணுவ
வெற்றியை நல்லிணக்கத்தினை
உருவாக்குவதற்குப் பயன்படுத்தவே இல்லை.
நிரந்தரத் தீர்வினை எட்டுவதற்குத் தமிழர்களை
நோக்கித் தன் கரங்களை நீட்டவில்லை.
அதற்கு எதிர்மாறாகவே மகிந்த அரசு
செயற்பட்டது. தமிழர்கள் தமது சொந்தத்
தாயகத்தில் இரண்டதாம் தரப் பிரஜைகளாக
வாழச் சம்மதிக்கமாட்டார்கள் என்கிறார் எரிக்
சூல்ஹம்.

சமாதானத் தோல்விக்கான காரணங்கள்

சமாதானத் தீர்வு வெற்றியளிக்காமைக்கு
இரண்டு காரணங்களை முன்வைக்கின்றார்.
ஒன்று : பிரபாகரனுடன் நேரடியான
தொடர்பாடல்களுக்குத் தாம் குறைந்தளவே
அனுமதிக்கப்பட்டிருந்ததாகக் குறிப்பிடும்

மகிந்த ஆட்சிபீடத்தின்
வெள்ளைவான் கடத்தல்கள்,
அரசியல் எதிரிகள்
ஊடகவியலாளர்கள்
மீதான படுகொலைகள்,
இறுதிப்போரில் பொதுமக்கள்
மீதான படுகொலைகள்,
போர்க்குற்றங்கள் பற்றியும்
இந்நூலிற் குறிப்பிடப்படுகின்றது.
போர்க்குற்றங்கள் ஏதோவொரு
காலத்திலேனும் சட்டத்திற்கு முன்
கொண்டுவரப்படும் என்றும்
பதிவுசெய்கின்றார்.

சூல்ஹம், அதனாற்
கூட்டாட்சி தொடர்பாகத்
தாம் அவருக்குப் புரியவைக்க
வாய்க்கவில்லை என்கிறார்.
பாலசிங்கத்தின் மரணத்திற்குப்
பின்னர், பிரபாகரனுடன்
இருந்தவர்கள் அவர்
எவற்றைச் செவிமடுக்க
விரும்பினாரோ அவற்றையே
எடுத்துக்கூறினர்.
இரண்டு : சிங்கள
உயரடுக்கு பல்கலாசார,
பல்மத (இந்தியாவை
முன்மாதிரியாகக்
கொண்டதொரு)
அரசினை

உருவாக்குவதற்குரிய

பரந்த பார்வையைக் கொண்டிருக்கவில்லை.
நாட்டின் இரண்டு கட்சிகளுக்கும் அதிகாரப்
போட்டி மட்டுமே குறியாகவிருந்தன. அவை
மேலும் புரிதலுடன் செயற்பட்டிருப்பின் நாடு
வேறொரு நல்ல சூழலுக்குள் சென்றிருக்கும்.

இலங்கைத் தீவின் முரண்பாட்டுத்
தரப்புகளுக்கிடையிலான நோர்வேயின்
சமாதான முயற்சி குறித்த சூல்ஹமின்
இந்த அனுபவப் பதிவில் தனது
அணுகுமுறைகள் குறித்தோ, நோர்வே
மீதான சுயவிமர்சனங்கள் குறித்தோ
எதுவும் வெளிப்படுத்தப்படவில்லை.
சமாதானத் தோல்விக்கான முற்றுமுழுதான
பொறுப்பினை முரண்பாட்டுத் தரப்புகள்
மீது மட்டுமே நோர்வே சுட்டிவந்துள்ளது.
தாம் வெறுமனே அனுசரணையாளர்கள்.

தீர்வைக் கண்டடைந்திருக்க வேண்டியவர்கள்
முரண்பாட்டில் நேரடியாகத்
தொடர்புபட்ட இலங்கை அரசாங்கமும்,
தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளுமே எனவாக
நோர்வேயினதும் சூல்ஹமினதும் வாதங்கள்
வெளிப்பட்டுள்ளன. நோர்வேஜிய ஊடக,
ஆய்வு மட்டங்களிலும் நோர்வேயின்
சமாதான முன்னெடுப்புகள் தொடர்பான
ஆழமானதும் விமர்சனபூர்வமானதுமான
மீள்மதிப்பீடுகள்
வெளிவரவில்லை.

மீளாய்வு அறிக்கை

2011 இல் அபிவிருத்திகளுக்கான நோர்வே திணைக்களமான நூறாட் (NORAD) இற்காக கிறிஸ்தியான் மிக்கல்சன் ஆய்வகம் (Christian Michelsen Institute - CMI) மற்றும் School of oriental and African studies in London (SOAS) ஆகியன இணைந்து முன்னெடுத்த மீளாய்வு அறிக்கை வெளிவந்தது. இக் கட்டுரைக்கான ஒருவகை முடிவுரையாக அம்மீளாய்வு அறிக்கை குறித்த சில விடயங்களைப் பகிர்ந்து கொள்வது பொருத்தமெனக் கருதுகின்றேன். இலங்கைச் சமாதான முன்னெடுப்பில் நோர்வே மேற்கொண்ட தெரிவுகளை விவாதிப்பதும் மீளாய்வு செய்வதும் அவ்வாய்வின் பேசுபொருள். சமாதானத் தீர்வுக்குத் தடையாகப் பல்வேறு காரணிகளும் சூழல்களும் இருந்தன. நோர்வேயைத் தனியாக அதன் தோல்விக்குப் பொறுப்பாளியாக்க முடியாது என்பது அவ்வாய்வின் முடிவாக வெளிப்பட்டது. முரண்பாட்டில் தொடர்புபட்ட இருதரப்பும் சமசரத்திற்கும் விட்டுக்கொடுப்புகளுக்கும் தயாராக இருக்கவில்லை என்பதோடு, இலங்கைத் தீவின் அரசியல் கலாசாரம் மற்றும் எதிர்பாராத பல்வேறு நிகழ்வுகளாலும் சமாதான முன்னெடுப்புச் சிதைந்ததாக அம்மீளாய்வு அறிக்கையில் சுட்டப்படுகிறது.

மதிப்பீட்டு அறிக்கையின்படி, இலங்கை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடியவற்றிற்கும், விடுதலைப் புலிகளின் கோரிக்கைக்கும் இடையே பெரும் இடைவெளி நிலவியது. சர்வதேச நிலைமைகளில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களும் (பயங்கரவாதத்திற்கு எதிரான போர் உட்பட) இதில் ஒரு பங்கைக் கொண்டிருந்தன. பெரும்பாலான மேற்கத்தேய நாடுகள் புலிகளைக் கையாள்வதை, சர்வதேச நிலைமைகள் கடினமாக்கின.

விடுதலைப் புலிகள் பிளவுபட்டமையும், சர்வதேச ஆதரவை இழந்தமையும் இலங்கை அரசாங்கத்திற்குச் சாதகமாக இராணுவ அதிகாரச் சமநிலையை மாற்றியது. மகிந்த அரசாங்கம் (2005 முதல்) சீனா மற்றும் ஏனைய ஆசிய நாடுகளின் ஆதரவைத்

திரட்ட முடிந்தமை, இராணுவ ரீதியில் இறுதித் தீர்வைக் காண அரசாங்கத்திற்கு உதவியது. நோர்வே, ஒரு அனுசரணையாளராக மேற்குறிப்பிட்ட நகர்வுகளை எதிர்க்கவோ அன்றி மாற்றவோ கூடிய அதிகாரத்தைக் கொண்டிருக்கவில்லை. ஒரு மூலோபாய 'வழிவரைபடம்' அல்லது சர்வதேசத் தரப்புகளின் வலுவான வலைப்பின்னல் இல்லாததால், சமாதான முன்னெடுப்பானது இரு தரப்பினரையும் விட்டுக்கொடுப்புகள் மற்றும் பொறுப்புக்கூறல்களுக்குள் நிர்ப்பந்திப்பதில் தோல்விடைந்தது எனவும் அம்மீளாய்வு அறிக்கை வலியுறுத்தியிருந்தது.

அவ்வறிக்கையின் அடிப்படைகள் குறித்த சில விடயங்களும் கவனத்திற்குரியவை. அது முழுமையானதொரு பரிமாணத்தைக் கொண்ட அல்லது நடுநிலையான அறிக்கையாக எடுத்துக் கொள்ள முடியுமா என்ற கேள்விகளுடனேயே அது வாசிக்கப்பட வேண்டும். மதிப்பீட்டுக் குழுவிற்கு நோர்வே வெளியுறவு அமைச்சகம், நூறாட் ஆகியவற்றின் அனைத்து ஆவணங்களையும் மற்றும் சமாதான நடவடிக்கையில் ஈடுபட்ட நோர்வேத் தரப்பில் உள்ள அனைத்து நபர்களையும் முழுமையாக அணுக முடிந்துள்ளது. ஆனால் இலங்கையின் முக்கிய நபர்களை ஆய்வுக் குழுவினால் அணுக முடிந்திருக்கவில்லை. தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் முதன்மைத் தலைவர்கள் பலர் உயிருடன் இல்லை அல்லது சிறையில் உள்ளனர். இலங்கை அரசாங்கத் தரப்பு நபர்களுடன் நேர்காணல்களை மேற்கொள்வதற்கான அனுமதி குழுவிற்கு வழங்கப்படவில்லை. எனவே ஆய்வுச் செயல்முறையில் ஏற்பட்ட இத்தகு முதன்மை ஆதாரங்களின் இழப்பை ஈடுசெய்ய, இரண்டாம் நிலை ஆதாரங்களை ஆய்வுக்குழு பயன்படுத்தியுள்ளது. ஊடகம், வெளிவந்த ஆய்வுகள், வெளியிடப்படாத அறிக்கைகள் போன்ற பல்வேறு இரண்டாம்நிலை ஆதாரங்களே அவையாகும். மேலும், சர்வதேச மற்றும் உள்ளகத் தரப்புகள், இலங்கை சார் நிபுணர்கள் மற்றும் அவதானிகளுடனும் அக்குழு நேர்காணல்களை மேற்கொண்டுள்ளது.

(தொடரும்)

பரமு புஷ்பரட்சணம்

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் சிரேஷ்ட பேராசிரியரான பரமு புஷ்பரட்சணம் அவர்கள், தனது இளமாணி மற்றும் முதுமாணிப் பட்டத்தை யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்திலும், கலாநிதிப் பட்டத்தைத் தஞ்சாவூர் பல்கலைக்கழகத்திலும் பெற்றுக்கொண்டார்.

இவர் எழுதிய பதினைந்து நூல்களில் நான்கு நூல்கள் இலங்கை அரசின் சாகித்திய மண்டலப் பரிசையும், மூன்று நூல்கள் மாகாண சாகித்திய மண்டலப் பரிசையும் பெற்றன. இவர் 82இற்கும் மேற்பட்ட தேசிய, சர்வதேச ரீதியிலான ஆய்வுக்கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளதன், இதுவரை 55 சர்வதேச மற்றும் தேசிய கருத்தரங்குகளில் பங்குபற்றியுள்ளார்.

வடக்குக் கிழக்கு மாகாணங்களில் 18 இடங்களில் இவரால் மேற்கொள்ளப்பட்ட அகழ்வாய்வுகளில் மூன்று அகழ்வாய்வுகள் தொடர்பான விடயங்கள் நூல்வடிவில் வெளிவந்துள்ளன.

இலங்கையைப் பொறுத்தமட்டில், தமிழர்களின் தொன்மையான வரலாறு இன்னும் மகாவம்ச இருளால் மூடப்பட்டிருக்கும் சூழலில், இலங்கையின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் அண்மைக்காலத்தில் இடம்பெற்ற தொல்லியல் ஆய்வுகள் இலங்கையில் பூர்வீகமாக வாழ்ந்த தமிழ் மக்களின் இருப்பியல் தகவல்களை வெளிக்கொணர்ந்துள்ளன. அந்த வகையில் 'இலங்கையின் அண்மைக்கால தொல்லியல் ஆய்வுகள்' என்ற இத்தொடர் சமகாலத்தில் இலங்கையில் குறிப்பாக வடக்கு - கிழக்குப் பகுதிகளில் இடம்பெற்றுவரும் தொடர் அகழாய்வுகளில் கண்டறியப்பட்ட தொல்லியல் ஆதாரங்களின் அடிப்படையில், பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டுக் காலத்தில் இலங்கைத் தமிழ் மக்களிடம் நிலவிய நாகரிகம், அவர்களின் கலாச்சார பண்பாட்டு அம்சங்கள், பொருளாதார சமூக நிலவரங்கள், வெளிநாட்டு உறவுகள், உறவுநிலைகள், சமய நடவடிக்கைகள் போன்ற அம்சங்களை ஆதாரபூர்வமாக வெளிக்கொணர்வதாக அமைகின்றது.

செட்டிகுளம்:

தமிழரின் பூர்வீக வரலாற்றை வெளிச்சத்திற்கு கொண்டுவரும் சில தொல்லியற் சான்றுகள்

ச மகாலத்தில் நிர்வாக வசதிக்காக உருவாக்கப்பட்டுள்ள வவுனியா, முல்லைத்தீவு, மன்னார், கிளிநொச்சி ஆகிய மாவட்டங்களை உள்ளடக்கிய பிரதேசம் பொதுவாக வன்னி என்ற பெயரால்

அழைக்கப்படுகிறது. ஆனால் கி.பி. 13 ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முன்னர் வன்னி உள்ளிட்ட வடஇலங்கை பாளி மொழியில் நாகதீபம், உத்தரதேசம் எனவும், தமிழில் நாகநாடு எனவும் அழைக்கப்பட்டு வந்துள்ளது. கி.பி. 13 ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் பொலநறுவை அரசு வீழ்ச்சியடைந்து சிங்கள இராசதானி தெற்கு நோக்கி

தம்பதெனியாவிற்கு நகர்ந்த போது, வடக்கில் கலிங்கமாகன் சாகவன் தலைமையில் தோன்றிய அரசு காலத்தில், இப்பிராந்தியத்தின் குறிப்பிட்ட சில வட்டாரங்கள் வன்னி, வன்னிப்பற்று எனவும் அடங்காப்பற்று எனவும், அங்கு வாழ்ந்த மக்கள் வன்னியர் எனவும் அழைக்கப்பட்டனர். அவற்றுள் செட்டிகுளமும் வன்னிச் சிற்றரசர்களின் ஆதிக்கத்திற்கு உட்பட்டிருந்தது. இன்று வன்னி பற்றிய ஆய்வில் அவ்வட்டாரத்திற்கு தனித்துவமான பண்பாட்டு அம்சங்கள் சில முதன்மை பெற்றுக் காணப்படுகின்றன. அவற்றை வெளிப்படுத்தியதில் அண்மைக் காலத் தொல்லியல் ஆய்வுகளுக்கு முக்கிய பங்குண்டு.

Image Source - ta.wikipedia.org

நாகநாடும் செட்டிகுளமும்

இலங்கை சுதந்திரம் அடைந்ததன் பின்னர் ஏற்படுத்தப்பட்ட நிர்வாக பிரிவுகள் இன்று கிராமம், ஊர், குறிச்சி, வட்டாரம், பிரதேசம் என்ற அடிப்படையி வேறுபட்ட பெயர்களால் அழைக்கப்படுகின்றன. அதன் காரணமாக குறிப்பிட்ட இடத்தின் வரலாற்றையும், பண்பாட்டையும் வெளிப்படுத்த வேண்டும் என்ற ஆர்வமும் எம் மக்களிடையே மேலோங்கிக் காணப்படுகிறது. ஆனால் ஆதிகால, இடைக்கால வரலாற்றில் இந்நிர்வாகப் பிரிவுகள் அனைத்தும் பெரும்பாலும் ஒரு பிராந்தியத்திற்கு பெயர் கொண்டே அழைக்கப்பட்டுள்ளதைக் காணமுடிகிறது.

வடஇலங்கையின் பெருநிலப்பரப்பின் பெரும்பகுதி கி.பி.13 ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து வன்னி என்ற பெயரால் அழைக்கப்படுவதற்கு முன்னர் அனுராதபுரத்திற்கு

வடக்கில் உள்ள பிராந்தியத்தைப் பாளி இலக்கியங்கள் நாகதீப(ம்), உத்தரதேச(ம்) என்ற பெயர்களால் தனித்து அடையாளப்படுத்திக் கூறுகின்றன. இக்கூற்றை உறுதிப்படுத்தும் வகையில் 1936 இல் வல்லிபுரத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட கி.பி. 3 - 4 ஆம் நூற்றாண்டுக்குரிய பொற்சாசனத்தில் இப்பெயர் 'நகதிவ' எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அனுராதபுரத்திற்கு வடக்கில் உள்ள கி.மு.1 ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த பிராமிச் சாசனம் ஒன்று இங்கிருந்த நாக நகர் பற்றிக் கூறுகிறது. இது நாகர்கள் வாழ்ந்த நகரம் என்ற பொருளில் அமைந்துள்ளது. பிராகிருத மொழியில் 'நஹநஹர' (Naganara) என எழுதப்படும் இப்பெயர் இச்சாசனத்தில் தமிழில் நாகநகர் (Nakanakar) என எழுதப்பட்டுள்ளது. கலாநிதி இரகுபதி இந்த 'நாகநகர்' அக்காலத்தில் கந்தரோடையின் தலைநகராக இருந்திருக்கலாம் அல்லது கந்தரோடையைக் குறித்திருக்கலாம் எனக் கருதுகிறார். ஆனால் நிக்லஷ் என்ற அறிஞர் கி.பி. ஒன்பதாம் நூற்றாண்டுக்குரிய சாசனமொன்றில் வரும் நாகநகரை ஆதாரம் காட்டி, பிராமிச் சாசனத்தில் வரும் நாகநகரை வவுனியாவுக்கு வடக்கில் இருந்த ஒரு நகரம் என அடையாளப்படுத்துகிறார். இந்நகரம் எங்கு அமைந்திருந்தாலும் இந்நகரில் வாழ்ந்த நாகர்கள் தமிழர்களாக இருந்தனர் என்பதை உறுதிப்படுத்துவதில் இச்சாசனம் முக்கியத்துவம் பெறுகிறது.

இலங்கைக்கும் உரோம நாட்டிற்கும் இடையிலான வணிக உறவு பற்றிக் கூறும் இரண்டாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த தொலமி என்ற யாத்திரிகரின் குறிப்பில் இலங்கையின் முக்கிய கரையோரப்பட்டினங்களில் ஒன்றாக 'நாகடிப' என்ற இடம் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளதுடன், அவர் வரைந்த தேசப்படத்தில் அவ்விடம் வடஇலங்கையில் இருந்ததாகவும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இதுவே பாளி இலக்கியங்களில் குறிப்பிடப்படும் நாகதீபம் என்பது அறிஞர்களின் கருத்தாகும். பாளி மொழியில் நாகதீப(ம்) என அழைக்கப்பட்ட

வடஇலங்கை, தமிழில் நாகநாடு என அழைக்கப்பட்டது. தமிழகத்தில் ஆறாம் நூற்றாண்டின் பின்னர் தோன்றிய இருபெரும் காப்பியங்களில் ஒன்றான மணிமேகலை தமிழகத்திற்கு அப்பால் கடல் கடந்து செல்லவேண்டிய இடங்களில் ஒன்றாக நாகநாட்டைக் குறிப்பிடுகின்றது. பல்லவர் கால வேலூர்ப்பாளைச் செப்பேடு ஒன்று பல்லவ மன்னன் ஒருவன் நாககுல மகளை மணந்ததாகக் கூறுகிறது. இதேபோல் சோழர் காலத்தில் தோன்றிய கலிங்கத்துப்பரணியில் சோழவம்சத்துக் கிள்ளிவளவன் நாகநாட்டு இளவரசியை மணந்த கதை கூறப்படுகிறது. மேற்கூறப்பட்ட மூலாதாரங்களில் கூறப்படும் நாகநாட்டையும், அதனோடு தொடர்புடைய வரலாற்றுச் சம்பவங்களையும் ஆய்வு செய்த பேராசிரியர் சி.க. சிற்றம்பலம் இவற்றில் சுட்டிக்காட்டப்படும் நாகநாடு ஈழத்துப் பாளி நூல்கள் கூறும் நாகதீபத்தையே குறிப்பதாக கருதுகிறார். ஆகவே பாலியில் நாகதீப(ம்) தமிழில் நாகநாடு என அழைக்கப்பட்டுள்ள பிராந்தியத்திற்குள் செட்டிகுள வட்டாரமும் அடங்கியிருந்ததென்பதில் ஐயமில்லை. இலங்கையின் முதன்மைச் சாசனவியலாளர்களில் ஒருவரான பேராசிரியர் பரணவிதான வன்னிப் பிராந்தியத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட இற்றைக்கு 2000 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட 40 பிராமிக் கல்வெட்டுகளை ஆய்வு செய்துள்ளார். வன்னிப்பிராந்தியத்தில் வாழ்ந்த தமிழர்கள் ஒரு குழுவாக வணிகத்தில் ஈடுபட்டிருந்தமையும் அக்காலத்தில் நாகச் சிற்றரசர்களின் ஆட்சி வன்னியில் இருந்தமையும், இங்கு வாழ்ந்த மக்கள் நாக பாம்பை தமது குலமரபுச் சின்னமாகக் கொண்டிருந்ததால், அப்பெயர் தனிநபர் பெயரிலும் முதன்மை பெற்றிருந்தமையும் அவரது ஆய்வுகளின் ஊடாகத் தெரியவந்துள்ளது. பேராசிரியர் இந்திரபாலா வவுனியாவில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட தமிழ் வணிகர் பற்றிய இரண்டு பிராமிக் கல்வெட்டுகளை ஆதாரமாகக் காட்டி இற்றைக்கு 2200 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே

தமிழர்கள் மொழியால் ஒரு இனக்குழுவாக வாழத் தொடங்கிவிட்டனர் எனக் கூறுகிறார்.

நாகதீபம் அல்லது நாகநாடு என்ற பெயருக்குள் அடங்கும் வன்னியின் தொன்மைக்குள் செட்டிகுளமும் உள்ளடங்குகிறது. அண்மையில் இக்கட்டுரை ஆசிரியர் செட்டிகுளத்தில் கப்பாச்சி என்ற இடத்தில் மேற்கொண்ட களவாய்வின் போது இவ்விடத்தின் தொன்மையை அடையாளப்படுத்தும் இரண்டு முக்கிய ஆதாரங்களைக் கண்டுபிடித்தார். அவற்றுள் ஒன்று பெருங்கற்கால பண்பாட்டு மக்கள் அல்லது ஆதியிரும்புகால மக்கள் அமைத்த நினைவுச் சின்னமாகும். கலாநிதி சிறான்தெரணியகல இப்பண்பாட்டை இலங்கைக்கு அறிமுகப்படுத்தியவர்கள், நாக இன மக்கள் எனக் கூறுகிறார். இரண்டாவதாக இங்கு கண்டுபிடிக்கப்பட்ட தொல்லியல் ஆதாரங்களுள் நான்கு பிராமிக் கல்வெட்டுகள் சிறப்பாக குறிப்பிடத்தக்கன. இவை கி.மு. 3 இல் இருந்து கி.பி. 4 ஆம் நூற்றாண்டுக்கும் இடைப்பட்ட கால இவ்விடத்தின் வரலாற்றை அறிவதில் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன. அக்கல்வெட்டுக்கள் நாக என முடியும் தனிநபர் பெயரும், நாக என முடியும் இடப்பெயரும் அக்காலத்தில் புழக்கத்தில் இருந்ததை எடுத்துக்காட்டுகின்றன. இவ்வாதாரங்கள் பண்டைய காலத்தில் செட்டிகுளம் நாகநாடு அல்லது நாகதீபம் என்ற பெயர் கொண்ட பிராந்தியத்திற்குள் அடங்கியிருந்ததை உறுதிசெய்கின்றன.

செட்டிகுளத்தின் பூர்வீக மக்கள்

இதுவரை கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ள நம்பகமான தொல்லியல் ஆதாரங்களில் இருந்து வன்னிப் பிராந்தியத்தின் பூர்வீக மக்கள் கற்காலப் பண்பாட்டிற்குரியவர்கள் என்பது தெரியவந்துள்ளது. 1970 களில் வன்னியில் இரணைமடுப் பகுதியில் தொல்லியல் ஆய்வினை மேற்கொண்ட கலாநிதி சிறான்தெரணியகல இற்றைக்கு 125,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர்

அவ்வட்டாரத்தில் வாழ்ந்த கற்கால மக்கள் பயன்படுத்திய கற் கருவிகளைக் (Stone Tools) கண்டுபிடித்தார். நாடோடிகளாக காடுகளிலும், குகைகளிலும் தற்காலிகமாக வாழ்ந்த இம்மக்கள் இக் கல்லாயுதங்களை மிருகங்களை வேட்டையாடவும், இயற்கையாக கிடைக்கும் பழங்கள், தானியங்கள் கிழங்குவகைகளை சேகரிக்கவும் பயன்படுத்தியுள்ளனர். இக்கற்கருவிகளின் வடிவமைப்பு, தொழில்நுட்பம், அழகியல், அவை பயன்படுத்தப்பட்டதன் நோக்கம் என்பவற்றை ஆய்வு செய்த தொல்லியல் அறிஞர்கள் இங்கு வாழ்ந்த மக்களை மேலைப்பழங்கற்கால பண்பாட்டுக்கு (Upper Palaeolithic People) உரிய மக்கள் என அடையாளப்படுத்தியுள்ளனர். அண்மையில் தென்னிலங்கையில் முந்தல் என்ற இடத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட தொல்லியல் அகழ்வாய்விலும் இக்கற்கால மக்கள் வாழ்ந்ததற்கான ஆதாரங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

செட்டிகுளத்தில் இப்பண்பாட்டு மக்கள் வாழ்ந்ததற்கான ஆதாரங்கள் எவையும் இதுவரை கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை. அவ்வாறு கண்டறியும் நோக்கிலும் ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. ஆனால் செட்டிகுளத்தில் கப்பாச்சி போன்ற இடங்களில் உள்ள மலைகளில் காணப்படும் குகைகள், பாறைகளில் செயற்கையாக ஏற்படுத்தப்பட்ட மாற்றங்களை நோக்கும் போது செட்டிகுளத்திலும் கற்கால மக்கள் வாழ்ந்திருக்கலாம் எனக் கருத இடமுண்டு. இக்கருத்தை எதிர்கால ஆய்வுகள்தான் உறுதிசெய்ய வேண்டும்.

செட்டிகுளத்தில் சங்ககால நினைவுச் சின்னம்

அண்மையில் செட்டிகுளத்தில் கப்பாச்சி என்ற இடத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட தொல்லியல் ஆய்வில் கிடைத்த தொல்லியற் சின்னங்களுள் ஒன்று இறந்தவர்களுக்காக அமைக்கப்பட்ட நினைவுச் சின்னமாகும். இதுவே இப்பிரதேசத்தில் கிடைத்த நம்பகமான தொன்மைச்

சான்று எனக் கூறலாம். ஏறத்தாழ இற்றைக்கு 2800 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் இலங்கையிலும் தென்னிந்தியாவிலும் குறிப்பாக தமிழகத்தில் வாழ்ந்த மக்கள் இறந்தவர்களுக்கு மறுபிறப்பு உண்டு என்ற நம்பிக்கையில் தமது இருப்பிடங்களை விட பல வடிவங்களில், பல அளவுகளில் ஈமச்சின்னங்களை அமைத்து வழிபட்டனர். இவ் ஈமச்சின்னங்கள் அவ்வவ் பிரதேசங்களில் காணப்பட்ட மூலவளங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்ததால் அவற்றின் தன்மைகொண்டு அவை கல்வட்டங்கள், கற்கிடை, தாழி, எனப் பலபெயர் கொண்டு அழைக்கப்படுகின்றன. சில ஈமச்சின்னங்கள் பெரிய கற்களை கொண்டு அமைக்கப்பட்டதால் அது பெருங்கற்கால ஈமச்சின்னம் எனவும், அவற்றைப் பின்பற்றிய மக்களை பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டு மக்கள் எனவும் அழைக்கப்படுகின்றனர். இப் பண்பாட்டுடன் இரும்பின் பயன்பாடு இலங்கையிலும், தமிழகத்திலும் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டதால் இது ஆதியிரும்புக்காலப் பண்பாடு (Early Iron Age Culture) எனவும் அழைக்கப்படும். இவ் ஈமச் சின்னத்தில், இறந்தவர் உடலுடன் அவர் வாழ்நாளில் பயன்படுத்திய பலதரப்பட்ட பொருட்களையும் சேர்த்து அடக்கம் செய்யப்படுவதால் இவ் ஈமச் சின்னம் பற்றிய ஆய்வு அக்காலப் பண்பாட்டு ஆய்வாக அமைகிறது. இலங்கையிலும், தமிழகத்திலும் இப்பண்பாட்டு ஈமச்சின்னங்கள், குடியிருப்புப் பகுதிகளை ஆய்வு செய்த தொல்லியல் அறிஞர்கள், அவ்விடங்களில் குடியிருப்புகள், நீர்ப்பாசன விவசாயம், இரும்பின் உபயோகம், சக்கரத்தால் செய்யப்பட்ட மட்பாண்டங்கள், கறுப்பு - சிவப்பு நிற மட்பாண்ட உபயோகம், பண்டமாற்று, நகரமயமாக்கம், அரச உருவாக்கம் என்பன ஏற்பட்டதாகக் கூறுகின்றனர். கந்தரோடையில் இப்பண்பாடு பற்றி விரிவாக ஆய்வு நடாத்திய அமெரிக்க பென்சில்வேனியப் பல்கலைக்கழக அரும்பொருள் ஆய்வாளர் விமலாபேக்லே இப்பண்பாட்டு மக்கள் தமிழகத்தில் இருந்து கந்தரோடைக்கு புலம்பெயர்ந்திருக்கலாம் அல்லது இங்கு வாழ்ந்த மக்கள் தமிழகத்துடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருக்கலாம்

செட்டிகுளம் சந்திரசேகரர் ஆயைம்

Image Source - web.facebook.com/சித்தர்களின் குரல்

எனக் கூறுகிறார். பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டின் முதிர்ச்சி நிலையில் தோன்றிய சங்க இலக்கியத்தில் இப்பண்பாட்டு மக்கள் அமைத்த ஈமச்சின்னங்கள் கற்பதுக்கை, நெடுநிலை நடுகல் எனப் பல பெயர் கொண்டு அழைக்கப்படுகிறது. வடஇலங்கைச் சமூக வழக்கில் தற்காலத்தில் இறந்தவர்களுக்காக நடாத்தப்படும் சில கிரியைகள், சடங்கு முறைகள் பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் கூறப்பட்டுள்ள ஆதிஇரும்புக்கால சடங்கு முறைகளை நினைவுபடுத்துவதாக உள்ளன.

செட்டிகுளத்தில் அடையாளம் காணப்பட்டுள்ள பெருங்கற்கால ஈமச்சின்னங்கள் சங்க இலக்கியத்தில் வரும் 'பரல் உயர் பதுக்கை' (கல்வட்டங்கள்) (stone circle) என்ற வகையைச் சார்ந்ததாகும். இவ்வகை ஈமச்சின்னங்கள் சில வவுனியா மாவட்டத்தில் மாமடு என்ற இடத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது. அண்மையில் இக் கல்வட்டங்கள் காணப்பட்ட இடத்திலிருந்து தாழியின் உடைந்த பாகங்களும், கறுப்பு - சிவப்பு நிற மட்பாண்டங்களும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றின் முக்கியத்துவம் கருதி இக்கல்வட்டங்கள் இலங்கைத் தொல்லியற் திணைக்களத்தால் மரபுரிமைச்

சின்னமாகப் பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் செட்டிகுளத்தில் உள்ள இவ்வகை ஈமச்சின்னங்கள் சில, புதையல் தோண்டுவொரின் நடவடிக்கையால் சிதைவடைந்த நிலையிலேயே காணப்படுகின்றன. அவற்றில் ஒன்று முழுமையாகக் காணப்படுகிறது. இது சங்க இலக்கியத்தில் வரும் 'பரல் உயர் பதுக்கை' என்பதை இப்பண்பாடு பற்றிய ஆய்வில் புலமையுடைய பாண்டிச்சேரி பல்கலைக்கழக தொல்லியல் பேராசிரியர் க. இராசன் உறுதி செய்துள்ளார். தமிழகப் பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டில் பெரிதும் பின்பற்றப்பட்ட ஈமச் சின்னங்களில் இதுவும் ஒன்றாகும். நிலத்தின் தன்மைக்கு ஏற்ப ஆழமான குழியமைத்து அதற்குள் இறந்தவரது உடலின் பாகங்களையும், நிவேதனப் பொருட்களையும் தாழியில் அல்லது கல்லறையில் இட்டு அதைச் சுற்றி வட்டமான கற்களை நாட்டுவதன் மூலம் இவ்வகை ஈமச்சின்னம் உருவாக்கப்படுகிறது. அவ்வாறு உருவாக்கப்பட்ட ஈமச்சின்னமே செட்டிகுளத்திலும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது. தமிழகத்தில் இவ் ஈமச் சின்னத்தில் இறந்தவர் நினைவாக நடுகற்கள் நாட்டப்படும் காணப்படுகின்றன.

அகநாநூற்றில் 'பரல் உயர் பதுக்கை' என வரும் குறிப்பு (அகம் 91:10) புறநாநூற்றில் "பரலுடை மருங்கின் பதுக்கை சேர்த்தி, மரல் வகுந்து தொடுத்து செம்பூங்கண்ணியொடு, அணி மயிற் பிலி சூட்டி, பெயர் பொறித்து இனி நட்டனரே கல்லும் கன்றொடு கறவை தந்து பகைவர் ஓட்டிய நெடுந்தை" எனக் கூறப்பட்டுள்ளது (புறம் 264:8 13). இதற்கு பரல் உயர் பதுக்கையுடன் நடுகல்லும் நாட்டப்பட்டிருந்ததே காரணமாகும். செட்டிகுளத்தில் உள்ள 'பரல் உயர் பதுக்கை' முழுமையான அகழ்வாய்வுக்கு உட்படுத்தப்படுமானால் இதுவரை வெளிச்சத்திற்கு வராத பல உண்மைகள் வெளிவர வாய்ப்புண்டு, எவ்வாறாயினும் செட்டிகுளத்தில் இற்றைக்கு 2500 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் தமிழகத்தை ஒத்த பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டு மக்கள் வாழ்ந்துள்ளனர் என்பதற்கு கப்பாச்சி என்ற இடத்தில் கிடைத்த 'பரல் உயர் பதுக்கை' என்ற ஈமச்சின்னம் நம்பத்தகுந்த சான்றாகும்.

செட்டிகுளத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட பிராமிக் கல்வெட்டுகள்

செட்டிகுளத்தில் கப்பாச்சி என்ற இடத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட தொல்லியல் ஆய்வில் நான்கு பிராமிக் கல்வெட்டுகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. இவை கி.மு. 2 ஆம் நூற்றாண்டுக்கும் கி.பி. 4 ஆம் நூற்றாண்டுக்கும் இடைப்பட்ட காலத்தைச் சேர்ந்தவையாகும். பொதுவாக தமிழகத்திலும், இலங்கையிலும் பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டின் முதிர்ச்சி நிலையில் பிராமி எழுத்துகள் தோன்றியதுடன், பெரும்பாலும் அம் மையங்களை அண்டியே இப்பிராமிக் கல்வெட்டுகளும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. கப்பாச்சியில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட கல்வெட்டுகள் படியெடுக்கப்பட்டு முழுமையாக இதுவரை எம்மால் வாசிக்கப்படவில்லை. ஆயினும் அக் கல்வெட்டுகளில் தமிழகப் பிராமிக் கல்வெட்டுகளை ஒத்த வரிவடிவங்களை அடையாளம் காணமுடிந்துள்ளது. வன்னியில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட நான்கு பிராமிக் கல்வெட்டுகள் இங்கு கி.மு. 2 ஆம்

நாகச் சிற்றரசர்கள் ஆட்சிபுரிந்ததை எடுத்துக் கூறுகின்றன. மேலும் இப்பிரதேசத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட இதன் சமகாலத்திற்குரிய இரண்டு பிராமிக் கல்வெட்டுகள், வேள் என்ற பட்டத்திற்குரிய தலைவன் பற்றிக் கூறுகின்றன. அவற்றில் ஒன்று வேள் - பூதன் என்ற தலைவனைப் பற்றிக் கூறுகிறது. இதில் வரும் 'வேள்' என்ற பட்டம் தமிழகப் பிராமிக் கல்வெட்டுகள் மற்றும் சங்க இலக்கியத்தில் வரும் வேள், வேளீர் என்ற குறுநில மன்னர்களின் ஆட்சியை ஒத்த பொருளில் பயன்படுத்தப்பட்டதாகும். நோமிலாதபார் என்ற வரலாற்று அறிஞர் வடமொழியில் 'ராஜா' என்ற பட்டம் என்ன பொருளில் பயன்படுத்தப்பட்டதோ அதே பொருளில் தமிழில் வேள் என்ற பட்டம் பயன்படுத்தப்பட்டதாகக் கூறுகிறார். இக்கூற்று வன்னியில் மேலும் சில சிற்றரசர்களின் ஆட்சி இருந்திருக்கலாம் என்பதற்குச் சான்றாகும். சங்க காலத்தில் தமிழகத்தின் கடற்கரையோரப் பகுதியில் வாழ்ந்த பரதவ சமுகம் பற்றிப் பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள் கூறுகின்றன. இதன் சமகாலத்தில் இலங்கையிலும் வாழ்ந்த பரதவ சமுகம் பற்றி இலங்கையில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட 21 பிராமிக் கல்வெட்டுகள் கூறுகின்றன. அவற்றுள் 8 பிராமிக் கல்வெட்டுகள் வன்னியில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டமை இங்கு சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கன. சங்க இலக்கியத்தில் பரதவ சமுகத்தின் தொழில் சார்ந்த நடவடிக்கைகள் பற்றி என்ன கூறப்படுகிறதோ அதையொத்த தன்மையே பரதவ சமுகம் பற்றிய இலங்கைப் பிராமிக் கல்வெட்டுகளிலும் காணப்படுகிறது. இந்நிலையில் செட்டிகுளத்தில் கப்பாச்சி என்ற இடத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கும் பிராமிக் கல்வெட்டுகள் எதிர்காலத்தில் விரிவாக ஆராயப்படும் இடத்தில் மேலும் பல வரலாற்று உண்மைகள் வெளிவர வாய்ப்புகள் உள்ளன. எவ்வாறாயினும் தற்போது காடுகளாகவும், சிறு மலைகளாகவும் காணப்படும் இப்பிரதேசத்தில் முன்பொரு காலத்தில் செறிவான மக்கள் குடியிருப்புகள் இருந்தமைக்கு இக்கல்வெட்டுகள் சான்றாகும். அதை உறுதிப்படுத்தும் வகையில் பரந்த அளவில் செறிவான கட்டிட அழிபாடுகள் இப்பிரதேசத்தில் காணப்படுகின்றன.

செட்டிகுளத்தில் வன்னியர் குடியேற்றம்

செட்டிகுளத்தின் வரலாற்றுச் சிறப்பு, வடஇலங்கையின் பெருநிலப்பரப்பின் சில வட்டாரங்களில் வன்னியர் என்ற சமூகம் குடியேறி அவை வன்னியர் என்ற சிற்றரசர்களின் ஆட்சிக்கு உட்பட்ட காலத்தில் இருந்து பெருமையடைவதைக் காணமுடிகிறது. இலங்கையில் வன்னி, வன்னியர் பற்றிய ஆதாரங்களை சோழர் ஆட்சிக்காலத்தில் இருந்து அறிய முடிகிறது. ஆனால் இப்பெயர் கி.பி. 13 ஆம் நூற்றாண்டில் இருந்து வன்னி, வன்னிப்பற்று, வன்னிச் சிற்றரசர்கள் என்ற பெயரில் வடஇலங்கையிலும் தென்னிலங்கையிலும் செல்வாக்குப் பெற்றதை பாளி - சிங்கள இலக்கியங்களும், கோணேசர் கல்வெட்டு, மட்டக்களப்புமான்மியம், வையாபாடல் முதலான தமிழ் இலக்கியங்களும் எடுத்துக் கூறுகின்றன. இதற்கு தமிழகத்தில் இருந்து பல்வேறு காலகட்டங்களில் பல நோக்கங்களுடன் வன்னியர் என்ற சமூகம் இலங்கையில் வந்து குடியேறியதே காரணமாகும்.

தமிழகத்தில் வன்னியர் பற்றிய குறிப்பு சங்ககாலம் தொட்டுக் காணப்படுகிறது. பதிற்றுப்பத்தில் 'வன்னிப்பொதில்' என்ற குறிப்பு வருகிறது. இது வன்னி மரத்தின் கீழ் மக்கள் ஒன்று கூடியதைக் குறிக்கலாம். அல்லது வன்னியர் ஒன்று கூடிய இடத்தைக் குறிக்கலாம். காஞ்சியில் தொண்டை மண்டலத்தை தலைநகராகக் கொண்டு பல்லவர் ஆட்சி செய்த காலத்தில் வன்னியர் சமூகம் பற்றிய பல குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. ஆட்சியில் படைவீரர்களுக்கு நிவேதனமாக வழங்கப்பட்ட நிலங்கள் வன்னிப் பற்று என அழைக்கப்பட்டது. மலையமான் ஆட்சியில் வன்னியருக்கு நாயக்கர் என்ற பட்டம் வழங்கப்பட்டது. ஆயினும் வன்னியரின் படைப்பிரிவு வீழ்ச்சியடைந்ததால் அவர்கள் படைப்பிரிவில் இருந்து விலகி விவசாயத்தில் ஈடுபட்டனர். இலங்கை பண்டு தொட்டு தமிழகத்துடன் நெருங்கிய அரசியற் தொடர்புகளைக் கொண்டிருந்ததால் தமிழகத்தில் போர் நடவடிக்கையில் முக்கிய பங்கெடுத்த வன்னியர் சமகாலத்தில் இலங்கையிலும் குடியேறியிருக்கலாம் எனக்

கருத இடமுண்டு. பேராசிரியர் பத்மநாதன், "சோழர் ஆட்சியில் இலங்கையில் இருந்த படைப்பிரிவில் வன்னியர் பணியாற்றியதால் சோழர் ஆட்சியின் முடிவில் இலங்கையில் நிரந்தரமாகத் தங்கிய படைவீரர்களுள் வன்னியரும் அடங்கியிருக்கலாம்; அதனால் அவர்கள் வாழ்ந்த இடங்கள் வன்னிப் பற்று என்ற பெயரைப் பெற்றிருக்கலாம்" எனக் கருதுகிறார். பதினாண்டாம் நூற்றாண்டில் கலிங்கமாகன் ஆட்சியைத் தொடர்ந்து பொலநறுவை அரசு தெற்கு நோக்கி நகர்ந்த போது வடஇலங்கையில் கலிங்கமாகன் - சாவகன் தலைமையில் தமிழர்களுக்குச் சார்பான புதிய அரசுகள் தோற்றம் பெற்றன. இக்காலத்தில் இருந்துதான் வன்னி பற்றிய குறிப்புகள் தமிழ் - சிங்கள இலக்கியங்களில் காணப்படுவதுடன், சில வன்னிச் சிற்றரசுகள் சுதந்திரமாகவும், ஏனைய வன்னிச் சிற்றரசுகள் பிற அரசுகளுக்குத் திறை செலுத்தும் அரசுகளாகவும் இருந்த வரலாறும் கூறப்பட்டுள்ளது. இந்நிலையில் வடஇலங்கையின் வரலாற்றைக் கூறும் சூளவம்சம், இராஜவலிய, பூஜாவலிய முதலான பாளி, சிங்கள இலக்கியங்களில் வரும் குறிப்புகள் யாழ்ப்பாணத்தில் நல்லூரைத் தலைநகராகக் கொண்ட அரசு தோன்ற முன்னர் வடஇலங்கையில் கலிங்கமாகன் - சாவகன் அரசுகள் ஆட்சியுரிந்ததாகக் கூறுகின்றன. அதில் வன்னிப் பெருநிலப்பரப்பே அவர்களின் அதிக செல்வாக்கிற்கு உட்பட்டிருந்ததைக் காணமுடிகிறது. பொலநறுவையின் வீழ்ச்சியைத் தொடர்ந்தே இலங்கையில் வன்னிச் சிற்றரசுகள் பல தோற்றம் பெற்றன. வடஇலங்கையில் இவ்வரசுகள் தோற்றம் பெற கலிங்கமாகன் - சாவகன் ஆட்சி முக்கிய காரணமாக இருந்துள்ளது. அக்காலத்திலேயே செட்டிகுளமும் வன்னிச் சிற்றரசர்களின் ஆதிக்கத்திற்கு உட்பட்ட பிரதேசமாக மாறியதெனக் கூறலாம்.

வன்னியர் வரலாறு பற்றி விரிவாக ஆராய்ந்த பேராசிரியர் பத்மநாதன் வடஇலங்கையில் குறிப்பாக செட்டிகுளத்தில் வன்னியர் குடியேற்றம், வன்னிச் சிற்றரசின் தோற்றம் தொடர்பான வரலாற்றை வையாபாடலில் இருந்து பின்வருமாறு எடுத்துக்காட்டுகிறார்:

“செய்துங்க வீரவரராஜசிங்கன் தன் மாமனது மகளைத் தான் மணம் முடிக்க விரும்புவதாக மதுரை மன்னனிடம் அறிவிக்குமாறு தூதுவரை அனுப்பினான். தூதுவர்கள் சொன்னவற்றைக் கேட்ட மதுரை மன்னன் அறுபது வாட்படை வன்னியரை அழைத்துத் தன் மகள் சமதூதியை அவர்களுடன் இலங்கைக்கு அனுப்பி வைத்தான். செய்துங்க வீரவரராஜசிங்கனும் இளவரசியை மணம் முடித்து விட்டு, அவளோடு இந்த வன்னியர்களை அடங்காப்பற்றுக்குச் சென்று அதைக் கைப்பற்றி ஆளுமாறும், ஆண்டு தோறும் யாழ்ப்பாண அரசனுக்குத் திறை செலுத்துமாறும் பணித்தான்.

அடங்காப்பற்றை அடைந்ததும் வன்னியர் அதைக் கைப்பற்றுவதற்குத் தம்மிடம் போதிய படையில்லை என்பதை உணர்ந்தார்கள். எனவே, இளஞ்சிங்க மாப்பாணன், நல்லவாருதேவன், அத்திமாப்பாணன் என்போரிடம் தூதுவர்களை அனுப்பி மதுரை, மருங்கூர், காரைக்கால், காஞ்சிபுரம், திருச்சிராப்பள்ளி, துளுவைநாடு, தொண்டைமண்டலம், வடகிரிநாடு எனுமிடங்களிலிருந்து கூட்டிவரக் கூடியவர்கள் அனைவரையும் கொண்டு வருமாறு சொல்லி அனுப்பினார்கள். இதனை அறிந்ததும் நிலலைமுவாயிரவர், திடவீரசிங்கன், குடைகாத்தான், முடிகாத்தான், நல்லவாகு, மலைநாடன், சிங்கவாகு, சோதயன், அங்கசிங்கன், கட்டைக்காலிங்கன், சொக்கநாதன், கங்கைமகள், கலைக்கோட்டுமுடியோன், வீரகச்சமணிமுடியரசன், காபாலிவீரன், சேது எனும் பதியை ஆளுகின்ற வீரம் செறிந்த தலைவன், இளஞ்சிங்க மாப்பாணன் என்போரும் பெருமைமிக்க ஆரிய வம்சத்தவரும் படகுகளிலே ஏறி யாழ்ப்பாணம் வந்தார்கள். இவர்களிலே திடவீரசிங்கன், கரிக்கட்டு மூலைப்பற்றுக்கு அதிபதியானான். இளஞ்சிங்க மாப்பாணன், இராஜசிங்க மாப்பாணன், நல்லவாகு மெய்த்தேவன், கறுத்தவாகு, சிங்கமாப்பாணன் என்போர் சான்றாரையும் வலையரையும் துரத்திவிட்டு முள்ளியவளையைக் கைப்பற்றினார்கள். நீலையினர் திசையாண்டாரும் படையும் மேல்பற்றுக்கு வந்து சகரன், மகரன் என்ற வேட்டுவத் தலைவர்களைக் கொன்றுவிட்டு நாட்டையாண்டனர்.

மேற்குமுலை, கிழக்குமுலை என்பவற்றைக் கைப்பற்றிய சிங்கவாகுபொக்கா வன்னியிலிருந்தான். சுபதிட்டா என்னும் அந்தணனும் படையும், திரியாய் என்னுமிடத்திற்குச் சென்று நீலப்பணிக்கனைக் கொன்று விட்டு அந்நிலத்தை ஆண்டனர். காலிங்கன், மலையகத்தார், கன்னார், முதலியோர் கச்சாயிலே குடியிருந்தார்கள். அங்கசன் கட்டுக்குளத்திற்குச் சென்று வாழ்ந்தான். புகழ்மிக்க சிங்கவாகு திருகோணமலைக்குச் சென்றான். மாமுகன் வெருகல், தம்பலகாமம் என்பவற்றைக் கையாளச் சென்றான். மைடன் என்போன் கொட்டியாரத்திற்கு அதிபதியானான். ஓடுக்கன், நீலன், மைலன் என்போர் முறையே துணுக்காய், இத்திமடு, நெடுங்கேணி என்னுமிடங்களுக்குச் சென்றனர். ஆற்றல் பொருந்திய சன்மன், நொச்சிமுனையை ஆண்டான். நாகன் புல்வெளிக்குச் செல்ல, நீலையினான் வாகுதேவன் தனிக்கல்லில் இருந்தான்.

வன்னியர்கள் வந்த பின்னர் அவர்களை அடுத்து அவர்களின் மனைவிமாரும் பரிவாரங்களும் அடங்காப்பற்றை வந்தடைந்தனர். இவ்வாறு வந்தவர்களுள் மதவீர மழுவராயனும் நாட்டையாண்ட மழுவராயனும், மன்னனோடு யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்தார்கள். பூபாலவன்னிமையும் கோபாலரும் கட்டுக்குளத்திலும் திரியாயிலும் இனிது வாழ்ந்தனர். வில்வராயன் நல்லூரிலிருந்தான். குடைகாத்தான், கொடித்தேவன், தேவராயன், கந்தவனத்தான் என்போர் செட்டிகுளத்தின் அதிபதிகளாயினர். டத்துங்கராயன் பனங்காமத்தில் வாழ்ந்தான்.“

வையாபாடலில் வரும் வரலாற்றுச் செய்திகளில் பல மிகைப்படுத்தப்பட்ட செய்திகள் காணப்படுகின்றன. ஆயினும் வன்னியர், வன்னிச் சிற்றரசுகள் பற்றிக் கூறிய செய்திகள் உண்மையென்பதை ஐரோப்பியர் கால ஆவணங்கள் உறுதிசெய்கின்றன. யாழ்ப்பாண அரசு காலத்தில் சில வன்னிச் சிற்றரசுகள் சுதந்திரமாக ஆட்சிபுரிந்தாலும், சில அரசுகள் யாழ்ப்பாண அரசிற்கு திறை செலுத்தியதாக இவ்வரசு தொடர்பாக எழுந்த தமிழ் இலக்கியங்கள் கூறுவதை போர்த்துக்கேயர்,

ஒல்லாந்தர் கால ஆவணங்களும் உறுதி செய்கின்றன. போர்த்துக்கேயரும் ஒல்லாந்தரும் இவ்வரசுகளை வெற்றி கொள்ள முயற்சிகள் எடுத்த போதும் அவை பூரணமாக வெற்றி பெறவில்லை. சில வன்னிச் சிற்றரசுகள் அவர்களுக்குத் திறைசெலுத்திய போது, சில அரசுகள் சுதந்திரமாகச் செயற்பட்டன. பிரித்தானியர் முழு இலங்கையையும் தமது மேலாதிக்கத்திற்குள் கொண்டு வந்த போதும், 1811 இல் வன்னி வெற்றி கொள்ளப்படும் வரை பண்டாரவன்னியன் வன்னியின் சுதந்திர மன்னனாகவே ஆட்சி புரிந்துள்ளான். அக்காலத்திலும் அவன் மேலாதிக்கத்திற்கு உட்பட்ட ஒரு அரச மையமாக செட்டிகுளம் விளங்கியமை அப்பிரதேசத்திற்குரிய தனிச் சிறப்பாகும்.

வன்னிப் பிராந்தியத்தின் வரலாற்றுப் பழமைவாய்ந்த ஆலயங்கள்

தமிழரின் தொன்மையான பண்பாட்டுச் சின்னங்கள் காணப்படும் இடங்களில் ஒன்றாக வன்னிப் பிராந்தியம் காணப்படுகிறது. இங்கு வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலத்தில் இருந்து இந்து மதம் சார்ந்த வழிபாட்டு மரபு இருந்ததை சாஸ்திரி கூழாங்குளம், உருத்திரபுரம் ஆகிய இடங்களில் கிடைத்த ஆண், பெண் சுடுமண் சிற்பங்கள் உறுதி செய்கின்றன. இவற்றை சிவன், சக்தி வழிபாட்டுச் சின்னங்கள் என அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர். கி.மு.3 ஆம் நூற்றாண்டு பௌத்தமதம் இலங்கைக்குப் பரவியபோது அம்மதம் வன்னியிலும் பரவியதை இங்கு கிடைத்த 40 இற்கும் மேற்பட்ட பிராமிக் கல்வெட்டுகள் உறுதிசெய்கின்றன. அம்மதத்தை தமிழர்களும் பின்பற்றியதை பெரியபுளியங்குளத்தில் கிடைத்த பிராமிக் கல்வெட்டுகள் உறுதிசெய்கின்றன. யாழ்ப்பாணத்தைக் காட்டிலும் வரலாற்றுப் பழமை வாய்ந்த இந்து ஆலயங்கள் தோன்றுவதற்கும், அவை அழியாது பாதுகாக்கப்படுவதற்குமான சாதகமான சூழ்நிலைகள் வன்னியில் காணப்பட்டன. அங்கு பிரித்தானியரால் பண்டாரவன்னியன் வெற்றி கொள்ளப்படும் வரை இப்பிராந்தியத்தின் பெரும் பகுதி வன்னிச் சிற்றரசர்களால் ஆட்சி செய்யப்பட்டது. இவர்களின் ஆதரவில் பல இந்துக் கோவில்கள் கட்டப்பட்டிருக்கலாம்.

மேலும் ஆலயங்களை அமைப்பதற்குரிய கருங்கற்களை இங்கு இலகுவாகப் பெறக் கூடியதாகவும் இருந்துள்ளது. இங்கிருந்து கொண்டு வரப்பட்ட கருங்கற்களைக் கொண்டே யாழ்ப்பாணத்தில் பல இந்துக் கோவில்கள் அமைக்கப்பட்டன. யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்த ஆலயங்களை போர்த்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர் அழித்தது போல் வன்னிப்பிராந்தியத்தின் உட்பகுதிகளில் இருந்த ஆலயங்கள் அழிக்கப்பட வாய்ப்பிருக்கவில்லை. ஆயினும் தற்காலத்தில் அங்கு பழமை வாய்ந்ததெனக் கருதக் கூடிய ஆலயங்களை அரிதாகவே காணமுடிகிறது. ஆனால் 19 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலும், 20 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலும் இலங்கையின் நிர்வாக அதிகாரிகளாகக் கடமையாற்றிய H.Parke, J.P Lewis, H.Nevil, Nevil, Fowler, Sir William Twynam ஆகியோர் வன்னிப் பிராந்தியம் பற்றி எழுதிய குறிப்புகளும், நூல்களும் இப்பிராந்தியத்தில் பழமையான பௌத்த, இந்து ஆலயங்கள் இருந்ததைக் கோடிட்டுக் காட்டுகின்றன. Nevil என்ற பிரித்தானியர் வன்னியில் உள்ள பனங்காமம் பற்றிக் குறிப்பிடுகையில், தான் வாழ்ந்த காலத்திலும் வன்னி இளவரசர்களது வாசந்தலங்களும், வீடுகளும், கோவில்களும் இருந்ததாகவும், அவை சிதைவடைந்த நிலையில் காணப்பட்டதாகவும் குறிப்பிடுகிறார். 'Dutch East India Company Officer, J. Haffner' யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து கொழும்புக்குக் கால்நடையாகச் சென்ற போது மறிச்சுக்கட்டி என்ற இடத்தில் இருந்து 75 மைல் தொலைவில் கல்லாறு என்ற இடத்தில் சைவ ஆலயம் ஒன்றைக் கண்டதாகக் குறிப்பிடுகிறார். இவ்வாலயத்தை சி.எஸ். நவரட்ணம், தக்ஷண கைலாச புராணத்தில் குறிப்பிடப்படும் குதிரை மலையில் இருந்த ஐயர் கோவில் எனக் குறிப்பிடுகிறார். Hugh Neville என்பவர் 'tyrobanian' என்ற நூலில் இவ்வாலயத்தை அண்மைக்காலம் வரை இந்தியாவில் இருந்து வரும் யாத்திரிகர்கள் தரிசித்ததாகக் குறிப்பிடுகிறார். J.P Lewis தனது 'Manual of Vanni' என்ற நூலில் தான் கண்டவற்றையும் பிறரது நூல்களில் இருந்து அறியப்பட்டவற்றையும் ஆதாரம் காட்டி ஓமந்தை, பெரியமாறா இலுப்பை, கனகராயன்குளம், இராசேந்திரன்குளம்,

மதகுவைத்தகுளம், ஒட்டுசுட்டான் ஆகிய இடங்களில் இந்து, பௌத்த ஆலயங்களின் அழிபாடுகள், குறுநில மன்னர்களின் இருக்கைகள் போன்றவற்றை அடையாளம் கண்டதாகக் குறிப்பிடுகிறார். மாதோட்டத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட 10 - 11 ஆம் நூற்றாண்டுகளுக்குரிய இரு சோழச் சாசனங்கள் இப்பிராந்தியத்தில் இராஜராஜேஸ்வரம், திருவிராமேஸ்வரம் என்ற பெயரில் இரு ஆலயங்கள் இருந்ததாகக் கூறுகின்றன. இவ்வாதாரங்கள் ஐரோப்பியர் வருகைக்கு முன்னர் பல இந்து ஆலயங்கள் வன்னியில் இருந்ததை உறுதி செய்கின்றன. ஆயினும் அக்காலத்திற்குரிய கலைமரபுடன் கூடிய ஒரு ஆலயம்தானும் இதுவரை கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை. இந்நிலையில் பழைய வரலாற்று நினைவுகளுடன் உள்ள ஒரு சில ஆலயங்களையே தற்போது அடையாளம் காணமுடிகிறது. அவற்றுள் செட்டிகுளத்தில் உள்ள சந்திரசேகரர் ஆலயம் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கது.

செட்டிகுளம் சந்திரசேகரர் ஆலயம்

இவ்வாலயம் செட்டிகுளம் பிரதேச செயலாளர் பிரிவில் கப்பாச்சி என்ற காட்டுப் பிரதேசத்தில் அழகான ஆற்றங்கரையோரத்தில் அமைந்துள்ளது. இவ்வாலயம் தோன்றிய வரலாறு, அதன் காலம், ஆலயத்தின் சிறப்பு பற்றிய பல ஐதீகங்களும், வாய்மொழிச் செய்திகளும் அப்பிரதேச மக்களிடையே காணப்படுகின்றன. இவ்வாலயம் தோன்றி வளர்ந்த வரலாறு பற்றி வன்னியில் 19 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் ஆய்வு நடாத்திய ஜே.பி லூயிஸ் பின்வருமாறு கூறுகிறார் :

“செட்டிகுளத்தில் கலியுக காலம் 1848 இல் மதுரையில் இருந்து வந்த ஒரு செட்டியும், அவர்களுடன் வந்த முத்துக் குளிக்கும் பரதவரும் குடியமர்ந்தனர். இவர்கள் இலங்கைக் கடற்கரையில் கப்பல் உடைந்து கரை ஒதுங்கியவர்களாவர். வீரநாராயணச் செட்டி என்பவன் அடங்காப்பற்றுக்கு வந்து செட்டிகுளத்தில் குடியேறி வெளவாலை எனும் கேணியை வெட்டி, சந்திரசேகர சுவாமிக்கு திருக்கோயில் ஒன்றைக் கட்டினான்.

கோவிலுக்கு அண்மையில் உள்ள ஒரு கிணற்றில் கோவில் செல்வத்தைப் புதைத்தார். இச் செல்வம் அனைத்தையும் காவுவதற்கு அறுபது யானைகள் தேவைப்பட்டன. இப் புதைபலகை காக்க சடாமுனி எனும் பிசாசையும் விட்டுச் சென்றார். இச் சம்பவத்தை தொடர்ந்து வீரநாராயணச் செட்டி இறந்தார்.”

இக் கூற்றில் நம்பமுடியாத மிகையான செய்திகள் காணப்பட்டாலும், இவ்வாலயத்தின் பழமை பற்றி 19 ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த லூயிஸ் என்ற அறிஞர் கூறியிருப்பதன் மூலம் இது ஒரு பழமை வாய்ந்த ஆலயம் என்பது தெரிகிறது. மேலும் இவ்வாலயம் பற்றி யாழ்ப்பாண அரசு தொடர்பாகத் தோன்றிய தமிழ் இலக்கியங்களில் காலத்தால் முந்திய வையா பாடலிலும் கூறப்பட்டிருப்பது இதன் பழமைக்கு மேலும் ஒரு சான்றாகும்.

இவ்வாலயம் தற்போதைய குடியிருப்புக்களுக்கு பல மைல் தொலைவில் மக்கள் நடமாட்டமற்ற காட்டுப்பகுதியில் காணப்படுகிறது.

ஆலயம் முழுமையாக அழிவடைந்த நிலையில், ஆலயத்தின் ஒரு சில எச்சங்களே காணப்படுகின்றன. அவற்றில் ஆவுடையும், லிங்கமும் இருப்பதைக் கொண்டு இது ஒரு சிவன் ஆலயம் என்பது தெரிகிறது. ஆயினும் குடியிருப்புகள் அற்ற காட்டுப்பகுதியில் உள்ள இவ்வாலய அழிபாடுகளில் இருந்து இவ்வாலயம் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னரே மக்களால் கைவிடப்பட்டுள்ளது என்பது தெரிகிறது. இவ்வாலயம் கருங்கற்களையும் செங்கட்டிகளையும் கொண்டு அமைக்கப்பட்டதிலிருந்து, இது இடைக்காலத்தில் தோன்றிய ஆலயமாகக் கருத இடமுண்டு. அழகான ஆற்றங்கரையோரமாக ஒரு உயர்ந்த மேட்டில் இவ்வாலயம் அமைந்திருப்பது முன்பொரு காலத்தில் செட்டிகுளத்தின் வரலாற்றுப் பழமையின் குறியீடாக இவ்வாலயம் இருந்துள்ளதென்பதை கோடிட்டுக் காட்டுகின்றது.

குறிப்பு : செட்டிகுளத்தில் கப்பாச்சி என்ற இடத்தில் தொல்லியல் ஆய்வினை மேற்கொள்ளும் போது என்னுடன் இணைந்து செயற்பட்ட எமது தொல்லியல் பிரிவு ஆசிரியர்களான திருமதி ச. சரிதா, செல்வி தி. சிந்துஜா, திரு பா. கபிலன் மற்றும் கப்பாச்சி மக்களுக்கும் என் நன்றிகள். (தொடரும்)

மீநிலங்கோ தெய்வேந்திரன்

ஒஸ்லோ பல்கலைக்கழகத்தில் விரிவுரையாளராக உள்ள ஞாலசீர்த்தி மீநிலங்கோ தெய்வேந்திரன் அங்கு சர்வதேச அபிவிருத்தி ஆய்வுகள் முதுகலைத் திட்டத்தை வழிநடத்துகிறார். புகோளத் தெற்கில் புதுப்பிக்கத்தகு சக்தி மாற்றங்களின் சமத்துவமும் நீதியும் சார் அம்சங்கள் பற்றிய அவரது ஆய்வு, புவிசார் அரசியலின் இயக்கவியல் மீதும்; துப்புரவான சக்தி மாற்றங்களை எய்தலில் வளரும் நாடுகள் எதிர்கொள்ளும் கொள்கைச் சவால்கள் மீதும்; குறிப்பான கவனஞ் செலுத்துகிறது. இவர் கற்பித்தல், திட்ட முகாமை, பொதுக் கொள்கை, சர்வதேச அபிவிருத்தி ஆகியவற்றில் இருபது வருடப் பணி அனுபவம் உடையவர். ஒஸ்லோ பல்கலைக்கழகத்தில் மானுடப் புவியியலில் முனைவர் பட்டம் பெற்றவராவார்.

காலநிலை மாற்றத்தின் விளைவுகளை இன்று அனைவருமே அனுபவிக்கின்ற நிலையில் பசுமை நோக்கிய நகர்வு குறித்த விழிப்புணர்வும் அக்கறையும் பரந்துபட்டளவில் மக்களைச் சென்றடைந்துள்ளது. பசுமையின் பெயரால் வளச்சுரண்டல்கள், உரிமை மறுப்புகள், மோசடியான வர்த்தகம், போலியான திட்டங்கள் என அனைத்தும் அரங்கேறுகின்றன. குறிப்பாக மூன்றாமுலக நாடுகள் இதற்குப் பலியாகின்றன. இலங்கையும் இதற்கு விலக்கல்ல. இலங்கை உயிரினங்களின் செறிவு அடிப்படையில் ஆசியப் பிராந்தியத்தில் முக்கியமான நாடாக கருதப்படுகிறது. ஆனால் இலங்கையின் உயிர்ப்பல்வகைமை மிகப்பாரிய சவாலை எதிர்கொண்டுள்ளது. கடந்த இரண்டு தசாப்த காலத்தில் காலநிலை மாற்றத்தின் கொடும் விளைவுகளையும் இலங்கை சந்தித்துள்ளது. இவை குறிப்பாக விவசாயத் துறையை சீரழித்துள்ளது. உயரும் கடல்மட்டம் இலங்கைக்கு ஒரு மிகப்பெரிய சவாலாக உருவெடுக்கும் வாய்ப்புகளும் உண்டு. இத்தகைய பின்புலத்தில் இலங்கைச் சூழலில் பசுமை எனும் பெயரால் நடைபெறுகின்ற விடயங்களைத் தத்துவார்த்த ரீதியிலும் வரலாற்று நோக்கிலும் சமகால நிகழ்வுகளுடனும் நோக்கி இத்தொடர் விழைகிறது. பசுமையின் பெயரால் நடந்தேறுபவை ஏற்படுத்தும் சமூகப் பொருளாதார மாற்றங்களையும் அதன் அரசியல் சிக்கல்களையும் சேர்த்தே 'பசுமை எனும் பேரபாயம்' எனும் இத்தொடர் கவனம் செலுத்துகிறது.

நீலப் புரட்சி: வளங்களைக் காவு கொடுத்தல்

தொடக்கக் குறிப்புகள்

வரலாறு முழுவதும், அனைத்து நாகரிகங்களின் பொருளாதார நடவடிக்கைகளிலும் கடல் எப்போதும் உணவு வளம், போக்குவரத்து மற்றும் வணிக வர்த்தகத்திற்கான வழிமுறையாக உள்ளது. சமீபத்திய ஆண்டுகளில், நீலப் பொருளாதாரம் என்பது கடல்சார் வளங்கள் மற்றும் பெருங்கடல்களில் வளர்ந்த பொருளாதாரங்களுடன் நெருங்கிய தொடர்புடைய ஒரு கருத்தாக மாறியுள்ளது. கடலோரப் பகுதிகளோடு சமரசம் செய்யாத பொருளாதார வளர்ச்சியையே நீலப் பொருளாதாரம் நோக்கமாகக்

கொண்டுள்ளது. நிலைத்தன்மையில் கவனம் செலுத்துவதை இழக்காமல் முன்னேற்றம், பொருளாதார, அரசியல், சமூக மற்றும் கலாசார வளர்ச்சியினை சாத்தியமாக்கும் ஒரு கருத்தாக்கமாக 'நீலப்புரட்சி' முன்வைக்கப்படுகிறது. இது இரண்டு முரண்பாடுகளை உருவாக்குகிறது என்பதை முன்னிலைப்படுத்துவது முக்கியம். ஒருபுறம், பொருளாதார வளர்ச்சி மற்றும் வளர்ச்சியுடன் தொடர்புடையவை அனைத்தும்; மறுபுறம், கடலின் வளங்களைப் பாதுகாப்பதிலும் பேணுவதிலும் காட்டப்பட வேண்டிய அக்கறையுடன் தொடர்புடையவை. உலக மக்கள் தொகையில் பாகிசுக்ம மேற்பட்டவர்கள் கடல்

மட்ட உயர்வு மற்றும் பிற நெருக்கடிகளால் ஆபத்தில் உள்ள கடலோரப் பகுதிகளில் அதிகளவில் வாழ்ந்து வருகின்றனர். கரையோர மண்டலங்கள் ஆரோக்கியமான கடல் சுற்றுச்சூழல் அமைப்புகளைச் சார்ந்து வாழும் பிற உயிர்களின் பரந்த இருப்புக்கு வழியமைப்பனவாய் இருக்கின்றன. ஆயினும் கூட, இன்று, மிதமிஞ்சிய மீன்பிடித்தல், மாசுபாடு மற்றும் நவீன வளர்ச்சியின் நீடிக்க முடியாத வடிவங்கள் மூலம் கடலோர வளங்களை பெருமளவில் அழிந்துள்ளன. அதிலவிலான கடலுணவுகளுக்கான உலக நுகர்வோர் தேவைகள் அதிகரித்து வருவதால், கடல்வாழ் உயிரினங்களின் இருப்புகளில் கடுமையான சரிவுகள் ஏற்பட்டுள்ளன. இந்தப் புதிய சவால்களை எவ்வாறு சிறப்பாகச் சந்திப்பது என்பதற்கான பதிலை இன்றுவரை யாராலும் வழங்க முடியவில்லை.

இந்தச் சவாலுக்கான ஒரு முன்மொழியப்பட்ட தீர்வான மீன் வளர்ப்பு, இன்று அரசாங்கங்கள், உலக கடன் வழங்கும் நிறுவனங்கள் மற்றும் தொழிற்சாலை மிகவும் பாராட்டப்படுகிறது. மேலே உள்ள சிக்கல்களைத் தீர்ப்பதற்கான அடுத்த தர்க்கரீதியான படியாக பலர் இதைப் பார்க்கிறார்கள். மேலும், நவீன மீன்பிடியில் ஒரு புரட்சியை அவர்கள் முன்மொழிகிறார்கள். இதை அவர்கள் 'நீலப் புரட்சி' என்று அழைக்கிறார்கள். விவசாயத்தின் 'பசுமைப் புரட்சி'யைத் தொடர்ந்து, 'கடலில் விவசாயம்' செய்வதற்கான கதவைத் திறக்கும் திறவுகோலை உலகின் ஆர்வமுள்ள கைகளுக்கு வழங்குவதன் மூலம், நவீன மீன் வளர்ப்பானது, கடல் மற்றும் நன்னீர் வழிகளில் இருந்து கடலுணவு உற்பத்தியை சாத்தியமாக்க முயற்சிக்கின்றது.

உலக மக்கள் தொகை தொடர்ந்து அதிகரித்து வருவதால், உணவு உற்பத்தியின் தேவையும் அதிகரித்து

வருகிறது. தற்போது, மனித நுகர்வுக்கான மொத்த விலங்கு மூலப் புரத்தத்தில் 17% மீன்வளம் மற்றும் மீன்வளர்ப்பில் இருந்து வருகிறது. நீர்வாழ் உயிரினங்களான பின்மீன்கள், மொல்லஸ்க்குகள், ஓட்டுமீன்கள் மற்றும் கடற்பாசிகள் போன்ற நீர்வாழ் உயிரினங்களின் விவசாயத்தை மீன்வளர்ப்பு முன்வைக்கிறது. பழங்காலத்திலிருந்தே நீர்வாழ் விலங்குகள் புரதம், ஊட்டச்சத்துகள் மற்றும் ஆற்றலின் முக்கிய ஆதாரமாக உள்ளன. காலப்போக்கில் நீர்வாழ் விலங்குகளைப் பிடிக்கும் பழக்கம், மனித நுகர்வுக்காக அவற்றைப் பிடித்து வளர்ப்பது, அறுவடை செய்வது ஆகியவற்றிலிருந்து உருவானது. எப்போதெல்லாம், எங்கெல்லாம் மக்களின் தேவைகள் அவர்களின் சொந்த நீர்வாழ் சுற்றுச்சூழல் அமைப்புகளின் திறனை மீறுகிறதோ, அங்கெல்லாம் மீன்வளர்ப்பு அவர்களின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் வழிமுறையாக வெளிப்பட்டது. சீன, எகிப்திய மற்றும் ரோமன் போன்ற பல நாகரிகங்கள் மற்றும் கலாசாரங்களில் பரவியிருந்த மீன் வளர்ப்புத் தோற்றம், குறைந்தது 8000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே கண்டுபிடிக்கப்பட்டது.

20 ஆம் நூற்றாண்டின் போது மீன் வளர்ப்பு, உலகளாவிய இறைச்சி உற்பத்தியில் குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்பாளராக வெளிப்பட்டது. 1970 களில் இருந்து மீன் பிடித்தலில் ஏற்பட்ட தேக்கநிலை அல்லது வீழ்ச்சியின் காரணமாக, 1970 மற்றும் 1990 இற்கு இடையில் மீன் வளர்ப்பு உற்பத்தியில் அதற்கேற்ப அதிகரிப்பு ஏற்பட்டுள்ளது. அதிலிருந்து இன்னும் அதிகமாக, கடல் உணவுகளுக்கான அதிகரித்து வரும் தேவையைப் பூர்த்தி செய்ய அது முயன்றது. இந்த விரைவான வளர்ச்சி, மீன் வளர்ப்புத் தொழிலை உலகில் வேகமாக வளரும் உணவு உற்பத்தித் துறையாக மாற்றுகிறது. மீன் வளர்ப்பின் இந்த உடனடி விரிவாக்கம் 'நீலப் புரட்சி' என்று பெயரிடப்பட்டது. இது

விவசாயத்தின் முக்கியமான மற்றும் மிகவும் திறமையான வடிவமாக அதன் குறிப்பிடத்தக்க உயர்வைக் குறிக்கிறது.

மீன் வளர்ப்பு என்பது மனித நுகர்வுக்காக மட்டி, மீன் மற்றும் கடல் அட்டைகள் போன்ற நீர்வாழ் உயிரினங்களை வளர்ப்பதற்காக மனிதனால் உருவாக்கப்பட்ட அடைப்புகளை நிறுவுவதாக பரவலாக வரையறுக்கப்படுகிறது. மீன் வளர்ப்புச் செயல்முறை மிகவும் பழமையானது. ஆசியாவிலும் உலகின் பிற பகுதிகளிலும் ஏறக்குறைய 2000 அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட ஆண்டுகளுக்கு முன்பு பாரம்பரிய, குறைவான தீவிர வடிவங்களில் இது தோன்றியது. துரதிர்ஷ்டவசமாக, மிகவும் தீவிரமான நவீன தொழிற்சாலை மீன் வளர்ப்பின் வருகைக்குப் பிறகு, தீவிர சுற்றுச்சூழல் மற்றும் சமூகப் பிரச்சினைகள் உருவாகியுள்ளன. மில்லியன் கணக்கான பழங்குடிக் கடலோர மக்கள் மோசமாகப் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். பலர் தங்கள் வாழ்வாதாரங்கள், வீடுகள் மற்றும் கலாசாரங்களை நீடிக்க முடியாதளவு - நவீன மீன் வளர்ப்பின் வளர்ச்சியால் - இழந்துள்ளனர்.

இறால் பண்ணைகள்: வணிகம் தீவிர நிலங்கள்

நவீன மீன்பிடித் தொழிற்சாலைக்கு இறால் வளர்ப்பு ஒரு நல்ல உதாரணம். கடந்த 25 ஆண்டுகளில், இறால் மீன் வளர்ப்புத் தொழிலின் விரைவான மற்றும் பெருமளவில் கட்டுப்பாடற்ற விரிவாக்கம், மோசமான சுற்றுச்சூழல் மற்றும் சமூகப் பிரச்சினைகளுக்கு வழிவகுத்துள்ளது. இயற்கையான கடலோர வளங்களின் சீரழிவும் இழப்பும் முக்கியமானதொரு பிரச்சனையாகும். தீர்க்கப்படாத மாசாக்கல் பிரச்சினைகள் இத் தொழிற்சாலையை இன்னும் பாதிக்கின்றன. இது காலப்போக்கில் அருகிலுள்ள கரையோரங்கள் மற்றும் கரையோர விரிகுடாக்களின் நீரின் தூய தன்மையைக் கெடுத்துவிடும். இதனால் வளமான மீன்பிடித் தளங்கள் பாதிக்கப்படுகின்றன. மேலும் முக்கியமாக மீனின் இனப்பெருக்கம் பாதிக்கப்படுகிறது. அவற்றின் வாழ்விடங்கள், ஆக்கிரமிப்பு இறால் பண்ணைகளால் இல்லாதொழிக்கப்படுகின்றன.

தொழிற்சாலை இறால் வளர்ப்பின் ஒட்டுமொத்த அமைப்பு, செயல்முறைகள் மற்றும் செயற்பாடுகள் கடலோரச் சூழலியலின் நுட்பமான மற்றும் சிக்கலான சமநிலைக்கு பெரும் இடையூறு விளைவிப்பனவாய் உள்ளன. இறால் குளங்களுக்கு வழி வகுப்பதற்கான விலைமதிப்பற்ற சதுப்புநிலக் காடுகளின் பரந்த பகுதிகள் அழிக்கப்படுகின்றன. இறால் பண்ணைகள் பல்வேறு பன்மைச் சூழலை, பெரிய அளவிலான ஒற்றை வளர்ப்புச் செயற்பாடுகளுக்கு மாற்றுகின்றன. உலகளவில், நூறாயிரக்கணக்கான ஹெக்டேர் மதிப்புமிக்க சதுப்புநிலக் காடுகள் இறால் வளர்ப்பால் மட்டுமே - இது கடந்த இரண்டு தசாப்தங்களில் மட்டும் - அழிக்கப்பட்டுள்ளன.

மண் அடுக்குகள், கடற் புற படுக்கைகள் மற்றும் பவளப்பாறைகள் போன்ற பிற முக்கியமான கடலோர வாழ்விடங்கள் சிதைந்துவிட்டன அல்லது அழிக்கப்பட்டுள்ளன. மேலும், ஒருமுறை உற்பத்தி செய்யும் இடங்கள் கைவிடப்படுவதனால், முக்கியமான நீர்வழிகள் மற்றும் நிலத்தடி நீர்நிலைகள் ஆபத்தான முறையில் மாசுபட்டுள்ளன. தொழிற்சாலை இறால் வளர்ப்பின் ஒரு சோகமான முரண்பாடு என்னவென்றால், இதன் செயல்முறைக்கு சுத்தமான நீர் தேவைப்படுகிறது.

இருப்பினும் அது கடுமையான நீர் மாசுபாட்டின் ஆதாரமாக மாறியுள்ளது. நுண்ணுயிர் எதிர்ப்பிகள், பூச்சிக்கொல்லிகள் மற்றும் நீர்ச் சேர்க்கைகள் போன்ற இரசாயன உள்ளீடுகளின் தடையற்ற பயன்பாடு, குளத்தின் அடிப்பகுதியில் பயன்படுத்தப்படாத தீவனங்கள் மற்றும் மலம் ஆகியவற்றுடன் இணைந்து பண்ணைகளில் உள்ள இறால்களின் நோய்த்தொற்றுக்கு வழிவகுக்கிறது. இது பல இறால் பண்ணைகள் மூடப்படுவதற்கு வழிவகுத்தது. நச்சுக் கழிவுகள், இறால் வளர்ப்பில் பயன்படுத்தப்படும் சில நுண்ணுயிர் எதிர்ப்பிகள் மனித மருத்துவ சிகிச்சையில் பயன்படுத்தப்படுபவைகளுடன் நெருங்கிய தொடர்புடையவை. எனவே சுகாதாரத்துக்குக் கேடானவை.

இறால் வளர்ப்பு, மற்ற வகை மீன் வளர்ப்புடன், மரபணு மாசுபாட்டின் உண்மையான ஆபத்தை ஏற்படுத்துகிறது; மற்றும் பல்லுயிர்த் தன்மையைக் குறைகிறது. பண்ணையில் வளர்க்கப்படும் இறால் அல்லது மீன்களின் தற்செயலான வெளியீடு, அவற்றுடன் தொடர்பு கொள்ளக்கூடிய பூர்வீக இனங்கள் மீது மிகப்பெரிய விளைவுகளை ஏற்படுத்தும். பிரதேசத்திற்கான போட்டி, மரபணுச் சறுக்கல், நோய் பரவல் மற்றும் கிடைக்கக்கூடிய வளங்களில் அதிகப்படியான தேவை ஆகியவை இன்று உண்மையான கவலைகளாக உள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக, நோர்வேயில், பண்ணையில் தப்பிய சால்மன் மீன்களின் எண்ணிக்கை நோர்வே கடற் பகுதியில் குடியேறும் காட்டு சால்மன்களின் மொத்த எண்ணிக்கையை விட அதிகமாக இருப்பதாக நம்பப்படுகிறது. இறால்களின் தற்செயலான வெளியீடுகள் உள்ளூர் காட்டு இனங்களில் ஏற்படுத்தும் விளைவைப் பற்றி அதிகம் அறியவில்லை.

தொழிலில் வெளிப்படும் மேற்கண்ட பிரச்சினைகளைத் தவிர, இறால் வளர்ப்பு அத்தியாவசிய உணவு உற்பத்தி செயல்முறைகளையும் பாதிக்கிறது. விவசாயம் மற்றும் மீன்பிடி ஆகிய இரண்டும் கடுமையாகப் பாதிக்கப்பட்டுள்ளன. இறால் பண்ணைகளால் நிலம் மற்றும் நீர்வழிகள் ஆகிய இரண்டிலும் உப்புத்தன்மை மாறுபாடு ஏற்படுகிறது. மேலும் அது மீன்வளம் மற்றும் பயிர் உற்பத்தி இரண்டையும் அழிக்கிறது. சில பகுதிகளில், கடுமையான அரிசி உற்பத்தி இழப்புகள் உள்ளூர் விவசாயப் பொருளாதாரங்கள் ஒரு காலத்தில் பிராந்தியத்தின் பிரதான உணவுப் பயிராக இருந்ததை இறக்குமதி செய்யத் தொடங்கியுள்ளன.

நீலப் புரட்சியின் கதை

1960 மற்றும் 1970 களில் தொடங்கி, வணிக உற்பத்தியை ஊக்குவிப்பதற்காக தொழிற்துறை செயல்முறைகள் மீன் வளர்ப்பில் பரவலாக அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன.

பின்னர், 1980 களின் முற்பகுதியில், குஞ்சு பொரிப்பக உற்பத்தி மற்றும் தீவனச் செயலாக்கத்தில் ஏற்பட்ட முக்கிய முன்னேற்றங்கள், இறால் வளர்ப்பு நுட்பங்களில் விரைவான முன்னேற்றங்களை அனுமதித்தது. இதனால் வியத்தகு அளவில் அதிகரித்த விளைச்சலை உருவாக்க முடிந்தது.

இந்த 'நீலப் புரட்சி' பசுமைப் புரட்சியின் படிக்களை பல வழிகளில் திரும்பப் பெற்றுள்ளது. பிந்தையது வளரும் நாடுகளில் பெரிய அளவிலான ஏற்றுமதி சார்ந்த வேளாண் வணிக நிறுவனங்களின் வளர்ச்சிக்கு பங்களித்தது. ஆனால் அதன் சுற்றுச்சூழல் மற்றும் சமூகத் தாக்கங்களில் பரவலான விமர்சனத்தையும் உருவாக்கியது. புதிய மீன்வளர்ப்பு நுட்பங்கள் ஆசிய மற்றும் இலத்தீன் அமெரிக்க வளரும் நாடுகள் முழுவதும் கடலோர இறால் வளர்ப்பில் பெருமளவிலான விரிவாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது.

உலகளவில் வளர்க்கப்படும் இறால்களில் 85 சதவீதம் ஆசியாவில் உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. அதில் ஏறத்தாழ மூன்றில் இரண்டு பங்கு ஐப்பான் மற்றும் அமெரிக்காவிற்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படுகிறது. மீதமுள்ளவை மற்ற வெளிநாட்டுச் சந்தைகள் மற்றும் ஆடம்பர உள்நாட்டுச் சந்தைகளுக்கு இடையில் பிரிக்கப்படுகின்றன. இழுவைப் படகில் பிடிக்கப்படும் இறால் உலக இறால் சந்தையில் மூன்றில் இரண்டு பங்கு ஆதிக்கம் செலுத்துகிறது என்றாலும், வளர்க்கப்படும் இறால் உற்பத்தியின் வளர்ச்சி விகிதம் 2000 ஆம் ஆண்டுக்குள் பிடிக்கப்பட்ட (கடலில்) உற்பத்தியை முந்தவும், விஞ்சவும் அனுமதித்தது. 1970 களில் வெறும் 26 ஆயிரம் மெட்ரிக் டன் உற்பத்தியில் இருந்து, 1980 களின் முற்பகுதியில் 100,000 மெட்ரிக் டன்னாகவும் 1995 இல் 700,000 மெட்ரிக் டன்னாகவும் உயர்ந்தது. ஆசியாவில் இறால் வளர்ப்பின் கதை மிகவும் சுவையானது.

1970 களில், இறால் முக்கியமாக ட்ரோலர்

கப்பல்கள் மூலம் கடலில் பிடிக்கப்பட்டது. இருப்பினும், இந்த இலக்கற்ற மீன்பிடித்தலால் கடல் வளங்கள் குறையும் அபாயம் காரணமாக, பல அரசாங்கங்கள் 1980 களில் இழுவை முறைகளுக்கு தடை மற்றும் கட்டுப்பாடுகளை விதித்தன. அதே நேரத்தில், தைவானிய ஆராய்ச்சியாளர்கள் 1983 ஆம் ஆண்டில் இறால்கள் முட்டையிடுவதை நிர்வகிப்பதில் வெற்றி பெற்றனர். இதன் விளைவாக தைவானில் இறால் வளர்ப்பு, விரைவான வளர்ச்சிக்கு வழிவகுத்தது. தைவான் இந்தத் துறையில் அதிக வளர்ச்சியை அடைய முடிந்தது. ஏனெனில் இது மீன் வளர்ப்பு, சமதளமான கடலோர நிலம் மற்றும் பொருத்தமான தட்பவெப்பம் ஆகியவற்றில் நீண்ட பாரம்பரியத்தைக் கொண்டுள்ளது. இது வெகுஜன பரவல் மற்றும் நோய் கண்டறிதல் மற்றும் தடுப்பு போன்ற மேம்பட்ட மீன்வளர்ப்பு தொழில்நுட்பங்களையும் கொண்டிருந்தது. இறால் வளர்ப்பு தொழில்நுட்பங்களில் அவர்களின் கண்டுபிடிப்புகள் ஜப்பானிய ஆராய்ச்சியாளர்களின் அடிப்படைப் பணிகளால் ஆதரிக்கப்பட்டது. தைவான் மற்றும் ஜப்பானில் வளர்ந்த தொழில்நுட்பம் 1980 களில் ஆசியாவின் பிற நாடுகளுக்கும் பரவியது.

இறால் வளர்ப்பு உலகளாவிய தொழிலாக மாறியுள்ளது; ஏற்றுமதி டொலர்களை அதிகரிக்க ஆர்வமாக உள்ள அரசாங்கங்களால் தூண்டப்படுகிறது. இறால் வளர்ப்பு மேம்பாட்டிற்கு உலக வங்கி, ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கி உள்ளிட்ட சர்வதேச கடன் வழங்கும் நிறுவனங்களின் தாராளமான ஆதரவு மற்றும் ஊக்கங்கள் உதவுகின்றன. மீன் வளர்ப்பு முதலீடுகளை நியாயப்படுத்த, சர்வதேச கடன் வழங்கும் முகவர்கள் 'வளரும் நாடுகளின் உணவுத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய உதவும் கருவியாக இது பயன்படும்; அதாவது ஏழைகளுக்கு உணவளிப்பதற்காக இதனைச் செய்கிறோம்' எனும் கருத்தாடலைப் பயன்படுத்துகின்றனர். முரண்பாடாக, இந்த

முதலீடுகளிலிருந்து உற்பத்தி செய்யப்படும் இறால், உள்நாட்டு மற்றும் சர்வதேச சந்தைகளில் உள்ள ஆடம்பர நுகர்வோருக்கு பிரத்தியேகமாக அனுப்பப்பட்டுகிறது; உண்மையாக பசியுடன் இருப்பவர்களுக்கு உணவு ஆதாரமாக மாறவில்லை. இறால் தொழிலின் நடவடிக்கைகளால் பாரம்பரிய விவசாயம் மற்றும் மீன்வளம் சீரழிந்து வருவதோடு, கடலோர ஏழைகளின் நிலையான உணவு ஆதாரங்களும் சூறையாடப்படுகின்றன.

உலகளாவிய பொருளாதாரப் புள்ளிவிவரங்கள் மற்றும் விரைவான முதலீட்டு வருமானத்தின் கவர்ச்சி ஆகியவை, இறால் மீன் வளர்ப்புத் தொழில் வியத்தகு சிக்கல்களைக் கொண்ட ஒன்று என்ற கருத்துருவாக்கத்தைப் பொய்யாக்குகிறது. கொடிய தொற்று வைரஸ்களின் பரவல் தைவான் (1988), சீனா (1993), மற்றும் வியட்நாம் (1995) ஆகிய நாடுகளில் செழித்து வந்த இறால் மீன் வளர்ப்புத் தொழில்களை அழித்துவிட்டது. இதனால் நூற்றுக்கணக்கான மில்லியன் டொலர்கள் இழப்பு ஏற்பட்டது. இந்தப் பின்னடைவுகள் இருந்தபோதிலும், இத் தொழில் மிகவும் வலுவாக உள்ளது. மேலும் இதன் சந்தை மிகவும் கவர்ச்சிகரமானதாக உள்ளது. ஜப்பானின் இறால் பொருட்களின் இறக்குமதி 1986 இல், மொத்தக் கடல் உணவுகளில் 29 சதவீதத்தில் இருந்தது. 1991 இல், 46 சதவீதமாக அதிகரித்தது.

ஆரம்பகால இறால் குளம் மூடப்படுவதற்கு இரண்டு முதல் ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பே, ஆசியாவில், கடுமையான மாசுபாடு மற்றும் நோய்ப் பிரச்சினைகள் கண்டறியப்பட்டன. இறால் ஏற்றுமதிச் சந்தையில் உலக மேலாதிக்கத்திற்கான பெரும் பந்தயத்தில் தாய்லாந்து நுழைந்த முதல் தசாப்தத்தில், இறால் குளங்களில் பாதிக்கும் மேற்பட்டவை மூடப்பட்டுவிட்டன. தொழில்துறை இறால் வளர்ப்பு அதன் ஆராய்ச்சி மற்றும் வளர்ச்சிக் கட்டத்தில்

இருக்கும் அதே வேளையில், பரந்த அளவிலான உற்பத்தி அடிப்படையில் நடைமுறையில் இருந்தது என்பது ஒரு உண்மை. இறால் - மீன் வளர்ப்புத் தொழிலின் கண்முடித்தனமான விரிவாக்கம், இன்னும் சோதிக்கப்படாத முன்மாதிரி வணிக ஜெட் விமானத்தில், சந்தேகத்திற்கு இடமில்லாத பயணிகளை, தனது கன்னிப் பயணத்திற்கு ஏற்றிச் செல்வதற்கு நிகரானது. சோதனை விமானிகளுக்கு அதிக சம்பளம் வழங்கப்படுவதற்குக் காரணம், அவர்கள் தங்கள் விமானத்தை கடுமையான சோதனைகளுக்கு உட்படுத்துவதில் எடுக்க வேண்டிய நிச்சயமற்ற அபாயங்கள் தான். எவ்வாறாயினும், இறால் வளர்ப்பு வேகமாகப் பரவி வருவதால், நம் அனைவருக்கும் மற்றும் நாம் வாழும் கிரகத்திற்கும் ஆபத்தை விளைவிக்கும் ஒரு தொழிற்சாலை வீழ்ச்சியின் பெரும் வாய்ப்புகளுடன், இந்த ஆபத்தான பயணத்தில் நாம் அனைவரும் பறக்க வேண்டிய கட்டாயத்தில் இருக்கிறோம் என்று நீலப்புரட்சி தொடர்ந்து சொல்லியது.

இலங்கையில் இறால் வளர்ப்பின் கதை

இலங்கையின் வடமேல் மாகாணத்தில் 1990 களின் தொடக்க ஆண்டுகளில் இறால் உற்பத்தியில் விரைவான விரிவாக்கம் ஏற்பட்டது. இக்காலப் பகுதியில் நீர்வாழ் பொருட்களிலிருந்து கிடைக்கும் மொத்த அந்நியச் செலாவணி வருவாயில் இறால்கள் குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்பை வழங்கின. இந்த குறிப்பிட்ட வருவாயில் 48% முதல் 70% வரையான பங்களிப்பு இறால் ஏற்றுமதியால் கிடைத்தது. 1990 களில் இறால் வளர்ப்பிற்காகப் பயன்படுத்தப்பட்ட மொத்தப் பரப்பளவு தோராயமாக 1200 ஹெக்டேர் ஆகும். சிலாபக் குளம், டச்சுக் கால்வாய், முந்தல் குளம் மற்றும் புத்தளம் களப்பைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளில் பண்ணைகள் உருவாக்கப்பட்டன.

இந்தச் செயன்முறையின் 70% இற்கும் அதிகமானவை, டச்சுக் கால்வாய் மற்றும் முந்தல் களப்பு ஆகிய பகுதிகளை மையமாகக் கொண்டவை [i] (பார்க்க: படம் 1).

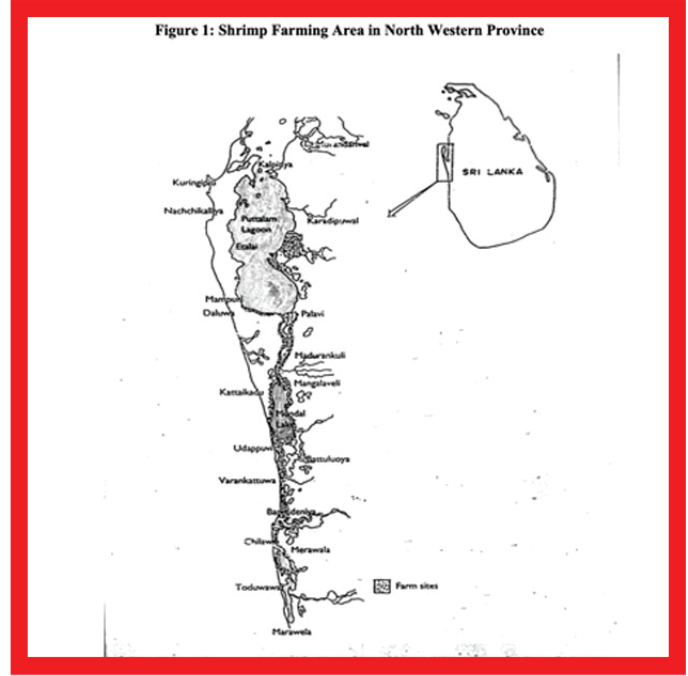

Image Source - www.ips.lk

1992 முதல் 2012 வரையிலான ஒரு தசாப்த காலத்தில் இப்பகுதியில் இறால் பண்ணைகளின் அளவு 40 ஹெக்டேருக்கும் குறைவாக இருந்து 1,200 ஹெக்டேருக்கு அதிகமானதாக மாறியது. இது இயற்கையான வாழ்விடங்களின் வீழ்ச்சியுடன் இணைந்தது. குறிப்பாக சதுப்புநிலங்கள் அவற்றின் பரப்பளவில் சுமார் 36% இழந்தன. சதுப்புநிலங்கள் அதிக கார்பன் அடர்த்தி கொண்டவையாகும். இவை பெரும்பாலும் ஹெக்டேருக்கு 2,000 டன்களுக்கும் அதிகமான கார்பனை காடுகளின் அடியில் உள்ள வண்டல்களில் சேமித்து வைக்கின்றன. இறால் வளர்ப்புக்காக இந்தச் சதுப்புநிலங்களில் உள்ள தாவரங்கள் வெட்டி அகற்றப்பட்டமையால் காபனீரொக்சைட் வளிமண்டலத்திற்கு வெளியேற்றப்படுகிறது. ஆய்வுகளின் படி, புத்தளத்தில் மட்டும் நிலப் பயன்பாட்டு மாற்றங்களின் விளைவாக காலநிலை மாற்றத்தில் கிட்டத்தட்ட 192,000 டன் கார்பன் வளிமண்டலத்தில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. [ii]

சதுப்புநிலங்கள் அழிக்கப்படுவதால் ஏற்படும்

இன்னொரு பிரச்சனை கரையோரங்கள் கடலில் மூழ்குவதாகும். உலக அளவில் கடல் மட்டம் ஆண்டுக்கு 3 மில்லிமீட்டருக்கு மேல் உயரும் நிலையில், ஆரோக்கியமான சதுப்புநிலக் காடுகள் இதற்கெதிரான சிறந்த பாதுகாப்பாக உள்ளன. ஏனெனில் அவை வண்டல்களை ஒன்றாக இணைத்து, உயரும் அலைக்கு ஏற்றவாறு மண்ணை உயர்த்துகின்றன. அவற்றை இழப்பதானது, கரையோரத் தாழ்வு, அரிப்பு மற்றும் புயற் சேதங்கள் ஏற்படும் வாய்ப்புகள் அதிகரிக்கும். உண்மையில், சதுப்புநிலங்கள் மிகவும் பயனுள்ள சுற்றுச்சூழல் அமைப்புகளாக இருக்கின்றன. குறுகிய பொருளாதாரக் கண்ணோட்டத்தில் கூட, அவற்றை அழிப்பதில் அர்த்தமில்லை.

இலங்கையானது இறால் பண்ணைகளை வலுவான பொருளாதார வளர்ச்சி மற்றும் பரவலான வேலைவாய்ப்புக்கான தொழிற்சாலைகளாகப் பார்த்தது. இதனால் 1980 மற்றும் 1990 களில் தீவில் கட்டுப்பாடற்ற மீன் வளர்ப்பு வளர்ந்தது. இது ஒரு சிலருக்கு செல்வத்தைக் கொண்டு வந்தது. மறுபுறத்தில், இது மோசமான கடலோர நிர்வாகத்தையும் வெள்ளைப் புள்ளி சிண்ட்ரோம் வைரஸையும் கொண்டு வந்தது. இது தண்ணீரிலும் பறவைகளின் காலிலும் பரவும் ஒரு வைரஸ் நோயாகும். இது ஒரு வாரத்திற்குள் ஒரு குளத்தில் உள்ள அனைத்து இறால்களையும் கொன்றுவிடும். இந்த வைரஸால் இலங்கையின் இறால் பண்ணைகள் கிட்டத்தட்ட முழுமையாக அழிந்தன. 1990 களில் இறால் பண்ணைகளாக இருந்த நிலங்களில் 90 வீதமானவை இப்போது வெறும் தரிசு நிலங்களாக உள்ளன.

விடத்தல்தீவு : புதிய களம் பழைய சிக்கல்கள்

மன்னார் மாவட்டத்தில் உள்ள விடத்தல்தீவு இயற்கைக் காப்பகத்திற்கு உரிய 418 ஏக்கர் நிலப்பரப்பை கைத்தொழில் மீன் வளர்ப்புத் திட்டத்தை விரிவுபடுத்தும் நோக்கில் அகற்ற இலங்கை அரசாங்கம் தீர்மானித்துள்ளதாகக் கூறப்படுகிறது. இது இறால்

பண்ணைகளை இப்பகுதியில் உருவாக்கும் நோக்குடையது என்று சமூக ஆர்வலர்களும் சூழலியலாளர்களும் தொடர்ச்சியாகக் கூறிவருகிறார்கள். விலங்கினங்கள் மற்றும் தாவரங்கள் பாதுகாப்பு கட்டளைச் சட்டத்தின் பிரிவு 2 இன் துணைப்பிரிவு 1 மற்றும் 4 மூலம் வழங்கப்பட்ட அதிகாரத்தின் கீழ், 06 மே 2024 தேதியிட்ட வர்த்தமானி அறிவித்தலானது குறித்த நிலப்பரப்பை இயற்கைக் காப்பகத்திலிருந்து விலக்குவதாக அறிவித்தது. இதன்மூலம் அந்நிலம் வர்த்தக நடவடிக்கைகளுக்காக பயன்படுத்த அனுமதியளிக்கவியலும். குறித்த ஒதுக்கப்பட்ட நிலம், இறால் வளர்ப்புத் திட்டத்திற்காக ஒரு தனியார் நிறுவனத்திடம் வழங்கப்பட இருப்பதாகச் செய்திகள் தெரிவிக்கின்றன. வனவிலங்கு மற்றும் வன வள பாதுகாப்பு அமைச்சின் அதிகாரிகளிடம் இது குறித்து விசாரித்த போது, உயர்மட்ட அரசு அதிகாரிகளின் உத்தரவின் பேரில் குறித்த நிலம் விடுவிக்கப்பட்டதாக அவர்கள் தெரிவித்ததாக அறிய முடிகிறது.

விடத்தல்தீவு இயற்கைக் காப்பகமானது தனித்துவமான தன்மையுடைய இயற்கைக் காப்பகமாகும். ஆழமற்ற கடலில் உள்ள கடற்பகுதிகள், சேற்றுப் பாறைகள், பவளப்பாறைகள் மற்றும் கற்பாறைகள் போன்ற பல சுற்றுச்சூழல் அமைப்புகள், உவர் நீர்நிலைகள், சதுப்பு நிலங்கள், உப்பு சதுப்பு நிலங்கள் மற்றும் கடலோரத் தாவரங்கள் உள்ளிட்ட கடலோரச் சுற்றுச்சூழல் அமைப்புகள், உலர் புல்வெளிகள், முட்கள் நிறைந்த காய்ந்த காடுகள் உட்பட நிலத்தில் உள்ள சுற்றுச்சூழல் அமைப்புகள் என அனைத்தையும் இது உள்ளடக்கியது. நாயாறு, பறங்கி ஆறு, வாப்பை ஆறு மற்றும் பாலி ஆறு போன்ற நன்னீர் ஓடைகள் உட்பட பல சுற்றுச்சூழல் அமைப்புகள் இந்த இயற்கை காப்பகத்திற்கு சொந்தமானவை. எனவே இதனை இலங்கையின் தனித்துவமான பாதுகாப்புப் பிரதேசம் எனலாம்.

விடத்தல்தீவு இயற்கைக் காப்பகமானது உள்நாட்டில் ஆபத்தான நிலையில் உள்ள பல்வேறு வகையான

மீன்கள் மற்றும் பல்வேறு வகையான மட்டிகளுக்கான சரணாலயமாக செயற்படுகிறது. இவை அனைத்தும் கடலோரச் சமூகங்கள் மற்றும் கடல்வாழ் உயிரினங்களைத் தக்கவைக்க இன்றியமையாதவை. இக் காப்பகமானது நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட புலம்பெயர்ந்த பறவை இனங்களுக்கு ஒரு முக்கியமான வாழ்விடமாகும். ஆர்க்டிக் பகுதிகளிலிருந்து இலங்கை வரை பயணம் செய்யும் இப்பறவைகளின் மத்திய ஆசியப் பறக்கும் பாதையில் இக்காப்பகம் அமைந்திருக்கிறது. இந்த இயற்கைக் காப்பகத்தில் உள்ள உயிரினங்களின் மிகப் பெரிய பன்முகத்தன்மை, பறவைகளின் பன்முகத்தன்மை ஆகும். சிலோன் பேர்ட் கிளப்பின் அறிக்கையின்படி,

ஒரு மில்லியனுக்கும் அதிகமான புலம்பெயர்ந்த மற்றும் நீர்ப் பறவைகள் இந்தக் காப்பகத்தில் பதிவாகியுள்ளதாகக் கண்டறியப்பட்டுள்ளது. இலங்கையில் இதுவரை பதிவாகியுள்ள 512 வகையான பறவைகளில் 210 பறவைகள் இந்த இயற்கை காப்பகத்தில் காணப்படுவது தனிச்சிறப்பு.

இந்த இயற்கைக் காப்பகத்தின் புல்வெளிகள், முட்டிதர் காடுகள் மற்றும் வறண்ட கலப்புப் பசுமையான காடுகளில் சுமார் 52 வகையான பூச்செடிகள் காணப்படுவதாக ஆய்வுகள் தெரிவிக்கின்றன. இந்த இயற்கை இருப்புப் பகுதியில் தாவரங்களின் பன்முகத்தன்மையைத் தவிர, தனித்துவமான விலங்குகளின் பன்முகத்தன்மையும் உள்ளது. டுகோங் எனப்படும் மிகவும் அரிதான மற்றும் அழியும் ஆபத்துள்ள கடற் பாலூட்டிகள் இந்த பகுதியின் கடல் புல் படுக்கைகளில் அரிதாகக் காணப்படுகின்றன. மேலும் கபரா, முல்லா போன்ற டொல்பின் இனங்களும் இங்கு காணப்படுகின்றன. இந்த நாட்டில் காணப்படுவதாகக்

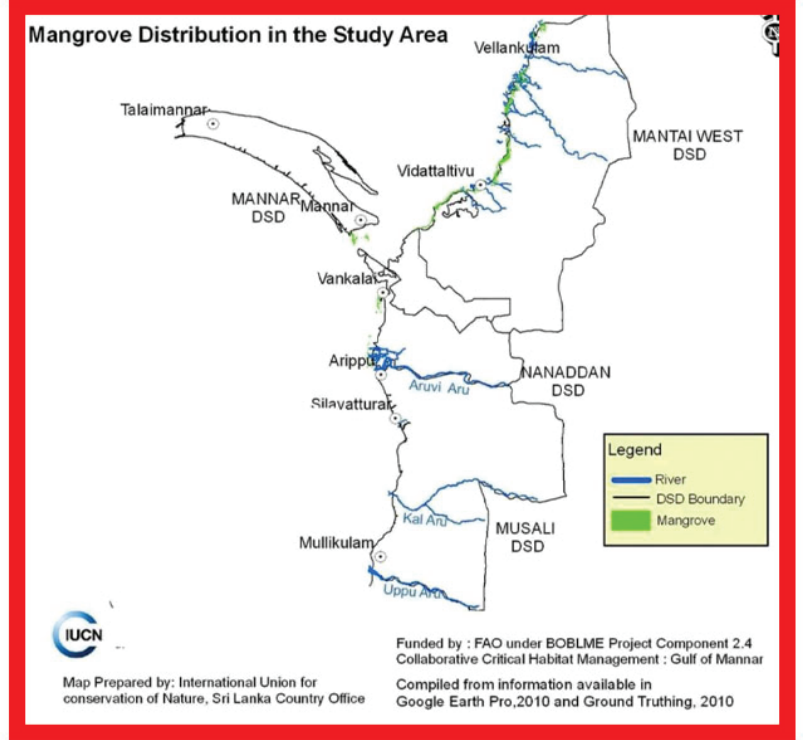

Image Source - www.researchgate.net

கூறப்படும் ஐந்து வகை ஆமைகளில் நான்கு (ஆலிவ் சவாரி ஆமை, லெதர்பேக் ஆமை, பச்சை ஆமை மற்றும் லாகர்ஹெட் ஆமை) இந்த காப்புக் கடற்கரையில் முட்டையிட வருகின்றன.

2012 இல் நடத்தப்பட்ட வடக்கு மாகாணத்திற்கான மூலோபாய சுற்றுச்சூழல் மதிப்பீட்டின்படி, விடத்தல் தீவு இயற்கைக் காப்பகமானது அவசரமாகப் பாதுகாப்பு தேவைப்படும் பகுதியாக அடையாளம் காணப்பட்டது. குறித்த மதிப்பீட்டு ஆலோசனையின் பேரில், 2016 ஆம் ஆண்டு வார்த்தமானியின் மூலம் விடத்தல் தீவு இயற்கைக் காப்பகமானது தேசிய இருப்புப் பிரதேசமாக அறிவிக்கப்பட்டது. இலங்கையின் மூன்றாவது பெரிய கடல்சார் பாதுகாக்கப்பட்ட பகுதியான இக்காப்பகமானது கடற் புல்வெளிகள், உப்புச் சதுப்பு நிலங்கள் மற்றும் பவளப்பாறைகள் உட்பட 29,180 ஹெக்டேர் பரப்பளவை உள்ளடக்கியது. இது இலங்கையின் மிகப்பெரிய சதுப்புநில வாழ்விடங்களில் ஒன்றாகும்.

விடத்தல் தீவு இயற்கைக் காப்பகமானது,

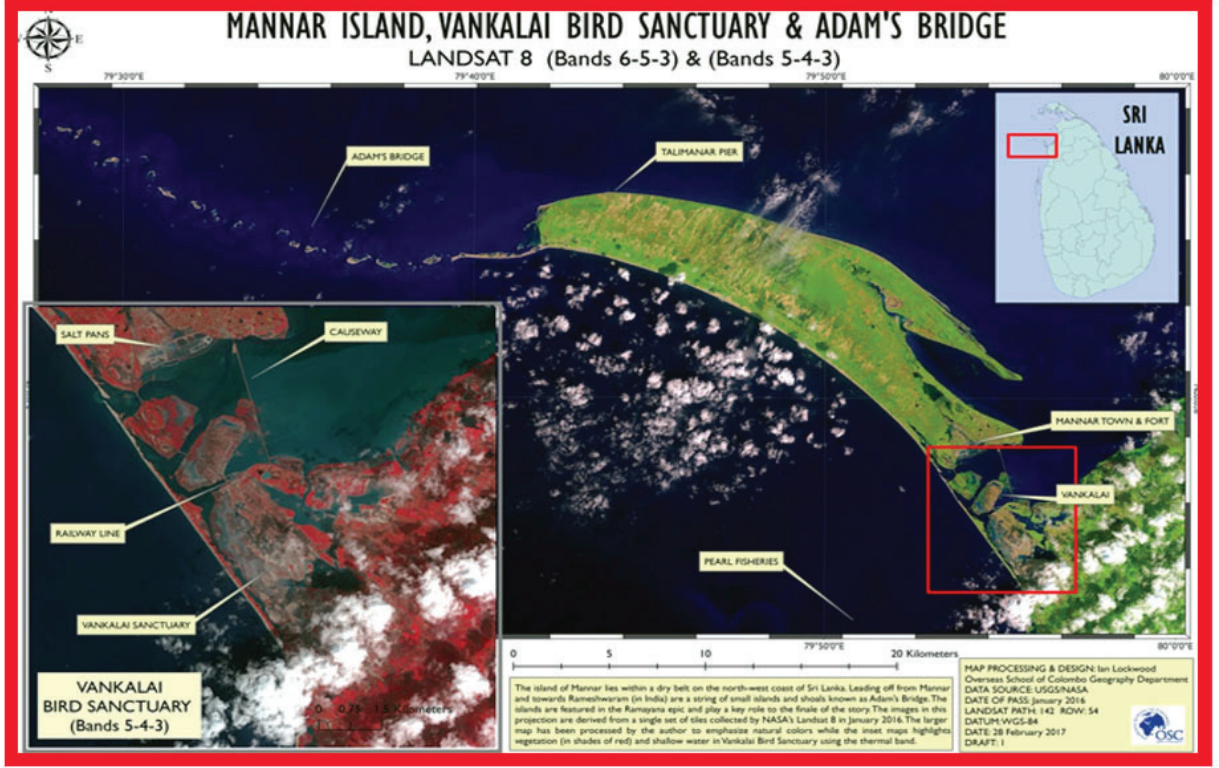

Image Source - ianlockwood.blog

இயற்கைக்கும் சுற்றுச்சூழலுக்கும் முக்கியமானதாக இருந்த போதிலும் 2017 ஆம் ஆண்டு முதல் அதன் எல்லைகளுக்குள் மீன்வளர்ப்பு மேம்பாட்டிற்கான தொடர்ச்சியான முன்மொழிவுகள் வந்தவண்ணமிருந்தன. 2017 ஆம் ஆண்டில், தேசிய நீர் உயிரினவளர்ப்பு அபிவிருத்தி அதிகாரசபை 1,000 ஹெக்டேர் பரப்பளவில் மீன்வளர்ப்பு தொழில்துறை பூங்காவிற்கான திட்டத்தை உருவாக்கியது. இது மீன்கள், நண்டுகள் மற்றும் அயல்நாட்டு வகை இறால்களை வளர்க்க தனியார் நபர்களை அனுமதிக்கும். ஆனால், சுற்றுச்சூழல் ஆர்வலர்களின் எதிர்ப்பு மற்றும் சமூகத்தின் எதிர்ப்பு காரணமாக, திட்டம் கிடப்பில் போடப்பட்டது. இப்போது வர்த்தமானி அறிவித்தல் மூலம் குறித்த காப்பகத்தின் நிலங்கள் வர்த்தக நடவடிக்கைகளுக்காக கையகப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. எனவே, மே 2024 இல் வெளியிடப்பட்ட இந்தப் புதிய அறிவிப்பு, தொழில்துறை பயன்பாட்டிற்காக பாதுகாக்கப்பட்ட பகுதிகளை கைப்பற்றுவதற்கான முயற்சியாகும்.

இறால் பண்ணைகள் தொடர்பிலான இலங்கையின் கடந்த கால அனுபவங்கள், பாதுகாக்கப்பட்ட அந்தஸ்தை அகற்றுவதற்கான முடிவு குறித்த பாரிய பிரச்சினைகளைச் சுட்டி நிற்கின்றன. புத்தளம் களப்பு முதல் அனவிலுந்தாவ சரணாலயம் வரையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட மீன்வளர்ப்பு முயற்சிகளால் சுற்றுச்சூழல் சீர்கேடு, மாசுபாடு மற்றும் கடல் வளங்கள் அழிந்து போனமை உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இந்தப் பின்புலத்தில் விடத்தல்தீவில் மேற்கொள்ளப்படவிருக்கும் நவீன மீன்பிடி மற்றும் இறால் வளர்ப்பு நடவடிக்கைகள் சுற்றுச்சூழல் கவலைகளைக் கணிப்பிலெடுக்காதவையாக உள்ளன. இவை, குறித்த பகுதியின் சுற்றுச்சூழல் கட்டமைப்பை நம்பியிருக்கும் சமூகங்களின் வாழ்வாதாரத்தை மீறுகின்றன; பாரம்பரிய மீன்பிடி நடைமுறைகளைச் சீர்குலைக்கின்றன; மற்றும் கடல் வளங்களின் நீண்டகால நிலைத்தன்மையைப் பாதிக்கின்றன. விடத்தல் தீவில் உருவாக்கப்படவுள்ள இறால் பண்ணைகளில்

பயிரிடப்படும் இறால் இனங்கள் பற்றிய அச்சமும் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இங்கு பசிபிக் வெள்ளை இறால் (*Litopenaeus vannamei*) எனப்படும், இந்த இந்தியப் பெருங்கடல் தீவிற்குச் சொந்தமில்லாத இனமொன்றை அறிமுகப்படுத்த முயற்சிகள் மேற்கொள்வதாகத் தெரிவிக்கப்படுகின்றது. அப்பகுதியின் பூர்வீக இனங்களுக்கு ஏற்படக் கூடிய தாக்கத்தை மதிப்பிடாமல் அந்நிய இனங்களை அறிமுகப்படுத்துவது, சுற்றுச்சூழல் ஏற்றத்தாழ்வுகள் மற்றும் உடல்நல பாதிப்புகளை ஏற்படுத்தும்.

வளர்க்கப்படும் இறால்களில் சில, குறிப்பாக அவற்றின் நுண்ணிய இளம் பருவத்தின் போது, இயற்கையான வாழ்விடங்களுக்கு வெளியேறும். காடுகளில், அவை ஒரு ஆக்கிரமிப்பு இனமாக மாறக்கூடும். அவை அங்குள்ள பூர்வீக இனங்களை அச்சுறுத்தும். அதேவேளை பசிபிக் வெள்ளை இறால் இலகுவில் நோய்களைக் காவும் ஒன்றாகவும் உள்ளது.

குறித்த இயற்கைக் காப்பகமானது உள்ளூர்ச் சமூகத்திற்கும் அவர்களின் வாழ்வாதாரத்திற்கும் ஒரு உயிர்நாடியாகும். தாவரச் சாறுகள் அவற்றின் மருத்துவக் குணங்களுக்காக உள்ளூர் மக்களால் சேகரிக்கப்படுகின்றன. சதுப்புநில மரங்களின் இலைகள் பெரும்பாலும் விலங்குகளின் தீவனத்திற்காகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. மிக முக்கியமாக, சதுப்புநிலங்கள் மற்றும் கடற்புற்கள் பல வணிக மீன்கள் மற்றும் மட்டிகளுக்கு அடைக்கலம் அளிக்கின்றன. இது விடத்தல்தீவைச் சுற்றி வாழும் பல மீனவச் சமூகங்களுக்கு முக்கியமான கடல் உணவுகளின் உள்ளூர் வளத்திற்கு குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்பை வழங்குகிறது. மன்னாரில் உள்ள மீனவர்களில் சுமார் 15% மீனவர்கள் விடத்தல்தீவில் வாழ்கின்றனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

சதுப்பு நிலங்கள் மற்றும் கடற்பாசிகள் போன்ற பல்வேறு சுற்றுச்சூழல் அமைப்புகளை உள்ளடக்கிய விடத்தல்தீவு பகுதி, சுற்றுச்சூழல் நிபுணர்கள் மற்றும் சர்வதேச அமைப்புகளின் விரிவான ஆய்வுகள் மற்றும்

பரிந்துரைகளுக்குப் பிறகு ஒரு பாதுகாப்புப் பகுதியாக நியமிக்கப்பட்டது. இந்த முடிவு, பிராந்தியத்தின் வளமான பல்லுயிரியலைப் பாதுகாப்பதை நோக்கமாகக் கொண்டது. இருப்பினும், சமீபத்தில் இந் நிலம் இந்த இருப்பில் இருந்து விலக்கப்பட்டிருப்பது தீவிரமான நெறிமுறை மற்றும் சட்டரீதியான கவலைகளை எழுப்பியுள்ளது. அரசாங்கத்தின் நடவடிக்கைகள் சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பின் கொள்கைகளை குறைமதிப்பிற்கு உட்படுத்துவதாகவும், பொது நலனுக்காக இயற்கை வளங்களைப் பாதுகாத்தல் மற்றும் பாதுகாக்க வேண்டிய அரசியலமைப்பு விதிகள் ஆகியவற்றை மீறுகின்றதாகவும் உள்ளது.

இப்பின்புலத்தில் விடத்தல்தீவு இயற்கைக் காப்பகத்திற்குரிய பகுதியில் இறால் வளர்ப்பு என்பது பாரிய சுற்றுச்சூழல் பிரச்சினைகளைக் கொண்டுள்ளது. இறால் பண்ணைகளிலிருந்து இரசாயனங்கள் கடலில் கசிந்து, பவளப்பாறைகள் மற்றும் கடற்புற்கள் கொண்ட சுற்றுச்சூழல் அமைப்புக்கு தீங்கு விளைவிக்கும். பூச்சிக்கொல்லிகள், நுண்ணுயிர் எதிர்ப்பிகள், குளோரின் மற்றும் பிற நீரின் தரத்தை ஒழுங்குபடுத்தும் இரசாயனங்கள் மற்றும் வளர்க்கப்படும் இனங்களின் மலம் ஆகியவை கடலில் வெளியேற்றப்படுவதற்கான வாய்ப்புகள் அதிகம்.

பறவையியல் வல்லுநர்களைப் பொறுத்தவரையில், உலகளாவிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்த மத்திய ஆசியப் பறக்கும் பாதையில், ஒரு முக்கிய பறவை இடம்பெயர் பாதையின் மையமாகத் திகழும் விடத்தல்தீவை இழப்பது பாரதாரமானது. குளிர்காலத்தில் விடத்தல்தீவின் சேற்றுப் பகுதிகள் முக்கியமான இடத்தைப் பெறுகின்றன. விடத்தல்தீவு, வங்காலை பறவைகள் சரணாலயத்தின் எல்லையாக உள்ளது. பாதுகாக்கப்பட்ட சதுப்பு நிலமான இது பல பூர்வீகப் பறவைகள் மற்றும் நூறாயிரக்கணக்கான புலம்பெயர்ந்த பறவைகளின் தாயகமாகவும் உள்ளது

வங்காலைக்கு அடிக்கடி வரும் பெரும்பாலான பறவை இனங்களும் விடத்தல்தீவு இயற்கை இருப்புப் பகுதியை 50% முதல் 80%

வரை உணவு, இளைப்பாறல் மற்றும் இனப்பெருக்கத்திற்காகப் பயன்படுத்துகின்றன. ஓராண்டு முழுவதும் கடல் அலைகள் தாமாகத் திறந்து மூடுவதால், விடத்தல்தீவை பயன்படுத்த முடியாத நேரத்தில் பறவைகள் வாங்காலையைப் பயன்படுத்தலாம் என்று சிலர் நினைக்கிறார்கள்; அது தவறானது.

பறவைகள் மற்றும் பிற நீர்வாழ் விலங்கினங்கள் அவற்றின் உணவு மற்றும் இனப்பெருக்கச்

சுழற்சியைப் பராமரிக்க வாங்கலை, விடத்தல்தீவு என்ற இரு இருப்பிடங்களும் தேவை. மில்லியன் கணக்கான ஆண்டுகளாக, பறவைகள் அதே குளிர்கால இடம்பெயர்வுப் பாதையைப் பயன்படுத்துகின்றன. மேலும் நிலப்பரப்பில் ஏற்படும் திடீர் மாற்றங்களுக்கு பதிலளிக்கும் வகையில் அவற்றின் இடம்பெயர்வுப் பாதைகளை மாற்றுவதற்கான மரபணுத் திறன் அவைகளிடம் இல்லை என பறவையியல் வல்லுநர்கள்

தெரிவிக்கின்றனர். ஆண்டுதோறும் 40,000 முதல் 80,000 இறால் உண்ணும் பறவைகள் இப்பகுதியை உணவைப் பெறும் ஒரு நிறுத்தப்புள்ளியாக பயன்படுத்தி வருகின்றன. இப் பகுதியில் இறால் பண்ணைகள் கட்டப்பட்டால், இந்தப் பறவைகள் அவற்றிலிருந்து உணவைப் பெற முயற்சிக்கும்.

இது இறால் விவசாயிகளுக்கும் பறவைகளுக்கும் இடையில் மோதலுக்கு வழிவகுக்கும். புத்தளம் மற்றும் கற்பிட்டியின் வடமேற்குப் பகுதிகளில், இத்தகைய மோதல்களினால், புலம்பெயர்ந்த பறவைகள் பாரியளவில் கொல்லப்பட்டதும் ஏனையவை இடையூறு விளைவித்துத் துரத்தப்பட்டதும் நமது கடந்தகால அனுபவமாகும்.

இலங்கையின் சதுப்புநிலப் பாதுகாப்பு முயற்சிகள் உலகளாவிய அங்கீகாரத்தைப் பெற்றுள்ள நிலையில், இலங்கையின் மிக முக்கியமான சதுப்புநிலக் காடுகளில் ஒன்றின் பாதுகாப்பை அகற்றும் புதிய முயற்சி எடுக்கப்பட்டுள்ளது.

2018 ஆம் ஆண்டில், பொதுநலவாய நீல சாசனத்தின் ஒரு பகுதியாக சதுப்புநில மறுசீரமைப்புக்கான சாம்பியனாக ஒத்துழைக்க இலங்கை உறுதியளித்தது. 2019 இல், இலங்கையும் இந்தோனேசியாவும் கூட்டாக ஐக்கிய தேசிய சுற்றுச்சூழல் பேரவையில் சதுப்பு நிலங்களைப் பாதுகாக்க உலகளாவிய நடவடிக்கையை வலியுறுத்தும் தீர்மானத்தை சமர்ப்பித்தது.

இலங்கை ஏற்கனவே 76 சதுப்பு நிலத் திட்டங்களை வனக் காப்பகங்களாக அறிவித்து, இந்த ஆண்டு பாதுகாக்கப்பட்ட பகுதித் திட்டத்தின் கீழ் மேலும் 12 இடங்களைச் சேர்க்க திட்டமிட்டுள்ளது.

ஜனவரியில், நாட்டின் பாராளுமன்றம் சதுப்புநிலப் பாதுகாப்புக் கொள்கைக்கு ஒப்புதல் அளித்தது. இதன் கீழ், இலங்கை 2030 ஆம் ஆண்டுக்குள் 10,000 ஹெக்டேர் (24,700 ஏக்கர்) சதுப்புநில மறுசீரமைப்பு இலக்கை அடைய உத்தேசித்துள்ளது.

இந்தப் பின்புலத்திலேயே விடத்தல்தீவின் நிலங்களை கையப்படுத்துவதன் மூலம் கைவிடப்பட்ட பல இறால் பண்ணைகளை மீட்டெடுக்கும் முயற்சியில் அரசாங்கம் ஈடுபட்டுள்ளது.

நீறைவுக் குறிப்புகள்

புத்திசாலித்தனமான வளப் பயன்பாடு மற்றும் சுற்றுச்சூழலின் பின்னணியில் மீள்வளர்ப்பு என்பது உருவாக்கப்பட வேண்டும். இறுதி இலக்கான நிலையான வளர்ச்சி என்பது, சமூக மற்றும் தனிநபர் நலன் மட்டத்தில், நீடித்த அதிகரிப்பை உறுதிசெய்யும் வகையில் இயற்கை வளங்களை மேம்படுத்துவதாகும். நிலையான வளர்ச்சியை அடைய, மற்றவற்றுடன், ஒருங்கிணைந்த முடிவெடுக்கும் செயல்முறை, பயனுள்ள குடிமக்கள் பங்கேற்பைப் பாதுகாக்கும் ஒரு அரசியல் அமைப்பு, நீடித்த அடிப்படையில் தீர்வுகளை உருவாக்கும் பொருளாதார அமைப்பு, எழும் பதட்டங்களுக்கு தீர்வுகளை வழங்கும் ஒரு சமூக அமைப்பு ஆகியவை தேவை. ஆனால் இதை நோக்கி நாம் பயணம் செய்வதாகத் தெரியவில்லை. பொருளாதார நலன்களை மட்டுமே மையப்படுத்திய முரண்பாடான வளர்ச்சி, சூழலியல் அடித்தளத்தை பாதுகாக்கும் கடமையை மதிக்காத ஒரு உற்பத்தி அமைப்பு, நெகிழ்வில்லாத மற்றும் சுய - திருத்தத் திறன் அற்ற நிர்வாக அமைப்பு என்பன நிலைமையை இன்னமும் மோசமாக்குகின்றன.

உசாத்துணை

1. Corea, A, et al. (1995) "Environmental Impact of Prawn Farming on Dutch Canal: The Main Water Source for the Prawn Culture Industry in Sri Lanka", *Ambio*, 24(7/8): 423-427.
2. Bournazel, Jil, et al. (2015) "The Impacts of Shrimp Farming on LandUse and Carbon Storage around Puttalam Lagoon, Sri Lanka." *Ocean & Coastal Management*, 113: 18-28.

நடேசன் இரவீந்திரன்

இரவீந்திரன் அவர்கள் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தின் வெளிவாரி கலைப்படல்தாரி. பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்திலேயே முதுகலைமாணிப்பட்டத்தினையும் 'திருக்குறளின் கல்விச்சிந்தனை' எனும் தலைப்பில் ஆய்வு மேற்கொண்டு முனைவர் பட்டத்தையும் பெற்றுள்ளார். இவர் மலையகத்தின் சிறிபாத கல்வியியற் கல்லூரியில் விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றியுள்ளதன் 1995இல் வவுனியா தேசிய கல்வியியற் கல்லூரியிலும் பணியாற்றியுள்ளார்.

இரவீந்திரன் 18இற்கும் மேற்பட்ட நூல்களை எழுதியுள்ளார். அவற்றில் 'பாரதியின் மெய்ஞ்ஞானம்', 'இலங்கையின் சாதியமும் அவற்றிக்கெதிரான போராட்டங்களும்', 'பின்நவீனத்துவமும் அழகியலும்', 'கலாச்சாரம் எதிர் கலாச்சாரம் புதிய கலாச்சாரம்', 'இந்துத்துவமும் இந்து விடுதலை நெறியும்', 'சாதியமும் சமூக மாற்றங்களும்', 'இரட்டைத் தேசியமும் பண்பாட்டுப் புரட்சியும்', 'சாதி தேசம் பண்பாடு' என்பன குறிப்பிடத்தக்கவை.

நான்கு தசாப்தங்களுக்கு மேலாக வர்க்க அரசியலை மேவியதாக அடையாள அரசியல் மேலெழுந்து வந்துள்ளது. இனத்தேசியம் மதபேதம் என்பவற்றுக்கு அப்பால் சாதியுணர்வுடன் இணைந்த அடையாள அரசியல் முதன்மை இடம்பெற்றுள்ள இன்றைய சூழலில் எமது சமூக கட்டமைப்பில் வர்க்கமும் சாதியும் பின்னிப்பிணைந்துள்ளன எனும் விடயம் பேசுபொருளாகியுள்ளது. எமது சமூக உருவாக்கம் வர்க்க அடித்தளம் உடையதல்ல சாதிகளின் கட்டமைப்பு சார்ந்து இயங்கும் எமக்கான அரசியல் செல்நெறி வர்க்க அமைப்பின் வரலாற்றுச் செல்நெறிக்குரியதினின்றும் வேறுபட்டது என்ற விடயத்தினை தமிழர் வரலாற்றுத் தொடக்கமாக அமைந்த திணை வாழ்வியலை மையமாக கொண்டு ஆய்வு செய்வதாக 'தமிழ்ப் பண்பாடு: ஊற்றுகளும் ஓட்டங்களும்' என்ற இத்தொடர் அமைகிறது.

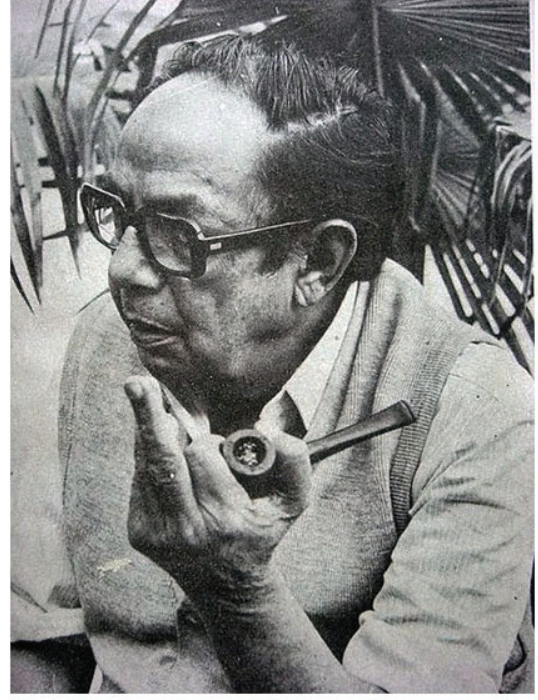
வெகுஜன எழுச்சியில் நாத்திக வாதம்

தமிழ்ப் பண்பாட்டின் ஆரம்பம் தொட்டு மத்தியகால நிறைவு வரையான வளர்ச்சி நிலைகளைப் பார்த்து வந்துள்ளோம். நவீன யுகத் தொடக்கத்தில் ஆன்மிக நாத்திகம் என்ற புதிய கருத்தியல் நிலைப்பாடு பாரதியூடாக அறிமுகம் ஆகியிருந்தமையைச் சென்ற அமர்வில் பேசுபொருள் ஆக்கியிருந்தோம். அதன் அடுத்த பரிணமிப்பாக நாத்திகவாத அணியொன்று வெகுஜன இயக்கத்தை எழுச்சியுறச் செய்து தமிழக மண்ணில் பாரிய மாற்றத்துக்கு வித்திட்டிருந்தமையை இங்கு கவனம் கொள்ளவோம்.

வர்க்கப் பிளவாக்கம் நடந்தேறிய ஐரோப்பிய வாழ்நிலை சாத்தியப்படுத்தியிருந்த எண்ணப் போக்கின் பிரகாரம் ஆன்மிகம் - நாத்திகம் என்பவற்றினிடையே ஊடாட்டம் சாத்தியமில்லை; ஒன்றை மறுத்து மற்றது மேலெழும் எதிர் நிலைப்பட்ட பிளவாக்கம் அவற்றிடையே நிலவுவதான எடுகோள் ஐரோப்பியச் சிந்தனையின் கண் உள்ளது. ஒட்டுமொத்த முழுச் சமூகச் சக்தி (திணை) மேலாதிக்கம் பெற்றுச் சுரண்டலை மேற்கொள்வதாக அமைந்துள்ள எமக்கான வாழ்வியலில் இத்தகைய அதள பாதாள வேறுபாட்டுடன் ஆன்மிகமும் நாத்திகமும் இயக்கம் பெற்றுவரவில்லை.

'நாத்திகம் என்பது கடவுள் மறுப்புக் கோட்பாடு' என்பதான அர்த்தம் ஐரோப்பியச் சிந்தனையை உள்வாங்கிய பின்னர் இங்கு நடைமுறைப்பட்டது. முன்னரான இயக்கப் போக்கில்

வேதாகமமே ஓட்டுமொத்தச் சமூகத்தின் மிகப் பெரும்பான்மையினர் இடையே மேலாதிக்கம் செலுத்தி வந்த காரணத்தால், வேத மறுப்பாளரை நாத்திகராகக் கருதும் நிலை காணப்பட்டது. ஒரு பரம்பொருளுக்குக் கட்டுப்பட்ட பரிவாரத் தெய்வங்களை உடையதான இந்துமத எழுச்சி ஏற்படத் தொடங்கிய கி.பி. 4 ஆம் நூற்றாண்டுக்குப் பின்னர், தமது பரம்பொருளை மறுத்து இன்னொரு தெய்வத்தைப் பரம்பொருளென வழிபடுபவரை நாத்திகர் எனச் சாடுகின்ற நிலையும் ஏற்பட்டிருந்தது. சிவ பக்தர்களான இராவணன், இரண்யன் போன்றோர் வைணவ நெறியின் படி நாத்திகர்களாகவே சித்திரிக்கப்படுவர். வைதிக மதப் பிரிவாக இருந்த போதிலும் 'யார் பரம்பொருள்' என்ற குறுகிய வரம்புக்குள் வந்தமையால் நாத்திக எல்லையும் சுருங்கிப் போக நேர்கிறது.

தேவி பிரசாத் சட்டோபாத்யாயா

முன்னதாக பிராமண மதம் வேத காலம் தொட்டு இயற்கையின் அனைத்து அம்சங்களையும் வழிபட்டு வந்த நிலை கடந்து வேதாந்தம் எனும் பரிணமிப்பில் பிரமம் என்ற 'ஒரு கடவுள் கோட்பாடு' நோக்கி வளர்ந்த போது மீமாம்சகர்கள் அத்தகைய பிரமத்தின் இருப்பை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. ஒரு தனிக் கடவுள் மேலாண்மை பெறுவதான இந்தச் சிந்தனை முறைமையின் சமூக இயங்குநிலை தான் 'முழு முதல் கடவுள்' என்ற பரம்பொருளை உடையதான இந்து மதமாகப் பின்னர் பரிணமித்து வந்தது.

அத்தகைய ஒரு கடவுளை மறுத்த போதிலும் மீமாம்சகர்கள் நாத்திகர்களாகக் கருதப்படவில்லை; அவர்கள் வேத மந்திரங்களை முன்னிறுத்தியவாறு இயற்கை அம்சங்கள் அனைத்தையும் வழிபடும் போக்கில் உறுதியுடன் இயங்கிய காரணத்தால் நாத்திகவாத முத்திரை குத்தப்படாமல் காப்பாற்றப்பட்டனர் (பிற்கால மீமாம்சகர்கள் பரம்பொருளின் மேலாண்மை வலுப்பட்ட சூழலில் அந்தக் கடவுளின் இருப்பை அங்கீகரிக்க வேண்டியவர்களாக இருந்தனர் - பரம்பொருளை ஏற்றுக்கொண்டதன் வாயிலாக

மீமாம்சம் தன்னைத் தக்கவைத்துக் கொண்டது).

ஏற்றத் தாழ்வான வாழ்வியல் வலுப்பட்டு வருகிற நிலையில் உடலுழைப்பில் ஈடுபடாத சாதிப் பிரிவினர் மேலாதிக்கம் பெற்று வரலாயினர்; அவர்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் அவர்களது கருத்தியலான பிரமக் கோட்பாடு செல்வாக்குப் பெற்று விருத்தியடைந்து வந்த போது, மீமாம்சம் போன்றவற்றால் 'ஒரு கடவுள் கோட்பாடு' தொடர்ந்தும் நிராகரிக்கப்பட இயலாத பலவீனம் ஏற்பட்டமையே, பூர்வ - உத்தர மீமாம்சகர்கள் என்ற வேறுபாட்டை முன்னிறுத்தியபடி அதன் இருப்புத் தொடரப்பட வழிசமைத்திருந்தது.

இயற்கை அம்சங்கள் அனைத்தையும் கடவுள்களாக வழிபடும் ரிக் வேத நிலைப்பாட்டானது புராதன பொருள் முதல் வாதக் கண்ணோட்டத்துக்கு உரியது. நவீன சமூக எழுச்சியில் 'முற்போக்கான பௌத்தத்தையும் சமணத்தையும் அழித்து மேலோங்கிய பிராமணியம்' என்ற தாக்குதல் வலுப்பட்டு வந்த சூழலில் இந்த அம்சம் கவனங்கொள்ளப்படாமல் போனது. இந்தியத் தத்துவ வளர்ச்சியை மார்க்சிய நோக்கில் தெளிவு விளக்கிய தேவி பிரசாத் சட்டோபாத்யாய, வைதீக நெறி முழுமையும் கருத்து

முதல் வாத நிலைப்பட்டது என்ற எண்ணம் வலுப்பெறுவதற்கு இடமளித்திருந்தார். உண்மையில், வேறெந்தத் தனியொரு தெய்வத்தாலும் இயக்கப்படாமல், இயற்கையின் ஒவ்வொரு அம்சமும் தனித்தனிக் கடவுளர்களாக வழிபடப்படலாயினர்; அவர்கள் மீதான ரிஷிகளின் வசியப் பாடல்களை ஏற்றவர்களாக, அவற்றின்பால் இணக்கம் பெற்று அருள் பாலிப்பதான வழிபாட்டு முறையே ரிக் வேதச் சுலோகங்கள். அவை, வழி வழி வந்தோரால் மந்திரமாகக் கருதப்பட்டு ஒதப்பட்ட நிலையில் கடவுளால் அருளப்பட்ட ஒலி வடிவங்கள் அவை எனும் புராணிக மரபு பிற்காலத்தில் தோற்றம் பெற்றது.

ஆக, அனைத்து விவகாரங்களையும் தனது கட்டுப்பாட்டில் கொண்டியங்கும் ஒரு கடவுளை உடையதாக இல்லாத நாத்திக வகைப்பட்ட ஆன்மிகமே பிராமண மதத் தொடக்கத்தில் இருந்து வந்தது. காலப் போக்கில் ஏற்றத் தாழ்வான சமூக நியதி சாத்தியப்பட்டு, அனைத்தின் மீதும் மேலாதிக்கம் புரிவதற்கு அவசியப்பட்ட அதிகார மையமாகிவிட்ட வாழ்வியலின் பிரதிநிதியாக, கடவுளர்கள் மீதும் பேரரசரைப் போல் ஆணை செலுத்தும் சக்தியுடைய தனியொரு கடவுள் அவசியப்பட்ட நிலையில், வேதாந்தச் சிந்தனைக்கு உரிய பிரமம் கண்டு காட்டப்பட்டார். பிரமம் என்பவர் கருத்தியல் நிலைப்பட்டு சூட்சுமமாகத் திகழ, அதன் பிரதிபலிப்பாகவே இந்தப் பிரபஞ்சம் வெளிப்பட்டுக் காணப்படுவதாக முன்வைக்கப்படும் வேதாந்தம் கூட, முற்று முழுதாக கருத்து முதல் வாதச் சிந்தனையாக மட்டும் இருந்திருக்கவில்லை என்பதனைக் கவனம் கொள்வது அவசியம்.

ஆன்மிக நாத்திகத்தின் வேர்

இயற்கை அம்சங்கள் அப்படியே குறியீட்டு வடிவப்படுத்தப்பட்ட கடவுளர்களாகக்கப்பட்டு வழிபாடு மேற்கொள்ளப்பட்ட ரிக்வேத கால 'மதத்தின்' புராதன பொருள் முதல் வாதப் பண்பு கண்டுணரப்படாத சூழலில், பிராமண மதம் தத்துவார்த்த விரிவாக்கத்துடன் வெளிப்படுத்தியிருக்கும் 'உண்மைப் பொருளான' ஒரு கடவுள் பற்றிய பிரமக் கோட்பாட்டில், பொருள் முதல் வாதப் பக்கம் ஒன்றும்

இருந்திருப்பதனை எப்படிப் புரிந்துகொள்ள வாய்ப்பு ஏற்படும்? கண்ணெதிரே காண்பன எல்லாம் கடவுள் என்பதற்கு அப்பால் கருத்தைச் செலுத்தி, நுண்மாண் நுழை புலத்துடன் அனைத்துக்கும் மேலான சக்தி ஏதும் இருப்பதற்கான சாத்தியமுள்ளதா என்ற தேடல், ரிக் வேதப் பாடல்களில் இல்லை; அதற்கான வாழ்வியல் தேவைகளும் அப்போது ஏற்பட்டிருக்கவில்லை. மேலாதிக்கச் சமூகச் சக்தியொன்று வரலாற்றரங்கில் பிரவேசித்த பின்னர், அந்த ரிக் வேத மரபின் தொடர்ச்சியாகவும் அதன் நிலை மறுப்பாகவும் எழுச்சி பெற்ற வேதாந்தச் சிந்தனை தான் ஆழமான தத்துவார்த்தத் தேடல்களில் மூழ்கியது. வேத ரிஷிகளின் உணர்வில் பிரதிபலித்த நிதர்சன உலகுக்கு உரியதாய் திகழ்ந்து, கண்கண்ட பொருளைக் கடவுளராகத் தரிசிப்பதற்கு அப்பால், அவற்றை இயக்கவல்ல வேறு 'உட்பொருள்' பற்றிய தத்துவத் தேடலின் பேறாக, பிரமம் கண்டு காட்டப்பட்டது. வெளியே தனித்து இயங்குகின்ற அந்த உண்மைப் பொருளின் பிரதிபலிப்பே இந்த உலகமும் பிரபஞ்சமும் என்ற சிந்தனையாக இந்த வேதாந்தம் அமையலாயிற்று. கண்ணெதிரே உள்ள ஸ்தூலப் பொருள் ஒவ்வொன்றும் ஒரேயொரு உண்மைத் தன்மை உடைய சூட்சுமப் பொருளான பிரமம் என்பதனைக் காண இயலாத மாயையின் கூட்டுறவில் உருவாகியுள்ள வெறும் தோற்ற மயக்கங்களே எனும் கருத்து முதல்வாத நிலைப்பட்ட வேதாந்த விளக்கத்தை யாக்ஞவல்கியர் முன்வைத்தார். பிராமண மதத்துக்கான இந்த வேதாந்த விளக்கம் பின்னர் இந்து மதப் பரிணமிப்பின் போது சங்கரரால் வளர்த்தெடுக்கப்பட்டது. பிரமத்தின் கூறாக உள்ள ஆன்மாவே உண்மைப் பொருள் எனக் கண்டுணர இடந்தராத மாயை நீங்கப்பெறும் போது, பிரமத்துடன் ஆன்மா இரண்டறக் கலப்பதாகிய அத்வைத நிலை சித்திக்கும் எனக் கூறுவதன் காரணமாக இந்த வேதாந்தச் சிந்தனையானது அத்வைதக் கோட்பாடு என்பதாகவும் அழைக்கப்படுகின்றது.

ஸ்தூலப் பொருளை விடவும் சூட்சுமமான கருத்தியல் வடிவமான ஆன்மாவே உண்மைப் பொருள் என்ற அத்வைத

யாக்குவல்கியர்

Image Source -ta.wikipedia.org

வேதாந்தம் பிராமணர்களுக்குள் மட்டுப்படுத்தப்பட்டதாக இருந்தது; இந்தச் சிந்தனையை மக்கள் மயப்பட்ட வரலாற்றுக் காலகட்டத்தில் செயல்முறை வேதாந்தமாக வளர்த்தெடுத்துப் பிரயோகித்தவர் விவேகானந்தர். இன்றைய நவீன யுகத்தின் விஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்புகளுக்கு ஊடாகவும் பிரமத்தின் உண்மைத் தன்மையை வெளிப்படுத்த முயன்றவர் விவேகானந்தர். பிரபஞ்சமானது தனக்குள் இடம் பெறுகின்ற இயக்கத்தில், பழைய அகிலம் சிதறித் தூசாகவும் சக்தியாகவும் காணாமல் போக, வேறோரிடத்தின் தூசுப்படலத்துக்குரிய வேகப்படுகின்ற இயக்க வேகம், புதிய அகிலத்தைத் தோற்றுவிப்பதாக அமையப்பெற்றுள்ளது என்பது இன்றைய ஆய்வியல் வெளிப்பாடு. இந்த விளக்கமானது இந்தியச் சிந்தனை மரபில் வேதாந்தச் சிந்தனைக்கும் முந்தியதாக சாங்கியத்தின் வாயிலாக ஏற்கனவே வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளமையைக் கூறும் விவேகானந்தர், அத்தகைய இயக்கத்தைத் தொடங்கி வைப்பதாக இந்தப் பிரபஞ்சத்துக்கு வெளியே ஒரு பிரமம் இருந்து செயற்படுவதனைக் காட்டாத காரணத்தால், அத்தகைய பிரமத்தை முன்னிறுத்துகின்ற அத்வைத வேதாந்தம்

மேலோங்கி வர நேர்ந்தது என வலியுறுத்துவார்.

சாங்கியம் வெளிப்படுத்தியிருந்த பிரபஞ்சப் படைப்புக் கோட்பாட்டை நவீன அறிவியல் அடிப்படைகளுடனும் அத்வைத்துடனும் இணைத்து வெளிப்படுத்திய விவேகானந்தரின் சிறு பிரசுரத்தை, பாரதி தமிழாக்கித் தந்துள்ளார். தன்னையும் ஒரு அத்வைதியாகக் கூறிக்கொள்பவர் பாரதி; இருப்பினும், விவேகானந்தரின் கட்டுரையை முழுமையாகச் சொல்லி முடித்த பின்னர் “வெளியே இருந்து ஒரு பிரமம் இயங்குவதாக

விவேகானந்தர் கூறுவதில் தவறுள்ளது; சாங்கியம் வெளிப்படுத்தியவாறு உள்ளியங்கும் ஆற்றலுடனே தான் பிரபஞ்ச இயக்கம் இடம் பெறுகிறது” என்ற தனது கருத்துரையுடனேயே அந்தத் தமிழாக்கப்பட்ட பிரசுரத்தை நிறைவு செய்திருந்தார் பாரதி. யாக்குவல்கியர் தத்துவத் தெளிவுடன் முன்னிறுத்தி, சங்கரரால் வளர்த்தெடுக்கப்பட்ட கருத்து முதல் வாத நிலைப்பட்ட அத்வைதக் கோட்பாட்டை நவீன யுகத்துக்கு அமைவாக விவேகானந்தர் விருத்தி செய்து வழங்கியிருந்தார். அந்த வகையிலான ‘வெளியே இருந்து இயங்கும் பிரம்மத்தின் ஆற்றலை’ மறுத்த பின்னரும், பாரதி எப்படி அத்வைத வேதாந்தியாகத் தன்னை இனங்காட்ட இயலுமாக இருந்தது?

யாக்குவல்கியரின் சம காலத்தில் இன்னொரு வேதாந்தப் பள்ளி, முந்திய வேதகால ஆன்மிக நாத்திக நிலைப்பாட்டின் தொடர்ச்சியாக, வெளியே இருந்து உலகை இயக்கும் ஒரு கடவுளுக்கான (பிரமத்தின்) இருப்பை நிராகரிக்கும் சிந்தனை வெளிப்பாட்டை வழங்கியுள்ளது. அதற்குரிய ஆளுமையாக உத்தாலகர் திகழ்கிறார். வேதப் படிப்பில் நிறைவு கண்ட திருப்தியை வெளிப்படுத்திய தனது மகனிடம், பிரமம் பற்றி அறியாத போது கற்றல்

பூரணப்படவில்லை என்பதனைக் கூறுவார் உத்தாலகர்; அவரது மகனான சுவேத கேது பிரமம் பற்றி அறிய ஆர்வப்பட்ட போது, ஒரு பரிசோதனை வாயிலாக விளக்குவார். மாலையில் உப்புக்கட்டியை நீருள்ள பாணை ஒன்றில் இடும்படி பணித்து, காலையில் அதனை எடுத்து வரச் சொல்வார்; உப்புக்கட்டி இருக்கவில்லை என்ற போது மேலே - கீழே - பக்கப்பாடுகளில் உள்ள நீரைச் சுவைக்கச் சொல்வார். எங்கும் உப்புச் சுவையை உணர இயலுமாக இருந்ததை உணர்த்தி, பிரமமும் அதுபோலவே தனது விரிவாக்கமான இந்தப் பிரபஞ்சத்தில் கலந்துள்ளது என்பார். கண்ணுக்குத் தெரியாத பிரமம் எப்படி இத்தனை பெரிய விஸ்தீரணமாக விரிவாக்கமடைய முடிந்தது என்ற கேள்வியை சுவேத கேது எழுப்பிய போது, மிகச் சிறிய ஆலம்பழுத்திலுள்ள சிறிய விதையின் கண்ணுக்குத் தெரியாத கருவில் இருந்து பிரமாண்டமான ஆலமர விருட்சம் வர இயலுமாக உள்ளமையை எடுத்துக் காட்டுவார் உத்தாலகர்.

இப் பிரபஞ்சத்துக்கே உரியதான பொருளாக இருப்பதோடு பொருள்களிடையே தாக்குறவு ஏற்பட்டு இயங்கும் ஆற்றலாகவும் பிரமம் இருப்பைப் பெற்றுள்ளது எனும் இந்த விளக்கம் மிகுந்த கவனிப்புக்கு உரியது. அந்தவகையில், பொருள் முதல் வாத நிலைப்பட்ட உத்தாலகரின் இந்தப் பிரமக் கோட்பாட்டின் விருத்தியை நவீன யுகத்துக்கு உரியதாக பாரதி வெளிப்படுத்தினார். அதேவேளை பாரதியின் ஆன்மிக நாத்திகம் இடையிட்டு வளர்ந்திருந்த கருத்து முதல் வாதத்தை நிலைமறுத்து (முந்திய பொருள் முதல் வாதச் சிந்தனை முறை நிலைமறுக்கப்பட்டு வெளிப்பட்டதனை நிலைமறுத்து) முன்வைக்கப்பட்டதாகும்; மட்டுமன்றி, முன்னரே அதற்கான வேர் இருந்துள்ளது என்பதும் கவனிப்புக்கு உரியது. கடவுள் மறுப்பான நாத்திகமாக இல்லாமல் ஆன்மிக நாத்திகமாக வலியுறுத்த ஏற்ற தளம் பாரதியின் மெய்ஞானத்துக்கு இவ்வகையில் வாய்த்திருந்தது.

நாத்திக ஆன்மிக வாதமும் நாத்திகவாதமும்

சிறிய அளவிலான சொத்துடைமை (நிலம், பசுநிரை என்பன) கிடைத்ததன் வாயிலாக உழைப்பிலிருந்து விலக்குப் பெற்றோரது

சிந்தனையின் கருத்துருவாக வடிவம் பெற்ற 'தனிப்பெரும் கடவுள்' பற்றிய சிந்தனை பிரமக் கோட்பாட்டை முன்னிறுத்தியதான அதே கி.மு 6 ஆம் நூற்றாண்டில், நிலவுடைமையாளருக்கான வேத மரபை நிராகரித்தவாறு வணிக மேலாதிக்கக் கருத்தியலான பௌத்தமும் சமணமும் புத்தெழுச்சியுடன் மேலெழுந்து வந்தன. அன்று தொட்டு இன்றுவரை உலக மதங்களில் ஒன்றாக ஏற்கப்பட்ட பௌத்தமும், கடவுள் ஏற்பு இல்லாத ஆன்மீக நிலைப்பாட்டுக்கு உரிய ஒரு மதம் எனும் எடுத்துக்காட்டாகத் திகழ்கிறது. சமணம், ஆசிவகம் போன்ற ஏனைய வேத மறுப்பு (அவைதிக) மதங்களும் கூட வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்த முன்னோடிகளைக் கடவுளாகக் கொள்வனவே அன்றி தனிப்பெரும் சக்தியாக ஒரு தெய்வக் கோட்பாடுகளை முன்னிறுத்தியனவல்ல.

நிலப்பிரபுத்துவ எழுச்சிக்கு உரிய கி.பி 4 ஆம் நூற்றாண்டின் பின்னர், மேலான சக்தியாகப் பிரமம் பார்க்கப்பட்டதாகிய அதே வடிவில் யாக்ஞவல்கியரின் கண்ணோட்டம் இருந்திருக்கவில்லை; அப்போது தான் பல கடவுளரில் இருந்து வேறுபட்ட, தனிப்பெரும் சக்தியாக ஆரம்ப நிலைக்கு உரிய பிரமம் கண்டுகாட்டப்படுவதாக இருந்தது. நிலப்பிரபுத்துவம் வலுவுடன் மேலாதிக்கம் பெற்றுவிட்ட கி.பி 8 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் பிரமத்துக்கான தத்துவ விளக்கங்களை மேலியதாக விஷ்ணு - சக்தி - சிவன் எனும் பரம்பொருள்களில் ஒன்றின் மேலாதிக்கம் ஒவ்வொரு சமூகத் தளங்களிலும் அதிகார உச்சத்தை எட்டியிருந்தது.

நிலப்பிரபுத்துவத்தை வலுப்படுத்தும் பிரமாணிய அதிகாரத்தைத் தகர்த்து ஜனநாயகப் பண்புடன் எங்கும் வியாபித்த, அனைவரையும் கடவுளின் கூறாகக் காணும் விவேகானந்தரின் செயல்முறை வேதாந்தத்தின் பிரமம், இந்து விடுதலை நெறிக்கு உரிய பரிணமிப்பைப் பெற்றிருந்தது. ஐரோப்பிய வணிகர்களுக்கு உரிய வைசியர்களது ஆட்சியைத் தகர்த்து, தேச விடுதலையூடாக சூத்திரர்களது அதிகாரம் ஏற்படும் வகையில், இந்து நோக்கை இவ் வகையில் திசைமுகப்படுத்துகிறவராக விவேகானந்தர் வெளிப்பட்டார். மேலான

ஒரு தெய்வத்தின் அணுகிரகம் முன்னிறுத்தப்படுகிற வகையில் அவர் ஆன்மீகவாதத்தை தேசிய உணர்வுக்கு உதவும் கருவியாக ஆக்கிக்கொள்கிறார்.

எமக்கான சிந்தனை முறைமைக்கு விவேகானந்தர் வேதாந்தத்தை வலியுறுத்துவதனை எடுத்துரைக்கும் பாரதி, அதனையும் கடந்து (அதற்கு முன்னர் நிலவிய) 'பச்சை வேதத்தை' ஏற்றாக வேண்டும் என எடுத்துரைப்பார். வெளியே உள்ள ஒரு பிரமத்தின் கூறு அனைவருள்ளும் உறைந்திருப்பதாக வேதாந்தம் கூறுகிற போது, ஒருவகைச் சமத்துவம் ஊடாடிய போதிலும், வெளியே வல்லமை பொருந்தியதாக பிரமத்தின் இருப்புக் காணப்படுகின்றது. அவ்வகையில் மேலாதிக்கம் புரியும் ஒரு கடவுள் எங்கோ இருப்பதான கருத்தை மறுத்து, அனைத்துமே கடவுளின் கூறுகளே என்ற வேத காலச் சிந்தனையே பூரண சமத்துவத்தை வெளிப்படுத்துவதாக அமையும் என்பது பாரதியின் மதம். அந்த வகையில் பாரதி பொதுவுடமைச் சமூகத்தை வெற்றிகொள்ளும் புதிய பண்பாட்டு இயக்கத்தின் முன்னோடி ஆகிறார்.

தேசிய விடுதலை, சமத்துவத்தை வென்றெடுத்தல் எனும் இரண்டு குறிக்கோள்களின் சார்பாக அமைந்தனவாகிய வேதாந்தம், பச்சை வேதம் என்பன பேசுபொருளாக மேலெழுந்து வந்ததைப் போன்று சமூக நீதிக்கான போராட்டத்தை முன்னெடுத்தவர்களின் வாயிலாக பௌத்தமும் நாத்திகவாதமும் முன்னிலைக்கு உரியனவாகிருந்தன என்பதை அறிவோம். இவ்வகையில் சமூக நீதியின் பொருட்டு சாதிகளிடையே சமத்துவத்தை வென்றெடுப்பதற்கு முயற்சித்த முன்னோடியாகிய அயோத்திதாசர் திகழ்ந்தார்; தமிழ்ச் சமூகத்தின் முதல் மதமாகிய ஆசிவகத்தையும் அவர் பௌத்தமெனவே கருதி இயங்கினார் என்பதனை முந்திய இயல்களில் பேசுபொருள் ஆக்கியிருந்தோம். அவர் தமிழ் மக்களின் முதல் மதமாக பௌத்தத்தை முன்னிறுத்திய போதிலும்,

முன்னதாக இயங்கி வந்த ஆசிவகத்திடம் காணப்பட்ட பூரண சமத்துவப் பண்பு பின்னர் அதனை உள்வாங்கி மேலெழுந்த பௌத்தத்திடம் இருக்கவில்லை.

புத்தரின் காலத்திலேயே சமத்துவக் கருத்தியலுடன் ஆசிவகம் தனது பரப்புரையை முன்னிறுத்திப் பரப்புரை செய்த போதிலும், அதனை நிராகரித்தவாறு வணிகச் சாதியினருக்கு ஏற்புடையதான மேலாதிக்கவாதக் கருத்தியலை வரித்துக் கொண்டு கருத்துரைத்து இயங்குபவராகவே புத்தர் இருந்துள்ளார். அதைகய மேலாதிக்கவாத நிலைப்பாட்டுக்கு உரியதான புத்தரது ஆன்மீக வகைமையே பின்னர் அவரையே கடவுளாக வழிபடும் நிலப்பிரபுத்துவச் சமூக சக்திக்கான முழு முதல் பரம்பொருளாகப் பரிணமிப்பதற்கு இடமளித்திருந்தது.

நவீன சமூகத்தில் புத்தரின் அடிப்படைகளுக்குத் திரும்பும் நவ பௌத்த முன்னெடுப்பை மேற்கொண்ட அம்பேத்கரை முன்னிறுத்தி அடுத்த இயலில் இவை குறித்து மேலும் பேச இயலும். புத்தரது நிலைப்பாடு கடவுளை நிராகரிப்பதாக அமைந்த போதிலும், அவரது நாத்திக ஆன்மீகமானது ஆன்மீகவாதத்தை மேலெழச் செய்து கடவுள் ஏற்புக்கும் இடமேற்படுத்திக் கொடுப்பதாகவே அமைந்திருந்தது என்பதை இங்கு கவனங் கொள்வோம்.

இத்தகைய இடைவெளி காணப்படுவதன் காரணத்தை முன்னிறுத்தியே பூரணமான நாத்திகவாதம் மட்டுமே சமூக நீதியை வெற்றிகொள்ள வழிவகுக்கும் ஒரேயொரு மார்க்கம் என்று பெரியார் கருத்துரைக்கும் இயக்கத்தை முன்னெடுத்தார். சென்ற நூற்றாண்டின் முற்பதாம் ஆண்டுகளில் பாரதியின் ஆன்மீக நாத்திகம் காணாப் பொருள் ஆகிவிட, நாத்திகவாதமும் ஆன்மீகவாதமும் முன்னிலைப்பட்டு சமூக - அரசியல் இயக்கத்தில் மேலாண்மை பெற்று வளர்ச்சியடைந்து வந்த செல்நெறி பற்றித் தொடர்ந்து விவாதிப்போம்.

(தொடரும்)

இரத்தினவேலுப்பிள்ளை
மயூரநாதன்

இரத்தினவேலுப்பிள்ளை மயூரநாதன் அவர்கள் மொராட்டுவைப் பல்கலைக்கழகத்தில் உருவாக்கச் சூழல் துறையில் விஞ்ஞான இளநிலைப் பட்டத்தையும் (B.Sc. (BE)) பின்னர் அதே பல்கலைக்கழகத்தில் கட்டிடக்கலையில் விஞ்ஞான முதுநிலைப் பட்டத்தையும் (M.Sc. (Arch)) பெற்றார். அத்துடன் இலங்கைக் கட்டிடக்கலைஞர் சங்கம் (AIA (SL)), பிரித்தானியக் கட்டிடக் கலைஞர்களின் அரச சங்கம் (RIBA) ஆகியவற்றில் பட்டயம் பெற்ற உறுப்பினராவார்.

தமிழ் விக்கிப்பீடியா தொடங்கிய காலத்திலிருந்து அதன் முதற் பயனராகப் பங்களிப்புச் செய்து வருகின்றார். தமிழ் விக்கிப்பீடியாவில் 4500இற்கும் மேற்பட்ட கட்டுரைகளைத் தொடங்கியுள்ளதடன், மேலும் பல ஆயிரம் கட்டுரைகளின் விரிவாக்கத்திலும் பங்களிப்புச் செய்துள்ளார்.

தமிழ் விக்கிப்பீடியாவில் இவரது பங்களிப்புக்காக கனடா தமிழ் இலக்கியத் தோட்டத்தின் 2015 ஆம் ஆண்டின் வாழ்நாள் சாதனையாளருக்கான இயல்விருது பெற்றுக்கொண்டார். தொடர்ந்து தமிழ்நாட்டிலிருந்து வெளிவரும் ஆனந்தவிகடன் இதழ் வழங்கும் நம்பிக்கை விருதுகளில் 2016 ஆம் ஆண்டுக்கான சிறந்த 10 மனிதர்களுள் ஒருவராக தெரிவு செய்யப்பட்டு விருதை பெற்றுள்ளார்.

இலங்கையில், குடியேற்றவாத காலத்திலிருந்துதான் நிலப்படங்களும் வரைபடங்களும் நமக்குக் கிடைக்கின்றன. குறிப்பாக ஒல்லாந்தர் காலத்தைச் சேர்ந்தவை இலகுவாகக் கிடைக்கின்றன. எழுத்துமூல ஆவணங்கள், புழங்கு பொருட்கள், ஓவியங்கள், தொல்லியற் கண்டுபிடிப்புகள் ஆகியவற்றையும் இவற்றைப்போன்ற இன்னோரன்ன பழைய நிலப்படங்கள், வரைபடங்கள் வரலாற்றுத் தகவல்கள் என்பனவும் இங்கு பொதிந்துள்ளன. குறிப்பாக யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த நிலப்படங்களும் வரைபடங்களும் இவற்றுள் அடங்கும். எனினும், யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தின் வரலாற்றுத் தகவல்களைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கு இவற்றைப் பயன்படுத்துவது குறைவாகவே உள்ளது. வரலாற்றுத் தகவல்களை வழங்குவதில் குடியேற்றவாதக் கால நிலப்படங்களினதும் வரைபடங்களினதும் முக்கியத்துவத்தை எடுத்துரைப்பதாகவும், யாழ்ப்பாணத்தின் வரலாற்றுத் தகவல்களை நிலப்படங்கள் வரைபடங்களிலிருந்து விளக்குவதாகவும், நிலப்படங்களினதும் வரைபடங்களினதும் தகவல் உள்ளடக்கங்கள் குறித்து ஆராய்வதாகவும் 'யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தின் குடியேற்றவாதக் காலத்து வரலாற்றுத் தகவல் மூலங்களாக நிலப்படங்களும் வரைபடங்களும்' என்ற இத்தொடர் அமையவுள்ளது.

லெயுசிக்காமின் நிலப்படத் தொகுப்பில் வலிகாமம் - 2

லெயுசிக்காமின் வலிகாமம் நிலப்படத்திலிருந்து பிரித்தெடுத்த யாழ்ப்பாண நகரப்பகுதி

செ ன்ற கட்டுரையில் லெயுசிக்காம் தொகுப்பிலுள்ள, வலிகாமத்தைத் தனியாகக் காட்டும் நிலப்படத்தில் முழு வலிகாமத்துக்கும் தொடர்பான விடயங்களைப் பற்றிப் பார்த்தோம். தொடர்ந்து இனி வரும் கட்டுரைகளில் வலிகாமப் பிரிவுக்குள் அடங்கிய யாழ்ப்பாண நகரத்தையும் ஏனைய கோவிற்பற்றுப் பிரிவுகளையும் பற்றி ஆராயலாம். இந்தக் கட்டுரை யாழ்ப்பாண நகரப் பகுதியை எடுத்துக்கொண்டு, அப்பகுதி தொடர்பாக நிலப்படம் காட்டும் விடயங்களைக் குறித்தும், அவற்றோடு தொடர்புடைய சில வரலாற்றுத் தகவல்களைப் பற்றியும் விளக்குகிறது.

யாழ்ப்பாண நகரப்பகுதி எல்லைகள்

ஒல்லாந்தர் கால யாழ்ப்பாண நகரப்பகுதி, கோட்டையையும் அதைச் சுற்றியிருந்த முற்றவெளி, ஐரோப்பியர் நகரம் ஆகியவற்றையும் உள்ளடக்கியது என்பதை நிலப்படத்திலிருந்து தெளிவாக அறியமுடிகிறது. (படம் -1) இம்முன்றையும் நிலப்படம் பெயர் குறித்துக் காட்டுகிறது. நகரப் பகுதி மேற்கிலும் வடக்கிலும் வண்ணார் பண்ணைக் கோவிற்பற்றாலும் கிழக்கில் சுண்டிக்குழிக் கோவிற்பற்றாலும் சூழப்பட்டுள்ளது. அக்கால யாழ்ப்பாண நகரப் பகுதியின் எல்லைகளாகத் தெற்கே யாழ்ப்பாணக் கடலேரியும் கிழக்கே நான்காம் குறுக்குத் தெருவும் இருப்பதைத் தெளிவாக அறியமுடிகிறது. மேற்கு எல்லையைத் தெளிவாக வரையறுக்கக்கூடிய அடையாளங்கள் எதுவும் நிலப்படத்தில் இல்லாவிட்டாலும், இவ்வெல்லை இன்றைய தொலைத்தொடர்பு

நிலையத்துக்குப் பின்புறமாக உள்ள மீனாட்சியம்மன் வீதி இருக்கும் இடத்தையண்டியோ அதற்குச் சற்று மேற்குப் புறமாகவோ இருந்திருக்கக்கூடும். வடக்கே இன்றைய பறங்கித்தெருப் பகுதியை அண்டி, நான்காம் குறுக்குத் தெருவிலிருந்து இன்றைய மணிக்கூட்டுக் கோபுர வீதிவரை சப்பல் வீதி, வேம்படி வீதி ஆகியவற்றுக்கு இடையிலும், மணிக்கூட்டுக் கோபுர வீதிக்கு மேற்கிலுள்ள பகுதி ஏறத்தாழத் தற்காலத்து வைத்தியசாலை வீதித் தடத்துக்குச் சற்றுத் தெற்கே இருந்திருக்கலாம் (படம்-2).

தற்கால வீதிகளுக்குச் சார்பாக லெயுசிக்காம் நிலப்படத்திலுள்ள அம்சங்களும் அண்ணளவான எல்லைக் கோடும்.

இப்போதைய காங்கேசந்துறை வீதியோரமாக ஒரு ஒடுக்கமான பகுதியும் நகர எல்லைக்குள் அடங்கியதாக நிலப்படம் காட்டுகிறது. அந்தப் பகுதியிலேயே இன்றைய பெரியகடை

(Grand Bazaar) இருக்கிறது. இப்பெரியகடை போர்த்துக்கேயர் காலத்திலிருந்தே அவ்விடத்தில் இருந்ததற்கான சான்றுகள் உள்ளன.¹ அதேவேளை, போர்த்துக்கலின் லிஸ்பன் நகரிலுள்ள சில பதிவுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு பி. ஈ. பீரிஸ் எழுதிய குறிப்பொன்றிலிருந்து போர்த்துக்கேயர் காலத்தில் உள்ளூரில் உற்பத்தியாகும் துணிகளுக்கு வரி கட்டாமல் விடுவதைத் தடுப்பதற்காகக் குறிப்பிட்ட சில பொது இடங்களில் மட்டுமே நெசவாளர்கள் துணிகளை விற்கவேண்டும் என்ற ஆணை இருந்ததாகத் தெரியவருகிறது. யாழ்ப்பாண நகரில் பெரியகடைச் சந்தையிலேயே மேற்படி துணி விற்பனை இடம்பெற்றது என்ற தகவலும் அக்குறிப்பில் உள்ளது.² போர்த்துக்கேயர் காலத்திலேயே பெரியகடை யாழ்ப்பாண நகரப் பகுதிக்குள் அடங்கியிருந்ததையே மேற்படி தகவல் காட்டுகிறது எனக் கொள்ளலாம். ஒல்லாந்தர் காலத்திலும் இவ்வாறு இருந்ததையே நிலப்படமும் காட்டுவதாகக் கொள்ளமுடியும். மேலே குறிப்பிட்ட எல்லைகள் சரியானால், அக்காலத்து யாழ்ப்பாண நகரப்பகுதி அண்ணளவாக 220 ஏக்கர் (0.89 சதுர கிலோமீட்டர்) பரப்பளவு கொண்டதாக இருந்திருக்கும் என மதிப்பிடலாம்.³

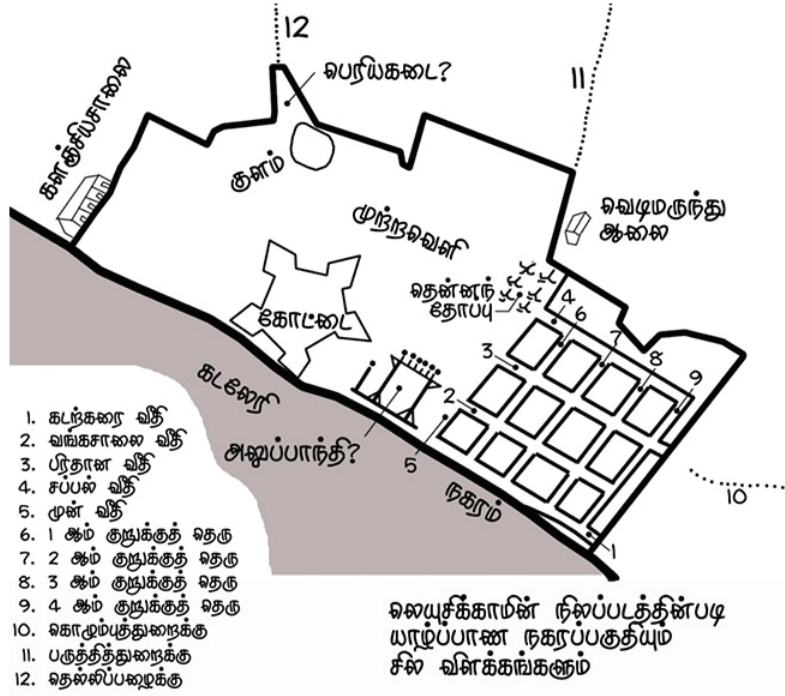
யாழ்ப்பாணக் கோட்டை

இந்த நிலப்படத்தின்படி யாழ்ப்பாணக் கோட்டை, இன்று அது இருப்பதுபோல் ஐங்கோண வடிவம் கொண்டதாகவும், அதன் ஐந்து மூலைகளிலும் அம்புத்தலை வடிவான கொத்தளங்களோடு கூடியதாகவும் உள்ளது. தற்போதையை யாழ்ப்பாணக் கோட்டையைச் சுற்றியுள்ள அகழியோ அதற்கு வெளியில் அமைந்த வெளிப்புற அரண்களோ நிலப்படத்தில் இல்லை. உள் அரணை மட்டுமே நிலப்படம் காட்டுகிறது. எனவே, நிலப்படத்திலுள்ள கோட்டை அக்காலத்திலிருந்த கோட்டையின் உண்மையான நிலையைக் காட்டுகிறதா அல்லது அது, எளிமைப்படுத்தப்பட்ட ஒரு

குறியீட்டு வடிவமா என்ற கேள்வி எழலாம். ஒல்லாந்தர் காலத்தில் யாழ்ப்பாணக் கோட்டை அவ்விடத்தில் முன்னர் இருந்த போர்த்துக்கேயரின் நாற்கோண வடிவிலான கோட்டையை மேம்படுத்தியும் விரிவாக்கியும் ஏறத்தாழ இன்று அது இருக்கும் வடிவில் அமைக்கப்பட்டது.⁴ இதற்கான கட்டுமான வேலைகள் ஒரே தடவையில் குறுகிய காலத்தில் இடம்பெறவில்லை. பல கட்டங்களாக மிக நீண்ட காலம் எடுத்தே கோட்டை வேலைகளை ஒல்லாந்தர் முன்னெடுத்தனர்.

முதற் கட்டமாக பழைய நாற்கோணக் கோட்டை ஐங்கோணக் கோட்டையாகவும் கூடிய நிலப்பரப்பை உள்ளடக்கியதாகவும் விரிவாக்கப்பட்டது. இதுவே தற்போதுள்ள கோட்டையின் உள் அரண் ஆகும். இந்த வேலைகள் 1680 ஆம் ஆண்டில் நிறைவெய்தின. உள் அரண் வாயிலின் மேற்பகுதியில் இன்றும் காணக்கூடியதாகவுள்ள ஆண்டுப் பொறிப்பு இதற்குச் சான்று. சுற்றியுள்ள அகழி, வெளி அரண்கள் என்பவற்றின் கட்டுமான வேலைகள் 1765 ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னர் தொடங்கி, யாழ்ப்பாணத்தில் ஒல்லாந்தர் காலத்தின் இறுதி ஆண்டுகளிலும் தொடர்ந்ததாகத் தெரிகிறது. எனவே, நிலப்படம் வரையப்பட்ட 1719 ஆம் ஆண்டில் கோட்டையின் உள் அரண் மட்டுமே நிறைவடைந்திருந்தது. இதிலிருந்து, நிலப்படம் அக்காலக் கோட்டை இருந்த நிலையைச் சரியாகவே காட்டுகிறது என்பது தெளிவாகிறது. நிலப்படத்தில் கோட்டையின் அமைவிடமும், அதன் இரண்டு கொத்தளங்கள் கடலோரிக் கரையை அண்டியவாறுள்ள அமைவுத் திசையும் கூட இன்றைய நிலைமைகளுடன் ஒத்துள்ளன.

இந்நிலப்படம் வரையப்பட்ட காலத்தில், கோட்டைக்குள் நிர்வாகக் கட்டடங்களும் கட்டளைத் தளபதியின் மாளிகையும் பிற தளபதிகளுக்கான வீடுகளும் வேறு சில கட்டடங்களும் இருந்தன.

லையுச்சிக்காமம் நிலப்படத்தைத் தழுவிய யாழ்ப்பாண நகரப்பகுதி. விளக்கங்களுடன் வரையப்பட்டுள்ளது.

காட்டுவதால், 1719 ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னரே நகரத்தின் வீதி வலையமைப்பு மேம்பாடுகள் பெருமளவு நிறைவடைந்துவிட்டன எனலாம்.

நிலப்படம் காட்டும் நகரத்தில் மேற்கிலிருந்து கிழக்காக நான்கு வரிசைகளிலும், வடக்கிலிருந்து தெற்காக மூன்று வரிசைகளில் மொத்தம் 12 நகர நிலத்துண்டுகள் (City blocks) காணப்படுகின்றன. நகர வீதிகள் குறுக்கும் நெடுக்குமாக வெட்டும்போது அவ்வீதிகளிடையே தனிப்படுத்தப்பட்டு உருவாகும் நிலத்துண்டுகளே நகர நிலத்துண்டுகள் எனப்படுகின்றன. இந்நகரத்தின் மேற்கு எல்லையில் வீதி எதுவும் இல்லை. அந்தப் பக்கத்தில் இருந்திருக்கக்கூடிய

நிலப்படம் அவற்றைக் காட்டவில்லை.

இந்த நிலப்படத்தின் நோக்கங்களுக்கு மேற்குறித்த விவரங்கள் தேவையில்லாமல் இருந்திருக்கலாம்.

ஒல்லாந்தருடைய நகரம்

கோட்டைக்குக் கிழக்கே ஒல்லாந்தருடைய நகரத்தை நிலப்படம் காட்டுகிறது. இப்பகுதி அண்மைக்காலம்வரை பறங்கித்தெரு என அறியப்பட்டது. இந்த நகரத்தைப் போர்த்துக்கேயரே முதலில் உருவாக்கினார். யாழ்ப்பாணத்தை 1658 ஆம் ஆண்டில் போர்த்துக்கேயரிடமிருந்து கைப்பற்றிய ஒல்லாந்தர் அதை மேலும் மேம்படுத்தி முழுமையான வலையமைப்புக் கொண்ட ஒரு நகரமாக மாற்றினார்.⁵ ஆனால், இந்த மேம்பாடுகள் எப்போது, எவ்வாறு மேற்கொள்ளப்பட்டன என்ற தகவல்கள் எதுவும் இதுவரை கிடைக்கவில்லை. வீதி அமைப்பைப் பொறுத்தவரை ஏறத்தாழ முழுமைபெற்ற ஒல்லாந்தர்கால நகரத்தை இந்த நிலப்படம்

கட்டடங்களை அணுகுவதற்கான ஒரு வழி இருந்திருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. எனவே, அப்பக்கத்திலும் ஒரு வீதி இருந்திருக்கும் என எடுத்துக்கொண்டால், வடக்குதெற்குத் திசையில் ஐந்து வீதிகள் இருந்துள்ளன எனலாம். இவை இன்றைய முன் வீதி, முதலாம் குறுக்குத் தெரு, இரண்டாம் குறுக்குத் தெரு, மூன்றாம் குறுக்குத் தெரு, நான்காம் குறுக்குத் தெரு என்பன. அதேபோல, மேற்குகிழக்குத் திசையில் உள்ள நான்கு வீதிகளும் வடக்கிலிருந்து தெற்காக இன்றைய சப்பல் வீதி, பிரதான வீதி, வங்கசாலை வீதி, கடற்கரை வீதி என்பனவாகும். (படம்3) ஒல்லாந்தர் காலத்தில் மேற்படி யாழ்ப்பாண நகரம் மூன்றாம் குறுக்குத்தெரு வரையே இருந்தது என ஜோன் எச். மார்ட்டின் தொகுத்த நூலில் ஒரு குறிப்பு உள்ளது.⁶ பிற்காலத்தில் யாழ்ப்பாண நகரத்தைப் பற்றி எழுதிய சிலரும் மார்ட்டினின் குறிப்பைச் சான்றாகக் கொண்டு ஒல்லாந்தர் காலத்து நகரம் மூன்றாம் குறுக்குத்தெருவுக்கு

அப்பால் விரிவடையவில்லை என்றே எழுதினர். இது உண்மையல்ல என்பதையும், ஒல்லாந்தர் ஆட்சி முடிவடைவதற்கு 76 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே நான்காம் குறுக்குத் தெரு வரை நகரம் விரிவடைந்திருந்தது என்பதையும் நிலப்படம் தெளிவாகக் காட்டுகிறது.

ஒல்லாந்தருடைய நகரத்தில் குறுக்கும் நெடுக்குமாக அமைந்த வீதிகளைத் தெளிவாகக் காட்டியபோதும், அங்கு இருந்திருக்கக்கூடிய முக்கியமான கட்டடங்களோ பிற அமைப்புகளோ நிலப்படத்தில் இல்லை. போர்த்துக்கேயர் காலத்தில் இப்பகுதியில் பல கத்தோலிக்கத் தேவாலயங்களும் குருமடங்களும் மிசரிக்கோடியா என அழைக்கப்பட்ட கருணை இல்லம் முதலான வேறு முக்கியமான கட்டடங்களும் இருந்ததற்குச் சான்றுகள் உள்ளன.⁷ ஒல்லாந்தர் காலத்தில் மேற்படி தேவாலயங்களும் பிற பொதுக் கட்டடங்களும் நகரத்திலிருந்து அகற்றப்பட்டுவிட்டன. அக்காலத்தில் இங்கே முக்கியமான பெரிய கட்டடங்கள் இருந்ததற்குச் சான்றுகள் இல்லை. இந்நகரப் பகுதியில் ஒரு நீதிமன்றம் மதிலால் சூழப்பட்ட ஒல்லாந்தரின் இடுகாடும் இருந்தது பற்றி யொகான் வுல்ஃப்காங் ஹைட் என்பார் 1744 இல் வெளியான தனது நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.⁸ அவையும் நிலப்படத்தில் குறிக்கப்படவில்லை. ஒல்லாந்தர் காலத்தில் இது பெருமளவுக்கு ஒரு குடியிருப்புப் பகுதியாகவே இருந்தது. ஒல்லாந்தக் குடியேறிகளும் அதிகாரிகளும் இங்கே வசித்தனர்.

தென்னந்தோப்பு

நகரத்தின் வடமேற்கு மூலைக்கு எதிர்ப் பக்கத்தில் ஒழுங்கான வரிசைகளில் மரங்கள் நடப்பட்டது போன்ற குறியீடு உள்ளது. இது ஒரு தென்னந்தோப்பைக் குறிப்பதாக இருக்கலாம். இது, இன்று மத்திய கல்லூரியின் விளையாட்டு மைதானம் இருக்கும் இடமே என்பதைத் தெளிவாக அடையாளம் காணமுடிகிறது. யாழ்ப்பாணத்தைப் போர்த்துக்கேயரிடமிருந்து கைப்பற்றியவரும்,

ஒல்லாந்தக் கிழக்கிந்தியக் கம்பனியின் இந்தியப் பகுதிகளுக்கான ஆளுனர் நாயகமுமான ரைக்குளோஃப் ஃபொன் கூன்ஸ் (Rycklof von Goens) 1658 ஆம் ஆண்டில் எழுதிய வழிகாட்டற் குறிப்பில் நகரத்துக்கு அருகில் தென்னை மரங்கள் உள்ளிட்ட பலவகை மரங்களை நடும்படி பரிந்துரை செய்துள்ளார்.⁹ இதற்கு அமைவாகவே மேற்குறிப்பிட்ட தென்னந்தோப்பு உருவாகியிருக்கும் என உணிக்கலாம்.

அலுப்பாந்தித் துறை

கோட்டைக்கும் நகரத்துக்கும் இடையில் கரையோரமாக இரண்டு தூண்களையும் அவற்றின்மேல் தாங்கப்பட்ட ஒரு வளையையும் கொண்ட மரத்தாலானதாகத் தெரியும் ஒரு அமைப்பையும் அருகிலேயே ஒரு சிறிய தூண் போன்ற அமைப்பையும் உள்ளடக்கிய குறியீடொன்று பெரிய அளவில் காட்டப்பட்டுள்ளது. இது நிலப்படம் வரையப்பட்ட காலத்திலேயே குறிக்கப்பட்டதா, அல்லது பிற்காலத்தில் வேறு காரணங்களுக்காகக் குறிக்கப்பட்டதா என்பது தெளிவில்லை. இது அலுப்பாந்தித் துறையுடன் தொடர்புடைய ஏதோ ஒன்றைக் குறிப்பதாக இருக்கக்கூடும்.

ஆனால், இதை விளக்கும் எழுத்துமூலக் குறிப்பு எதுவும் நிலப்படத்தில் இல்லை. நீண்டகால வரலாற்றைக் கொண்ட இத்துறை, போர்த்துக்கேயர் காலத்திலும் ஒல்லாந்தர் காலத்திலும் கூட முக்கியமான துறையாக இருந்ததுடன், அக்காலத்தில் முக்கியமான சுங்கவரி அறவிடும் இடமாகவும் இருந்தது. போர்த்துக்கேயர் காலத்தில் சுங்கத்தைக் குறிக்கும் அரபு மொழி மூலத்தையுடைய “அல்ஃபான்டிகா” என்னும் போர்த்துக்கேயச் சொல்லால் இவ்விடம் அழைக்கப்பட்டது. இது தமிழில் அலுப்பாந்தி ஆனது.

ஒல்லாந்தர் காலத்திலும் பயன்பாட்டிலிருந்த இச்சங்கம், துறை ஆகியவற்றைப் பற்றிய குறிப்புகள் நிலப்படத்தில் இல்லாததன் காரணம் தெரியவில்லை.

வெடிமருந்துச்சாலையும் களஞ்சியசாலையும்

நகர எல்லையை ஒட்டியபடி ஆனால் அதற்கு வெளியே இரண்டு கட்டடங்களை நிலப்படத்தில் காட்டியுள்ளனர். ஒன்று வெடிமருந்து ஆலை, மற்றது களஞ்சியசாலை. இவ்விரண்டும் வண்ணார் பண்ணைப் பிரிவுக்குள் இருந்தாலும், இவை கோட்டையோடு தொடர்புள்ளவையாகத் தோன்றுவதால் அவைபற்றி இங்கே குறிப்பிடுவது பொருத்தம். வெடிமருந்து ஆலை நகரத்தின் வடக்கு எல்லைக்கு அருகே இன்றைய மணிக்கூட்டு வீதித் தடத்தை அண்டி அமைந்துள்ளது.

அக்காலத்தில் இந்தப் பகுதி நகரத்துக்கு ஒதுக்குப் புறமாக இருந்ததால், ஆபத்தை விளைவிக்கக்கூடிய இந்த ஆலை அவ்விடத்தில் அமைக்கப்பட்டது எனக் கொள்ளலாம். களஞ்சியசாலைக் கட்டடம் கோட்டைக்கு மேற்கில் நகரத்தின் மேற்கெல்லையில் கரையோரமாக உள்ளது. இந்த அமைவிடம் பொருட்களைக் கடலேரி வழியாக நேரடியாகக் களஞ்சியத்துக்கு எடுத்துவர வசதியானது. இது எத்தகைய பொருட்களைக் களஞ்சியப்படுத்துவதற்குப் பயன்பட்டது என்பது தெரியவில்லை. கோட்டையிலிருந்து சற்றுத் தொலைவிலும் மக்கள் வாழும் நகரத்திலிருந்து வெகு தூரத்திலும் இதை அமைத்துள்ளதால் இதுவும் வெடிபொருட்கள் போன்ற ஏதாவது தீங்கு விளைவிக்கும் பொருட்களோடு தொடர்புடையதாக இருக்கக்கூடும்.

குளம்

மேலே குறிப்பிட்டவை தவிர, ஒரேயொரு குளத்தையும் நகரப் பகுதிக்குள் நிலப்படம் காட்டுகிறது. இதன் பெயரைக் குறிப்பிடாமல் குளம் என்ற பொதுப் பெயரை மட்டுமே நிலப்படம் தருகிறது. இது கோட்டைக்கு நேர் வடக்கே நகரப் பகுதியின் எல்லையை அண்டியும் இன்றைய காங்கேசந்துறை வீதித் தடத்துக்கு அருகிலும் உள்ளது. இந்தப் பகுதியில் இன்று வட்டக்குளம் என்னும் பெருமளவுக்குத்

தூர்ந்துபோன ஒரு குளமும் புல்லுக்குளமும் உள்ளன. நிலப்படத்திலுள்ள குளத்தின் அமைவிடம் சரியாகக் குறிக்கப்பட்டிருந்தால் அது புல்லுக்குளமாக இருக்கும் வாய்ப்புக் குறைவு. இது, இன்றைய வட்டக்குளம் இருக்கும் இடத்தில் அக்காலத்தில் பெரிதாக இருந்த ஒரு குளமாக இருப்பது சாத்தியம்.

அடுத்த கட்டுரையில் யாழ்ப்பாண நகரப்பகுதியை அண்டியுள்ள கோவிற்பற்றுக்களைப் பற்றி நிலப்படத்தில் உள்ள தகவல்களை விரிவாகப் பார்க்கலாம்.

குறிப்புகள்

1. P. E. Pieris, *The Kingdom of Jafanapatam 1645* (New Delhi: Asian Educational Services, 1995), 13, 63.
2. Pieris, *The Kingdom of Jafanapatam 1645*, 13.
3. இணையவழிச் செய்மதிப் படங்களைப் பயன்படுத்தி மதிப்பிடப்பட்டது.
4. இ. மயூரநாதன், யாழ்ப்பாண நகரின் வளர்ச்சி வரலாறு (பதிப்பில்)
5. மயூரநாதன், யாழ்ப்பாண நகரின் வளர்ச்சி வரலாறு (பதிப்பில்)
6. John H. Martyn, *Notes on Jaffna* (New Delhi: Asian Educational Services, 2003), 156.
7. Joao Rebeiro, *The Historic Tragedy of the Island of Ceilao*, trans. P. E. Pieris (New Delhi: Asian Educational Services, 1999), 36.
8. Johann Wolfgang Heydt, *Heydt's Ceylon, Being the Relevant Sections of the Allerneuester Geographisch und Topographischer Schau Plats*, trans. RevenHart (Ceylon Government Information Department, 1952), 80.
9. *Instructions from the GovernorGeneral and Council of India to the Governor of Ceylon 16561665*, trans. Sophia Pieters (Colombo: Ceylon Government Printer, 1908), 75.

(தொடரும்)

**விவேகானந்தராஜா
துலாஞ்சனன்**

விவேகானந்தராஜா துலாஞ்சனன் அவர்கள் கொழும்பு பல்கலைக்கழகத்தின் விஞ்ஞான பீடத்தில் மூலக்கூற்று உயிரியலும் உயிர் இரசாயனவியலும் கற்கைநெறியில் இளமாணிப் பட்டம் பெற்றவர். அதே பல்கலைக்கழகத்தின் பட்டக்கற்கைகள் பீடத்தில் பொது நிர்வாகமும் முகாமைத்துவமும் துறையிற் முதுமாணிக் கற்கையைத் தொடர்கிறார்.

இலங்கை நிர்வாக சேவை அதிகாரியாகக் கடமையாற்றும் இவர் தற்போது மட்டக்களப்பு போரதீவுப்பற்று வெல்லாவெளி பிரதேச செயலகத்தில் உதவிப் பிரதேச செயலாளராகப் பணி புரிகிறார்.

இலங்கை சைவநெறிக்கழக வெளியீடான 'அலகிலா ஆடல்: சைவத்தின் கதை' எனும் சைவ வரலாற்று நூலையும் (2018), தனது திருமண சிறப்புமலராக 'மட்டக்களப்பு எட்டுப் பகுதி' நூலையும் (2021) வெளியிட்டுள்ளார்.

இலங்கையில் பண்பாட்டுத் தனித்துவம் கொண்ட பல்வேறு நிலப்பரப்புகளுள் கிழக்கு மாகாணத்தின் கீழைக்கரை எனும் நிலப்பரப்பும் ஒன்றாகும். இந்நிலப்பரப்பு ஒரு நெடிய பாரம்பரியத்தையும், ஆதிவேரான பழங்குடிகளின் தொல்மரபையும் கொண்டமைந்துள்ளது. அவ் வரலாற்றை சிங்கள வரலாற்றாதாரங்களுடன் ஒப்பிட்டு, நவீன ஆய்வுப்பார்வையில் எழுதும் முயற்சியே 'ஈழத்துக் கீழைக்கரை: ஒரு வரலாற்றுப் பார்வை' என்ற இத்தொடராகும். இதன்படி, இலங்கையின் கிழக்கு மாகாணம் எனும் அரசியல் நிர்வாக அலகின் பெரும்பகுதியையும் அப்பகுதியைத் தாயகமாகக் கொண்ட மக்களின் பண்பாட்டையும் வரலாற்று ரீதியில் இது ஆராய்கிறது. கிழக்கிலங்கையின் புவியியல் ரீதியான பண்பாட்டு வளர்ச்சியையும், அங்கு தோன்றி நிலைத்திருக்கும் தமிழர், சோனகர், சிங்களவர், ஏனைய குடிகள் போன்றோரின் வரலாற்றையும், இன்றுவரை கிடைத்துள்ள சான்றுகளை வைத்துத் தொகுத்துக் கூறும் தொடராக இது அமைகிறது.

இறக்காமம் :

அனூராதபுரச் சேனாதிபதி அரக்கனுக்காக வரி விலக்கப்பட்ட ஊர்

ன்பதாம் பத்தாம் நூற்றாண்டுகளில் கீழைக்கரையின் அரசியல் நிலவரம் தொடர்பாக தெளிவான தகவல்களெதுவும் நமக்குக் கிடைக்கவில்லை. ஆனால் கீழைக்கரையின் நடுப்பகுதியில் வேகம்பற்று வடக்கு (உகணை) இராசக்கல் மலையும் தென் எல்லையில் பாணமைப்பற்று (இலகுகலை) மங்கல மகா விகாரமும் தொடர்ச்சியாக புத்த மையங்களாக இயங்கிக்கொண்டிருந்தன என்பதற்கான கல்வெட்டுச் சான்றுகள் கிடைத்துள்ளன.

முன்பு இலட்சக்கல் என்று அழைக்கப்பட்ட இலகுகலை (லஹுகல, lahugala) பொத்துவில்லுக்கு மேற்கே 15 கிமீ தொலைவில் அமைந்துள்ள சிங்களக் கிராமம் ஆகும். அங்குள்ள மங்கல மகா விகாரம் (சிங்களம்: மாகுல் மஹா விஹார, magul mahā vihāra) ஏராளமான தொல்லியல் இடிபாடுகளைத் தன்வசம் கொண்டுள்ளது. அங்கு கிடைத்த சில கல்வெட்டுகள், அது மகாயான புத்தநெறி சார்ந்த விகாரம் என்று கொள்வதற்கான சான்றுகளைக் கொண்டுள்ளன.

அங்கு மிண்டு என்ற இடத்தைச் சேர்ந்த மிந்து (midu, மகிந்தன்) என்பவன் புத்தத்துவம் அடைவதற்காக மூன்று கற்களை நட்டான் (Dias, 1991:44). சாதி என்ற இடத்தைச்

சேர்ந்த அக்போய்
(sāti akbōy அக்கபோதி)
என்பவன் மங்கல மகா
சைத்தியத்திலுள்ள
தாதுகோபத்தின்
அடிப்புறத்தில் கல்
இட்டிருந்தான். இந்தப்
புண்ணியத்தால் தானும்
சிகிலையும் (sihilā,
சிஃகிலா) புத்தத்துவம்
அடையவேண்டும் என்ற
வேண்டுகலை அவன்
இதில் பொறித்துள்ளான்.
(Dias, 1991:59) சிகிலை
அவன் மனைவி
ஆகக்கூடும்.

மங்கல மகா விகாரத்தின் மகாயானச் சார்பைச் சொல்லும் புத்தப்பள்ளி
போதிசத்துவர்களும் புத்தபிரானும்

Image Source - www.srilankanexpeditions.com

இன்னொரு கல்வெட்டு
பூசுபாணம் எனும்
ஊரைச் சேர்ந்த பவிளன்

(Pūsubana pavīlan) உதயன் (udas, உட'ச்),
மியிமி நாகன் (miyimi naka) ஆகிய மூவருக்கு
அக்கபோதி மன்னனால் கொடுக்கப்பட்ட
ஊர்களையும் நிலங்களையும் முகலன் என்ற
இன்னொருவனுடன் சேர்ந்து இவ்விகாரம்
சார்ந்த ஏதோ நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டதை
ஒரு சிதைந்த பலகைக் கல்வெட்டு
சொல்கின்றது (Ranawella, 2005:149-150).
இதே காலப்பகுதியைச் சேர்ந்த சரியாக
வாசிக்கமுடியாத இன்னுமிரு கல்வெட்டுகள்
இங்கு காணப்படுகின்றன.

மங்கல மகாவிகாரக் கல்வெட்டுகளில்
வரும் அக்கபோதி மன்னன் அனுரையை
ஆண்ட அக்கபோதி மன்னர்களுள்
ஒருவன் எனக்கொண்டால், இவ்விகாரம்
அக்கால அரசியலிலும் முக்கியத்துவம்
வாய்ந்த ஒன்றாகக் காணப்பட்டது எனக்
கொள்ளமுடிகின்றது. விகாரத் திருப்பணிகளில்
பங்களித்ததன் மூலம் தாங்கள் புத்தத்துவம்
எய்தவேண்டும் என்று பொறிக்கப்பட்டுள்ள
கல்வெட்டுகளே இவ்விகாரத்தின்
மகாயானச் சார்பைச் சொல்கின்றன
(உரு.01). மகாயானத்தைப் பின்பற்றுவோர்
புத்தத்துவத்தை அடைந்து போதிசத்துவராக
வீடுபெறு அடைவர்

என்பது அச்சமயக் கொள்கை.
இதையொத்த ஒன்பது பத்தாம்
நூற்றாண்டுகளின் இன்னும் இரு
கல்வெட்டுகள் இராசக்கல் மலையிலும்
இதே காலத்தில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன.
தாங்கள் புத்தத்துவத்தை அடையவேண்டும்
என்ற கோரிக்கையுடன் மாபவுகெலி விகாரம்
(Māpavukēli, மாபவுகெ_லி) என்ற விகாரம்
மிகிந்சென் (mihindsen, பாலி: மகிந்தசேனன்)
என்பவனால் அமைக்கப்பட்டதை ஒரு
பலகைக் கல்வெட்டு சொல்கின்றது (Ranawella,
2005:145). இன்னொரு கல்வெட்டு
இங்கிருந்த மருந்தகத்தின் தலைவர் அதன்
கிழக்குப்புறச் சுவரில் எட்டு இடங்களின்
உருவங்களைப் பொறித்ததற்காக தான்
புத்தத்துவத்தை அடையவேண்டும் எனப்
பிரார்த்தித்துள்ளார் (Ranawella, 2005:157)

மருந்துச்சாலைக்கும் இடங்களுக்குமான
தொடர்பு தெளிவாகவில்லை. எனினும்
இல்லங்களின் வாயிலில் மங்கல
அடையாளமாக இடங்களை நிறுவுவது
இன்றும் இலங்கைத் தமிழ்ச்
சைவரிடமுள்ள வழமை. இடங்கள்
சோழராட்சிக்குப் பின்னரேயே சைவ

சமயத் தாக்கத்தால் இலங்கைச் சிங்கள அரசர்களால் புனிதமாகக் கருதப்பட்டன என்று இன்று பொதுக்கருத்தில் உள்ளது. அவ்வாறன்றி அவை சோழருக்கு சற்று முன்பே புனிதமானவையாகக் கருதப்பட்டன என்பதற்காகக் கிடைக்கும் முக்கியமான சான்றுகளில் ஒன்று இது.

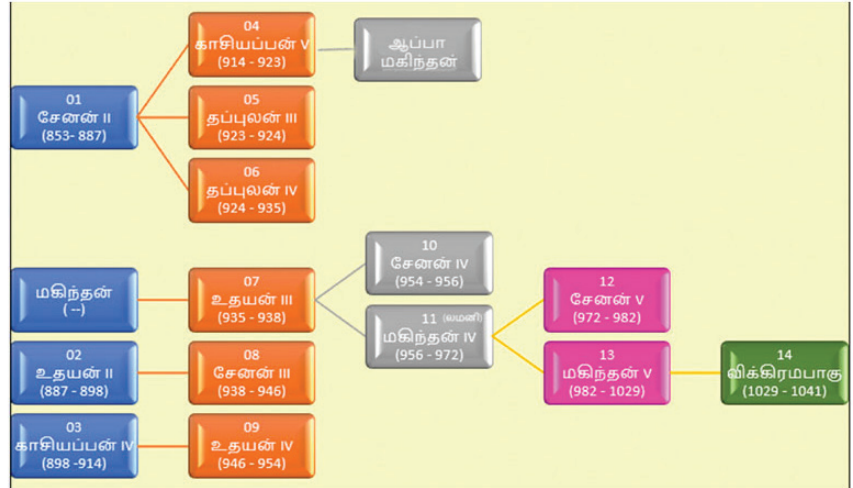
எம்மன்னன் காலத்தில் பொறிக்கப்பட்டன என்ற தகவல் கிடைக்காத இன்னும் சில ஒன்பதாம் - பத்தாம் நூற்றாண்டுக் கல்வெட்டுகள் இராசக்கல் மலையில் கிடைத்துள்ளன. அங்கு இருந்த அரியாரா விகாரத்தில் பொ.பி 800 - 1000 ஆம் ஆண்டுகளுக்கு இடைப்பட்ட காலத்தில் அரசாணையின் கீழ் விகடகாரம் என்றோர் மண்டபம் அமைக்கப்பட்டதை ஒரு கல்வெட்டுச் சொல்கின்றது (Ranawella, 2005:114). இன்னொரு கல்வெட்டு இளம் சனபதத்தைச் சேர்ந்த அரச அதிகாரிகளைப் பற்றிச் சொல்கின்றது (Ranawella, 2005:115). இளம் சனபதம் கல்லோயா ஆற்றின் வடகரையில் அமைந்திருந்த ஒரு நிருவாகப் பிரிவு என்பதை போன அத்தியாயத்திலும் பார்த்தோம்.

பத்தாம் நூற்றாண்டின் அரசியற்களத்தில் கீழைக்கரை முக்கியமான நிலப்பரப்பாக நீடித்தது என்பதைச் சொல்லும் சில கல்வெட்டுகள் இங்கொன்றும் அங்கொன்றுமாக கிடைத்துள்ளன. அவற்றில் 923 முதல் 925 வரை ஆண்ட நான்காம் தப்புல மன்னனின் அல்லை மற்றும் கொன்றைவட்டவான் கல்வெட்டுகள் குறிப்பிடத்தக்கவை.

நான்காம் தப்புல மன்னன் காலத்தில் தெற்கு உரோகணத்தின் அரசியல் களம் கொதிநிலையில் இருந்தது. “ஒரு அரசனுக்குப் பின்னர் அவனது அதே வம்சத்தில்

எஞ்சியுள்ள மூத்த ஆண்மகனே அடுத்து அரியணை ஏற முடியும்” என்ற விந்தையான வழக்கம் நிலவிய காலம் அது. நான்காம் தப்புல மன்னன் அனுராதபுரத்தில் முடிசூடும் போது அவனுக்கு முன் ஆண்ட அவனது மூத்த சகோதரன் ஐந்தாம் காசியப்பனின் மகன் “ஆப்பா மகிந்தன்” ஆதிபாதனாக உரோகணத்தை ஆண்டுகொண்டிருந்தான். ஆக, ஆப்பா மகிந்தன் நான்காம் தப்புலனின் பெறாமகன் தான்.

தன் பாட்டனின் தம்பி இரண்டாம் உதயன் காலத்தில் (887 - 898) உரோகணத்தின் அதிபனாக முடிசூடிக்கொண்ட ஆப்பா மகிந்தன், தன் தந்தை ஐந்தாம் காசியப்பன் (914 - 923) காலம் வரை சமார் முப்பத்தைந்து ஆண்டுகள் உரோகணத்தை தனியாட்சி செய்து வந்தான் (உரு.02).

ஒன்பதாம் பத்தாம் நூற்றாண்டுகளில் அனுராதபுரத்தை ஆண்ட அரசர்களின் வம்சவழி ஒவ்வொரு நிறமும் அவர்களுக்கிடையே சகோதர உறவுள்ளதைக் குறிக்கிறது.

அவன் அனுரை அரியணைக்கு அச்சுறுத்தலாக விளங்குவதை உணர்ந்து கொண்டதாலோ என்னவோ, நான்காம் தப்புலனின் அடுத்த தம்பி உதயனின் மகனான “இளமேனி மகிந்தன்” என்பவன் தன் ஒன்றுவிட்ட அண்ணன் ஆப்பா மகிந்தனைக் கொன்று உரோகணத்தின் அதிபனாக முடிசூடிக்கொண்டான். இளமேனி மகிந்தனால் நான்காம் தப்புலனின் ஆறாம்

ஆட்சியாண்டில் (~930) கபிகந்தூர் நதிக் கரையில் (கபிகந்தூர் ஃகோய், kapikandūr hōy) கப்புகம் பிரிவேனா எனும் புத்தமடம் அமைக்கப்பட்டதை கதிர்காமம் தேட்டகமுவ தூண் கல்வெட்டு சொல்லும். கபிகந்தூர் நதி என்பது இன்றைய மாணிக்க கங்கை. (Ranawella, 2004:31-35)

இப்படி தெற்கு உரோகணத்தின் ஆட்சியதிகாரம் நிலையில்லாமல் இருந்த காலப்பகுதியில் கிழக்கு உரோகணத்தில் அமைதியான ஆட்சியே நீடித்தது என்பதற்கான சான்றுகளாக அல்லை, சோமபுரம் மற்றும் கொன்றைவட்டுவான் கல்வெட்டுகளைச் சொல்லலாம். அல்லைக் கல்வெட்டானது அல்லை - கந்தளாய் வீதியில் மகாவலி கங்கைக்கு அருகாக இன்றைய கொட்டியாரப்பற்று மேற்கு (சேறுநுவரை) பகுதியில் கண்டெடுக்கப்பட்டது. அக்கல்வெட்டில் தப்புல மன்னனின் ஐந்தாம் ஆட்சியாண்டில் அப்பகுதியில் அமைந்திருந்த “கிணிகம் கொத்தசார” கவுதுளு விகாரத்துக்கு வழங்கப்பட்ட மானியங்கள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன (Ranawella, 2004:25 280). கிணிகம் கொத்தசாரம், நூறாண்டுகளுக்குப் பின் சோழர் காலத்தில் கணக்கன் கொட்டியாரம் என்றழைக்கப்பட்ட நிருவாகப்பிரிவாகும். கவுதுளு விகாரம் அமைந்திருந்த இடத்துக்கு மிக அருகில் தான் சோழர் திருப்பணிகளைப் பெற்ற திருமங்கலாய் சிவாலயம் அமைந்திருந்தது.

கொன்றைவட்டவான் கல்வெட்டு வேகம்பற்று மத்திய பகுதியிலுள்ள அம்பாறை நகருக்கு அருகே கொன்றைவட்டவான் குளத்தடியில் கண்டெடுக்கப்பட்டது. இதன் அடிப்பகுதி உடைந்திருந்ததால் “இக்கல்வெட்டு இங்கு தான் நடப்பட்டிருந்தது, அல்லது இங்கிருந்து அத்தனை தூரமல்லாத இன்னொரு இடத்தில் நடப்பட்டிருந்தது” என்பார் பேராசிரியர் செனரத் பரணவிதான (EZ. Vol. V, p.126). இது, தப்புலனின் ஆறாம் ஆட்சியாண்டில் “செனவிரத் சங்வா ரகு`ச்” (senavirad sangvā rakus) என்ற தண்டநாயகனின் கீழ் இருந்த “மெதர திகாமடுல” அலகின் “எரெகம” (æregama, எ_ர_1கம) கிராமத்திற்கான வரிவிலக்குகள் பற்றிய அரசாணை ஒன்றைச் சொல்கிறது. மெதர திகாமடுல்ல என்றால் “இந்தப்புற தீர்க்கமண்டலம்” என்று பொருள். அந்நாளைய கிழக்கு உரோகணத்தின் முக்கியமான நிர்வாக அலகான தீர்க்கமண்டலம் கல்லோயா ஆற்றின் வடபுறம் இராசக்கல் மலை வரை நீண்டிருந்தது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டி, இக்கல்வெட்டிலுள்ள வசனம்,

கல்லோயாவின் மறு கரையில் தெற்குப்புறம் இருந்த தீர்க்கமண்டலப் பிரிவைக் குறிக்கும் என்று ஊகிப்பர் ஆய்வாளர்கள் (Ranawella, 2004:72-74).

பரணவிதானவின் ஊகம் சரியென்றால், இங்கு சொல்லப்படும் எரெகம, கொன்றைவட்டுவானுக்குத் தெற்கே கல்லோயா ஆற்றின் இக்கரையில் உள்ள இன்றைய இறக்காமம் கிராமம் தான் எனலாம். இக்கல்வெட்டுச் சொல்லும் தண்டநாயகன் செனரவித் சங்வா ரகுசை, மகாவம்சத்தில் வரும் தப்புலனின் சேனாபதி “ரக்ககன் இலங்கன்” (rakkhakan ilangan) என்று அடையாளப்படுத்துகிறார்கள். ரக்ககன் என்பது “இரட்சகன்” என்ற வடமொழிச் சொல்லின் பாளி வடிவம். அது சில தமிழ்க்கல்வெட்டுகளில் “அரக்கன்” என்று இடம்பெற்றுள்ளது, தமிழ் அரக்கன், பாளி ரக்ககன், வடமொழி இரட்சகன் என்ற சொற்களின் சிங்கள மொழி வடிவம் “ரக்” என்பதாகும். எனவே “ரக்” இன் கிராமமே ரக்+கம = இன்றைய இறக்காமம்.

நான்காம் தப்புலனின் கொன்றைவட்டவான் கல்வெட்டு கல்லோயா ஆற்றின் கரைப்பகுதி உரோகணத்துக்கும் அனுராதபுரத்துக்குமான அரசியல் சதுரங்கத்தில் முதன்மையான இடம் வகித்தது என்பதை உறுதிப்படுத்திக்கொள்ள மேலதிக சான்றாகும்.

நான்காம் தப்புலனுக்குப் பின்னர் அவனது சிற்றப்பன் வழித் தம்பியும் உரோகணத்தின் மகாதிபாதன் மகிந்தனின் தந்தையுமான உதயன், மூன்றாம் உதயன் என்ற பெயரில் முடிசூடினான் (935-938). அவனுக்குப் பின்னர் மூன்றாம் உதயனின் உடன்பிறவா தம்பி மூன்றாம் சேனனும் (938 - 946), அவனுக்குப் பின்னர் அவனது உடன்பிறவா தம்பி நான்காம் உதயனும் (946 - 954) ஆட்சியுரிந்தார்கள் (உரு. 02). இவர்களது எல்லா ஆட்சிக்காலவேளையிலும் இளமேனி மகிந்தனே தெற்கு உரோகணத்தின் ஆதிபாதனாக வீற்றிருந்தான் என்பது தெரிகிறது. இவன் ஆட்சியின் வடக்கெல்லை எது, தீர்க்கமண்டலத்திலும் இவனது ஆதிக்கம் இருந்ததா என்பது தெளிவில்லை.

நான்காம் உதயன் ஆட்சிக் காலத்திலும் நாம் முன்பு கண்ட இரு இடங்களும் முக்கியமான இடங்களாகத் திகழ்ந்தன. கொட்டியாரப்பற்றில் வானடிப்பாலம், சோமபுரம் ஆகிய இடங்களிலும் வேகம்பற்றின் அருகே சம்மாந்துறைப்பற்று வளத்தாப்பிட்டிக்கு அருகேயும் நான்காம் உதயனின் சிங்களக்

கல்வெட்டுகள் கண்டறியப்பட்டுள்ளன. வானடிப்பாலம் கல்வெட்டு சேறுநுவரைக்கு அருகே இருந்த “மெண்டியா திகின்னரு கொத்தசாரம்” என்ற இன்னொரு நிருவாகப்பிரிவைப் பற்றிச் சொல்கின்றது. அங்கிருந்த களித்துறை என்ற ஊரில் இருந்த தமிழ் விகாரத்துக்குச் சொந்தமான தசகமத்துக்கு (அல்லது பத்து ஊருக்கு) நான்காம் உதயனின் இரண்டா ஆட்சியாண்டில் வழங்கப்பட்ட வரிவிலக்குகள் பற்றி இக்கல்வெட்டு விவரிக்கின்றது (Ranawella, 2004:187-191)

சோமபுரம் இன்று சேறுநுவரை என்று அறியப்படும் அல்லையிலிருந்து மேற்கே 3 கி.மீ தொலைவிலுள்ள ஒரு பிற்காலக் குடியேற்றக் கிராமம். அங்கும் நான்காம் உதயனின் இரண்டாம் ஆட்சியாண்டுக் கல்வெட்டொன்று கிடைத்தது. அதில் அங்கிருந்த தமிழ் விகாரத்துக்கு உரிய வரிவிலக்குகள் விவரிக்கப்படுகின்றன (Ranawella, 2004:202-204).

அம்பாறை நகருக்கு அருகே வளத்தாப்பிட்டிக்கு அண்மையில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட இன்னொரு சிங்களக் கல்வெட்டு உதயனின் நான்காம் ஆட்சியாண்டில் பொறிக்கப்பட்டது. “மேதர திகாமடுல்ல”வில் நீலக்கல் விகாரத்துக்குச் சொந்தமாக இருந்த “முந்தரலாகாமம்” எனும் ஊருக்கான வரிவிலக்குகள் இதில் காணப்படுகின்றன. மேதர திகாமடுல்ல சமார் இருபதாண்டுகளுக்கு முந்தைய நான்காம் தப்புலனின் கொன்றைவட்டுவான் கல்வெட்டிலும் காணப்படுகின்றது என்பதை நாம் இங்கு நினைவுகூரலாம். முந்தரலாகாமம் அல்லது நீலக்கல் விகாரம் இக்கல்வெட்டு கண்டெடுக்கப்பட்ட இடத்தில் அமைந்திருக்கக்கூடும். நீலக்கல் விகாரம் எனும் விகாரத்தை முதலம் உதய மன்னன் (797 - 801) அமைத்ததாக மகாவம்சம் சொல்லும்.

ஒன்பதாம் பத்தாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த இன்னும் பல கல்வெட்டுகள் கீழைக்கரைப் பகுதியில் கிடைத்துள்ளன. அவற்றில் கொட்டியாபுரப்பற்று மேற்கு சேறுவில் பகுதியில் கிடைத்த மூன்று கல்வெட்டுகள் குறிப்பிடத்தக்கவை. சேறுவில் பகுதியில் இன்றைய சேறுவில் விகாரத்திலும் இன்னொன்று அதற்கு அருகிலும், மூன்றாவது கொட்டியாரப்பற்று மேற்கு (சேறுநுவரை) தெகிவத்தையிலுள்ள மண்டலகிரி விகாரத்திலும் கிடைத்தன. விந்தனைப்பற்று வடக்கு உகணையில் கிடைத்த ஒரு கல்வெட்டு அபய

சலாமேகன் என்ற பட்டம் கொண்ட யாரோ ஒரு மன்னனின் ஆறாம் ஆட்சியாண்டில் பொறிக்கப்பட்டது. இவை எல்லாமே புத்த மதத்தோடு நேரடியாகத் தொடர்புபட்ட பழஞ்சிங்களக் கல்வெட்டுகள் (Ranawella, 2004:54,67,85,159).

தொகுத்து நோக்கும் போது, கீழைக்கரையின் வட எல்லையில் கொட்டியாரப்பற்றும் தென்னெல்லையில் பாணமைப்பற்றும் நடுப்பகுதியில் வேகம்பற்று, விந்தனைப்பற்று, சம்மாந்துறைப்பற்று ஆகியனவும் ஒன்பதாம் பத்தாம் நூற்றாண்டுகளில் பெருமளவு இயங்கிக்கொண்டிருந்த மக்கள் குடியிருப்புகளாக விளங்கின என்பதை உறுதியாகக் கூறலாம். இவை அனுராதபுர அரசர்களின் நேரடிக் கண்காணிப்பின் கீழ் இருந்த உரோகணப் பகுதிகள் என்பது கல்வெட்டுச் சான்றுகளால் தெரியவருகின்றது. மேலும் கொட்டியாரப்பற்றுப் பகுதியில் கிடைக்கும் தமிழ் விகாரங்கள் பற்றிய குறிப்புகள் அங்கு தமிழ்ப்புத்த சமயம் செழித்து வளர்ந்து கொண்டிருந்தது என்பதற்கான முக்கியமான சான்றாகும்.

அடிக்குறிப்புகள்

1. மலையாளத்திலும் இலங்கைத் தமிழ் வட்டார வழக்குகளிலும் பவளம், பவிளம் என்றே அழைக்கப்படுகின்றது. பவிளன் (பவளன், பவளம் போன்றவன்) ஒரு தமிழனாகலாம்.
2. ஐந்தாம் காசியப்பனின் காலக் கல்வெட்டொன்று விந்தனைப்பற்று கிழக்கு (மகா ஓயா) நிலோபே எனும் இடத்தில் கிடைத்துள்ளது (Ranawella, 2004:1921).

உசாத்துணைகள்:

1. Dias, M. (1991). Epigraphical Notes, No.s 1 - 18, Colombo: Department of Archaeology.
2. Geiger, Wilhelm. 1998. Culavamsa Part I, New DelhiMadras: Asian Educational Services.
3. Ranawella, S. (2004), Inscriptions of Ceylon, V(II), Colombo: Department of Archaeology.
4. Ranawella, S. (2005), Inscriptions of Ceylon, V(III), Colombo: Department of Archaeology.

நடராஜா
செல்வராஜா

நடராஜா செல்வராஜா, யாழ். இராமநாதன் பெண்கள் கல்லூரியில் நூலகராகவும், யாழ்ப்பாண, சர்வோதய சிரமதான சங்கத்தின் யாழ்.மாவட்ட நூலகப் பொறுப்பாளராகவும், இலங்கை உள்நூராட்சி அமைச்சின் நூலகராகவும், இந்தோனேசியா, ஐக்கியநாடுகள் சபையின் கிராமிய பொது நூலக அபிவிருத்திப் பிரதிநிதியாகவும், ஈவ்லின் இரத்தினம் பல்லினப் பண்பாட்டியல் நிறுவனத்தின் ஆய்வு நூலகத்தின் பொறுப்பாளராகவும், கொடும்பு இனத்துவக் கல்விக்கான சர்வதேச நிலைய ஆய்வு நூலகப் பொறுப்பாளராகவும் பதவி வகித்துள்ளார்.

அயோத்தி நூலக சேவையின் ஸ்தாபகரும், நூலகவியல் காலாண்டுச் சஞ்சிகையின் தாபக ஆசிரியராகவும் செயற்பட்டார். ஊடகத்துறையிலும் பணியாற்றிவிட்டு, தற்போது ஐக்கிய இராச்சியத்தில் வசிக்கும் இவர், ரோயல் மெயில் தபால் நிறுவனத்தின் அந்நிய நாணயப்பிரிவில் அதிகாரியாக தற்போது பணியாற்றுகின்றார். இவர் நூலகவியல் பற்றி தொடர் ஆய்வுகளை மேற்கொண்டு வருவதுடன், நூலகவியல் பற்றியும் பல வெளியீடுகளை செய்துள்ளார்.

யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டின் நூலகப் பாரம்பரியம் என்ற இத்தொடரானது, யாழ்ப்பாணத்தில் புராதன நூலக வரலாறு முதல் நவீன தனியார் நூலக வளர்ச்சி, பொது நூலக வளர்ச்சி, நூலகவியல் கல்வியின் அறிமுகம், நூலகத்துறையில் ஈழத்தமிழர்களின் முன்னோடி முயற்சிகளாக யாழ்ப்பாணத்தில் எழுந்த நூலகவியல்சார் நூல் வெளியீடுகள், நூலகவியல் துறைசார் சஞ்சிகைகளின் வெளியீடுகள், யாழ்ப்பாண கல்வியியல் வரலாற்றில் தடம் பதித்த நூலகங்களின் வரலாறு என்பவை உள்ளிட்ட விடயங்களை பற்றி பேசவிழைகின்றது.

யாழ்ப்பாணத்தில் உருவான சில ஆரம்பகால நூலகங்கள்

ஈவ்லின் இரத்தினம் பல்லினப் பண்பாட்டியல் நிறுவனத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ள சில நூல்கள்

ஈவ்லின் இரத்தினம் பல்லினப் பண்பாட்டியல் நிறுவனம்

யாழ்ப்பாணம் பல்கலைக்கழகப் பின்வீதியில், அமைதியான சூழலில் கம்பீரமாகக் காட்சிதந்த ஈவ்லின் இரத்தினம் பல்லினப் பண்பாட்டியல் நிறுவனம், கலாநிதி ஜேம்ஸ் தேவதாசன் இரத்தினம் அவர்களால் 1964 இல் மறைந்துவிட்ட அவரது அன்பு மனைவி அமரர். ஈவ்லின் விஜயரட்ன இரத்தினம் அம்மையார் அவர்களின் ஞாபகார்த்தமாக 1981 இல் கட்டப்பட்டது. கட்டடக் கலைஞர் வி.எஸ். துரைராஜா அவர்களின் 'துரைராஜா அசோஷியேட்ஸ்' நிறுவனத்தின்

14

(கொழும்பு) வடிவமைப்பில் இரண்டு மாடிக் கட்டிடத்திற்கான அடிக்கல் 1979 ஒக்டோபர் 28 இல் இலங்கையிலிருந்து அமெரிக்கத் தூதுவர் பேராசிரியர் ஹாவர்ட் றிக்கின்ஸ் அவர்களால் நாட்டப்பட்டது. இக்கட்டிடம் 'மனோகரன் ரூ வெற்றிவேல்' கட்டிட ஒப்பந்தக்காரரினால் ஒன்றரை வருடங்களில் கட்டி முடிக்கப்பட்டு, 1981 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 10 ஆம் நாள் ஐக்கிய அமெரிக்கத் தூதுவர் டொனால்ட் ஆர். ரூசென்ட் அவர்களால் யாழ்ப்பாணத்தில் சம்பிரதாயபூர்வமாகத் திறந்துவைக்கப்பட்டது.

இலாப நோக்கற்ற நிறுவனமாக, பல்லினங்களின் பண்பாட்டுத் தொடர்புகளை ஆராய்ந்து அதன் மூலம் மனித சகவாழ்வு உணர்வினையும் பரஸ்பர நல்லிணக்க உணர்வினையும் வளர்ப்பதே இந்நிறுவனத்தின் நோக்கமாக வரையறுக்கப்பட்டிருந்தது. பழைய பண்பாடுகளையும் இன்றைய பண்பாடுகளையும் ஆராய்தல், பண்பாடுகள் பற்றிய அறிவுப் பரிவர்த்தனையை வளர்த்தல் ஆகியவற்றில் இந்நிறுவனம் சிறப்பான ஆர்வத்தைக் கொண்டிருந்தது.

இந்நிறுவனம் உருவான வேளையில் அதன் நிர்வாகக் கட்டமைப்பு நன்கு திட்டமிடப்பட்டிருந்தது. இந்நிறுவனத்தை ஒரு இயக்குநர் நிர்வகிப்பதாகவும், அறங்காவல் குழுவொன்று அவ் இயக்குநருக்கு நெறிகாட்டியாக இயங்குவதாகவும் திட்டமிடப்பட்டிருந்தது. இயக்குநர் பொறுப்பினை யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் வரலாற்றுத்துறைப் பேராசிரியர்களே காலத்துக்குக் காலம் வகிப்பர் என்றும் வரையறை செய்யப்பட்டிருந்தது. அதன்படி முதலாவது இயக்குநராக வரலாற்றுத்துறைப் பேராசிரியர் கலாநிதி கா. இந்திரபாலா அவர்கள் பொறுப்பேற்றார். அறங்காவலர் குழுவின் தலைவராக வி. மாணிக்கவாசகர் (வேந்தர், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்), துணைத் தலைவராக கே.எம்.டீ. சில்வா (பேராசிரியர், பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்) ஆகியோர் தேர்வு செய்யப்பட்டிருந்தனர். அறங்காவல் குழுவின் பிற அங்கத்தவர்களாக, ஏ. ஜெயரத்தினம்

வில்சன் (பேராசிரியர், நியூ பிறன்ஸ்விக் பல்கலைக்கழகம், கனடா), ரோலண்ட் சில்வா (தொல்பொருளியல் பிரதி ஆணையாளர், இலங்கை), வி.எஸ். துரைராஜா (பட்டயம் பெற்ற கட்டிடக் கலைஞர், கொழும்பு), கா. இந்திரபாலா (பேராசிரியர், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்) ஆகியோருடன், தாபகர் ஜேம்ஸ் இரத்தினம் அவர்களின் குடும்பத்தவர்களான அமெரிக்காவின் லொஸ் அஞ்ஜெலிஸ் பகுதியில் வசிக்கும் சந்திரன் இரத்தினம், ஈஸ்வரி கழு, பத்மினி ஜோன்ஸ், டெனிஸ் இரத்தினம், ஜோர்ஜ் இரத்தினம் ஆகியோரும் நியமிக்கப்பட்டிருந்தனர்.

ஈவ்லின் இரத்தினம் நிறுவனம் 1981 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 10 ஆம் நாள் திறந்து வைக்கப்படவிருந்ததை விளம்பரப்படுத்தும் நோக்கில் 'ஈழநாடு' பத்திரிகையின் 9.5.1981 இதழில் வெளியிடப்பட்ட அனுபந்தத்தில் கீழ்க்கண்டவாறு தெரிவிக்கப்பட்டிருந்தது.

“இந்நிறுவனத்தின் நோக்கங்களில் ஈடுபாடுள்ள எந்த நாட்டினத்தையும் சேர்ந்த அறிஞர்களும் இந்நிறுவனத்தில் உறுப்பினராகச் சேரலாம். யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் துணைவேந்தரும் பீடாதிபதிகளும் இந்நிறுவனத்தின் கௌரவ உறுப்பினர்களாவர்.

கட்டணம்:

வாழ்நாள் உறுப்பினர் ரூபா : 1000
அனுமதிக்கட்டணம் ரூபா : 100.
ஆண்டுக்கட்டணம் ரூபா : 50.

தற்காலிக உறுப்பினராக ஒருவர் மாதம் ரூபா 10.00 செலுத்திச் சேர்ந்து கொள்ளலாம்.”

இந்நிறுவனத்தின் நடவடிக்கைகளாக, ஆரம்ப காலத்தில் விரிவுரைகள், கருத்தரங்குகள், ஆராய்ச்சிகளை நடத்துதல், பிற மொழிகளிலிருந்து ஆங்கிலத்துக்குப் பயன்மிகுந்த படைப்புகளை மொழிபெயர்த்தல் ஆகியன அடங்கியிருந்தன. இவற்றில் உள்நாட்டு, வெளிநாட்டு அறிஞர்களும் உயர்தர வகுப்பு மாணவர்களும் பங்குபற்றுவதற்கு ஊக்கமளிக்கப்படும் எனவும் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. வெளியிலிருந்து வரும் ஆய்வாளர்கள்

நிறுவனத்திலேயே தங்கியிருந்து தமது ஆய்வுகளை முன்னெடுக்க வசதிசெய்து தரப்படும் எனவும் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது.

மேலும் ஈவ்லின் இரத்தினம் நிறுவனத்தின் நோக்கங்களில் ஒன்றாக வருடம் இரு முறையாவது வெளிவரும் வகையில் ஒரு ஆய்வுச் சஞ்சிகை வெளியிடப்படவேண்டும் எனக் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. ஆயினும் அது இன்றளவில் சாத்தியப்படவேயில்லை என்பது கவலைக்குரியது.

காலத்துக்குக் காலம் ஆராய்ச்சிப் படைப்புகளை தொகுத்து வெளியிடும் எண்ணமும் இந்நிறுவன வேலைத்திட்டத்தில் இடம்பெற்றிருந்தது. ஆயினும் ஜேம்ஸ் இரத்தினம் அவர்களின் கட்டுரைகளிற் சில மட்டுமே சிறு நூல்களாக வெளியிடப்பட்டிருந்தன. அவையாவன,

1. Sir Ponnambalam Arunachalam: 1853-1924. Colombo: Sir Ponnambalam Arunachalam Centenary Committee, 1953: 28p.
2. Ceylon and the German Democratic Republic. Colombo: Ceylon Printers, 1961: 8p.
3. An Unpublished French Book on Ceylon dated 1801. Colombo 7: Alliance francaise, 54, ward Place, 1968: 12p.
4. Mixed Grill: A collection of Writings. Colombo 7: James T. Rutnam, Baron's Court, 35, Guildford Crescent, 1969: 88 p.
5. The Polonnaruwa Colossus: A Critique of an ancient Statue. Chunnakam: Thirumagal Press, 1979: 50 p.
6. Some aspects of the history of Archaeology in Sri Lanka. Jaffna: Archaeological Society, 1975: 12p.
7. The Tomb of Elara at Anuradhapura. Jaffna: Archeological Society, 1981: 32p.
8. எல்லாளன் சமாதியும் வரலாற்று மோசடியும் (தமிழாக்கம்: ஏ.ஜே. கனகரத்தினா). யாழ்ப்பாணம் : யாழ். மறுமலர்ச்சிக் கழகம், 1981: 32 ப.

இவை அவரது தனிப்பட்ட வெளியீடுகளாகவே ஆரம்பகாலத்தில் அமைந்திருந்தன.

காலத்துக்குக் காலம் ஆராய்ச்சிப் படைப்புகளை தொகுத்து வெளியிடும் ஈவ்லின் இரத்தினம் நிறுவனத்தின் நோக்கம் ஈடேறாத போதிலும், ஜேம்ஸ் தேவதாசன் இரத்தினம் அவர்களின்பால் கொண்ட தனிப்பட்ட கௌரவம் காரணமாக சில ஆய்வுக் கட்டுரைத் தொகுப்புகள் வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

இவரது சேவைகளை கௌரவிக்கும் வகையில் 13.06.1975 இல் கொண்டாடப்பட்ட அவரது எழுபதாவது பிறந்த தினத்தை முன்னிட்டு ஜூன் 1975 இல் யாழ்ப்பாணத் தொல்பொருளியல் கழகத்தின் மூலம், James Thevathasan Rutnam Felicitation Volume என்ற சேவை நயப்பு மலர் ஒன்றும் வெளியிடப்பட்டிருந்தது. இவ்வெளியீட்டின் பதிப்பாசிரியராக பேராசிரியர் கா. இந்திரபாலா செயற்பட்டிருந்தார். பதிப்பாசிரியர் குழுவில் ரோலண்ட் சில்வா, ஆ. சிவநேசச் செல்வன், வி. சிவசாமி, சி.க. சிற்றம்பலம் ஆகியோர் பணியாற்றியிருந்தனர். சேவை நயப்பு மலரில் கா. இந்திரபாலா, பசில் பெரேரா, கா. சிவத்தம்பி, பேற்றம் பஸ்தியாம்பிள்ளை, W.S. கருணாதிலக்க, எஸ். சுஜீந்திரராஜா, ஏ. சுப்பிரமணியம் (சென்னை), சோபனா கோகலே (பூனா), மைக்கல் ரொபர்ட்ஸ், க. கைலாசபதி, கே.எம்.டீ. சில்வா, ஆஷ்லி ஹால்ப், அ. சண்முகதாஸ், சி.க. சிற்றம்பலம், வி. சிவசாமி, ரோலண்ட் சில்வா ஆகியோர் தமது ஆய்வுக் கட்டுரைகளை எழுதியிருந்தனர்.

கலாநிதி ஜேம்ஸ் இரத்தினம் அவர்களின் 80 ஆவது பிறந்த தினத்தை முன்னிட்டு இலங்கையின் யூனெஸ்கோ தேசிய கொமிஷன் (Sri Lanka UNESCO National Commission) Festschrift 1985 - James Thevathasan Rutnam என்ற ஆய்வுக் கட்டுரைத் தொகுதியொன்றை வெளியிட்டிருந்தது. இச்சிறப்பு மலரை A.R.B. அமரசிங்க, எஸ்.ஜே. சுமணசேகர பண்டா ஆகிய இருவரும் பதிப்பாசிரியர்களாக இருந்து சிறப்புற வெளிக்கொணர்ந்திருந்தனர். இவ்வெளியீட்டுக்கென மேர்வின் காசிச்செட்டி, A.R.B. அமரசிங்க, எஸ்.யூ. தெரனியகல, ராஜா டீ அல்விஸ், பேட்ரம் பஸ்தியாம்பிள்ளை,

1981 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 10 ஆம் நாள் யாழ்ப்பாணத்தில் ஈவ்லின் இரத்தினம் பலலினப் பண்பாட்டியல் நிறுவனம் தனது சொந்தக் கட்டிடத்தில் திறந்துவைக்கப்பட்டதை அடுத்து 'இவ்லின் ரட்ணம் சேகரிப்பு' தனது சொந்தக் கட்டிடத்துக்கு மாற்றப்பட்டது. பல்கலைக்கழகச் சூழலில் தமிழ்ப் பிரதேசத்தின் அறிஞர்கள் ஒன்றுகூடி உரையாடும் களமாக இயங்கி வரும் வாய்ப்பினை வழங்க இந்நிறுவனம் என்றும் தயாராகவே இருந்தது.

பட்ரிக் ஏ. பீபிள்ஸ், சீ. ஆர். டி. சில்வா, சுதர்சன் செனவிரதன், ஜோன் கார்ஸ்வெல், லோர்னா எஸ். தேவராஜா, எஸ். ஜே. சுமணசேகர பண்டா, சின்னப்பா அரசரத்தினம் ஆகியோர் தமது கட்டுரைகளை வழங்கி கலாநிதி இரத்தினம் அவர்களைக் கௌரவப்படுத்தியிருந்தனர்.

ஆரம்பத்தில் ஈவ்லின் இரத்தினம் நூலகம் கொழும்பில் ஜேம்ஸ் இரத்தினம் அவர்களது இல்லத்தில் (Baron's Court, 35, Guildford Crescent, Colombo 7) இயங்கி வந்தது. தென்னிலங்கை அறிஞர்கள் மட்டுமல்லாது பல பிறநாட்டு நல்லறிஞர்களினதும் தேவைகளைப் பூர்த்திசெய்துவந்த இவ்வறிவுக் களஞ்சியம், பிற்காலத்தில் அறிஞர் இரத்தினத்தின் தமிழ்ப் பற்றினதும், தாயகப் பற்றினதும் காரணமாக யாழ்ப்பாணத்திற்கு மாற்றப்பட்டது.

1972 இல் இலங்கை சுதந்திரக் கட்சி தேர்தலில் வெற்றிபெற்று சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்கா பிரதமரான பின்னர் 1974 ஆம் ஆண்டில் யாழ்ப்பாணத்தில் பல்கலைக்கழகமொன்றை நிறுவினார். வட்டுக்கோட்டையில் உள்ள யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி வளாகத்தில் அமைந்துள்ள வெளிநிலைப் பட்டப்படிப்புகள்

அலகிணையும், (Undergraduate Section) 1921 ஆம் ஆண்டு ஓகஸ்ட் மாதம் சேர். பொன்னம்பலம் இராமநாதனால் திருநெல்வேலியில் அமைக்கப்பட்டிருந்த பரமேசுவராக் கல்லூரியையும் இணைப்பதன் மூலம், 1.8.1974 அன்று இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தின் யாழ்ப்பாண வளாகம் நிறுவப்பட்டது. இவ்வேளையில் ஜேம்ஸ் இரத்தினம் அவர்கள் இல. 35, Guildford Crescent, கொழும்பு 7 இல் தனது துணைவியாரின் பெயரால் அமைக்கப்பட்டிருந்த உசாத்துணை நூலகத்தின் சேர்க்கைகளை யாழ்ப்பாண வளாகத்திற்கு அனுப்பிவைத்திருந்தார். ஆரம்பத்தில் ஆர்.எஸ். தம்பையா அவர்கள் பல்கலைக்கழக நூலகராகப் பணியாற்றிய வேளையில் இச்சேகரிப்பு 'இவ்லின் ரட்ணம் சேகரிப்பு' என்ற அடையாளத்துடன் யாழ்ப்பாண வளாக வரலாற்றுத்துறைப் பட்டதாரி மாணவர்களுக்கும் விரிவுரையாளர்களுக்கும் பயனளித்து வந்தது.

1981 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 10 ஆம் நாள் யாழ்ப்பாணத்தில் ஈவ்லின் இரத்தினம் பலலினப் பண்பாட்டியல் நிறுவனம் தனது சொந்தக் கட்டிடத்தில் திறந்துவைக்கப்பட்டதை அடுத்து 'இவ்லின் ரட்ணம் சேகரிப்பு' தனது சொந்தக் கட்டிடத்துக்கு மாற்றப்பட்டது. பல்கலைக்கழகச் சூழலில் தமிழ்ப் பிரதேசத்தின் அறிஞர்கள் ஒன்றுகூடி உரையாடும் களமாக இயங்கி வரும் வாய்ப்பினை வழங்க இந்நிறுவனம் என்றும் தயாராகவே இருந்தது.

கலாநிதி ஜேம்ஸ் இரத்தினம் மாண்புபாயைப் பிறப்பிடமாக கொண்டவர். துணைவியார் கொழும்பைச் சேர்ந்தவர். பண்பாடு, வரலாற்றாய்வு, வம்சாவழி பற்றிய ஆய்வுகளில் கலாநிதி இரத்தினம் காட்டிய ஆர்வம், அவரை இந்த நிறுவனத்தின் உயிர்நாடியாக விளங்கும் உசாத்துணை நூலகப் பிரிவைக் கட்டியெழுப்ப வகைசெய்தது. சுமார் 10,000 நூல்களுடனும், வரலாற்றாய்வாளர்களுக்கும் பயன்தரத்தக்க அரிய பல கையெழுத்துப் பிரதிகளுடனும், கடிதச் சேர்க்கைகளுடனும் தன் சேவையை வழங்கி வந்தது.

ஈவ்லின் இரத்தினம் பல்லினப் பண்பாட்டியல் நிறுவனக் கட்டடம்

கலாநிதி ஜேம்ஸ் தேவதாசன் இரத்தினம் அவர்களின் அரிய ஆவணச் சேகரிப்புகளையும், அவரது நட்பு வட்டத்திலிருந்து சேகரித்த வரலாற்று, சமூகவியல், தொல்லியல்துறைசார் நூல்களையும், விலை கொடுத்து வாங்கப்பட்ட செனரத் பரனவிதானவின் சேகரத்தினையும், காலனித்துவ அதிகாரிகளான வில்லியம் டிஃபி, அலெக்சாண்டர் ஜோன்ஸ்டன் போன்றோரின் தனிப்பட்ட கடிதச் சுவடிகளையும் கொண்டு வந்து இரத்தினம் நிறுவன நூலகத்தில் சேர்த்திருந்தார்.

பின்னாளில் பேராசிரியர் இந்திரபாலாவின் பெறுமதியான சேகரிப்புகளும் அத்துடன் சேர்க்கப்பட்டு சிறந்ததொரு ஆய்வு நிறுவனமாக பல்கலைக்கழக வட்டாரத்தில் அது இயங்கிவந்தது. 1979 தொடக்கம், 1985 இல் புலம்பெயர்ந்து அவுஸ்திரேலியாவுக்குச் சென்று குடியேறும்

வரை இவ்லின் இரத்தினம் நிறுவனத்தின் இயக்குநராக கலாநிதி கா. இந்திரபாலாவே இயங்கிவந்தார்.

1986 ஆம் ஆண்டு வரை கலாநிதி இரத்தினம் அவர்களுடைய பொறுப்பில் இயங்கிவந்த இந்நிறுவனம் பின்னர் அவரின் தொடர் சுகவீனம் காரணமாக 1986 இன் இறுதிப் பகுதியில் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரிக்கு கையளிக்கப்பட்டது. அதன் பின் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியினால் நியமிக்கப்பட்ட நிர்வாகக் குழுவொன்றினால் இந்நிறுவனம் நிர்வகிக்கப்படுகின்றது. இரத்தினம் நிறுவனத்தின் கௌரவ இயக்குநராக 1986 தொடக்கம் 1991 வரை யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக வரலாற்றுத்துறைப் பேராசிரியர் கலாநிதி சி. பத்மநாதன் அவர்கள் சேவையாற்றினார்.

திரு.ஆ. சிவநேசச்செல்வன் அவர்கள் 1981 முதல் 1984 வரையிலும் நிறுவனத்தின்

நூலகராகப் பொறுப்பேற்றிருந்தார். 1984 இல் வீரகேசரி நிறுவனத்தின் பிரதம ஆசிரியராக அவர் சென்ற பின்னர், என். செல்வராஜா அவர்கள் நூலகராக 1984 தொடக்கம் 1990 வரை ஆறு ஆண்டுகள் போர்க்காலச் சூழலில் பணியாற்றி வந்தார்.

நூலகர் என். செல்வராஜா அவர்களின் '1984 - 1990' சேவைக் காலகட்டத்தில் உசாத்துணை நூலகச் சேவை தவிர இந்த நிறுவனம், மாதாந்தக் கருத்தரங்குகளையும், கலை நிகழ்ச்சிகளையும், மாணவர்களுக்காக 'TOEFL, SAT' ஆங்கில வகுப்புகளையும் ஒழுங்குசெய்து வந்திருந்தது. யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர்களினதும், பிற அறிஞர்களினதும் சொற்பொழிவுகளும், கருத்தரங்குகளும் இங்கு இடம்பெற்று வந்தன.

1989 இலும் 1990 இலும் இத்தகைய கட்டுரைகள் சேர்த்துத் தொகுக்கப்பெற்று நூலுருவிலும் வெளியிடப்பட்டிருந்தன.

1989 இல் இடம்பெற்ற கருத்தரங்குகளாக, 30.1.1989 இல் கலாநிதி இ. பாலசுந்தரம் வழங்கிய 'கூரைமுடிப் பாரம்பரியம்' என்ற ஆய்வுரையும், 24.2.1989 இல் திருமதி. மல்லிகா இராஜரட்ணம் வழங்கிய 'Aesthetics of Rabindranath Tagore' என்ற ஆய்வுரையும், 31.3.1989 இல் கலாநிதி ப. கோபாலகிருஷ்ணன் வழங்கிய 'சிவாகமங்கள் - ஓர் ஆய்வு' என்ற ஆய்வுரையும், 28.4.1989 இல் கலாநிதி சி.க. சிற்றம்பலம் வழங்கிய 'Proto - historic Sri Lanka - A review' என்ற ஆய்வுரையும், 26.5.1989 இல் கலாநிதி நா. சுப்பிரமணியன் வழங்கிய 'கந்தபுராணம் - ஆய்வுக்கு ஆற்றுப்படுத்தி நிற்கும் ஓர் ஆய்வு நோக்கு' என்ற ஆய்வுரையும், 30.6.1989 இல் பேராசிரியர் வி. சிவசாமி வழங்கிய 'சுவாதித் திருநாள் மகாராஜாவின் சமஸ்கிருத இசை நடனப் பணிகள்' என்ற ஆய்வுரையும், 28.7.1989 இல் கலாநிதி சி. மௌனகுரு வழங்கிய 'இலங்கைவாழ் சிங்கள - தமிழ் மக்களிடையே பயில்நிலையிலுள்ள பாரம்பரிய நாடகங்களுக்கிடையே காணப்படும் ஒற்றுமைகள்' என்ற ஆய்வுரையும், 09.8.1989 இல் கலாநிதி S. ஜெபநேசன் வழங்கிய 'தென்னிந்தியாவும்

கிறிஸ்தவமும்' என்ற ஆய்வுரையும், 29.9.1989 இல் கலாநிதி நா. ஞானகுமாரன் வழங்கிய 'இந்தியத் தத்துவமும் அறிவும்' என்ற ஆய்வுரையும், 29.12.1989 இல் வைத்தியக் கலாநிதி N. சிவராஜா வழங்கிய 'Problem of Aging - How can we solve them?' என்ற ஆய்வுரையும் இடம்பெற்றுள்ளன.

1989 இனைப் போலல்லாது, 1990 இல் சுமுகமான நாட்டு நிலைமை காணப்படவில்லை. 1990 இல் வெளிவந்த கட்டுரைத் தொகுப்பிற்கு பேராசிரியர் சி. பத்மநாதன் வழங்கிய முன்னுரையில் கீழ்க்கண்டவாறு எழுதியிருந்தார்.

"தகைமைவாய்ந்த ஆராய்ச்சியாளரின் கட்டுரைகளை அரங்கிலே சமர்ப்பித்து, அவற்றை விளக்கி விமர்சிப்பது எமது நிறுவனம் மேற்கொண்டுள்ள பிரதான பணிகளுள் ஒன்றாகும். மாதம் ஒரு முறையாக கட்டுரைகளை இவ்வாறு சமர்ப்பித்து அவற்றை ஆராய்வது எமது நோக்கம். 1989 ஆம் ஆண்டைப் பொறுத்தவரையில் இந்நோக்கம் வெற்றிகரமாக நிறைவேறியது. 1990 ஆம் ஆண்டில் அதனை நிறைவேற்ற முடியவில்லை. இவ்வருடத்தின் முற்பகுதியிலேயே சமர்ப்பிக்கப்பெற்ற ஐந்து கட்டுரைகளும் இத்தொகுதியிலே சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. ஜூன் மாதத்தின் பின் கருத்தரங்குகளை நடத்திக்கொள்ள முடியவில்லை. கட்டுரைகளையும் எவரிடமிருந்தேனும் பெற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. ஆய்வரங்குகளை மீண்டும் நடத்தக்கூடிய சூழ்நிலை விரைவில் உதயமாகுமென்று நம்புகின்றோம்."

இவ்வாய்வுக் கட்டுரைத் தொகுதியில் திருமதி. மல்லிகா இராஜரட்ணம் 16.2.1990 இல் வழங்கிய 'Ananda Coomaraswamy's Views On Indian Art', கலாநிதி ப. புஷ்பரட்ணம் 30.3.1990 அன்று வழங்கிய 'சோழர்கால மன்னித்தலைச் சிவாலயம்', பேராசிரியர் பொ. பாலசுந்தரம்பிள்ளை 20.04.1990 இல் வழங்கிய 'ஜேர்மனியின் மீள் ஒற்றுமையும் அது எதிர்நோக்கும் பிரச்சினையும்', கலாநிதி. எஸ். ஜெபநேசன் 11.05.1990 இல் வழங்கிய 'வட்டுக்கோட்டைச்

செமினரியும் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டுத் தமிழ் மறுமலர்ச்சியும்; பேராசிரியர் எஸ். பத்மநாதன் ஜூன் 1990 இல் வழங்கிய 'Laws and Customs of the Tamils of Trincomalee' ஆகிய ஆய்வுகள் இடம்பெற்றன.

விடுதலைப் போராட்டம் தீவிரப்படுத்தப்பட்ட 1980 களின் காலகட்டத்திலும், தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் வடபகுதியிலிருந்த தனியார் அறிவுசார் நிறுவனங்களை கையகப்படுத்திய இக்கட்டான சூழ்நிலையிலும், பின்னர் 1987 இல் இந்திய அமைதிகாக்கும் படையின் ஆக்கிரமிப்பு நடவடிக்கைகளின் போதும் ஈவ்லின் இரத்தினம் பல்லினப் பண்பாட்டியல் நிறுவனத்தின் பெறுமதியான சேகரங்களை அழிவில் இருந்து பேணிப் பாதுகாக்கவேண்டிய சூழ்நிலை நூலகர் என். செல்வராஜாவுக்கும், இயக்குநராக இருந்த பேராசிரியர் சி. பத்மநாதனுக்கும் ஏற்பட்டிருந்தது. விடுதலைப் புலிகளினால் அயலில் இருந்த 'ஊற்று நிறுவனம்' கையகப்படுத்தப்பட்ட வேளை, அவர்களுக்கு இரத்தினம் நிறுவனக் கட்டிடமும் தேவையாக இருந்தது. அவ்வேளையில் அப்பிரதேசத்தில் நிலைகொண்டிருந்த விடுதலைப் புலிகள் அமைப்பின் இடைநிலைப் பொறுப்பாளர்களால் துப்பாக்கிமுனையில் நான் எனது குடும்பத்தினர் முன்னிலையில் திறப்புகளை தம்மிடம் ஒப்படைக்குமாறு மிரட்டப்பட்ட சம்பவங்களும் அடிக்கடி ஏற்பட்டிருந்தன. இறுதியில் அக்காலகட்டத்தில் யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தில் இருந்த தளபதி கிட்டுவுடன் மேற்கொண்ட கலந்துரையாடலின் பின்னர் நூலகக் கட்டிடத்தின் பொறுப்பு அவர்களிடமே மீள ஒப்படைக்கப்பட்டது.

இது பற்றிய தனது கருத்தினை அண்மையில் என். செல்வராஜாவின் 'நினைவுகளே எங்கள் கேடயம்' என்ற நூலுக்கு வழங்கிய அணிந்துரையில் பேராசிரியர் சி. பத்மநாதன் அவர்கள் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“இந்நூலாசிரியர் 1986 ஆம் ஆண்டு முதலாக எமக்கு அறிமுகமாகிப் பழகியவர்.

யாழ்ப்பாணப்

பல்கலைக்கழகத்திலே வரலாற்றுத்துறைப் பேராசிரியராக நியமனம் பெற்ற பின்பு எம்மை ஈவ்லின் இரத்தினம் பல்லினப் பண்பாட்டு நிறுவனத்தின் பணிப்பாளராக நியமித்தனர். இளைஞராகவிருந்த செல்வராஜா அங்கு நூலகப் பொறுப்பாளராக இருந்தார். அங்குள்ள கட்டிடத்தின் கீழ் மாடியில் ஓரமாகவிருந்த வதிவிடத்தில் குடும்பத்தோடு தங்கியிருந்தார். கட்டிடத்தைக் கைப்பற்றுவதில் விடுதலைப் புலிகள் கவனஞ் செலுத்தத் தொடங்கினார்கள். திலீபன் அதில் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டிருந்தார். ஆயினும் நாங்கள் விட்டுக்கொடுக்கவில்லை. எங்கள் முயற்சிகளின் பயனாக குடாநாட்டுப் படைக்குப் பொறுப்பாகவிருந்த கிட்டு அம்மான் எங்கள் நிலையத்தில் வந்து எங்கள் இருவரையும் சந்தித்தார். அவர் மரியாதையாக மனம் விட்டு எம்மிடம் பேசினார்.

முன்பு அறிமுகமாகி இருக்காத பொழுதிலும் தங்கள் பலவீனங்கள் பற்றியும் யதார்த்த நிலைகள் பற்றியும் அவர் சொன்னவற்றைக் கேட்டபொழுது எமக்கு வியப்பாக இருந்தது. ஏதோ காரணமாக மதிப்பு வைத்திருந்ததனாலே அவற்றைப் பற்றி அவர் எம்முடன் மனம் விட்டுப் பேசினார். அப்பொழுது செல்வராஜா என் பக்கத்தில் இருந்தார்.

நாம் சொன்னவற்றைக் கேட்டபின் நிறுவனத்தைப் பொறுத்தவரையில் எதுவிதமான தலையீடுகளும் செய்யக்கூடாதென்று தனது பரிவாரத்தவருக்குக் கிட்டு அம்மான் கட்டளையிட்டார். எங்களால் நிறுவனத்தைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளமுடிந்தது. கடமை உணர்வின் காரணமாகத்தான் நாமிருவரும் பயப்படாது வாதம் புரிந்து செயற்பட்டோம். ஆனால் அதன் பெறுமானத்தை நிறுவனத்தின் உடைமையாளர்களாகிவிட்ட யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி நிர்வாகத்தினர் உரிய வகையில் புரிந்துகொண்டதாகத் தெரியவில்லை. செல்வராஜாவின் மேற்பார்வையில் அந்த நிறுவனம் மிகச் சிறப்பாக இயங்கியது. ஆனால், அவர் தனது பதவியைத் துறந்து வெளிநாடு சென்றதும் அந்த நிறுவனம்

சீரழிந்து போய்விட்டது. அங்குள்ள உன்னதமான நூலகத்தில் வைக்கப்பட்டிருந்த அரிய நூல்களும் ஆவணச் சுவடிகளும் கவனிப்பாரற்று அழிந்து போனமை ஒரு சோகமான கதை.

செல்வராஜாவை ஆர்வமும் கடமை உணர்ச்சியும் ஆற்றலும் மிக்க இளைஞராக எம்மால் அடையாளம் காணமுடிந்தது. அவர் இங்கிலாந்து சென்ற பின் தனது திறமைகளை அபரிமிதமாக முன்னேற்றிக் கொள்வதற்கான வாய்ப்புகளைப் பெற்றுக் கொள்ள முடிந்தது. ஓட்டுமொத்தமான தமிழர் சமுதாயத்திலுள்ள

இந்திய இராணுவத்தினர் விடுதலைப் புலிகளுக்கு எதிரான தமது தாக்குதலை 11.10.1987 அன்று நள்ளிரவில் இரத்தினம் நிறுவனத்தின் பின்னாலிருந்த (இரத்தினம் நிறுவனத்துக்கும் மருத்துவ பீடத்திற்கும் இடையில்) பொன்னம்மாள் கிராமத்திலேயே தொடக்கினார்கள். போராளிகளின் எதிர்த்தாக்குதல் ஈவ்லின் இரத்தினம் நிறுவனத்தின் வளவுவரை நீண்டிருந்தது.

ஊடகவியலாளர்களிடையேயும், எழுத்தாளர்களிடையேயும் ஒரு முதனிலையாளராக அவரால் வளர்ச்சிபெற முடிந்தது. அவரது சாதனைகளும் பணிகளும் சமூக நிலைப்படுத்தப்பட்டவை, தமிழர் சமுதாயம் பற்றியவை”.

பேராசிரியர் பத்மநாதன் குறிப்பிட்ட மேற்படி சந்திப்பின் போது, நூலகருக்கு விடுதலைப் புலிகளின் தொடர்பினை ஏற்படுத்தித் தருவதில் இணைப்பாளராகவிருந்து முக்கிய பங்காற்றியவர், நூலகத்தில் தீவிர வாசகராகவும் வரலாற்றுத்துறை ஆய்வாளராகவும் இருந்த மு. திருநாவுக்கரசு

அவர்களாவார். நூலகத்தை புலிகளின் வாயிலிருந்து மீட்டெடுப்பதில் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி காட்ட முன்வராத கரிசனையை பேராசிரியர் பத்மநாதனும், மு. திருநாவுக்கரசுவும் தனிப்பட்ட முறையில் காட்டினார்கள். இன்று யாழ் மண்ணில் புலிகளின் ஆக்கிரமிப்புக்கு உட்படாமல் மீண்டும் சுதந்திரமாகச் செயற்பட்ட ஒரேயொரு தனியார் நிறுவனமாக ஈவ்லின் இரத்தினம் பல்லினப்பண்பாட்டு நிறுவனமே வரலாற்றில் பதிவுபெற்றுள்ளது. இதே காலகட்டத்தில் தான் திருநெல்வேலியில் அமைந்திருந்த மற்றுமொரு ஆய்வு நிறுவனமான ‘ஊற்று நிறுவனம்’ விடுதலைப் புலிகளால் கையகப்படுத்தப்பட்டு, பின்னர் இந்திய இராணுவத்தால் விடுதலைப் புலிகளின் அலுவலகமாக அடையாளப்படுத்தப்பட்டு நிர்மூலமாக்கப்பட்டது. அங்கிருந்த பெறுமதிமிக்க ஆய்வுச் சுவடிகள் நிர்மூலமாக்கப்பட்டன. ஈவ்லின் இரத்தினம் நிறுவனம், தனிப்பட்ட துணிச்சல்மிக்க மூவரின் நடவடிக்கையின் பயனாக இன்றும் அழியாமல் கட்டிடமாகவாவது எஞ்சியிருக்கின்றது.

இந்திய இராணுவத்தினர் விடுதலைப் புலிகளுக்கு எதிரான தமது தாக்குதலை 11.10.1987 அன்று நள்ளிரவில் இரத்தினம் நிறுவனத்தின் பின்னாலிருந்த (இரத்தினம் நிறுவனத்துக்கும் மருத்துவ பீடத்திற்கும் இடையில்) பொன்னம்மாள் கிராமத்திலேயே தொடக்கினார்கள். போராளிகளின் எதிர்த்தாக்குதல் ஈவ்லின் இரத்தினம் நிறுவனத்தின் வளவுவரை நீண்டிருந்தது. அவ் ஊரவர்களை முதல்நாள் நடுநிசியிலேயே எச்சரித்து அப்புறப்படுத்திய விடுதலைப்புலிப் போராளிகள், நூலகரின் குடும்பம் இரத்தினம் நிறுவனத்தின் நூலகக் கட்டிடத்திலேயே தங்கியிருந்ததை அறிந்திருக்கவில்லை. அன்றைய எதிர்த் தாக்குதலில் தரையிறங்கிய பெரும்பான்மையான இந்திய இராணுவத்தினர் கொல்லப்பட்டு விட்டதாலும், சிலர் தப்பிப்பிழைத்து அருகிலிருந்த பிரம்படி

ஈவ்வின் இரத்தினம் பல்லினப் பண்பாட்டியல் நிறுவனத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ள சில நூல்கள்

கிராமத்துக்குள் ஓடி ஒளிந்துகொண்டதாலும், நூலகரின் குடும்பத்தினர் உயிருடன் தப்பிக்க முடிந்தது. அன்றைய இரவில் இந்திய இராணுவத்தின் தரையிறக்கத்தை பொன்னம்மான் கிராமத்து வெளியில் தடுக்கமுடியாது போயிருந்தால், பிரம்படிப் படுகொலையுடன் அல்லது அதற்குப் பதிலாக இரத்தினம் நிறுவனம் வரலாற்றில் பேசப்பட்டிருக்கலாம்.

இக்கட்டான உயிராபத்துமிக்க சூழ்நிலைகள் ஏற்படும் வேளையில் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி நிர்வாகத்தினர் கைகொடுக்கத் துணியவில்லை. அதையிட்டு கரிசனை கொண்டதாகவும் தெரியவில்லை. இத்தகைய பின்புலத்திலேயே விரக்தியின் காரணமாக, நூலகர் என். செல்வராஜாவின் கொழும்பை நோக்கிய புலப்பெயர்வு நிகழ்ந்தது. தற்போது யாழ்ப்பாணத்தில் இயங்கும் நூலக நிறுவனத்தினர் (Noolaham Foundation) இரத்தினம் நிறுவனத்தில் அழிந்தும் தொலைந்தும் போகாமல்

தப்பிய சுவடிகளை மின்வருடல் செய்து 'ஈவ்வின் இரத்தினம் பல்லினப்பண்பாட்டுச் சேகரம்' ஒன்றினை உருவாக்கி வருகின்றனர். நூலகர் என். செல்வராஜா அவர்களைத் தாபகராகக் கொண்ட அயோத்தி நூலக சேவைகள் அமைப்பின் ஒருங்கிணைப்புடனும், கிளிநொச்சி 'லிற்றில் எய்ட்' தொண்டர் அமைப்பின் நிதி அனுசரணையுடனும் எண்ணிமப்படுத்தல் (Digitization) செயற்றிட்டத்தினை முன்னெடுத்துவருகின்றனர்.

கலாநிதி ஜேம்ஸ் இரத்தினம் அவர்கள் 1988 நவம்பரில் அமரரானதைத் தொடர்ந்து, நவம்பர் 4 ஆம் திகதி நிறுவுநர் தினமாக நினைவுகூறப்படுகின்றது. அன்றைய தினம் ஞாபகார்த்தச் சொற்பொழிவுகளை ஏற்பாடுசெய்ய நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருந்தது. முதலாவது சொற்பொழிவு கடந்த ஆண்டு நவம்பர் 1989 இல் இடம்பெற்றது. யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறைப் பேராசிரியர்

ஆ. வேலுப்பிள்ளை அவர்கள் 'திருவாசகரும் இலங்கைப் பெளத்தமும்' என்ற தலைப்பில் முதலாவது 'கலாநிதி ஜேம்ஸ் தேவதாசன் இரத்தினம் நினைவுப் பேருரையை' ஆற்றியிருந்தார். அதன் பின்னர் இத்தகைய நினைவுச் சொற்பொழிவுகள் ஏதும் இடம்பெற்றதாகத் தகவல் இல்லை.

நூலகர் என். செல்வராஜா அவர்கள் 1990 மே மாத வெசாக் தினத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட போர் ஓய்வு யுத்த நிறுத்தத்தைப் பயன்படுத்தி இரத்தினம் நிறுவனத்திலிருந்து நீண்டகால விடுப்புப் பெற்று கொழும்புக்குச் சென்ற பின்னர், யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி நிர்வாகத்தினரால் புதிதாக தகுதிவாய்ந்த நூலகர்கள் எவரும் இன்றுவரை (34 வருட காலமாக) நியமிக்கப்படவில்லை.

கட்டடத்தை பராமரிப்பதற்கென யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியுடன் தொடர்பான சில பல்கலைக்கழக மாணவியர்கள் அனுப்பிவைக்கப்பட்டனர். இப்பாரம்பரியம் இன்றுவரை தொடர்வதாகவே அறியமுடிகின்றது. நூலகத்தின் முன்னைய சேவைகள், 1990 இன் பின்னர் தொடர எவரும் முயற்சியெடுக்கவில்லை.

ஈவ்வின் இரத்தினம் நிறுவனத்தின் நிர்வாகக் கட்டமைப்பின்படி யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக வரலாற்றுத்துறை தலைவர்களே நிறுவனத்தின் இயக்குநர்களாக நியமிக்கப்படுவார்கள் என்ற விதிக்கமைய, பேராசிரியர் சி. பத்மநாதன் அவர்கள் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து 1991 இல் வெளியேறிய பின்னர், வரலாற்றுத்துறையின் கலாநிதிகளான சி.க. சிற்றம்பலம், பரமு. புஷ்பரட்ணம், சமாதிலிங்கம் சத்தியசீலன்

தற்போது யாழ்ப்பாணத்தில் இயங்கும் நூலக நிறுவனத்தினர் (Noolaham Foundation) இரத்தினம் நிறுவனத்தில் அழிந்தும் தொலைந்தும் போகாமல் தப்பிய சுவடிகளை மின்வருடல் செய்து 'ஈவ்வின் இரத்தினம் பல்லினப்பண்பாட்டுச் சேகரம்' ஒன்றினை உருவாக்கி வருகின்றனர்.

ஆகியோர் அவ்வப்போது இயக்குநர்களாக சிலகாலங்களுக்கு நியமிக்கப்பெற்றனர். சம்பளத்தைத் தவிர வேறெந்த நிதி ஒதுக்கீடுகளும் மேற்கொள்ளப்படாத ஒரு நிறுவனத்தை வழிநடத்துவதில் நூலகர் செல்வராஜாவைப் போலவே, இவர்கள்

அனைவரும் சிக்கல்களை எதிர்கொண்டனர்.

போதாக்குறையாக, மதச்சார்பற்ற ஒரு நிறுவனமாக பேராசிரியர் கா. இந்திரபாலா, மற்றும் தாபகர் ஜேம்ஸ் இரத்தினம் ஆகியோரால் நிர்மாணிக்கப்பட்ட அந்த நிறுவனம் 1990 களின் பின்னர் படிப்படியாக கிறிஸ்தவமதச் சின்னங்களை உள்வாங்கி மதச்சார்புநிலையை வெளிப்படையாகக் காட்டமுனைந்தது.

தனது துணைவியாரின் மரணத்தையொட்டி, 'Tribune' இதழில் ஜேம்ஸ் இரத்தினம் அவர்கள் கீழ்க்கண்டவாறு எழுதியிருந்தார்.

"Black flags were flying in my father's house when I married outside my community. My wife who mothered eight children, eventually won my father's heart as well. She is now dead. her children arise and call her blessed, as do I. The Library in the Evelyn Rutnam Institute now at the Jaffna campus is her Taj Mahal ".

தனது காதல் மனையாளின் நினைவாக யாழ். மண்ணில் ஒரு சாஜஹான் எழுப்பிய கம்பீரமான தூய வெண்ணிற மண்டபம், தான் இறுதியில் நம்பி ஒப்படைத்தவர்களாலேயே பழுப்பு நிறமாக்கப்பட்டு, வாழ்நாள் சேகரிப்புகளால் நிறைந்திருந்த வரலாற்று முக்கியத்துவமான நூலகச் சுவடிகளை இழந்து, கோதாக்கக் கிடக்கின்றது.

(தொடரும்)

ஜெகன் அருளையா

இக் கட்டுரை ஆசிரியர் ஜெகன் அருளையா, இலங்கையில் பிறந்து தனது 2 வயதில் தனது பெற்றோருடன் பிரித்தானியாவிற்கு இடம் பெயர்ந்தவர். லண்டனில் வளர்ந்து, 1986 இல் கேம்பிரிட்ஜ் பல்கலைக்கழகத்தில் இயற்கை விஞ்ஞானத்தில் பட்டம் பெற்ற அவர் இரண்டு தசாப்தங்களுக்கு மேலாக தகவற் தொழில்நுட்பத் துறையில், அதில் பாதிக்காலம் மென்பொருள் தயாரிப்பாளராக, இலங்கையிலும் வேறு நாடுகளிலும், பிரித்தானிய நிறுவனங்களிலும் பணியாற்றியவர். 2015 இல், நிரந்தரமாக யாழ்ப்பாணத்துக்குக் குடிபெயர்ந்து அங்கு சமூக, பொருளாதாரத் திட்டங்களில் தன்னை ஈடுபடுத்தி வருகிறார்.

நீண்டகால யுத்தத்தின் முடிவிற்கு பின்னர், போரினால் பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசங்களை மீளக்கட்டமைக்க வேண்டிய தேவை எழுந்துள்ளது. இனப்பிரச்சனைக்கு அரசியல் தீர்வு சாத்தியமாகாத நிலையில், மீள்கட்டுமானத்திற்கும் அபிவிருத்திக்கும் அரசிடமிருந்து போதுமான ஆதரவு கிடைக்காத சூழலே யதார்த்தமாகியிருக்கிறது. இந்நிலையில், வடக்கில் முனைப்படைந்து வரும் தொழில் முயற்சிகளையும் முயற்சியாளர்களையும் பலரதும் கவனத்திற்கு கொண்டுவருவதே 'வளரும் வடக்கு' எனும் இத் தொடரின் நோக்கமாகும். வடக்குப் பிரதேசத்தில் புலம்பெயர் சமூகத்தின் முதலீடு, புத்தாக்க தொழில் முனைப்புகள், வேலைவாய்ப்புகளை உருவாக்கும் எத்தனிப்புகள், தொழில் முனைவோரின் அனுபவப் பகிர்வு, முயற்சிகளின் தோல்விகளில் இருந்து கற்ற பாடம், வடக்கு பிரதேசத்தில் தனித்துவமாகக் காணப்படக்கூடிய பிரச்சனைகள், உலகளாவிய சமூகத்துடன் இணைந்து முயற்சிகளை வெற்றிகரமாக மாற்றக்கூடிய சந்தர்ப்பங்கள் போன்றவற்றை உள்ளடக்கியதாக இத்தொடர் அமையும். இத் தொடர் வடக்கில் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ள சமூக, பொருளாதார முயற்சிகளை விபரிப்பதோடு மட்டுமே நின்றவிடாது, அதன் தொடர்ச்சியான அசைவிற்குத் தேவையான முன்னெடுப்புகளின் சாத்தியம் குறித்தும் இலங்கையின் பொருளாதாரப் பின்னணியில் தரவுகளோடு ஆராய்கிறது. இது புதிய முயற்சியாளர்களுக்கு பாடமாக அமைவதோடு மேலும் பல முயற்சியாளர்களை வடக்கை நோக்கி வரவழைக்கும்.

தமிழில்: த. சிவதாசன்

நூலக நிறுவனம்: எதிர்காலத்திற்கான டிஜிட்டல் ஆவணகம்

புதுமையின் பிரகாசத்தால் குருடாக்கப்பட்டு சில வேளைகளில் நாம் பழைமையின் செங்கதிர்களைப் பார்க்கத்தவறிவிடுவதுண்டு. பிரகாசமான எதிர்காலம் கொண்டுவந்து குவிக்கப்போகிறது எனக் கருதி புதையல்களையும் செல்வத்தையும் நம்பி காலக்குழிகளில் மங்கிக்கிடக்கும் எமது ஆபரணங்களை மறந்துவிடுகிறோம். எல்லோரும் இத்தவறுகளை இழைக்கிறார்கள் என நான் கூறவரவில்லை. 1990 களில் பல அமெரிக்க நிறுவனங்கள் நமது வேம்பினதும்

மஞ்சளினதும் மகிமைகளை அறிந்து அவற்றினால் கொள்ளை இலாபமீட்டுவதற்காக அவற்றின் மீது காப்புரிமைகளைப் (Patent Rights) பதிந்துகொண்டன. இவ்வகையான மூலிகைகள் பல தென்னாசியாவில் பல்லாயிரமாண்டுகளாக பாரம்பரிய உணவுகளாகப் பவிக்கப்பட்டு வருபவை எனக் கூறி, இந்தியா நீதிமன்றம் சென்று அவற்றை மீட்டுக்கொண்டு வந்தது. 1995 இல் அமெரிக்க நிறுவனமொன்றிற்கு வழங்கப்பட்ட காப்புரிமை பற்றி, 2004 இல் பி.பி.சி. இன் செய்தித் தலைப்பு இப்படியிருந்தது:

“பூஞ்சணத் தொற்றின் நிவாரணியான வேம்பிலிருந்து தயாரிக்கப்பட்ட பதார்த்தம் தொடர்பாக ஐரோப்பியக் காப்புரிமை அலுவலகத்தின் மீது பதியப்பட்ட வழக்கில் பத்தாண்டுகளுக்குப் பின்னர் இந்தியாவுக்கு வெற்றி கிடைத்திருக்கிறது.”

இப்படியான பொருட்களும் பாவனைகளும் எமது மூதாதையர்களின் பாரம்பரிய, மரபுவழி உரிமைகள் என நிரூபிக்க எம்மிடம் ஆவணங்கள் இருக்கவேண்டும். இதைவிடவும் எத்தனையோ செல்வங்கள் இவ்வரலாற்றுப் புதையல்களில் சிக்குண்டு கிடக்கலாம். பாரம்பரியச் சமையல் முறைகள், மூலிகை மருத்துவம், சிகிச்சை முறைகள் மட்டுமல்லாது இன்னும்பல எண்ணற்ற எத்தனையோ விடயங்கள் துப்பறிபவர்களால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு தொழில்முனைவோர்களால் இலாபமீட்டப்படக் காத்திருக்கின்றனவோ தெரியாது. சுன் சூவின் ‘போர்க் கலை’, கௌதில்யரின் ‘அர்த்த சாஸ்திரம்’ மற்றும் சமீப காலத்து மக்கியாவெல்லியின் ‘இளவரசர்’ போன்ற நூல்களிலிருந்து மேற்கோள்களை எடுத்தியம்ப நமது நவீன முகாமைத்துவ ஞானிகள் விரும்புவார்கள். புராதன ஞானம் இன்னும் இன்றைய அதி நவீன நிறுவனங்களின் பிரயோகத்தில் இருக்கிறது. பழைமை இன்னும் காலாவதியாகவில்லை.

ஆவணங்களும், ஊடகங்களும் இழக்கப்படும் ஆபத்து கலாசாரம், பாரம்பரியத்திற்கு மட்டுமான அச்சுறுத்தலல்ல; வர்த்தக, சட்ட மற்றும் பட்டறிவுகளையும் சேர்த்தே இழக்கப்போகும் ஆபத்து அது.

துர்ப்பாக்கியமாக இந்த ஆபத்து இலங்கையில் 1981 இல் நிறைவேறியது. இலங்கையின் இனப்போர் ஆரம்பமாகிய காலத்தில் 97,000 அரிய நூல்களையும், ஆசியாவிலேயே அதிக மூலப்பிரதிகளையும் தேட்டமாகக் கொண்டிருந்த யாழ்ப்பாண பொதுசன நூலகம் தென்னிலங்கைச் சக்திகளால் எரிக்கப்பட்டது.

போரினால் துரத்தப்பட்ட மக்கள் மேலும் பல அரிய தேட்டங்களைக் விட்டு விட்டுத் தேவையானவற்றை மட்டுமே

எடுத்துக்கொண்டு ஓடினார்கள். நூல்களும், ஏடுகளும், மூலப்பிரதிகளுமென பல நூற்றுக்கணக்கான வருடங்கள் பழமையான தேட்டங்கள் போருக்கு இரையாகின. இடிபாடுகளில் சிக்கிக் கைவிடப்பட்ட சில இன்னமும் கறையான்களுக்குத் தீனியாகிக்கொண்டிருக்கலாம்.

போர்கள் தொடங்குவதும் நிறுத்தப்படுவதும் வழமை. ஆனால் சில இதர நடைமுறைகள் பல்லாண்டுகாலமாக நடைபெற்றவண்ணமிருக்கின்றன; புழுக்கள், பூச்சிகள், எலிகள், ஈரம், வெள்ளம், கவனமற்ற பராமரிப்பு, கவனமற்ற தேட்டக்காரர் என அவை பல. பரம்பரை பரம்பரையாகக் கைமாறப்பட்டு வந்த பல அரிய தேட்டங்கள் இடப்போதாமையாலோ அல்லது நாட்டின்மையினாலோ புதிய பரம்பரையினரால் கைவிடப்படும் நிலைமை ஏற்பட்டுள்ளது. பெட்டிகளில் அடைக்கப்பட்ட இத் தேட்டங்கள் மிக அமைதியாக குப்பை கூடங்களிலோ அல்லது எரிக்கான்களிலோ வீசப்படுகின்றன. சிலவிடங்களில் அரிய பொக்கிசங்கள் மேசை விரிப்புகளாகவோ அல்லது தூசி விரிப்புக்களாகவோ கோப்பி, தேநீர் சாயங்களால் கறைபட்டுக் கௌரவமிழக்கின்றன. இன்னும் சில, அரியதெனக் கௌரவம் பெறும் நவீன கண்ணாடிக் குவளைகளுக்கிடையே உரசாமல் பாதுகாக்கும் காவலர்களாக இருக்கின்றன.

யாழ்ப்பாண பொதுசன நூலகப் பேரழிவைப் போல் இன்னுமொன்று நடந்துவிடக்கூடாது என்பதை மனதில் கொண்டு சில இலங்கைத் தமிழர்களால் 2005 இல் ஆரம்பிக்கப்பட்டது நூலக நிறுவனம். ஆரம்பத்தில் டிஜிட்டல் கமெராக்களையும் ஸ்கானர்களையும் கொண்டு ஆவணங்களைப் பிரதி எடுத்துப் பதிவுகளைக்கிக் கொண்டனர். சில ஆவணங்கள் வாசிக்கப்பட்டு தட்டச்சு செய்யப்பட்டு கணினியில் சேமிக்கப்பட்டன. இப்போது, இக்கட்டுரை எழுதப்படும் தருணத்தில், 2.25 மில்லியன் பக்கங்களைப் பதிவுகளாகக் கொண்டு ‘நூலக நிறுவனம் (The Noolaham Foundation)’ என்ற பெயருடன் அது மிளிர்ந்து

தொன்மையான ஆவணங்களை மட்டுமல்லாது நவீன ஆவணங்களையும் நூலகம் சேகரித்து வருகிறது. அவை அச்சு, ஒளி, ஒலிப் பதிவுகள் அல்லது படங்களாகக்கூட இருக்கலாம். அத்தோடு பாரம்பரியக் கைத்தொழில், கைவினையாளர்களின் செயல்முறைகளை வலையொளியாகப் பதிவாக்கும் தனது சொந்த ஆவணத் தயாரிப்பு முயற்சிகளிலும் நூலகம் இப்போது இறங்கியிருக்கிறது.

நிற்கிறது. இலங்கைத் தமிழரின் கலாசார, வரலாற்று, அரசியல் ஆவணங்கள் மற்றும் இதர ஊடகப் பதிவுகளை எண்ணிமத் தேட்டத்தில் (digital archive) சேகரிப்பதற்கான முயற்சிகளை நூலகம் செய்து வருகிறது. அது மட்டுமல்லாது இத் தேட்டம் உலகம் முழுவதும் வாழும் மக்களைச் சென்றடைய வேண்டுமென்பதே அதன் குறிக்கோள். இதுபற்றிப் பேசும்போது கனடாவைச் சேர்ந்த நூலக நிறுவனத்தின் தொழில்நுட்ப இணைப்பாளர் நற்கீரன் எல். காந்தன் “எதை நாங்கள் ஆவணப்படுத்தினாலும் அவற்றின் காப்புரிமைகளை அனுசரித்து, அவற்றை மிகவும் குறைந்த காலத்தில் பயனாளிகளை அடையச்செய்ய வேண்டுமென்பதே எமது இலக்காகும். எண்ணிம இனம்காணலும், சென்றடையும் நூலக நிறுவனத்தின் தலையாய விழுமியங்கள் எனவே கருதுகிறோம். ஆவணகம் என்ற நவீனத் தொழில்நுட்பத்தளம் உலகின் பல பல்கலைக்கழகங்களாலும் அமைப்புக்களாலும் பரவலாகப் பாவிக்கப்படும் ஒன்று. ஆராய்ச்சி மற்றும் தனிப்பட்ட கற்கைகளுக்குத் தேவையான அனைத்து வாசிப்பு வளங்களையும் நாங்கள் இலவசமாக வழங்குகிறோம்” என்கிறார்.

யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள நூலக நிறுவனத்தின் அலுவலகத்திற்கு நான் சென்றபோது அங்கு அதன் முதன்மை இயக்கு அலுவலர் (Chief Operating Officer) திரு. சோமராஜ் குலசிங்கத்தைச் சந்தித்தேன். நூலகத்துடன் இணைவதற்கு முன்னரே சோமராஜ் நூலகத்தின் தரவுத் தேட்டங்களை, குறிப்பாக தமிழ் சட்ட நூல்களை, தன் கற்கைத் தேவைகளுக்காகப் பயன்படுத்தி வந்தவர். ஒக்ஸ்பாம், யூனிசெஃப் போன்ற சர்வதேச

அமைப்புகளில் பணியாற்றிய பல வருட அனுபவங்களுடன் இருந்த அவர் ஒரு நாள் “நூலக நிறுவனம் ஒரு முகாமையாளரைத் தேடுகிறது” என்ற விளம்பரத்தைப் பத்திரிகைகளில் பார்த்தார். அதற்கு விண்ணப்பித்ததன் பலனாக கடந்த ஒன்றரை வருடங்களாக அவர் இங்கு பணிபுரிந்து வருகிறார்.

பேசுவதற்காக அமர்வதற்கு முன்னர் சோமராஜ் நூலக அலுவலகத்தை ஒரு தடவை சுற்றிக் காட்டினார். யாழ். நகரத்தின் கொக்குவில் வடக்குப் பகுதியில் ஒரு பழைய வீட்டில் நூலக நிறுவனம் இருக்கிறது. மாட்டுத் தாள்களில் சுற்றப்பட்டு கவனமாகப் பராமரிக்கப்படும் பழைய செய்தித் தாள்கள் உட்பட பல அச்சுப் பதிவுகள் ஸ்கான் செய்வதற்காகத் தட்டுகளில் அடுக்கிவைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கணனிகள், கமெராக்கள், ஸ்கானர்களுடன் சம்பளப் பணியாளர்களும் தொண்டர்களும் இங்கு பணிபுரிகின்றனர். பெரும்பாலான எண்ணிம வேலைகள் இங்கு நடைபெற்றாலும் சில ஆவணங்களை, ஒரு சிறு ஆவணக்குழு, அவற்றின் உரிமையாளர்களது இடங்களுக்கு நேரில் சென்று ஆங்காங்கு வைத்தே ஸ்கான் மற்றும் ஒளிப்பதிவுகளைச் செய்கின்றது. தமது அரிய பொக்கிசங்களை இழந்துவிடக்கூடாது என அவற்றின் உரிமையாளர்கள் நினைப்பதனாலோ அல்லது போக்குவரத்து, கையாள்தல் காரணமாக அவை சேதமடைந்துவிடக் கூடாது என்பதற்காகவோ இந்நடைமுறை பின்பற்றப்படுகிறது.

சிலவேளைகளில் இக்குழுவிடம் கிடைத்தற்கரிய பொக்கிசத் தேட்டங்கள் சிக்குகின்றன. பலாலியிலுள்ள ஒரு நாட்டு வைத்தியர் தனது மருத்துவ ஏட்டோலைத் தேட்டத்தை ஸ்கான் செய்வதற்கென முழுமையாக ஒப்படைத்தார். இப்படியான பல அருமையான தேட்டங்கள் அவற்றின் உரிமையாளர்களின் மறைவிற்குப் பின் அக்கறையற்ற அவர்களின் பரம்பரையினரால் குப்பைகளென ஒதுக்கப்படவும் கூடும். யாழ். பல்கலைக்கழக நூலகத்தில் நூலக நிறுவனத்திற்கென

ஒரு சிறிய இடம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இங்கு கிடைக்கக்கூடிய அரிய நூல்கள் அவ்வலுவலகத்தில் பணிபுரியும் குழுவினால் ஸ்கான் செய்து பதிவேற்றப்படுகின்றன. வெளிநாடுகளிலும் நூலகத்தின் தொண்டர்கள் தாம் ஸ்கான் செய்யும் ஆவணங்களை நூலகத்தின் தேட்டத்திற்கு அனுப்பி வைக்கிறார்கள்.

மீள்சுழற்சி நிலையங்கள், நூலகங்கள் மற்றும் தனிப்பட்டவர்களின் தேட்டங்களிலிருந்து நூலகம் நூல்களைப் பெறுகிறது. சிலர் உரிமையாளர்கள் தமது தேட்டங்களை நூலகத்திற்குக் கடனாகக் கொடுத்து ஸ்கான் செய்தபின் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்கிறார்கள். சில வேளைகளில் அவர்கள் தாமாதவே தமது தேட்டங்களை ஸ்கான் செய்து மின்னஞ்சல் மூலம் நூலகத்திற்கு அனுப்பி வைக்கிறார்கள். உலகம் முழுவதிலும் பரந்து வாழும் மக்களால் தயாரிக்கப்பட்ட ஆவணங்களை நூலகம் வரவேற்கிறது. முடிந்தால் அவற்றை '400 dpi' நியமத்தில் ஸ்கான் செய்து 'noolahamfoundation@gmail.com' என்ற மின்னஞ்சலுக்கு அனுப்பி வைப்புகள். இப்படியாகக் கிடைக்கும் ஆவணங்கள் மிகவும் முக்கியமானவை எனக் கருதப்படும் பட்சத்தில் அவற்றை நூலகத்தின் நியமக் கட்டுப்பாடுகளுக்கேற்றவாறு எண்ணிமம் (digitize) செய்து பெற்றுக்கொள்ளும் வசதியை நூலகம் ஏற்படுத்திக் கொள்ளும்.

இதுவரை சேமிக்கப்பட்ட ஆவணங்களின் தொகை, அதிர்ச்சி தரும் வகையில், மிகப் பெரிது என்கிறார் சோமராஜ். இதுவரை 30,000 ஏட்டோலைகளே தமது தேட்டத்தில் இருக்குமென நூலகம் எதிர்பார்த்திருந்தது எனவும் ஆனால் அதன் இரண்டு மடங்கை விடவும் அதிகமான ஓலைகள் இப்போது தம்வசம் இருக்கின்றன எனவும் கூறுகிறார் சோமராஜ். பல நூற்றுக்கணக்கான வருடங்கள் தொன்மையான இவ்வோலைகள் சித்த மருத்துவம், சோதிடவியல், புராணங்கள் மற்றும் மாந்திரீகம் ஆகிய விடயங்களைக் கொண்டவையாகக் காணப்படுகின்றன. 'மாந்திரீகம்' என்ற சொல்லை நான் விக்கிபீடியாவில் பார்த்தபோது "மாந்திரீகம், 1985 இல் தயாரிக்கப்பட்ட மலையாள மொழி நகைச்சுவைப் படம்" என்ற ஒரு

விளக்கமே அங்கு பதிவாகி இருந்தது. மாந்திரீகம் பற்றிப் பதிவிடக்கூடிய ஒருவரைக் கண்டுபிடிக்க விக்கிபீடியாவினால் கூட முடியாமலிருக்கிறது என்பது ஆச்சரியம் தான். ஸ்கான் செய்யப்பட்ட சில ஏட்டோலைகள், எந்த ரகம் என்பதைக் கண்டுபிடிக்கவல்ல நிபுணர்கள் கிடைக்காமையால், இன்னும் அட்டவணைப்படுத்தப்படாமல் இருக்கின்றன.

தொன்மையான ஆவணங்களை மட்டுமல்லாது நவீன ஆவணங்களையும் நூலகம் சேகரித்து வருகிறது. அவை அச்சு, ஒளி, ஒலிப் பதிவுகள் அல்லது படங்களாகக்கூட இருக்கலாம். அத்தோடு பாரம்பரியக் கைத்தொழில், கைவினையாளர்களின் செயல்முறைகளை வலையொளியாகப் பதிவாக்கும் தனது சொந்த ஆவணத் தயாரிப்பு முயற்சிகளிலும் நூலகம் இப்போது இறங்கியிருக்கிறது.

சுருட்டுத் தொழில், சுண்ணாம்புத் தொழில், நெசவுத் தொழில் போன்ற பல பாரம்பரியக் கைத்தொழில்கள் பற்றிய படங்களையும் வலையொளிகளையும் பார்க்க விரும்பினால் :

https://commons.wikimedia.org/wiki/User:Noolaham_TamilWiki/Crafts_Documentatin

என்ற தொடுப்பைப் பாவிக்கவும். என்னைப்போன்ற சாதாரண, நுனிப்புல் மேய்பவர்களுக்கு மட்டுமல்ல தொழில் முனைவோர், கல்வியாளர்கள் பலருக்கும் இவை உத்வேகத்தைத் தரும்.

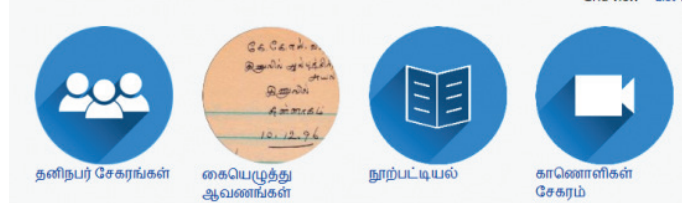
நூலகத்தின் இன்னுமொரு முக்கியமான செயற்பாடு, வாய்வழிக் கதைகளைப் பதிவுசெய்தல். இவர்களில் சிலர் புகழ் படைத்தவர்கள், சிலர் வயதில் முதியவர்கள், சிலர் அழிந்துவரும் கலைகள் மற்றும் பண்பாடுகள் பற்றிக் கூறுபவர்கள். இப்படியானவர்கள் பரிந்துரைக்கப்படும் பட்சத்தில் நூலகம் அவர்களை அணுகி அவர்களது உரையாடல்களைப் பதிவு செய்கிறது. சில வேளைகளில் இப்படியான சந்தர்ப்பங்கள் கைநழுவிப் போய்விடுவதுமுண்டு. ஒரு தடவை 90 வயதைத் தாண்டிய ஒரு நாட்டுக்கூத்துக் கலைஞரைச் சந்தித்து உரையாட சோமராஜின்

குழு முயற்சித்தது. அன்றைய நாள் அம் முதியவரால் பேச முடியாமற் போய்விட்டது. இன்னுமொரு நாள் அவர்கள் திரும்புவதற்கு முன் அம்முதியவர் காலமாகிவிட்டார். இருப்பினும் இப்படியான மேலும் பலரது ஒலி, ஒளிப்பதிவுகள் சேமிக்கப்பட்டுள்ளன.

யாழ். பொதுசன நூலக எரிப்பு போன்ற பேரழிவு மீண்டுமொரு தடவை நிகழாதிருக்க நூலகம் நான்கு காப்புப் பிரதிகளைப் (back up copies) பாதுகாப்பான இடங்களில் வைத்துப் பராமரிக்கிறது. நூலக அலுவலகம், யாழ்ப்பாண வங்கியொன்றிலுள்ள பாதுகாப்பறை, மற்றைய இரண்டும் வெளிநாடுகளில் என நான்கு வெவ்வேறு இடங்களில் அதன் தேட்டம் பாதுகாப்பாக வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏட்டோலைகளைக் ஸ்கான் செய்வதற்கான செலவை, இலண்டனிலுள்ள பிரித்தானிய நூலகம் பொறுப்பேற்றிருக்கிறது. இவ்வோலைகளின் பதிவுகளை பிரித்தானிய நூலகமே பாதுகாப்பாக வைத்திருக்கிறது. இது நொக்சல் கோட்டையில் தங்கத்தைச் சேமித்து வைப்பதற்குச் சமமானது. விரைவில் 'ஆகாயச்

சேமக்கலத்தில்' (The Cloud Server) தமது தேட்டங்களைச் உடனடிச் சேமிப்பாக (real time) சேமித்து வைக்க நூலகம் தயாராகி வருகிறது. இப்படியான பல் தளச் சேமிப்புக்கள் மூலம், இத் தேட்டங்கள் நிரந்தரமாக இழக்கப்படுவதற்கான சந்தர்ப்பங்களைக் குறைக்கலாமென்பது நம்பிக்கை.

இக் கட்டுரையை எழுதிக்கொண்டிருக்கும்போது நூலகம், ஏட்டோலைகள் - பத்திரிகைகள் - புத்தகங்கள் என 2.25 மில்லியன் பக்கங்களைக் ஸ்கான் செய்து முடித்துள்ளது. 8,000 பல்லாடகப் பதிவுகள் மற்றும் 300 இற்கும் மேலான வாய்வழிக் கதைகளின் பதிவுகள் என அதன் தேட்டம் விரிகின்றது. அதன் பல வருடச் செயற்பாடுகளில் 250 இற்கும் மேலான தொண்டர்கள் பணியாற்றி வந்திருக்கிறார்கள். 500 இற்கும் மேற்பட்ட புரவலர்களும் அமைப்புகளும் பண உதவி செய்திருக்கிறார்கள். 1,000

இற்கும் மேற்பட்டவர்கள் தமிழ் இலக்கியம் மற்றும் இதர தமது தேட்டங்களைத் தானம் செய்திருக்கிறார்கள்.

நூலகத்திற்கான நிதி பல தளங்களிலிருந்தும் கிடைக்கிறது. தமிழ் அமைப்புகள், தனிப்பட்டவர்கள், பிரித்தானிய நூலகம் போன்ற ஸ்தாபனங்களும் பிரதான புரவலர்களாக இருந்து வருகின்றனர். நூலகத் திட்டத்திற்கு தமது நேரத்தைக் காணிக்கையாக்கும் பல நூற்றுக்கணக்கான தொண்டர்களின் உதவி அதன் செலவை வெகுவாகக் குறைத்து வைத்திருக்கிறது. இருந்தும் நூலகத்திற்கு மேலும் பண உதவி தேவையாகவிருக்கிறது. எண்ணிம மாற்றம், எண்ணிமத் தேட்டம், வாய்வழிக் கதைப் பதிவுகள், நடப்பு நிகழ்வுகளின் பதிவுகள் எனப் பல சேவைகளை நற்கீரன் பரிந்துரைத்துள்ளார். அவரது பட்டியல் இன்னும் நீண்டது. அவரின் கூற்று:

“பெரும்பாலான நூலகத்தின் பங்களிப்புகள் சிறிய தொகைகளாக (10 பவுண்ட்டுகள் / 10 டொலர்கள்) ஆதரவாளர்களிடமிருந்து கிடைக்கின்றன. இப்போது நாம் உருவாக்கியுள்ள நூலகம் சமூக ஆதரவுடனானது. ஆனால் நிரந்தர நன்கொடையுடன் கூடிய ஒரு நிதிய அமைப்பாக நிறுவனப்படுத்தப்படுவதன் மூலமே நூலகம் பலப்படுத்தப்பட முடியும். நிலையான நிறுவனமாக நூலகம் தக்கவைக்கப்படுவதற்கு பின்வரும் தேவைகள் அவசியம்:

1. நிதி
2. சமூகம் (தொண்டர்கள், விடயதானம் செய்பவர்கள், ஆதரவாளர்கள், பணியாளர்கள்)
3. நிபுணத்துவம், தொழில்நுட்பம்”

நூலகத்தின் எதிர்காலத் திட்டங்கள் என்னவாகவிருக்குமென நான் சோமராஜ், நற்கீரன் இருவரிடமும்

கேட்டேன். அவர்களது பதில்கள் இப்படியிருந்தன:

“தற்போது மாதமொன்றிற்கு 40,000 பக்கங்கள் அல்லது 1,500 ஆவணங்களையே எம்மால் எண்ணிமப்படுத்தக்கூடியதாக இருக்கிறது. இதை மூன்று மடங்காக அதிகரிக்க விரும்புகிறோம். இதைச் சாதிக்க மேலதிக நிதி, பணியாளர் மற்றும் சாதனங்கள் தேவை.

‘ஆகாயச் சேமக்கல’ த்திலிருந்து (cloud storage stack) சுய இணைப்புத் தரவாட்சித் (linked data discovery) தளத்திற்கு ஆவணங்களும் பல்லுடகப் பதிவுகளும் மாற்றீடு செய்யப்பட ஏதுவான தொழிநுட்ப முன்னேற்றம் அவசியம்.

கிழக்கிலும் மலையகத்திலும் நூலகத்தின் நிரந்தரக் கிளைகள் அமைக்கப்படவேண்டும்.

எமது பல்லுடகக் களப் பிரிவு (வாய்வழிக் கதைகள், ஒளிப்படம், வலையொளிப் பதிவுகள்) எழுத்துரு தவிர்த்த, வாய்வழி, காட்சி மற்றும் மறைமுக அறிவுத் தளங்களையும் (nontextual, oral, visual and tacit knowledge bases) உள்ளடக்கும் வகையில் விரிவாக்கம் பெறவேண்டும்.”

நூலகம் தனது சேவைகளை விஸ்தரிக்க இதர திட்டங்களையும் வைத்திருக்கிறது. தமது தேட்டங்களைப் பயன்படுத்தி பல கற்கையியல் ஆய்வுத் திட்டங்களை முன்னெடுக்கவும் அது தீர்மானித்துள்ளது. இரண்டு இணையத் தளங்கள் மூலம் நூலகம் தற்போது தனது சேவைகளை வழங்கி வருகிறது. இரண்டிலுமாக மாதமொன்றிற்கு 33,000 பயனாளர்களையும் 375,000 பார்வைகளையும் அது தம்வசம் ஈர்த்து வருகிறது.

அவற்றுக்கான இணைப்புகள்:

1. <http://aavanaham.org/> (படங்கள், பல்லுடகப் பதிவுகள், வாய்வழி உரையாடல் பதிவுகள்)
2. <http://www.noolaham.org/> (எழுத்துரு சார்ந்த பதிவுகள்)

நூலகம் ஒரு வர்த்தக நிறுவனமல்ல ஆனால் அதுவும் சாத்தியப்படலாம்.

புலம்பெயர் தமிழர்களுக்கும் அவர்களது தாயகத்திற்குமிடையேயான தொடர்புகள் பரம்பரை விரிவாக்கத்தினால் நலிவடைந்து போகும் காலத்தில், பாரம்பரியத்துடன் ஒரு நிரந்தர இணைப்பை ஏற்படுத்துவதில் பலர் விருப்பம் காட்டலாம். தமது பெற்றோர்களின், தாத்தா பாட்டிகளின் கிராமிய வரலாறுகளை வாய்வழிக் கதைகளாகவும் வலையொளிகளாகவும் கேட்டு, பார்த்து மகிழ புலம்பெயர்ந்தோருக்கு சந்தர்ப்பங்களை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதன் மூலம் நூலகம் பெரு வருமானத்தையும் ஈட்ட முடியும்.

நூலகம் ஒரு தகவல் மலையையே உருவாக்கி வருகிறது. தமிழரது கலாசார, பாரம்பரியப் பொக்கிசங்களைத் தேடிச் சேர்த்து பொதுமக்களுக்கு இலவசமாகக் காட்சிப்படுத்துகிறது. இவற்றைத் தேடிக் கண்டுபிடித்து பணம் பண்ணக்கூடிய திறமை உள்ளவர்களுக்கு நிறைய வியாபாரச் சந்தர்ப்பங்கள் காத்திருக்கின்றன. நூலகத்தின் 2.5 மில்லியன் பக்கங்கள் மற்றும் வளரும் ஆவணப்பதிவுகள், பல்லுடகங்கள் எனப் பலவற்றில் மறைந்து கிடக்கும் விடயங்களைப் பணமாக்கும் உத்திகளைத் தெரிந்தவர்கள் பயன்பெறுவார்கள். மற்றவர்களுக்கு பல மணித்தியால வாசிப்பு, காட்சி என விரிந்துறையும் உலகத்தின் ஆனந்த அனுபவம் விருந்தாக அமையலாம். என்னைப்போல, தமிழ் விளங்காத ஒருவருக்கே, படங்களையும் வலையொளிகளையும் பார்ப்பது ஆனந்தமான அனுபவமாக இருக்கிறது.

நூலகத்துடன் தொடர்புகொள்ள :
திரு. சோமராஜ் அவர்களுடன்
noolahamfoundation@gmail.com என்ற
மின்னஞ்சலில் தொடர்புகொள்ள முடியும்

மேலதிக தகவல்களை <http://noolahamfoundation.org> என்ற நூலகத்தின் இணையத்தளம் மூலமும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

இக் கட்டுரை 27 செப்டெம்பர் 2019 அன்று ‘லங்கா பிஸ்னஸ் ஒன்லைன்’ தளத்தில் வெளியானது.

வடக்கின் பொருளாதார மறுமலர்ச்சி : அரசு, தனியார், புலம்பெயர்ந்தோரின் போதாமை

பல தசாப்தங்களைக் காவுகொண்டு 2009 இல் முடிவுக்கு வந்த இனப்போர் முடிந்து 7 வருடங்களாகியும் வடக்கின் பணியுருவாக்க முயற்சிகள் இன்னும் விவசாயம் மற்றும் பாரம்பரியத் தொழில்களோடு மட்டுமே நின்றுவிடுகின்றன. இது சிலருக்கு “ஏதோ எம் பங்கிற்கு செய்கிறோம்” என்ற எண்ணத்தையும்; இன்னும் சிலருக்கோ போருக்கு முன்னான இலட்சியக் கற்பனா பூமியைத் தாம் நிறுவிவிடப் போகிறோம் என்ற துடிப்பையும் கொடுக்கலாம். என்ன இருந்தாலும் விவசாயம், கைத்தொழில்கள் மட்டும் போதாது. இலட்சிய பூமி மீதான காதல் எங்கிருந்து வருகிறது என்பதை என்னால் ஓரளவு புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. கிராமியச் சூழலின் ஏகாந்த வாழ்வு எனக்கும் பிடிக்கும்.

நித்திய ஒளியும், தெளிந்த தண்ணீரும் கூடிய இயற்கையால் வளப்படுத்தப்பட்ட ஐந்து ஏக்கர் நிலம் ஆனந்தம் தரக்கூடியது தான். கத்தரி, வெண்டி, வெங்காயம், உள்ளி, பாகற்காய், உருளைக் கிழங்கு, மாம்பழத்துடன் ஒரு குளிரூட்டப்பட்ட பங்களா எனக்கும் விருப்பமானதே. வைஃபை, கேபிள் ரி.வி., அவசர மின்பிறப்பாக்கி, மினுங்கும் சமையலறை, மைக்கிரோவேவ், ஹலோஜென் வெதுப்பி, சுடு நீர், பவர் ஷவர், ஃப்ளஷிங் ரொய்லெட் ஆகியன இருப்பின், அதைவிட வேறென்ன வேண்டும்?

யாழ்ப்பாணக் கிணறு

என் மனச்சாட்சிக்கு எட்டாத தூரத்தில் கொலை செய்யப்பட்டு கழுவித் துடைத்துப் பொதிசெய்யப்பட்ட கோழியை அல்லது ஆட்டிறைச்சியை கீல்ஸ் அல்லது கார்கில்ஸ் அங்காடியிலிருந்து ஒரு சிறுதூர சைக்கிள் ஓட்டத்தில் பெற்றுவிடலாம். என்னைவிடத் துணிந்த ஒருவரைக் கொண்டு பணையேறிப் பனம்பழத்தைப் பிடுங்கவோ அல்லது தாகம் தீர்க்கும் காலைப் பதநீர் அல்லது மாலைக் கள்ளையோ விரும்பிய வகையில் பெற்றும் கொள்ளலாம். மடியில் கொஞ்ச குழந்தைகளுடன் இவ்வீடு எனது சொர்க்கமாகிவிடும். தூர்ப்பாக்கியமாக இந்த இலட்சிய, கிராமிய வாழ்வு மிகவும் செலவு நிறைந்தது.

கவிஞரும் மகாத்மா காந்தியின் சிநேகிதியுமான சரோஜினி நாயுடு ஒரு தடவை காந்தியிடம் “உங்களை வறுமையில் வைத்திருக்கவென நாங்கள் நாளொன்றுக்கு எவ்வளவு செலவு செய்கிறோமென்பது உங்களுக்குத் தெரியுமா?” எனக் கடிந்து கொண்டார். ஒரு சாதாரண சிறிய விவசாயிக்கு, இலட்சிய வாழ்வு மிகவும் அன்னியமான ஒன்று. அது கடினமான, நிலையற்ற, வரும்படியற்ற ஒன்று. காலநிலை, கிருமிகள், நோய் நொடி, கந்துவட்டிக்காரர், குத்தகைக்காரர், அரசியல்வாதிகள் எனப் பலரின் பாதிப்புகளுக்கு உள்ளாகுபவர் விவசாயிகள். பலவகையான உணவு

மோகங்களும் அவர்களைப் பாதிக்கின்றன.

சமீபத்தில் ஒரு விவசாயி நண்பர் இப்படியான பாதிப்புக்குள்ளாகிப் பெரு நஷ்டமடைந்தார். இயற்கை விவசாய முறை மூலம் அவர் உற்பத்தி செய்த மரக்கறி, அவற்றைக் கொள்முதல் செய்யும் மொத்த வியாபாரியால் தீர்மானிக்கப்பட்ட அளவை (size) விடப் பெரிதாகிவிட்டது. இதனால் அவ் வியாபாரியின் தட்டில் ஒதுக்கப்பட்ட இடத்தில் இம்மரக்கறியை வைக்கமுடியாமல் போய்விட்டது. இதனால் அவரது மரக்கறி வீதியோர மலிவு விற்பனைக் கடையை அடைந்து மிகவும் நட்டத்தில் விற்கப்பட நேர்ந்தது.

இலங்கை மத்திய வங்கியின் தரவுகள் மூன்று முக்கியப் பொருளாதாரத் துறைகளை இனம் காட்டுகின்றன. 1). சேவைகள் (கணக்காளர் முதல் Zumba போதனையாளர் வரை) : தொழில்துறைகளை விட 3.3 மடங்கு திறன்மிக்கது. 2). தொழில் துறை (பண்ட உற்பத்தி) : விவசாயத்தை விட 3.0 மடங்கு திறன்மிக்கது. ஒப்பீட்டளவில் ஒரு கணக்காளரைப் போல் வருமானமீட்ட விவசாயி ஒருவர் 3.3 நாட்கள் கடினமாக உழைக்கவேண்டியிருக்கிறது. இதனால் விவசாயத்தால் பெறப்படும் வருமானம், தொழில் துறைகள் மற்றும் சேவைகள் துறைகளை விடவும் மிக மிகக் குறைவானது.

விவசாயம் எமது நாட்டின் முதுகெலும்பு என்பதை நான் மறுக்கவில்லை என்பதோடு அது மதிக்கப்பட வேண்டுமென்பதையும் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். முதாலாவதாக, நாம் உண்ணும் உணவைத் தருவது விவசாயமென்பதால் அது முக்கியமானது. அடுத்தது நாம் உற்பத்தி செய்யாத உணவுகளைப் பெரும் செலவில் நாம் இறக்குமதி செய்தாக வேண்டும். அது மட்டுமல்லாது இவ்வகையான சிறு வருமானங்களில் தங்கியிருக்கும் பலருக்கு அது வாழ்வியமளிக்கிறது. இத் தொழில் பலரது தேர்வல்ல, மாறாக அவர்கள் மீது திணிக்கப்பட்ட ஒன்று. கப்பலில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் 'வாழ்வுப்

படகுகள்' (lifeboats) விருப்பினால் அங்கு வைக்கப்படுவதில்லை. தத்தளிக்கும் உயிர்களைக் காப்பாற்றுவதே அவற்றின் தேவை. சந்தர்ப்பம் கிடைத்ததும் அதிலிருந்தும் இறங்கிக் கொள்வதே முதற் கடமை. அப்படி இறங்கிக்கொள்ளாவிட்டால் அவரது வாழ்நாள் முழுவதும் அப்படகிலேயே கழியும்.

எம்மில் பலர் தொழில் முகவர்களல்லர். இலண்டனிலோ, நியூ யோர்க்கிலோ, கொழும்பிலோ அல்லது யாழ்ப்பாணத்திலோ வாழ்ந்தாலும் அவர்கள் நேரடியாகப் பணிகளை உருவாக்குவதில்லை. பெரும்பாலானோர் ஏனையோர் உருவாக்கிய தொழில் துறைகளில்தான் பணிகளைப் பெற முயற்சிக்கிறார்கள். தமக்குக் கிடைக்கும் முதல் சந்தர்ப்பத்தை அவர்கள் இறுகப்பிடித்துக் கொள்கிறார்கள். போர் முடிந்து ஏழு வருடங்களாகியும் வடக்கில் வேலைகளைப் பெறுவதற்கான சந்தர்ப்பங்கள் அரிதாகவே உள்ளன.

பெப்ரவரி 2017 இல் கொழும்பின் பிரகாசமான ஐந்து நட்சத்திர ஓட்டல்களில் ஒன்று யாழ்ப்பாணத்தில் 'யாழ். தீனித் திருவிழா (Jaffna Food Festival - JFF)' ஒன்றை நடத்தியது. என் வாழ்வில் நான் அருந்திய மிகச் சிறந்த கள்ளு இங்கு தான் கிடைத்தது. நான் முதலில் அருந்திய கள், முல்லைத்தீவில், சைக்கிள் ஒன்றின் பிற்புறத்தில் கட்டப்பட்ட பிளாஸ்டிக் கொள்கலத்தில் தெருவோரத்தில் வைத்து விநியோகிக்கப்பட்டிருந்தது. இது ஒரு சட்டபூர்வமற்ற நடைமுறைபோல் தோற்றமளித்தாலும் வடக்கில் கள் இறக்குபவரிடமிருந்து கள் விற்பவருக்கு கள்ளைக் கொண்டு சேர்க்கும் இந்நடைமுறை மிகவும் சாதாரணமென்பதைப் பிறகு அறிந்துகொண்டேன். ஆனால் யாழ்ப்பாணத் தீனித் திருவிழாவில் தீனிகளும் பானங்களும் காட்சிப்படுத்தப்பட்டிருந்த விதம் மிகவும் மெச்சத்தக்க ஒன்று. ஆனால் யாழ்ப்பாணத்துப் பொருட்களுக்கு இவ் அதிஷ்டம் கிட்டவில்லை. பாரம்பரியக் கைவினைப் பொருட்களும் தீனிகளும் ஏமாற்றம் தருபனவாக இருந்தன.

வட மாகாணத் தொழில் முகவர்களை ஊக்குவிப்பதற்காக மார்ச் 2017 இல் ஏற்றுமதி அபிவிருத்திச் சபை (Export Development Board - EDB) யாழ். கச்சேரிக்கு வந்திருந்தது.

வடக்கில் தொழில் முனைவோர் எப்படியான பண்டங்களை உற்பத்தி செய்ய முயற்சிக்க வேண்டும் என்பதைக் காட்சிப்படுத்தும் வகையில் கைவினைப் பொருட்கள், உறையவைக்கப்பட்ட மீன், கடந்தாழை, தயிர், நெய் ஆகியவற்றை அதிகாரிகள் காட்சிக்கு வைத்திருந்தார்கள். அடுத்த ஏப்ரல் மாதத்தில், சிங்கள - தமிழ் புத்தாண்டை முன்னிட்டு, இதே கச்சேரி வளாகத்தில் கைவினைப் பொருட்கள், சிற்றுண்டிகள் போன்ற பண்டங்களை மேலும் பெரிய அளவில் காட்சிப்படுத்தினார்கள்.

இந்தத் தடவை தொழில் முனைவோரை ஊக்கப்படுத்துவதற்குப் பதில், எதிர்வரும் பண்டிகை காலத்தைக் கொண்டாடும் முகமாக இப்பண்டங்களை விற்பதே அவர்களின் நோக்கமாக இருந்தது. இங்கு நெடுந்தீவைச் சேர்ந்த ஒரு இளம்பெண் தானே வடிவமைத்து கடற் சிப்பிகளில் உருவாக்கிய வான்கோழிகளை தலா ரூ. 250 இற்கு விற்பார். அவருடைய திறமையும் துணிச்சலும் எனக்கு மகிழ்ச்சியைத் தந்தன.

இருப்பினும் இப்படியான பொருட்களின் விற்பனையால் அவர் பணக்காரியாகிவிடப் போவதோ அல்லது அலைகளைத் தாண்டி

அவளது தீவுக்கு வேலை தேடி ஆட்களைக் கொண்டுவரப் போவதோ இல்லை.

பெருந்தொகையான வருமானத்தைச் சம்பாதிக்கவேண்டுமானால் இவரைப் போல் கூர்மையான கண்களையும், ஸ்திரமான கைகளையும் கொண்ட பெண்களுக்கு வேலை கொடுத்து எலெக்ரோனிக் பண்டங்கள் போன்றவற்றை உற்பத்தி செய்ய முன்வருவதே நாம் செய்யவேண்டிய பணி. வடக்கின் நம்பிக்கை விவசாயமும் கைவினைப் பொருட்களும் மட்டுமே என

எம்மில் பலர் தொழில் முகவர்களல்லர். சுவண்டனிலோ, நியூ யோர்க்கிலோ, கொழும்பிலோ அல்லது யாழ்ப்பாணத் திலோ வாழ்ந்தாலும் அவர்கள் நேரடியாகப் பணிகளை உருவாக்குவதில்லை. பெரும்பாலானோர் ஏனையோர் உருவாக்கிய தொழில் துறைகளில்தான் பணிகளைப் பெற முயற்சிக்கிறார்கள். தமக்குக் கிடைக்கும் முதல் சந்தர்ப்பத்தை அவர்கள் சீறுகப்பிடித்துக் கொள்கிறார்கள். போர் முடிந்து ஏழு வருடங்களாகியும் வடக்கில் வேலைகளைப் பெறுவதற்கான சந்தர்ப்பங்கள் அரிதாகவே உள்ளன.

யாழ் தீனித் திருவிழா மற்றும் ஏற்றுமதி அபிவிருத்திச் சபை போன்றவை காட்ட முயற்சிக்கலாம். பாரம்பரியத் தொழில்களால் மட்டுமே வடக்கில் மீளெழுச்சி ஏற்பட முடியுமென்பதில் எனக்கு நம்பிக்கை இல்லை. வடக்கின் முன்னேற்றத்திற்கான சிறப்பான சந்தர்ப்பங்களைக் கொண்டுவரக்கூடியவை உற்பத்தி மற்றும் சேவைத் துறைகளே. சிறந்த வருமானத்தைப் பெறும் கட்டடக் கலைஞர், மென்பொருள் எந்திரிகள் முதல் வறுமையில் வாடும் தெருக்கூட்டுபவர்கள் வரை சேவைத் துறையில் அடங்குகிறார்கள். கணிசமான சம்பளம் கொடுக்கப்படுவதுடன் பணியாளர்களை நன்றாக நடத்தி சிறப்பாக நிர்வகிக்கப்படும் தொழிற்சாலைகள் முதல் வியர்வையைக் காசாக்கும் தொழில்கள் வரை உற்பத்தித்துறையில் அடங்குகின்றன.

வீதியோரக் கள் விற்பனை - முல்லைத்தீவு

வறுமையில் உழலவைக்கும் தோட்டி வேலைகளை விட அதிக வருவாய் தரும் சிறந்த வேலைகளே எமக்குத் தேவை என்பதில் மாற்றுக் கருத்தில்லை. மாதா மாதம் ஸ்திரமான வருமானத்தைத் தரும் பணிகள் தான் வடக்கில் பெரும்பாலானவர்களின் பைகளை நிரப்ப வல்லன. வடக்கின் பொருளாதாரத்தை மீளருவாக்கம் செய்யவல்ல இவ்வகையான பணிகளே உழைப்பவரின் கைகளில் காசைத் திணிக்கும் என்ற நெறிமுறையை அப்போதுதான் மக்கள் உணர்ந்து கொள்வார்கள். வரலாற்றின் இன்றைய தருணத்தில் இப்படியான சிறந்த பணியுற்பத்திக்கான சந்தர்ப்பங்கள் வடக்கில் மிகவும் அரிதாக இருப்பதாகவே தெரிகிறது. பல தசாப்தப் போரினால் தனிமைப்படுத்தப்பட்ட வடக்கின் பூர்வீகத் தொழில் முனைவோருக்கு இப்படியான சிறந்த பணிகளை உருவாக்குவதற்கான அனுபவமோ அல்லது அவற்றுக்கான சந்தைகளை அடையும் ஆற்றலோ இல்லை. இந்தவிடத்தில் அனுபவமும் குறிப்பாக சந்தைகளைக் கண்டறியும் திறனும், கூடவே பண பலமும் புலம்பெயர்ந்தோரிடம் மட்டுமே இருக்கிறது என்பதை அவர்கள் உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும்.

கடந்த இரண்டு வருடங்களில் கொழும்பைத் தளமாகக் கொண்ட தொழில் முனைவோர் ஒருவர் யாழ்ப்பாணத்தில் ஒரு ஆடைத் தொழிற்சாலை ஒன்றை நிறுவியிருக்கிறார். ஆடைத் தொழிலில் அவருக்கு முன்னனுபவம் எதுவும் இல்லாதிருந்துங்கூட உள்ளூர்ப் பெண்களுக்கு வேலை வழங்குவதற்காக தனது சமூகக் கடமையாக இதைச் செய்திருக்கிறார். அதிநவீன எந்திரங்களைக் கொண்ட இவ்வாலையில் ஒரே நேரத்தில் சில நூறு பேர் வரை பயிற்சியிலோ பணியிலோ ஈடுபடலாம். இருப்பினும் அதன் உற்பத்தித் திறனுக்கேற்ற தேவைகள் இல்லாமையால், ஏனோ தானோ என்று இயங்கிக்கொண்டிருக்கிறது.

போதுமான சந்தைப் பரிச்சயமுள்ள ஒரு கொழும்பு வாழ் தொழில் முனைவராலேயே தன் உற்பத்திகளுக்கான சந்தையைக் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லையெனில் புதிதாக ஆரம்பிக்கும் வடக்கு வியாபாரியின் நிலை என்னவாக இருக்கும்? எப்படியாவது வடக்கின் தொழில் முனைவோர், உற்பத்தியில் தமது சாகசங்களைக் காட்டுவர் என்ற நம்பிக்கை இருந்தாலும் அதற்கான காலம் இன்னும் கனியவில்லை. இப்போதைக்கு இப்படியான சந்தர்ப்பங்கள் தெற்கில் ஏற்கெனவே இயங்கு நிலையுலிருக்கும் நிறுவனங்கள் மற்றும் புலம்பெயர்ந்தோர் மூலமாகவே கொண்டுவரப்பட முடியும். ஏற்கெனவே தங்களுக்கான சந்தைகளை ஏற்படுத்தி வைத்திருக்கும், நுகர்வோர் தளங்களை உருவாக்கி வைத்திருக்கும் நிறுவனங்களால் மட்டுமே நல்ல வேலைகளையும் உற்பத்தி செய்ய முடியும்.

தமக்கு அரசு உத்தியோகங்கள் வேண்டுமென்று கோரி சில வேலையற்ற பட்டதாரிகள் மார்ச் 2017 இல், யாழ். கச்சேரி முன்றலில் எதிர்ப்பு நடவடிக்கையொன்றைப் பல வாரங்களுக்கு நடத்தினார்கள். போராட்டம் நடத்தும், ஓரளவு ஆங்கிலம் பேசக்கூடிய மூவரிடம் “ஏன் நீங்கள் அரசாங்க வேலைகளைக் கோருகிறீர்கள்?” என

நான் கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள் கூறிய பதில் : அரச வேலைகள் (1) பாதுகாப்பானவை (2) இலகுவானவை (3) ஓய்வூதியம் தருபவை (4) நல்ல சீதனம் பெற்றுத் தருபவை! அது மட்டுமல்ல, அரசாங்கத்திடம் போதுமானளவு வெற்றிடங்கள் இருக்கின்றன எனவும் அவற்றை வேண்டுமென்றே தமக்குத் தர அரசாங்கம் மறுக்கிறது எனவும் அவர்கள் தீர்க்கமாக நம்புகிறார்கள். இவ் வேலைகளை அரசாங்கம் மந்திரித்துக் கொடுக்கிறது என அவர்கள் நம்புகிறார்கள் எனவே நம்பவேண்டியிருக்கிறது.

சிப்பியில் வான்கோழி

அரச புள்ளி விபரங்களின்படி, கடந்த 10 வருடங்களில் அரச உத்தியோகங்கள் 40% ஆல் உயர்ந்திருக்கின்றன. அதே வேளை, இதே காலத்தில் நாட்டின் சனத்தொகை 6% ஆல் மட்டுமே அதிகரித்திருக்கிறது. நாட்டின் சனத்தொகையில் 6 மடங்குகளால் அரச உத்தியோகங்கள் அதிகரிக்குமாயின் இது நிச்சயம் ஒரு வெடிக்கப்போகும் குமிழேயாகும். அப்படி வெடிக்காவிட்டால் அது அமுக்கப்பட்டு சிறிதாக்கப்பட வேண்டிய ஒன்று. ஒரு 25 வயதுப் பட்டதாரி அடுத்த சில தசாப்தங்களுக்கு அரச வேலையொன்றைத் தேடி ஓடுவாராகில் அரச உத்தியோகம் நிச்சயம் பாதுகாப்பற்ற ஒன்றுதான்.

இப்பட்டதாரிகள் கச்சேரிக்கு வெளியே ஆர்ப்பாட்டத்தில் ஈடுபட்ட நாளொன்றில் தான் கச்சேரிக்கு உள்ளே ஏற்றுமதி அபிவிருத்திச் சபையும் தனது கைவினைக் காட்சிப்படுத்தலைச் செய்திருந்தது. ஆர்ப்பாட்டக்காரரை ஒருவாறு விலத்திக்கொண்டு நான் உள்ளே சென்று பண்டங்களைப் பார்வையிட்டுக்கொண்டிருந்தபோது எனக்கு ஒரு யோசனை வந்தது. “வெளியே நின்று ஆர்ப்பாட்டம் செய்யும் வேலையில்லாப் பட்டதாரிகள் காட்சிப்படுத்தப்பட்ட உற்பத்திப் பண்டங்களைப் பார்த்திருப்பார்களா?” அனைத்து பாரம்பரியப் பண்டங்களையும் பார்த்த பின்னர் தான், ஏன் இந்தப் பட்டதாரிகள் அரச உத்தியோகத்திற்காக அலைகிறார்கள் என்பது ஓரளவு துலங்கியது.

யாழ்ப்பாணத்தில் ஆடைத் தொழிற்சாலை

வடக்கின் பொருளாதார மறுமலர்ச்சி தனியார் துறை மூலம் தான் உருவாக்கப்பட வேண்டும். நல்ல வேலைகளைத் துரிதமாகக் குறுகிய காலத்தில் வடக்கினால் உற்பத்தி செய்துவிட முடியாது.

தெற்கிலுள்ள ஸ்திரமான நிறுவனங்கள் மூலமாகவோ அல்லது புலம்பெயர்ந்தவர்கள் மூலமாக இங்கு கொண்டுவரப்பட்ட நிறுவனங்கள் மூலமாகவோ மட்டுமே இப்போதைக்கு இவ்வேலைகள் வடக்கிற்குக் கொண்டுவரப்பட முடியும். யாழ்ப்பாணத்திற்கோ அல்லது வடக்கிற்கோ வராமல், நிறுவனங்களால் அதிக இலாபத்தை ஈட்டவோ அல்லது குறைந்த நட்டத்தை ஈட்டவோ முடியும். உடனடி இலாபத்தினாலும் குறுங்கால வருவாயாலும் ஈர்க்கப்படாத தொழில் முகவர்களுக்கு இது ஒரு அரிய சந்தர்ப்பம். செழிப்புப் பரவலாக்கப்படும்போது ஸ்திரம் நிலைகொள்கிறது. இதுவே சாதாரண பிரஜைகளுக்கும் தொழில்முனைவோருக்கும் ஏன் நாட்டிற்கும் செழிப்பையும் ஸ்திரத்தையும் கொண்டுவரும்.

போர் முடிவுற்று ஏழு வருடங்கள் பொறுமையோடு காத்திருக்கும் வடக்கிற்கு இவ்வேலைகள் விரைவாகக் கொண்டுவரப்பட வேண்டும். வேலைகளை உருவாக்குவது அரசின் வேலை அல்ல. தனியார் துறையை அபிவிருத்தி செய்வதன் மூலமும், புலம்பெயர்ந்தோரது முதலீடுகளை ஊக்குவிப்பதன் மூலமும் வடக்கில் நிலையான பொருளாதார மறுமலர்ச்சி ஏற்படும். தனியார் துறையினதும், ஊருடனும் உறவுடனும் பிணைப்பைப் பேண விரும்பும் புலம்பெயர்ந்தோரினதும் பொறுப்புணர்வு மூலமே இதைச் சாதிக்க முடியும். இதுவரை, சில தவிர்ப்புகளுடன் அரசாங்கமும், தனியார் துறையும், புலம் பெயர்ந்தோரும் மிகவும் ஏமாற்றத்தையே தந்திருக்கின்றனர்.

இக்கட்டுரை ஏப்ரல் 18, 2017 இல் லங்கா பிசினஸ் ஒன்லைன் பத்திரிகையில் வெளிவந்தது.

பரமு புஷ்பரடணம்

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் சிரேஷ்ட பேராசிரியரான பரமு புஷ்பரடணம் அவர்கள், தனது இளமாணி மற்றும் முதுமாணிப் பட்டத்தை யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்திலும், கலாநிதிப் பட்டத்தைத் தஞ்சாவூர் பல்கலைக்கழகத்திலும் பெற்றுக்கொண்டார். இவர் எழுதிய பதினைந்து நூல்களில் நான்கு நூல்கள் இலங்கை அரசின் சாகித்திய மண்டலப் பரிசையும், மூன்று நூல்கள் மாகாண சாகித்திய மண்டலப் பரிசையும் பெற்றன. இவர் 82இற்கும் மேற்பட்ட தேசிய, சர்வதேச ரீதியிலான ஆய்வுக்கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளதடன், இதுவரை 55 சர்வதேச மற்றும் தேசிய கருத்தரங்குகளில் பங்குபற்றியுள்ளார். வடக்குக் கிழக்கு மாகாணங்களில் 18 இடங்களில் இவரால் மேற்கொள்ளப்பட்ட அகழ்வாய்வுகளில் மூன்று அகழ்வாய்வுகள் தொடர்பான விடயங்கள் நூல்வடிவில் வெளிவந்துள்ளன.

கி

.மு.3 ஆம் நூற்றாண்டில்
பெளத்த மதம்
இலங்கையில்

அறிமுகமாவதற்கு

முன்னர் இங்கு நிலவிய

பெருங்கற்காலப்

பண்பாட்டுடன் பொதுவானதொரு பண்பாடு

இலங்கை முழுவதிலும் காணப்பட்டது.

இப்பண்பாட்டின் பரவல், செறிவு, வளர்ச்சி,

அவற்றின் வளங்கள் என்பன இடத்திற்கு

இடம் வேறுபட்டு காணப்பட்டமைக்கு

அவ்வவ்விடங்களில் காணப்பட்ட பெளதீக

'இலங்கையில் தமிழ் பெளத்தம்' என்னும் இப் புதிய தொடரில் ஏறக்குறைய 12 வரையான ஆய்வுக் கட்டுரைகளை பிரசுரிக்கவுள்ளோம். இக்கட்டுரைகளில் சிலவற்றைத் தவிர பெரும்பாலானவை ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பட்டு ஆய்விதழ்களில் பிரசுரிக்கப்பட்டவை. ஆங்கிலக் கட்டுரைகள் மொழிபெயர்ப்பு, தழுவுலாக்கம், சுருக்க அறிமுகமும் விமர்சனமும் என்ற மூவகையில் அமைவனவாக இருக்கும். சி. பத்மநாதன், ஆ. வேலுப்பிள்ளை, பீட்டர் ஷல்க், சிவா. தியாகராஜா, பரமு. புஷ்பரடணம், அகிலன் பாக்கியநாதன் ஆகியவர்களின் கட்டுரைகள் இலங்கையில் தமிழ் பெளத்தம் பற்றிய தமிழர் நோக்கு நிலையை விளக்குவனவாக அமையவுள்ளன. இலங்கையில் தமிழ் பெளத்தம் பற்றிய தமிழர் நோக்கு நிலை, இலங்கையின் கடந்த கால வரலாறு முழுவதும் மேலாதிக்கம் பெற்றுள்ள சிங்கள பெளத்த இனக் குழுமத்தின் முழுமையான உரிமையும் உடமையும் என்ற நோக்கிலான கருத்தியலுக்கு மாறுபட்டது என்று சுருக்கமாகக் கூறலாம். சனில் ஆரியரடண, ஜி.வி.பி. சோமரத்தின, எலிசபெத் ஹரிஸ் ஆகிய மூன்று ஆய்வாளர்களின் கட்டுரைகளும் இத்தொடரில் இடம்பெற்றுள்ளன. இம் மூவரது கட்டுரைகளும் சிங்கள பெளத்த நோக்கு நிலை தமிழர் நோக்கு நிலை என்ற இரண்டையும் விமர்சன நோக்கில் புரிந்துகொள்ள உதவுவன.

பெருங்கற்கற்பண்பாட்டுக் கால இலங்கையில் தமிழரும் பெளத்தமும்

கந்தரோடை

Image Source - santhu11.blogspot.com

வளங்கள் காரணமாக இருப்பினும் அவை பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டுடன் ஏற்பட்ட அபிவிருத்திகளாகும். இப்பண்பாடு அறிமுகமாவதற்கு முன்னர் இலங்கையில் மலைநாடு தொட்டு தாழ்நிலம் வரை ஏறத்தாழ 75 இற்கு மேற்பட்ட இடங்களில்

சங்கமித்திரை இலங்கைக்கு வெள்ளரசு மரத்தைக் கொண்டு வந்ததை விபரிக்கும் விதமாக ஓவியர் பிரசன்ன வீரக்கொடி வரைந்த ஓவியம்

Image Source - archive.roar.media

இடைக்கற்கால அல்லது நுண்கற்கால மக்கள் வாழ்ந்ததற்கான ஆதாரங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. அண்மையில் வட இலங்கையில் புளியங்குளம், கட்டுக்கரைக் குளம் ஆகிய இடங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்ட தொல்லியல் ஆய்வுகளிலும் இப்பண்பாட்டு மக்கள் வாழ்ந்திருக்கக் கூடிய ஆதாரங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றை நோக்கும் போது இப்பண்பாட்டு மக்கள் இலங்கையில் பரவலாக வாழ்ந்திருக்கலாம் எனக் கருத இடமுண்டு.

நுண்கற்காலப் பண்பாடு இலங்கை தென்னிந்தியா முழுவதற்கும் பொதுவான பண்பாடாக இருந்துள்ளது. இனம், மொழிகள், பண்பாட்டுக் கூறுகள், தொழில்நுட்பம் என்பவற்றில் பொதுத்தன்மை காணப்பட்டது (இந்திரபாலா 2006: 87). இப்பண்பாட்டைத் தொடர்ந்து முன்னேற்றகரமான பெருங்கற்காலப் பண்பாடும், மக்களும் இலங்கைக்கு புலம்பெயர்ந்து வந்தபோது அப்பண்பாட்டை முன்பு இங்கு வாழ்ந்த நுண்கற்கால மக்கள் பின்பற்றினர் அல்லது பெருங்கற்காலப் பண்பாடு அப்பண்பாட்டை உள்வாங்கிக் கொண்டது எனக் கூறலாம். இதனால், வரலாற்றுக் காலத்தில் இருந்து மொழியடிப்படையில்

தமிழ், சிங்களம் என வேறுபடுத்திப் பார்க்கப்படும் மக்கள் இன அடிப்படையில் ஒரு இனக்குழுவைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று கூறுவதே பொருத்தப்பாடாகும் (இந்திரபாலா 2006: 86). அதில் தமிழ் மொழி பேசும் மக்கள் தமிழ்நாட்டிலிருந்து தமிழ் மொழி பேசும் மக்களாக இலங்கைக்கு வருவதற்கு முன்னரே அவர்களின் மூதாதையினர் வரலாற்றிற்கு முற்பட்ட கற்காலத்திலிருந்து இலங்கையில் வாழ்ந்துள்ளனர் (புஷ்பரட்ணம் 2003: 241, இந்திரபாலா 2006: 86). இவற்றை விளங்கிக் கொள்ள பௌத்த மதத்துடன் தோன்றிய புதிய பண்பாட்டையும், மொழிகளையும் நோக்குவது பொருத்தமாகும்.

பௌத்த மதமும் தமிழரும்

பௌத்த மதத்தின் அறிமுகம் பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டைத் தொடர்ந்து இலங்கையின் பண்பாட்டு வரலாற்றில் ஏற்பட்ட இன்னொரு புதிய பண்பாட்டின் தொடக்க காலமாகப் பார்க்கப்படுகிறது. இம்மதம் கி.மு.3 ஆம் நூற்றாண்டில் வட இந்தியாவிலிருந்து மௌரிய மன்னன் அசோகனது ஆட்சியில் உத்தியோகபூர்வமாக அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட போது இலங்கையில் நிலவிய பெருங்கற்கால பொருளாதாரக் கட்டமைப்பும், சமூகப்

பிரிவுகளும் பௌத்த மதம் குறுகிய காலத்தில் பரவுவதற்கும், வளர்வதற்கும் சாதகமாக இருந்தது. இம்மதத்தைப் பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டு வழிவந்த மக்களில் பெரும்பான்மையோர் பின்பற்றியிருக்கலாம் என்பதை இப்பண்பாட்டு மையங்களை அண்மித்துக் காணப்படும் பௌத்த மதத்துடன் தொடர்புடைய பிராமிக் கல்வெட்டுகள் உறுதி செய்கின்றன. பாளி இலக்கியங்கள் குறிப்பிடும் தொடக்ககால பௌத்த ஆலயங்கள் கூடப் பெரும்பாலும் இப்பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டு மையங்களை ஒட்டியதாகவே காணப்படுகின்றன. பௌத்தம் ஒரு புதிய மதத்தின் அறிமுகமாக மட்டுமன்றி அது இலங்கையில் எழுத்து, மொழி, இலக்கியம், வரலாற்றைப் பேணும் மரபு, கட்டிடக்கலை, பௌத்த சங்கம் என்பனவற்றின் தோற்றத்திற்கும் காரணமாகியது. இதனால் இலங்கையில் புதிய பண்பாடு தோற்றம் பெற்றது.

பௌத்த மதத்துடன் இலக்கிய மொழியான பாளியும், கல்வெட்டு மொழியான பிராகிருதமும் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. பிராகிருத மொழி இலங்கையில் மட்டுமன்றி பௌத்த மதம் பரவிய அனைத்து நாடுகளிலும் கி.பி 4 ஆம் நூற்றாண்டு வரை (கி.மு. 3 முதல் கி.பி. 4 வரை) கல்வெட்டு மொழியாக இருந்துள்ளது. சமகாலத்தில் தமிழகத்தில், தமிழ் கல்வெட்டு மொழியாக இருந்தும், அவற்றில் 25 விழுக்காடு பிராகிருதச் சொற்கள் கலந்து எழுதப்பட்டுள்ளன. கல்வெட்டு மொழியாக இருந்த பிராகிருத மொழியைச் சில அறிஞர்கள் சிங்கள மொழிக்கு முன்னோடியான மொழி (Proto) Sinhala என அழைக்கின்றனர். வேறு சிலர் பழைய சிங்களம் எனக் கூறுகின்றனர். பிராகிருதம் என்பது பழைய மொழி என்ற

பௌத்தம் ஒரு புதிய மதத்தின் அறிமுகமாக மட்டுமன்றி அது இலங்கையில் எழுத்து, மொழி, இலக்கியம், வரலாற்றைப் பேணும் மரபு, கட்டிடக்கலை, பௌத்த சங்கம் என்பனவற்றின் தோற்றத்திற்கும் காரணமாகியது. இதனால் இலங்கையில் புதிய பண்பாடு தோற்றம் பெற்றது.

பொருளைக் கொண்டது. இம்மொழிச் சொற்கள் பலவற்றைத் தமிழ் உட்பட பிற மொழிகள் கடன் பெற்றுள்ளன. தெலுங்கு மொழி பேசும் ஆந்திர மாநிலத்தில் உள்ள தந்திக்கம், புட்டுகாமம் முதலான இடப்பெயர்கள் 11 ஆம் நூற்றாண்டில் முக்கிய அரச தலைநகராக இருந்துள்ளன. தமிழகத்தில் உள்ள அதிரம்பாக்கம், அயின்காமம், பெரியகையகம் என்பன வரலாற்றுப் பழமை வாய்ந்த இடப்பெயர்களாக உள்ளன. இவற்றில் பொது விசுவாசமாக வரும் 'சும. காம' என்பன பிராகிருத மொழியில் இருந்து பெறப்பட்டவை.

சமகாலத்தில் பாளி இலக்கியங்களிலும், பிராமிக் கல்வெட்டுகளிலும் இவை இடப்பெயர்களின் பொதுவிசுவாசமாக வருகின்றன. இவற்றில் இருந்தே தமிழில் உள்ள வலிகாமம், வீமன்காமம், மல்லாகம், சுண்ணாகம், கொடிகாமம், பனங்காமம், தம்பலகாமம் முதலான இடப்பெயர்கள் தோன்றியிருக்க வேண்டும். ஆயினும் ஒப்பீட்டளவில் இலங்கையின் சிங்கள மொழி உருவாக்கத்தில் பிராகிருத மொழிக்கு முக்கிய பங்குண்டு எனலாம். இதனால் பௌத்த மதத்தைப் பின்பற்றிய பெரும்பான்மை மக்கள் காலப்போக்கில் சிங்கள மொழி பேசும் பௌத்தர்களாக மாறியபோது, இன்னொரு பிரிவு மக்கள் பிராகிருத மொழிக்கு உட்படாது தமிழ் மொழி பேசிய இனக்குழுவாக மாறினர் (Indrupala 2005).

பௌத்த மதம் இலங்கையில் குறிப்பிட்ட இனம், மொழி அல்லது குறிப்பிட்ட இடத்திற்குரிய மதமாக வளரவில்லை. அது அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட காலத்தில் இருந்து இலங்கையின் பல பிராந்தியங்களுக்கும் பரவியதற்கு தொல்லியல், இலக்கிய ஆதாரங்கள் உண்டு. கி.மு. 3 ஆம் நூற்றாண்டில் பௌத்த

துறவியான சங்கமித்தையால் கொண்டு வரப்பட்ட புனித சின்னமான வெள்ளரசக்கிளை, யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள ஜம்புக்கோளப் பட்டினத்திலிருந்து அநுராதபுரம் கொண்டு செல்லப்பட்டதாக மஹாவம்சம் என்ற நூல் கூறுகிறது. தேவநம்பியதீஸன் தனது ஆட்சியில் ஜம்புக்கோளப்பட்டினத்திற்கு அண்மையில் திலமாரகம் விகாரையும், அதற்கு வெளியே பஞ்சினரமா என்ற விகாரையும் (மன்னார்?) கட்டியதாக இந்நூல் மேலும் கூறுகிறது. பிற்காலத்தில் ஜம்புக்கோளப்பட்டினத்தில் இருந்து விகாரையை கனிட்ட தீஸன் (கி.பி. 167- 186), வொகரிக தீஸன் (கி.பி. 209-211), முதலாம் விஜயபாகு போன்ற மன்னர்கள் புதுப்பித்துக் கட்டிய செய்திகளும் காணப்படுகின்றன. இவ்வரலாற்றுக் குறிப்புக்களை வன்னிப் பிராந்தியத்தின் சில இடங்களிலும், யாழ்ப்பாணத் தீபகற்பத்தில் கந்தரோடை கண்ணாகம், மகியப்பிட்டி, வல்லிபுரம், நவகிரி, நெடுந்தீவு, நயினாதீவு முதலான இடங்களிலும் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட புத்தர், போதிசத்துவர சிலைகள், பௌத்த வழிபாட்டு எச்சங்கள் என்பன உறுதி செய்கின்றன.

வரலாற்று அறிஞர்களில் ஒரு பிரிவினர் இலங்கையில் கண்டுபிடிக்கப்படும் புராதன பௌத்த மதம் தொடர்பான சான்றாதாரங்களை ஒரு மதத்தின் பண்பாட்டுச் சின்னங்களாகப் பார்க்காது குறிப்பிட்ட இனம் முன்பொருகாலத்தில் வாழ்ந்ததன் அடையாளமாகவே நோக்குகின்றனர். ஆனால் இலங்கையில் பௌத்த மதம் அறிமுகமாவதற்கு வட இந்தியத் தொடர்பு ஒரு காரணமாக இருப்பினும் அதன் வளர்ச்சிக்கு தமிழக - ஆந்திரச் செல்வாக்கே முக்கிய காரணங்களில் ஒன்றாக இருந்துள்ளது. பேராசிரியர் பரணவிதான இலங்கையின் தொடக்க காலப் பௌத்த கலைப்படைப்புகள் ஆந்திராவில் இருந்து கொண்டுவரப்பட்டதாகக் கூறுகிறார். பாளி இலக்கியங்கள் தமிழகத்திலிருந்து வந்த புத்தத்த (Buddhatta), புத்தகோஸ் (Buddha Hosa), தர்மபால (Dharmapala) முதலான பௌத்த துறவிகள் இலங்கையில் தேரவாத பௌத்தத்திற்கு ஆற்றிய பணிகளை முக்கியப்படுத்திக் கூறுகின்றன. தமிழகத்தில் தோன்றிய பௌத்த

காப்பியமான மணிமேகலை என்ற நூல் அறவணவடிகள், மணிமேகலை முதலானோர் இலங்கையில் நாகநாடு, மணிபல்லவம், இரத்தினதீவம் முதலான இடங்களுக்குச் சென்று அங்குள்ள பௌத்த பாதிபிடிக்கையைத் தரிசித்ததாகக் கூறுகிறது. அவற்றுள் நாகநாடு, மணிபல்லவம் ஆகிய இடங்கள் யாழ்ப்பாணத்தையும், இரத்தினதீவம் சிவனொளிபாத மலையையும் குறிப்பதாக அடையாளப்படுத்தப்பட்டுள்ளது (திருநாவுக்கரசு 1978:62). அவற்றுள் தமிழகத்தில் இருந்து 40 காதம் தொலைவில் உள்ள மணிபல்லவம் நெடுந்தீவு என்ற இடத்தையே குறிப்பதாக அண்மைக்கால ஆய்வுகள் குறிப்பிடுகின்றன. இலங்கையை சேர்ந்த பௌத்த துறவிகள் தமிழ்நாட்டிற்குச் சென்று அங்குள்ள பௌத்த பள்ளிகளில் கல்வி கற்றதற்கும், தமிழ்நாட்டுப் பௌத்த குருமார் இலங்கையில் உள்ள பௌத்த விகாரைகளில் தங்கியிருந்து பாளி இலக்கியங்களுக்கு விளக்கவுரை எழுதியதற்கும் ஆதாரங்கள் உண்டு. சோழ நாட்டு தமிழ் பிக்குவான மகிந்தனே, மகாசேனன் ஆட்சியில் (கி.பி. 3ஆம் நூற்றாண்டில்) இலங்கைக்கு வந்து மகாயான பௌத்த மதத்தைப் பரப்புவதற்குக் காரணமாக இருந்துள்ளான்.

இவ்வரலாற்றுச் சம்பவங்கள் தமிழகத்தைப் போல் சமகாலத்தில் இலங்கையிலும் தமிழர்களில் கணிசமானவர்கள் பௌத்தர்களாக, பௌத்த மதத்தை ஆதரித்தவர்களாக இருந்திருக்கலாம் என்பதைக் காட்டுகிறது. இதைப் பாளி இலக்கியங்களும் சமகாலப் பிராமிக் கல்வெட்டுகளும் உறுதிசெய்கின்றன. அநுராதபுர அரசில் கி.மு. 3 ஆம் நூற்றாண்டில் 22 ஆண்டுகள் (கி.மு. 177-155) ஆட்சி புரிந்த சேனன், குத்திகன் ஆகிய தமிழ் மன்னர்களும், கி.மு. 2 ஆம் நூற்றாண்டில் 44 ஆண்டுகள் (கி.மு. 145-101) நீதி தவறாது ஆட்சிபுரிந்த எல்லாளன் என்ற தமிழ் மன்னனும் தமது பழைய மத நம்பிக்கையை கைவிடாத போதிலும், பௌத்த மதத்திற்கு ஆதரவாக ஆட்சி செய்தார்கள் என மகாவம்சம் கூறுகிறது (Mahavamsa XXI:34). வட இலங்கையில் பெரியபுளியங்குளம், அநுராதபுரம், அம்பாறையில் குடுவில், திருகோணமலையில் சேருவில் ஆகிய இடங்களில் காணப்படும்

இற்றைக்கு 2000 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட பிராமிக் கல்வெட்டுகள் தமிழ் வணிகர்கள் பௌத்த துறவிகளுக்கு, பௌத்த சங்கத்திற்கு வழங்கிய குகைகள், கற்படுக்கைகள் என்பன பற்றிக் கூறுகின்றன (Paranavithana 1970). பிராகிருதம் பௌத்த மதத்திற்குரிய மொழியாக இருந்தும், இலங்கையில் உள்ள பல பிராமிக் கல்வெட்டுகள் தமிழ் மொழிக்கேயுரிய சிறப்பெழுத்துக்களைக் கொண்டிருப்பதுடன், அவற்றில் தனிநபர், உறவுமுறை, பட்டம், சமூகம் சார்ந்த பெயர்கள் தமிழிலும், பிராகிருதமயப்படுத்தப்பட்ட தமிழ்ப் பெயர்களாகவும் எழுதப்பட்டிருப்பது அக்கல்வெட்டுகளைப் பொறித்தவர்கள் பௌத்த மதத்தவர்களாக அல்லது பௌத்த மதத்தை ஆதரித்தவர்களாக இருந்துள்ளனர் என்பதைக் காட்டுவதாக உள்ளன. அண்மையில் பேராசிரியர் கிருஸ்ணராஜா கந்தரோடையில் பௌத்த சின்னங்கள் காணப்படும் சுற்றாடலில் மேற்கொண்ட ஆய்வின்போது பிராமி எழுத்துப் பொறித்த மட்பாண்டச் சாசனங்கள் சிலவற்றைக் கண்டுபிடித்துள்ளார். அச்சாசனங்கள் தமிழ் மற்றும் பிராகிருத மொழிகளில் அமைந்திருப்பது இங்கு சிறப்பாக நோக்கத்தது.

நெடுந்தீவு பௌத்த தூபி

கி.பி. 5 ஆம் நூற்றாண்டில் அதுராதபுரத்தில் 4 ஆண்டுகள் ஆட்சி புரிந்த பரித்தனும் (441-444), 16 ஆண்டுகள் ஆட்சி புரிந்த அவன் தம்பி குட்டபரித்தனும் (444-460) பௌத்த மதத்திற்கு ஆற்றிய பணிகளை அநுராதபுர, அறகமக் கல்வெட்டுகள். கூறுகின்றன. இதனால் குட்டபரித்தன் பரிதேவன், புத்ததாஸன் முதலான பட்டங்களைப் பெற்றதாக அநுராதபுரக் கல்வெட்டுக் கூறுகிறது. இலங்கையில் சோழர் ஆட்சி ஏற்பட்டதைத் தொடர்ந்து, இலங்கை பௌத்த சங்கத்திற்கும் தமிழக சோழ நாட்டுப் பௌத்த சங்கத்திற்கும் இடையே நெருங்கிய நட்புறவு ஏற்பட்டது. சோழநாட்டுப் பௌத்த துறவியான தீபங்கரர் இலங்கையில் சிங்கள் பௌத்த துறவியான ஆனந்த வரைதன என்பவரிடம் கல்வி கற்றவர். இவர் சோழங்க தீபங்கரர் என இலங்கையில் அழைக்கப்பட்டார்.

நெடுந்தீவு பௌத்த தூபி

Image Source - delftmedia.com

இவரைப் போல் சோழ நாட்டைச் சேர்ந்த காசியப்பர், புத்தமித்திரர், ஆனந்தர், அநுரத்தர் முதலான தமிழ்ப் பௌத்த துறவிகள் இலங்கையில் பணிபுரிந்ததற்கு ஆதாரங்கள் காணப்படுகின்றன (இந்திரபாலா 2006 : 294). திருகோணமலையில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட 16 தமிழ்க் கல்வெட்டுகள் தமிழ்ப் பௌத்தத்துடன் தொடர்புடையவை. இவை சோழர் ஆட்சியில் இலங்கையில் தமிழ்ப் பௌத்தம் நிலவியதற்குச் சான்றுகளாகும். நெடுந்தீவில் காணப்படும் பௌத்த தூபியில் மூன்று கல்வெட்டுகள் தமிழிலும், கிரந்தத்திலும் எழுதப்பட்டுள்ளன. இவ்வாதாரங்கள் 14 ஆம், 15 ஆம் நூற்றாண்டுகளிலும் இங்கு தமிழ்ப் பௌத்தம் இருந்ததற்குச் சான்றுகளாகும். கி.பி. 14 - 15 ஆம் நூற்றாண்டளவில் எழுந்த 'நம்பொத்த' என்ற சிங்கள இலக்கியம் அநுராதபுரத்திற்கு வடக்கிலமைந்த தமிழ்ப்பட்டினத்தில் (தெமில் பட்டணத்தில்) பௌத்த யாத்திரிகர்கள் சென்றுவரக்கூடிய இடங்களாக தெல்லிப்பளை, மல்லாகம், நாகர்கோவில், விமன்காமம், ஊர்காவந்துறை, நயினாதீவு, காரைதீவு, புங்குடுதீவு, தனத்தீவு (நெடுங்கேணி) முதலான இடங்களைக் கூறுகிறது. இவற்றை நோக்கும் போது முன்னொரு காலத்தில் இங்கு வாழ்ந்த தமிழர்களுள் பௌத்த மதத்தைப் பின்பற்றியவர்களும் இருந்துள்ளனர் என்பது தெரிகிறது. இதற்கு நெடுந்தீவுள்ள 15 - 16 ஆம் நூற்றாண்டுக்குரிய தமிழ் - கிரந்த மொழிக் கல்வெட்டுகளுடன் கூடிய பௌத்த தூபிகளை உதாரணமாகக் குறிப்பிடலாம்.

(தொடரும்)

ஜிஃப்ரி ஹாசன்

மட்டக்களப்பு மாவட்டம் வாழைச்சேனையைச் சேர்ந்த ஜிஃப்ரி ஹாசன் அவர்கள் சப்ரகமுவப் பல்கலைக்கழகத்தில் சமூகவியல் துறையில் பட்டம் பெற்றவர். மேலும் இலங்கைத் திறந்த பல்கலைக்கழகத்தில் கல்வியியலிலும் பட்டப்பின் டிப்ளோமா பட்டம் பெற்ற இவர், தற்போது ஆங்கில ஆசிரியராகப் பணிபுரிகிறார்.

சிறுகதை, கவிதை, இலக்கிய விமர்சனம், பண்பாட்டு ஆய்வு, மொழிபெயர்ப்பு என விநிந்த தளத்தில் தீவிரமாக இயங்கி வருபவர். இவரது 'போர்க்குணம் கொண்ட ஆடுகள்', 'அகாலத்தில் கரைந்த நிழல்' ஆகிய இரண்டு சிறுகதைத் தொகுப்புகள் வெளிவந்துள்ளன. கட்டுரை, கவிதை, மொழிபெயர்ப்பு சார்ந்து இவரது நூல்கள் பல வெளிவந்துள்ளன.

இலங்கை முஸ்லிம் பண்பாடு, சமூகவியல், ஈழ இலக்கியம், சிங்கள இலக்கியம் முதலான கருபொருள்களில் ஆழமான கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளார்.

இலங்கை முஸ்லிம்கள் குறித்து பண்பாட்டு மானிடவியல் ரீதியான ஆய்வுகளை மானிடவியல் ஆய்வு மரபுகளைப் பின்பற்றி முறையான பரந்துபட்ட வகையில் மேற்கொண்டவர் பேராசிரியர் டெனிஸ் மெக்கில்ரே. அமெரிக்கரான டெனிஸ் மெக்கில்ரே கொலராடோ பல்கலைக்கழகத்தின் மானிடவியல் துறைப் பேராசிரியர். இலங்கைத் தமிழர்கள் மற்றும் முஸ்லிம்கள் குறித்த பரந்துபட்ட மானிடவியல் ஆய்வுகளை மேற்கொண்ட மேற்கத்தேயப் பேராசிரியர்களுள் மிக முக்கியமானவர் மெக்கில்ரே. குறிப்பாக கிழக்கிலங்கைத் தமிழர்களினதும் முஸ்லிம்களினதும் பண்பாட்டு மானிடவியல் மரபுகள், தொன்மங்கள், பண்பாட்டுக் கூறுகள் குறித்த விநிந்த ஆய்வுகளை மேற்கொண்டு அதனை உலகப் பரப்புக்குக் கொண்டு சென்றவர் என்ற வகையில் இலங்கைத் தமிழர்களும், முஸ்லிம்களும் அவருக்குக் கடமைப்பட்டுள்ளனர். இலங்கை முஸ்லிம்களின் வரலாறு, பண்பாடு, மானிடவியல் மரபுகள், தொன்மங்கள் பற்றிய அவரது சமூகவியல் நோக்கிலான ஆய்வுகள் மற்றும் கள ஆய்வுகளின் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஆய்வுக் கட்டுரைகள் 'டெனிஸ் மெக்கில்ரே ஆய்வுகளில் தமிழரும் முஸ்லிம்களும் : பண்பாட்டு மானிடவியல் நோக்கு' எனும் தலைப்பில் வெவ்வேறு உப தலைப்புகளுடன் வெளிவரும்.

அரபுக்கள், சோனகர், முஸ்லிம்கள்:

இலங்கை முஸ்லிம் இனத்துவ அடையாளத்தின் பரிணாமம்

பகுதி 09

தமிழர் - சோனகர் நேரடி சமூகத் தொடர்புக்கான மீதமுள்ள வாய்ப்புகள் பெரும்பாலும் தொழில் மற்றும் பொருளாதாரம் ஆகிய தளங்களில் காணப்படுகின்றன. 1970 களில், ஈழப்

போராட்டம் தீவிரமடைவதற்கு முன்பு, தமிழர்களும் சோனகர்களும் அண்டை நிலங்களில் நெல் பயிரிட்டனர். நீர்ப்பாசனக் குழுக்களிலும் ஒன்றாகப் பங்கேற்றனர். தமிழ் மற்றும் சோனக நில உரிமையாளர்கள் ஒருவர் அடுத்த சமூகத்தைச் சேர்ந்த குத்தகைதாரர்களையும், வயற் தொழிலாளர்களையும் தொழிலில் சேர்த்துக் கொள்கிறார்கள். 1980

களில் தொடங்கிய வன்முறையின் விளைவாக, நெல் சாகுபடி மற்றும் நில உடமை முறைகள் கடுமையாக சீர்குலைக்கப்பட்டுள்ளன. தவிர, சில பகுதிகளில் உள்ள விவசாயிகள் தங்கள் வயல்களின் கட்டுப்பாட்டை மற்ற இனச் சமூகத்தினரிடம் அல்லது புலிகளிடம் இழந்துள்ளனர். தமிழ் - முஸ்லிம் கூட்டு நீர்ப்பாசனக் குழுக்கள் இன்றும் இயங்குகின்றனவா என்பது எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் அக்கரைப்பற்றில் உள்ள முஸ்லிம் நில உரிமையாளர்களிடம் பல தமிழ்த் தொழிலாளர்கள் வேலை செய்வதாகத் தெரிவிக்கப்படுகிறது (UTHR Bulletin 11, 1996). 1970 களில், அக்கரைப்பற்றில் உள்ள வணிகர்கள் விலை, தேர்வு, வசதி, கடன் மற்றும் தனிப்பட்ட நம்பிக்கை போன்ற

சிக்கலான பரிசீலனைகளைப் பொறுத்து, தமிழ் அல்லது சோனாக அல்லது கீழ் நாட்டுச் சிங்களவர்களை ஆதரிப்பதைத் தேர்வுசெய்யலாம். எவ்வாறாயினும், இன வெறுப்பும் சந்தேகமும் காணப்பட்டது. குறிப்பாக, தமிழர்கள் மத்தியில் இது இருந்தது. ஏனெனில் அக்கரைப்பற்று போன்ற நகரங்களிலுள்ள பெரும்பாலான சில்லறை விற்பனை நிலையங்கள் சோனாகர் அல்லது சிங்களவர்கள் அல்லது 'யாழ்ப்பாணத்' தமிழர்களுக்குச் சொந்தமானதாக இருந்தது.

பொதுச் சந்தைகள் மற்றும் கடைகள் என்பன கலாசார ரீதியாக வரையறுக்கப்பட்டுள்ளன. ஆண் மேலாதிக்கம் கொண்டதாகவே அது கருதப்பட்டது. மரியாதைக்குரிய பெண்கள், ஒரு காவல் பெண் இல்லாமல் பொருட் கொள்வனவுக்கோ, வேறு தேவைகளுக்கோ கடைத்தெருவுக்குச் செல்லக்கூடாது. தமிழ்ப் பெண்கள் ஒன்றாக அல்லது ஆண் உறவினருடன் ஷொப்பிங் செய்யலாம். ஆனால் சோனாகப் பெண்கள், பொருட்களை வாங்க ஆண்களையோ சிறுவர்களையோ அனுப்ப வேண்டும். தற்போது ஈழப் பிரச்சனையால் அக்கரைப்பற்று போன்ற ஊரில் தமிழர்களின் பொருட் கொள்வனவுச் சக்தி வெகுவாகக் குறைந்துள்ளது. அதே சமயம் முஸ்லிம்களின் செழிப்பு புலனாகக்கூடியதாக உள்ளது (யுடிஎச்ஆர் புல்லட்டின் 1996).

பிரபலமான கலாசார மற்றும் அன்றாடப் பிரச்சனைகளைத் தீர்க்கும் மட்டத்தில், தமிழர்களும் சோனாகரும் ஒரு பொதுவான முறைமையைக் கொண்டுள்ளனர். ஆயினும் அவர்கள் அதைப் பற்றி அரிதாகவே சிந்திக்கிறார்கள். அவர்கள் பேசும் பொதுவான மொழிக்கு மேலதிகமாக, அவர்களின் விவசாய நடைமுறைகள், தாய்வழித் திருமணம் மற்றும் வீட்டு முறைகள், தாய்வழி உறவு விதிகள், வழிபாட்டு முறைகள், உணவு மற்றும் மருத்துவக் கதைகள், மந்திர நம்பிக்கைகள் ஆகியவை பல சந்தர்ப்பங்களில் ஒரே மாதிரியானவை அல்லது நெருங்கிய தொடர்புடையவை (McGilvray 1982c, 1989). அன்றாட நடைமுறை நோக்குகள் மற்றும் மானுடவியல் பார்வைகளின் அடிப்படையில் பார்த்தால், யாழ்ப்பாணம் மற்றும் தமிழ்நாட்டோடு ஒப்பிடும் போது இந்த விடயங்கள் மட்டக்களப்பு பிராந்தியத்துக்கு தனித்துவமான கலாசார அடையாளத்தை

அளிக்கின்றன. எனது சொந்த அனுபவத்தின் அடிப்படையிலும், இந்தத் தகவலோடு முரண்படுவதை விடவும் ஒன்றித்துப் போவதே சிறந்ததாகத் தோன்றுகிறது. துரதிஷ்டவசமாக, லெபனான் - பொஸ்னியா - வடக்கு அயர்லாந்தின் எடுத்துக்காட்டுகள் நிரூபிப்பது போல், அரசியல் ரீதியாக குற்றம் சாட்டப்பட்ட சூழ்நிலையில், பகிரப்பட்ட பிராந்தியக் கலாசாரத்தின் இந்தக் கூறுகள், வரலாற்றாலும் ஏனைய கலாசார வேறுபாட்டுக் குறிப்பான்களாலும் சட்டபூர்வமாக்கப்பட்ட கசப்பான அரசியல் பிளவைத் தடுக்க போதுமானதாக இல்லை.

கினத்துவக் கருத்துகளும் - சுய நோக்குகளும்

நான் பழகிய உயர்சாதித் தமிழர்கள், தமிழ்ப் பண்பாட்டுப் பாரம்பரியம், திராவிட நாகரிகம் ஆகியவற்றின் வாரிசுகள் என்று ஒருவித தெளிவற்ற உணர்வை வெளிப்படுத்தினர். திராவிட நாகரிகமானது பண்டைய வேத காலத்திற்கு முந்தைய சிந்துவெளி நாகரிகத்தில் தன் வேர்களைத் தேடும் மொழியும் பண்பாடுமாகும். எனவே இது பௌத்தம், இஸ்லாம் ஆகிய மதங்களை விட மிகவும் பழமையானதாகும் (Fairservis மற்றும் சவுத்வொர்த் 1989).

20 ஆம் நூற்றாண்டு தமிழ் அரசியலில் மொழி மற்றும் கலாசாரப் பற்றுவாதமே மேலோங்கி இருந்தது. இந்த அரசியல் இயக்கம் யாழ்ப்பாணத் தமிழர்களாலேயே வழிநடத்தப்பட்டது. இந்த அரசியல் போக்கில் யாழ்ப்பாணத் தமிழர்களின் மனநிலையும், தீர்மானங்களும் மேலோங்கி இருந்ததை கிழக்கு உணர்ந்துகொண்டாலும், எனது தமிழ் நண்பர்கள் இந்தப் பிரச்சினைகளை வெளிப்படையாக என்னிடம் பேசவில்லை. ஆனால் தமிழ் வாழ்க்கையின் உன்னதங்களை, அதாவது தமிழர் உணவு மற்றும் உடை, தமிழர் குடும்ப முறை, தமிழ் மதம், தமிழ் மொழி மற்றும் பழக்கவழக்கங்கள், பண்பாட்டுப் பெருமைகள் போன்றவற்றைப் பேசி தங்களைப் பற்றி என்னிடம் பெருமிதம் கொண்டனர். நான் ஒரு வெள்ளைக்காரன் என்பதால் நானும் அவர்களின் வாழ்வியல் ஒழுங்கைப் பின்பற்ற வேண்டும் என்று அவர்கள் எதிர்பார்க்கவில்லை. ஆனால் எனக்கென்று எந்த முறையான விதிகளும் இல்லை

என்று தோன்றியபோது அவர்கள் திகைத்துப் போனார்கள்.

எனது வெளிப்படையான முறையற்ற உணவுப் பழக்கம் மற்றும் எனது காலை நேரக் குடி அவர்களுக்கு மிகவும் வித்தியாசமானதாகத் தோன்றியது. அமெரிக்க உறவுமுறையானது தமிழர்கள், சோனகர்கள் இருவரையும் திகைப்பூட்டுவதாக இருந்தது. கலிபோர்னியாவில் உள்ள என் அம்மாவின் சகோதரரின் மகளிடமிருந்து எனக்கு வந்த திருமண அழைப்பிதழைத் தபால்காரர் கொண்டு வந்தபோது, நான் அவளுடைய வருங்காலத் துணைவரை உன்னிப்பாக ஆராயாமல் விட்டதற்காக என்னைக் கடிந்துகொண்டனர். ஒரே மாதிரியான பல கூறுகள் சோனகரின் சுய - உணர்வுகளில் காணப்படுகின்றன. குறிப்பாக வாழ்வதற்கான நன்கு ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட கலாச்சார அமைப்பை வெளிப்படுத்தும் அக்கறை அவர்களிடம் இருப்பினும், சோனகருக்கு இஸ்லாமிய மற்றும் தமிழ் மரபுகள் இரண்டிலும் ஈடுபாடு உள்ளது. சில சமயங்களில் எதை வலியுறுத்துவது என்பதில் விவாதம் இருக்கலாம். மதக் கண்ணோட்டத்தில், சோனகர்கள் மரபுவழி முஸ்லிம்களாக, ஒரு வலுவானதும், தெளிவானமான சுய - வரையறையைக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

உண்மையில் எனது நண்பர்கள் சிலர் சுன்னா மற்றும் ஹதீஸ்கள் பற்றிய உள்ளூர் மதிப்பிற்குரிய கட்டுரைகள், குறிப்பாக 19 ஆம் நூற்றாண்டின் 'மாப்பிள்ளை ஆலிம்' இன் (அஹ்மத் லெப்பை 1873/1963) அரபுத் தமிழ்ப் படைப்புப் பற்றி எனக்கு பரிந்துரைத்தனர்.

1970 களில் எனது களப்பணியின் போது எனக்கு நெருக்கமான நண்பர்களாக மாறிய படித்த சோனக இளைஞர்கள் சிலரிடையே, அவர்களது சொந்த 'கலப்பினக்' கலாசாரப் பண்புகளைப் பற்றிய கவலை இருந்தது. சில சமயங்களில், அவர்களது அரேபிய மதம், தென்னிந்திய மொழி, ஆடை மற்றும் உணவு வகைகளின் கலவையான உள்ளடக்கம் குறித்து அவர்கள் நகைச்சுவையாகக் கேலி செய்யப்பட்டனர். சிங்கள - மலாய் சாரன் மற்றும் தமிழ்ப் புடவையைக் கடன் வாங்குவதற்குப் பதிலாக, சோனகர்கள் தமக்கென

தனித்துவமான 'தேசிய

உடை' வைத்திருக்க வேண்டாமா? என்று கேலியாகச் சொல்லப்பட்டது. 1970 களில் மேலும் ஒரு சிக்கல் வந்தது. என்னவென்றால், சோனக உயர்நிலைப் பள்ளி மாணவிகளுக்காக பாகிஸ்தானியப் பள்ளிச் சீருடையான சல்வார் கமீஸ் 'பஞ்சாபி ஆடை', உத்தியோகபூர்வமாக அங்கீகரிக்கப்பட்டதையும், சமீபத்தில் ஈராக்கில் உள்ளதைப் போன்று வெள்ளை முகமூடியுடன் கூடிய தலையை மூடும் பர்தா அறிமுகம் செய்யப்பட்டதையும் குறிப்பிடலாம். எனது சோனக நண்பர் ஒருவர் "ஒரு தமிழ்ப் பெண் அவள் உலகில் எங்கு வாழ்ந்தாலும், பாரம்பரியமான காஞ்சிபுரம் புடவையை அணிந்து, மல்லிகைப் பூக்களைத் தலையில் சூடிக்கொள்ள விரும்புகிறாள். அத்தகைய வலுவான கலாசார அடையாளம் இல்லாததால் ஒரு முஸ்லிம் பெண், உள்ளூர் அல்லது மேற்கத்தேய ஆடைகளை ஏற்றுக்கொள்வதில் அதிக விருப்பத்துடன் இருக்கிறாள்." என ஒருவித அருட்டுணர்வோடும் சலிப்போடும் சொன்னார்.

எவ்வாறாயினும், விவசாயம் மற்றும் வணிகத்தில் சோனக அடையாளம், வலுவானதும் சந்தேகத்திற்கு இடமில்லாததுமாகும். தமிழர்கள்கூட அவர்களை புத்திசாலிகளாகவும், கடின உழைப்பாளிகளாகவும், வெற்றிகரமானவர்களாகவும் ஒப்புக் கொள்கிறார்கள். 1970 களில் கிழக்குக் கரையோரச் சோனகர்கள், தங்களின் எம்.பி.க்கள் 'தொப்பி பிரட்டுபவர்கள்' அதாவது 'கட்சி மாறுபவர்கள்' என்பதை ஒத்துக்கொண்டார்கள்.

ஆட்சியில் இருக்கும் கட்சியுடன் தங்களை இணைத்துக் கொள்ள, கல்முனையைச் சேர்ந்த மறைந்த கேட் முதலியார் எம்.எஸ். காரியப்பர், அவரது மருமகன் எம்.எம். முஸ்தபா, அவரது மருமகன் எம்.சி. அகமது போன்றவர்களால் இது கச்சிதமாகச் செய்யப்பட்டது (மோகன் 1987: 47; பட்னிஸ் 1979: 45-46; வாக்னர் 1990: 157). எவ்வாறாயினும், பல கிழக்குக் கரையோரத் தமிழ்ப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களும் இந்தத் தந்திரோபாயத்தை நன்றாக பின்பற்றக் கற்றுக்கொண்டனர் என்பதையும் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும் (UTHR அறிக்கை 7, 1991: 45-46).

(தொடரும்)

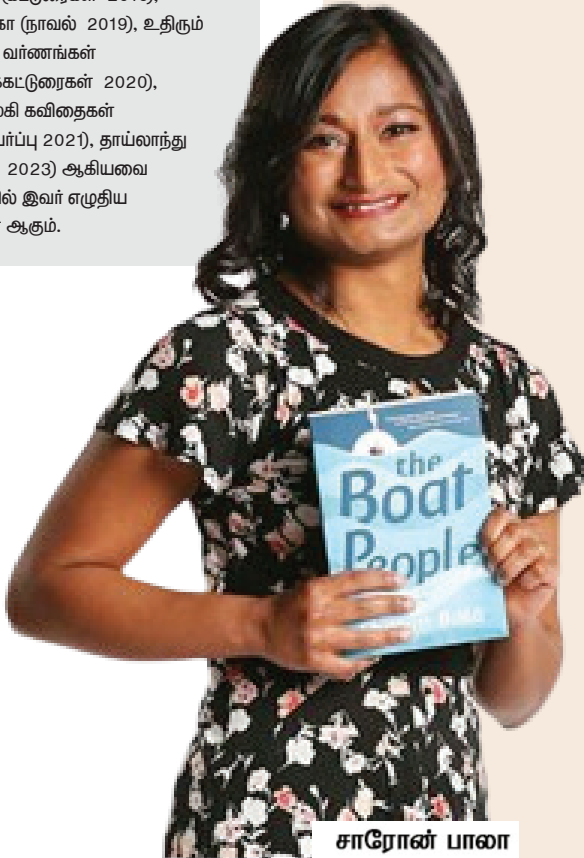

இளங்கோ

யாழ்ப்பாணம் அம்பனையில் பிறந்தவர். ஈழத்திலிருந்து போரின் நிமித்தம் தனது பதினாறாவது வயதில் கனடாவுக்குப் புலம்பெயர்ந்து தற்போது ரொறொண்டோவில் வசித்து வருகிறார். கவிதைகள், சிறுகதைகள், நாவல் தவிர, 'டிசே தமிழன்' என்னும் பெயரில் கட்டுரைகளும், விமர்சனங்களும், பத்திகளும் பல்வேறு இதழ்களிலும், இணையத்தளங்களிலும் எழுதி வருகின்றார். நாடற்றவனின் குறிப்புகள் (கவிதைகள் 2007), சாம்பல் வானத்தில் மறையும் வைரவர் (சிறுகதைகள் 2012), பேயாய் உழலும் சிறுமனமே (கட்டுரைகள் 2016), மெக்ஸிக்கோ (நாவல் 2019), உதிரும் நினைவின் வர்ணங்கள் (குறைபடக்கட்டுரைகள் 2020), ப்யூகோவ்ஸ்கி கவிதைகள் (மொழிபெயர்ப்பு 2021), தாய்லாந்து (குறுநாவல் 2023) ஆகியவை இதுவரையில் இவர் எழுதிய பனுவல்கள் ஆகும்.

ஈழத்தில் போர் முப்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக உக்கிரமாக நடந்திருக்கின்றது. அது அங்கிருந்த அனைத்து மக்களையும் ஏதோ ஒருவகையில் பாதித்திருக்கின்றது. இப்போது யுத்தம் முடிந்து பதினைந்து ஆண்டுகள் ஆகின்றன. போர் ஒரு கொடுங்கனவாய் மக்களின் மனதில் இருந்து மறக்கடிக்கப்பட்டிருந்தாலும், அதன் நிமித்தம் ஏற்பட்ட உடல்/உள வடுக்கள் இன்னும் இல்லாமல் போகவில்லை. இனங்களிடையே நல்லிணக்கம் மட்டுமில்லை, போரால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கான ஆற்றுப்படுத்தல்கள், உதவிகள் கூட போரால் வெற்றி கொள்ளப்பட்ட அதிகாரத் தரப்பால் நிகழ்த்தப்படவில்லை. இன்னுமின்னும் இலங்கையில் இருக்கும் ஒவ்வொரு இனங்களும் துவிதங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் நிலையில் ஈழத்துப் போர்ச்சூழலின் பின்னணியில் எழுதப்பட்ட பனுவல்களை முன்வைத்து வாசிப்புச் செய்யப்படுகின்ற ஒரு தொடராக 'இருத்தல்களின் மீது கவியும் இன்மைகள்' அமைகின்றது.

சாரோன் பாலாவின் 'படகு மக்கள்'

சாரோன் பாலா

'படகு மக்கள்' (The Boat People), கனடாவில் கப்பலில் வந்து இறங்கிய ஈழத் தமிழர்களைப் பற்றிப் பேசும் ஒரு புதினமாகும். ஐநாறுக்கு அதிகமான ஈழத் தமிழர்கள் மூன்று மாதங்களுக்கு மேலாக கடலில் பயணித்து கனடாவின் கிழக்குப் பகுதியில் வந்து சேர்ந்த உண்மைச் சம்பவத்தை அடிப்படையாக வைத்து எழுதப்பட்ட நாவல் இதுவாகும். இந்நாவலில் மகிந்தன் என்பவனும், அவனது பத்து வயது மகனான செழியனும் முக்கிய பாத்திரங்களாகின்றனர். அவர்கள் கனடா வந்திறங்கியபின், அவர்களுக்காக வழக்காடும் பிரியாவினதும், அவர்களின் வழக்கை விசாரிக்கும் ஜப்பானியப் பின்புலத்தைக் கொண்ட கிரேஸினதும் கதைகள் சமாந்திரமாக இதில் கூறப்படுகின்றன.

கனடா, அகதி கோரி வருபவர்களை அரவணைக்கின்ற ஒரு நாடாக இருந்திருக்கின்றது. எனவே எவ்வளவு ஆபத்தாக இருப்பினும், கனடாவுக்கு வந்து சேர்ந்துவிட்டால் புதிய வளமானதொரு

வாழ்வு கிடைத்துவிடுமென்று நம்பி மகிந்தன் மட்டுமல்ல ஏனைய பலரும் இப்பயணத்தை மேற்கொள்கின்றனர். ஆனால் அவர்களுக்கு வேறுவிதமான வரவேற்பு கனடாவில் கிடைக்கின்றது. இந்தக் கப்பலில் பயங்கரவாதிகளும், குற்றவாளிகளும் வருகின்றனர்; அவர்கள் முறையாக விசாரிக்கப்பட வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டு மகிந்தனும், அவனது மகனான செழியனும் தடுப்பு முகாமில் அடைக்கப்படுகின்றனர். செழியன் குழந்தையாததால், அவன் மகிந்தனிடமிருந்து பிரிக்கப்பட்டு வேறொரு முகாமில் பெண்களோடு அடைக்கப்படுகின்றான்.

மகிந்தனுக்கு அழகான குடும்பமொன்று கிளிநொச்சியில் இருந்தது. இந் நாவலில், இறுதி யுத்தத்திற்கு முன்பான சமாதான காலத்தில் இருந்த மகிந்தனது வாழ்வு விரிவாகப் பேசப்படுகின்றது. மகிந்தனின் மனைவியான சித்ரா, செழியன் பிறக்கும் போது இறந்துவிடுகின்றார். பின்னர் எப்படியோ இறுதி யுத்தத்தில் அருந்தப்பில் தப்பிப் பிழைத்த மகிந்தன், தனதும் தனது மகனினது நல்வாழ்வின் பொருட்டு இந்தக் கப்பல் பயணத்தை மேற்கொள்கின்றான். மகிந்தனது வழக்கை விசாரிக்கும் கனடிய அரசு சார்பான வழக்கறிஞர்கள், மகிந்தன் உள்ளிட்ட அனைவரினதும் உண்மை விபரங்களை இலங்கை அரசுக்கு அனுப்பிச் சரி பார்க்கின்றனர். ஒருவர், தனது சொந்த நாட்டிலிருந்து உயிருக்கு உத்தரவாதம் இல்லையென அகதியாகத் தப்பி வரும்போது, அந்த நபரின் உண்மை விபரங்களை, தப்பி வந்த நாட்டுக்கு அனுப்பி உறுதிப்படுத்தல் அறமான என்கின்ற கேள்வியை மகிந்தனுக்காக வழக்காடும் பிரியா கேட்கின்றார். அதுவரை இல்லாத ஒரு புதிய முறையை கனடிய அரசு இந்த அகதிகள் விடயத்தில் செய்து பார்ப்பது மனித உரிமைகளில் அக்கறை கொள்கின்ற பிரியாவை மனம் நோகச் செய்கின்றது.

இவ்வாறு மகிந்தனும், செழியனும் பிரிக்கப்பட்டதால், மகிந்தனுக்கு ஏற்படும் மன உளைச்சல்கள் பேசப்படுகின்றன. மகிந்தன் உள்ளிட்ட பிறர் தமது எதிர்காலம் குறித்த

மாதக்கணக்கில் தடுப்பு முகாங்களில் இருக்கும் அவதியையும் இந்நூலின் ஆசிரியரான சாரோன் பாலா விரிவாகப் பேசுகின்றார். அதேவேளை சமாந்திரமாக, இவர்களின் வழக்கை விசாரிக்கும் கிரேஸின் குடும்பப் பின்னணியும் பேசப்படுகின்றது. கிரேஸ் ஜப்பானியப் பின்புலத்தில் இருந்து வந்தவர். இரண்டாம் உலகப் போர் தொடங்கியபோது கனடாவிலிருந்த ஜப்பானியர்கள் அனைவரும் தடுப்பு முகாங்களுக்கு அனுப்பப்பட்டு, ஜப்பானிய அரசின் ஆதரவாளர்கள் என்கின்ற கண்காணிப்பு வளையத்தில் வைக்கப்பட்டவர்கள். அந்த வழித்தோன்றல்களில் இருந்து வந்த கிரேஸ் கூட, அன்றைய பழமைவாதக் கனடிய அரசின் கட்டளைகளுக்குப் பணிகின்றவராக, கப்பலில் வந்த அகதிகளை சந்தேகக் கண் கொண்டு பார்க்கின்றார்.

அவர் மட்டுமல்ல அரசு தர்ப்பு வழக்கறிஞரான இந்திய வம்சாளிப் பெயருள்ள மிஸ். சிங்கும் மிகக் கடுமையான கேள்விகளை ஈழத்தமிழ் அகதிகளை நோக்கி நீதிமன்றத்தில் வீசுகின்றார். இந்தப் புதினத்தில் அடைக்கலந் தேடி வந்தவர்களின் பின்னணி வாழ்க்கை மட்டுமின்றி, நீதிமன்றத்தில் நடக்கும் வழக்குகளும் ஆழமாக அலசி ஆராயப்படுகின்றன. இப்படி அடைக்கலந்தேடி வந்த ஒரு பெண்ணின் கழுத்தில் இருந்த தாலி, கனடாவில் தடைசெய்யப்பட்ட பயங்கரவாத அமைப்பான புலிகளின் தாலியென்று அந்த சிங் வம்சாவளிப் பெண்மணி வாதாடுகின்றார். இல்லை அது புலிகள் அணியும் தாலியல்ல, அது அனைவருக்கும் பொதுவான தாலி என்று நீதிமன்றத்தில் நிரூபிக்க நீண்டகாலம் எடுக்கின்றது. அதனால் அந்தப் பெண்ணின் வழக்கு நெடுங்காலத்துக்கு ஒத்திவைக்கப்படுகின்றது. அவர் மீண்டும் தடுப்புக் காவலுக்கு அனுப்பி வைக்கப்படுகின்றார்.

மகிந்தனின் வழக்கும் சிக்கலான நிலைக்குப் போகின்றது. கிளிநொச்சியில் ஒரு மெக்கானிக்காக இருக்கும் மகிந்தன், புலிகளின் வாகனங்களைத் திருத்திக் கொடுத்தவர் என்று குற்றஞ் சாட்டப்படுகின்றார்.

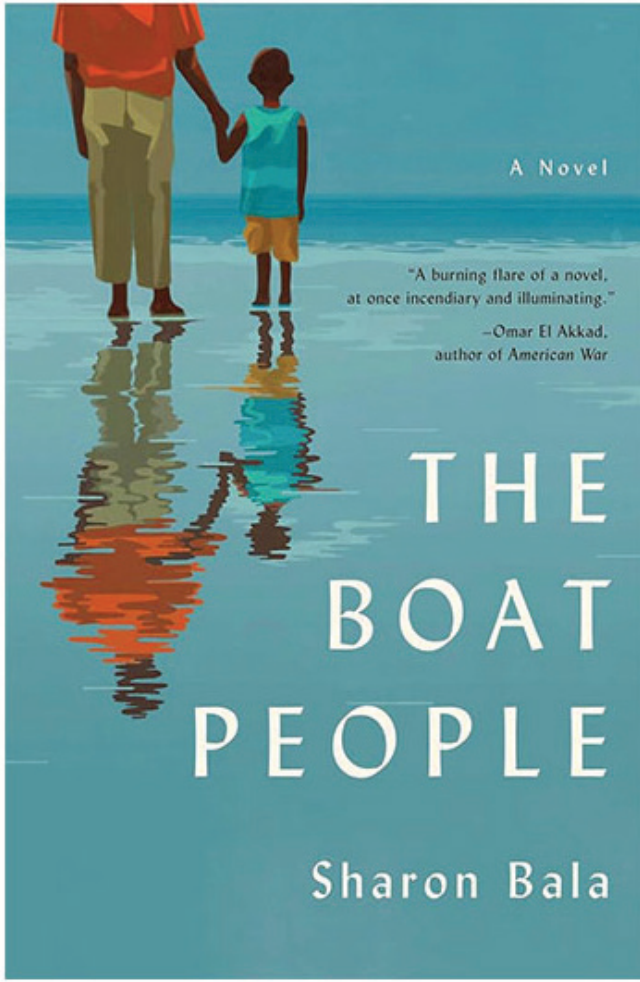

Image Source - www.amazon.in

அந்த வாகனத்திலேயே குண்டுகள் நிரப்பப்பட்டு கொழும்பில் ஒரு தற்கொலைத் தாக்குதல் நடத்தப்பட்டதென கனடிய அரசு வழக்கறிஞர்கள் நிரூபிக்க முயல்கின்றனர். மகிந்தன் அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் என்ன நடந்ததென விபரிக்க முயல்கின்றான். புலிகள் தமது வாகனத்தைத் திருத்தக் கேட்டபோது வேறு வழியில்லாது தான் திருத்திக் கொடுத்தேனே தவிர அந்த வாகனத்தை குண்டுத் தாக்குதலுக்குப் பயன்படுத்தியது தனக்கு தெரியாது என்று கூறுகின்றான். புலிகளின் கட்டுப்பாட்டுப் பகுதியில் இருக்கும்போது புலிகள் சொல்வதைக் கேட்பதைத் தவிர தமக்கு வேறு தெரிவுகள் இருக்கவில்லை என்று மகிந்தன் சொல்வதை நீதிமன்றம் கேட்கத் தயாரில்லாததால், மகிந்தனின் வழக்கு ஒத்திவைக்கப்படுகின்றது. அவ்வாறே இந்த நாவலும் மகிந்தன்

இலங்கைக்கு திருப்பி அனுப்பப்படப் போகின்றாரா, அல்லது கனடிய மண்ணில் வாழ அனுமதிக்கப்படுகின்றாரா என்ற தெளிவான பதிலைச் சொல்லாது முடிவடைகின்றது.

மகிந்தனின் வழக்கு இவ்வாறு இழுபறியில் இருக்கும்போது, பிரியாவின் மாமா ஒருவரின் மூலம் இலங்கையின் கடந்தகால வரலாறு சொல்லப்படுகின்றது. எவ்வாறு தமிழர்கள் சிங்களப் பேரினவாதத்தால் ஒடுக்கப்பட்டு இரண்டாம் தர மக்களாக நடத்தப்பட்டனர் என்பதோடு 83 ஆம் ஆண்டுக் கலவரம் கொடுத்த அழிவுகள் எல்லாம் பேசப்படுகின்றன. இனி இந்த நாட்டில் இருக்க முடியாது என்று 80 களில் பிரியாவின் தகப்பனார் குடும்பத்துடன் கனடாவுக்குப் புலம்பெயர்ந்துவிட, இந்த மாமாவோ நான் போராடப் போகின்றேன் என்று புலிகளோடு இணைகின்றார். அதன்பிறகு அவர், இந்திய இராணுவத்தோடு போரிடும் போதும் புலிகளோடு இருக்கின்றார். இந்திய இராணுவச் சுற்றிவளைப்பின் போது விளாமரத்தில் ஏறி இவர் தப்பிவிட, அவரின் நண்பர் ஒருவர் சுடப்பட்டு இறந்துவிடுகின்றார். அங்கிருந்து பின்னர் இவரும் தப்பி, கனடாவுக்குப் புலம்பெயர்கின்றார். புலிகளில் இணைந்த மாமாவுக்கு, அதற்குப் பின்னரான புலிகளின் செயற்பாடுகள் பிடிப்பதில்லை. அவர்களை கடும் விமர்சனம் செய்கின்றவராக இருக்கின்றார். ஒருவகையில் சாரோன் பாலா, இந்த மாமாவின் கதையைச் சொல்வதன் மூலம், மகிந்தனின் சிக்கலான கடந்தகால வாழ்க்கைப் புரிந்து கொள்ள, வாசகரை மறைமுகமாக அழைக்கின்றார் என்று நாம் புரிந்துகொள்ள முடியும். ஒருகாலத்தில் புலிகளில் இணைந்திருந்த பிரியாவின் மாமாவால் கனடிய நீரோட்டத்தில் இணைந்து நல்லதொரு குடிமகனாக வாழ முடியும் போது, மகிந்தனுக்கு மட்டும் அது ஏன் முடியவில்லை? புலிகளுக்கு உதவினார் என்ற ஒரு காரணத்துக்காக மகிந்தனை அவனின் மகனிடமிருந்து பிரிந்து மீண்டும் இலங்கைக்கு அனுப்புவது நியாயமானதா? என்ற கேள்வி

மறைமுகமாக எழுப்பப்படுகின்றது.

மகிந்தன், பிரியா, கிரேஸ் உள்ளிட்ட பல சிக்கலான பாத்திரங்கள் பல்வேறு பரிணாமங்களில் சிந்திக்கக்கூடிய நிகழ்வுகளினூடாக அறிமுகப்படுத்தப்படுகிறார்கள். தனது வழக்குத் தோற்கப் போகின்றது, தன்னை இலங்கைக்குத் திருப்பி அனுப்பப் போகின்றார்கள் என நம்பும் மகிந்தனின் நண்பனொருவன் சிறைக்குள்ளேயே தற்கொலை செய்துகொள்கின்றான். அது மகிந்தனை இன்னும் உளவியல் சிக்கலின் ஆழத்துக்குள் தள்ளிவிடுகின்றது. வெற்றிகரமாக வழக்கு முடிந்து வெளியே செல்பவர்களைப் பார்த்து, நாம் எப்போது இவர்களைப் போல் தடுப்பு முகாங்களில் இருந்து வெளியே போய் சுதந்திரக் காற்றைச் சுவாசிக்க முடியும் என யோசிப்பவர்களை, வெறுமை பெரும் சூழலென மூடிக்கொள்கின்றது. இவ்வாறு வழக்குகளுக்குப் போகும்போது கால்களிலும் கைகளிலும் சங்கிலியால் பிணைக்கப்பட்டுச் செல்லப்படும் உக்கிரமான தடுப்பு முகாம் வாழ்வை, பல பாத்திரங்கள் ஊடாக நம் முன்னே உலாவ விடுகின்றார் சாரோன்.

கனடாவுக்கு அகதிகள் கப்பல்களில் காலங்காலமாக வந்து கொண்டிருக்கின்றனர். உலக மகா யுத்தங்களின் போது பலர் அகதிகளாக ஐரோப்பாவிலிருந்து தப்பி வந்திருக்கின்றனர். இன்னும் வரலாற்றைச் சற்று முன்னோக்கிப் பார்த்தால், 1899 இல் 7,500 டோக்பார்ஸ் ரஷ்யாவில் இருந்து அகதிகளாக வந்திருக்கின்றனர். அன்றைய ஜார் மன்னன் இம் மக்களை ஒடுக்கத் தொடங்க, அவர்கள் கனடாவுக்கு வந்திறங்கியிருக்கின்றனர். இம்மக்கள் கனடாவுக்கு வர உதவி செய்தவர் பிரபலம் வாய்ந்த எழுத்தாளரான லியோ டால்ஸ்டாய். அவர் 'புத்துயிர்ப்பு' என்ற நாவலை எழுதி அது விற்கப்பட்ட பணத்தில் டோக்பார்ஸை கனடாவுக்கு அனுப்பியிருந்தார்.

அவ்வாறே பிரித்தானியா - அமெரிக்கா சிவில் யுத்தத்தின் போதும் பலர்

அமெரிக்காவிலிருந்து கனடாவுக்குப் புலம்பெயர்ந்திருக்கின்றனர். அமெரிக்காவின் மிகப்பெரும் துயரார்ந்த வரலாற்றுச் சித்திரமான கறுப்பின அடிமைகள் தமது விடுதலைக்காக அமெரிக்காவிலிருந்து கனடாவைத் தேடியே முதன்முதலில் தப்பி வந்திருக்கின்றனர்.

இவ்வாறு அடைக்கலந் தேடி வந்த அகதிகளை கனடா எல்லாச் சந்தர்ப்பங்களிலும் இருகரம் கூப்பி வரவேற்றதா என்றால், இல்லை என்று தான் சொல்லமுடியும். இந்தியாவில் இருந்து 1914 இல் 'Komagata Maru' என்ற கப்பலில் வந்த முந்நாறுக்கும் மேற்பட்ட சீக்கியர்கள் கனடாவுக்குள் அனுமதிக்கப்படாது திருப்பி அனுப்பப்பட்டிருந்தனர். அதற்கான மன்னிப்பை, கனடாவின் இருவேறு பிரதமர்கள் கிட்டத்தட்ட ஒரு நூற்றாண்டு கடந்தபின் பொதுவெளியில் கேட்டிருக்கின்றார்கள்.

ஈழத்து அகதிகள் முதன்முதலில் வந்த கப்பல் 1986 இல் கனடாவில் கிழக்குக்கரையில் இறங்கியது. அன்று கனடிய மக்களிடையே இந்த அகதிகள் மீது அவ்வளவு எதிர்ப்பு இல்லையென்றாலும், அன்றைய பிரதமராக இருந்த மல்ரோனி கூறிய வார்த்தைகள் இன்றும் நினைவுகொள்ளத்தக்கது :

"Canada was built by immigrants and refugees, and those who arrive in lifeboats off our shores are not going to be turned away" என்று உறுதியாகச் சொன்னார்.

ஆனால் பின்னர் ஈழத்தில் இறுதி யுத்தம் முடிந்து கப்பல்களில் 2009 - 2010 காலகட்டத்தில் புறப்பட்ட மக்களை இதே கனடா மிக மோசமாக வரவேற்றது. பொதுவெளியில் வந்து அந்த அகதிகள் தமது கதைகளைச் சொல்லமுன்னரே, இந்தக் கப்பலில் வந்த அனைவருமே 'பயங்கரவாதிகள்' என அறிவிப்பை வெளியிட்டு பொதுமக்களின் அபிப்பிராயத்தை அரசே குழப்பியது. அது மட்டுமின்றி கப்பலில் வந்த 500 இற்கும் மேற்பட்ட மக்களை

தடுப்பு முகாங்களுக்கு அனுப்பி வைத்தது. ஆண்கள், பெண்களை மட்டுமல்ல, குழந்தைகளாக 10 வயதுகளில் இருந்த சிறுவர்களைக் கூட விசாரணை என்ற பெயரில் ஒரு வருடத்துக்கு மேலாகச் சிறைக்குள் வைத்து, கனடா தனது மனிதாபிமான முகத்தின் இன்னொரு பக்கத்தைக் காட்டியது.

கிட்டத்தட்ட இன்று பதினைந்து வருடங்கள் கடந்த பின்னும், அந்தக் கப்பலில் வந்த மூன்றில் இரண்டு பங்கு அகதிகளே கனடாவில் சட்டபூர்வமாக வாழ அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். மிகுதி மூன்றிலொரு பங்கினர் எவ்வித உரிய ஆவணங்களும் இல்லாது கனடாவுக்குள் இருக்கின்றனர். இலங்கைக்கு மீண்டும் சென்றால் தமது உயிருக்குப் பாதுகாப்பில்லை என்று சொன்னபோதும், சிலர் 'பயங்கரவாதிகள் / குற்றவாளிகள்' என்று சொல்லப்பட்டு, இலங்கைக்குத் திருப்பி அனுப்பப்பட்டிருந்தனர்.

இப்படி இந்தக் கப்பல்களின் வருகையின் பின், கனடாவின் அகதிகளுக்கான முக்கிய சட்டத்தை அன்றைய வலதுசாரி அரசாங்கம் திருத்தி எழுதியது. 'ஒரு காலத்தில் கனடா என்கின்ற நாடு குடிவரவாளர்களாலும் அகதிகளாலும் கட்டியெழுப்பட்டது, நாம் ஒருபோதும் அகதிநிலை கோரி வந்தவர்களைத் திருப்பி அனுப்பப் போவதில்லை' எனக் கூறிய ஒரு பிரதமரின் வார்த்தைகள் வெறும் கடந்த கால நினைவுகளாக உதிர்ந்து போயிற்று.

ஈழப் பிரச்சினை பற்றி ஆங்கிலத்தில் எழுதப்படும் பல நாவல்கள் 83 இனக் கொலையையே முக்கிய பேசுபொருளாகக் கொண்டிருக்கின்றன. 'படகு மக்கள்' என்கின்ற இந்த நாவல் இறுதி யுத்தத்தைக் களமாகக் கொண்டு இயன்றளவு தான் எடுத்துக்கொண்ட பின்னணிக்கு நியாயம் சேர்ப்பதாகவே எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. இந் நாவல் மனிதாபிமானம் பற்றியும், சமத்துவ வாழ்வு பற்றியும் பேசியபடி, அனைத்துத் தரப்பையும் அவர்கள் செய்த தவறுகளுக்காக விமர்சிக்கவும் தயங்கவில்லை என்பதை முக்கிய ஓர் அவதானமாக இங்கே

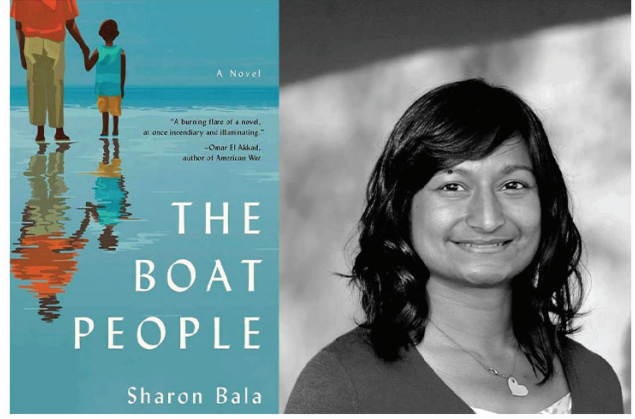

Image Source - www.platform-mag.com

நாம் வைக்க முடியும். நியாயத் தராசின் எந்த முள்ளின் பக்கம் சாயவேண்டும் என்கின்ற எவ்வித முற்சார்பும் இல்லாது எழுத - யுத்தத்திற்கு வெளியே இருக்கும் - அதேவேளை யுத்தத்தோடு தொடர்புடைய - சாரோன் பாலா போன்ற ஈழத்தமிழரின் இரண்டாம் தலைமுறையால்தான் முடியும் போல இருக்கின்றது.

நமது நாட்டில் நடந்த யுத்தத்தை மட்டுமின்றி, நாம் ஏன் அகதிகளாக மேற்கத்தேய நாடுகளுக்கு புகலிடம் தேடி வந்தோம் என்பதையும் இந்த நாவல் எவ்வித அதீத நியாயப்படுத்தல்களும் இல்லாது இயல்பாக முன்வைக்கின்றது.

அத்துடன், 2010 இல் சூரியக் கடல் (Sun Sea) என்கின்ற கப்பலில் ஈழத்தமிழர்கள் வந்தபோது ஏற்பட்ட எதிர்ப்புக் குரல்களுக்கு மறுப்பாக, அப்படி வந்த அகதிகளுக்கும் ஒரு குரல் இருக்கின்றது; அதைக் கேட்கவேண்டும் என உரத்துச் சொல்கின்ற ஒரு புனைவு ஆவணமாகவும் இது இருப்பது கவனிக்கத்தக்கது. சரி X பிழை, நியாயம் X அநியாயம் என்கின்ற துவிதப் பிரிப்புகளுக்கு அப்பால், ஏன் அந்த மக்கள் மூன்று மாதக் கட்டும் பயணம் மேற்கொண்டு, ஒழுங்கான உணவோ, குளிப்போ, கழிப்போ இன்றி கனடாவைத் தேடி வந்தார்கள் என்பதைக் கனடிய பொதுப்புத்திக்கு உணர்த்த, இந்த நாவல் ஒரு சந்தர்ப்பத்தை வழங்கியிருக்கும் என நாம் உறுதியாக நம்பலாம்.

ஜெகநாதன் அரங்கராஜ்

முனைவர் ஜெ. அரங்கராஜ் யாழ்ப்பாணம் நீர்வேலையைச் சேர்ந்தவர். இவர் பழந்தமிழ் இலக்கியத் துறையில் ஆய்வுகளை மேற்கொண்டு வருகிறார். மேலும் தமிழ் இலக்கியம், இலக்கணம், வரலாறு, சமயம் முதலான துறைகளில் தமது ஆய்வுகளை மேற்கொண்டு வருகிறார். சிங்கப்பூர்த் தமிழ்ப் பாடநூல்கள் குறித்தும் பண்டைத் தமிழர்களின் அயலகத் தொடர்புகள் குறித்தும் பல ஆய்வுகளை மேற்கொண்டுள்ளார். 'செம்மொழித் தமிழ் இலக்கண, இலக்கிய மேற்கோள் அடைவு' என்னும் இவரது நூல் செம்மொழித் தமிழாய்வு மத்திய நிறுவனத்தால் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இன்றைய நிலையில் ஈழம், தமிழகம் என இரண்டு தலங்களிலும் ஆய்வு மேற்கொண்டுள்ள ஆய்வாளராக இவர் திகழ்கின்றார்.

ஈழநாடானது தமிழகத்திலிருந்து கடலால் பிரிக்கப்பட்ட நாடாக அமைகின்ற போதும், பண்டைக்காலந்தொட்டே தமிழர்களின் மரபுத் தொடர்ச்சியான பண்பாட்டுக் கூறுபாடுகளை உடைய மண்டலமாக காணப்பட்டு வருகிறது. தொல்காப்பியம் கூட்டும் பல இலக்கண விதிகள் இன்று தமிழகத்தில் வழக்கில் இல்லாத போதும் ஈழத்தில் அவை வழங்கப்பட்டு வருகின்றன. பண்பாட்டு வாழ்வியல்களின் அடிப்படையிலும் பண்டைத் தமிழின் மரபுகள் பலவற்றை ஈழத்தில் காணவியலும். இந்நிலையின் தொடர்ச்சியாகவே பண்டைத் தமிழின் சமயப் பண்பாட்டு மரபுகளையும் கருதலாம். அந்த வகையில், வடக்கே பருத்தித்துறைமுதல் தெற்கே தேவேந்திரமுனைவரை உள்ள தமிழ் மக்களிடமும், சிங்கள மக்களிடமும் காணப்படும் வழிபாட்டு முறைகளில் பண்டைத் தமிழ் நூல்களில் காணப்படும் வழிபாட்டு மரபுகளை ஆய்வுப் பரப்பாகக் கொண்டு பண்டைத் தமிழ் இலக்கியங்களிலும், இலக்கணங்களிலும் காணப்படும் வழிபாட்டு மரபுகளில் இலங்கையில் இன்றளவும் வழங்கி வருகின்ற மரபுத் தொடர்ச்சியினை ஆராய்வதே 'இலங்கையில் பண்டைத் தமிழின் வழிபாட்டு மரபுகள்' எனும் இத் தொடரின் நோக்கமாகும். இத் தொடர், இலங்கையில் பண்டைத் தமிழின் வழிபாட்டு மரபுகள் இன்றளவும் தொடர்கின்றன என்னும் கருதுகோளியை அடையும்.

பண்டைத் தமிழர் வழிபாட்டு மரபில் கண்ணகி

கோபமுற்ற கண்ணகியின் சிவை, இலங்கை

Image Source - ta.wikipedia.org

Uண்டைத் தமிழர் பல வகைப்பட்ட வழிபாட்டு மரபுகளை உடையவர்களாக விளங்கினர். இவ்வழிபாட்டு முறைகள் திணைசார்ந்த நிலையிலும் தொழில், சமூக வாழ்வியல் சார்ந்த நிலைகளிலும் அமைந்திருந்தன. அவ்வகையான வழிபாட்டு முறைமைகளிற் சில இன்று வழக்காட்குவிட்டன. சான்றுகளாக பல தேவன் வழிபாட்டினையும் வருணன் வழிபாட்டினையும் குறிப்பிடலாம். சங்க காலத்தில் பெருவழக்காக விளங்கிய இவ்வழிபாட்டு முறைகள் படிப்படியாகக் குறைந்து இன்று வழக்கற்றுப் போய்விட்டமை காணக்கூடியதாகின்றது. அவ்வாறில்லாமல் சங்ககாலம் தொட்டு இன்றளவும் தொடர்ந்து வரக்கூடிய வழிபாட்டு முறைகள் பல உள்ளன. அவற்றுள் தனித்தன்மையுடன் இன்றளவும் வழங்கி வரும் வழிபாட்டு முறையாக கண்ணகி வழிபாட்டினைக் குறிப்பிடலாம். இவ்வழிபாட்டு முறையின் மெய்யியற் கட்டமைப்பானது இன்றளவும் தொடர்வதினைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது. கண்ணகி வழிபாட்டின் மெய்யியற் கட்டமைப்பினைக் காணுதலுக்கு முன் அதன் மரபுத் தொடர்ச்சியினைக் காணலாம். துளுவ நாட்டினை இணைத்த பண்டைத் தமிழகத்தில் பெரு வழக்காயிருந்த கண்ணகி வழிபாடானது பல்வேறு திரிபுகளைப் பெற்ற போதும் இன்றளவும் அதன் வடிவ மாறுதல்களுடன் நிலைப்புத் தன்மை பெற்றுள்ளதெனலாம். பழஞ்சேர நாடான இன்றைய கேரளத்தில் கண்ணகி வழிபாடானது பண்டைய மரபுகளுடன் இணைந்து வழங்கி வருதலினை காணக் கூடியதாகின்றது. ஆனால் முழுமையான கண்ணகி வழிபாட்டு மரபினை இன்றளவும் ஈழத்திற் காணலாம். சிலப்பதிகார காலத்திற்கு முற்பட்டதான கண்ணகி வழிபாட்டு மரபினை அறிதலுக்கு சிலப்பதிகாரத்திற்கு முற்பட்ட சான்றுகள் ஏதும் கிட்டவில்லை. ஆதலால் சிலப்பதிகாரம் தொட்டு கண்ணகி வழிபாடானது எவ்வகையில் பரவலாக்கம் பெற்று நிலைத்தது என்பதினைக் காணலாம்.

சிலப்பதிகாரத்தில் கண்ணகி அறிமுகம்

சிலப்பதிகாரத்தில் கண்ணகியை அறிமுகம் செய்யும் நிகழ்வு பல இடங்களில் நிகழக் காணலாம்.

1. இளங்கோவடிகள் கண்ணகியை அறிமுகம் செய்தல்
2. கோவலன் கண்ணகியை அறிமுகம் செய்தல்
3. தெய்வமேற்றப்பட்ட சாலினி கண்ணகியை அறிமுகம் செய்தல்
4. கவுத்தி கண்ணகியை அறிமுகம் செய்தல்
5. வாயிலோன் கண்ணகியை அறிமுகம் செய்தல்
6. கண்ணகி தன்னைப் பாண்டிய மன்னனுக்கு அறிமுகம் செய்தல்
7. குன்றக் குறவர் கண்ணகியை செங்குட்டுவனுக்கு அறிமுகம் செய்தல்
8. கண்ணகி தெய்வ நிலையில் தன்னை அறிமுகம் செய்தல்

என்பனவாக கண்ணகி தொடர்பான அறிமுகங்களினை வகைமை செய்து கொள்ளலாம்.

இளங்கோவடிகள் கண்ணகியை அறிமுகம் செய்தல்

நாடகப் பாங்கில் அமைக்கப் பெற்றதான சிலப்பதிகாரத்தில் கதை மாந்தர்களை அறிமுகம் செய்தல் என்பது இன்றியமையாத நிகழ்வாகின்றது. அவ்வகையில் இளங்கோவடிகளாலேயே முதலில் கண்ணகி அறிமுகம் செய்யப்பட்டுகின்றாள். இதனை,

“நாக நீ ணகரொடு நாகநா பதனொடு போகம், நீர் புகழ் மன்னும் புகார்நகர் அதுதன்னில் மாக வான் நிகர் வண் கை மாநாய்கன் குலக் கொம்பர்; ஈகை வான் கொடி அன்னாள்; ஈர்ஆறு ஆண்டு அகவையாள்; அவளும்தான், போதில் ஆர் திருவினாள் புகழ் உடை வடிவு என்றும், தீது இலா வடமீனின் திறம் இவள் திறம் என்றும், மாதரார் தொழுது ஏத்த வயங்கிய பெரும் குணத்துக் காதலாள்; பெயர் மன்னும் கண்ணகி என்பாள் மன்னோ.”

என்னும் அடிகளால் அறியலாம். காப்பியத் தலைவி கண்ணகி, காப்பியத் தலைவன் கோவலன் என்ற நிலையில், உலகக் காப்பிய மரபில் தலைவனை முதலில்

அறிமுகம் செய்தலே மரபான நிலையில், இளங்கோவடிகள் அதற்கு முரண்பட்டு காப்பியத் தலைவியை முதலில் அறிமுகம் செய்கின்றார். அவ்வாறாயின் அதற்கான காரணங்களாக பலவற்றினைக் குறிப்பிடலாம் அவற்றையெல்லாம் சிலப்பதிகாரக் காப்பியத்துள்ளேயே காணலாம்.

கண்ணகியை முதலில் அறிமுகம் செய்து கோவலனைப் பிறகு அறிமுகம் செய்தமைக்கான காரணமாக அரும்பதவுரையாசிரியர் 'இவளை முற்கூறிற்று கதைக்கு நாயகியாதலின்' எனக் கூறுதலின் வழி, சிலப்பதிகாரம் என்னும் காப்பியக் கதை நிகழ்வினுக்கு நாயகியாக கண்ணகியே விளங்குகின்றாள் எனலாம். அதன் பொருட்டே கண்ணகியை முற்படக்கூறி கோவலனை பிற்பட வைத்து இளங்கோவடிகள் கூறினார் எனலாம். இனி கண்ணகியின் நலன்களாக இளங்கோவடிகள் கூறுமாற்றைக் காணலாம்.

1. கண்ணகி பிறந்த புகார் நகரம் சிறப்பித்துக் கூறப்படுகிறது. சுவர்க்கத்திலும் போகத்தில் புகழ்பெற்றது நாகருலகம் ஆதலால் நாகலோகத்துடன் போகத்தில் ஒப்பீடுடையதாக புகார் சிறப்பிக்கப்படுகின்றமையினைக் காணக் கூடியதாகின்றது.
2. புகார் நகரில் வாழும் மழைபோல் வாரி வழங்கும் கொடைத்தன்மையுடைய கைகளைப் பெற்றவனாகிய மாநாயக்கனுடைய குடியில் அப்பண்புகளோடு தோன்றியவள் கண்ணகி.
3. தாமரை மலரில் தோன்றிய திருமகளையொத்த வடிவினையுடையவள்.
4. தீதில்லாத அருந்ததியினுடைய புகழுக்குரிய கற்பினையொக்கும் கண்ணகியாளின் கற்பு.
5. உலகிலுள்ள புகழுக்குரிய பெண்கள் யாவரும் போற்றுகின்றனவான பெருங் குணங்கள் யாவற்றினையும் விரும்பக்கூடியவள் கண்ணகி.

என்பனவாக பன்னிரண்டு வகையான கண்ணகி குறித்த

அறிமுகத்தைச் செய்கின்றார் இளங்கோவடிகள். இவ்வறிமுகப் பகுதியிலேயே வழிபாட்டுக்குரிய தெய்வத்தன்மை பெற்றவளாகக் கண்ணகி போற்றப்படுவதைக் காணலாம். கண்ணகியின் பதியாகிய புகார் நகரம் பஞ்சம், வறுமை, கொள்ளைநோய், பகையச்சம், இயற்கை இடர்பாடுகள் என்பனானவை அற்றதாகவும், தேவருலகினுக்கும் அதனினும் மேலான நாகருலகிற்கும் இணையான போகத் தன்மையுடையது என்பதாகவும் இருக்கின்றது. மக்கள் வாழ்வினுக்குரிய போகத்தினை தரும் தெய்வமாக கண்ணகி போற்றப்படுவது மண்வழி ஏற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளமையினை, மழை போல் வாரிவழங்கும் கைகளையுடைய கொடைச் சிறப்பினுக்குரிய மாநாயக்கன்குடி வழிவந்த பண்பாகக் கூறப்பட்டதெனலாம். மலரினிற் தோன்றுதல் என்பது தவநிலையின் உச்சத்தினையும் தூய ஒழுக்கச் செயற்பாடுகளையும் குறிப்பதாக ஆசிவகம் முதலான மெய்யியல் மரபுகள் கருதுகின்றமையினை காணலாம். இதனடி வந்ததாகவே கண்ணகியார் கோவிலெங்கும் காணப்படும் தாமரைக் குளத்தினைக் குறிப்பிடலாம்.

தீதில்லாத தன்மை என்பதனை அடியார்க்கு நல்லார் 'தீது - பிற நெஞ்சு புகுதல்' என விளக்கிக் கூறுவார். அதன் பொருள், தமது செயற்பாடுகளால் பிற ஆடவர் கவனத்தை கவராத தன்மையுடையவள் என்பதுவாகும்.

“தெய்வம் தொழல் கெழுதற் றொழுதெழுவாள் பெய்யெனப் பெய்யும் மழை”

மேற்கண்டவாறான அறிமுக மொழிகளில் அறிவனவாக பின்வருவனவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

1. இளங்கோவடிகளின் முதல் அறிமுகத்திலேயே கண்ணகி தெய்வத்தன்மை பொருந்திய நிலையில் காட்டப்படுதலினைக் காணலாம்.
2. கண்ணகி வரந்தரு தெய்வம் என்னும் நிலையினை நோக்கிச் செல்வதற்கான கூறுபாடுகளைக் கொண்டிருந்ததைக் காணலாம்.

1. பின்னர் வரக்கூடிய அறிமுகங்கள் எல்லாம் கண்ணகியை தெய்வ நிலைக்கு இட்டுச் செல்லுவதற்குத் தொடக்கமான அறிமுகமாக இதனைக் கருதலாம்.

என்பனவாக செய்திகளைக் கண்ணகியை இளங்கோவடிகள் அறிமுகம் செய்வதை இம்முதல் அறிமுகத்திற் காணலாம்.

கண்ணகியை கோவலன் அறிமுகப்படுத்தல்

கண்ணகியின் எழில் நலனைப் பாராட்டுதல் என்பதன் வழி கோவலன் கண்ணகியை அறிமுகப்படுத்துதல் என்னும் தன்மையினைக் காணலாம். இதனை நலம் பாராட்டலென்னும் பொருள் பொதிந்த உரையென அடியார்க்கு நல்லார் குறிப்பிடுகின்றார்.

நாடக வழக்கில் நலம் பாராட்டுதல் என்பது ஒருவரது சிறப்பியல்புகளை அறியப்படுத்தலுக்கான உத்தியாகவே அமையும். அவ்வகையிலேயே கோவலனின் 'குறியாகக் கட்டுரை' என்னும் இந்த நலம் பாராட்டுதல் பகுதியும் அமைந்துள்ளமையினைக் காணலாம்.

“குழவித் திங்கள் இமையவர் ஏத்த அழகொடு முடித்த அருமைத்து ஆயினும், உரிதின் நின்னோடு உடன் பிறப்பு உண்மையின், பெரியோன் தருக - திரு நுதல் ஆக என: அடையார் முனை அகத்து அமர் மேம்படுநர்க்குப் படை வழங்குவது ஓர் பண்பு உண்டு ஆகலின், உருவிலாளன் ஒரு பெரும் கருப்பு வில் இரு கரும் புருவம் ஆக ஈக்க: மூவா மருந்தின் முன்னர்த் தோன்றலின், தேவர் கோமான் தெய்வக் காவல் - படை நினக்கு அளிக்க - அதன் இடை நினக்கு இடை என: அறுமுக ஒருவன் ஓர் பெறும் முறை இன்றியும், இறும் முறை காணும் இயல்பினின் அன்றே - அம் கூடர் நெடு வேல் ஒன்றும் நின் முகத்துச் செங் கடை மழைக் கண் இரண்டா ஈத்தது? மா இரும் பீலி, மணி நிற மஞ்சை, நின் சாயற்கு இடைந்து, தண் கான் அடையவும்; அன்னம், நல் - நுதல்! மெல் நடைக்கு அழிந்து, நல் நீர்ப் பண்ணை நரி மலர்ச் செறியவும்; அளிய - தாமே, சிறு பசங் கிளியே ”

இலங்கையில் பத்தினித் தெய்வமாக கண்ணகி
Image Source - maatram.org

மேற்கண்டதான அடிகளின் வழி பின்வருவனவான செய்திகளை அறியலாம்.

1. கண்ணகி திருமகளுடன் ஒப்புடமையவளாக இவ்வடிகளிற் கூறப்படுவதைக் காணலாம். இதற்கு முற்பட்ட அடிகளிலும் 'தீராக் காதலிற் றிருமுக நோக்கீர்' கோவலன் உறுமோர் குறியாகக் கட்டுரை' என்பதற்கு 'கோவலன் திருமகளைப் போல் வாளுடைய முகத்தை நோக்கி' என அடியார்க்கு நல்லாரும் உரைக்க காணலாம். இதன் வழி கண்ணகி திருமகளோடு தெய்வ நிலையில் ஒப்புமையுடையோளாகக் கூறப்பட்டுள்ளமையைக் காணலாம்.
2. பிறை, திரு, அமுதம், வச்சிரம் என்பன அவற்றிற்குரிய இறையருளால் கண்ணகியை திருமகளோடு ஒத்த இறைத் தன்மையுடையவள் ஆக்குகிறது. அத்தோடு பிறை - சிவபெருமானின் முடியைச் சூடுவது, திரு - திருமாலின் நெஞ்சில் உறைவது, அமுதம் - சாவா மூவாப் பேராற்றலை வழங்கக் கூடியது. வச்சிரம் - இந்திரனுக்கு வலிமையை வழங்குவது என்பனவற்றால் கண்ணகி ஆற்றல் மிகுந்த பெருமாட்டியாகக் கோவலனால் கருதப்படுகின்றமையினை உணரலாம்.
3. மாசறு பொன், வலம்புரிமுத்து, காசறுவிரை, கரும்பு, தேன் என்பனவும் உயர்வு நோக்கி கூறப்பட்ட தெய்வ நிலையில் போற்றப்படும் தன்மை வாய்த்தனவாக அமைவதினைக் காணலாம்.

மேற்கண்டவாறாக
கண்ணகியோடு ஒப்புமை

காட்டிக் கூறப்பட்டன யாவும் மனிதர்களால் உருவாக்கம் பெறாமல் இயற்கை ஆற்றலோடு கிளர்ந்த பொருட்களாம். அவ்வாறன்ன பொருட்களைப் போல் கண்ணகியும் தன்திறத்தால் தெய்வ நிலை ஆற்றலைப் பெற்றவள் என்பனவாக மேற்கண்ட நலம் பாராட்டல் அமைகிறது.

கொற்றவையின் அருள்வரப் பெற்ற சாலினி கண்ணகியை அறிமுகம் செய்தல்

கோவலனும் கண்ணகியும் கவுந்தியடிகளோடு பாண்டிய நாட்டின் வேட்டுவர்கள் வாழும் நிலப்பகுதிக்குள் செல்லுகின்ற வேளையில் எயினர் குடியிருப்பில் ஓய்வு மேற்கொண்டிருந்த சமயம் அங்குள்ள எயினர்கள் வெட்சிப் போரில் தங்களது மறவர்கள் அயற்புலத்து ஆநிரைகளைக் கவர்ந்து வருதல் வேண்டும்; தங்களது முன்றலில் செல்வம் குவிய வேண்டும் என்பனவான வளங்களைப் பெறுதற் பொருட்டு கொற்றவையை வழிபடலாயினர். கொற்றவை வழிபாட்டிற்காக சாலினி என்னும் தங்கள் குல இளம் பெண்ணிற்கு கொற்றவைக்குரிய சோடணைகள் எல்லாம் செய்து முன்னிலைப்பரவலில் பாடல்களை இசைத்தும் பாடியும் வழிபடலாயினர். இக்காட்சியினைக் கோவலனின் பின்னின்று கண்ணகியும் கண்டு வரலானாள். கொற்றவையின் அருள்வலுப் பெற்ற சாலினியானவள் கண்ணகியை நோக்கி அருள்வாக்கு கூறத் தொடங்கினாளாள்.

“இவளோ, கொங்கச் செல்வி; குடமலை ஆட்டி; தென் தமிழ்ப் பாவை; செய்த தவக் கொழுந்து; ஒரு மா மணி’ ஆய், உலகிற்கு ஓங்கிய திரு மா மணி’ எனத் தெய்வம் உற்று உரைப்ப திருமாமனியெனத் தெய்வமும் நுரைப்ப”

(சிலம்பு 12. 45 - 50)

என்பனவாக அத் தெய்வவாக்கு அமைவதினைக் காணலாம். மேற்கண்டவாறாக சாலினி கண்ணகியை அறிமுகம் செய்யும் அடிகளை ஆழ்ந்து நோக்கும் போது நமக்குப் பல மெய்மைகள் விளங்கும்:

1. கொங்கு நாட்டில் கண்ணகி வழிபாடானது ‘செல்வி’, ‘செல்லியம்மன்’

(செல்வி அம்மை) வழிபாடாகவும் விளங்கியதெனலாம். கோங்கிளங் கோசர்கள் இவ்வழிபாட்டினை சிறப்புடன் நிகழ்த்தி வந்தமையினை சிலப்பதிகார உரைபெறு கட்டுரையில் அறியலாம். இன்றளவும் கொங்கு நாட்டில் நிகழும் செல்லியம்மன் முதலான பெண் தெய்வ வழிபாட்டின் தொடர்ச்சியான நிகழ்வைக் காணலாம்.

2. பழஞ் சேர நாட்டில் பெரும் வழிபாட்டு மரபாக விளங்கியது கண்ணகி வழிபாடாகும். அதன் பொருட்டே கண்ணகியைக் குடமலையாட்டியென அறிமுகம் செய்தாள் எனலாம். ‘ஆட்டி’ என்னும் சொல் ஆள்பவள் என்பதாகப் பொருள் தரும். திருவினை ஆள்பவள் திருவாட்டி என அழைக்கப்படுகின்றமையைப் போல், சேர நாட்டினை ஆளும் தெய்வமாக கண்ணகி விளங்கியபடியால், குடமலையாட்டி என அழைக்கப் பெற்றாள். இன்றைய கேரளத்தில் உள்ள தாய்த்தெய்வ வழிபாட்டுத் தலங்களான கொடுங்குளூர் பகவதியம்மன் கோயில், ஆற்றுக்கால் பகவதி அம்மன் கோவில் முதலான தலங்கள் கண்ணகி கோயிலே என்பதினை அறியலாம்.
3. ஈழத்திலும் பாண்டிய நாட்டிலும் கண்ணகி வழிபாடானது சிறந்து விளங்கியது. அதனடிப்படையிலேயே ‘தென்தமிழ்ப்பாவை’ என்பதாக கண்ணகி அறிமுகம் செய்யப்பட்டாள் எனலாம். ‘பாவை’ என்னும் சொல் எதிரிகளை அழிக்கின்ற வரந்தரும் தெய்வத்தினைக் குறிப்பதினை சங்க கால இலக்கியங்களிற் காணலாம். கொல்லிப் பாவை என்னும் வழக்காற்றின் வழியும் இதனை அறியலாம். ஈழத்தில் இன்றளவும் கண்ணகி வரந்தரும் தெய்வமாகவும் குற்றங்களை அழிக்கும் தெய்வமாகவும் விளங்குகின்றமையினைக் காணலாம். தென்தமிழ் மக்களால் வரந்தரு தெய்வமாக கண்ணகி வழிபாடு செய்யப்பட்டமையால் ‘தென்தமிழ்ப்பாவை’ என அறிமுகம் செய்யப்பட்டாள்

எனலாம்.

ஆளப்பட்டுள்ளமையினைக் காணலாம்.

4. 4. 'ஒரு மாமணியாய் உலகிற்கோங்கிய திருமாமணி' என்பதன் வழி உலகம் முழுவதும் பல்வேறு பெயர்களில் கண்ணகி வழிபாடானது பரவலாக்கம் பெற்றிருந்தமையினைக் காணலாம். இவ்வழிபாட்டு மரபானது சிலப்பதிகாரம் இயற்றப்பட்ட காலத்திலும் அதற்குப் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தும் வழங்கி வந்த பெரு வழிபாட்டு மரபாக தமிழ் நாடுகளிலும் அதற்கப்பாலுள்ள நாடுகளிலும் வழங்கியிருந்தமையை இவ் வரிகளின் வழி அறியலாம்.
5. தாம் இயற்றும் இலக்கிய காலத்திற்கு முன்னரே பல நூற்றாண்டுகளாக நிகழ்ந்து வரும் நிகழ்வினை தாம் இயற்றும் இலக்கிய காலத்துக்குப் பின் நிகழ்வதாகக் காட்டுவதும் ஓர் இலக்கிய உத்தியேயாகும். கதையின் நிகழ்வுக் காலத்திலேயே அவ்விலக்கியங்கள் நின்றுவிடுகின்ற படியால் கதையின் முடிவுகளை பின் நிகழ்ந்ததாகக் காட்டுவது இலக்கிய மரபிற்கும் நாடக மரபிற்கும் உரியதாயிற்று. அவ்வகையில் சிலப்பதிகாரம் இயற்றப்படுவதற்குப் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே கண்ணகி வழிபாடானது தமிழுலகெங்கும் பரவலாக்கம் பெற்றிருந்தமையினைக் காணலாம்.
6. 'அன்னல்' என்ற சொல் தவநிலையில் உள்ளோரையும், தலைமை நிலையுடையோரையும், இறை நிலையை அடைந்தோரையும் குறிக்கக் கூடியதாகும். அதன் பொருட்டே அடியார்க்கு நல்லாரும் இவ்வேட்டுவ வரியின் அடிகளுக்கு விளக்கம் கொடுக்கும் போது 'கண்ணகி அன்னலாதலை' எனக் குறிப்பிடுகின்றார். இளங்கோவடிகள் ஆசிவகத் தவத்துறவிகளைக் குறிப்பிடும் போது 'அன்னலாம்' பெருந்தவத்து ஆசீர்வகர்கள் எனக் குறிப்பிடுதலைக் காணலாம். இதன் வழி 'அன்னல்' என்னும் சொல்லாட்சி தமிழ் மரபில் தெய்வ நிலையில் உள்ளோரைக் குறிக்கும் பொருண்மையில்

மேற்கண்டவாறாக சாலினியின் அறிமுகக் கூற்றால் கண்ணகி தெய்வ நிலையைப் பெற்று வழிபடப்பட்டு வந்த மரபினைக் காணலாம்.

பண்டைத் தமிழ்நாடுகளில் பல்வகைப்பட்ட தாய்த் தெய்வ வழிபாட்டு மரபுகள் சிறப்புற்றிருந்தன. அவ்வகையான மரபுகளிற் தலையாயதாக கண்ணகி வழிபாடானது விளங்கிற்றெனலாம். ஒவ்வொரு வழிபாட்டு மரபும் தனித்தன்மையுடன் விளங்கியதெனலாம். இவ்வழிபாட்டு மரபுகளை வாயிலோன் கண்ணகியை அறிமுகம் செய்யும் கூற்றில் வைத்துக் கூறியுள்ளமையினைப் பின்வருமாறு காணலாம்.

“அடர்த்து எழு குருதி அடங்காப் பசுந் துணிப் பிடர்த் தலைப் பீடம் ஏறிய மடக்கொடி, வெற்றி வேல் தடக்கைக் கொற்றவை, அல்லள்; அறுவர்க்கு இளைய நங்கை, இறைவனை ஆடல் கண்டருளிய அணங்கு, கூர் உடைக் கானகம் உகந்த காளி, தாருகன் பேர் உரம் கிழித்த பெண்ணும், அல்லள்; செற்றனள் போலும்; செயிர்த்தனள் போலும்; பொன் தொழில் சிலம்பு ஒன்று ஏந்திய கையள்; கணவனை இழந்தாள் கடைஅகத்தாளே; கணவனை இழந்தாள் கடைஅகத்தாளே என”

என்ற அடிகளிற் பண்டைத் தமிழர்களின் தாய்த் தெய்வ வழிபாட்டு மரபுகள் விளக்கிக் கூறப்பட்டுள்ளமையினைக் காணலாம்.

1. மேற்கண்ட அடிகளில் கொற்றவை, ஏழு மங்கையரில் ஒருவரான பிடாரி, கானகம் உகந்த காளி என்பனவாக மூன்று தாய்த் தெய்வ வழிபாட்டு மரபுகள் சுட்டப்படுகின்றமையினைக் காணலாம். கண்ணகி வழிபாட்டிலிருந்து மாறுபட்ட வழிபாட்டு முறைகளாக இவை விளங்கினபடியாலேயே தனித்துக் கூறப்பட்டது எனலாம்.
2. போரில் வெற்றியினை வழங்கக்கூடிய அரச தெய்வமாக

கொற்றவை வழிபாடானது பண்டு தொட்டு தமிழர்களால் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வருகின்றது. இவ்வழிபாடானது பாலைத்திணைக்கு உரியது. 'பொருது களத்து' இரு வேந்தரில் வெற்றி பெற்றோருக்கு உரியதாகின்றது.

3. கன்னித் தெய்வ வழிபாடு, உலகெங்கிலும் சிறந்து விளங்கிய வேளாண் உற்பத்தி நிலையில் வளர்ச்சியடைந்த மரபாகும். ஏழு கன்னியரை வழிபடுதல் என்பது பண்டைத்தமிழர் மரபாகும். அவ்வெழுவரில் எவர்க்கும் அடங்காத சினத்தினையுடையவள் பிடாரி. ஆதலாலேயே கண்ணகியோடு ஒப்பிடப்பட்டாள். ஏழு கன்னியர் வழிபாடானது தமிழர்களால் பண்டு தொட்டு கடைப்பிடிக்கப்படும் வழிபாட்டு மரபாகின்றது. இவ்வழிபாட்டினை ஈழத்தில் ஏழு மங்கையர் வழிபாடாக இன்றளவும் கடைபிடிக்கின்றனர்.

ஆடலிற் சிறந்த காளி வழிபாடானது எல்லையைக் காக்கும் வழிபாடாக, நகரின் எல்லையிலுள்ள காவற் தெய்வத்தினை வழிபடும் வழிபாட்டு மரபினையுடையதாக விளங்குகின்றதெனலாம். இதன் தொடர்ச்சியினை இன்றும் காணலாம். தமிழ் நாட்டின் பழமையான நகரங்களில் ஊரின் வடபால் எல்லையில் காளிகோயில் அமைந்திருக்கக் காணலாம். ஆணிற் கு இணையான தெய்வமாகவும், ஆணினும் உயர்ந்த தெய்வமாகவும் காளியானவள் விளங்கினபடியால் 'இறைவனை ஆடல் கண்டருளிய அணங்கு, தாருகன் பேரூரம் இழித்த பெண்' என்பனவாறாக காளி குறிப்பிடப்படுகின்றாள். இவ்வழிபாட்டு மரபும் கொற்றவை வழிபாட்டு மரபிலிருந்து மாறுபட்டதாகும்.

மேற்கண்டதான மூன்று வழிபாட்டு மரபுகளும் கண்ணகி வழிபாட்டு மரபிலிருந்து மாறுபட்டனவாயினும் இவற்றினுக்கிடையே பல ஒப்புடைப் பண்புகளும் காணப்படுகின்றன. இவ்வொப்புமைப் பண்புகளைக் கொண்டே பிற்காலத்தார் இவ்வழிபாட்டு மரபுகள்

யாவும் ஒன்றே

என்பதாகக் கொண்டிருக்கக் காணலாம். ஆயினும் அவை ஏற்புடையன அல்ல என்பதற்குச் சிலப்பதிகாரமே சான்றாகின்றது ஆயினும் கண்ணகியம்மன் வழிபாடு நிகழும் ஊர்களிலெல்லாம் கொற்றவைக்கும், பிடாரிக்கும், காளிக்கும் கோயில் அமைந்திருப்பதை இன்றும் காணலாம். சேர நாட்டுக் கோயில்களில் இன்று காளி வழிபாட்டுடன் கண்ணகி வழிபாட்டினை இணைத்துக் காணும் வழமையினைக் காணலாம்.

குன்றக் குறவர் கண்ணகியை அறிமுகம் செய்தல்

கண்ணகி மதுரையை எரியூட்டி அந்நகரின் மேற்குவாயில் வழியாக வெளியேறி பதினான்கு நாட்கள் நடந்து சேரநாட்டின் மலைப்பகுதியினை அடைந்து அம்மலை மேலிருந்த வேங்கை மரத்தின் நிழலில் இருந்தாள். அப்பொழுது வியப்பினுக்குரியதாக வானுலகத்திலிருந்து கோவலனோடு வந்த தேவர்கள் கண்ணகியைத் தங்களது விமானத்தில் ஏற்றிச் சென்றனர். இக்காட்சியைக் கண்ட குன்றக் குறவர்கள் வியந்து கண்ணகியை வழிபட்டு வந்தனர். பின்னர் மலைவளம் காணவந்த சேர மன்னனிடம் இக்காட்சியினைக் கூறிக் கண்ணகியை அறிமுகம் செய்தனர்.

“குருவியோப்பியுங் கிளிகடிந்துங் குன்றத்துச் சென்று வைகி

அருவி.

பெருமலை துஞ்சாது வளஞ்சரக் கெனவே”

(சிலம்பு. குன்றக்குறவை. 122)

தொல்காப்பியப் பொருளதிகார வெட்சித்திணையில் அதன் துறைகளாகக் கூறப்படுவன :

1. காட்சி
2. கால்கோல்
3. நீர்ப்படை
4. நடுகல்
5. வாழ்த்து

என்பனவாகும். இவை போரிலே வீரச் சாவினைத் தழுவிய மறவர்களுக்கு அவர்தம் மக்களாற் செய்யப்படுவனவாகும். தானை

மறவர்களின் மறச்செயலால் அவர்களுக்கு வழங்கப்படும் இவ் உயரிய தெய்வ நிலையினை கண்ணகி பெற்றமையினை மேற்கண்டவாறாக வஞ்சிக் காண்டத்தின் பிரிவுகளின் வழி அறியலாம். வஞ்சிக் காண்டத்தில்தான் கண்ணகி தெய்வமாக தன்னை அறிமுகம் செய்யும் வகையில் வரந்தரு காதை என்னும் பிரிவு அமைவதினைக் காணலாம்.

கண்ணகி நீதி கேட்டல் சிவை, இலங்கை

Image Source - ta.wikipedia.org

“தென்னவன் நீதிலன் நேவர்கோன் றன்கோயில்” என்று தம்மை அறிமுகம் செய்தலின் வழி கண்ணகி தெய்வ நிலையில் தம்மைப் பாண்டியனின் மகளாகக் கூறுகின்றமையினைக் காணலாம். இவ் அடிகளுக்கு உரைகூறும் அரும்பத உரையாசிரியர் ‘முன் மாண்ட யாக்கையிற் கொண்ட சிவப்பாறித் தெய்வயாக்கை பெறுதற்குக் காரணமாயினாள்’ என்பதை, “நான் அவன் மகளென்றாள், வென்வேலவன் குன்று - செங்கோடு நான்குன்றில் வந்து விளையாடுவேன்; நீங்களும் அங்கு வாருங்கோளென்றாள்” எனக் கூறுதலின் வழி, கண்ணகி பாண்டிய நாட்டாராலும் கொங்கு நாட்டாராலும் வழிபடு தெய்வமாகப் போற்றப் பெற்றமையினை அறியலாம்.

போரிலே மறச்சாவடைந்த தானை மறவனுக்கு ஒரு கல்லினைத் தேர்ந்தெடுத்து, அதற்கான கால்கோல் விழாச் செய்து, புனித நீரில் நீராட்டி, நடுகல்லினை நிறுத்தி நெல்லுத் தூவி, அவனைத் தெய்வமாக வழிபட்டு வாழ்ந்து, கோயிலும் கோட்டமும் செய்யும் பண்டைத் தமிழ் மரபினை ஒட்டியதாகவே கண்ணகி வழிபாட்டு மரபு காணப்படுகின்றதெனலாம். இதனை:

“நன்னா டனைத்து நளிர்சினை வேங்கைப்

.....

வடதிசை வணங்கிய மன்னவ ரேறென்”

(சிலம்பு. வரந்தருகாதை, 220 - 234)

என்னும் அடிகளின் வழியறியலாம். போரிலே வெற்றி பெற்ற வீரர்களுக்குக் கல்லெழுப்பிக் கடவுள் மங்களம் செய்தலே சிறப்பாம்.

அதனையொப்பவே, செங்குட்டுவனும் வட திசையில் ஆரிய மன்னர்களையெல்லாம் வென்று, அவர் தலைமேல் கல்லேற்றி கங்கையில் நீராட்டி கண்ணகிக்குக் கோயில் செய்தமை, தமிழ் மரபு பற்றியே எனலாம். ஆதலால் வஞ்சிக் காண்டம் கண்ணகியின் தெய்வ நிலையினை உணர்த்தவே எழுந்ததெனலாம். தமிழகம் கடந்தும் கண்ணகி வழிபாடானது பரலாக்கம் பெற்றிருந்தமையை உரைபெறு கட்டுரையானது விளக்குவதாக உள்ளது.

“அன்று தொட்டு

நிகழ்வித்தோனே”

(உரைபெறு கட்டுரை)

மேலும் இவ் உரைபெறு கட்டுரையின் வழி கண்ணகியானவள் வரந்தரு தெய்வமாக உயர்ந்த நிலையில் போற்றப்படுகின்றமையினைக் காணலாம். வரந்தரு தெய்வத்தின் அருள் என்பது மழை வளம் பிழையா விளையுள், நோய் நீக்கம், துன்பம் - துயர் துடைத்தல் என்பனவாம். இவை யாவற்றினையும் வழங்கும் தெய்வமாக கண்ணகி போற்றப்பட்டமையை மேற்கண்ட சிலப்பதிகாரச் செய்திகளின் வழி அறியலாம்.

(தொடரும்)

என். கே. எஸ். திருச்செல்வம்

கடந்த 25 வருடங்களாக இலங்கைத் தமிழர் வரலாறு, தமிழர் வழிபாட்டுப் பாரம்பரியம், பிராமிக் கல்வெட்டுகள், இந்து சமயம் என்பன தொடர்பாக ஆய்வுப் பணிகளில் ஈடுபட்டுவரும் கலாநிதி என்.கே.எஸ். திருச்செல்வம் அவர்கள் வரலாற்றுத்துறையில் இளமாணிப் பட்டத்தைப் பெற்றவர். தனது எழுத்துப்பணிக்காகப் பல விருதுகளையும் பெற்றுள்ளார்.

இவர் இதுவரை பல உள்நாட்டு மற்றும் சர்வதேசக் கருத்தரங்குகளில் தனது ஆய்வுக் கட்டுரைகளைச் சமர்ப்பித்துள்ளதன் 18 நூல்களையும் எழுதியுள்ளார். இவர் எழுதிய நூல்களில் 'தென்னிலங்கையின் புராதன இந்துக்கோயில்கள்', 'புதையுண்டுபோன புராதன இந்துக் கோயில்கள்', 'இந்து சமயம் ஓர் அறிவியல் பொக்கிஷம்', 'யார் இந்த இராவணன்', 'பாரம்பரியமிக்க கதிர்காம பாத யாத்திரை', 'பண்டைய தமிழ் நூல்களில் சிவன்', 'கன்னியா: பண்டைய சைவத் தமிழரின் பாரம்பரிய அடையாளம்', 'தமிழரின் குமரி நாடு உண்மையா? கற்பனையா?' போன்றவை குறிப்பிடத்தக்கவையாகும். இவர் தேசிய மற்றும் சர்வதேச சஞ்சிகைகள், பத்திரிகைகள் ஆகியவற்றில் இதுவரை 295 ஆய்வுக் கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளார்.

'இலங்கை பிராமிக் கல்வெட்டுக்களில் நாகர்' எனும் இத்தொடர் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இலங்கையில் வாழ்ந்த தமிழ்ச் சமூகத்தின் வரலாற்றை தொல்லியல் ரீதியாக நிரூபிக்கத் தேவையான ஆதாரங்களைக் கொண்ட ஆவணமாகும். நாகர் தமிழ் மொழி பேசியவர்கள் எனவும், ஆதி இரும்புக் காலப் பண்பாட்டை பிரதானமாக அவர்களே இலங்கையில் பரப்பினார்கள் எனவும், இங்கு கி.மு ஏழாம் நூற்றாண்டு முதலாகத் தமிழ் ஒரு பேச்சு வழக்கு மொழியாக நிலை பெற்றிருந்தது எனவும் பேராசிரியர் எஸ். பத்மநாதன் கூறியுள்ளார். இலங்கையில் 2300 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு பொறிக்கப்பட்ட சுமார் 100 பிராமிக் கல்வெட்டுக்களில் நாக மன்னர்கள், நாக தலைவர்கள், நாக பிரதானிகள், நாக சுவாமிகள், நாக அதிகாரிகள் ஆகியோர் பற்றிய குறிப்புகள் உள்ளன. இலங்கையின் வரலாற்றுதயக் காலத்தில் நாக எனும் பெயர் கொண்ட மன்னர்கள் பலர் ஆட்சி செய்துள்ளனர். இவர்களில் பலர் தமிழ்ச் சமூகத்தோடு தொடர்புடையவர்கள். இவர்கள் பற்றிய வரலாறு மற்றும் வழிபாட்டுப் பாரம்பரியம் ஆகியவை பிராமிக் கல்வெட்டுக்களை ஆதாரமாகக் கொண்டு இத்தொடரில் ஆராயப்படுகின்றன.

தமிழ் மன்னன் திரிதரனின் மகன் மகாநாகன் பொறித்த கதிர்காமக் கல்வெட்டு

கதிர்காமம் கிரிவிகாரை

க

திர்காமம் முருகன் கோயிலில் இருந்து கிரிவிகாரைக்குச் செல்லும் வீதியில் பாதையின் வலதுபக்கம்

இரண்டு கல்வெட்டுகள்

காணப்படுகின்றன. இவற்றில் ஒரு கல்வெட்டு தமிழ் மன்னன் சிறிதரனின் (திரிதரன்) மகன் மகாநாகனால் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது.

அனுராதபுரத்தில் இருந்து ஆட்சி செய்து வந்த மித்தசேனனைக் கொண்டு அனுராதபுரத்தைக் கைப்பற்றி ஆட்சி செய்து வந்த தமிழ் மன்னர்கள் ஆறு பேர்களில் ஒருவனே திரிதரன் என்பவனாவான். இவர்கள் பொ.ஆ. 429 - 455 வரையான 25 வருடங்கள் இலங்கையை ஆட்சி செய்தனர். இந்த ஆறு தமிழ் மன்னர்களையும் ஒருவரின் பின் ஒருவராகக் கொண்டு, இறுதியில் அனுராதபுரத்தைக் கைப்பற்றி இலங்கையின் மன்னனானான் தாதுசேனன். திரிதரனின் மகனான, தமிழ் மன்னன் மகாநாகன் ரகுணப் பகுதியை ஆட்சி செய்து வந்த சிற்றரசன் ஆவான். இம்மன்னன் பொறித்த கல்வெட்டே கதிர்காமத்தில் உள்ளது.

இக்கல்வெட்டு நான்கு துண்டுகளாக உடைந்துள்ளது. இவற்றில் ஒரு துண்டு கிடைக்கவில்லை. மிகுதியாக உள்ள மூன்று துண்டுகளையும் ஒன்று சேர்த்துக் கல்வெட்டை வாசித்துள்ளனர். 5 அடி நீளமும், 2 அடி 2 அங்குலம் அகலமும் கொண்ட ஓர் கற்பலகையில், 3 அடி 4 அங்குல நீளம் - 2 அடி 2 அங்குல அகலத்தில் 13 வரிகளில் கல்வெட்டு பொறிக்கப்பட்டுள்ளது.

கல்வெட்டில் கதிர்காமத்தில் இருந்த விகாரை மற்றும் மடாலயம் (முருகன் கோயில்) ஆகியவற்றைப் புனரமைப்பதற்கும், விளக்கு எரிப்பதற்கும், ஆலயத்தில் தானம் கொடுப்பதற்கும் தேவையான செலவை ஈடுகட்டும் முகமாக, இப்பகுதியில் இருக்கும் கிராமம் அல்லது காணி மற்றும் பணம் ஆகியவற்றை மன்னன் தானமாக வழங்கியது பற்றிய செய்தி எழுதப்பட்டுள்ளது. தானம் செய்தவர் சரதரனின் (சிறிதரன் எனும்

திரிதரன்) மகன் மகாதலி மகாநாக ராஜா.

இலங்கையில் பொ.ஆ. 1 ஆம் நூற்றாண்டில் மகாநாகன் எனும் ஓர் மன்னன் ஆட்சி செய்துள்ளான். ஆனால் அவனின் தந்தையின் பெயர் திரிதரன் அல்ல. எனவே பொ.ஆ. 5 ஆம் நூற்றாண்டில் இலங்கையை ஆண்ட ஆறு மன்னர்களில் ஒருவனான திரிதரனின் மகனாகவே இந்த மகாநாகன் இருக்க வேண்டும். இவன் ரோகண பகுதியை ஆட்சி செய்த சிற்றரசனாக இருக்க வேண்டும் என ஆய்வாளர்கள் கூறியுள்ளனர். இதன்படி இக்கல்வெட்டு பொ.ஆ. 5 ஆம் நூற்றாண்டில் பொறிக்கப்பட்ட பிற்கால பிராமிக் கல்வெட்டாகும்.

கல்வெட்டின் நான்கு துண்டுகளில் மூன்று துண்டுகள் மட்டுமே உள்ளன. ஒரு துண்டு கிடைக்கப் பெறாதலால் இதில் பொறிக்கப்பட்டுள்ள செய்தியை முழுமையாகக் குறிப்பிடமுடியவில்லை. இருப்பினும் ஓரளவு அர்த்தத்துடன் இக்கல்வெட்டு வாசிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனாலும் அதில் பல தவறுகள் உள்ளன. கல்வெட்டில் சிறிதரன், மகாநாகன், அமுது ஆகிய தமிழ்ச் சொற்கள் காணப்படுகின்றன. அதன் விபரங்கள் பின்வருமாறு கூறப்பட்டுள்ளது:

“சித்தம் சரதரயஹ (சிறிதரன்) புத்த மகாதலி மகாநாக (மகா நாகன்) ரஜெமி கஜரகம ரஜி மஹா வஹேரகி மகல மஹா சேய (ன) ஜின பதிச அம (அமுது) பதம கொட்டு தெல முல கொட்டு க ஹபி வதேக க பயிட்டு கரணக துகமி அடதஹ ச ஹகசலயிடே வட்டிதணி அம”

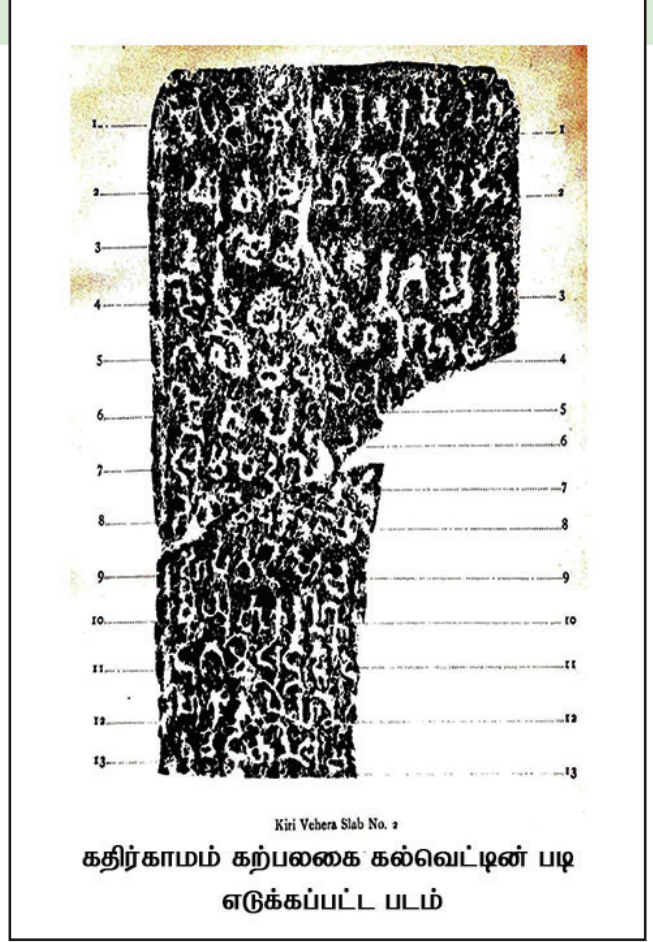
பொருள் : சரதரனின் (சிறிதரன்) மகனான மன்னன் மகாதலி மகாநாகன் ஆகிய நான் கதிர்காமத்திலுள்ள ரஜமஹா விகாரை, மங்களகரமான மிகப்பெரிய மகாசேனன் கோயில் அல்லது மடாலயம் (முருகன் கோயில்) ஆகியவற்றின் பழுதடைந்த

கட்டிடங்களை புனரமைக்கவும், புனித அன்னதானம் வழங்கவும், நெய் விளக்கேற்றுவதற்கான செலவை ஈடுகட்டவும் ஒரு கிராமத்தையும் (...ட்டுகம) அல்லது நிலத்தையும், எட்டாயிரம் பணத்தையும் தானமாக வழங்குகிறேன்.

இந்தக் கல்வெட்டில் உள்ள 13 வரிகளில் முதல் 4 வரிகள் மட்டுமே தெளிவான பொருளுடன் வாசிக்கப்பட்டுள்ளன. 5 முதல் 13 வரையான 9 வரிகளில் முதல் பாதி மட்டுமே வாசிக்கப்பட்டுள்ளது. இறுதிப்பாதியின் எழுத்துக்கள் உள்ள கல்வெட்டுத் துண்டு வாசிக்கப்படவில்லை. ஏனெனில் அத்துண்டு கல்வெட்டில் காணப்படவில்லை. எனவே கல்வெட்டில் எழுதப்பட்டுள்ள முழுமையான செய்தியை உறுதியாகக் கூற முடியவில்லை.

கல்வெட்டை வாசித்து அதை மொழிபெயர்த்த பேராசிரியர் பரணவிதான கல்வெட்டில் குறிப்பிடப்பட்டிருந்த மகாசேன தெவொல (முருகன் கோயில்) அல்லது மடாலயம் (முருகன் மடாலயம்) பற்றிய விடயத்தை ஏனோ மறைத்து விட்டார். கல்வெட்டுச் செய்தியில் இரண்டு ஆலயங்கள் புனரமைக்கப்பட்ட செய்தியே கூறப்பட்டிருக்க வேண்டும். பௌத்த விகாரையை “ரஜ மஹா விஹாரை” என்று குறிப்பிட்டு விட்டு, மீண்டும் “மங்கள மஹா சேய” என இரண்டு தடவைகள் குறிப்பிட மாட்டார்கள். எனவே கல்வெட்டில் “கஜரகம ரஜ மகா விகாரை, மங்கள மகாசேன தெவொல” எனக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்க வேண்டும். மங்கள மகாசேன என்ற சொல்லின் இறுதி எழுத்தான ‘ன’ என்ற எழுத்தை ‘ய’ என்று மாற்றினால் முருகன் கோயில் பௌத்த கோயிலாக மாறிவிடும். அதாவது மகாசேன என்பது மகாசேய என மாறிவிடும்.

இதன்படி கல்வெட்டில் தமிழ் மன்னனால் விகாரைக்கும், கோயிலுக்கும் வழங்கப்பட்ட தானத்தை விகாரைக்கு

மட்டுமே வழங்கப்பட்டதாக வாசித்து மொழிபெயர்த்துள்ளனர். இந்தச் செய்தி இருட்டடிப்பிற்கு, கல்வெட்டின் ஒரு துண்டு கிடைக்கப் பெறாதது ஏதுவாக அமைந்துள்ளது. மேலும் இக்கல்வெட்டை வாசிப்பதற்கு முன்பு ஜே.டபிள்யூ. ரொபர்ட்சன் அவர்களால் இக்கல்வெட்டின் பகுதிகள் பிரதி எடுக்கப்பட்ட போது எழுத்துகள் சிதைவடைந்துவிட்டதாகவும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. பின்புதான் கல்வெட்டு படியெடுக்கப்பட்டு வாசிக்கப்பட்டுள்ளது. இது கல்வெட்டிலுள்ள செய்திகளின் நம்பகத்தன்மையில் மேலும் சந்தேகத்தை உண்டாக்குகிறது.

எனவே கல்வெட்டு பற்றிய மொழிபெயர்ப்பில் நம்பகத்தன்மை குறைவாகவே உள்ளதை அவதானிக்கக் கூடியதாக உள்ளது. தமிழ் மன்னன் ஒருவன் நாடு போற்றும் முருகப்

மண்டாகல மலை

பெருமானின் முக்கிய திருத்தலமான கதிர்காமத்திற்கு வழங்கிய தானத்தில் அக்கோயிலுக்கோ அல்லது கோயில் சார்ந்த மடாலயத்திற்கோ தானங்கள் வழங்காமல் இருப்பானா எனும் சந்தேகமும் இயல்பாகவே எழுகிறது.

நாகமலை பற்றிக் குறிப்பிடும் மண்டாகல மலைக் கல்வெட்டு

'யால'வின் வடகிழக்கில், 19 கி.மீ தூரத்தில், யால வனவிலங்குகள் சரணாலயத்தில், அடர்ந்த காட்டின் மத்தியில் மண்டாகல மலைத்தொடர் அமைந்துள்ளது. கதிர்காமத்துக்கு பாத யாத்திரை செல்லும்போது கும்புக்கன் ஆற்றைக் கடந்து நடந்து செல்கையில் எமது வலது பக்கத்தில் இந்த மலையைக் காணலாம்.

மண்டாகல மலைத் தொடரின் உச்சி 160 மீட்டர் உயரமானதாகும். இம்மலையில் குகைக் கல்வெட்டுகளும், பாறைக் கல்வெட்டுகளும் காணப்படுகின்றன. இங்கு மொத்தமாக 27 பிராமிக்

கல்வெட்டுகள் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றில் 24 முற்காலப் பிராமிக்குரியவை. 3 கல்வெட்டுக்கள் பிற்காலப் பிராமிக் கல்வெட்டுகளாகும். இவை மூன்றும் பாறைக் கல்வெட்டுகளாகும். இவற்றில் ஒரு கல்வெட்டில் 'நாகமலை' எனும் மலை பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இது நாக வழிபாடு செய்யப்பட்ட மலையாக இருக்க வேண்டும்.

இக்கல்வெட்டு மொத்தமாக 9 வரிகளில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. 4 ஆவது வரி தொடக்கம் 9 ஆவது வரி வரை, முன்பகுதியில் உள்ள சில எழுத்துகள் சிதைந்துள்ளன. கல்வெட்டிலுள்ள எழுத்துகள் பொ.ஆ. 3 - 4 ஆம் நூற்றாண்டுக்குரியவை ஆகும்.

இக்கல்வெட்டு மேகவண்ண அபயன் எனும் மன்னனின் முதலாவது ஆட்சி ஆண்டில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. இவன் பொ.ஆ. 249 - 262 வரையான காலப் பகுதியில் அனுராதபுரத்திலிருந்து ஆட்சி செய்த கோதாபயன் என்பவனாவான். மேகவண்ண அபயன்

எனும் கோதாபயன், 2 ஆம் சிறிநாகனின் மகனாவான். 2 ஆம் சிறிநாகன் பொ.ஆ. 240 - 242 வரையான இரண்டு ஆண்டுகள் அனுராதபுரத்தில் இருந்து ஆட்சி செய்தவனாவான். இக்கல்வெட்டின் விபரங்கள் பின்வருமாறு:

“மேகவண அப ராஜ சட்ட லஹித பதம அவன வசஹி கட நாக பவத்த விஹரக அமெத்த கஹ மத்த சஹரக மன ... லகடக வயியன வவிக டொவதிகமே தொடக்க குபுற லக்கம கல ஹ ந சிய அகட சஹ பிகி.”

கல்வெட்டில் ‘காள நாக பப்பத்த விகாரை’ எனும் வழிபாட்டுத் தலத்திற்கு சில காணி நிலங்கள் தானமாக வழங்கப்பட்டமை பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளது. இது காள நாக பர்வத மலை எனும் இடத்தில் இருந்த வழிபாட்டுத் தலமாகும். மேகவண்ண அபயனின் அமைச்சர் ஒருவரால் இக் காணி நிலங்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. இக்கல்வெட்டின் படி எடுக்கப்பட்ட படம் கிடைக்கவில்லை.

நாக பக்தை பற்றிக் குறிப்பிடு தெமட்டகல மலைக் கல்வெட்டு

மண்டாகல மலைத் தொடரின் மேற்கில் சுமார் 11 கி.மீ தூரத்தில் தெமட்டகல மலை அமைந்துள்ளது. சுதிர்காமத்துக்கு பாத யாத்திரை செல்லும்போது நாவலடியை அடைவதற்கு முன்பு யாத்திரீகர்கள் நீராடும் உப்பாற்றில் இருந்து வடக்குப் பக்கம் பார்க்கும் போது தெரியும் இரண்டு உச்சிகளைக் கொண்ட மலையே தெமட்டகல மலையாகும்.

இது 305 மீற்றர் உயரமான இரு உச்சிகளைக் கொண்ட மலையாகும். 1921 ஆம் ஆண்டில் ஆங்கிலேய நில

அளவையாளர்கள் இம்மலையின் ஓர் உச்சி 1000 அடிகளையும், அடுத்த உச்சி 950 அடிகளையும் கொண்டது என தமது குறிப்புகளில் எழுதியுள்ளனர்.

இம்மலையில் 2 பிராமிக் கல்வெட்டுகள் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. இவை பொ.ஆ. 3 ஆம் நூற்றாண்டுக் குரியவையாகும். இவ்விரண்டு கல்வெட்டுகளிலும் இந்து சமயம் தொடர்பான சொற்கள் காணப்படுகின்றன. ஒரு கல்வெட்டில் சுவாமி எனும் சொல்லும், அடுத்த கல்வெட்டில் நாகம் எனும் சொல்லும் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. இதன் மூலம் தெமட்டகல மலையில் உள்ள குகைகளில் நாக வழிபாடு நிலவியதோடு, இங்கிருந்த குகையொன்றில் முனிவர் ஒருவர் தங்கிச் சென்றமையும் தெளிவாகத் தெரிகிறது. இக்கல்வெட்டின் விபரங்கள் பின்வருமாறு:

“சி அமதய ப ரயஹ உபசக நாகயஹ மத்தய லசி ய லேனே சட்டுதிசிக சக ஹட்டய நியதே.”

இதன் பொருள் “நாக பக்தையும், அமைச்சர் பறையனின் தாயுமான லசியின் குகை, நான்கு திசைகளிலும் இருந்துவரும் சங்கத்தாருக்கு வழங்கப்பட்டது.” என்பதாகும். இக்கல்வெட்டின் படியெடுக்கப்பட்ட படம் கிடைக்கவில்லை.

தெமட்டகல மலை

சித்தர் மலைப்பகுதியில் நாக மகாராஜன் செய்த பணிகள் பற்றிக் குறிப்பிடும் கல்வெட்டு

”

சித்தர் மலைப் பகுதியில் சிவ வழிபாடு நிலவிய முக்கிய நகரமொன்று பண்டைய காலத்தில் இருந்துள்ளது. இது சிவநகரம் என அழைக்கப்பட்டுள்ளது. இச் சிவநகரம் பற்றிய பிராமிக் கல்வெட்டு ஒன்று சித்தர் மலையில், பிரதான தூபியின் தெற்குவாசல் படிக்கட்டின் இடது பக்கம் உள்ள பாறையில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது.

க திர்காமத்தின் கிழக்குப் பகுதியில் சுமார் 16 கி.மீ தூரத்தில், யால வனவிலங்குகள் சரணாலயம் அமைந்துள்ள காட்டின் தென்மேற்குப் பகுதியில் சித்துள்பவ்வ அமைந்துள்ளது. இங்கு கோரவக்கல, சித்துள் பவ்வ, தெகுந்தரவெவ எனும் மூன்று மலைப்பகுதிகள் காணப்படுகின்றன. இம் மூன்று இடங்களிலும் நூற்றுக்கணக்கான கற்குகைகள் காணப்படுகின்றன.

இக்குகைகளில் பண்டைய காலம் முதல் கதிர்காமத்திற்கு தல யாத்திரை வந்த சித்தர்களும், முனிவர்களும் அதிகளவில் தங்கிச் சென்றுள்ளனர். இதன் காரணமாக இம்மலை சித்தர் மலை எனப் பெயர் பெற்றுள்ளது. இதுவே சிங்கள மொழியில் சித்தர பப்பத்த என அழைக்கப்பட்டு, பின்பு சித்தல பப்பத்த என மருவியுள்ளது. பப்பத்த என்பது மலை எனப் பொருள்படும். இப்படி காலத்துக்குக் காலம் மருவி வந்து தற்போது சித்துள்பவ்வ என அழைக்கப்படுகின்றது.

சித்தர் மலைப் பகுதியிலுள்ள குகைகளிலும், பாறையிலும் 64 முற்கால பிராமிக் கல்வெட்டுகளும், 11 பிற்கால பிராமிக் கல்வெட்டுகளுமாக மொத்தமாக 75 கல்வெட்டுகள் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. சித்துள்பவ்வ எனும் சித்தர் மலையில் மட்டும் 31 பிராமிக் கல்வெட்டுகள் காணப்படுகின்றன.

இவற்றில் 15 கல்வெட்டுகளில் இந்து சமயம் மற்றும் தமிழர் பற்றிய பெயர்கள் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன.

சித்தர் மலைப் பகுதியில் சிவ வழிபாடு நிலவிய முக்கிய நகரமொன்று பண்டைய காலத்தில் இருந்துள்ளது. இது சிவநகரம் என அழைக்கப்பட்டுள்ளது. இச் சிவநகரம் பற்றிய பிராமிக் கல்வெட்டு ஒன்று சித்தர் மலையில், பிரதான தூபியின் தெற்குவாசல் படிக்கட்டின் இடது பக்கம் உள்ள பாறையில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. இக்கல்வெட்டு பொ.ஆ. 35 - 44 காலப்பகுதியில் இலங்கையை ஆட்சி செய்த ஈழநாகன் எனும்

மன்னன் பொறித்த கல்வெட்டாகும்.

கல்வெட்டு ஆய்வாளர் C.W. நிக்கலஸ் இக்கல்வெட்டை ஆய்வு செய்து அதன் விபரங்களை ரோயல் ஆசியா கழக அறிக்கையில் வெளியிட்டார். அதன்பின் பேராசிரியர் எஸ். பரணவிதான இவ் விபரங்களை 'Inscription of Ceylon' எனும் நூலின் இரண்டாவது தொகுதியில் பதிவு செய்தார். இக்கல்வெட்டு இரண்டு பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு, 9 அடி அகலமும், 20 அடி நீளமும் கொண்டதாக பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. கல்வெட்டின் A பகுதியில் 15 வரிகளிலும், B பகுதியில் 15 வரிகளிலும் எழுத்துகள் காணப்படுகின்றன. இதில் B பகுதியில் 12 ஆம், 13 ஆம் வரிகளில் சிவநகரம் எனும் பெயரும், 14 ஆவது வரியில் நாகராஜா எனும் பெயரும் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன.

இக்கல்வெட்டில் சித்தர் மலையில் உள்ள வழிபாட்டுத் தலத்திற்கு நிவந்தமாக வழங்கப்பட்ட இடங்களின் பெயர்கள் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. இதில் 5 வயல்வெளிகளும், 2 குளங்களும், ஒரு கால்வாயும், 3 ஊர்களும் அடங்குகின்றன. தக்ககாமம், (Dakagama) கன்னிக்கரைப்பள்ளி, (Kanikarapali) சிவநகரம் (Sivanakaraya) எனும் ஊர்களே கல்வெட்டில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன.

இக்கல்வெட்டின் A பகுதியில் மருமகன் எனும் தமிழ்ச் சொல் இரண்டு இடங்களில், அதாவது 1 ஆம், 2 ஆம் வரிகளில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும் காக்கைவண்ணன் எனும் தமிழ்ப் பெயர் 1 ஆம் வரியில் காணப்படுகிறது. இவற்றைத் தவிர நாகராஜன் எனும் சொல் B பகுதியில் 14 ஆம் வரியில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. அதன் விபரங்கள் பின்வருமாறு:

"12. [சுற்றி து] கபக லபனக சிவ நகரக அசனக பூமி க.. சிவ

13. [நகரக அசன] ஹி மேவ எக ஹசஹி தக பக லபனக பூமி

14. நாக ராஜஹ தின பூமி க க

இதே பாறையில் மேலும் இரண்டு பிராமிக் கல்வெட்டுகள் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. இரண்டாவது கல்வெட்டில் மகாராஜன் வசபனின் மகனான மகாராஜன் தீசனின் மகனான மகாராஜன் காமினி அபயன் சித்தல பப்பத விகாரைக்கு வழங்கிய மானியம் பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

மூன்றாவது கல்வெட்டில் 'நாக மகாராஜன்' பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இக்கல்வெட்டை எட்வர்ட் முல்லர் முதன் முதலாக வாசிக்க முயற்சி செய்தார். இருப்பினும் இவருக்குப் பின் C.W. நிக்கலஸ் இக் கல்வெட்டை வாசித்தார். இக் கல்வெட்டில் மொத்தமாக 5 வரிகளில் எழுத்துகள் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. கல்வெட்டின் விபரங்கள் பின்வருமாறு:

"1. சித்தம் நாக மஹாரஹ புத பாதிய திச மஹாரஹ மலி திச

2. மஹாரஹ அட சட தெ திச கஹவன தரிய சிதல பவத அடனி சிமிய தகன தி

3. ச அவிய வாவி அ[கட] கொட்டு கணவய நாக மஹாரஹ சடஹி சட்ட முத[வே] தியட க

4. பொஹொடகர தொரஹி துமஹ அகட்ட கொட்டு கறித்த கொஹ ஹலத்தய ச தச பஹததயி ச ஜின ப[டி]

5. சட்டரி (ய நவாகம) கரண கொட்டு தினி தக்கபடி சகல சமட்ட தினி

இக்கல்வெட்டில், நாக மகாராஜனின் மகனான, மகாராஜன் பாதிய தீசனின் தம்பி, மகாராஜன் தீசன் தக்கிண்ண, தீச வாபி எனும் குளத்தை விலை கொடுத்து வாங்கி சித்தல பப்பத எனும் விகாரைக்கு நிரந்தரமாக வழங்கி அதன் மூலம் கிடைக்கும் இலாபத்தைக் கொண்டு இங்குள்ள தூபியின் உச்சிப் பகுதியை அமைப்பது தொடர்பாகவும், மேலும் இங்குள்ள உபோசத மாளிகையின் வாசலில் யானை மண்டபம் அமைத்தல், பத்துக் கட்டிடங்களைத் திருத்தி அமைத்தல், தரையில் கம்பளம் விரித்து அழகு படுத்தல் ஆகிய பணிகளுக்கு குளத்து நீர் மூலம்

கிடைக்கும் வரியை முழுமையாக வழங்குதல் தொடர்பாகவும் நாக மகாராஜன் இட்ட ஆணை பொறிக்கப்பட்டுள்ளது.

இக்கல்வெட்டில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் நாக மகாராஜன் பொ.ஆ. 136 முதல் 143 வரையான 7 ஆண்டுகள் அனுராதபுரத்தில் இருந்து ஆட்சி செய்த மகாலக்க நாகன் எனும் மன்னனாவான். இவன் முதலாம் கஜபாகு மன்னனின் மாமனாவான். கஜபாகு மன்னனுக்குப் பின் இலங்கையை ஆட்சி செய்ய இவனுக்கு மகனோ, மகளோ, அல்லது சகோதரர்களோ இல்லாதபடியால், கஜபாகுவின் வயோதிப மாமனான மகாலக்க நாகன் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்று இலங்கையை ஆட்சி செய்து வந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இக்கல்வெட்டுகள் கூறும் தகவல்கள் மூலம் மிகப்பண்டைய காலத்தில் இப்பகுதியில் சிவ வழிபாடும், நாக வழிபாடும் சிறப்புடன் வழிபடப்பட்டது எனக் கொள்ள முடிகிறது.

பெருமகன் நாகன் பற்றிக் கூறும் சித்துள்பவ்வ - கொரவக்கல கல்வெட்டு

சித்துள்பவ்வ மலையின் மேற்குப் பக்கத்தில் 2 கி.மீ தூரத்தில் கொரவக்கல மலை அமைந்துள்ளது. கதிர்காமத்திற்கு தீர்த்த யாத்திரை வந்த கோரக்க முனிவர் இம்மலையில் உள்ள குகையில் தங்கிச் சென்றதால் இது கோரக்கர் மலை எனப் பெயர் பெற்றதாகவும், இதுவே சிங்கள மொழியில் கோரக்கல என அழைக்கப்பட்டு, பின்பு கொரவக்கல என மருவியதாகவும் கூறப்படுகின்றது. இம் மலையின் அருகில் உள்ள குளம் கோரக்கர் குளம் எனவும், மலைக்கு அருகில் உள்ள மாணிக்க கங்கையின் துறையடி கோரக்கர் துறை எனவும் அழைக்கப்பட்டுள்ளது. கோரக்கர் குளம் தற்போது கொரவக்க வெவ எனவும், கோரக்கர் துறை தற்போது கொரவக்க தொட்ட எனவும் மாற்றம் பெற்றுள்ளது. தொட்ட என்பது துறையடி எனப் பொருள்படும்.

துயிக்கு செல்லும் தெற்குவாசல் படிக்கட்டின் இடது பக்கத்தில் கல்வெட்டு

கல்வெட்டின் அண்மித்த தோற்றம்

மூன்று கல்வெட்டுக்கள் பொறிக்கப்பட்ட பாறை

கொரவக்கல மலையில் உள்ள கற்குகைகளில் 27 பிராமிக் கல்வெட்டுகள் உள்ளன. இவற்றில் 17 கல்வெட்டுகளில் இந்து சமயம் மற்றும் தமிழ் தொடர்பான சொற்கள் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. இவை சிவன், நாகம், சுவாமி, பெருமகன், மருமகன் ஆகிய சொற்களாகும். இவற்றில் நாகர் பற்றிய ஒரே ஒரு கல்வெட்டு மட்டுமே காணப்படுகிறது. அக் கல்வெட்டின் விபரங்கள் பின்வருமாறு:

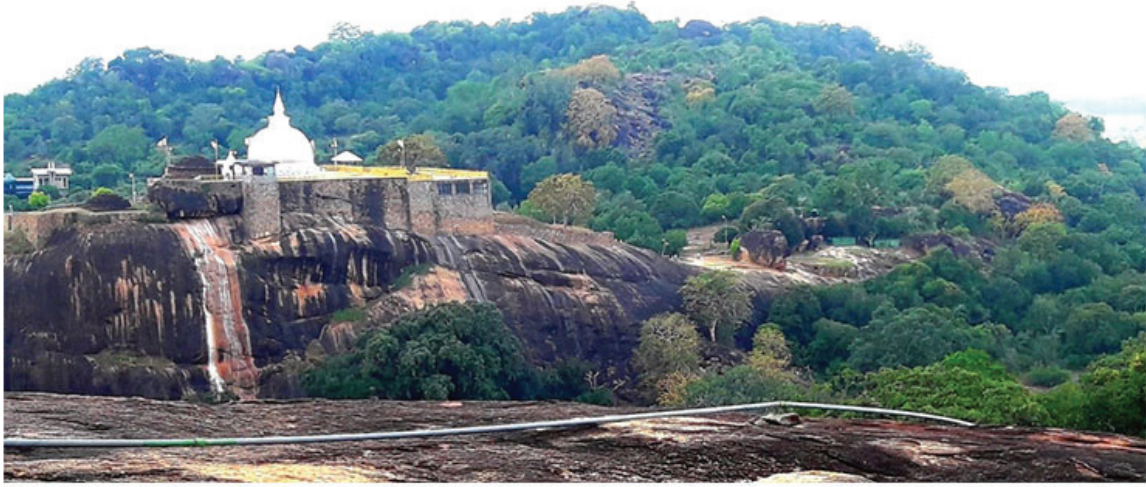
“பருமக நாக புத்த பருமக மிலக புசுஹ லேன சகச”

இதன் பொருள், “பெருமகன் நாகனின் புத்திரன் பெருமகன் மிலக்க புஷ்ஷனின் குகை சங்கத்திற்கு..” என்பதாகும்.

பெருமகன் நாகன் பற்றிக் கூறும் சித்துள்பவ்வ - தெகுந்தரவெவ கல்வெட்டு

சித்துள்பவ்வ மலையின் கிழக்குப் பக்கத்தில் 1 கி.மீ தூரத்தில் தெகுந்தரவெவ மலை அமைந்துள்ளது. இங்கு 20 பிராமிக் கல்வெட்டுகள் உள்ளன. இவற்றில் 17 கல்வெட்டுகளில் சிவன், நாகம், வேலன், கண்ணன், சுவாமி, பெருமகன் ஆகிய சொற்கள் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. இதன் மூலம் இங்கு இந்து தெய்வ வழிபாடு நிலவியதோடு, தமிழர்களும் வாழ்ந்துள்ளனர் என்பது தெரியவருகிறது.

இங்கு காணப்படும் கல்வெட்டுகளில் ஒன்று

சித்தர் மலையின் பின் பக்கம் தெரியும் கோரக்கர் மலை

கொரவக்கல எனும் கோரக்கர் மலை

631

பெருமகன் நாகன் எனும் சொல் பொறிக்கப்பட்ட கல்வெட்டு

அகத்திய முனிவர் பற்றிய செய்தியொன்றைத் தருகிறது. இக்கல்வெட்டின் இல. 660c என்பதாகும். இக்கல்வெட்டில் “பத்த அகிதேவச நொசப லேன நம” எனப் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. இது “சுவாமி அக்கிதேவனின் நொசப லேன எனும் குகை” எனப் பொருள்படும். அக்கிதேவன் என்பது அகத்திய முனிவரைக் குறிக்கும் பெயராகும். அகிட, அகி ஆகிய சொற்கள் அகத்தியரைக் குறிப்பவையாகும். ‘அபித்த ஜாதக’ எனும் நூலில் அகத்தியரை ‘பிராமண முனிவர் அகித்த’ எனக் குறிப்பிட்டுள்ளனர். அகத்தியர் நாகதீபத்திற்கு வந்தது பற்றி இந்நூல் கூறுகிறது.

“பருமக மகதத்த புத்த பருமக மனவன நாகஹ லேன”

பொருள்: பெருமகன் மகாதத்தனின் புத்திரன், பெருமகன் மனவன நாகனின் குகை.

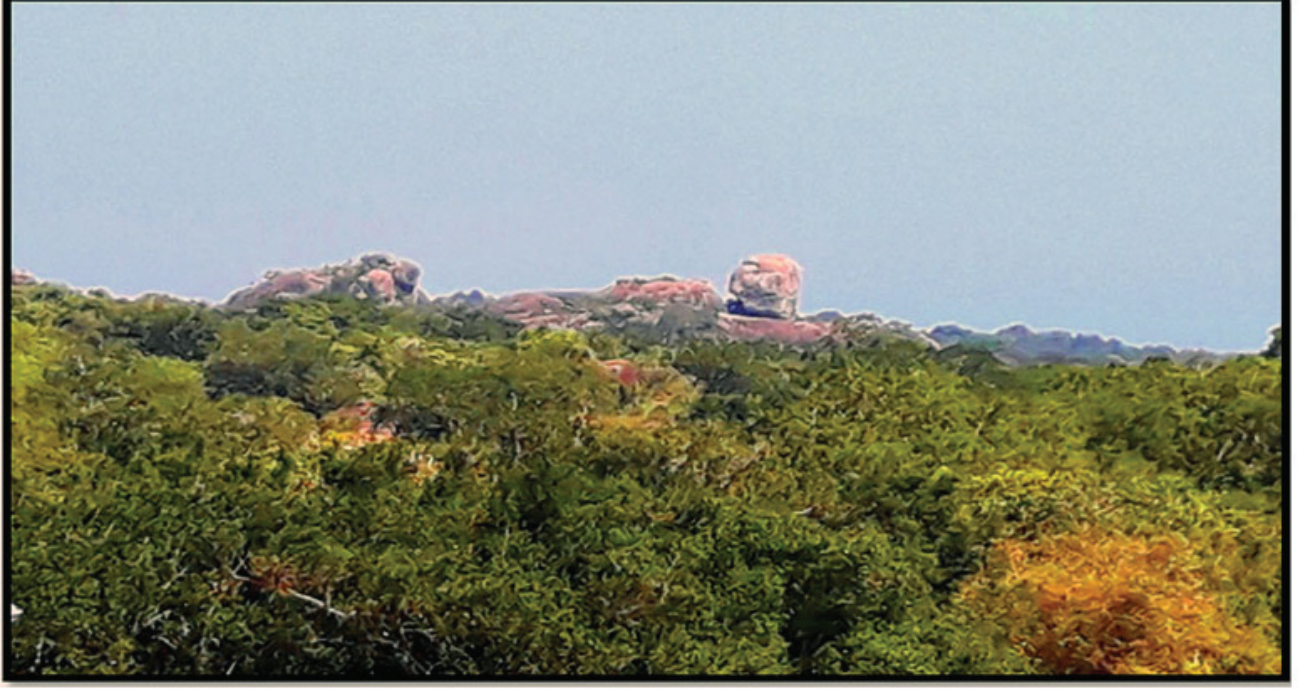
பெருமகன் நாகன், அவனின் மகன் நாகன் பற்றிக் கூறும் மகுள் மகா விகாரைக் கல்வெட்டு

திஸ்ஸமகாராமையின் தெற்கில் உள்ள யோதகண்டிய என்னுமிடத்தில் இருந்து கிழக்குப் பக்கமாக யால சரணாலயத்திற்குச் செல்லும் காட்டுப் பாதையில் 13 கி.மீ தூரத்தில், பாதையின் இரு மருங்கிலும் தெனியவேன மலைப்பகுதி அமைந்துள்ளது. யால சரணாலயத்தின் தென் எல்லையில் உள்ள பலத்துபான என்னுமிடத்தின் வடக்கில் சுமார் 7 கி.மீ பயணம் செய்தும் இவ்விடத்தை அடையலாம். இங்கு பாதையின் இடது பக்கம் உள்ள மலைப்பகுதியில் மகுள் மகா விகாரை காணப்படுகிறது.

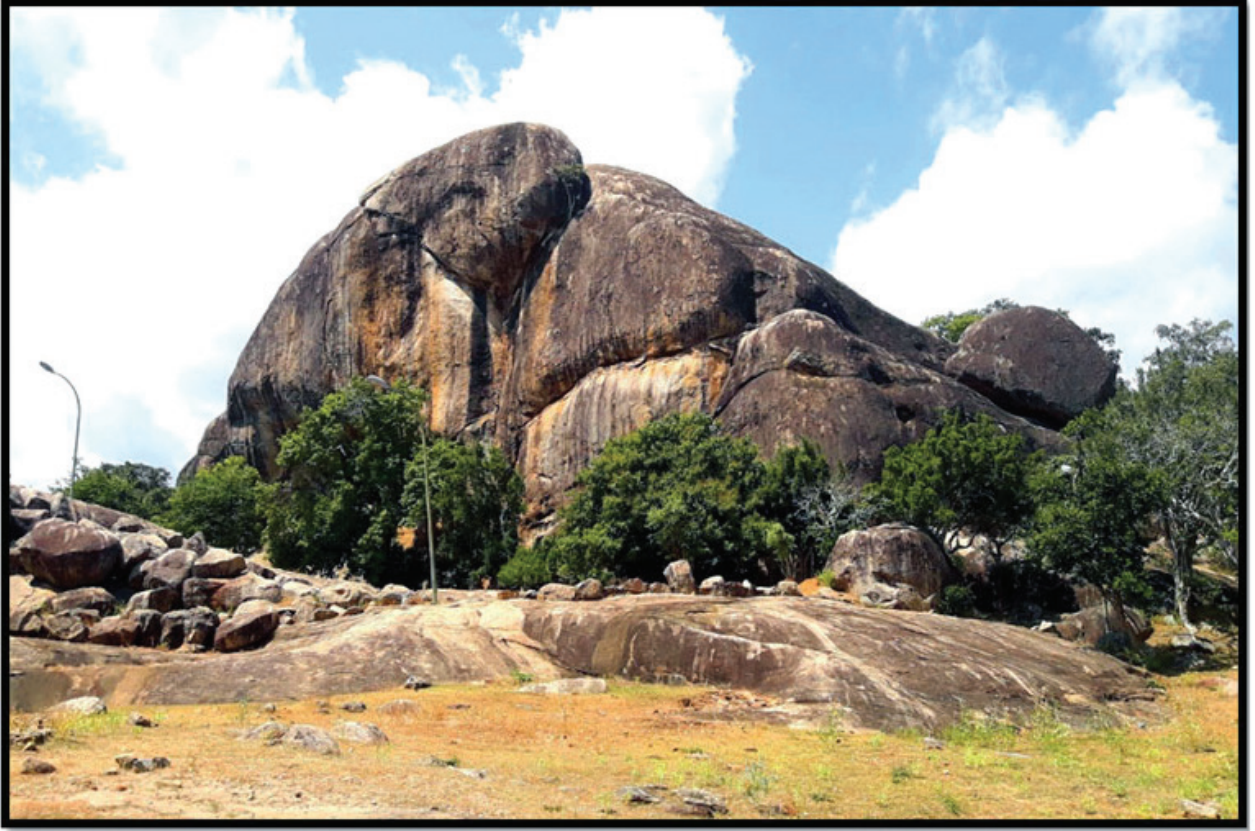
காவந்தீசன் எனும் காக்கைவண்ணன் விகாரமகாதேவியை திருமணம் முடித்தபின் தனது மாகம இராச்சியத்திற்கு வந்து

660 (a)

பெருமகன் மகாதத்தன், புத்திரன் பெருமகன் மனவன நாகன் பற்றிய தெகுந்தர வெவ கல்வெட்டு

தெனியஹேன மலைத் தொகுதியின் வதூபக்க மலைப்பகுதி

கொண்டிருந்த போது இங்கு ஒரு நாள் தங்கி இருந்ததால் இவ்விடம் மகுள் மகா விகாரை எனப் பெயர் பெற்றதாக இப்பகுதி மக்களால் கர்ண பரம்பரையாகக் கூறப்படுகிறது.

இங்குள்ள மலைக்குகைகளில் 11 பிராமிக் கல்வெட்டுகள் காணப்படுகின்றன. இவற்றில் 5 கல்வெட்டுகளில் தமிழர் மற்றும் இந்து சமயம் தொடர்பான சொற்கள் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றில் சிவன், மகேசன் எனும் பெயர்கள் பொறிக்கப்பட்ட இரண்டு கல்வெட்டுகளும், நாகம் எனப் பொறிக்கப்பட்ட ஒரு கல்வெட்டும், சுவாமி எனும் பதம் பொறிக்கப்பட்ட 2 கல்வெட்டுகளும், பெருமகன் எனும் தமிழ்த் தலைவன் பற்றிய இரண்டு கல்வெட்டுகளும் காணப்படுகின்றன. இக் கல்வெட்டுகள் கூறும் செய்திகள் மூலம் இங்கு சிவன் மற்றும் நாக வழிபாடு நிலவியமையும், முனிவர்கள் மற்றும் தமிழ்ப் பிரதானிகள் வாழ்ந்துள்ளமையும் உறுதியாகத் தெரிகின்றது.

மகுள் மகாவிகாரைப் பகுதியில் பரவலாக மலைப்பாறைகள் அமைந்துள்ளன. பாதையின் இடது பக்கத்திலும் வலது பக்கத்திலும் சுமார் ஒரு கி.மீற்றர் தூரம் வரை மலைப்பாறைகள் காணப்படுகின்றன. இப்பகுதி முழுவதும் கற்புருவங்கள் வெட்டப்பட்ட ஏராளமான கற் குகைகள் காணப்படுகின்றன.

“பருமக திசஹ புத்த பருமக நாகச புத்த நாகச”

பொருள் : பெருமகன் தீசனின் புத்திரன், பெருமகன் நாகனின் புத்திரன், நாகன்.. (இக்கல்வெட்டின் படியெடுக்கப்பட்ட படம் கிடைக்கவில்லை)

நாக குத்தன் பற்றிக் குறிப்பிடும் அவகட்டியாவ கல்வெட்டுகள்

1. IOC V.1111 - இல.164

ஆகாச சைத்திய என்றழைக்கப்படும் யானை மலையின் அருகில் உள்ள மலையே அவகட்டியாவ மலைப் பகுதியாகும். இங்குள்ள கற்குகைகளில் 2 பிராமிக் கல்வெட்டுகள் உள்ளன. இவற்றில் ஒன்றில் குமர என்ற பெயர்

சித்துள்பவ்வ மலையின் மேற்குப் பக்கத்தில் 2 கி.மீ தூரத்தில் கொரவக்கல மலை அமைந்துள்ளது. கதிர்காமத்திற்கு தீர்த்த யாத்திரை வந்த கோரக்க முனிவர் இம்மலையில் உள்ள குகையில் தங்கிச் சென்றதால் இது கோரக்கர் மலை எனப் பெயர் பெற்றதாகவும், இதுவே சிங்கள மொழியில் கோரக்ககல என அழைக்கப்பட்டு, பின்பு கொரவக்கல என மருவியதாகவும் கூறப்படுகின்றது.

பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. குமரன் என்பது முருகனைக் குறிக்கும் பெயராகும். இதன்படி இம்மலைப்பகுதியில் பண்டைய காலத்தில் முருகவழிபாடு நிலவியிருக்கலாம் எனக் கூறக்கூடியதாக உள்ளது.

இக்கல்வெட்டில் உள்ள ‘குமர தேரஹ’ எனும் பதம், குமார என்ற பௌத்த துறவி பற்றிக் கூறுவதால் இவர் பௌத்த துறவியாக மாறுமுன் குமார வழிபாட்டில் ஈடுபட்டிருக்க வேண்டும் என பேராசிரியர் சிற்றம்பலம் கூறியுள்ளார்.

அவகட்டியாவ மலையில் குகைக் கல்வெட்டுகள் மட்டுமன்றி பாறைக் கல்வெட்டு ஒன்றும் காணப்படுகின்றது. நான்கு வரிகளில் பொறிக்கப்பட்டுள்ள இக்கல்வெட்டு பொ.ஆ 1 - 2 ஆம் நூற்றாண்டுக்குரியதாகும். இக் கல்வெட்டில் நாககுத்தன் எனும் பெயர் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. பண்டைய காலத்தில் முருகவழிபாடு மட்டுமன்றி நாக வழிபாடும் இப்பகுதியில் இருந்திருக்க வேண்டும்.

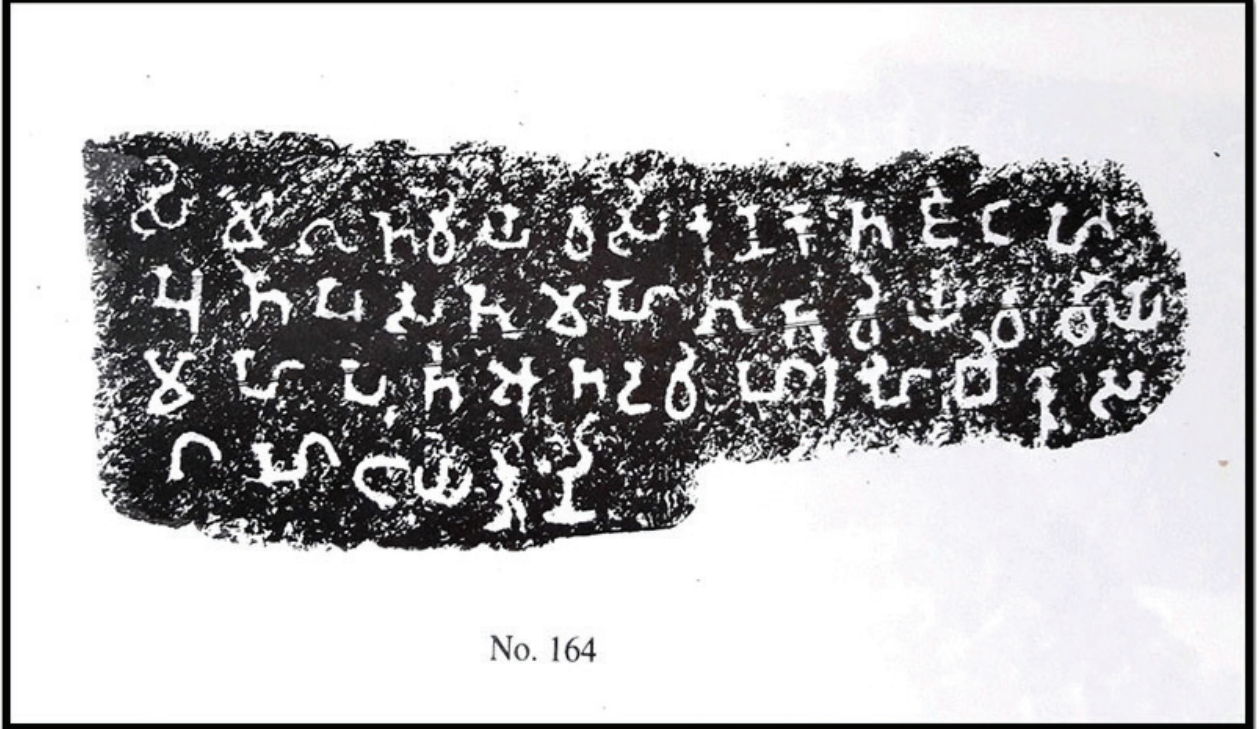
2. IOC V.1111 - இல.164 - நாககுத்தன்

“சித்தம் குதவிய வசிக்க நாகுட ஜெதஹ புத்த புல துமஹ குதவிய வவிய மஹா பட்டி அத்தட விஹரகி பிக்கு ச கஹதய தினி.”

பொருள் : ஜேட்டகனின் மகனும், குத்தவிய என்னுமிடத்தில் வசிப்பவனுமான நாககுத்தன், குத்தவிய குளத்தின் வரியை அத்தட விஹாரையின் பிக்குகளுக்கு வழங்கினான்.

அவகட்டியாவ மலை

No. 164

நாககுத்தன் எனும் பெயர் பொறிக்கப்பட்ட கல்வெட்டின் படியெடுக்கப்பட்ட படம்

(தொடரும்)

வை. ஜெயமுருகன்

சமூக அபிவிருத்தி ஆய்வாளரான இவரது எழுத்துக்கள் அபிவிருத்தி பிரச்சினைகள் தொடர்பாக கவனம் கொள்வதுடன் போரின் பின்னரான நினைவுகொள் காலத்தின் மீள் கட்டமைப்புகள் மீதும் அழுத்தம் கொடுக்கிறது. இவர், அபிவிருத்திக் கல்விக்கான கலாநிதிப் பட்ட ஆய்வுக்காக 'இலங்கையின் போரின் பின்னரான அபிவிருத்தி முரண்நிலை' என்னும் கருப்பொருள் மீதான ஆய்வை முன்னெடுத்தவர். இவ் ஆய்வு நூலாக வெளிவரவுள்ளது. சர்வதேச கிறிஸ்மஸ் பல்கலைக்கழகத்தில் 'M.A in Peace Study' ஆய்வுப் பட்டம் செய்ய ரோட்டரி (Rotary Peace Fellow) புலமைப்பரிசுக்கு தெரிவு செய்யப்பட்டவர்.

2009 இல், போரின் முடிவில், போர் தந்த சிதைவுகளுக்கு நாம் முகம் கொடுத்தோம். இதில் மிக முக்கியமானது போர் சிதைத்த எமது நிறுவன நினைவு வளம் (Institutional Memory) ஆகும். மனித இழப்புகளுக்கு அடுத்ததாக, எம்மால் கட்டமைக்கப்பட்ட நிறுவனங்களின் பெயர்வும், சிதைவும் பிடுங்கி எறியப்பட்ட பூசணிக் கொடிகள் போல எங்கும் பரவிக்கிடக்கிறது. நிறுவனங்களின் சிதைவுகளில் மிக முக்கியமானதும், மிகவும் பாதிக்கப்பட்டதுமாக அமைவது கூட்டுறவு இயக்கமாகும்; கூட்டுறவுத் துறையின் வெற்றிக்கு அச்சாணியாக இருந்த கடனுதவுக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களும் அதனோடு இணைந்தே அழிவுக்குள்ளாகின. இச் சிதைவுகளைக் கண்டறிந்து மீள் உருவாக்கம் செய்ய வேண்டிய காலமிது. அதன் பொருட்டு, கூட்டுறவு இயக்கம் - கூட்டுறவின் கட்டமைப்புகள் மிக முக்கிய அசைவியக்கமாக மாற முடியுமா? போரின் பின்னரான மீள் கட்டுமானத் திட்டங்களுக்கும் நிலையான அபிவிருத்திக்கும் கூட்டுறவு இயக்கத்தின் வகிபாகம் யாது? எங்கிருந்து தொடங்குவது? போரின் பின்னரான சிதைவுகள், அதன் விளைவாக விளைந்த பொருளாதார நெருக்கடிகளுக்கு அதனால் உதவ முடியுமா? ஆகிய வினாக்களை இத் தொடர் முன்வைத்து ஆராய்கின்றது. போரினால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளான வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்கள் மற்றும் மலையகம் உட்பட, இலங்கையின் பல பாகங்களிலுமுள்ள கூட்டுறவுத் துறையினால் ஒரு வலுவான மாற்றுப் பொருளாதாரக் கட்டமைப்புக்கு சிறப்பாக உதவ முடியும். கூட்டுறவுத் துறையின் வளர்ச்சி சார் விடயங்களை மையமிட்டு காத்திரமான விடயங்களை தர்க்கத்துடன் கலந்துரையாடி, சிந்தனைக்கான முன்மொழிவுகளை தரும் இத் தொடர் 'கூட்டுறவு இயக்கத்தின் வகிபாகம் : போரின் பின்னரான மீள் கட்டுமானம் அபிவிருத்தியும்' எனும் பெயரில் அமைகிறது.

மூளாய் கூட்டுறவு வைத்தியசாலை : தென்கிழக்கு ஆசியாவின் முதல் இலாப நோக்கற்ற கூட்டுறவு மருத்துவமனை

மூளாய் கூட்டுறவு வைத்தியசாலை எம் தேசத்திற்கே முன்னோடி. இதன் அனுபவங்கள், பல கூட்டுறவு வைத்தியசாலைகளை உருவாக்க உதவக்கூடியன. சமூக நலன் சார் அணுகுமுறை, சுகாதாரப் பாதுகாப்பின் தரத்தை மேம்படுத்தல், நோயாளிகளின் கவனிப்பு, மருத்துவத் தொழில்முறை மீதான அர்ப்பணிப்பு மற்றும் பரந்த சமூக அணுகுமுறை போன்றன தற்போதைய காலகட்டத்தில் அரிதாகவே காணப்படுகின்றன. தற்போதைய, மருத்துவச் சேவை பலவிதமான விமர்சனங்களுக்கு உள்ளாகிறது. ஆனால் எமது முன்னோர்களின் மருத்துவச் சேவை, முழுச் சமூகத்திற்கும் பயன்படக்கூடிய வகையில் சிறப்புடன் இயங்கியது. மூளாய்

கூட்டுறவு வைத்தியசாலை இதற்கு சிறப்பான எடுத்துக்காட்டாகும்; எமது கூட்டுறவுப்பின் சிறந்த பெறுபேறாகும்.

மூளாய் கூட்டுறவு வைத்தியசாலை டொக்டர் கே. கனகராயர் அவர்களால் தொடக்கப்பட்டது. டொக்டர் கே. கனகராயர் 1889 இல் மூளாயில் பிறந்தார். கல்கத்தா (கொல்கத்தா) பல்கலைக்கழகத்தில் MBBS பட்டம் (முதல் வகுப்பு) பெற்று சிங்கப்பூரில் பணிபுரிந்தார். பின்னர் அவர் தனது குடும்பத்துடன் மலேசியாவின் கோலாலம்பூரில் குடியேறினார். மலேசியாவில் சேவை செய்துவிட்டு ஊர் திரும்பிய அவர், உள்ளூர் சமூகத்திற்குத் தேவையான தரமான சுகாதார சேவையை இலவசமாக வழங்குவதற்காக 1935 இல் ஒரு குடும்ப மருத்துவ மையத்தை நிறுவினார். இது

சுகாதார சேவையை மானிய அடிப்படையில் (மலிவு விலையில்) வழங்கும் உயர்தர சுகாதாரச் சேவையைப் பாரட்டினர்.

தென்கிழக்கு ஆசியாவில் தொடங்கப்பட்ட முதல் இலாப நோக்கற்ற கூட்டுறவு மருத்துவமனை மூளாய் கூட்டுறவு வைத்தியசாலை என்று உலக சுகாதார நிறுவனம் குறிப்பிட்டது (தி சண்டே டைம்ஸ் கட்டுரை, இலங்கை : அக்டோபர் 15, 2017). 1939 ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி 19 ஆம் திகதி, அரச சபையில் விவசாயம் மற்றும் கூட்டுறவு நிறுவனங்களின் அமைச்சர் டி.எஸ். சேனநாயக்க அவர்களின் மூளாய் கூட்டுறவு வைத்தியசாலை தொடர்பாகக் கூறிய கூற்று மிக முக்கியமானது :

“நான் இன்று மூளாய் மருத்துவமனைக்குச் சென்றேன். இது இலங்கைதீவில், இதுபோன்ற முதல் நிறுவனமாகும். கூட்டு முயற்சியின் மூலம் சமூக முன்னேற்றத்திற்கான சாத்தியக் கூறுகளை இது அமைக்கும் முறையினைக் கண்டு நான் மிகவும் ஈர்க்கப்பட்டேன். இது எதிர்காலத்தில் பெரும் வெற்றியடைய வாழ்த்துகிறேன்.”

இலங்கையின் முதல் கூட்டுறவு மருத்துவமனையாக உருவான மூளாய் கூட்டுறவு வைத்தியசாலை பல நெருக்கடிகளிலும் தளராத உறுதியோடு செயற்பட்டு வருகிறது. ஆரம்பம் முதலே மருத்துவ நிபுணர்களின் கவனத்தை ஈர்க்கும் வகையில் அதன் கூட்டுறவுச் செயற்பாடு அமைந்து வருகிறது; வடக்கின் ஏராளமான நோயாளிகளைப் பராமரித்து வருகிறது. கூட்டுறவின் பண்புகளுக்கு எடுத்துக்காட்டாகவும் விளங்குகிறது. யாழ். கூட்டுறவுக் கலாசாரத்தில் இரண்டு விடயங்கள் மிக முக்கியமானவை; ஒன்று, வீரசிங்கம் மண்டபம்; இரண்டாவது, மூளாய் கூட்டுறவு வைத்தியசாலை.

திரு. சிவதாசன் அவர்களின் ‘மூளாய் கூட்டுறவு வைத்தியசாலை,

இலங்கையின் முதல் கூட்டுறவு மருத்துவமனையாக உருவான மூளாய் கூட்டுறவு வைத்தியசாலை பல நெருக்கடிகளிலும் தளராத உறுதியோடு செயற்பட்டு வருகிறது. ஆரம்பம் முதலே மருத்துவ நிபுணர்களின் கவனத்தை ஈர்க்கும் வகையில் அதன் கூட்டுறவுச் செயற்பாடு அமைந்து வருகிறது; வடக்கின் ஏராளமான நோயாளிகளைப் பராமரித்து வருகிறது. கூட்டுறவின் பண்புகளுக்கு எடுத்துக்காட்டாகவும் விளங்குகிறது. யாழ். கூட்டுறவுக் கலாசாரத்தில் இரண்டு விடயங்கள் மிக முக்கியமானவை; ஒன்று, வீரசிங்கம் மண்டபம்; இரண்டாவது, மூளாய் கூட்டுறவு வைத்தியசாலை.

யாழ்ப்பாணம் - புதிய காட்சி கொள்ளும் உன்னதம்’ (Moolai Hospital Jaffna - Reaching For New Vistas) எனும் கட்டுரை தரும் தகவல்கள் கவனிக்கத்தக்கவை. ஐம்பதுகளின் முற்பகுதியில், வி.வி. கிரி அவர்கள் இந்தியாவில் ஆற்றிய உரையிலிருந்தும் மூளாய் கூட்டுறவு வைத்தியசாலையின் சிறப்பை நன்கு அறியலாம். யாழ்ப்பாணத்தில் நல்ல முறையில் இயங்கும் கூட்டுறவு வைத்தியசாலை ஒன்று இருப்பதாக அவர் சுட்டிக்காட்டினார்; அது மூளாய் கூட்டுறவு வைத்தியசாலை. கிரி அவர்கள் 1948 முதல் 1951 வரை இலங்கையில் இந்திய உயர் ஸ்தானிகராகப் பணியாற்றினார்; 1969 முதல் 1974 வரை இந்தியாவின் ஜனாதிபதியாக இருந்தார். அவர் இலங்கையில் கூட்டுறவு இயக்கத்தின் வளர்ச்சியை நன்கு அவதானித்து அதன் வளர்ச்சியை முன்மொழிந்தார். யாழ்ப்பாணம் பற்றிய அவரது நுண்ணறிவு கூர்மையானது. அந்த வகையில், மூளாய் கூட்டுறவு வைத்தியசாலை அவரது கவனத்தை ஈர்த்தது.

மூளாய் கூட்டுறவு வைத்தியசாலை (Moolai Cooperative Hospital - MCH) இலங்கையின் சுகாதார சேவைத் துறையில் ஒரு உறுதியான உருவாக்கம் எனலாம். கூட்டுறவு முயற்சிகள் இலங்கைத் தமிழ்ச் சமூகத்திலிருந்து

பிரிக்கமுடியாத ஒன்று. எமது தாயகத்தில், கூட்டுறவின் மூலம் பல அரிய முயற்சிகளை வெற்றிகரமாகச் செய்யலாம் என்பதற்கு மூளாய் வைத்தியசாலை ஒரு எடுத்துக்காட்டு. பிரித்தானியர் காலத்தில் சிவில் சேவைகளில் பணிபுரிய இடம்பெயர்ந்து 1930 களில் இலங்கைக்குத் திரும்பிய பல இலங்கைத் தமிழர்கள் யாழ்ப்பாணக் கூட்டுறவுச் சங்கத்தை நிறுவ முன்வந்தனர். ஆர்வமுள்ள இவ் இளைஞர்களுக்கு பலர் உதவித்தொகை மற்றும் நிதியுதவிகளை வழங்கினர். எங்கள் சமூகத்திற்கு மருத்துவச் சேவையை வழங்குவதற்கு, கூட்டுறவு முறையைப் பயன்படுத்தும் யோசனை அந்த நேரத்தில் ஒரு தனித்துவமான சிந்தனையாக இருந்தது. மாத்தறை, பண்டாரவளை, சந்தலங்காவ, தெல்லிப்பளை மற்றும் தீவின் ஏனைய பகுதிகளிலும் இவ்வாறான நிறுவனங்களை நிறுவுவதற்கு இது ஒரு சிறந்த உதாரணமாகவும் இருந்தது.

மானிப்பாய் இந்துக் கல்லூரியின் அதிபராகவும் பின்னர் 1952 - 1956 ஆம் ஆண்டு வரை வட்டுக்கோட்டைப் பாராளுமன்ற உறுப்பினராகவும் இருந்த வீ. வீரசிங்கம் அவர்கள் சமூகத்தில் நன்கு அறியப்பட்டவர். 27 மே 2016 அன்று தபால் திணைக்களம், கூட்டுறவு இயக்கத்திற்கு அவர் ஆற்றிய சேவைகளை கௌரவிக்கும் முத்திரையை வெளியிட்டது. அவர் மூளாய் வைத்தியசாலையை நிறுவுவதில் குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்பை ஆற்றினார்.

கூட்டுறவு வைத்தியசாலை மருத்துவமனையின் அமைவிடமாக, மூளாய் பொருத்தமாகத் அமைந்தமைக்கு பல அம்சங்கள் காணப்பட்டன. 1823 இல் அமெரிக்க மிஷனரிகளால் நிறுவப்பட்ட வட்டுக்கோட்டை யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியில் இருந்து இது ஒரு மைல் தொலைவில் அமைந்திருந்தது. மூளாயில் இருந்து 5 மைல் தொலைவில் உள்ள மானிப்பாய் மற்றொரு சுகாதார மையமாக அப்போது இருந்தது; வைத்தியர் கிரீன் இந்த மருத்துவமனையை 1848 இல் நிறுவியதோடு இலங்கையில் முதல் மருத்துவப் பள்ளியையும் நிறுவியிருந்தார். மானிப்பாய் வைத்தியசாலையில் தாதியர் பாடசாலை ஒன்றும் உருவாக்கப்பட்டிருந்தது. அமெரிக்க

Image Source - www.moolaihospital.com

மிஷனரிகளின் ஆதரவின் கீழ், கல்வி மற்றும் சுகாதாரப் பாதுகாப்பு வேகமாக வளர இவை பங்களிப்பு நல்கின. எண்பதுகளில் மூளாய் கூட்டுறவு வைத்தியசாலை தனியார் மருத்துவக் கல்லூரி எனும் அங்கீகாரம் பெறும் நிலையை எட்டியது.

புகழ்பெற்ற மற்றும் அர்ப்பணிப்புள்ள மருத்துவர்கள் மருத்துவமனைக்கு உதவ முன்வந்தனர். கேரளாவைச் சேர்ந்த வைத்தியர் சாக்கோ, மானிப்பாயில் தனது ஆரம்பகால வாழ்வைக் கழித்தவர்; யாழ்ப்பாணத்தில் நன்கு அறியப்பட்டவர். அவர் மூளாய் கூட்டுறவு வைத்தியசாலையில் சேவை செய்ய இணைந்தார். 1946 ஆம் ஆண்டு இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தின் முதல் தொகுதியில் கௌரவப் பட்டதாரியான கலாநிதி என்.டி. சம்பந்தன் (FRCS) அவர்களின் அர்ப்பணிப்புமிக்க சேவையையும் மூளாய் வைத்தியசாலை பெற்றது. நாளடைவில் மருத்துவமனையானது சிறிய மற்றும் பெரிய கட்டிடங்களின் வளாகமாக விரிவடைந்தது. சேவைகள் பல பன்முகப்படுத்தப்பட்டது. யாழ். போதனா வைத்தியசாலையில் இருந்து பல நிபுணர்கள் தமது சேவைகளை மூளாய் வைத்தியசாலைக்கு வழங்கினர். 1985 இல் ஒரு தனியார் மருத்துவக் கல்லூரி நிறுவப்பட்டு, சேவைகளின் தரம் அதிகாரபூர்வமாக அங்கீகரிக்கப்பட்டது. எண்பதுகள் மற்றும் தொண்ணூறுகளில், போரின் இடையூறுகள் ஒரு தேக்கநிலை உருவாக்கியது.

போர், மூளாய் கூட்டுறவு வைத்தியசாலையை முடக்கியது. 1990 ஆம் ஆண்டு காரைநகர்

தரைப்பாதை மூடப்பட்டதன் பின்னர் மூளாய் - பொன்னாலை பகுதியில் அடிக்கடி எறிகணைத் தாக்குதல்கள் இடம்பெற்று கட்டிடங்கள் கடுமையாகச் சேதமாக்கப்பட்டன. 22.8.1990 அன்று, குண்டு வெடிப்பில் கட்டிடங்கள், உபகரணங்கள், தளபாடங்கள், இயந்திரங்கள் என்பன சேதமடைந்தன. வலிகாமம் - மேற்கிலிருந்து மக்கள் பெருமளவில் இடம்பெயர்ந்த பின்னர் பல உபகரணங்கள், தளபாடங்கள் இழக்கப்பட்டன. அதன்பிறகு நிலவிய நிச்சயமற்ற பாதுகாப்புச் சூழ்நிலையால், அந்தக் கட்டிடங்கள் நீண்ட காலமாகப் பராமரிக்கப்படவில்லை. இதனால், கட்டிடங்கள் மேலும் சீரழிந்தன.

1996 இன் தொடக்கத்தில், பாதுகாப்புப் படைகள் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டை

Image Source - www.moolaihospital.com

ஆக்கிரமித்தன. 1996 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதப் பிற்பகுதியிலிருந்து வலிகாமம் - மேற்கிலிருந்து இடம்பெயர்ந்த மக்கள் தமது சொந்த இடங்களுக்குத் திரும்பத் தொடங்கினர். மூளாய் கூட்டுறவு வைத்தியசாலை ஜூலை 1996 இல் மீண்டும் இயங்கத் தொடங்கியது. O.P.D, வாரத்தின் அனைத்து நாட்களிலும் காலை 9.00 மணி முதல் மாலை 4.00 மணி வரை திறக்கப்பட்டது. யாழ். போதனா வைத்தியசாலையின்

ஆலோசகர்கள், மகப்பேற்று மருத்துவர், கண் சத்திரசிகிச்சை நிபுணர், பற் சிகிச்சை நிபுணர் ஆகியோர் சேவைகளை நடத்தத் தொடங்கினர். இதனால் 14 கிலோமீட்டர் பயணம் செய்து யாழ்ப்பாணம் செல்ல வேண்டிய நிலை தவிர்க்கப்பட்டது.

2002 போர்நிறுத்தம் மீண்டும் ஒரு மலர்ச்சிக்கு வழிவிட்டது. மூளாய் கூட்டுறவு வைத்தியசாலை ஒரு தேக்க நிலையை அடைந்தாலும் துவண்டுவிடவில்லை. போர் நிறுத்தம் மறுசீரமைப்பு வேலைத்திட்டத்தை முன்னெடுப்பதற்கு ஒரு நல்வாய்ப்பாக அமைந்தது. இலங்கை, இங்கிலாந்து, அமெரிக்கா மற்றும் ஆஸ்திரேலியாவில் உள்ள ஆர்வலர்கள் தங்கள் பங்களிப்பை வழங்கினர். தனி நபர்கள் தவிர, தனியார் துறை நிறுவனங்கள், பிரிட்டிஷ் உயர்ஸ்தானிகராலயம், யூஎஸ்எய்ட் மற்றும் சில 'என்ஜிஓ'க்கள் போன்றவை உதவி புரிந்தன. யாழ்ப்பாணம் கச்சேரியில் இருந்து ஓய்வுபெற்ற பிரபல அரசு உத்தியோகத்தர் எம். ரெட்ணசிங்கத்தின் சேவையை வைத்தியசாலை நிர்வாகம் பெற்றது. பல ஆண்டுகளாகப் பெற்ற நிதி மொத்தம் ரூ. 79 மில்லியன். இது வசதிகளைப் புதுப்பிக்க உதவியது. இதனால், இங்கே ஒரு வருடத்தில் சிகிச்சை பெற்ற நோயாளிகளின் எண்ணிக்கை 44,000 ஆக உயர்ந்தது.

புலம்பெயர் மக்கள் உட்கட்டமைப்பின் பௌதீகத் தேவைகளைத் திட்டமிடுவதில் உதவினார்கள். புலம்பெயர் தேசங்களில் இருந்து நவீன வசதிகள் கொண்டுவரப்பட்டன. சுகாதாரப் பாதுகாப்பின் ஒரு அங்கமான 'பாரா மெடிக்கல்' இற்கு வீட்டிலேயே பயிற்சி அளிக்கும் வசதி அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. நம்பிக்கை மீண்டும் மறுமலர்ச்சிக்கு உரமூட்டியது.

நவீன புத்தாக்க முன்னெடுப்புகளுக்கு கூட்டுறவுச் சட்டங்கள் போதுமானதாக இல்லாமை கவலைக்குரியது. பெரும் முதலீட்டாளர்கள், இலாப நோக்கிலான வாய்ப்புகளை கூட்டுறவுத் துறை மூலம் சமூகத்திற்கு வழங்க, புதிய நியதிச்சட்டங்களை மாகாண மட்டத்தில்

அறிமுகப்படுத்த வேண்டும். இல்லாவிட்டால் கரைந்து அழிந்துவிடும். புலம்பெயர் முதலீட்டிற்கு கூட்டுறவுச் சட்டம் இடம் தரும் நிலையில் இருக்கவில்லை. அதனால், புதிய முன்னெடுப்புகளை மூளாய் கூட்டுறவு வைத்தியசாலை பயன்படுத்தியது. கருவுறுதல் மையம் அவற்றுள் ஒன்று. வெற்றிகரமாகக் கருவுற உதவும் நிரூபிக்கப்பட்ட மருத்துவ வசதிகளை அது கொண்டிருக்கிறது. கருவுறாமையின் சூமையை அகற்ற தற்போது வசதிகள் வழங்கப்படுகின்றன.

போரின் விளைவுகளில் இடப்பெயர்வு, மரணம் மற்றும் காணாமற் போதல் ஆகியவை அடங்கும். சித்திரவதை, காயம் மற்றும் மரணத்தை நேரில் பார்த்தல் அல்லது அனுபவித்தல் போன்ற தீவிர யுத்தம் தொடர்பான அதிர்ச்சிகரமான சம்பவங்களுக்கு பலர் முகம் கொடுத்துள்ளார்கள். குடும்ப மற்றும் சமூக உறவுகளின் சிதைவு, சமூக விழுமியங்கள் மாறுதல்களுக்கு உள்ளாகுதல், வாழ்வாதார இழப்பு, கல்வி இழப்பு என்பனவும் போரின் விளைவுகளாகும். பாரம்பரியமான தொழில்களை இழந்த பிறகு பல குடும்பங்கள், தினசரிக் கூலித் தொழிலை தங்கள் முதன்மை வாழ்வாதாரமாக மாற்றியுள்ளன. இதன் விளைவாக குறைந்த ஊதியம் மற்றும் வறுமையின் அளவு அதிகரித்தது. பொருளாதார நெருக்கடி, நிர்வாகச் சீர்கேடு, சமூக - பொருளாதாரப் பிரச்சினைகள் மற்றும் மனநலம் பற்றிய சமூக அக்கறை பொதுவெளியில் இல்லாமை ஆகியவற்றால் பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் இழப்பின் விளிம்புக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளார்கள்.

பலர் சில வகையான மன அழுத்தத்தால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளார்கள். சிகிச்சையளிக்கப்படாத மனநோய்கள் ஆபத்தானவை. அவை உணர்ச்சி, நடத்தை மற்றும் உடல் ஆரோக்கியப் பிரச்சினைகளை ஏற்படுத்தும். மனநோய்களுடன் தொடர்புடைய சிக்கல்களாக நம்பிக்கையின்மை, மகிழ்ச்சியின்மை மற்றும் வாழ்க்கையின் மீதான ஈர்ப்புக் குறைதல் என்பன காணப்படுகின்றன.

Image Source - www.moolaihospital.com

மனநலம் பாதிக்கப்படுதலும் அந்நியமாதலும் எமது இன்றைய மிகப் பெரிய சவால்கள். மன ஆரோக்கியத்துக்கு உதவ, கைவிடப்பட்டவர்களின் குரல்களைச் செவிமடுக்க ஒரு மனநல கூட்டுறவு வைத்தியசாலை மிக அவசியமாகிறது. மூளாய் கூட்டுறவு வைத்தியசாலையின் வரலாற்றை முன்னுதாரணமாகக் கொண்டு, நாமொரு மனநல கூட்டுறவு வைத்தியசாலையை அமைக்க முன்வர வேண்டும்.

உசாத்துணை

1. Moolai Cooperative Hospital, The first nonprofit cooperative hospital in all of Southeast Asia <https://www.moolaihospital.com/>
2. S. Sivathanan Moolai Hospital Jaffna - Reaching For New Vistas <https://www.colombotelegraph.com/index.php/moolaihospitaljaffnareachingfornewvistas/>
3. Moolai Cooperative Hospital, <https://www.imhocanada.org/moolaihospital>
4. Author JEKHAH ARULIAH, Birth, Death and Rebirth of Jaffna's Moolai Cooperative Hospital
5. Matara C.A. Harishchandra, who raised the Matara Cooperative Society, <https://blurt.blog/blurt/@praneeth123/46kvkcmataraca-harishchandrawhoraisedthemataracooperative-societyand>
6. ஒரு காலத்தில் கூட்டுறவு இயக்கத்தை ஒரு வலிமையான இயக்கமாக மக்கள் கருதினர் (நேர்காணல்) - செல்வின், <https://www.ilakku.org/cooperativesociety/>.

பி. ஏ. காதர்

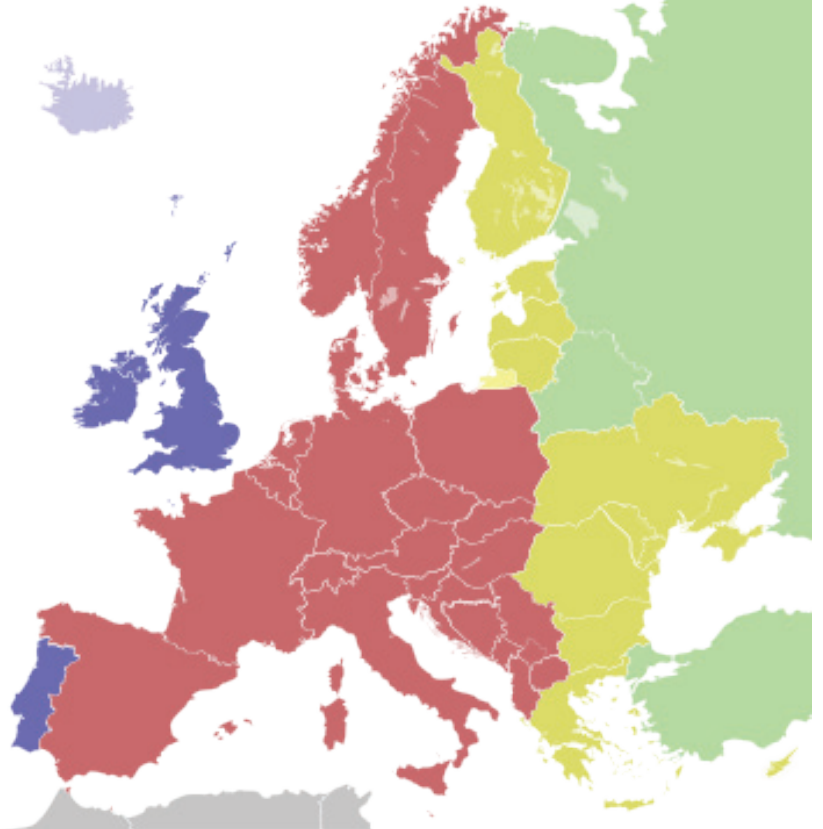
பி. ஏ. காதர் அவர்கள் நுவரெலியா ராகலையைச் சேர்ந்த எழுத்தாளர். அத்துடன் ஆய்வாளராகவும், சமூகச் செயற்பாட்டாளராகவும் செயற்பட்டு வருகின்றார்.

பாவா அப்துல் காதர் என்னும் இயற்பெயர் கொண்ட இவர் பல ஆய்வுக் கட்டுரைகளையும், நூல்களையும் எழுதியுள்ளார். இவர் எழுதிய நூல்களில் முக்கியமானவையாக 'சர்வதேச தேசிய இயக்கங்கள் வழங்கும் படிப்பினைகள்', 'சுயம் நிர்ணயம் உரிமை' மற்றும் 'மேதின வரலாறும் படிப்பினைகளும்' போன்ற நூல்கள் அமைகின்றன.

இன்று இலங்கை எதிர்நோக்கியுள்ள வரலாறு காணாத பொருளாதார நெருக்கடிக்கு பல்வேறு விளக்கங்கள் கூறப்படுகின்றன. இது தற்செயலாக வெடித்த ஒன்றோ தற்காலிகமான ஒன்றோ அல்ல. இதன் வரலாற்று வேர்கள் ஆழமானவை, நீண்டவை. இந்நிலைமைக்கு நிதிநிர்வாகத்தவறுகளை மாத்திரம் காரணம் காட்டமுடியாது. அதனை விடவும், 1948 முதல் இதுவரை இலங்கையை ஆட்சிசெய்த செய்த அனைத்து தலைவர்களும் நடத்திய இனவாத அரசியலுக்கு நாடு கொடுத்த விலையே இதுவாகும். இதனை விளக்குவதாகவே இலங்கையின் 'இனவாத அரசியல் - ஒரு வரலாற்றுப் பார்வை' என்ற இத்தொடர் அமைகிறது. இதன்படி, 1915 க்கு முன்னர் இருந்து இன்றுவரை சிறுபான்மைத் தேசியங்கள் மீது இலங்கையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட இன வன்முறை தாக்குதல்களையும், அவற்றின் பின்னணியையும் வரலாற்று பொருள்முதல்வாத கண்ணோட்டத்தில் நேரடி அனுபவங்கள் ஊடாகவும், நூல்கள், செய்திகள் உள்ளிட்ட ஏனைய ஆதாரங்கள் வழியாகவும் இந்தத் தொடர் ஆராய்கின்றது. இரு பகுதிகளாக அமையவுள்ள இந்தத் தொடரின் முதல் பகுதி, இலங்கையின் இனவாத அரசியலின் தோற்றம் பற்றியும் வளர்ச்சி பற்றியும் இரண்டாம் பகுதி இலங்கையின் அரசியல் நெருக்கடியிலும் பொருளாதார நெருக்கடியிலும் இனவாத அரசியலின் பாத்திரம் பற்றியும் ஆராய்கிறது.

ஐரோப்பிய நாடுகளின் வளர்ச்சிக்கான காரணிகள்

கடந்த தொடரிலே, வரலாற்றில் நீண்டகாலம் அபிவிருத்தியில் முன்னிலை வகித்த ஆசியாவையும், அதற்கடுத்த ஆபிரிக்காவையும் முந்திக்கொண்டு பிற்காலத்தில் ஐரோப்பா முன்னேறியதற்கு அங்கு ஏற்பட்ட முதலாளித்துவ வளர்ச்சியும் கைத்தொழில் புரட்சியும் காரணமானது என்பதைப் பார்த்தோம். இதற்கு ஆதாரமான விஞ்ஞான வளர்ச்சிக்கு, ஏனைய கண்டங்களை விட ஐரோப்பாவில் வளங்கள் குறைவாக இருந்ததும், அவற்றைத் தேடிப் பிறகண்டங்களுக்குச் செல்லவேண்டிய தேவையின் நிர்ப்பந்தமும் ஒரு பிரதான

காரணமானது என்பதனையும் பார்த்தோம். அதைவிட இன்னும் இரண்டு காரணங்கள் அவர்களது விஞ்ஞான வளர்ச்சிக்குக் காரணமானது. ஒன்று, அவர்கள் ஏனைய எந்தக் கண்டங்களிலும் வாழ்ந்த மக்களையும் விட இயற்கையுடன் ஒவ்வொன்றுக்கும் போராட வேண்டியிருந்தது. ஆகவே அவர்களது அறிவும் அவர்கள் பாவித்த கருவிகளும் செம்மை பெற்றன. இரண்டு, ஏனைய கண்டங்களை விட இங்கு வாழ்ந்த மக்கள் மிகக் கூடுதலான யுத்தங்களில் ஈடுபட்டனர். இதனால் சில வரலாற்று ஆசிரியர்கள் ஐரோப்பியர்களை யுத்தப் பிரியர்கள் என வர்ணிக்கிறார்கள். பிரபல (Britannica.com) பிரித்தானிக்கா இணையத்தளம் (Although uniquely favoured by fertile soils and temperate climates, they have long proved themselves warlike.) “வளமான மண், மிதமான காலநிலை ஆகியவற்றால் தனித்துவமான சாதகங்களைப் பெற்றிருந்தபோதும் நீண்ட காலமாக (ஐரோப்பியர்கள்) தங்களை போரை விரும்புவோர் என நிரூபித்து வந்துள்ளனர்” எனக் கூறுகிறது. ஆயினும் ஐரோப்பாவின் போர்க் கலாச்சாரம் விஞ்ஞான வளர்ச்சியில் வகித்த மறைமுகப் பாத்திரம் பற்றி ஆய்வாளர்கள் அதிகம் கவனம் கொள்ளவில்லை.

ஐரோப்பா ஏனைய கண்டங்களை விஞ்சிக்கொண்டு வளர்ந்தமைக்கு அவர்கள் விஞ்ஞானத்தில் வளர்ந்தமையே காரணமாகும். அவர்கள் யுத்த விஞ்ஞானத்தில் பாய்ச்சல் கண்டனர். ஐரோப்பாவின் போர்க் கலாச்சாரம் பற்றியும், அதன் ஒரு பக்கவிளைவாக உருவான நவீன அரசுகளின் தோற்றம் பற்றியும், இவை அனைத்தும் ஐரோப்பாவை வல்லரசராக நிலைநிறுத்தியதையும் இத்தொடரில் பார்க்கலாம்.

இது ‘ஐரோப்பியர்கள் செய்வதெல்லாம் எமக்கு நாகரீகம், அவர்கள் சொல்வதெல்லாம் எமக்கு வேதம்’ என்ற மேற்கத்தேய மோகத்திலிருந்து விடுபட்டு, அவர்களுக்குத் துதிபாடும் வகையில் எழுதப்படும் வரலாற்றுத் திரிபுகளை ஒதுக்கிவிட்டு, புது வெளிச்சத்தில் எமது வரலாறை விமர்சனரீதியாக பார்க்க உதவும்.

கொலம்பஸ் அமெரிக்காவைக் கண்டுபிடித்தது உலக வரலாற்றில் ஒரு மைல்கல் தான். ஆனால் அந்த கல்நெஞ்சம் படைத்த கடலோடி செய்த குரூரமான படுகொலைகளையும் கொள்ளைகளையும் மறந்துவிட்டு அவனை மாபெரும் வீரனாக மாத்திரம் சித்தரிக்கும் தவறை நாம் செய்யக்கூடாது. பிரித்தானியன் எமக்கு ஆங்கிலம் கற்பித்தான், கால்சட்டை அணிவித்தான், ரயில் பாதைகள் போட்டான் என்பதற்காக அவனைத் தலையில் வைத்துக் கொண்டாடாதேவையில்லை. அவனது காலனித்துவ ஆதிக்கத்தின் கீழ் நாம் இழந்த எமது பண்பாட்டு விழுமியங்கள், கலைகள், எமது மண்ணுக்குரிய பாரம்பரியத் தொழில்நுட்பங்கள் ஆகிவற்றை மீட்டு, நவீன உலகம் படைத்துள்ள உயர்ந்தவை - சிறந்தவை அனைத்தோடும் இணைத்து, அவர்கள் விட்டுச்சென்ற காலனித்துவ ஆட்சி - நிர்வாக முறையிலே எம் நாட்டுக்குப் பொருந்தாத அம்சங்களை நீக்கிக்கொண்டு, புதிய வெற்றிப்பாதையில் பயணிப்பதையும், அவர்கள் விரித்த பிரித்தானியத் தந்திர வலையிலிருந்தும், காலனித்துவ மனோபாவத்திலிருந்தும் விடுதலை பெறுவதற்கான விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்துவதற்கு இது அவசியம்.

பின்தங்கிய ஐரோப்பாவின் பிற்கால எழுச்சி

ஐரோப்பா ஏனைய கண்டங்களை விடச் சிறியது; குளிர் மிகுந்தது. பல கோடி வருடங்கள் இதன் பெரும் பகுதி பனிப்படலத்தால் மூடப்பட்டிருந்தது. கடந்த 750,000 ஆண்டுகளில் எட்டுப் பெரிய காலநிலை மாற்றச் சுழற்சிகள் இங்கு இடம்பெற்றதாக இதுவரையிலான ஆய்வுகள் கூறுகின்றன. மனிதர்கள் வாழக்கூடிய அளவுக்கு வெப்பநிலை படிப்படியாக மாற்றமடைந்தபோதுதான் மெல்லமெல்ல மனிதக் குடியேற்றங்கள் உருவாகின. அதிலும் குறிப்பாக மத்தியத்தரைக் கடலைச் சுற்றியுள்ள - இன்று மிதவெப்பம் கொண்ட - நாடுகளில்தான், முதன் முதலில் நிலையான மனிதக் குடியேற்றங்கள் உருவாகின. இன்று முன்னேறிய நாடுகளாக கருதப்படும் மேற்கு நாடுகளில், பனிப்படலம் மிகத் தாமதமாகவே மனிதர்

வாழ்வதற்கு வழிவிட்டது. ஆர்டிக் பகுதிகளில் இன்னும் மனிதரால் நிரந்தரமாகக் குடியேறமுடியவில்லை.

அன்றைய ஐரோப்பிய மக்களுக்கு குளிர்காலப் பனியில் உறைந்து மடியாமல் உயிரைக் காத்துக்கொள்வதே பெரும் சவாலாக இருந்தது. கடும் குளிரைத் தாங்குவதற்கு, முதலில் மிருகத்தின் தோல்களினாலும், பின்னர் நாராலும், பருத்தியாலும் ஆடைகள் தயாரிக்கத் தொடங்கினர். துணி தயாரிக்கும் கலையும் ஆசியாவிலும் ஆபிரிக்காவிலும் இருந்தே ஐரோப்பாவுக்கு வந்தது. அது அங்கு ஏற்கெனவே அரும்புவிட்டிருந்த துணி தயாரிக்கும் விஞ்ஞானக் கலைக்கு புத்துயிரளித்தது.

ஆசிய - ஆபிரிக்க நாடுகளைவிட வெகு நீண்டகாலம் வேட்டையாடுவதும் இயற்கையில் விளையும் தாவர உணவுகளைத் திரட்டுவதும் இவர்களது வாழ்க்கையின் ஆதாரமாக இருந்தது. காலநிலை மாற்றங்கள் இங்கு துலக்கமாக இருந்தன. கோடைகால வெயிலின் போது ஓரளவுக்கு சுதந்திரமாக நடமாட முடிந்தது. ஆனால் மிருகங்களை வேட்டையாடுவதற்கும் அவற்றால் வேட்டையாடப்படாமல் இருப்பதற்கும் போராடவேண்டியிருந்தது. இதனால் எகிப்து, பாரசீகம், இந்தியா, சீனா ஆகிய நாடுகளில் உருவான பெரும் நதிக்கரைகளை மையம் கொண்ட விவசாயத்தை

அடிப்படையாகக்கொண்ட பழம்பெரும் நாகரிகங்கள் ஐரோப்பாவில் உருவாகவில்லை. ஆசிய - ஆபிரிக்க நாடுகளில் உருவான பழம்பெரும் இலக்கியங்கள், கிரேக்க காலத்தின் பின்னர் இங்கு உருவாகவில்லை. பல கோடி ஆண்டுகள் பனியால் மூடப்பட்டு இறுகிப்போன மண்ணைத்தோண்டி விவசாயம் செய்வது பிற்காலத்தில் கூட கடினமாகவே இருந்தது. அதற்கு, கூர்மையான புதியவகைக் கருவிகள் தேவைப்பட்டன. அவற்றை உருவாக்கும் முயற்சியில் சளைக்காமல் உழைத்ததால் இவர்களது விஞ்ஞான அறிவு மேலும் வளர்ந்தது. காலநிலைக்கேற்ற உணவு, வைன் போன்ற மதுவகைகளைத் தயாரிப்பது, கோதுமை வளர்த்துப் பாண் தயாரிப்பது, நீடிக்காலம் நீடித்த நோய்களுக்கு மருந்து கண்டுபிடிப்பது போன்ற வாழ்க்கைப் போராட்டங்களும் இவர்களது விஞ்ஞான அறிவு மேலும் வளர்வதற்குக் காரணமானது.

உதாரணமாக 1347 - 1352 காலப்பகுதியில் ஐரோப்பாவில் கோரத் தாண்டவமாடிய எலி - பிளேக் நோய் பெரிய அளவில் மனித உயிர்களைக் காவுகொண்டது. இதனால் மக்கள் தொகை மேலும் குறைந்தது. இது 'கறுப்பு மரணம்' (Black Death) என வரலாற்றில் குறிப்பிடப்படுகிறது. எனினும் இதனால் ஒரு நல்ல விளைவும் ஏற்பட்டது. பிளேக்கை முடிவுக்குக் கொண்டுவர தேவாலயங்களால் முடியவில்லை. இதற்கு முன்னர்

ஐரோப்பாவுக்கு பேரழிவைக் கொண்டவந்த சுமார் 175 வருட சிலுவை யுத்தங்களின் (1095 - 1270) விளைவை அது ஏற்கெனவே அனுபவித்துவிட்டது. சிலுவைப் போர்களும், 'கறுப்பு மரணமும்' செல்லரித்துப்போன நிலப்பிரபுத்துவ சமூக அமைப்பையும் 'போப் ஆண்டவரின்' தலைமையிலான கத்தோலிக்க திருச்சபையின் ஆதிக்கத்தையும் கேள்விக்கு உட்படுத்த மக்களை ஊக்குவித்தன. பண்டைய பொருள்முதல்வாதக் கிரேக்க இலக்கியமும் ரோமானிய நூல்களும் மறு கண்டுபிடிப்புச் செய்யப்பட்டன. இது மறுமலர்ச்சிக்கு வழிவகுத்தது. மரணத்திற்குப் பிறகுள்ள வாழ்க்கைக்காகக் காத்திருப்பதை விட பூமியில் வாழும் போது சந்திக்கின்ற சவால்களுக்கு முகம் கொடுப்பதில் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டிய அவசியம் உணரப்பட்டது. இதுவே மார்ட்டின் லூதர் தலைமையிலான 'புராட்டஸ்டன்ட்' சிந்தித்தம் (1517 - 1648) ஏற்படுவதற்கு வழிவகுத்தது. இதற்கு 1450 இல் ஏற்பட்ட அச்சுப் புரட்சி பெரிதும் உதவியது (அச்சுத் தொழில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது ஐரோப்பாவில் அல்ல; சீனாவில் தான்).

போர்ப் பிரியர்களின் கையில் சிக்கிய விஞ்ஞானம்

நாளடைவில் ஐரோப்பாவிலே சனத்தொகை படிப்படியாக அதிகரித்து இயற்கையில் கிடைக்கும் உணவுக்குத் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டபோது, தாம் வாழும் பகுதிகளுக்கு அருகில் வாழும் மக்கள் கூட்டங்களோடு போர் புரிய நேர்ந்தது. இச்சிறிய கண்டத்தில் அருகருகே பல்வேறு குழுமங்கள் செறிவாக வாழத் தொடங்கியபோது, குழுமங்களிடையே நிகழும் போரானது, ஐரோப்பிய வாழ்வின் ஒரு தவிர்க்கமுடியாத அம்சமானது. இதனால் இவர்களது போர்க் கருவிகள் போட்டி போட்டுக்கொண்டு வளர்ந்தன. ஐரோப்பாவில், பல ஆசிய ஆபிரிக்க நாடுகளில் இருப்பதைப் போன்று யானைப்படைகள் இருக்கவில்லை. விரைந்து ஓடித் தாக்கும் குதிரைப்படைகள் இருந்தன. இவற்றின் மீதேறி அமர்வதற்கு இசைவான ஆசனமும் கடிவாளமும் தேவை. இவ்வாறு போர்க் கருவிகளையும், போர்க் கருவிகளை ஏற்றிச்செல்லும் சாதனங்களையும் தயாரிக்கும் போர் விஞ்ஞானம் முளைவிட்டு

வளரத்தொடங்கியது.

இங்கு போர், போற்றப்படும் ஒரு கலையாகப் பேணி வளர்க்கப்பட்டது. உலகம் முழுவதும் எதிரியைக் கொல்வது வீரமாகக் கொண்டாடப்பட்ட வரலாறு உண்டு. ஒரு தலைவனுக்கோ, ஒரு மன்னனுக்கோ, ஒரு மதத்துக்கோ விசுவாசமாக இருப்பதும் அதற்கு இணங்கமறுப்போர் அனைவரையும் எதிரிகளாகக் கருதி அவர்களோடு போரிடுவதும் முதலாளித்துவத்துக்கு முந்திய காலத்தின் தர்மமாக இருந்தது. சிலம்பம், கராத்தே போன்ற சண்டைக் கலைகள் இங்கு உருவாகவில்லை. பொழுதுபோக்குக்கான மல்யுத்தமும் குத்துச்சண்டையும் உருவாகின. குதிரையேற்றம், வாள்வீச்சு, அம்பு எய்யும் திறன் கொண்ட நாடுகளைக் கொள்ளையடிக்கவல்ல மகா அலெக்சாண்டர், ஜூலியஸ் சீசர் போன்ற வீரர்கள் இங்கு உருவாகினர். காளை மாடுகளோடு சண்டையிட்டு அவற்றைக் குரூரமாகக் கொல்வதில் மகிழ்ச்சி காணும் ஐரோப்பியக் கேளிக்கைகளுக்கும், காளை மாடுகளோடு நிராயுதபாணியாக மல்லுக்கட்டி அடக்கும் தமிழர்களின் கருணை கலந்த வீரத்துக்கும் இடையே வித்தியாசம் இருந்தது.

போர்க்கலைத் துறையில் ஐரோப்பாவுக்கும் ஆசிய நாடுகளுக்கும் இடையே அப்போதிருந்த ஒரு பெரும் வேறுபாடு என்னவென்றால், ஐரோப்பாவில் வாள்ச் சண்டை ஒரு பெரும் கலையாக வளர்ச்சிபெற்று வாள் வீச்சாளர்கள் (gladiators) போற்றப்பட்டனர். இதனால் வாள்கள் நுட்பம் பெற்றன. ஆசியாவில் பயன்படுத்தப்பட்ட வளைவான, எடை கூடிய வாள்களைவிட, இருபுறமும் கூர்மையான ஐரோப்பியர்களின் வாள்கள் கூர்மையும் உறுதியும்மிக்கதாக, சுழற்றுவதற்கு எளிதானவையாக இருந்தன. இவ்வாறுதான் ஐரோப்பியர்களின் போர்க்கலை - விஞ்ஞானம் ஆயுதங்களை நுட்பம் பெறச் செய்தது. கடலோர ஐரோப்பிய - மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகள், கடற் கொள்ளையில் முன்னணி வகிப்பதற்குத் தேவையான கப்பல்கள் கட்டுவதற்கும் போர்க்கலையின் வளர்ச்சி காரணமானது. 'வைகிங்

வாரியர்ஸ்' (VIKING WARRIORS) போன்ற கடற் கொள்ளையர்கள் பல நாடுகளின் பகுதிகளைக் கைப்பற்றி ஆட்சிசெய்யும் அளவுக்கு பலம்பெற்றுத் திகழ்ந்தனர். ஆசியாவையும் ஐரோப்பாவையும் இணைக்கும் கொன்ஸ்தாந்துநோபிள் துருக்கியர் வசமானதை அடுத்து, கடல்வழியே நாடுகளை பயணங்கள் அதிகரித்து, பிற நாடுகளை ஆக்கிரமித்து, காலனித்துவ அரசுகளை நிறுவத் தொடங்கியதற்கும், முதலாளித்துவப் புரட்சிக்கான ஆரம்பமூலதனத் திரட்சிக்கும், மேற்கத்தேயப் போர்க்கலையானது விஞ்ஞானத்துடன் கைகோர்த்தது ஒரு பிரதான காரணம்.

இதில் வேடிக்கை என்னவென்றால், வெடிமருந்தும் துப்பாக்கியும் பீரங்கியும் ஐரோப்பியர்களால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டவை அல்ல; அவை சீனர்களால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டவையே. ஆயினும் போர்க்கருவிகளின் வளர்ச்சி ஐரோப்பாவிலே வேகம் பெற்றமைக்கும் - மேன்மை பெற்றமைக்கும், ஐரோப்பிய ஆட்சியர்கள் ஏனைய அனைவரைவிடவும் மக்களின் அழிவைப் பற்றியோ, வளங்களின் அழிவைப் பற்றியோ கவலைப்படாமல், மிகக்கூடுதலான யுத்தங்களில் ஈடுபட்டதே காரணமாகும். கொடூர மனம் படைத்த ஐரோப்பிய ஆளும் வர்க்கம் தமது மக்களின் சாவின் மீதுதான் தனது முதலாவது அரசை நிறுவியது. அதன் பின்னரே பிற கண்டங்களுக்குப் படையெடுத்தது. அதன் பேராசையின் முன்னால் மனித உயிர்களுக்கு விலை கிடையாது. இலாபமீட்டுவதற்கு விற்பனைச் சந்தை ஒன்று தேவை. இவர்களுக்கு மனித குலத்தின் அழிவைப் பற்றி கவலையே இருக்கவில்லை. இவர்கள் முதலில் தமக்கிடையே மூர்க்கமாகப் போராடினர். மத்திய காலத்திலும், முதலாளித்துவத்தின் ஆரம்ப காலத்திலும் இப் போர்கள் மிக நீண்டவையாக இருந்தன.

முதலாளித்துவமும் போர்களும்

முதலாளித்துவ கைத்தொழில் புரட்சிக்குப் பின்னர், போர்கள் நவீன ஆயுதங்களைக் கொண்ட பேரழிவு யுத்தங்களாகப் பரிணாமம் அடைந்தன. டாங்கிகள்,

கவச வாகனங்கள், போர்க் கப்பல்கள், போர் விமானங்கள், நீர்மூழ்கிக் கப்பல்கள் கொண்ட முதலாம் - இரண்டாம் உலக மகா யுத்தங்கள் நாளடைவில் உருவாகின. இவ்விரு உலக மகா யுத்தங்களும் ஐரோப்பாவில்தான் வெடித்தன.

பிரித்தானியர் இலங்கையைக் கைப்பற்றிய காலப்பகுதியில், ஐரோப்பாவின் போர் நிலைமைகளை பின்வரும் புள்ளிவிபரம் தெளிவாகப் புலப்படுத்துகிறது. 1792 மற்றும் 1815 இற்கு இடைப்பட்ட காலத்தில், ஐரோப்பியப் போர்கள் இயல்பிலும் தீவிரத்திலும் வியக்கத்தக்க மாற்றத்தைக் கண்டது. 1490 ஆம் ஆண்டுக்கும் 1815 ஆம் ஆண்டுக்கும் இடையில் ஐரோப்பாவிலே நடந்த அனைத்து முக்கியப் போர்களில் ஐந்தில் ஒரு பங்கு, 1790 இற்குப் பிறகு இருபத்தைந்து ஆண்டுகளில் நடந்தது. 1790 இற்கு முன்னர், ஒரு சில போர்களில் மாத்திரமே 100,000 இற்கும் அதிகமான படைவீரர்கள் ஈடுபட்டுள்ளனர். 1809 இல் நடைபெற்ற - அதுவரை கண்டிராத - மிகப் பெரிய 'வக்ரம் போரில்' (Battle of Wagram) ஐரோப்பாவில் 300,000 படைவீரர்கள் கலந்துகொண்டனர். அதற்கு நான்கு ஆண்டுகளின் பின்னர் நடைபெற்ற 'லேப்ஜிக் போரில்' (Battle of Leipzig) 500,000 படையினர் ஈடுபட்டனர். அவர்களில் 150,000 பேர் கொல்லப்பட்டனர் அல்லது காயமடைந்தனர். இப் போர்களின் போது, பிரான்ஸ் மட்டும் ஒரு மில்லியனுக்கும் அதிகமான இறப்புகளைச் சந்தித்தது. இதில், முதலாவது உலகப் போரில் இறந்ததை விட கூடுதலான இளைஞர்கள் இறந்தனர் என யுத்த ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர். 1812 ஆம் ஆண்டளவில், முதலாளித்துவ இயந்திரக் கைத்தொழில் புரட்சிக்குப் பின்னர், முந்தைய காலகட்டத்திலிருந்த போரின்தன்மை அடியோடு மாறிவிட்டது என இத்துறையில் நிபுணரான கிளாஸேவிட்ஸ் (Clausewitz) கூறுகிறார். இவ் யுத்தங்களை 'முழுமையான யுத்தங்கள்' (absolute wars) என அவர் அழைக்கிறார்.

ஐரோப்பாவில் நடைபெற்ற மாபெரும் சமூக மாற்றம் அங்கு ஏற்பட்ட முதலாளித்துவப் புரட்சியாகும். இது தேசங்களினதும்

நவீன முதலாளித்துவ அரசுகளினதும் தோற்றத்தோடு கைகோர்த்துச் சென்றது. நிலபிரபுத்துவத்தால் பிளவுபட்டிருந்த மக்கள் கூட்டங்களை ஒன்றிணைத்து நிலையான தேசங்களை உருவாக்கும் போக்கு 17 ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து தொடங்கியது. இது தேசியவாதம் என்ற முதலாளித்துவச் சித்தாந்தத்தால் இணைக்கப்பட்டிருந்தது. அதிலிருந்து தேசங்களுக்கிடையிலான பேரழிவு யுத்தங்கள் உருவாகத் தொடங்கின. அப்போது முப்பது ஆண்டுகாலப் போர், என்பது ஆண்டுகாலப் போர் ஆகிய இரண்டு போர்களாலும் ஐரோப்பா பெரும் இழப்பைச் சந்தித்துக் கொண்டிருந்தது. என்பது ஆண்டுகாலப் போர் என்பது புராட்டஸ்டன்ட் மதத்தை பெரும்பான்மையாகக்கொண்ட டச்சுக் குடியரசின் (நவீன நெதர்லாந்து) சுதந்திரத்திற்கான நீடித்த போராட்டமாகும். இது இங்கிலாந்தின் ஆதரவுடன், கத்தோலிக்க ஆதிக்கமுள்ள ஸ்பெயின் மற்றும் போர்ச்சுகலுக்கு எதிராக நடைபெற்ற மூர்க்கமான யுத்தமாகும். முப்பது வருடப் போர், புனித ரோமானியப் பேரரசை மையமாகக் கொண்ட ஐரோப்பிய மதப் போர்களில் மிகவும் கொடியதாகும். இதில் மாத்திரம் 4.5 மில்லியன் முதல் 8 மில்லியன் பேர் வரை இறந்துள்ளனர்.

வெஸ்ட்பாலியா அமைதி (The Peace of Westphalia)

பல தசாப்தங்களாக தொடர்ந்த இக்கொடிய போர்கள் அமைதிக்கான தேவையை வெகுவாக உணர்த்தின. இதனால் உலக வரலாற்றில் முக்கியமான இரு அமைதி ஒப்பந்தங்கள், வெஸ்ட்பாலியன் நகரங்களான ஒஸ்னாப்ரூக் மற்றும் மன்ஸ்டர் (Westphalian cities of Osnabrück and Münster) ஆகிய இடங்களில் அக்டோபர் 1648 இல் கையெழுத்திடப்பட்டன. இவ் இரண்டு சமாதான ஒப்பந்தங்களின் கூட்டுப் பெயர் வெஸ்ட்பாலியா அமைதி (The Peace of Westphalia) எனப்படுகின்றது. பல அறிஞர்கள் வெஸ்ட்பாலியாவின் அமைதியை, நவீனச் சர்வதேச உறவுகளுக்கான கொள்கைகளின் தொடக்கப் புள்ளியாகக் கருதுகிறார்கள்.

ஏனெனில் இவ் ஒப்பந்தத்தில் தான் தேசங்களின் இறைமை (Sovereignty) முதன் முதலில் அங்கீகரிக்கப்பட்டது. இவ்வாறு இறைமை கொண்ட, மத்தியப்படுத்தப்பட்ட நிலையான எல்லைகளைக் கொண்ட, பலம் பொருந்திய நவீன முதலாளித்துவ அரசுகள் ஐரோப்பாவிலே முதன் முதலில் உருவானமை அதன் வளர்ச்சிக்கு மேலும் உறுதுணையானது.

உசாத்துணை

1. Baker K.M (1992), Enlightenment and the Institution of society: notes for a conceptual history, in W.Melching and W.Velema (eds), main trends in cultural history, Amsterdam.
2. Clausewitz Carl von (1976) On War, ed. And trans. M Howard and P.Paret, Princeton.
3. Croxton, Derek (2013). Westphalia: The Last Christian Peace. Palgrave. ISBN 9781137333322.
4. Elliott, J.H. (2009). Spain, Europe & the Wider World, 1500–1800. Yale University Press. ISBN 9780300145373.
5. Gates D (1997) The Napoleonic Wars, 1803 – 1815, London.
6. Henry Kissinger (2014). "Introduction and Chapter 1. World Order: Reflections on the Character of Nations and the Course of History. Allen Lane. ISBN 9780241004265.
7. Rothenberg G.E. (1978) The art of warfare in the age of Napoleon, Bloomington.
8. Schroeder, P.W, (1994) The transformation of European politics, 1763 – 1848, Oxford.
9. Sutherland, D.M.G, (2003) The French Revolution and Empire: the quest for civic order, Malden MA.
10. Wilson, Peter H. (2009). Europe's Tragedy: A History of the Thirty Years War. Allen Lane.. ISBN 9780713995923.
11. <https://www.britannica.com/topic/historyofEurope/TheLateNeolithicPeriodEurope>, World History Encyclopaedia, 09.06.2023
12. https://www.worldhistory.org/europe/gad_

(தொடரும்)

சை. கிங்ஸ்லி கோமஸ்

அரசு உத்தியோகத்தராகப் பணியாற்றும் சை. கிங்ஸ்லி கோமஸ் வீரகேசரி, தினக்குரல், தாயகம் (யாழ்ப்பாணம்), புது வசந்தம் (யாழ்ப்பாணம்) ஆகிய பத்திரிகைகளின் கொட்டகலைக்கான மேலதிக நிருபருமாவார். கட்டுரையாளர், விமர்சகர், சிறுகதை எழுத்தாளர், திரைப்படத் தயாரிப்பாளர், குறும்பட இயக்குனர் என பன்முக ஆளுமை கொண்டவர். 'The Dark Nest' எனும் இவரது குறுந்திரைப்படத்திற்கு பெண்கள் ஊடக மையத்தின் (இலங்கை) 2023 ஆம் ஆண்டிற்கான விஷேட விருது கிடைத்திருக்கின்றது. ஊடக, பெண்ணியா, காக்கைச் சிறுகினிலே (குமிழ்நாடு), ஜித்தன் (குமிழ் நாடு) போன்ற பிற நாட்டுப் பத்திரிகைகளிலும் எழுதி வருகிறார். மலையக வரலாறு, சமூகவியல், அரசியல் சார்ந்த இவரது எழுத்துகள் குறிப்பிடத்தக்கவை.

1971 ஜே.வி.பி கிளர்ச்சியும் 'அரகலயவும்':

சிங்களப் போராட்டக் கட்டமைப்பில் சாதியப் பின்னணி

லங்கையின் சிங்களக் கிராமிய வாழ்வியலுடனும், அரசு ஆட்சி முறைமையுடனும், அரசு உயர் பதவிகளுடனும் வார்க்க, சாதிய, கல்வித் தராதர, இனக் கட்டமைப்பு முறைமைகள் பின்னிப் பிணைந்துள்ளன. பண்பாடு ரீதியான தொழில்சார் குடியேற்றங்கள் காரணமாக சாதியக் கட்டமைப்பானது ஏற்பட்டது என சிங்கள வரலாற்று ஆசிரியர்கள் கூறியிருக்கின்றார்கள்.

தந்தையின் சாதி பிள்ளைக்குக் கடத்தப்பட்டதுடன் தந்தை செய்த குலத் தொழிலை மகனும் செய்ய நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டதனைக் காணலாம். இதற்கமைய, மக்களின் குடியேற்றக் கிராமங்களும் தொழில்சார் குடியேற்றங்களாகவே காணப்பட்டன. அந்தக் கிராமங்களின் பெயர்களும் தொழில்சார் அடையாளங்களுடன் காணப்பட்டதனைக் காணலாம். உதாரணமாக கும்பல்,

கழுவ, வடுகம
போன்றவை.

இவற்றுடன், வார்க்க ரீதியான கட்டமைப்பு மக்களிடையே ஆதிகாலம் தொட்டு நிலவி வருகிறது. அதனைத் தொடர்ந்து கல்வி வளர்ச்சியுடன் கல்வி ரீதியான பாகுபாடுகளும் வளர்ச்சியடையத் தொடங்கியது. ஆதியில், அரசன் - அரண்மனை - சேவைகள் என்பதன் அடிப்படையிலேயே

ஜே.வி.பி பேரணி

தொழில்சார் பாகுபாடுகள் காணப்பட்டுள்ளன.

தமிழ் - சிங்கள அரசியல் நகர்வுகளில் சாதியப் பிரிவினைவாதம் பெரும் பங்கு வகித்தது. மக்கள் விடுதலை முன்னணி, தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டம் உள்ளிட்ட பல போராட்டங்களில் சாதிய எச்சங்கள் உள்வாங்கப்பட்டிருந்தன.

இந்திய தேசத்தில், நேரடியாகவே சாதியச் சுலோகங்களுடன் சாதிய ஒடுக்குமுறைக்கு எதிராகப் போராடும் நிலைமை காணப்படுகிறது. இலங்கையில் ஒடுக்கப்பட்ட சாதியினர் சாதி, சமூக, இன, மத, மொழி, வர்க்க ஒடுக்குமுறைக்கு எதிராக தங்களின் போராட்டங்களை முன்னெடுக்கின்றார்களே அன்றி, நேரடியாகச் சாதியச் சுலோகங்களுடன் சாதியப் போராட்டங்களை முன்னெடுக்கவில்லை. யாழ்ப்பாணத்தில் கோவில் உள் நுழையும் போராட்டங்கள், தேநீர்க் கடை உட்பிரவேசிப்புப் போராட்டங்கள், மக்கள் குடியிருப்புக்கு மத்தியில் சுடுகாடுகள் அமைப்பதற்கு எதிரான போராட்டங்கள் போன்றன சாதியத்துக்கு எதிரான அல்லது சாதியக் கட்டுப்பாடுகளுக்கு எதிரான போராட்டங்களாக அமைந்தன.

இந்தப் போராட்டங்கள் முற்றும் முழுதும் முற்போக்கு அரசியற் சிந்தனையாளர்களால் முன்னெடுக்கப்பட்டன. விசேடமாக, இலங்கையின் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் முன்னோடிகளால் வழிநடத்தப்பட்டன. இவை புதிய ஜனநாயக மார்க்ஸிய லெனினிஸ்ட் கட்சியினரின் தலைமையில் நடைபெற்றன என்றால் மிகையாகாது.

அந்தவகையில், 1971 ஆம் ஆண்டின் ஜே.வி.பி கிளர்ச்சியைப் பற்றிய ஆய்வினை மேற்கொள்ளல் இங்கு அவசியமானதாகின்றது. அவர்கள் அந்தப் பாதையைத் தெரிவு செய்யக் காரணம் யாது, இவ்வாறான போராட்டங்கள் எம் நாட்டில் ஏற்படக் காரணம் யாது?

1971 கிளர்ச்சியில் ஈடுபட்டவர்கள் வயது அடிப்படையில், 17 - 26 வயதிற்கு இடைப்பட்டவர்கள் 77% ஆகவும், 32 வயதிற்கு அதிகமானோர் 8% ஆகவும், மிகுதியானவர்கள் 26 - 32 வயது இளைஞர்களாகவும் இருந்தனர்.

கல்வி அடிப்படையில் பகுப்பாய்ந்து பார்க்கும் போது, கிளர்ச்சியில்

ஈடுபட்டவர்களில் பாடசாலைக் கல்வியைப் பெறாதவர்கள் 2.5% ஆகவும், பாலர் வகுப்பு முதல் தரம் 4 வரை கற்றவர்கள் 17% ஆகவும், தரம் 5 தொடக்கம் 8 வரை கற்றவர்கள் 42.3% ஆகவும், க.பொ.த சாதாரண தரம் கற்றவர்கள் 32.2% ஆகவும், க.பொ.த உயர் தரம் கற்றவர்கள் 4.1% ஆகவும், பட்டதாரிகள் 1.6% ஆகவும் இருந்தனர். மகா வித்தியாலயங்களில் கல்வி கற்றவர்களின் வீதம் 79.3% ஆகவும், மத்திய மகா வித்தியாலயங்களில் கல்வி கற்றவர்கள் 6.4% ஆகவும், பல்கலைக்கழக மற்றும் தொழில்நுட்ப பயிற்சி பெற்றவர்கள் 1.29% ஆகவும் இருந்தனர் எனத் தரவுகள் கூறுகின்றன.

தொழில் ரீதியாக நோக்கும் இடத்தில், பிரபு வர்க்கத் தொழில்களில் ஈடுபட்டவர்கள் 0.2% ஆகவும், மத்திய தர வர்க்கத் தொழில்களில் ஈடுபட்டவர்கள் 6.1% ஆகவும், விவசாய மற்றும் கீழ்நிலைத் தொழில்களில் ஈடுபட்டவர்கள் 56% ஆகவும் இருந்தனர்.

தந்தையின் தொழிலைச் செய்தவர்கள் தொடர்பாக நோக்கும் போது, பிரபு வர்க்கத்தினர் 0.4% ஆகவும், மத்திய தர வர்க்கத்தினர் 5.4%, கீழ் மத்திய தர வர்க்கத்தினர் மற்றும் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் 68% ஆகவும் காணப்பட்டனர். தொழில் இல்லாதவர்களின் விகிதம் 2.5% ஆகும். மேற்படி போராட்டத்தில் பங்கு பற்றியவர்கள் அநேகமாகக் கிராமப்புற இளைஞர் யுவதிகளாகத்தான் காணப்பட்டனர்.

‘அரகலய’ போராட்ட இளைஞர் - யுவதிகளின் வாழ்வியல் மட்டத்தில் சற்று மாற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது. ஆனாலும் அதிகமான விகிதத்தினர் முன்பு போலவே கீழ் மத்தியதர வர்க்கத்தினராகவே காணப்பட்டனர். இலங்கையில் ஏற்பட்டுள்ள பொருளாதாரப் பின்னடைவு காரணமாக, மத்திய தர வர்க்கம் என்ற ஒரு வர்க்கத்தையோ அல்லது உயர் மத்திய தர வர்க்கம் என்ற ஒரு வர்க்கத்தையோ பிரித்தறிய முடியாத நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. அதன்

அடிப்படையில், சகலரையும் கீழ் மத்தியதர வர்க்க மக்களாகவும், ஏழைகளாகவும் இனம் காண வேண்டிய ஒரு நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டுள்ளது. ஆனாலும் தலைமை தாங்கிய போராட்டக்காரர்கள் சற்று மேல்நிலையில் இருந்தமையினைக் காணக்கூடியதாக இருந்தது.

1971 கிளர்ச்சியுடன் இன்றைய ‘அரகலய’ போராட்டத்தினை ஒப்பு நோக்கும் இடத்து, அன்று அதிக பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் போராட்டத்தில் பங்கெடுக்கவில்லை என்பதை இனங்காணலாம். ஆனாலும் தலைமை வகித்தவர்கள் பல்கலைக்கழக மாணவர்களாகவே காணப்பட்டனர். இன்று பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் அதிகமாகப் போராட்டங்களை தலைமையேற்று நடத்தியதையும், போராட்டத்தில் பங்கெடுத்திருந்தமையையும் காண முடிந்தது.

அன்று ரோகண விஜேவீர, லயனல் போபகே, உயங்கொட, சோமசிரி சுமனநாயக்க, நயனாநந்த விஜய் குலதிலக்க, சரத் விஜேசிங்க, ஜே. சமரதுங்க போன்ற பல்கலைக்கழக மாணவர்களின் தலைமையை கிராமப்புற இளைஞர்கள் ஏற்றுக் கொண்டதன் காரணத்தினால் 71 இன் கிளர்ச்சி ஏற்பட்டது.

லயனல் போபகே மற்றும் ரோகண விஜேவீர போன்றோர் மட்டுமே விஞ்ஞானப் பீட மாணவர்களாகக் காணப்பட்டனர். ஏனைய சகல மாணவர்களும் கலைப் பிரிவைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தனர். ‘அரகலய’ போராட்டத்தில் பங்கெடுத்த மாணவர் பற்றிய தரவுகள் துல்லியமாக எங்கும் வெளியிடப்படவில்லை. ஆனாலும் சகல பீடங்களின் மாணவர்களும் ஒரே குரலாக ஒரே உணர்வோடு போராட்டங்களில் பங்கெடுத்தமையை அவதானிக்க முடிந்தது.

இலங்கை வரலாற்றில் கண்டிய ராச்சியக் காலத்தில் சாதியக் கட்டமைப்பானது ஆழமாக புரையோடி இருந்ததாக வரலாற்று ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர். சிங்களச் சாதியக் கட்டமைப்பானது கீழ் காணும் வகையில் காணப்படுகின்றது.

கொவிகம

விவசாயிகளைக் கொண்ட சமூகம் கொவிகம எனப்படுகிறது. அரசு காலத்தில் 'ரதல' உயர் குலத்தினர் கொவிகம என்னும் சாதியில் பிரதான இடத்தை வகித்தனர். இவர்களே அரசவையில் பிரபுக்களாகவும் காணப்பட்டுள்ளனர். இவர்கள் எண்ணிக்கையில் அதிகமானவர்களாக இருந்ததுடன் பட்டி, வேடுவர் ஆகிய பிரிவுகளும் இந்தக் கொவிகம சாதியின் இரண்டு பிரிவுகளாகும்.

கராவ

ஆரம்ப காலம் முதல் மீன்பிடித் தொழிலில் ஈடுபடும் இவர்கள் கரையோரப் பிரதேசங்களை சேர்ந்தவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர். 13 ஆம், 18 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் இந்தியாவிலிருந்து இலங்கைக்கு வந்த இந்த மீன்பிடிச் சமூகமானது தங்காலையில் இருந்து நீர் கொழும்பு வரையாகவும், நீர் கொழும்பிலிருந்து புத்தளம் வரையாகவும், வடக்கு - கிழக்கு கடற்கரைகளில் வாழும் மீனவர்களாகவும் மூன்று கூட்டங்களாகப் பிரிந்துள்ளனர். சிங்களம் பேசும் கராவ, சிங்களம் - தமிழ் பேசும் கராவ மற்றும் பரவர்கள், தமிழ் பேசும் கரையார்கள் என்று இவர்கள் குறிப்பிடப்படுகின்றனர்.

தங்காலை முதல் நீர் கொழும்பு வரையான கரையோரப் பிரதேசத்தில் கராவ சமூகத்தினர் அதிகமாக வாழ்கின்றனர். இந்தச் சாதியினர், அதிலும் மொரட்டுவ தொடக்கம் நீர் கொழும்பு வரையானவர்கள், அதிகமாகக் கத்தோலிக்கர்களாகக் காணப்படுகின்றனர். பாணந்துறை தொடக்கம் தங்காலை வரையான கராவ சமூகத்தினர் பெளத்தர்களாகக் காணப்படுகின்றனர்.

சலாகம

இவர்களும் கடற்கரையோரத்து மக்கள் கூட்டத்தினராவர். ஆனால் இவர்கள் யாவரும் பெளத்தர்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்க விடயமாகும் அதிகமானவர்கள் காலி

மாவட்டத்தில் வாழ்வதுடன், பலபிட்டிய - ராஜகம போன்ற தேர்தல் தொகுதிகளில் அதிகமாக வாழ்கின்றனர். இவர்கள் கண்டி ராச்சியத்தில் இருந்து அரசனுடனான சர்ச்சைகள் காரணமாக கரையோரப் பிரதேசங்களுக்கு அனுப்பப்பட்டவர்கள் என்பதுடன், அரசனின் ஆணைப்படி கருவாப்பட்டை உரிக்கும் தொழிலில் பலவந்தமாக ஈடுபடுத்தப்பட்டவர்கள் என்று ஆனந்த குமாரசுவாமி அவரது ஆய்வுகளில் கூறியுள்ளார். இந்தக் கூற்றை சலாகம சாதியினர் ஏற்க மறுக்கின்றனர்; தாங்கள் அவ்வப்போது இந்தியாவில் இருந்து வந்த பிராமணர்கள் என்று கூறுகின்றனர். ஆனாலும் பிரைன் ராயன், பி.எச். பாமர் ஆகிய ஆய்வாளர்கள் சலாகம சாதியினர், காலங்களில் வட இந்தியாவில் இருந்து வந்தவர்கள் என்று நிரூபித்துள்ளனர்.

நவண்டன

விவசாய ஆயுதங்கள், இரும்பு, உருக்கு, தங்க ஆபரணங்கள், வெண்கலப் பொருட்கள், பலகையிலான கலைப் பொருட்கள், சிற்பங்கள் போன்றவற்றைச் செதுக்கும் தொழிலில் ஈடுபடுபவர்களாக இவர்கள் காணப்படுகின்றனர். தமிழ் - சிங்கள ஆசாரிகள் என இனங் காணப்பட்ட இந்தச் சாதியினர், சிங்கள மொழி பேசுபவர்களாக இருந்தாலும், இவர்களின் பெயர்கள் ராஜேஸ்வர, தேவ, சுரேந்திர என்று காணப்படுவதுடன், இந்து சமயச் சடங்குகளுடனும் வழிபாட்டு முறைகளுடனும் இவர்களுக்கு ஆழமான தொடர்பு உண்டு. இவர்களின் கலைப் படைப்புகளிலும் இந்திய அழகியலின் தாக்கம் காணப்படுகின்றது என்று ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர்.

நவண்டன சாதியினர் மத்தியில் கட்டடக் கலைஞர்கள், தங்க - வெள்ளி வேலை செய்பவர்கள், யானைத் தந்ததால் கலைப் படைப்புகளைச் செய்பவர்கள் என்போர் உயர் சாதியினராகக் கணிக்கப்படுகின்றனர். மரவேலை, மரச் சிற்பம் செய்பவர்கள்

சாதியில் கீழ்ப்பட்டவர்களாகக் கணிக்கப்படுகின்றனர் என்று ஆய்வு நூல்கள் கூறுகின்றன.

துராவ

இவர்களின் குலத்தொழில் கள்ளு இறக்குதலாகும். அநேகமானவர்கள் மாத்தறைப் பிரதேசத்தில் வாழ்ந்து வருவதுடன், இவர்களும் வட இந்தியாவில் இருந்து வந்த திராவிட இனமென்றே வரலாற்று ஆசிரியர்கள் கூறுகின்றனர்.

வகுப்பு

பிரதானமாக மலைநாட்டுப் பிரதேசங்களில் இருந்து நாட்டின் ஏனைய பிரதேசங்களுக்கு வியாபித்து சென்ற இந்தச் சாதியினர், வகுப்புர என அழைக்கப்படுகின்றனர். இலங்கைக்குப் போதி மரத்தைக் கொண்டு வரும் போது, இந்தியாவில் இருந்து வந்த சாதியினர்களில் இவர்களும் காணப்பட்டனர் என்று கூறப்படுகின்றது. இவ்வாறு வந்தவர்களை 18 சாதியினர் அல்லது 18 குலத்தினர் என்று அழைப்பார். விசேடமாக, மலைநாட்டுப் பிரதேசங்களில் வாழ்வதனால் இவர்களை கந்தேயத்தோ என்றும் அழைப்பார். இவர்கள் அரச மாளிகைகளில் உணவு தயாரிப்பது, கருப்பட்டிப் பாணி தயாரிப்பது, அரச மாளிகையின் வீட்டு வேலைகளைச் செய்வது, சமயச் சடங்குகளின் போது நாதஸ்வரம் போன்ற இசைக்கருவியை இசைப்பது போன்ற கடமைகளைச் செய்து வந்தனர். சகுரு, சக ஆரன்ய, வன்ச பூர்ண, வகுப்புர, சுதுகரா, சகரம்மு, கந்தேயத்தோ போன்ற சாதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்ட போதும், இவர்கள் யாவரும் வகுப்புர சாதியினராகவே அடையாளப்படுத்தப்படுவர்.

கும்பல்

சமையல் மட்பாண்டங்களுடன், கூரை செய்ய மண் - ஓடு - செங்கல் போன்றவற்றைத் தயாரிக்கும் இவர்கள், எங்கெல்லாம் மட்பாண்டங்கள் தயாரிப்பதற்கு ஏதுவான மண்வளம் இருக்கின்றதோ அங்கெல்லாம் சென்று குடியேறியுள்ளார்கள்.

ரஜக

துணிச் சலவை, துணிப் பந்தல் அமைத்தல், கம்பளம் - பாவாடை விரித்தல் போன்ற தொழில்களைச் செய்வதற்காகப் பணிக்கப்பட்டவர்களே இச் சாதியினர். கும்பல் சாதியினரிலும் குறைவான சாதியினரின் துணிகளை இவர்கள் சலவை செய்யக் கூடாது என்பதனால் கீழ் சாதியினர் என்று கூறப்படுவோரின் துணிகளைச் சுத்திகரிக்க 'பலி' என்ற சாதியினர் நியமிக்கப்பட்டு இருந்தனர்.

பரவ

நெசவுத் தொழில் இவர்களின் விசேட தொழிலாகும். இத்தோடு பெர என்னும் தோல் வாத்திய இசைக் கருவிகள் இசைக்கும் கலைஞர்களாகவும் மற்றும் ஹாரான என்ற இசைக் கருவிகள் இசைக்கும் கலைஞர்களாகவும் இவர்கள் காணப்படுகின்றனர். மேலும் கபு என்னும் பருத்திப் பஞ்சு மரங்களை வளர்ப்பதில் நிபுணர்களாகவும், அந்தப் பருத்தியைச் சேகரிக்கும் வியாபாரிகளாகவும் காணப்படுகின்றனர்.

பத்கம

சிங்களச் சாதியக் கட்டமைப்பில் அடிமட்ட சாதியினராக இவர்களை அடையாளப்படுத்துவர். மலையகப் பிரதேசங்களில் அதிகமாகக் காணப்படும் இவர்கள், கூலி வேலை செய்பவர்களாக - வீட்டு வேலை செய்பவர்களாக காணப்படுகின்றனர். அரச ஊர்வலங்களில் பல்லக்குத் தூக்குபவர்களாகவும், பீரங்கி இயக்குநர்களாகவும் விளங்கினர். இச் சாதியினர் இயக்கர்களின் வழித் தோன்றல்கள் என்றும், ஆரியர்களின் வருகைக்குப் பின் ஆரியர்களுக்கு அடிமையாக இருக்க விரும்பாதவர்கள் காட்டுக்குள் சென்று வேடுவர்களாக வாழத் தொடங்கினார்கள் என்றும், ஆரியர்களின் கீழ் அடிமைப்பட்டவர்கள் 'பது' அல்லது 'பத்கம' என்னும் ஓடுக்கப்பட்ட மக்கள் கூட்டமாக மாறினர்

என்றும் கூறப்படுகின்றது. சில ஆய்வாளர்கள் இந்தச் சாதியினர் சோழ நாட்டிலிருந்து கொண்டுவரப்பட்ட கைதிகள் என்றும் கூறுகின்றனர்.

இலங்கையின் ஏனைய ஒடுக்கப்பட்ட சாதியினரில், ஒழி சாதியினர் தொயிலாட்டம் - பலி ஆட்டம் என்பவற்றில் ஈடுபடுகின்றனர். கின்றற சாதியினர் பாய் மற்றும் கயிறு பின்னுபவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர். ஹூனு சாதியினர் சுண்ணாம்பு அடிப்பவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர். யவன்னோ சாதியினர் இரும்பு, உருக்கு வேலை செய்கின்றனர். கருணாவென் சாதியினர் சவரத்தொழில் செய்து வருகின்றனர். மேலும், ரொடியா சாதியினர் யாசகர்களாகக் காணப்படுகின்றனர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

1971 கிளர்ச்சியில் மத்திய வழக்கில் மொத்தம் 41 சந்தேக நபர்கள் கைது செய்யப்பட்டனர். இதில்,

1. கராவ 14
2. கொவிகம 11
3. வகும்புர 4
4. பத்கம 1

பிரதான வழக்கில் 42 சந்தேக நபர்கள் கைது செய்யப்பட்டனர். இதில்,

1. கொவிகம 15
2. கராவ 11
3. வகும்புர 5
4. சலாகம 3
5. ரஜக 2
6. கும்பல் 1
7. துராவ 1

1971 ஆம் ஆண்டு மக்கள் விடுதலை முன்னணியின் தலைமை பீட அங்கத்தவர்களில்,

1. கொவிகம 11
2. வகும்புர 10
3. கராவ 8
4. சலாகம 6

5. ரஜக 2
6. பத்கம1
7. கும்பல் 1

‘அரகலய’ போராட்டத்தில் கைது செய்யப்பட்டவர்களில்,

1. சாதிய அடையாளம் இல்லாதோர் 520
2. கொவிகம 5962
3. கராவ 636
4. சலாகம193
5. வகும்புர 1038
6. ரஜக 204
7. ஹூனு 35
8. பத்கம 944
9. நவண்டன 159
10. ரொடியா 2
11. பெரவ 156
12. துராவ 267
13. கும்பல் 27
14. தமிழர் 49

இதில் பலர் எந்தவிதப் புரட்சி நடவடிக்கையிலும் ஈடுபடாமல், பொய்யான குற்றச்சாட்டுக்கள் - தனிநபர் பழிவாங்கல்கள் மூலம் கைது செய்யப்பட்டனர். தங்களின் சாதி அடையாளத்தை காட்ட மனம் இல்லாதவர்களும் இருந்திருக்கலாம். அப்படியாயின், உயர் சாதியினர் தங்களின் சாதியை அடையாளப்படுத்துவதில் பெருமை கொண்டு வந்தனர் எனலாம். இந்தச் சாதிய அடையாளம் இல்லாத 520 பேரில் அதிகமானவர்கள் ஒடுக்கப்பட்டவர்களாக இருப்பதற்கான வாய்ப்புகள் அதிகம். மற்றும் சிலர் அவர்களின் பெயர்களை உயர் சாதியினருக்கு வழங்கப்படும் பெயர்களாக மாற்றிக் கொண்டும் இருக்கலாம். 1971 கிளர்ச்சியில் கொலை செய்யப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை 2500 முதல் 5000 வரையாகக் காணப்படுகிறது. இவர்கள் தொடர்பான சாதிய விபரங்கள் எங்கும் காணப்படவில்லை.

1970 ஆம் ஆண்டின் அரசியல்வாதிகளில்,

1. கொவிடம் 76%
2. கராவ 9.62%
3. சலாகம் 4.01%
4. துராவ 1.58%
5. வகும்புர 3.14%
6. பத்கம் 1.58%

எனும் வீதத்தில் காணப்பட்டனர்.

இதன் அடிப்படையில் 1971 கிளர்ச்சியில் சாதி, வர்க்கம் ஆகிய இரண்டும் செல்வாக்குச் செலுத்தின எனலாம். ஒரு புறத்தில் ஒடுக்கப்பட்ட, சுரண்டப்படும் மக்களின் ஏகாதிபத்திய எதேச்சதிகாரம் படைத்த தனவந்தர்களுக்கு எதிரான போராட்டமாகவும், மறுபுறத்தில் ஒடுக்கப்பட்ட இளைஞர்களின் விடுதலைக்கான போராட்டமாகவும் அது எழுச்சி கண்டது. ஆனாலும் இப் போராட்டத்தை வர்க்கப் போராட்டமாக மட்டும் கண்ட அரசாங்கம், பணக்கார வர்க்கத்தினருக்கு எதிரான ஒரு சில சட்டங்களை மாத்திரம் மீட்டுருவாக்கம் உருவாக்கம் செய்து நடைமுறைப்படுத்தியது. ஆனால் அதனுள் பொதிந்திருந்த சாதிய அம்சம் பற்றிய சிந்தனை அரசாங்கத்திற்கு இல்லாமல் போனது. அடக்குமுறைக்கு உள்ளான மக்கள் கூட்டத்தினருக்கு அரசியல் அந்தஸ்தினை வழங்குவதற்குத் தவறியது.

2022 ஆம் ஆண்டு அரசலய போராட்டம், இலங்கையின் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களையும், விவசாய - மீன்பிடி - பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர்களையும், அன்றாட உழைப்பாளர்களையும் சிந்திக்கச் செய்தது. இப் போராட்டம் இன - மத - வர்க்க - சாதிய - பிரதேசவாத அடையாளங்கள் எதுவும் இன்றி, கல்வியறிவு - தொழில் ரீதியான பிரிவினை எதுவும் இன்றி முன்னெடுக்கப்பட்டது என்றால் மிகையாகாது.

மக்கள் நலனில் அக்கறையில்லாத அரசின் கொள்கைகள் காரணமாக வீதிக்கு இறங்கிய இளையோர்களுடன் இணைந்து முதியோரும் வீதிக்கு வந்த போராட்ட முறைமையானது சிறப்பானது. மேலும்

1971 கிளர்ச்சியுடன் இன்றைய 'அரசலய' போராட்டத்தினை ஒப்பு நோக்கும் இடத்து, அன்று அதிக பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் போராட்டத்தில் பங்கெடுக்கவில்லை என்பதை இனங்காணலாம். ஆனாலும் தலைமை வகித்தவர்கள் பல்கலைக்கழக மாணவர்களாகவே காணப்பட்டனர். இன்று பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் அதிகமாகப் போராட்டங்களை தலைமையேற்று நடத்தியதையும், போராட்டத்தில் பங்கெடுத்திருந்தமையையும் காண முடிந்தது.

பெளத்த மத போதகர்கள், கிறிஸ்தவ - கத்தோலிக்க மத குருமார்கள், கன்னியர்கள், இந்து மத குருக்கள், இஸ்லாம் மதத் தலைவர்கள் ஆகியோர் ஒன்றாக இப் போராட்டத்தில் பங்கெடுத்திருந்தனர். பல்கலைக்கழக மாணவர்கள், விரிவுரையாளர்கள், சட்டத்தரணிகள், அரச சேவையாளர்கள், செய்தியாளர்கள், போக்குவரத்து ஊழியர்கள், சுகாதார ஊழியர்கள், வைத்தியர்கள் என்போரும் தொழில் வேற்றுமை இன்றி இப் போராட்டத்தில் இணைந்திருந்தனர். மின்சாரம், எரிபொருள், எரிசக்தி போன்றவற்றின் வழங்கல் தடைப்பட்டமை காரணமாக மத்திய தர வர்க்கத்தினரையும், உயர் வர்க்கத்தினரையும் போராட்டத்தில் ஈடுபடச் செய்தது.

'அரசலய' போராட்டமானது, 1971 கிளர்ச்சி போல குறித்த ஒரு அரசியல் கட்சியை அடையாளப்படுத்திச் செய்யப்பட்ட போராட்டமாக இல்லாமல் மக்கள் மையப்படுத்திய போராட்டமாக அமைந்தது. இவ்வாறான மக்கள் போராட்டங்கள் ஐக்கியப்பட்ட அமைப்பு அடிப்படையிலும், சுயநலமற்ற - ஒருங்கிணைந்த வேலைத்திட்டமாகவும் கொள்கை அடிப்படையில் முன்னெடுக்கப்படுவது, மக்கள் நலன் சார்ந்த அரச உருவாக்கத்திற்கு வழிவகுக்கும்.

மகேந்திரன் சானுஜன்

வவுனியா நெடுங்கேணியைச் சேர்ந்த மகேந்திரன் சானுஜன் அவர்கள் தனது வரலாறு சிறப்புக் கலைமாணிப் பட்டத்தினை கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தில் பெற்றுக்கொண்டார். தனது இளமாணிப் பட்டத்தினை பேராசனையில் பல்கலைக்கழகத்தில் தொடர்கின்றார். இவர் தொல்லியல், வரலாறு சார்ந்த ஆய்வுக் கட்டுரைகளை பத்திரிகைகள், இதழ்கள் மற்றும் இணையத்தளங்களில் எழுதி வருகின்றார். இவரின் இப்பணிக்கு வவுனியா வடக்குப் பிரதேச செயலகத்தினால் 2023 ஆம் ஆண்டு 'இளம் தென்றல்' என்னும் விருது வழங்கப்பட்டு கௌரவிக்கப்பட்டது.

கட்டுக்கரையில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட ஈமத்தாழி

புகைப்படம் - கட்டுக்கரை தொல்லியல் ஆய்வில் எடுக்கப்பட்டது

இலங்கையின் வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களில் தமிழர்கள் பெரும்பான்மையாக வாழ்ந்து வருவதற்குப் பின்னணியாக இருந்த வரலாற்றுக் காரணங்கள்

தென்னாசியாவில் பல்லினப் பண்பாடு கொண்ட மக்கள் வாழ்ந்து வரும் நாடுகளில் இலங்கையும் ஒன்றாகும். இலங்கையின் வரலாறும் பண்பாடு இலங்கைக்கே உரிய தனிப் போக்குடன் வளரவும் உதவியுள்ளது. இலங்கையில் வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்கள் தமிழர்களின் பூர்வீக இடங்களாகவே கருதப்பட்டு வருகின்றன. இவ்விடங்களில் தமிழ் மக்களே அதிகமாக அன்று தொட்டு இன்று வரை வாழ்ந்து வருகின்றனர். இம்மக்கள் கூட்டமானது தமக்கென ஒரு பாரம்பரியப்

பிரதேசம், மதம், கலை, மொழி, சமூகக் கட்டமைப்பு, கலாசாரம், பண்பாடு என ஒரு ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட கட்டமைப்புடனே வாழ்ந்து வந்துள்ளனர் என்பதற்கு ஆதாரமாக பலவகைப்பட்ட இலக்கிய, தொல்லியல் சான்றுகள் காணப்படுகின்றன. வடக்கு, கிழக்கு இலங்கையின் தொடக்க கால வரலாறு, ஆதி இரும்பு காலப் பண்பாட்டோடு தொடங்கியமைக்கு பல ஆதாரங்கள் காணப்படுகின்றன. தமிழ் மொழியைத் தாய் மொழியாகக் கொண்டவர்கள் தமிழர்கள். இவர்களது தாயகம்

2000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் வடஇலங்கையில் இருந்த நாக நகர் பற்றிக் கூறும் பிராமிக் கல்வெட்டு

தென்னிந்தியாவில் தமிழ்நாடும், ஈழமும் ஆகும். ஈழத்தில் வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களில் அன்று தொட்டு இன்று வரை தமிழர்களே பெரும்பான்மையானவர்களாக வாழ்ந்து வருவதற்கு பல வரலாற்றுக் காரணங்கள் சாதகமானவையாக அமைந்துள்ளன.

இலங்கையின் வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களில் தமிழர்கள் பெரும்பான்மையாக வாழ்ந்து வருவதற்கு பின்னணியாக அமைந்த முதலாவது காரணம் இலங்கையின் அமைவிடமாகும். அதாவது இலங்கை தென் தமிழகத்திற்கு அண்மையில் அமைந்திருப்பதனாலும், தென் தமிழகத்துக்கும் வடக்கு, கிழக்கு இலங்கைக்கும் இடையில் ஒடுங்கிய பாக்கு நீரிணை அமைந்திருப்பதனாலும், தமிழகத்தில் காலத்துக்குக் காலம் பேணப்பட்ட பண்பாடு, சம காலத்தில் வட இலங்கையிலும் அதன் தொடர்ச்சியாக கிழக்கிலங்கையிலும் பரவுவதற்கு சாதகமாக அமைந்தது. வட இலங்கை தமிழகத்துடனான உறவின் தொடக்க வாயிலாகவும், இணைக்கும் படியாகவும் இருப்பதனால், அதன் பண்பாடு இங்கு ஏற்படுவதற்கு காரணமாக அமைந்து கொண்டது.

ஈழத்தில் கிறிஸ்துவுக்கு முன்னரே தமிழர்கள் ஓர் இனக் குழுவாகவும், தமிழ் மொழியில் பரிச்சயம் பெற்றவர்களாகவும் வாழ்ந்துள்ளனர் என்பதனை ஐந்து பிராமிச் சாசனங்கள் உறுதிப்படுத்துகின்றன.

இவற்றில் அனுராதபுரத்தில் கிடைத்த ஒரு சாசனத்தைத் தவிர மீதி நான்கு சாசனங்களும்

திருகோணமலை - சேருவில், அம்பாறை - குடுவில், வவுனியா பெரிய புளியங்குளம் போன்ற வடக்கு, கிழக்குப் பகுதிகளில் கிடைக்கப்பெற்றுள்ளன. இப்பகுதிகளில் இன்றும் தமிழர்கள் பெரும்பான்மையாக வசிக்கும் இடங்களாகக் காணப்படுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

கிறிஸ்துவுக்கு முற்பட்ட காலப்பகுதியில் தமிழகத்திற்கும், ஈழத்துக்கும் இடையே வணிக நடவடிக்கை காரணமாக, தமிழர்கள் ஈழத்திலிருந்து தமிழகம் சென்று அங்கு சமணத் துறவிகளுக்கு குகைகளைத் தானமாக வழங்கியுள்ளனர். உதாரணமாக திருப்பரங்குன்றம் கல்வெட்டில் 'ஈழக் குடும்பிகள்' என்ற வாசகம் உள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. அதே போன்றுதான் தமிழக வணிகர்கள் ஈழத்தில் பௌத்த துறவிகளுக்கு குகைத் தானம் வழங்கி உள்ளனர். உதாரணமாக வவுனியா பெரிய புளியங்குளம் கல்வெட்டில் தமிழக வணிகனான 'விசாகன்' பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இதன் மூலம் சமகாலத்தில் தமிழக வணிகர்களுக்கும் ஈழத்து வணிகர்களுக்கும் பண்பாட்டு, வணிகத் தொடர்புகள் இருந்துள்ளமை தெரிய வருகின்றது.

யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள ஆனைக்கோட்டை என்னும் இடத்தில் மேற்கொண்ட ஆய்வில் கிறிஸ்துவுக்கு முற்பட்ட காலத்தைச் சேர்ந்த சவ அடக்க குழியொன்றினுள் ஒரு முத்திரை கண்டெடுக்கப்பட்டது. இதில் 'கோவேத' எனும் பிராமி எழுத்துப் பொறிப்புக் காணப்படுகிறது. இதிலிருந்து, ஈழத்தில்

பெருங்கற்காலப் பண்பாடு நிலவிய காலத்தில் தமிழ் மொழியில் பரிச்சயம் பெற்ற தமிழ் இனக் குழு ஒன்று ஈழத்தில் சமகாலத்தில் வாழ்ந்துள்ளனர் என்பதனை உறுதிபடக் கூற முடியும்.

மன்னார் - கட்டுக்கரையில் வாழ்ந்த மக்கள் இற்றைக்கு 2000 ஆம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே அயல் நாடுகளுடன் தொடர்பு கொண்டிருந்தனர் என்பதற்கு நம்பகமான தொல்லியல் ஆதாரங்கள் கிடைத்துள்ளன. இவற்றிலிருந்து கட்டுக்கரை மக்கள் தொழில்நுட்பத் திறனும், நாகரிக முன்னேற்றமும் கொண்ட மக்களாக வாழ்ந்துள்ளனர் என்பது தெரிகின்றது. இதனை உறுதிப்படுத்தும் முகமாக அங்கு பிற நாட்டு நாணயங்கள், இறக்குமதி செய்யப்பட்ட மண்பாண்டங்கள், கண்ணாடிப் பொருட்கள் என்பன கிடைக்கப்பெற்றுள்ளன. இது தமிழரின் பூர்வீக வரலாறும், பண்பாடும் தொல்லியல் ஆய்வுகளால் வெளிக்கிளம்பியுள்ளன என்பதற்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும்.

கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில் உள்ள நாகபடுவான் என்ற இடத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகளில் பூர்வீக மக்களது வழிபாட்டு மையம் ஒன்றும், சில புராதன தொன்மங்களும் வெளிப்பட்டிருந்தன. இங்கு அதிகமாக நாக வழிபாட்டினை வெளிப்படுத்தும் நாகச் சின்னங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. மற்றும் இங்கு புற்று வழிபாடு காணப்பட்டதற்கான சான்றுகளும் கிடைக்கப்பெற்றுள்ளன. வட இலங்கையில் இன்றும் நாக வழிபாட்டு மரபு ஆலயங்கள் காணப்பட்டு வருகின்றன. மேலும், நாகர்கள் இலங்கையில் வாழ்ந்த இனக்குழு என்பதற்கான 2200 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட கல்வெட்டு ஆதாரங்கள் பலவற்றை பேராசிரியர் பரணவிதான, சிரான் தெரணியகல ஆகியோர் வெளியிட்டுள்ளனர். நாகபடுவான் என்ற பெயரே நாகத்தை குல மரபாகக் கொண்ட மக்கள் வாழ்ந்ததன் அடையாளம் என்பதை கலாநிதி ரகுபதி அடிக் கோட்டிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களில், இங்கு வாழ்ந்த நுண் கற்கால அல்லது

குறுணிக் கற்காலப் பண்பாட்டு மனித வரலாற்றை தொடர்ச்சியாக ஆராயக் கூடிய தொல்லியல் சான்றாதாரங்கள் கிடைத்து வருகின்றன. இப்பண்பாட்டு மக்கள் தொல்லியல், மானிடவியல், வரலாற்று மொழியியல் என்பவற்றால் தமிழகத் திருநெல்வேலி மணற்குன்று நுண்கற்காலப் பண்பாட்டை ஒத்தவர்கள் என்பது உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

தொல்லியலாளர்கள், வட இலங்கையின் நுண்கற்கால மக்கள் பயன்படுத்திய கற்கருவிகளுக்கும் தென்னிந்தியாவில் பயன்படுத்தப்பட்ட கற்கருவிகளுக்கும் இடையே நெருங்கிய ஒற்றுமை இருப்பதனைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றனர். உதாரணமாக, இலங்கையில் பயன்படுத்தப்பட்ட இரு பக்க அலகுடைய நுண்கற்காலக் கல்லாயுதங்கள், தமிழகத்தில் பாம்பன் கடற்கரைக்கு அண்மையில் உள்ள தேரிக்கலாச்சாரத்துடன் - ஒரே பிராந்தியம் எனக் கருதும் அளவிற்கு - ஒற்றுமை கொண்டுள்ளது.

இரும்புக்காலப் பண்பாடு இற்றைக்கு சுமார் 3000 ஆண்டுகளுக்கு முன் இந்தியத் தீபகற்பத்தின் மேற்குக் கரை வழியாக தென்னிந்தியாவிலும், இலங்கையிலும் பரவத் தொடங்கி இருக்கின்றது. இவ்வாறு பரவிய ஆதி இரும்புக்கால மக்கள் வடக்கிலும், கிழக்கிலும் அதிகமாக வாழ்ந்தமைக்கான தொல்லியல் மையங்கள் பல இங்கு கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. அதாவது வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலத்தில் வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களில் தமிழர்கள் வாழ்ந்தாலும், பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டுடன்தான் குறிப்பிட்ட பொருளாதாரம், பண்பாடு, பண்டமாற்று முறை, சமயம், கலை என்ற ஓர் சமூகக் கட்டமைப்பு தோன்றியது. இதனை வட இலங்கையில் கந்தரோடை, சாட்டி, ஆனைக்கோட்டை, மன்னார், வன்னியில் சில இடங்களிலும், கிழக்கில் திருகோணமலை, மட்டக்களப்பு, கதிரவெளி, அம்பாறை போன்ற பகுதிகளிலும் கிடைத்த தொல்லியல் சான்றுகள் உறுதி செய்கின்றன.

பாக்கு நீரிணை, சேது சமுத்திரம் வழியாகத் தமிழ்நாட்டில் இருந்து பரவிய இவ் இரும்புக்கால பண்பாடு நதியோரம் வழியாக இலங்கையின் பல்வேறு இடங்களுக்கும் பரவியது போல், பறங்கியாறு வழியாக வவுனியா மாவட்டத்திலும், ஜான் ஓயா வழியாக கிழக்கிலங்கையிலும் பரவியது. இவ்வாறு வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களுக்கு பெருங்கற்கால மக்கள் பரவியமை, இன்று இப்பகுதிகளில் தமிழ் மக்கள் வாழ்ந்து வருவதற்கு அடிப்படைக் காரணமாக அமைந்து கொண்டது.

தமிழகத்தை போல் இலங்கையிலும் பெருங்கற்கால மக்களிடையே தமிழ் எழுத்து மொழி பயன்பாட்டில் இருந்ததை பெருங்கற்கால மக்கள் பயன்படுத்திய மண்பாண்டங்களில் பொறிக்கப்பட்ட பிராமிச் சாசனங்கள் உறுதிப்படுத்துகின்றன. இதற்கு மட்டக்களப்பு, வன்னி, யாழ்ப்பாணம் ஆகிய இடங்களில் கிடைத்த மட்பாண்டச் சாசனங்கள் சான்றாகும். பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டிற்குரிய மக்கள் பேசிய மொழி, திராவிட மொழி என தொல்லியலாளர்களும், வரலாற்று ஆசிரியர்களும், மொழியியலாளர்களும் கருதுகின்றனர். கிறிஸ்துவுக்கு முன் 300 ஆண்டுகளை அடுத்து வருகின்ற வரலாற்றுக் காலத்தில் தமிழ்நாட்டில் தமிழ் மொழி வளர்ச்சியடைந்ததும், செல்வாக்குப் பெற்றதுமான ஒரு மொழியாகப் பரிணமிப்பதைக் காண முடிகின்றது. இந் நிலமை இலங்கையின் வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களிலும் காணப்படுகின்றது. உதாரணமாக, வட இலங்கையில் ஆணைக்கோட்டையில் கிடைத்த முத்திரை ஒன்றில் ஒரு வரி தமிழ்ப் பிராமியிலும் மற்றைய வரி சிந்துவெளிக் குறியீடுகளை ஒத்தும் அமைந்திருந்தன. சாட்டியை அண்டிய பிரதேசத்தில் முதற் சங்க காலம் தொட்டு நாகரிகம் அடைந்த மக்கள் வாழ்ந்ததாக அறிய முடிகின்றது. இதனால், அக்காலத்தில் இலங்கையில் வாழ்ந்த மக்கள் தென்னிந்தியாவில் வாழ்ந்த திராவிட மொழி பேசிய மக்கள் இனத்தவரே என்னும் கருத்தை சில

ஆய்வாளர்கள் முன்வைத்துள்ளனர்.

வடக்கே பூநகரியிலிருந்து தெற்கே திஸமகாராம வரை எழுத்துக்களோடு கூடிய மட்பாண்டத் துண்டுகள் பல கிடைத்துள்ளன. இவற்றில் குடிப் பெயரான 'வேள்' என்பது காணப்படுகிறது. இது பண்டைத் தமிழ் நாட்டில் இருந்த 'வேள்' குடியை குறிப்பதாகக் கருதப்படுகின்றது. பண்டைத் தலைநகரமான அனுராதபுரத்திலும், இலங்கையின் பிற பகுதிகளிலும், கிறிஸ்துவுக்கு முன் இரண்டாம் நூற்றாண்டில் இருந்து தம்மை 'தமேத, தமேட' என அழைத்து கொண்டவர்கள் (தமிழர்கள்) வாழ்ந்ததற்கான கல்வெட்டுச் சான்றுகள் உள்ளன. இவ்வாறான கல்வெட்டுகள் வவுனியா மாவட்டத்தில் உள்ள பெரிய புளியங்குளத்தில் இரண்டும், திருகோணமலை மாவட்டத்தில் உள்ள சேருவிலவில் ஒன்றும், அம்பாறை மாவட்டத்தில் உள்ள குடுவில் என்னும் இடத்திலும் ஒன்றும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன.

வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களில் வாழ்ந்த மக்கள் வரலாற்றுத் தொடக்கத்தில் இருந்தே கோகர்ண, மாந்தை முதலான துறைமுகங்கள் ஊடாக அயல்நாடுகளுடன் கடல்சார் வர்த்தகத்தில் ஈடுபட்டுள்ளனர். அதாவது கிறிஸ்துவுக்கு சில நூற்றாண்டுகள் முன்பே இலங்கையின் வட பகுதியின் குதிரைமலை, கந்தரோடை, வல்லிபுரம் ஆகிய நகரங்களுக்கும் தமிழ்நாட்டு நகரங்களுக்கும் இடையே தமிழ் வணிகர்கள் வணிகத்தில் ஈடுபட்டிருந்தனர். தொல்லியல் ஆய்வுகள் மூலமும், தமிழ்க் காப்பியமான மணிமேகலையின் மூலமும் யாழ்ப்பாண குடா நாடு முத்து, சங்கு போன்ற கடல் பொருட்களுக்கான பன்னாட்டுச் சந்தையாக இருந்ததும் தமிழ் வணிகர்கள் இங்கே வணிகத்தில் ஈடுபட்டிருந்ததும் தெரிய வருகின்றது. கிறிஸ்துவுக்கு முன் இரண்டாம் நூற்றாண்டில் தமிழர்கள் தோணிகளில் இலங்கைக்கு குதிரைகளைக் கொண்டு வந்தமைக்கு இலக்கியச் சான்றுகள் உள்ளன.

தமிழ்நாட்டில் தோன்றிய பக்தி இலக்கியத்தின் செல்வாக்கால் இந்து, பௌத்த மதங்களுக்கு

**பொன்னையையில் காணப்படும் சோழர் கால
சிவாயமும் நந்தியும்**

Image Source - vanakkamlondon.com

இடையே ஏற்பட்ட முரண்பாடுகளினாலும் அதனைத் தொடர்ந்து உருவான இன உணர்வுகளினாலும் இலங்கையில் இன முரண்பாடுகள் ஏற்பட்டன. இதனால் இலங்கையில் பரந்து வாழ்ந்த தமிழ் மக்கள் வடக்கு, கிழக்கு இலங்கையில் வாழ்வதை பாதுகாப்பாகக் கருதத் தொடங்கினார்கள். பாதுகாப்பு ஒரு முக்கிய காரணமாக இருந்தாலும், இலங்கைத் தமிழர்கள் மொழி, மதம், பண்பாடு, வாழ்க்கை முறை என்பவற்றில் தமிழக மக்களோடு நெருங்கிய வகையில் ஒற்றுமை கொண்டு இருந்ததனால் தமிழகத்துக்கு அண்மையில் உள்ள வடக்கு, கிழக்கு இலங்கையில் வாழ்வதை விரும்பினர்.

நாயன்மார்கள் கிழக்கு இலங்கையில் கோணேஸ்வரர் ஆலயத்தையும், வட இலங்கையில் திருக்கேதீஸ்வரர் ஆலயத்தையும்

போற்றிப் பாடியமையைக் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. சம்மந்தர், திருக்கோணேஸ்வரம் பற்றிப் பாடுகின்ற போது தமிழ் குடிகள் செறிந்து வாழ்கின்ற ஒரு பிரதேசம் என்று பாடுகிறார்.

தமிழகத்தில் ஏற்பட்ட பல்லவ ஆட்சியோடுதான் தமிழகத்தின் இயற்கை எல்லைகளை தாண்டி இலங்கை மீது படையெடுப்புகளும், அரசியல் தொடர்புகளும் தோற்றம் பெற்றன. வணிகக் கணங்கள் தோற்றம் பெற்று அவர்கள் இலங்கையிலும், கிழக்காசியாவிலும் வணிக நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டனர். இவ்வணிகக் கணங்கள் எங்கெங்கு செயற்பட்டனவோ அந்த இடங்களிலே வழிபாட்டு ஆலயங்களும் அமைக்கப்பட்டன. பல்லவ கால அரசியல் தலையீடு, வணிகக்

கணங்களின் செல்வாக்கு, பக்தி இயக்கத்தின் செல்வாக்கு முதலான காரணங்களினால் வடக்கு, கிழக்கு இலங்கையில் பல்லவ மரபை ஒத்த கலை மரபு தோற்றம் பெற்றது. உதாரணமாக திருக்கோணேஸ்வரத்திலும், திருக்கேதீஸ்வரத்திலும் கிடைத்த தொல்பொருள் சான்றுகளில் சில பல்லவர் காலத்துக்குரியதாக காணப்படுகின்றன. வடக்கு, கிழக்கு இலங்கையில் தமிழர்கள் பெரும்பான்மையாக வாழ்வதற்கு பல்லவரின் செல்வாக்கும் முக்கிய காரணமாக அமைந்தது.

கிறிஸ்துவுக்கு முன் மூன்றாம் நூற்றாண்டில் இலங்கைக்கு பௌத்த மதம் பரவிய போது அது வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களிலும் பரவியது. இதை உறுதிப்படுத்தும் பிராமிச் சாசனங்கள் பௌத்த மொழியான பிராகிருதத்தில் எழுதப்பட்டது. அவற்றில் தமிழ் பிராமி எழுத்தும், தமிழ் மொழியும் கலந்து எழுதப்பட்டமை, தமிழர்களும் பௌத்த மதத்தைப் பின்பற்றியமைக்குச் சான்றாகும். அதாவது இலங்கையில் வட இந்தியாவில் இருந்து வட பிராமி எழுத்தும், பிராகிருத மொழியும் அறிமுகமாவதற்கு முன்னரே, தமிழகத்தைப் போல் பெருங்கற்கால பண்பாட்டின் முதிர்ச்சி நிலையால் இங்கு தமிழ்ப் பிராமி எழுத்தும், தமிழ் மொழியின் பயன்பாடும் தோன்றியிருந்தன. இலங்கையின் பிராமிக் கல்வெட்டுகளின் மொழி பிராகிருதமாக இருப்பினும், அம்மொழியில் பல தமிழ்ச் சொற்கள் கலந்து காணப்படுவதுடன், தமிழ் மொழிக்கே உரிய தனித்துவமான சிறப்பு எழுத்துக்களான 'ற, ன, ள, ழ' ஆகியன பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளமையைக் காண முடிகின்றது. இதற்கு உதாரணமாக வல்லிபுரப் பொற்சாசனத்தைக் குறிப்பிடலாம்.

சோழரின் நேரடி ஆட்சியில் இருந்து தமிழரின் வரலாறும், பண்பாடும் வடக்கு - கிழக்கில் தனிப் போக்குடன் வளர்ந்தது. அதாவது பல்லவரோடு ஏற்பட்ட இந்த மறுமலர்ச்சி நிலை சோழர் காலத்தில் அதிகரித்துக் காணப்பட்டது. சோழர் 993 இல் பொலநறுவையைத் தலைநகரமாகக் கொண்டு 77 ஆண்டுகள் ஆட்சி செய்தார்கள். அரச மொழியாக தமிழ் மொழியும், அரச மதமாக

இந்து மதமும் காணப்பட்டது. இவர்களுடைய ஆட்சியின் செல்வாக்கு வடக்கு, கிழக்கு இலங்கையில் அதிகமாகக் காணப்படுகின்றது.

சோழர் ஆட்சியில், திருகோணமலை ஒரு உப தலைநகரமாக அமைந்திருந்தது. அவர்களுடைய அரசியல், இராணுவ, நிர்வாக நடவடிக்கைகள் திருகோணமலையை மையப்படுத்தியதாகக் காணப்பட்டது. இதனால் பொலநறுவையைக் காட்டிலும் சோழரின் அரசியல், பொருளாதார, பண்பாட்டுச் செல்வாக்கு வடக்கு, கிழக்கு இலங்கையில் அதிகரித்தது. மேலும், சோழர் ஆட்சி தொடர்பான பெரும்பாலான கல்வெட்டுகள் திருகோணமலையில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன.

வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களில் சோழர் கால தமிழ்க் கல்வெட்டுகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. அதிக நாணயங்களும் இப்பிரதேசங்களில் கிடைக்கப்பெற்றன. பேராசிரியர் அரசரடணம் அவர்கள், "1070 இல் சோழர் ஆட்சி இலங்கையில் முடிவுற்றாலும் இவர்களுடைய ஆட்சியில் வாழ்ந்த வணிகர்கள், கலைஞர்கள், பிராமணர்கள், படைவீரர்கள் என்பவர்கள் சோழராட்சி முடிந்ததன் பின்னரும், தமிழகம் திரும்பிச் செல்லாது, இலங்கையிலே நிரந்தரமாக தங்கிக் கொண்டனர்" என்கிறார்.

சோழராட்சி முடிந்ததன் பின்னர், சிங்கள மன்னர்கள் பொலநறுவையை ஆட்சி செய்தாலும் அரசையும், அரச மதமான பௌத்தத்தையும் பாதுகாக்கின்ற பொறுப்பு தமிழ்ப் படை வீரர்களிடமும் ஒப்படைக்கப்பட்டிருந்தது. இதனால் பௌத்த மதத்தோடு இந்து மதத்தையும் சிங்கள மன்னர்கள் ஆதரித்தார்கள். கந்தளாயில் சோழர் ஆட்சியில் அமைக்கப்பட்ட 'ராஜ ராஜ சதுர்வேதி மங்கலம்', முதலாம் விஜயபாகு காலத்திலே 'விஜய ராஜ சதுர்வேதி மங்கலம்' என பெயர் மாற்றப்பட்டு, அதற்கு வேண்டிய நன்கொடைகள் செய்யப்பட்டன. வடக்கு, கிழக்கு இலங்கையில் பெரும்பாலான மக்கள் தமிழ் மொழி பேசியதால், அவர்களுடனான நிர்வாகத் தொடர்புகளை தமிழிலே மேற்கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக, சிங்கள மன்னர்கள் தமிழில் பல கல்வெட்டுகளை

வெளியிட்டார்கள். இதற்கு உதாரணமாக முதலாம் விஜயபாகு, கஜபாகு, பராக்கிரமபாகு போன்றோர்களின் தமிழ்க் கல்வெட்டுகளை குறிப்பிடலாம். பராக்கிரமபாகு வெளியிட்ட தமிழ்க் கல்வெட்டு நயினாதீவில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது.

1215 இல் ஏற்பட்ட கலிங்கமாகனது ஆட்சி சிங்கள மக்களுக்கு பாதகமாகவும் தமிழர்களுக்கு சாதகமாகவும் இருந்ததால், சிங்கள மக்கள் தென் இலங்கைக்கு புலம்பெயர்ந்த போது, வடக்கில் (கலிங்கமாகன்) சாவகன் தலைமையில் தமிழர் சார்பான அரசு தோன்றியது. கலிங்கமாகன் சிங்கள மக்களின் வயல்கள், மந்தைகள், குடியிருப்புகள் போன்றவற்றைப் பறித்து படைவீரர்களுக்கு நன்கொடையாகக் கொடுத்தான் என சூளவம்சம் கூறுகின்றது. இவனுடைய புதிய ஆட்சியினால் காலப்போக்கில் சிங்கள மக்களும் சிங்கள இராசதானியும் தெற்கு நோக்கி நகர்ந்தது. தமிழர்களுக்குச் சார்பாக இந்த அரசு, திருகோணமலை உள்ளிட்ட வட இலங்கையின் பெரும் பகுதியை உள்ளடக்கி இருந்ததை பாளி, சிங்கள இலக்கியங்களில் இருந்து அறிய முடிகின்றது. கலிங்கமாகனது அரசு திருகோணமலை, மாதோட்டம், ஊர்காவந்துறை, யாழ்ப்பாணம் உள்ளடங்கிய இடங்களில் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தது.

13 ஆம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய யாழ்ப்பாண அரசு வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களின் தமிழர்களை அரசியல் ஆதிக்கத்தாலும், திருமண உறவாலும், பண்பாட்டாலும் ஒன்றுபட வைத்தது. அதாவது கலிங்கமாகன், சாவகன் ஆட்சியை தொடர்ந்து யாழ்ப்பாண நல்லூரை தலைநகராகக் கொண்டு ஆரியச் சக்கரவர்த்திகளுடைய அரசு உருவாகியது. சாவகனை வெற்றி கொண்டு அவனுடைய மகனை ஆட்சியில் அமர்த்திய பாண்டியப் படைப் பிரதானிகளான ஆரியச் சக்கரவர்த்திகளே நல்லூரைத் தலைநகராகக் கொண்ட ஆட்சியை உருவாக்கினார்கள். இவ்வரசு 13 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் இருந்து 17 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதி வரை ஏறத்தாழ 150 ஆண்டுகாலம் நிலைத்திருந்தது. இவ் ஆட்சியின் ஆதிக்கம் வட இலங்கை, வன்னி

பெரு நிலப்பரப்பு, திருகோணமலையின் பெரும் பகுதி போன்ற பிரதேசங்களை உள்ளடக்கியதாக இருந்தது.

திருமணக் கலாசார தொடர்புகளினால் மட்டக்களப்பிலே உள்ள பிரதேசங்களுடன் நல்லுறவு காணப்பட்டது. இடையிலே பல தமிழ் வன்னிச் சிற்றரசர்களின் ஆட்சி இடம் பெற்றது. ஆகவே கலிங்கமாகன் ஆட்சியைத் தொடர்ந்து வட இலங்கையில் தோன்றிய யாழ்ப்பாண அரசும் தமிழர்கள் வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களில் பெரும்பான்மையாக வாழ்வதற்கு அடிப்படையாக அமைந்தது.

ஐரோப்பியர் ஆட்சியில் வடக்கு, கிழக்கு நிர்வாக ரீதியாக ஒரு பிராந்தியமாகக் கணிக்கப்பட்டது. ஒல்லாந்தர் இம் மாகாணங்களில் தமது நாணயங்களை தமிழில் வெளியிட்டமை இதற்கு மேலும் ஒரு சான்றாகும். விரிவாக நோக்கும்போது, போத்துக்கேயர் இலங்கை வந்த போது இலங்கையில் கண்டி, கோட்டை, யாழ்ப்பாணம் என மூன்று அரசுகள் இருந்தன.

போத்துக்கேயரின் பின் வந்த ஒல்லாந்தர் ஆட்சியில் கூட வடக்கும், கிழக்கும் தமிழர் பிரதேசமாகக் காணப்பட்டது. ஆனால், 1796 இன் பின் பின்னர் ஒல்லாந்தரிடமிருந்து ஆட்சியைக் கைப்பற்றிய பிரித்தானியர் 1815 இல் கண்டியையும், 1811 இல் வன்னியையும் கைப்பற்றியதை அடுத்து, முழு இலங்கையும் பிரித்தானியருடைய ஆதிக்கத்தின் கீழ் உட்பட்டது. ஆயினும் வடக்கு, கிழக்கு இலங்கையில் தமிழர்கள் பெரும்பான்மையாக வாழ்ந்த பிரதேசமெனவே ஆங்கிலேயருடைய ஆவணங்கள் கூறுகின்றன. வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களில் தமிழர்கள் அன்று தொட்டு இன்று வரை பெரும்பான்மையாக வாழ்ந்து வருவதற்கு இவ்விரு பிரதேசங்களினதும் ஆட்சியாளர்கள் தமிழர்களுக்கு கொடுத்த முக்கியத்துவமே காரணம் எனலாம். மேற்கூறப்பட்ட ஆதாரங்களின் அடிப்படையில் வடக்கு, கிழக்கு இலங்கையில் பெரும்பான்மையாக தமிழர்கள் அன்று தொட்டு இன்று வரை வாழ்ந்து வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

உசாத்துணைகள்

1. சிற்றம்பலம்.சி.க., 2001, ஈழத்தமிழர் தொன்மை, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் இலங்கை.
2. சிற்றம்பலம்.சி.க., 1994, ஈழத்தமிழர் வரலாறு, தொகுதி 01, (கி.பி 1000 வரை), இந்துக்கல்லூரி சாவகச்சேரி.
3. சிற்றம்பலம்.சி.க., 1982, தொல்லியல் ஆய்வும் ஆதிக்குடிகளும், யாழ்ப்பல்கலைக்கழகம்.
4. சிற்றம்பலம்.சி.க., 2000, பண்டைய ஈழத்தில் தமிழர் ஒரு பன்முகப்பார்வை, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்
5. சிற்றம்பலம்.சி.க., 1992, யாழ்ப்பாண இராச்சியம், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக வெளியீடு.
6. புஷ்பரட்ணம்.ப, 2006, இலங்கையில் தமிழர், குமரன் புத்தக இல்லம்.
7. புஷ்பரட்ணம்.ப, 1993, பூநகரி தொல்லியல் ஆய்வு, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக வெளியீடு.
8. புஷ்பரட்ணம்.ப, 2003, பண்டைய இலங்கையில் தமிழும் தமிழரும், கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம்.
9. புஷ்பரட்ணம்.ப, 2002, தொல்லியல் நோக்கில் ஈழத்தமிழர் பண்டைய கால மதமும் கலையும், குமரன் புத்தக இல்லம்.
10. புஷ்பரட்ணம்.ப, கட்டுக்கரை தொல்லியல் மேலாய்வு மற்றும் அகழாய்வுகளின் முக்கியத்துவம்.
11. புஷ்பரட்ணம்.ப, வன்னியின் வரலாறும் பண்பாடும் அண்மைக்கால தொல்லியல் கண்டுபிடிப்புக்களைக் கொண்ட ஆய்வு.
12. புஷ்பரட்ணம்.ப, தமிழர்கள் நாக இனக்குழுவின் வழித்தோன்றல்கள் என்பதை உறுதிப்படுத்தும் பூநகரி, நாகபடுவான் தொல்லியல் ஆய்வுகள்.
13. கிருஷ்ணராஜா.செ, 2012, இலங்கையின் பண்பாட்டு அடிப்படைகள், AB creator and publishers.
14. கிருஷ்ணராஜா.செ, 1998, தொல்லியலும் யாழ்ப்பாண தமிழர் பண்பாட்டுத் தொன்மையும், வரலாற்றுத் துறை யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகம்.
15. கிருஷ்ணராஜா.செ, கிளிநொச்சியின் பண்பாட்டுத் தொன்மையும் தொல்லியல் மூலங்களும்.
16. இந்திரபாலா.கா, 2006, இலங்கையில் தமிழர், குமரன் பதிப்பகம்.
17. நடராசா.வே.க, 1969, பண்டைய ஈழம், சேது நூலகம்.
18. நடராசா.வே.க, 1973, பண்டைய ஈழம், சேது நூலகம்.
19. நடராசா.F.X.C., 1956, இலங்கை சரித்திரம் ஒல்லாந்தர் காலம் 1658-1796, கலைமகள் கம்பெனி
20. நடராஜன்.சோ, 1942, இலங்கையின் பூர்வீக சரித்திரம், The Colombo Apo the cary co, LTD
21. மெண்டிஸ்.ஜி.ஸி., 1933, இலங்கையின் பூர்வீக சரித்திரம், MADRAS LAW JOURNAL press, myapore, ADRS
22. குணராசா, 1987, ஈழ தமிழர் வரலாறு, பூபாலசிங்கம் பதிப்பகம்.
23. ரகுபதி.பொ, 1983, பெருங்கற்கால யாழ்ப்பாணம், வரலாற்றுத் துறை யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகம்.
24. லூயிஸ்.ஜே.பி, 2012, இலங்கையின் வன்னி மாவட்டங்கள் ஒரு கையேடு, வற்றாப்பளை கண்ணகி அம்மன் ஆலயப் பரிபாலன சபை.
25. தங்கேஸ்வரி.க, சுவாமி விபுலானந்தரின் தொல்லியல் ஆய்வுகள், அன்பு வெளியீடு.
26. சிவரூபி.ச, இலங்கையில் தமிழ் அரச மரபின் உருவாக்கம் தொடக்கம் - அண்மைக்கால தொல்லியல் கண்டுபிடிப்புகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஆய்வு.

ஆனந்தமயில் நித்திலவர்ணன்

கலாநிதி ஆ. நித்திலவர்ணன், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக கல்வியியல்துறையின் தலைவர் மற்றும் சிரேஷ்ட விரிவுரையாளராகக் கடமையாற்றி வருகிறார். கல்விசார் ஆய்வுக்கட்டுரைகள் மற்றும் நூல்களை தொடர்ச்சியாக எழுதி வெளியிட்டு வருகிறார். ஐப்பான் மற்றும் மலேசியா ஆகிய நாடுகளில் நடைபெற்ற சர்வதேச ஆய்வரங்குகளில் கலந்து கொண்டு தனது ஆய்வுக் கட்டுரைகளைச் சமர்ப்பித்துள்ளார். இவரது 'பேண்தகு அபிவிருத்திக்கான கல்வி' என்ற நூலுக்கு, வடக்கு மாகாண பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களத்தின் சிறந்த நூலுக்கான பரிசு கிடைத்தது. கல்விசார் ஆளணியினரான கல்வி நிர்வாக சேவை அதிகாரிகள், ஆசிரிய கல்வியியலாளர்கள், பாடசாலை அதிபர்கள், ஆசிரியர்கள் மற்றும் மாணவர்களுக்கான வலுவூட்டல் செயலமர்வுகளில் வளவாளராகப் பணியாற்றி வருகிறார். அத்துடன் கொழும்பு பல்கலைக்கழகம், பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம், இலங்கை திறந்த பல்கலைக்கழகம், இலங்கை கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம் மற்றும் தேசிய கல்வி நிறுவகம் ஆகியவற்றில் வருகைதரு விரிவுரையாளராகவும் பணியாற்றிவருகிறார்.

Image Source - www.aljazeera.com

நெருக்கடிகளைத் தாங்கக்கூடிய கல்வி முறைமைகளை உருவாக்குதல்

அறிமுகம்

கொவிட் - 19 பெருந்தொற்று, பொருளாதார நெருக்கடி, மற்றும் அரசியல் நெருக்கடிகளால் கல்விச் செயற்பாடுகள் பெருமளவில் பாதிக்கப்பட்டுள்ளன. பொருளாதார நெருக்கடி, கல்விச் செயற்பாடுகளை நேரடியாகப் பாதித்துள்ளது. பாடசாலை அதிபர்கள், ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள் மற்றும் பெற்றோர்கள் பல்வேறு சிரமங்களை எதிர்கொள்கின்றனர்.

பாடசாலைக் கல்வியைப் பொறுத்தவரை, 2023 ஆம் ஆண்டு எதிர்பார்க்கப்பட்ட புதிய கல்விச்சீர்திருத்த அமுலாக்கம் தாமதமடைந்து செல்கிறது. பொதுப்பரீட்சைகள் பிந்திக்கொண்டு செல்கின்றன. பரீட்சைப் பெறுபேறுகளை வெளியிடுவதில் காலதாமதம் ஏற்படுகின்றது. பாடசாலைக் கல்வியாண்டு பிந்திக்கொண்டு செல்கிறது.

மாணவர்களுக்கான கற்றல் உபகரணங்களின் செலவீனம் அதிகரித்துச் செல்கின்றது. தனியார் வகுப்புக்களிற்கான (Private Tutions) கட்டணம் உயர்வாகக் காணப்படுகிறது. பல மாணவர்கள், காலை உணவு உண்ணாமல் பாடசாலைகளுக்கு வருகிறார்கள். வாழ்க்கைச் செலவு மூன்று அல்லது நான்கு மடங்கு அதிகரித்த போதும், மக்களின் வருமானம்

உலகளாவிய ரீதியில் கல்வியானது பாரிய அச்சுறுத்தலுக்குள்ளாகியுள்ளது. அகதிகள் இடப்பெயர்வு, சுகாதாரம் மற்றும் காலநிலையால் ஏற்படும் பேரழிவுகளால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் எண்ணிக்கை உயர்வாகக் காணப்படுகின்றது. 222 மில்லியன் பாடசாலை மாணவர்கள் மற்றும் இளையோர்களின் கல்வி பாதிக்கப்பட்டுள்ளது.

அதிகரிக்கப்படவில்லை.

வெளிமாவட்டங்களில் கடமையாற்றும் ஆசிரியர்களின் வேதனத்தின் பெரும்பகுதி, அவர்களது போக்குவரத்திற்கே செலவாகி விடுகிறது. தற்காலத்தில், ஆசிரியப் பணி என்பது, பல்வேறு சவால்கள் நிறைந்ததாகக் காணப்படுகிறது. இந்தப் பின்னணியில் கல்வி நெருக்கடி, கல்வி நெருக்கடியின் உலகளாவிய போக்கு, இலங்கையின் பொருளாதார நெருக்கடி கல்வியில் ஏற்படுத்திய தாக்கங்கள் மற்றும் நெருக்கடிகளைத் தாங்கக்கூடிய கல்வி முறைமைகளை உருவாக்குதல் ஆகிய விடயங்களை இந்த கட்டுரை ஆராய்கின்றது.

கல்வியில் நெருக்கடி (Crisis in Education)

உலகளாவிய கற்றல் நெருக்கடி என்பது, பாடசாலைக் கல்விக்கான அணுகலில் பாரிய அதிகரிப்பு காணப்பட்டபோதிலும், கற்றல் வெளியீடுகள் (Learning Outcomes) தாழ்ந்த மட்டத்தில் காணப்படுதலாகும். குறிப்பாக வளர்ச்சியடைந்துவரும் நாடுகளில் இந்நிலைமை உயர்வாகக் காணப்படுகின்றது.

தற்காலத்தில் கல்வித்துறைக்கான நிதி ஒதுக்கீடுகள் கணிசமாகக் குறைவடைந்துள்ளது. குறைந்த வருமானம் பெறுகின்ற குடும்பங்களிலுள்ள பிள்ளைகள் தங்கள்

ரீதியாக ஆதரிப்பதற்காக, பாடசாலைகளில் இருந்து இடைவிலகுகின்றனர். பொருளாதார நெருக்கடியானது சமூக மற்றும் பொருளாதார ரீதியாகப் பின்தங்கிய அல்லது ஒதுக்கப்பட்ட பின்னணிகளைக்கொண்ட பிள்ளைகளை அதிகளவில் பாதிக்கிறது. ஏழை மாணவர்கள் பணக்கார மாணவர்களை விட 57 சதவீதம் அதிகமான கற்றல் இழப்பைச் (Learning loss) சந்திப்பதாகப் புள்ளிவிபரங்கள் தெரிவிக்கின்றன.

உலகளாவிய ரீதியில் அச்சுறுத்தலிற்கு உள்ளாகியுள்ள கல்வி

உலகளாவிய ரீதியில் கல்வியானது பாரிய அச்சுறுத்தலுக்குள்ளாகியுள்ளது. அகதிகள் இடப்பெயர்வு, சுகாதாரம் மற்றும் காலநிலையால் ஏற்படும் பேரழிவுகளால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் எண்ணிக்கை உயர்வாகக் காணப்படுகின்றது. 222 மில்லியன் பாடசாலை மாணவர்கள் மற்றும் இளையோர்களின் கல்வி பாதிக்கப்பட்டுள்ளது. அங்கவீனமான குழந்தைகள் மற்றும் பெண்கள், பழங்குடிச் சமூகங்கள், இன மற்றும் மத ரீதியான சிறுபான்மையினர் ஆகியோர் நெருக்கடியான சூழல்களினால் அதிகளவில் பாதிக்கப்படுகின்றனர். 2022 ஆம் ஆண்டில் மட்டும், கட்டாய இடப்பெயர்வினால், 100 மில்லியன் மக்கள் பாதிக்கப்பட்டனர். அவர்களில் அரைவாசிக்கும் மேற்பட்டவர்கள் தரமான கல்வி தேவைப்படும் பாடசாலை மாணவர்கள் மற்றும் இளையோராவர்.

இலங்கையின் பொருளாதார நெருக்கடியால் ஏற்பட்ட பாதிப்புகள்

இலங்கையின் வடமாகாணத்தில் வாழும் மக்கள், பல்வேறு சவால்கள் மற்றும் பிரச்சினைகளுக்கு முகம்கொடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். காணாமலாக்கப்பட்டோர் பிரச்சினைகள், காணி அபகரிப்பு, யுத்தப் பாதிப்புகள், யுத்தத்திற்குப் பின்னரான மனவடு, சமூகச்சீர்கேடுகள், அதிகரித்த மது மற்றும் போதைப்பொருள் பாவனை, அதிகரித்த வீதி விபத்துகள் மற்றும்

மத ரீதியான முரண்பாடுகள் என்பவை அவற்றுள் முக்கியமானவையாகும்.

கொவிட் - 19 பெருந்தொற்று மற்றும் தொடர்ந்துவந்த பொருளாதார நெருக்கடி காரணமாக பல சவால்களை சமகாலத்தில் நாம் எதிர்கொள்கிறோம். எரிபொருட்களுக்கான நெருக்கடியை தொடர்ச்சியாக எதிர்கொண்டுள்ளோம். இதன் விளைவாக பல பொருளாதாரப் பிரச்சினைகள் ஏற்பட்டுள்ளது. பொருளாதார நெருக்கடியின் காரணமாக மக்கள் எதிர்கொள்ளும் முக்கிய பிரச்சினை விலைவாசி உயர்வு

பாடசாலை மாணவர்கள் மற்றும் பிள்ளைகள் போசாக்கின்மையால் கடுமையாகப் பாதிக்கப்படுகின்றனர். போக்குவரத்துக் கட்டணங்களும் சடுதியாக உயர்ந்துள்ளன. ஆடைகளின் விலைகள் அதிகரித்துள்ளன. ஒட்டுமொத்தமாக நோக்கின் ஒவ்வொரு பொருளின் விலையும் சராசரியாக மூன்று அல்லது நான்கு மடங்கு அதிகரித்துள்ளது.

ஆகும். ஆனால் பலரின் வருமானம் மாறாமல் உள்ளது. இதன் விளைவாக, 2021 ஆம் ஆண்டு 13% ஆக இருந்த வறுமை வீதம் 25% ஆக (இரு மடங்காக) அதிகரித்துள்ளதாக உலக வங்கி தெரிவித்துள்ளது. பொருட்களின் விலைகள் நாள்தோறும் கிடுகிடுவென உயர்கின்றன. உணவுப் பணவீக்கம் 80 சதவீதமாகக்

காணப்படுகின்றது. இலங்கையில் ஒரு சாதாரண குடும்பத்தின் ஒருமாத வாழ்க்கைச் செலவீனம் ஒரு இலட்சத்துப் பத்தாயிரம் என பேராதனைப் பல்கலைக்கழக பொருளியல் துறையினர் தமது ஆய்வின் மூலம் கண்டறிந்துள்ளனர். அரிசி, மா, சீனி, பருப்பு, பால்மா போன்ற அத்தியாவசிய உணவுப் பொருட்களின் விலைகள் என்றும் கண்டிராதவாறு உயர்வடைந்துள்ளன. மரக்கறிகளின் விலைகள் சடுதியாக உயர்வடைந்துள்ளன. கடலுணவுகள், முட்டை மற்றும் இறைச்சி என்பனவற்றின்

விலைகளின் அதிகரிப்பால், சாமானிய மக்களால் அவற்றை வாங்கி உண்ண முடியாதவாறு உள்ளது. பெரும்பாலான இலங்கை மக்கள், தமது உணவைச் சுருக்கிக் கொண்டுள்ளதாக ஆய்வுகள் கூறுகின்றன.

பொருளாதார நெருக்கடியால் பெரும் எண்ணிக்கையானவர்கள் தமது தொழில்களை இழந்துள்ளனர். அரசாங்க உத்தியோகத்தர்களின் வாழ்க்கைச் செலவு அதிகரித்துள்ளது. ஆனால் அவர்களின் சம்பளம் அதிகரிக்கப்படவில்லை. போக்குவரத்துச் செலவுகளைச் சமாளிக்க முடியாமல் திண்டாடுகின்றனர். பொருளாதார நெருக்கடியால் வைத்தியசாலைகளில் மருந்துகளுக்குத் தட்டுப்பாடு நிலவுகின்றது. புற்றுநோய்க்கான மருந்துகளைக்கூட நோயாளிகள் அதிக விலை கொடுத்து வாங்க வேண்டிய துர்ப்பாக்கிய நிலை காணப்படுகின்றது.

பாடசாலை மாணவர்கள் மற்றும் பிள்ளைகள் போசாக்கின்மையால் கடுமையாகப் பாதிக்கப்படுகின்றனர். போக்குவரத்துக் கட்டணங்களும் சடுதியாக உயர்ந்துள்ளன. ஆடைகளின் விலைகள் அதிகரித்துள்ளன. ஒட்டுமொத்தமாக நோக்கின் ஒவ்வொரு பொருளின் விலையும் சராசரியாக மூன்று அல்லது நான்கு மடங்கு அதிகரித்துள்ளது. பொருளாதார நெருக்கடி மக்களின் அன்றாட வாழ்க்கையை அதிகளவில் பாதித்துள்ளது; மக்களில் ஒரு பகுதியினருக்கு உணவை வாங்க முடியாததாக ஆக்கியுள்ளது. குறிப்பாக பிள்ளைகள் மற்றும் கர்ப்பிணித் தாய்மார்களின் போசாக்கின்மை அதிகரித்துச் செல்கின்றது.

சமூக குற்றச்செயல்கள் அதிகரித்துச் செல்கின்றன. குடும்ப வன்முறைகள் அதிகரித்துச் செல்கின்றன. பலர்

நெருக்கடியின் விளைவுகளிலிருந்து தப்பிக்க ஏற்கனவே இந்தியா, கனடா மற்றும் ஐரோப்பிய நாடுகளுக்குப் புலம்பெயரத் தொடங்கியுள்ளனர். மேலும் சிலர் கடல்மார்க்கமான ஆபத்தான பிரயாணங்களை மேற்கொண்டு வெளிநாடு செல்கின்றனர்; கைதாகித் திருப்பி அனுப்பப்படுகின்றனர். இலங்கையில் பல்பரிமாண வறுமையில் (Multidimensional poverty) வாழும் பல குழந்தைகள் தரமான கல்வியைப் பெறுவதில் தடைகளை எதிர்கொள்கின்றனர்.

பொருளாதார நெருக்கடியால் ஏற்பட்ட கல்விக்கான அச்சுறுத்தல்

கல்விக்கான மிலேனியம் அபிவிருத்தி இலக்குகளை (Millennium Development Goals) அடைந்ததாகக் கருதப்பட்டு, சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய வெற்றிக் கதையாகக் கருதப்படும் இலங்கையின் இலவசக் கல்வி முறை, தற்போது நாட்டில் நிலவும் பொருளாதார நெருக்கடி காரணமாக அச்சுறுத்தலுக்கு உள்ளாகியுள்ளது. தாளின் விலை (Paper Cost) வேகமாக அதிகரித்து வருவதால், மாணவர்கள், குறிப்புகள் எடுக்கவும் வகுப்புப் பயிற்சிகளைச் செய்யவும் பயன்படுத்தும் பயிற்சிப் புத்தகங்களை பணம் கொடுத்து வாங்க முடியாது இடர்படுகின்றனர்.

பிள்ளைகள், பாடசாலைக்குச் செல்லும்போது சுத்தமாகவும் நேர்த்தியாகவும் உடையணிந்து செல்ல வேண்டும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. கணிசமான இலங்கைப் பிள்ளைகள் காலணி பழுதடைந்ததால் தினமும் அழுது கொண்டே பாடசாலைக்கு சென்று வருகின்றனர். பாடசாலை எழுதுபொருட்களின் விலை அதிகரிப்பால் பெற்றோர்கள் தவிக்கின்றனர். இலங்கையின் தொலைதூரக் கிராமங்களில் வசிக்கும் ஏழைப் பெற்றோர்களுக்கு பெருமளவு பணத்தை பிள்ளைகளின் கல்விக்காக ஒதுக்குவது என்பது பெரும் சவாலாக உள்ளது. பிள்ளைகளை பாடசாலைக்கு அனுப்பலாமா, வேண்டாமா? என்று வேதனையுடன் சிந்திக்கின்றனர்.

சமகாலத்தில் இலங்கையின் பொதுக்கல்வியில் மேலும் பல கல்விசார்

பிரச்சினைகள் எதிர்நோக்கப்படுகின்றன. பொதுப்பரீட்சைகள் தொடர்பாக, மாணவர்கள் மற்றும் பெற்றோர்களிடையே காணப்படும் தேவையற்ற போட்டி மனப்பாங்குகளால், அவர்கள், அதிகளவில் மனவுளைச்சல்களுக்கு உள்ளாகியுள்ளனர். பாடசாலை மாணவர்கள் மற்றும் இளைஞர்கள் மத்தியில் விழுமியக் குறைபாடுகளும் வன்முறைக் கலாசாரமும் அதிகரித்துச் செல்கின்றன. பிள்ளைகளின் ஆன்மீக நாட்டம், விளையாட்டு மற்றும் அழகியல் செயற்பாடுகளில் ஈடுபாடு என்பன குறைவடைந்து செல்கின்றன.

வடமாகாணத்தின் கல்வி நிர்வாகக் கட்டமைப்பில் பதின்மூன்று கல்வி வலயங்களும் முப்பத்தைந்து கல்விக்கோட்டங்களும் அமைந்துள்ளன. யுத்தம் நிறைவடைந்து பதினான்கு ஆண்டுகள் சென்றபோதும் 87 பாடசாலைகள் இன்னும் மீளத்திறக்கப்படவில்லை. அதேநேரம், மாணவர் எண்ணிக்கை குறைவு காரணமாக பல சிறிய பாடசாலைகள் மூடப்படும் ஆபத்தினை எதிர்நோக்கியுள்ளன. வலிகாமம் மற்றும் வவுனியா தெற்கு ஆகிய கல்விவலயங்கள் அதிக பாடசாலைகளைக் கொண்டு இயங்குவதன் காரணமாக அவற்றினை நிர்வகிப்பதும், பாடசாலைகளின் வெளியக மேற்பார்வையும் கடினமாகி உள்ளன.

பாடசாலைகளுக்கிடையில் மாணவர் பரம்பல் என்பது முக்கிய கல்விப் பிரச்சினையாகக் காணப்படுகின்றது. பிரபல பாடசாலைகளில் அளவுக்கதிகமாக மாணவர்கள் அனுமதிக்கப்படுகின்றார்கள். இது தொடர்பான விரிவான ஆய்வு தேவைப்படுகின்றது. ஏனைய மாகாணங்களுடன் ஒப்பிடுகையில் ஆசிரியர் - மாணவர் விகிதம் திருப்திகரமாக காணப்படுகின்ற போதும் பாடரீதியான ஆசிரியர் வெற்றிடங்கள் காணப்படுகின்றன. தொடர்ச்சியாகக் கற்பிப்பதற்கான கல்விசார் மற்றும் தொழில்சார் தகைமையற்ற தொண்டர் ஆசிரியர்கள் மற்றும் ஆசிரிய உதவியாளர்கள் நியமனம் செய்யப்படுகின்றனர்.

அதிகரித்துச் செல்லும் வேலைவாய்ப்பின்மை

தொழிற் கல்வியானது,
தொழில்வாய்ப்பு,
சுயதொழில், மற்றும்
பொருளாதார உற்பத்தியை
வளப்படுத்துகின்றது’
வறுமையை ஒழிப்பதற்கான
முக்கியமான
கருவியாகவுள்ளதுடன்
தனியார் உற்பத்தியையும்
அதிகரிக்கச் செய்கின்றது.
வேலை உலகின்
தேவைகளுடன்
பாடசாலைக்கல்வி
கலைத்திட்டத்தின்

பொருத்தப்பாடு குறைவாகக்
காணப்படுகிறது. பெரும்பாலான மாணவர்களும்
பெற்றோரும் தொழில் வாய்ப்புகள் தொடர்பான
விபரங்களை அறிந்திருக்கவில்லை;
சுயதொழில், மாற்றீடான திறன்விருத்தி, பயிற்சி
வாய்ப்புகள் மற்றும் வேலை உலகில் உள்ள
பல்வேறுபட்ட தொழில்களின் விபரங்களை
அறிந்திருக்கவில்லை. இலங்கையின்
வடபுலத்திலுள்ள திருமணக் கட்டமைப்பு
மற்றும் சீதனம் வழங்கும் முறைமை என்பன
அரசாங்க உத்தியோகத்தில் அதிக நாட்டத்தை
ஏற்படுத்தியுள்ளது. தற்கால இளைஞர்கள்
மற்றும் யுவதிகள், முப்படைகள் மற்றும்
தாதியியல் போன்ற தொழில்களில் குறைவான
ஆர்வத்தை வெளிப்படுத்துகின்றனர். அல்லது
முற்றாகப் புறக்கணிக்கின்றனர். இவை
போன்ற காரணிகளால் வேலைவாய்ப்பின்மை
அதிகரித்துச் செல்கின்றது.

வாழ்க்கைத் தேர்ச்சிக் கல்வியின் போதாமை

வாழ்க்கைத் தேர்ச்சிக் கல்வி மற்றும்
குடியுரிமைக் கல்வி ஆகிய பெயர்களால்
பாடங்கள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.
இப்பாடங்கள் அன்றாட வாழ்க்கையின்
தேவைகளையும் சவால்களையும் திறம்பட
சமாளிக்க உதவுவதுடன் தகவமைப்பு, நேரான
நடத்தைக்கான திறன்கள், சுயபிரதிபலிப்பு,
திறனாய்வுச் சிந்தனை, பிரச்சனை விடுவித்தல்,
ஆளிடைத் தொடர்புகள், நம்பிக்கையைக்

Image Source - www.opportunity-for-all.com

கட்டியெழுப்புதல், தொடர்பாடல்
மற்றும் ஒத்துழைப்பு ஆகிய திறன்களை
விருத்திசெய்யவும் உதவி புரிவன.

உயர் கல்வியில் ஏற்பட்டுள்ள பாதிப்புகள்

வைத்தியர்கள், பொறியியலாளர்கள்,
பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர்கள்
மற்றும் புலமையாளர்கள் தொடர்ச்சியாக
நாட்டைவிட்டு வெளியேறி வருகின்றனர்;
நீதியற்ற வரி அறவீடுகளால்
பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். தரமான உயர்
கல்வியை வழங்குவதற்கான நிதி வசதிகள்
மற்றும் உட்கட்டமைப்பு வசதிகள் குறைவாகக்
காணப்படுகின்றன.

மாணவர்களிடம் ஏற்பட்டுள்ள கற்றல் இழப்பு (Learning Loss)

மாணவர்கள் நீண்டகாலம் கற்றல் - கற்பித்தல்
செயற்பாட்டுடன் தொடர்பில்லாமல்
இருந்தமையால், அவர்கள் பாடசாலையில்
இருந்து இடைவிலகும் ஆபத்து அதிகமாகக்
காணப்படுகின்றது. நிகழ்நிலைக் கல்வி மூலம்
தேர்ச்சி அடைந்த மாணவர்கள், விடுபட்ட
மாணவர்கள், கிராம வாழ்க்கைக்கு மீண்ட
மாணவர்கள் மற்றும் நெறிபிறழ்வான
மாணவர்கள் ஆகிய நான்கு வகையான
மாணவர்களை கொவிட் - 19 பெருந்தொற்று
உருவாக்கியுள்ளது.

கொவிட - 19 பெருந்தொற்றால் கல்வியில் நாம் இழந்தவை

ஆரம்ப பிள்ளைக் கல்வி (Early Childhood Education) மற்றும் ஆரம்பக்கல்வி (Primary Education) மாணவர்களின் படிமுறையான எழுத்து மற்றும் வாசிப்புத் திறன்கள் குறைவடைந்து காணப்படுகின்றன. மாணவர்களின் கணிதத் திறன்கள் (Mathematical Skills) குறைவடைந்து காணப்படுகின்றன. மாணவர்களின் ஒழுக்கம் வீழ்ச்சிக்கு உட்படுகிறது. மாணவர்களின் கற்றல் திறன்கள் (Learning skills) குறைவடைந்து காணப்படுகின்றது. மாணவர்களின், நீண்டநேரம் பாடசாலைகளில் மற்றும் தனியார் கல்வி நிறுவனங்களில் இருந்து கற்கும் ஆற்றல் குறைவடைந்து கொண்டு செல்கிறது. பரீட்சைகளில் மாணவர்களின் அடைவு மட்டம் குறைவடைந்து கொண்டு செல்கிறது. மாணவர்களின் சமூகத் திறன்கள் (Social skills) வீழ்ச்சியடைந்து செல்கின்றன. இணைப்பாடவிதான செயற்பாடுகளில் ஈடுபடாமையால், உடல் மற்றும் உளப் பாதிப்புகள் ஏற்படுகின்றன.

வடமாகாண பொதுப் பரீட்சைப் பெறுபேறுகளில் காணப்படும் தளம்பல் நிலை

பொதுப் பரீட்சைகளின் பெறுபேறுகளில் தளம்பல் நிலையில் அல்லது வீழ்ச்சி நிலையில் பல்வேறு காரணிகள் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றன.

1. நீண்டகால யுத்தம் ஏற்படுத்திய பாதிப்புகளும் யுத்தத்திற்கு பின்னரான சூழல் ஏற்படுத்திய பாதிப்புகளும் - உடல் மற்றும் உளப் பாதிப்புகள், பாடசாலைகள் மற்றும் பௌதீக வளங்களின் அழிவு, இடப்பெயர்வு.
2. வடமாகாண முன்பள்ளிக்கல்வி வழங்கலில் காணப்படும் குறைபாடுகள் - முறையான முன்பள்ளிக் கொள்கை மற்றும் கலைத்திட்டமின்மை, பயிற்சியற்ற ஆசிரியர்கள், ஆசிரியர்களுக்குப் போதிய வேதனம் வழங்கப்படுவதில்லை. மற்றும் முன்பள்ளிகளின் மேற்பார்வையிலுள்ள குறைபாடுகள்.

3. மாணவர்கள் தொடர்பான காரணிகள் - விழுமியக்குறைவு, அதிகரித்த சமூக ஊடகப் பாவனை மற்றும் வன்முறைக் கலாசாரம்.
4. ஆசிரியர்கள் தொடர்பான காரணிகள் - அர்ப்பணிப்புக் குறைவு, தூரப் பணியிடங்களில் பணியாற்றத் தயங்குதல், பாடஅறிவு மற்றும் கற்பித்தல் அறிவுக்குறைவு மற்றும் இற்றைப்படுத்தல் குறைவு.
5. பாடசாலை தொடர்பான காரணிகள் - மனித மற்றும் பௌதீக வளப்பற்றாக்குறை.
6. கல்வி நிர்வாகம் தொடர்பான காரணிகள் - நிர்வாகத்திறன் குறைவு மற்றும் தொடர் வாண்மைத்துவமின்மை.
7. குடும்பம் தொடர்பான காரணிகள் - பிள்ளைகளின் கல்வியில் அக்கறையற்ற பெற்றோர்கள், அதிகரித்த பொழுது போக்குகள் மற்றும் தென்னிந்தியச் சினிமா மற்றும் தொடர் நாடகங்கள்.
8. சமூகம் தொடர்பான காரணிகள் - மதுப்பாவனை, போதைப்பொருள் பாவனை மற்றும் வன்முறைக் கலாசாரம்.
9. அரசியல் மற்றும் திட்டமிட்ட புறக்கணிப்புகள் - கல்வியில் இன ரீதியான, மத ரீதியான, மொழி ரீதியான மற்றும் அரசியல் ரீதியான புறக்கணிப்புகள்.

கொவிட - 19 பெருந்தொற்று, முன்பள்ளிச் சிறார்களிடத்தில் ஏற்படுத்திய தாக்கங்கள்

முன்பள்ளிச் சிறார்களிடத்தில், கற்றல் இழப்பு (Learning loss) ஏற்பட்டுள்ளது. அண்ணளவாக இரண்டு வருடங்கள் முன்பள்ளிகள் எதுவும் நடைபெறவில்லை. முன்பள்ளிப் பிள்ளைகளின் கணிதத்திறன் மற்றும் மொழித்திறன் விருத்தி அதிகளவில் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது. இக்காலப்பகுதியில் சகமாணவர்கள் மற்றும் ஆசிரியருடனான இடைத் தொடர்புகள் குறைவாகக் காணப்பட்டன. வீட்டில் அதிகளவிலான தொலைக்காட்சிப்

பாவனை மற்றும் கைத்தொலைபேசிப் பாவனை காரணமாக பிள்ளைகள் பல்வேறுவிதமான பாதிப்புகளுக்கு உட்பட்டனர். வாசிப்பு மற்றும் எழுத்துத் திறன்கள் குறைவடைந்து சென்றன. பிள்ளைகள் பல்வேறுவிதமான உடல் மற்றும் உளப் பாதிப்புகளுக்கு உள்ளாகினர்.

கொவிட் - 19 பெருந்தொற்றுக் காரணமாக, உலகளாவிய அளவில் மக்களின் உளநலம் பெருமளவில் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் வெளிப்பாடாக, குடும்ப மற்றும் சமூக வன்முறைகள் அதிகரித்துச் செல்கின்றன. மதுப்பாவனை மற்றும் போதைப்பொருள் பாவனை அதிகரித்துச் செல்கின்றது. இணையவழிக் குற்றங்கள் அதிகரித்துச் செல்கின்றன.

பாடசாலைகளில் இருந்து மாணவர் இடைவிலகல்

பல காரணங்களால் மாணவர்கள் பாடசாலையை விட்டு இடைவிலகுகின்றனர். தாழ்கல்வி அடைவுகள், நிதிசார் பிரச்சினைகள், வீட்டில் சகோதரர்களைப் பராமரித்தல் மற்றும் வீட்டு வேலைகளைச் செய்தல், கொவிட் பெருந்தொற்று, பொருளாதார நெருக்கடி, வறுமை மற்றும் கல்வியின் அணுகலும் கிடைப்பனவும், தொழில்களில் ஈடுபடுதல், பாடசாலைகளில் கேலி மற்றும் கிண்டலுக்கு உட்படுதல், மன அழுத்தத்திற்கு உட்படுதல், எதிர்பாராத வகையில் கருவுறுதல், சுதந்திரமின்மை மற்றும் பாடசாலை வரவின்மை ஆகியவற்றை மாணவர்கள் பாடசாலையைவிட்டு இடைவிலகுவதற்கான முக்கியமாக காரணங்களாகக் குறிப்பிட முடியும்.

இங்கு தரம் ஒன்றிலிருந்து தரம் ஒன்பதுவரை வகுப்புகளைக் கொண்ட பாடசாலைகள் பல இயங்குகின்றன. இவற்றிலிருந்து தரம் ஆறுக்காக ஒரு பகுதி மாணவர்கள், பிற பாடசாலைகளில் தம்மை இணைத்துக்கொள்கின்ற போதும் எஞ்சியவர்களில் ஐம்பது சதவீதமான மாணவர்கள், எந்தவொரு பாடசாலையிலும் தம்மை இணைத்துக்கொள்ளாத நிலைமை காணப்படுகின்றது.

ஆசிரியர்களுக்கும் மாணவர்களுக்கும் இடையிலான இடைவினையுறவு குறைவடைந்து உள்ளமையால், மாணவர்களுடன் அதிபர், ஆசிரியர்கள் நெருக்கமற்ற நிலையில் இருக்கின்றனர். இதனால் தொடர்ச்சியாக தாழ் அடைவுகளை பெற்றுக்கொண்டு கல்வி மீதான வெறுப்பில் உள்ள மாணவர்களை தொடர்ந்தும் கற்றல் செயற்பாடுகளில் உள்ளீர்க்க முடியாத கையறு நிலைமை காணப்படுகின்றது.

மாணவர்களாக இருக்கும் போதே வருமானமீட்டுவதற்கு கிராமங்களில் பல்வேறு தொழில்கள் காணப்படுகின்றன. இவ்வாறான தொழில்களில் மாணவர்கள் ஈடுபடுகின்றபோது பெற்றோரும் அதற்கு ஆதரவளிக்கின்றமை கல்வி மீதான நாட்டத்தை குறைப்பதற்குக் காரணமாகின்றது. க.பொ.த சாதாரணதரத்தில் மூன்றிலொரு சதவீதமானவர்கள் சித்தியடையாவிட்டாலும், அவர்கள் தொழில் வாய்ப்புகளை பெற்றுக்கொள்வதற்கு சந்தர்ப்பங்கள் காணப்படுவதால் மாணவர் இடைவிலகலை சாதகமாகப் பார்க்கின்ற தரப்பினரும் உள்ளனர். இவ்வாறு பாடசாலையை விட்டு இடைவிலகுவார்கள், சமூகக் கற்றவாளிகளாக மாறக்கூடிய ஏதுநிலையும் காணப்படுகின்றது. பாடசாலை இடைவிலகல்களினால் வேலைவாய்ப்பின்மைச் சதவீதம் அதிகரிக்கிறது. தாழ் வருமானமட்டநிலை ஏற்படும்.

பாடசாலை மாணவர்களின் இடைவிலகலைத் தடுப்பதற்காக காணப்படுகின்ற அரசுப் பொறிமுறைகள் நடைமுறையில் தோல்விகண்டு விட்டன. பாடசாலைகளில் இருந்து மாணவர்கள் இடைவிலகினால் அவர்களை மீளிணைப்பதற்காக வலயக்கல்வி அலுவலகத்திலும் பிரதேச செயலகத்திலும் தலா ஒவ்வொரு அலுவலர்கள் உள்ளனர். ஆனால் இந்த அலுவலர்களின் செயற்பாடுகள் வெறுமனே சம்பிரதாயபூர்வமாக இருக்கிறது.

கட்டாயக் கல்விக் குழு உள்ளிட்ட கட்டமைப்புகள் காணப்பட்டாலும், கொவிட் - 19 இன் பின்னரான காலத்தில் ஏற்பட்டுள்ள சடுதியான மாணவர் இடைவிலகல்

பிள்ளைகள் மற்றும் இளையோரின் உரிமைகளின் பாதுகாப்பை உறுதி செய்யும் நெருக்கடியைத் தாங்கக்கூடிய கல்வி முறைகளை நாம் உருவாக்க வேண்டும். அவர்களுக்குப் போதிய உட்கட்சத்து, நல்வாழ்வு, போசணை, சுத்தமான குடிநீர், மற்றும் சுகாதாரம் கிடைப்பதை உறுதிசெய்ய வேண்டும். வன்முறை, பாலியற் சரண்டல் மற்றும் துஷ்பிரயோகம் ஆகியவற்றிலிருந்து பிள்ளைகள் மற்றும் இளையோர் பாதுகாப்புப் பெற வேண்டும்;

நிலைமைகளை அவதானித்து, அதற்கான விசேட நிலைமைகளின் கீழான செயற்பாடுகள் முன்னெடுக்கப்படவில்லை.

இடைவிலகும் மாணவர்கள் தொடர்பில் பாராமுகமான நிலைமைகள் நீடிக்குமாக இருந்தால் சட்டவிரோதச் செயற்பாடுகளில் ஈடுபடுகின்ற சமூகவிரோதச் சக்திகள் இடைவிலகிய மாணவர்களைக் கருவியாகப் பயன்படுத்துவதற்கான அதிகளவிலான சந்தர்ப்பங்கள் காணப்படுகின்றன. குறிப்பாக இவ்வாறானவர்களை வன்முறைக் குழுக்கள், போதைப்பொருள் விற்பனையாளர்கள் மற்றும் முகவர்கள் இலகுவாக கையாள்வதால் அவர்கள் நாளடைவில் சமூகத்திற்குப் பேராபத்தானவர்களாக மாறிவிடுவார்கள்.

அதிகரித்து வருகின்ற போதைப்பழக்கம்

தற்கால ஆய்வுகளின்படி இலங்கையில் 2.7 சதவீதமான கட்டிளமைப் பருவத்தினர் போதைக்கு அடிமையானவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர். இதற்கான காரணிகளாக புகைப்பிடித்தல், மதுப்பாவனை மற்றும் போதைப்பொருள் பாவனை, தாழ்வான பாடசாலை அடைவுகள், பெற்றோரின் புறக்கணிப்பு, குடும்பத்தின் தொழிற்பாடற்ற நிலை, துஷ்பிரயோகத்திற்கு உட்படல், பெற்றோரின் குறைவான அல்லது அளவுக்கு அதிகமான கட்டுப்பாடு மற்றும் பெற்றோரின் விவாகரத்து என்பன காணப்படுகின்றன.

சவால்களுக்கு முகங்கொடுக்க முடியாத நிலை

இளைஞர்கள் மற்றும் யுவதிகள் தமது எதிர்காலத் தொழில் மற்றும் கல்விக்கான தயார்படுத்தல்களிலும்

தமது வாழ்க்கையை அனுபவிப்பதிலும் ஈடுபாட்டுடனானார்கள். சமூகப் பிரச்சனைகள் மற்றும் குடும்ப விவகாரங்களில் குறைந்த கவனம் செலுத்துகின்றனர். முதியோர்கள் பெரும்பாலும் புறக்கணிக்கப்படுகின்றனர். கணிசமான அளவிலான இளையோர், தமது வாழ்க்கையில் ஏற்படும் பிரச்சினைகளுக்கு முகங்கொடுக்க முடியாத நிலையில் உள்ளனர். உளத் தாக்கங்கள் அல்லது நெருக்கீடுகளுக்கு இலகுவில் உள்ளாகின்றனர். தற்கொலை மற்றும் தொடர்பாடல் குறைபாடுகள் போன்ற சவால்களை எதிர்கொள்கின்றனர்.

நெருக்கடியான சூழலில் சுய பொருளாதாரத்தைக் கட்டியெழுப்பும் வழிமுறைகள்

நாம் இந்தக் கஷ்டமான சூழலில் இருப்பதைக்கொண்டு மாற்றீட்டுப் பொருட்களை தயாரித்து வாழவேண்டும். வருமானம் தரக்கூடிய மாற்று வழிமுறைகளை நாம் கண்டறிய வேண்டும். கடந்த யுத்த காலத்தில் வெற்றிகரமாக வாழ்ந்த அனுபவம் எமக்கு உண்டு. ஆனால் எமது பிள்ளைகள் அந்த வாழ்க்கை முறைக்குத் தயாராக இல்லை. எமது மாற்றமடைந்த நுகர்வுக் கலாசாரம், பொருளாதாரத் தடைகளை வெற்றிகொள்ளத் தடையாக உள்ளது.

வீடுகள் தோறும் வீட்டுத்தோட்டங்களை அமைப்பதை ஒரு சம்பிரதாயமாக அல்லாமல் ஒரு புரட்சியாகவே முன்னெடுக்க வேண்டும். தரிசு நிலங்கள் அனைத்திலும் விதைக்க வேண்டும்; பயிரிட வேண்டும். கோழிவளர்ப்பு மற்றும் கால்நடை வளர்ப்பில் அனைவரும் ஆர்வம்காட்ட வேண்டும். எமது பிரதேச வளங்களைப் பயன்படுத்தி

உள்ளூர் உற்பத்திகளைப் பெருக்க வேண்டும். கடற்கரையில் கொட்டப்படும் கடல் உணவுக்கழிவுகளைப் பயன்படுத்தி விலங்குணவு (மாஸ்) உற்பத்திகளை மேற்கொள்ளமுடியும். திண்மக்கழிவுகளை திறம்பட முகாமைசெய்து சேதன உரங்களைத் தயாரித்து வீட்டுத்தோட்டங்களுக்குப் பயன்படுத்த முடியும். பெருமளவிலான உணவுப்பொருட்கள் வீடுகளிலும் விழாக்களிலும் வீணடிக்கப்படுகின்றன. அவற்றினைச் சிறந்த முறையில் முகாமை செய்ய வேண்டும். பனம் உற்பத்திப் பொருட்களை அதிகளவில் உற்பத்தி செய்ய வேண்டும்.

நெருக்கடியைத் தாங்கக்கூடிய கல்வி முறைகளை உருவாக்குதல் (Build crisis - resilient education systems)

பிள்ளைகள் மற்றும் இளையோரின் உரிமைகளின் பாதுகாப்பை உறுதிசெய்யும் நெருக்கடியைத் தாங்கக்கூடிய கல்வி முறைகளை நாம் உருவாக்க வேண்டும். அவர்களுக்குப் போதிய ஊட்டச்சத்து, நல்வாழ்வு, போசணை, சுத்தமான குடிநீர், மற்றும் சுகாதாரம் கிடைப்பதை உறுதிசெய்ய வேண்டும். வன்முறை, பாலியற் சுரண்டல் மற்றும் துஷ்பிரயோகம் ஆகியவற்றிலிருந்து பிள்ளைகள் மற்றும் இளையோர் பாதுகாப்புப் பெற வேண்டும்; கற்பவர்களின் தேவைகளை நிவர்த்தி செய்ய வேண்டும்.

இலங்கையில் காலத்தின் தேவையாகவுள்ள பெற்றோருக்கான கல்வி

சமகாலச் சவால்கள் நிறைந்த சூழலில், பிள்ளைகளை பூரண வளர்ச்சியுடன் மற்றும் சமநிலை ஆளுமையுடன் வளர்த்தெடுப்பதில் பெற்றோர்கள் எதிர்நோக்கும் பல்வேறு பிரச்சினைகள் தொடர்பாக ஆங்காங்கே தமக்குள் கதைத்துக்கொண்டிருந்தாலும், பொது வெளியில் ஆரோக்கியமான

உரையாடல்கள் இன்னும் ஆரம்பிக்கப்படவில்லை. கல்வியில் முன்னேறிய நாடுகளில் பெற்றோருக்கான கல்விக்கு அதிக முக்கியத்துவமளிக்கப்படுகின்றது. இலங்கையிலும் சில பாடசாலைகள் இதனைச் சிறப்பாக முன்னெடுக்கின்றன.

பெற்றோருக்கான கல்வி நிகழ்ச்சித் திட்டங்களை ஒழுங்கமைக்கும் வழிமுறைகள்

பாடசாலைகளில் வாரத்தில் ஒருநாள், மாலை வேளையில் பெற்றோர் மற்றும் அவர்களின் பிள்ளைகள் இணைந்த கற்றல் - கற்பித்தல் செயற்பாட்டை வகுப்பாசிரியர்

Image Source - www.aljazeera.com

முன்னெடுத்தல் வேண்டும். தமது பிள்ளைகளின் வளர்ப்புத் தொடர்பாக ஒரே வகையான சவால்களை எதிர்கொள்கின்ற பெற்றோர்களை ஒன்றாக வைத்து வழிகாட்டல் வழங்கப்படலாம்.

பிள்ளைகளின் வளர்ப்புத் தொடர்பாக பிரச்சனைகளை எதிர்கொள்ளும் பெற்றோருக்கு சீர்மியம் வழங்க வேண்டும். மேலும் பெற்றோர் மற்றும் அவர்களின் பிள்ளைகள் இணைந்த வழிகாட்டலை வழங்க வேண்டும். பெற்றோர் மற்றும் அவர்களின் பிள்ளைகள் இணைந்து இலக்கு நிர்ணயம் (Goal setting) செய்ய வேண்டும். சிறார்கள்

மற்றும் கட்டிளமைப் பிள்ளைகளுக்கான விளையாட்டு, அழகியல் மற்றும் ஆன்மீகச் செயற்பாடுகளை பாடசாலையில் மட்டுமல்லாது சமூக மட்டத்திலும் முன்னெடுக்க வேண்டும். பிள்ளை வளர்ச்சி மற்றும் கட்டிளமைப் பருவ விருத்தி தொடர்பான துறைசார் நிபுணர்களுடனான கலந்துரையாடல்களை பாடசாலைகளிலும் சமூக மட்டத்திலும் ஒழுங்கமைக்க வேண்டும்.

பெற்றோருக்கான கல்வியை ஒழுங்கமைத்து வழங்கக்கூடிய ஆற்றலுள்ள நிறுவனங்களாக பாடசாலைகள், பழைய மாணவர் சங்கங்கள், பல்கலைக்கழகங்கள், ஆசிரியர்கல்வி நிறுவனங்கள், சமய நிறுவனங்கள், சனசமூக நிலையங்கள், மாதர் சங்கங்கள் மற்றும் விளையாட்டுக்கழகங்கள் என்பன காணப்படுகின்றன. பெற்றோருக்கான கல்வியை ஒழுங்கமைத்து வழங்குவதிலும் பல சவால்கள் காணப்படுகின்றன. ஆரம்பத்தில், இந்த நிகழ்ச்சித்

திட்டத்தின் பால் பெற்றோர்களை ஈர்ப்பதிலுள்ள சிரமங்கள், பெற்றோர் கல்வி தொடர்பான விழிப்புணர்வின்மை, பங்குதாரர்களிடையே ஒற்றுமையுணர்வின்மை, எல்லாப் பெற்றோருக்கும் இதில் பங்குகொள்ள நேரமின்மை, பிள்ளைகள் மற்றும் பெற்றோர்களை இணைத்துப் பணியாற்றுவதிலுள்ள சவால்கள் என்பன காணப்படுகின்றன. எமது கல்விசார் பிரச்சினைகளை நாமே தீர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். இதில் பெற்றோர்கள் முக்கியமான பங்குதாரர்களாவர். பெற்றோர்களை வளப்படுத்துவதற்காக அவர்களின் பிள்ளைகளை வளப்படுத்தலாம். இதன்மூலம் ஒட்டுமொத்த சமூகமும் நன்மையடையும்.

பிள்ளைகளின் உளநல மேம்பாட்டுக்கான வழிமுறைகள்

பிள்ளைகளின் மனவெழுச்சி ஆரோக்கிய நிலை, அவர்களின் உடல்நலத்தை பேணுவதற்கும் அவசியமாகும்.

பிள்ளைகள் தெளிவாகச் சிந்திக்கவும், சமூகத் திறன்களை விருத்தி செய்யவும் மற்றும் புதிய திறன்களை கற்றுக்கொள்ளவும் சிறந்த உளநலம் அவசியமானதாகும். பெரும்பாலான பிள்ளைகள், சிறந்த உள நலத்தைக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

பரிகார

நடவடிக்கைகளை நாம் துரிதமாக முன்னெடுக்க வேண்டும். உளவள ஆற்றுப்படுத்தும் செயற்பாடுகளை

பரவலாக முன்னெடுக்க வேண்டும். ஆன்மீகச் செயற்பாடுகள், தியானம் மற்றும் பஜனைச் செயற்பாடுகள் அதிகமாகத் தேவைப்படுகின்றன. உள்ளக மற்றும் வெளியக விளையாட்டில் மாணவர்கள் மற்றும் இளைஞர்கள் ஈடுபடுவதன் மூலம் உள ஆரோக்கியத்தை வலுப்படுத்திக் கொள்ளலாம். இசை, நடனம், நாடகம் மற்றும் ஓவியம் போன்ற அழகியற் செயற்பாடுகள் உள ஆரோக்கியத்தை மேம்படுத்தும் சக்தி கொண்டவை. வீட்டுத்தோட்டம் அமைத்தல், வாசிப்பு மற்றும் எழுத்தாக முயற்சிகள் போன்றவை எமது உள நலனை மேம்படுத்தும். நல்ல நண்பர்கள், வளர்ந்தோரிடமிருந்து கிடைக்கக்கூடிய ஊக்கப்படுத்தும் வார்த்தைகள் என்பன பிள்ளைகளிடம் தன்னம்பிக்கை, உயர்ந்த சுயகணிப்பு மற்றும் ஆரோக்கியமான மனவெழுச்சி நிலை என்பவற்றை ஏற்படுத்துகின்றன. உள ஆரோக்கியமான பிள்ளையின் வாழ்க்கை நேர்மயமானதாகவும் தரமானதாகவும் அமையும். மேலும் அவர்கள் வீட்டில், பாடசாலையில் மற்றும் சமூகத்தில் சிறப்பாகத் தொழிற்படுவர்.

அன்பு, நல்லிணக்கம் மற்றும் தேர்ச்சிகளை பிள்ளைகளிடையே விருத்தி செய்தல் வேண்டும். நேர்மயமான மற்றும் பாதுகாப்பான

Image Source - www.globalgiving.org

பாடசாலைச் சூழலை உறுதிசெய்ய வேண்டும். பிள்ளைகளுக்கு நேர்மயமான நடத்தைகளையும் தீர்மானமெடுத்தலையும் கற்பிக்க வேண்டும். பிள்ளைகளிடையே மற்றையவர்களுக்கு உதவும் பண்பை ஊக்கப்படுத்த வேண்டும். நல்ல உடல் ஆரோக்கியத்தை ஊக்கப்படுத்த வேண்டும். பிள்ளைகளுக்கு ஏற்படும் உளச் சுகாதாரப் பிரச்சனைகள் மற்றும் அதன் அறிகுறிகள் தொடர்பாக ஆசிரியர்களுக்கும் பெற்றோர்களுக்கும் விழிப்புணர்வூட்ட வேண்டும்.

கிராமப்புறப் பாடசாலைகளை வளப்படுத்தல்

நாம் மற்றையவர்களைப் பார்த்து போட்டி, பொறாமை கொள்ளக்கூடாது. எமது கிராமங்களில் இருக்கும் பாடசாலைகள் மிகவும் முக்கியமானவை. தமது வீட்டிற்கு அருகே இருக்கும் பாடசாலைகளில் மாணவர்களை இணைப்பதன் மூலம், உடல் அசதி உள்ளிட்டவற்றைத் தவிர்த்து கற்றலில் ஈடுபாடு கொள்ள முடியும். அத்துடன் தற்காலத்தில் நிலவும் எரிபொருள் நெருக்கடி மற்றும் பொருளாதார நெருக்கடியைச் சமாளிக்கவும் முடியும். ஒவ்வொரு பாடசாலைகளும் சிட்டுக்குருவிகள் வாழுகின்ற அருமையான கூடுகளே. ஒவ்வொரு பிரதேச மக்களும்

தனித்துவமான பண்பாட்டை மற்றும் சமய விழுமியங்களைக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். இவற்றைக் கட்டிக்காத்து கல்வியை மேம்பாடடையச் செய்வதில், பிரதேசப் பாடசாலைகள் அதிகளவில் பங்காற்ற முடியும்.

வடமாகாணப் பொதுக்கல்வி மேம்பாட்டுக்கான சிபாரிசுகள்

பாடசாலைகளுக்கிடையில் மாணவர் பரம்பல் சீர்செய்யப்படல் வேண்டும். பரீட்சை அடைவுகளுக்கு அப்பால், மாணவரின் அறிவு, திறன் மனப்பாங்கு மற்றும் ஆளுமை விருத்திக்கு பங்களிக்கும் செயற்பாடுகளுக்கு பாடசாலைகளும் பெற்றோர்களும் முக்கியத்துவமளிக்க வேண்டும். பெற்றோர்களும் சமூகமும் 'பிரபல பாடசாலை' (Popular School) என்ற போலி மாணவரிலிருந்து விடுபட வேண்டும். தேசிய மற்றும் மாகாணப் பாடசாலைகளுக்கிடையில் ஆசிரியர் பரம்பலைச் சீராக்க வேண்டும். அதே போன்று கல்வி வலயங்களுக்கிடையில் ஆசிரிய வளம் சமமாகப் பகிரப்பட வேண்டும். திறமைமிக்க கல்வி நிருவாகிகள், அதிபர்களை பொருத்தமாக இடப்படுத்தல் செய்ய வேண்டும். பெற்றோர்கள், பாடசாலைகள் மற்றும் சமூகம் மாணவர்களின் ஒழுக்கம் மற்றும் ஆன்மீகக் கல்விக்கு முக்கியத்துவமளிக்க வேண்டும்.

அனைத்து மாணவர்களுக்கும் தரமான கல்வி கிடைப்பதை உறுதிப்படுத்த வேண்டும்

இந்த இடர் காலத்தில், கிராமப்புற மாணவர்களுக்கு கல்வி கிடைப்பதை உறுதிப்படுத்தும் கடப்பாடு எம் அனைவருக்கும் உள்ளது. இதில் கல்வி அதிகாரிகள், பாடசாலை அதிபர்கள், ஆசிரியர்கள் மற்றும் சமூகம் கூடிய அக்கறை எடுக்க வேண்டும். தன்னார்வத் தொண்டு நிறுவனங்கள் மற்றும் புலம்பெயர் உறவுகள் தமது கிராம மாணவர்களின் கல்விக்கு, இச் சந்தர்ப்பத்தில் அதிகளவில் உதவ வேண்டும் என வினயமாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். பின்வரும் சவால்கள் வெற்றி கொள்ளப்பட வேண்டும்:

1. பொருளாதார ரீதியாகப் பாதிக்கப்பட்ட பிள்ளைக்கும் கல்வியில் சமவாய்ப்பு உறுதிப்படுத்தப்பட வேண்டும்.
2. கிராமப்புற மாணவர்களையும் அவர்களது பெற்றோர்களையும் கல்வியை நோக்கி ஈர்ப்பதற்கான வழிவகைகளைக் கண்டறிய வேண்டும்.

மாற்ற முகவர்களின் வகிபாகம் (Role of Change Agents)

இந்தக் கல்விக்கான போராட்டத்தில், ஆசிரியர்கள் மற்றும் அதிபர்கள்தான் முன்களப் பணியாளர்கள். அவர்கள் மதிக்கப்பட வேண்டும். அவர்களது உடல் மற்றும் உள ஆரோக்கியம் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். கல்வி அதிகாரிகளும் சமூகமும் வழிகாட்ட வேண்டும்; ஊக்கப்படுத்த வேண்டும். சில வகுப்புக்களை பாட உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர்கள், சேவைக்கால ஆசிரிய ஆலோசகர்கள் மற்றும் அதிபர்கள் முன்மாதிரியாக, எடுத்துக்காட்ட வேண்டும். அப்போது, ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள் மற்றும் பெற்றோர் தாமத முன்வந்து செயற்படுவார்கள். நெருக்கடியான சூழ்நிலைகளில் கற்றல் - கற்பித்தலை வெற்றிகரமாக முன்னெடுத்துச் செல்லல் தொடர்பாக அதிபர், ஆசிரியர்கள் மற்றும் பெற்றோருக்கு முறையான வழிகாட்டல் மற்றும் பயிற்சி வழங்க வேண்டும்.

எதிர்காலத்தில் முன்னெடுக்க வேண்டிய விடயங்கள்

தற்போதைய இடர்கால நெருக்கடியில் எங்களிடம், விடைகளைக் காட்டிலும் வினாக்களே அதிகமாக உள்ளன. இங்கே 'கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை' என்ற வார்த்தைக்கு இடமில்லை. நெருக்கடியில் நாங்கள் அனைவரும் கற்போராக இருக்க வேண்டும். எமது வரலாற்றை எடுத்துப் பார்த்தால், நாம் எதிர்நோக்கிய சவால்கள் அதிகம்; நெருக்கடிகள் அதிகம். அத்தனையையும் வெற்றிகரமாக எதிர்கொண்டவர்கள் நாம்; அவற்றிலிருந்து மீண்டவர்கள் நாம்.

சை. கிங்ஸ்லி கோமல்

அரசு உத்தியோகத்தராகப் பணியாற்றும் சை. கிங்ஸ்லி கோமல் வீரகேசரி, தினக்குரல், தாயகம் (யாழ்ப்பாணம்), புது வசந்தம் (யாழ்ப்பாணம்) ஆகிய பத்திரிகைகளின் கொட்டகலைக்கான மேலதிக நிருபருமாவார். கட்டுரையாளர், விமர்சகர், சிறுகதை எழுத்தாளர், திரைப்படத் தயாரிப்பாளர், குறும்பட இயக்குனர் என பன்முக ஆளுமை கொண்டவர். 'The Dark Nest' எனும் இவரது குறுந்திரைப்படத்திற்கு பெண்கள் ஊடக மையத்தின் (இலங்கை) 2023 ஆம் ஆண்டிற்கான விஷேட விருது கிடைத்திருக்கின்றது. ஊடறு, பெண்ணியா, காக்கைச் சிறகினிலே (குமிழ்நாடு), ஐத்தன் (குமிழ் நாடு) போன்ற பிற நாட்டுப் பத்திரிகைகளிலும் எழுதி வருகிறார். மலையக வரலாறு, சமூகவியல், அரசியல் சார்ந்த இவரது எழுத்துகள் குறிப்பிடத்தக்கவை.

முதலாளி வர்க்கம் வசதியாக வாழ தம் வாழ்க்கையைத் தியாகம் செய்த மலையகத் தமிழ் மக்கள் தாது வருடப் பஞ்சத்தின் போது தமிழகத்திலிருந்து பல நாடுகளுக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டனர். அண்மை நாடான இலங்கைக்கும் அழைத்துவரப்பட்ட இம் மக்கள் ஏமாற்றப்பட்டே அழைத்துவரப்பட்டதாக வரலாறு கூறுகின்றது. இந்த நாட்டிலே உழைத்து இந்த நாட்டின் சகல மக்களுக்காகவும் தங்களை மாய்த்துக் கொண்ட இலங்கை மலையகத் தமிழ் சமூகம் 200 வருடங்களாக அடையாளச் சிக்கலைச் சந்தித்து வருகிறது. மலையகத் தமிழர்களின் அவலங்களையும் கடந்த காலத்தின் துன்பியல் சுவடுகளையும் அனுபவங்களாகக் கொண்டு, எதிர்காலத்தில் இச் சமூகத்தனியான ஓர் தேசிய இனமாக அங்கீகரிக்கப்படுவதையும், சுதந்திரமான வாழ்க்கையை நோக்கி நகருவதையும் நோக்கமாகக் கொண்டு "இலங்கை மலையகத் தமிழ் மக்களின் இன அடையாளச் சர்ச்சை : 200 வருடங்கள் என்னும் இத் தொடர் அமைகின்றது.

மலையகத் தமிழ் மக்களின் இனப் பரம்பல் வீழ்ச்சி : பெரும்பான்மை, சிறுபான்மையாக்கப்பட்டதன் பின்னணி

200 வருடங்களுக்கு முன்
தமிழகத்திலிருந்து
மக்களைக் கூட்டம்
கூட்டமாக அழைத்து
வந்தபோது, அந்த மக்களை
மனிதர்களாக நினைக்காமல்
மிருகங்களை விட மோசமாக
நடத்தியதன் காரணத்தினால்,
கடலிலும் காட்டிலும்
மாண்டு போன சோகக்

கதைகளில் ஆரம்பிக்கின்றது
இந்த மக்கள் கூட்டத்தின்
வரலாறு. ஆதிலட்சுமி என்ற
கப்பலில் இங்கிருந்து தாயகம்
திரும்பிக் கொண்டிருந்தவர்கள்
கடலிலே மூழ்கி மரணித்தமை
இதற்கான உதாரணமாகும்.
வெள்ளையர்களுக்கும்
ஐரோப்பிய அரசாங்கத்திற்கும்
ஏகாதிபத்திய

கம்பெனிக்காரர்களுக்கும் இந்த மக்களின் உழைப்பு மாத்திரமே தேவைப்பட்டது. 'குறைந்த கூலிக்கு அதிக வேலை' என்பது தான் முதலாளித்துவத்தின் அடிநாதமாகக் காணப்பட்டது. ஏகாதிபத்தியவாதிகளின் மனங்களில் இந்த மக்கள் உயிருள்ள ஜீவன்கள் என்ற சிந்தனை துளி என்றும் இருக்கவில்லை.

மலையக மக்களைப் பயன்படுத்தி அரசியல் ஏகபோகமும் சுகபோகமும் அனுபவிக்கும் மலையக அரசியற் பிரதிநிதிகள் இந்த மக்களுக்கு வீட்டுரிமை, காணி உரிமை, நிரந்தரத் தொழில் உரிமை என்பவற்றைப் பெற்றுக்கொடுக்க மறுக்கின்றனர். வாக்குகளைப் பெற்று ஆட்சி பீடம் ஏறிய அரசாங்கங்களும் இந்த மக்களுக்கு உரிமைகளை வழங்கிவிட்டால், அவர்கள் தங்கள் சமூகத்தினரை விட வளர்ச்சியை அடைந்து விடுவார்கள் என்ற அச்சத்தினால், இந்த மக்களுக்கான சகலவற்றையும் மறுதலிக்கும் மனோநிலையில் இருந்தன. இந்தக் கசப்பான அனுபவங்களைப் பதிவு செய்ய வேண்டும் என்ற காரணத்தோடு இக்கட்டுரை எழுதப்படுகிறது.

மனித இனம் யுத்தம், பட்டினி, பஞ்சம், இயற்கைச் சீற்றம், தொற்று நோய் போன்றன காரணமாக அழிந்த கதைகள் மனித குல வரலாற்றில் காணப்படுகின்றன. ஆனால் மலையகச் சமூகத்தின் இனப் பரம்பலானது, இன்னொரு சமூகத்திற்கு ஏற்படுத்திய அச்சம் காரணமாக அச் சமூகம் திட்டமிட்டு அழிக்கப்பட்ட வரலாறு சூழ்ச்சிகரமானது. எந்தவித வசதிகளும் உரிமைகளும் இல்லாமல் உடற் பலத்தினை மூலதனமாகக் கொண்டு வாழ்ந்த மலையகத் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் உரிமைகளையும் சலுகைகளையும் தட்டிப்பறித்த இலங்கை நாட்டின் கசப்பான அனுபவங்கள் பலராலும் பதியப்பட்டுள்ளன.

நாடுகளுக்கு இடையேயான ஒப்பந்தங்கள், அரசியல் அமைப்புச் சட்டங்களை மாற்றுவதன் மூலம் மலையக மக்களின் உரிமைகள் தடுத்து நிறுத்தப்பட்டன. இனவாத அரசியற் சட்டங்கள் மூலமாக இந்த மக்கள் ஒடுக்கப்பட்டதுடன், அபிவிருத்தி என்னும் பெயரில் இவர்களின் வாழ்விடங்களும் பறிக்கப்பட்டன. பரவலாக வாழ்ந்தவர்களைத் துண்டாக்கிப் பிரிப்பதும்,

மலையக மக்கள் வாழும்

பிரதேசங்களில் பெரும்பான்மை இன மக்களின் குடியேற்றங்களை ஏற்படுத்துவதும் அரசின் ஆதரவுடன் இடம்பெற்றது. வாழ்வாதாரத்தை மேம்படுத்தும் விவசாய நிலங்களைப் பெறுவதில் இருந்தும், அரசியலில் பங்கெடுப்பதில் இருந்தும் இம் மக்கள் ஓரங் கட்டப்பட்டனர். கல்வி வசதியும் மறுக்கப்பட்டது. இன வன்செயல்கள் மூலம் அச்சத்தை உருவாக்கி, இம் மக்களை அவர்களின் வாழ்விடங்களில் இருந்து புலம்பெயரச் செய்தனர். இவ்வாறான அரங்கேற்றங்களுக்கு மலையக அரசியல்வாதிகளும் துணைபோவதனைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது. இந்த நிலையில், ஒரு பிரதேசத்தில் பெரும்பான்மையாக வாழ்ந்த ஒரு சமூகம், சிறுபான்மையினராக ஆக்கப்பட்டதும், ஆக்கப்படுவதும் ஆய்வுக்குரிய விடயமாகிறது.

வடக்கு - கிழக்கு மாகாணங்களில் வாழும் தமிழர்கள், இலங்கைத் தமிழர்கள் என்றும் மலை நாட்டில் வாழும் தமிழர்கள், மலையகத் தமிழர்கள் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றனர். இலங்கைத் தமிழர்களை வடக்கு - கிழக்குத் தமிழர்கள் எனப் பிரித்திருப்பது போல, மலையகத் தமிழர்களை பெருந்தோட்டத் தமிழர்கள் - கொழும்பு (வாழ் மலையக) தமிழர்கள் எனப் பாகுபடுத்தும் கருத்து அண்மைக் காலங்களில் வலுவடைந்து வருகிறது. மலையக மக்களில் அநேகமானவர்கள் தங்களை இலங்கைத் தமிழர்கள் என்று குடிசன மதிப்பீடுகளில் அடையாளப்படுத்துவதும், சிங்கள மக்களுடன் கலப்புத் திருமணம் முடித்தவர்கள் சிங்கள அடையாளத்தை குடிசன மதிப்பீடுகளில் முன்னுரிமைப்படுத்துவதும், நகர்ப்புறத்திற்கு புலம்பெயர்ந்தவர்கள் மலையக அடையாளத்தை நிராகரிப்பதும் மலையக மக்களின் இன ரீதியான பரம்பலில் பல மாற்றங்களை ஏற்படுத்தி இருக்கின்றன. கோப்பி, தேயிலை, இறப்பர் தோட்டங்கள் நிறுவப்படும் முன்னரே ஆயிரக்கணக்கான இந்தியத் தொழிலாளர்கள் இலங்கைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டனர். அவர்கள் கப்பல் கட்டுதல், கோவிற் சிற்ப வேலைகள், கோயில் கட்டுதல், வீதிகளைப் புனரமைத்தல், துறைமுகங்களில் வேலை செய்தல், வியாபாரம், இராணுவ சேவை ஆகிய வேலைகளைச் செய்தனர்.

அவ்வாறானவர்கள் கண்டியில் 'திகனை' போன்ற இடங்களில் வசித்தனர். இவர்களில் அதிகமானவர்கள் தமிழ் அடையாளத்தைப் புறக்கணித்து சிங்கள அடையாளத்துக்குள் தம்மை இணைத்துக் கொண்டனர்.

1871 ஆம் ஆண்டு முதல் முதலாக இலங்கையில் சனத்தொகை மதிப்பீடு இடம்பெற்றுள்ளது. அதற்கு முன் எழுமாற்றாக ஆங்காங்கே சில இடங்களில் மதிப்பீடுகள் இடம்பெற்றுள்ள போதும், 1871 ஆம் ஆண்டிலேயே முறையான குடிசன மதிப்பீடு நடைபெற்றது. ஆனால் மலையக மக்கள் அம் மதிப்பீட்டில் உள்வாங்கப்படவில்லை. மலையக மக்களை நாடற்றவர்களாகவும், கள்ளத் தொணிகளாகவும், இந்த நாட்டிற்கு எந்த விதத்திலும் சொந்தமில்லாதவர்களாகவும் அரசு இயந்திரம் சித்தரித்ததே இதற்கு முக்கியமான காரணமாகும். இலங்கைக்குக் கொண்டுவரப்பட்ட இந்திய தோட்டத் தொழிலாளர்கள், குறித்த காலத்திற்குப் பிறகு மீண்டும் தங்களின் தாய் நாடான இந்தியாவிற்குப் போகலாம் என சில ஆவணங்களில் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. இதற்கு துண்டு முறைமை என்று பெயர். குறித்த ஒரு கங்காணிக்கு, ஒரு மக்கள் கூட்டத்தினரைப் பொறுப்புக் கொடுத்து, அவர்கள் அடிமைகளாக நடத்தப்பட்டனர். இன்று, நாங்கள் மலையக மக்கள் அல்ல; நகர்ப்புற மக்கள் அல்லது கொழும்புத் தமிழர்கள் அல்லது மாத்தளைத் தமிழர்கள்; நகர்ப்புறம் சார்ந்த நாங்கள் மலையக மக்கள் என்ற அடையாளத்தை எடுக்க முடியாது என்றெல்லாம் கதை பேசிக் கொண்டிருப்பவர்களுள் பலர், 1871 ஆம் ஆண்டு முதல் 1901 ஆம் ஆண்டு வரை, எந்தவொரு அடையாளத்திற்கும் உள்வாங்கப்படாதவர்களாகவே இருந்தனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்க விடயமாகும்.

18 மாவட்டங்களை மாத்திரம் அடிப்படையாகக் கொண்ட 2001 ஆம் ஆண்டின் குடிசன மதிப்பீட்டின்படி :

சிங்களவர்கள்	89.9%
இலங்கைத் தமிழர்கள்	4.3%
மலையகத் தமிழர்கள்	5.1%

1971 ஆம் ஆண்டு மதிப்பீட்டின்படி:	
சிங்களவர்கள்	72.0%
இலங்கைத் தமிழர்கள்	11.2%
மலையகத் தமிழர்கள்	9.3%

1971 முதல் 2001 ஆம் ஆண்டு வரையான முப்பது வருட காலத்தில் இலங்கைத் தமிழர்களின் சனத்தொகையிலும், மலையக மக்களின் சனத்தொகையிலும் வீழ்ச்சி ஏற்பட்டிருப்பது சில சந்தேகங்களை உண்டாக்கி இருக்கின்றன. இது தொடர்பான ஆய்வுகளை மேற்கொண்டு சரியான தரவுகளை பதிதல் காலத்தில் கட்டாயத் தேவையாகும். 1971 ஆம் ஆண்டு கணிப்பீட்டில், மலையக மக்களின் எண்ணிக்கை 1,174,606 ஆகும். 1981 இல் அவர்களின் இனப் பெருக்கத்துடன் அவ் எண்ணிக்கை 1,343,659 ஆக இருந்திருக்க வேண்டும். ஆனால் 1981 இன் கணிப்பீட்டின்போது, மலையக மக்களின் எண்ணிக்கை 818,656 ஆகவே காணப்பட்டது. இவ்விரண்டு தரவுகளுக்கு இடையேயான வித்தியாசம் 525,000 ஆகும். இவர்கள் இடம்பெயர்ந்து இருக்கலாம் என்ற சந்தேகம் எழலாம். ஆனால் இடம்பெயர்வுத் தகவல்களின் படி, இக் காலப்பகுதியில் இடம்பெயர்ந்தோர் எண்ணிக்கை ஏறக்குறைய 312,000 மட்டுமே ஆகும். இக் கணிப்பீட்டில் வித்தியாசப்படும் 200,000 பேர், தங்களை இலங்கைத் தமிழர்கள் என்றோ, இஸ்லாமியர்கள் என்றோ. சிங்களவர்கள் என்றோ பதிவு செய்திருக்கலாம் என்ற முடிவுக்கு வரவேண்டி இருக்கிறது.

நாட்டில் இடம்பெறும் அரசியல் தொடர்பாக அக்கறை கொள்ளாது இருப்பதும், இன அடிப்படையில் ஒற்றுமை கொள்ளாது இருப்பதுமே மலையக மக்களின் வீழ்ச்சிக்குக் காரணமாகும். மலையக மக்கள் என்ற அடையாளத்தை தங்களோடு இணைத்துக் கொள்ள விரும்பாத கீழ் மத்திய தர வர்க்கமாகவும் அல்லது மேல் மத்திய தர வர்க்கமாகவும் இருப்பவர்கள், விசேடமாக தோட்டப்புறங்களில் இருந்து புலம்பெயர்ந்து நகர்ப்புறங்களுக்கு அல்லது நகரை அண்டிய கிராமங்களுக்கு வந்தவர்கள், தங்களின் அடையாளத்தை மறுக்கும் பின்தங்கிய மனோநிலையே இதற்கு மிகப் பிரதானமான காரணமாக இருக்கின்றதை குறிப்பிட்டே ஆக வேண்டும்.

(தொடரும்)

சிவபாத சுந்தரலிங்கம்
கிருபானந்தகுமரன்

கால்நடை மருத்துவரான சி. கிருபானந்தகுமரன் அவர்கள் பேராதனை பல்கலைக்கழகத்தில் தனது கால்நடை மருத்துவ பட்டப்படிப்பினை மேற்கொண்டார் (BVSc, MVS). தமிழக, இலங்கை ஊடகங்களில் கால்நடை மருத்துவம் மற்றும் விலங்கியல் நடத்தைகள் தொடர்பான தொடர்களை எழுதி வருகிறார்.

கால்நடை வளர்ப்பு என்பது இலங்கையின் முக்கியமான ஒரு பொருளாதாரக் கூறு. மனிதனின் புராதன தொழில்களில் கால்நடை வளர்ப்பு மிகமுக்கியமானது. பால், முட்டை, இறைச்சி, எரு, வேலைவாய்ப்பு என பல வழிகளிலும் கால்நடை வளர்ப்பு மக்களுக்கு வருவாயை ஏற்படுத்தும் துறையாகும். அத்துடன் நுகர்வோரின் புரத மற்றும் முக்கியமான ஊட்டச் சத்துகளின் தேவையைப் பூர்த்தி செய்வதாகவும் கால்நடை வளர்ப்பு அமைகிறது. பொருளாதார நெருக்கடியால் இலங்கை தள்ளாடும் சூழ்நிலையில், கால்நடை வளர்ப்பினூடாக கிராமிய மட்டத்திலும், தேசிய மட்டத்திலும் போசணைமட்டத்தை உயர்த்துவதோடு, இதனை மேம்படுத்துவதனூடாக இலங்கையின் பொருளாதாரத்தை எவ்வாறு மேம்படுத்தலாம் என்பது தொடர்பான வழிமுறைகளை அனுபவரீதியாகவும், ஆய்வியல் ரீதியாகவும் முன்வைப்பதாக 'இலங்கையின் கால்நடை வளர்ப்பு பொருளாதாரம்' என்ற இத்தொடர் அமைகிறது.

கறவை மாடு வளர்ப்பில்

செயற்கை நுண்ணறிவின் பயன்பாடு

ன்றைய நவீன உலகில் செயற்கை நுண்ணறிவு நுழையாத இடமே இல்லை எனலாம். செயற்கை நுண்ணறிவின் உதவியுடன் முன்னைய காலத்தில் மனிதனால் செய்யவே முடியாது எனக் கருதப்பட்ட பல காரியங்களைச் செய்ய முடிகிறது. அதீத உழைப்புடன் செய்யப்பட்ட பல காரியங்களையும் இலகுவாகச் செய்ய முடிகிறது. இந்தக் கட்டுரை கறவை மாடு வளர்ப்பில் செயற்கை நுண்ணறிவின் (Artificial intelligence - AI) இன்றைய பயன்பாட்டையும், நாளை எதிர்பார்ப்பையும் ஆராய்கிறது. அதிகரித்துவரும் மனிதச் சனத்தொகை காரணமாக ஏற்பட்டுள்ள உணவுத் தேவை அதிகரிப்பு, கால்நடை வளர்ப்பையும் வினைத்திறன் மிக்கதாக மாற்றவேண்டிய தேவையைத் ஏற்படுத்தியுள்ளது. ஏனைய துறைகளைப் போல இங்கும், வினைத்திறனான உற்பத்திச் செயன்முறைக்கு செயற்கை நுண்ணறிவு பயன்படத் தொடங்கியுள்ளது.

பொதுவாக மாடு வளர்ப்பு, மேய்ச்சலை நம்பிய ஒரு பாரம்பரியமான தொழிலாகும். மாடுகளின் உணவுக்குத் தேவையான புற்கள் காணப்படும் இடங்களை நோக்கி மாடுகளை ஓட்டிச் செல்லும் மேய்ச்சல் முறையாகவே மாடு வளர்ப்பு அமைந்திருந்தது. பிற்காலத்தில் மாடுகளை ஓரிடத்தில் வளர்த்து அவற்றுக்கு தேவையான புற்களை பயிரிட்டும், தேவையான அடர்வுத் தீவனத்தை வழங்கியும் வளர்க்க முடிந்தது. இன்று நவீன செயற்கை நுண்ணறிவு மூலம் ஒவ்வொரு மாடாகக் கவனித்து அவற்றுக்கு வேண்டிய விடயங்கள்

கணிக்கப்பட்டு உணவாக வழங்கப்படுகின்றன. கறவை மாட்டுப் பண்ணைகளிலும், ஏனைய கால்நடை வளர்ப்புச் செயன்முறைகளிலும் ஆரம்ப கட்டத்திலேதான் செயற்கை நுண்ணறிவின் செயற்பாடுகள் அமைந்துள்ளன. வளர்ந்த நாடுகளில் செயற்கை நுண்ணறிவின் செயற்பாடுகள் ஓரளவு பயன்படுத்தப்படுகின்ற அதேவேளை வளர்முக நாடுகளில் மிக மிகக் குறைவாகவே அவற்றின் வகிபாகத்தைக் குறிப்பிட முடியும். நான் சில மாதங்களுக்கு முன் எழுதியிருந்த இஸ்ரேலின் கால்நடை வளர்ப்புத் தொடர்பான கட்டுரையில், இஸ்ரேலில் கால்நடை வளர்ப்புத் தொடர்பான செயற்கை நுண்ணறிவின் வகிபாகத்தை எழுதியிருக்கிறேன். இஸ்ரேல் கால்நடை வளர்ப்பில் செயற்கை நுண்ணறிவை உச்ச அளவில் பயன்படுத்தும் நாடாகும். இலங்கையைப் பொறுத்தவரை ஓரளவு பெரிய பண்ணைகளைத் தவிர ஏனைய இடங்களில் அவற்றின் அரிச்சுவட்டைக் கூட காணமுடியாது. பெரிய பண்ணைகளிலும் பால் கறத்தல், உணவுக் கலவை மற்றும் ஓரிரு முகாமைத்துவச் செயற்பாடுகளில் மாத்திரமே செயற்கை நுண்ணறிவு பயன்படுகிறது.

இந்தக் கட்டுரையில் வளர்முக நாடுகளில் எவ்வாறெல்லாம் செயற்கை நுண்ணறிவு கறவை மாட்டுப் பண்ணைகளில் செயற்படுகிறது என்பதையும், இலங்கையில் எவ்வாறு அதனைப் பயன்படுத்த முடியும் என்பதையும் சுட்டிக்காட்ட முயல்கிறேன்.

கறவை மாட்டுப் பண்ணைகளில் செயற்கை நுண்ணறிவு பயன்படும் இடங்கள்

1. சுகாதார மேம்பாட்டுச் செயற்பாடு :

மாடுகளில் பொருத்தப்படும் கழுத்துப் பட்டிகள் (Collars with sensors), காதுச் சுட்டிகள் (ear tags), கால்களில் பொருத்தப்பட்டுள்ள 'pedometer' உபகரணம், வீடியோ கமராக்கள், சென்சார்கள் மூலம் அவற்றின் செயற்பாடுகள் அவதானிக்கப்படுகின்றன. இவற்றின் மூலம் உடலின் வெப்பநிலை, சுவாச வீதம், இதயத் துடிப்பு, நாடித்துடிப்பு, அவை நடக்கும் விதம், எழும்பியிருக்கும் - படுத்திருக்கும் விதம், அசையுண் இரப்பை அசைவு,

ஓமோன்கள், பால் மற்றும் ஏனைய உடற் திரவங்களின் மாற்றங்கள் என்பவற்றை அறிந்து கால்நடைகளின் நிலையை அவதானிக்க முடியும். நோய் நிலையை முன்கூட்டியே அறிந்து சிகிச்சையை ஆரம்பித்து, நோய்நிலை முற்றுவதைத் தவிர்த்து, உயிரிழப்பைத் தவிர்க்க முடியும். இதனால் மருத்துவச் செலவைக் கணிசமாகக் குறைக்க முடியும். தேவையற்ற நுண்ணுயிர்க் கொல்லி மருந்துப் பாவனையைத் தவிர்க்க முடியும். இது மனிதச் சுகாதாரத்தில் செல்வாக்குச் செலுத்தக் கூடியது.

2. உணவூட்டல் மேம்பாடு : ஒவ்வொரு விலங்குகளின் உணவுத் தேவைகள் கணிப்பிடப்படுகின்றன. உணவுகளிலுள்ள கூறுகளின் போசணைப் பெறுமதி அறியப்பட்டு விலங்குகளின் அன்றாடத் தேவைக்கேற்ப வழங்கப்படுகின்றன (சமச்சீரான தீவனம்). இதன்போது வளர்ச்சி வீதம், உணவு மாற்றுத்திறன் போன்றனவும் அவதானிக்கப்பட்டு, குறைபாடுகள் களையப்பட்டு, தேவையான தீவனங்கள் மாற்றியமைக்கப்படுகின்றன. உணவின் தரம் சோதிக்கப்படுகின்றன. தற்காலத்தில் பல நாடுகளில் கால்நடைத் தீவன உருவாக்கம் (Feed formulation), TMR போன்ற நவீன உணவூட்டல் முறைகள் செயற்கை நுண்ணறிவினாலேயே கலவை செய்யப்படுகின்றன.

தீவனப் புற்கள் வளர்க்கப்படும் மண்ணின் ஊட்டச்சத்துக்கள், ஈரப்பதன் போன்றன கணிக்கப்படுகின்றன.

பயிர் நோய்கள் அவதானிக்கப்பட்டு அழிக்கப்படுகின்றன. இதற்கு நவீன சென்சர்களும், ட்ரோன்களும் பயன்படுகின்றன. களை கொல்லிகளும் உரங்களும் மண்ணின் அளவுக்கும் தேவைக்குமேற்ப தானியங்கி முறையிலேயே விசிறப்படுகின்றன. உச்சபட்ச ஊட்டம் உள்ளபோதே கணிக்கப்பட்டு பயிர்களின் அறுவடையும் நிகழ்கிறது; சேமிக்கப்படுகிறது. தீவனப் பயிர்ச் செய்கைக்கு வேண்டிய தண்ணீர் அளவு கணிப்பிடப்படுகிறது. பயிர்ச் செய்கைக்கு ஏற்ற காலநிலை எதிர்வுகூறல் சரியாக இடம்பெறுகிறது.

3. இனப்பெருக்கச் செயற்பாடுகள் :

கறவை மாடு வளர்ப்பில் சினைப்பருவ அறிகுறிகளை தெளிவாக அடையாளம் கண்டு சினைப்படுத்த வேண்டியுள்ளது. உடலிலுள்ள ஓமோன் மாற்றங்கள், கால்நடைகளின் இயல்பு மாற்றங்கள் (pedometer, வீடியோ மூலம்) அவதானிக்கப்பட்டு அதற்கேற்ப சினைப்படுத்தல் செயற்பாடுகள் இடம் பெறுகின்றன. சில நாடுகளில் சினைப்படுத்துநர்கள், கால்நடை வைத்தியர்களுடன் ஆகியோருடன் மேற்படி விடயங்கள் நேரடியாக இணைக்கப்பட்டு அவர்களே மாற்றங்களை உணர்ந்து சினைப்படுத்த வேண்டிய தருணங்களுக்கேற்ப செயற்பட முடிகிறது (இஸ்ரேல்). இதனால் சினைப்பருவம் தவறும் நிலை தவிர்க்கப்படுகிறது.

மாடுகள் கன்றீனும் தருணங்களில், உடலியல் திரவங்களிலும் நடத்தையிலும் மாற்றங்கள் நிகழ்கின்றன. இதனைச் சரிவர அறிந்து கொள்வதால், அந்தந்த மாடுகள் மீது அதீத கவனத்தைச் செலுத்தி கன்றீனலை இலகுவாக்க முடிகிறது. கன்றீனும் போது ஏற்படத்தக்க பல பிரச்சினைகள் தவிர்க்கப்படுகிறது.

மேலும், சிறந்த சந்ததிகளைப் பெறவேண்டி, சிறப்பான காளைகளின் விந்தணுக்களைப் பெறக்கூடிய வகையில் அவற்றின் தரவுகள்,

செயலிகளில் தரவேற்றப்பட்டுள்ளன. அவற்றைப் பயன்படுத்தி வளமான தேவையான சந்ததிகளை உருவாக்க முடிகிறது. இது பல நாடுகளில் வெற்றிகரமாக நடைமுறைப்படுத்தப்படுகிறது.

4. பாலின் தரம் : பாலின் கட்டமைப்புக் கூறுகளின் மாற்றம் அவதானிக்கப்பட்டு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. குறிப்பாக, மடியழற்சி நோயின் போது பாலின் கலங்கள் மற்றும் நுண்ணங்கிகளின் அளவு அதிகரிக்கிறது. இவற்றை அறிவதன் மூலம் முன்கூட்டிய சிகிச்சை செய்யப்பட்டு, பால் பழுதடைதல் தவிர்க்கப்படுகிறது. மடியழற்சி நோயும் ஆரம்ப நிலையிலேயே குணமாக்கப்படுகிறது.

5. நடத்தை இயல்புகளை அவதானித்தல்: மாடுகளின் வழமையான நடத்தைகளில் ஏற்படும் மாற்றங்களை அவதானிக்கும் அதேவேளை, அசாதாரண நடத்தைகள் உடனுக்குடன் அவதானிக்கப்பட்டு சீர்செய்யப்படுகின்றன. உதாரணமாக சினைப்பருவ வேட்கையை காட்டும் மாடுகள், அதிகம் நடக்கின்றன. மாடுகள் ஒன்றையொன்று தாவும். இவை துல்லியமாக அவதானிக்கப்படுகின்றன.

GPS தொழில்நுட்பம் மூலம் மேய்ச்சல் தரைகளில் மேயும் கால்நடைகள் அவதானிக்கப்படுகின்றன. இதனால் அவை பொருத்தமற்ற இடத்துக்கு செல்லாமலும் தொலைந்து போகாமலும் பாதுகாக்கப்படுகின்றன. இந்தத் தொழில்நுட்பத்தைப் பயன்படுத்தி யானைகளின் நடத்தைகளும் அவதானிக்கப்படுகின்றன. நாய்களுக்கு மைக்ரோசிப் செலுத்தி விடுவது மூலம், அவை தொலைந்து போகாமல் பாதுகாக்கப்படுகின்றன.

6. சூழலியல் மற்றும் காலநிலையை

வினைத்திறனாகப் பயன்படுத்தல் : முன்னரே விளக்கியது போல சாதகமற்ற காலநிலைகள் கணிக்கப்பட்டு பாதுகாப்பு முன்னெச்சரிக்கை

நடவடிக்கைகள் செய்யப்படுகின்றன. தண்ணீர் வினைத்திறனாக பாவிக்கப்படுகிறது. சூழலுக்கு விடுவிக்கப்படும் பண்ணைக் கழிவுகள் பொருத்தமாக நிர்வகிக்கப்படுகின்றன. அண்மைக்காலத்தில் பண்ணைகளிலிருந்து வெளியேறும் மெதேன் எனும் பச்சை வீட்டு வாயுவையும் கணிக்கும் செயற்பாடுகளும் முன்னெடுக்கப்படுகின்றன. மெதேனின் அளவைக் குறைக்கும் விதமான முகாமைத்துவத்தை இதன் மூலம் சீர்செய்ய முடிகிறது. பண்ணையின் சாரீர்ப்பதன், வெப்பநிலை மற்றும் ஏனைய சூழலியல் காரணிகளில் ஏற்படும் மாற்றங்கள் உணரப்பட்டு தானியங்கி இயந்திரங்கள் செயற்பட்டு (மின் விசிறி, fogging) சூழல் சரி செய்யப்படுகிறது. இது மாடுகளின் நலனுக்கு உகந்ததாகும்.

7. விநியோகம் கட்டமைப்பைச் சிறப்பாகச் செயற்படுத்தல் :

பால் மற்றும் பால் உற்பத்திகளை விநியோகம் செய்யும் தானியங்கி முறைகள் செயற்கை நுண்ணறிவால் கட்டுப்படுத்தப்படுகின்றன. பாற் கறவை இயந்திரங்களால் கறக்கப்படும் பால் நேரடியாகவே பால் பதனிடல் நிலையங்களுக்கு அனுப்பப்படுகின்றன. இங்கு மனிதத் தலையீடு குறைக்கப்பட்டு, பால் பழுதடைதல் கணிசமாகத் தவிர்க்கப்படுகிறது. பாலுற்பத்திகளும் விநியோக வாகனங்களுக்கு நேரடியாக விநியோகிக்கப்படுகின்றன.

8. பண்ணைச் செயற்பாடுகள் :

பண்ணைகளின் கொள்வனவு, விற்பனைக் கணக்கு விடயங்கள், இருப்பு விபரங்கள், மாடுகளின் விபரங்கள், சக்தி வழங்கல் விபரங்கள், தொழிலாளர் விடயங்கள், உணவு வழங்கல் மற்றும் கழிவுகற்றல் விடயங்கள், பண்ணையின் வெப்பநிலை - சாரீர்ப்பதன் அவதானிப்பு என சகல விடயங்களும் செயற்கை நுண்ணறிவால் நிர்வகிக்கப்படுகின்றன.

இதன் மூலம் தேவையற்ற சக்தி விரயம் தவிர்க்கப்படுகிறது. செலவு

குறைக்கப்படுகிறது. ஊழியர்களின் எண்ணிக்கை குறைக்கப்படுகிறது. இதனால் மொத்தப் பண்ணைச் செயன்முறையும் வினைத்திறனாக நடைமுறைப்படுத்தப்படுகிறது.

9. விலங்குக் கொள்வனவு : நடைமுறையில் வயதான மற்றும் உற்பத்தி குறைந்த மாடுகளை வெளித்தோற்றத்தின் அடிப்படையில் கொள்வனவு செய்யும் பண்ணையாளர்கள் ஏமாற்றப்படுகின்றனர். வயது, பாலுற்பத்தி, பெற்றோர் - பிள்ளைகள் விபரங்கள், சிகிச்சை விபரங்கள் என சகல விடயங்களும் தரவேற்றப்பட்ட மாடுகளைக் கொள்வனவு செய்யும் போது ஏமாற்றம் தவிர்க்கப்படுகிறது. விற்பனையும் இலகுவாகிறது.

இப்படியாக, பல வழிகளில் செயற்கை நுண்ணறிவானது கறவை மாட்டுப் பண்ணைகளில் செயற்படுகிறது. எனினும் இவை அனைத்தும் ஆரம்ப நிலையிலேயே உள்ளன. அதுவும் இலங்கை போன்ற நாடுகளில் மிகவும் குறைந்த பாவனையிலேயே உள்ளன. சகல இடங்களிலும் இணைய மற்றும் ஏனைய தொழில்நுட்ப வசதிகள் ஏற்படவில்லை. அதற்குரிய கருவிகள் விலை அதிகமாகவும், கிடைப்பது அரிதாகவும் உள்ளது. பலருக்கு அவற்றை இயக்கும் நுட்பம் தெரியாது.

இது தொடர்பாக அதிகாரிகள் மட்டத்திலேயே விழிப்புணர்வு கிடையாது. மேலும் இலங்கையிலுள்ள பண்ணைகள் தொடர்பான விபரங்களின் பதிவுகள் சரிவரப் பேணப்படுவதில்லை; மேம்படுத்தப்படுவதில்லை. இலங்கையில் இது தொடர்பாக, துறை சார்ந்தவர்கள் ஆராய வேண்டும்.

வினைத்திறனான கால்நடைவளர்ப்புக்கு, செயற்கை நுண்ணறிவு அவசியமானதாகும். இதனைப் பயன்படுத்தி கறவை மாட்டுப் பண்ணைகளை அடுத்த பரிமாணத்துக்குக் கொண்டு செல்ல முடியும்.

(தொடரும்)

கணபதிப்பிள்ளை ரூபன்

கணபதிப்பிள்ளை கந்தரூபன் (ரூபன்) அவர்கள் யாழ் மாவட்டத்தின் புலோலியைச் சேர்ந்தவர். போர் காரணமாக ஆபிரிக்காவுக்கு இடம்பெயர்ந்து பின் அங்கிருந்து ஐக்கிய அமெரிக்காவிற்கு சென்று இளமாணி, முதுமாணிப் பட்டங்களை இயந்திரவியலில் பெற்றுள்ளார்.

கடந்த மூன்று தசாப்தங்களில் பல புதிய தொழில் நிறுவனங்களை உருவாக்கி பல கோடி டொலருக்கு விற்பனை செய்துள்ளார். மேலும் இவர் "Accidental Entrepreneur by Ruban என்ற தலைப்பில் நூற்றிற்கு மேற்பட்ட கட்டுரைகளை தன்னுடைய அனுபவங்களை உள்ளடக்கி ஆங்கிலத்தில் எழுதியுள்ளார்.

திரை கடலோடி திரவியம் தேடிவரர்கள் தமிழர்கள். உலக வணிகத்துறையில் மிக முக்கியமான இடம் தமிழர்களுக்கு இருந்தது. ஆனால் அவையெல்லாம் இன்றோ பழங்கதைகளாகிவிட்டன. வணிகம் என்றாலே, தமக்கும் அதற்கும் சம்பந்தமில்லாதது போலவும், தம்மால் ஒருபோதும் வணிகத்துறையில் சாதிக்கவே முடியாதென்பது போலவும் நம்மவர்கள் ஒதுங்கி, ஒடுங்கிக் கொண்டுள்ளனர். உண்மையில் இத்தகைய முற்கற்பிதங்கள் தான் வணிகத்துறையில் அவர்கள் நுழைவதற்கும், சாதிப்பதற்கும் தடைக்கற்களாக இருக்கின்றன. அவற்றைக் களைந்து, சரியான படிமுறைகளுக்கூடாக, உலகின் எதிர்காலத்துக்குப் பொருத்தமான வணிகத்தில் காலடி எடுத்து வைத்தால், நம்மாலும் சாதிக்க முடியும். இவை வெறுமனே மேம்போக்கான வார்த்தைகள் அல்ல. ஈழத்தில், புலோலி என்ற கிராமத்தில் பிறந்து, அமெரிக்காவின் சிலிக்கன் பள்ளத்தாக்கில் வணிகத்துறையில் சாதித்த பின்னர் வெளிவருகின்ற கட்டுரையாளரது பட்டறிவின் மொழிதலே இது. "ஈழத்திலிருந்து சிலிக்கன் வலி வரை" என்ற இக்கட்டுரைத்தொடர் உலகில் மிகப்பிரபலமான தொழில் நுட்பதாரிகளைப்பற்றியும் அவர்களது ஆரம்ப நிலை தொழில் நிறுவனங்களை (Startup Companies) அமைக்கும் போது எதிர் கொண்ட சில முக்கியமான நுணுக்கங்களை (Nuances) அடிப்படையாகக் கொண்டும், கட்டுரையாளரின் வணிக ரீதியான சாதிப்பு அனுபவங்களைப் பகிர்வதாக அமைகிறது.

Image Source - www.utb.ac.rw

வாடிக்கையாளரை முதன்மையாக்குதல் : வணிக மேம்பாட்டு அணுகுமுறை

“வாணிகம் செய்வார்க்கு வாணிகம் பேணிப்
பிறவும் தம்போல் செயின்”

திருக்குறள் (120)

விளக்கம் : பிறர் பொருளையும் தம் பொருள் போல் போற்றிச் செய்தால், அதுவே வாணிகம் செய்வோர்க்கு உரிய நல்ல வாணிக முறையாகும்.

உலகளவில் தொடக்க நிறுவனங்களை (Startup Companies) அதிகமாக உருவாக்கும் இடமான சிலிக்கன் வலியில் தொடங்கப்படும் நிறுவனங்களில் பத்தில் ஒன்பது தோல்வியடைவது உண்மையாகும். அதற்குப் பல காரணங்களை ஆராய்வாளர்கள்

சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்கள். அதில் இரண்டு விடயங்கள் முக்கியமானவை. ஒன்று; சந்தை - தயாரிப்புப் பொருத்தம் (Product - Market Fit). இரண்டு; வாடிக்கையாளர்களின் கருத்துகளைக் கேட்காது அவர்களது அனுமதியின்றி பொருட்களை உருவாக்குவது. அதைப் பற்றி விரிவாக ஆராய முன்னர், எனது வாழ்க்கையின் ஆரம்ப கால கற்றல் அனுபவத்தை உதாரணமாகக் கூறி, அதன் மூலம் நான் இரண்டு தொடக்க நிறுவனங்களை எவ்வாறு வெற்றிகரமாக, வாடிக்கையாளர்களை முதன்மையாக வைத்து உருவாக்கினேன் என்பதைக் கூறுகிறேன்.

எனது பல்கலைக்கழகப் படிப்பின் பின், நான் முதலாவதாக பணிபுரிந்த நிறுவனம் ரொக்வேல் (Rockwell) என்ற உலகளாவிய நிறுவனம். அங்கு நான் சேர்ந்த அணியானது அதற்கு முதல் வெற்றிகரமாக 'கணனி மோடெம்களை (Computer Modem)' உருவாக்கி மில்லியன் கணக்கில் விற்றிருந்தது. அந்த வெற்றியைக் கண்ட நிறுவனத்தின் நிர்வாகக்குழு அந்த அணிக்கு, அடுத்த தலைமுறைப் பொருட்களை உருவாக்க அனுமதி கொடுத்தது. அந்த அணியானது அவர்களுக்கு முதலில் கிடைத்த வெற்றியின் மனக் கனத்தால், தங்களுக்கு

அடுத்த தலைமுறைப் பொருட்களை உருவாக்கத் தெரியுமென்று நினைத்து, வாடிக்கையாளர்களுடன் உரையாடாமல் பொருட்களை உற்பத்தி செய்தனர். அந்தப் பொருள் வெளிவந்த போது அது வாடிக்கையாளர்களைக் கவரவில்லை. அதன் சிக்கல்தன்மை அதிகமாக இருந்தது. அதே நேரம் அந்த நிறுவனத்தின் இன்னொரு அணி, சாம்சங் (Samsung) போன்ற பெரிய நிறுவனங்களுடன் பேசி, இன்னொரு பொருளை எமது அணிக்குப் போட்டியாக உருவாக்கினார்கள். அந்தப் பொருளை வாடிக்கையாளர்களுடன் உரையாடி உருவாக்கியதால், அதை உடனடியாகவே மில்லியன் கணக்கில் விற்கக்கூடியதாக இருந்தது. நானும் கடைசியில் அந்த இரண்டாவது அணியில் சேர்ந்து பொருட்களை வெற்றிகரமாகச் செய்ய உதவினேன். அதனால் வாடிக்கையாளர்களுடன் சேர்ந்து வேலை செய்ய எனக்கு வாய்ப்புக் கிடைத்தது. அதில் கற்ற பாடங்களை பின்பு எனது வாழ்க்கையிலும், வேலை பார்த்த நிறுவனங்களிலும் கடந்த 25 வருடங்களுக்கு மேலாகப் பின்பற்றி வருகிறேன். நான் பங்குபற்றும் ஒவ்வொரு வரைதிட்டங்களும்

அந்த அனுபவங்களைப் பயன்படுத்துகிறேன். அவற்றில் சிலவற்றை இங்கு உங்களுடன் பகிரலாமென்று இருக்கிறேன்.

1. வாடிக்கையாளர்களின் நோக்கில் பார்த்தல் (See Through Customers Point of View) :

ஒரு நிறுவனத்தையோ, பொருளையோ உருவாக்கும் போது நமக்கு அதைச் செய்து முடிக்கும் அனுபவங்களும் திறன்களும் தேவை. அதே நேரம் நீங்கள் உற்பத்தி செய்யும் பொருளை வாடிக்கையாளர்கள் எவ்வாறு பயன்படுத்துவார்கள் என்பதையும், எவ்வளவு பணம் கொடுத்து வாங்குவார்கள் என்பதையும் அறிவது அவசியம். அதன்படி பொருட்களை உருவாக்கும் போது ஏற்படும் சிரமங்களை தவிர்க்கக் கூடியதாக இருக்கும். அதை இலகுவாகவும் காலம் தாழ்த்தாமலும் சந்தைக்குக் கொண்டு செல்லவும் முடியும்.

2. வாடிக்கையாளர் தேவையை விட சுவாரசியமான அம்சங்கள் (Customer Needs over Interesting Features) :

பொருட்களை உருவாக்கும் போது வணிக உலகில் நிலவும் போட்டிகளை அவதானித்து, வளங்களை திறம்பட முகாமைசெய்து, பொருட்களை உருவாக்க வேண்டும். ஒரு பொருளானது ஒரு வாடிக்கையாளரின் முக்கிய பிரச்சினையைத் தீர்க்கக் கூடியதாக இருக்கும். அதே நேரம், எமது குழுவின் திறமையைக் கொண்டு, அப் பொருளில் மேலும் சில சுவாரசியமான விடயங்களைச் சேர்க்கலாம். இது அப் பொருளின் மதிப்பை அதிகரிக்கும். அதாவது, ஆரம்பத்தில் வாடிக்கையாளரின் பிரச்சினையை மட்டும் தீர்க்கும் அம்சங்களுடன் பொருளைச் செய்வதன் மூலம் எமது காலை வாடிக்கையாளரின் நிறுவனத்திற்குள் வைக்கமுடியும். அதன்பின், சுவாரசியமான மேலும் பல புதிய அம்சங்களைச் சேர்ப்பது எமது நிறுவனத்திற்கு மேலதிக நன்மதிப்பைக் கொண்டுவரும். இவ்வாறு மேலதிகமாகச் சேர்ப்பவற்றை கொக்கிகள் (Hooks) என்று கூறுவர். இது வர்த்தகத்தை விரிவுபடுத்தும முக்கியமான விடயமாகும்.

3. செயற்திறனுடைய வாடிக்கையாளர் அனுபவம் (Proactive Customer Experience):

வாடிக்கையாளர்களும், வாடிக்கையாளர்களின் வாடிக்கையாளர்களும் எமது உற்பத்திகளை எவ்வாறு பயன்படுத்துவார்கள் என அறிவது மிக முக்கியமானது. அப்படி அறிவதன் மூலம் செய்யும் பொருட்களை தொடக்கத்திலிருந்தே சரியாகச் செய்யலாம். பின்னர் எமது பொருட்களை வாடிக்கையாளர்களின் பொருட்களோடு எப்படி ஒருங்கிணைப்பது என்று விளக்கி, பொருட்கள் ஒருங்கிணைக்கப்படுவதில் உள்ள சிக்கலைக் குறைக்கலாம். அப்படி முன்கூட்டியே சிந்தித்துச் செயலாற்றுவதன் மூலம், பொருட்களை ஒருங்கிணைக்கும் நேரத்தைக் குறைத்து, வாடிக்கையாளர்களின் நம்பிக்கையைப் பெறமுடியும். அது வாடிக்கையாளர்களின் வேலைப்பழுவையும் குறைக்கும்.

4. வாடிக்கையாளர்களின் மதிப்பும் குறுகிய கால இலாபமும் (Customer Value vs Short term profit) :

சுய இலாபங்களை முன்னிலைப்படுத்தியும் வணிகம் செய்யப்படுவதுண்டு. அது குறுகிய கால நன்மையாகவே அமையும். எமது பொருட்களின் மூலம் நாம் மட்டுமே நன்மை அடைவோமானால், வாடிக்கையாளர்கள் எமது பொருட்களை மேம்படுத்த உதவி செய்யமாட்டார்கள். வாடிக்கையாளர்கள் எமது பொருட்களை தொடர்ச்சியாக வாங்குவதையும் குறைத்துக் கொள்வார்கள்.

5. வாடிக்கையாளர்களை மனதில் கொண்டு முடிவெடுத்தல் (Decision Making with Customers in Mind):

தொடக்க நிறுவனங்களில் மனித வளங்களும், முதலிடக்கூடிய பணமும், நேரமும் குறைவாகவே இருக்கும். அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் எதற்கு முன்னுரிமை கொடுத்து பொருட்களை உருவாக்குவதென்பது எப்போதும் ஒரு பெரிய பிரச்சனை. அந்த நேரங்களில் இரண்டு விடங்களை மனத்தில் வைக்க

ஒரு நிறுவனத்தையோ, பொருளையோ உருவாக்கும் போது நமக்கு அதைச் செய்து முடிக்கும் அனுபவங்களும் திறன்களும் தேவை. அதே நேரம் நீங்கள் உற்பத்தி செய்யும் பொருளை வாடிக்கையாளர்கள் எவ்வாறு பயன்படுத்துவார்கள் என்பதையும், எவ்வளவு பணம் கொடுத்து வாங்குவார்கள் என்பதையும் அறிவது அவசியம்.

வேண்டும். முதலாவது, குறைந்த அம்சங்களைப் பயன்படுத்தி பொருட்களைச் செய்வது. இதனை குறைந்தபட்ச சாத்தியமான தயாரிப்பு (Minimal Viable Product - MVP) என்று அழைப்பர். இரண்டாவது, வாடிக்கையாளர்களுக்குத் தேவையான குறைந்தபட்ச அம்சங்களுடன் பொருட்களைச் செய்வது. இவற்றைத் தெளிவாக அறிந்து, முக்கியமானவர்களுடன் பகிர்வதன் மூலம் குழப்பங்களைத் தவிர்க்கலாம்.

என்று அந் நிறுவனத்திடம் கூறினோம். அதனை அவர்கள் ஆமோதித்தனர். அவர்கள் எம்மிடம் முதலீடு செய்ததுடன், எமது பொருட்களை அவர்களது விற்பனையாளர்களின் மூலம் பல மில்லியன் டொலருக்கு விற்க உதவினார்கள். இதனால் எமது நிறுவனத்தின் மதிப்பு அதிகரித்தது.

6. வாடிக்கையாளர்களின் வலிகளை புரிந்து கொள்ளுதல் (Understanding Customers' Pain):

நாங்கள் எமது வாடிக்கையாளர்களின் வலிகளை அறிந்து தகுந்த நேரத்திற்குச் செய்யும் உதவியை அவர்கள் மறக்க மாட்டார்கள். நான் எனது இரண்டாவது நிறுவனத்தில் பணிபுரிந்த சமயம், அமெரிக்காவில் ஒரு பெரிய நிறுவனத்திற்கு எதிராக இன்னொரு நிறுவனம் ஓர் உற்பத்தியைச் செய்து அதைச் சந்தைக்குக் கொண்டுவந்தது. அந்தப் பெரிய நிறுவனம் அவர்களது சந்தைப் பங்குகளை இழந்தது. அதே பொருளை அவர்கள் தம் நிறுவனத்தில் உருவாக்க பல வருடங்கள் எடுக்கும் என்று கவலையடைந்தது. அதை அறிந்த நாங்கள், அதே பொருளை எமது நிறுவனத்தில் சில மாற்றங்களுடன் செய்து உடனே சந்தைக்குக் கொண்டுவரலாம்

7. வாடிக்கையாளர்களின் சம்மதத்தைப் பெறுதல் (Getting Customer Buy in) :

சிக்கலான பொருட்களைச் செய்யும் போது பல குழப்பங்கள் ஏற்படலாம். அந்த நேரத்தில் எதை முன்மையாக வைத்து முடிவெடுப்பதென்பது கடினமாக இருக்கும். ஆனால் அச் சந்தர்ப்பத்தில் உதவக்கூடிய ஒரே வழி வாடிக்கையாளர்களுடன் திறந்த முறையில் பிரச்சனைகளைக் கூறி, எமது அணுகுமுறையை எடுத்துரைத்து, அவர்களோடு ஒன்றாக முடிவெடுப்பதாகும். இதனால், பிரச்சினைக்கான முடிவானது இரண்டு தரப்பினரும் இணைந்து எடுத்த முடிவாக அமையும். இவ்வாறு அணுகுவதன் மூலம் ஒருவரை ஒருவர் குற்றம் சாட்டாமல் இணைந்து தீர்வு காண முடியும்.

8. வாடிக்கையாளர்களிடம்

தனித்துவமான அல்லது வேறுபட்ட மதிப்பை உருவாக்குதல் (Create Unique and differentiated Value for customers):

மிகப் பெரிய நிறுவனங்களுடன் சேர்ந்து வேலை பார்க்க, பல சிறிய மற்றும் பெரிய நிறுவனங்கள் தயாராக இருக்கும். அவற்றுடன் இணைந்து பணிபுரிய நினைக்கும் ஏனைய நிறுவனங்களை விட, எமது நிறுவனம் தனித்துவமானது என்று புரிய வைப்பதன் மூலம், மிகப் பெரிய நிறுவனங்களுடன் எமது நிறுவனத்தையும் இணைத்து, வேலை செய்ய முடியும். மிகப் பெரிய நிறுவனங்கள் எதிர் நோக்கும் பிரச்சனைகளுக்கு ஓர் வித்தியாசமான அணுகுமுறையைக் கண்டுபிடித்து, அதன் வழியிலான அனுகூலங்களை அவற்றிற்கு எடுத்துக்காட்டுவதன் மூலம், சக போட்டி நிறுவனங்களில் இருந்து நம்மைத் தனித்துவமாகக் காட்டலாம்.

9. ஒரு கூட்டு வெற்றி உத்தியை வரையறுத்தல் (Define Collective Success Strategy):

தொழில் வெற்றிக்கு இரண்டு பக்கமும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து செயற்பட வேண்டும். ஆரம்பத்திலிருந்தே இரு பக்கத்திற்கும் வெற்றி கிடைக்கும் படி திட்டங்களை வகுக்க வேண்டும். அதன் மூலம் இரண்டு குழுக்களும் ஆரம்பத்திலேயே முடிவு செய்த கூட்டு வெற்றியை நோக்கிப் பயணிக்க முடியும். எனது அனுபவத்தின்படி, சக அணியின் வெற்றியைப் பற்றி யோசிக்காமல் தமது சுய வெற்றியை மட்டும் முதன்மைப்படுத்தும் குழுக்கள் நீண்ட கால வெற்றி அடைவது குறைவு.

10. கடினமான செயல்களுக்கு தெளிவான செயற்திட்டத்தை வகுத்தல் (Define Clear Action Plans for Difficult Tasks):

வாடிக்கையாளரைச் சிறப்பாக அணுக, சுலபமான செயல்களையும் கடினமான செயல்களையும்

தொழில் வெற்றிக்கு இரண்டு பக்கமும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து செயற்பட வேண்டும். ஆரம்பத்திலிருந்தே இரு பக்கத்திற்கும் வெற்றி கிடைக்கும் படி திட்டங்களை வகுக்க வேண்டும். அதன் மூலம் இரண்டு குழுக்களும் ஆரம்பத்திலேயே முடிவு செய்த கூட்டு வெற்றியை நோக்கிப் பயணிக்க முடியும். எனது அனுபவத்தின்படி, சக அணியின் வெற்றியைப் பற்றி யோசிக்காமல் தமது சுய வெற்றியை மட்டும் முதன்மைப்படுத்தும் குழுக்கள் நீண்ட கால வெற்றி அடைவது குறைவு.

பிரித்து அதற்கேற்ப வளங்களையும் கால அட்டவணைகளையும் எல்லோருடனும் பகிர வேண்டும். கடினமான செயல்களுக்கு தெளிவான செயற்திட்டம் போட வேண்டும். பின்னர் அதனை வாடிக்கையாளர்களுடன் பகிர்ந்து, எமது அணியின் அனுபவத்தை மட்டுமன்றி வாடிக்கையாளர்களின் நிறுவனத்திலிருக்கும் நிபுணர்களின் அனுபவங்களையும் சேர்த்து ஒரு சிறப்பான முடிவுக்கு வர முடியும். தெளிவான செயற்திட்டத்தை தீட்டுவதன் மூலம் வாடிக்கையாளர்களின் நம்பிக்கையையும் அதிகரிக்க முடியும்.

உலகில் சிறிய தொடக்க நிறுவனங்களாகத் தொடங்கி மில்லியன் டொலர் நிறுவனங்களாகப் பரிணமித்த சகல நிறுவனங்களும் வாடிக்கையாளர்களைச் சந்தோசமாக வைத்திருப்பதையே தமது முதலாவது கொள்கையாகக் கொண்டிருக்கின்றன.

அவர்கள் தங்கள் வாடிக்கையாளர்களில் நம்பிக்கை வைத்திருப்பார்கள்; திறந்த தொடர்புகளுடன் வாடிக்கையாளர்களுடன் கலந்துரையாடி இணைந்து முடிவெடுப்பார்கள். இப்படியான சிறிய, ஆனால் முக்கியமான செயல்கள் வணிகத்தை மேம்படுத்த உதவியாக இருக்கும்.

(தொடரும்)

மாரிமுத்து சசிரேகா

'மலையம் 200' நிகழ்வுகளை முன்னிட்டு, விம்பம் அமைப்பினரால் எழுநாவின் அனுசரணையுடன் நடத்தப்பட்ட கட்டுரைப் போட்டியில் மாரிமுத்து சசிரேகா அவர்களால் எழுதப்பட்ட 'மலையகப் பெண் கவிஞர்களின் படைப்புகளில் பால்நிலை வெளிப்பாடு' எனும் இக் கட்டுரை ஆறுதல் பரிசைப் பெற்றது.

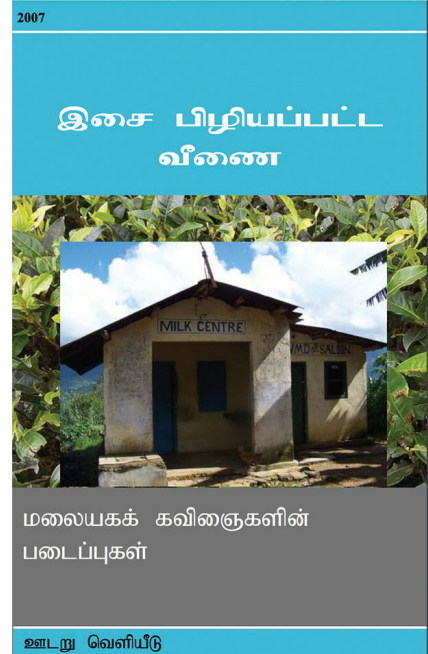

மலையக மக்கள் தென்னிந்தியாவிலிருந்து கோப்பித் தோட்டங்களிலும் தேயிலைத் தோட்டங்களிலும் கூலி வேலைக்காக அழைத்துவரப்பட்டு 200 ஆண்டுகள் ஆகியிருக்கின்றன. 'இந்திய வம்சாவளித் தமிழர்கள்' எனும் பெயரோடு ஆரம்பித்த இரு நூற்றாண்டுப் பயணம் 'மலையகத் தமிழர்' எனும் தேசிய அடையாளமாக இவர்களை முன்னிலைப்படுத்தும் அரசியற் பாதைக்கு வழி செய்திருக்கிறது. இந்த இடைப்பட்ட காலத்து அரசியல், சமூக, பொருளாதார வரலாற்றில் வீழ்ச்சிகளும் உண்டு; எழுச்சிகளும் உண்டு. இதனை நினைவு படுத்துவதாகவும் மீட்டல் செய்வதாகவும் 'மலையகம் 200' நிகழ்வுகள் உலகு தழுவியதாக நடைபெற்றன. இவை மலையக மக்களின் பிரத்தியேக கலை, கலாசாரம், பண்பாடு, சமூக - பொருளாதார நிலை, அரசியல் போன்ற விடயங்களில் ஏற்பட்டிருக்கும் மாற்றங்கள், பின்னடைவுகள், செல்ல வேண்டிய தூரம் போன்ற விடயங்களை வெளிப்படுத்துவதாக அமைந்தன. அதற்கேற்ப, விம்பம் அமைப்பு எழுநாவின் அனுசரணையுடன் கட்டுரைப் போட்டியொன்றை நடத்தியது. இப் போட்டியில் வெற்றி பெற்ற வெவ்வேறு எழுத்தாளர்களின் கட்டுரைகள் 'மலையகம் 200' எனும் தலைப்பில் தொடராக எழுநாவில் வெளியாகின்றன.

மலையகப் பெண்

கவிஞர்களின் படைப்புகளில் பால்நிலை வெளிப்பாடு

ரித்தானியரின் ஆட்சிக்காலத்தில் பெருந்தோட்டப் பயிர்ச் செய்கைக்காக அழைத்து வரப்பட்ட மக்கள் கூட்டத்தினரோடு மலையகச் சமூகம் தோற்றம் பெறலாயிற்று என்பது யாவரும் அறிந்த உண்மை. அவர்களால் உருவாக்கப்பட்ட சமூக, பண்பாட்டுத் தளத்திற்கு 200 ஆண்டுகால வரலாறு உண்டு. வலியுடன் காலூன்றி வாழும் எம் மக்களிடம் ஒரு குறிப்பிட்ட காலகட்டத்தின் பின்னர், இலக்கிய முயற்சிக்கான அடித்தளம் மெது மெதுவாகத் துளிர் விடத் தொடங்கியது. ஆரம்ப காலங்களில் மலையக இலக்கியத்தில் ஆண் படைப்பாளர்களே தங்களின் சமூகப் பிரச்சினைகளை கவிதை, சிறுகதை, நாவல் ஆகிய படைப்புகளினூடாக வெளிக்கொணர்ந்தனர். 1935 களில் தொழிற்சங்க ரீதியில் மலையக பெண்களுக்காக மீனாட்சியம்மை நடேசையர் குரல் கொடுத்தார். அதற்குப் பிறகு மலையகப் பெண்களின் துயர் சூழ்ந்த வாழ்க்கைக் கோலங்களை ஆண் படைப்பாளர்கள் வெளிக்கொணர்ந்தனர். அவை எம் மக்களின்

2007

இசை பிழியப்பட்ட வீணை

மலையகக் கவிஞர்களின் படைப்புகள்

ஊடறு வெளியீடு

Image Source - noolaham.net

பாடுகளை உலகறியவும் செய்தன எனில் மிகையாது. ஆண் தன் நிலைப்பாட்டில் இருந்து பெண் குறித்துப் பேசுவதை விட, பெண்களுடைய பிரச்சினைகள் எவ்வளவு தூரம் பெண்களுடைய குரலாக வெளிப்படுகின்றது என்பதே முக்கியமானதாக அமைகின்றது. அதன் அடிப்படையில் 1980 இற்குப் பின்னர் உயர்கல்வித் துறையில் ஏற்பட்ட வாய்ப்புகளினால் சிறிது சிறிதாகப் பெண் கவிஞர்கள் எழுதத் தொடங்கினர். பல்கலைக்கழகங்களில் உள்வாங்கப்பட்ட பெண்கள் அங்கு கிடைக்கப்பெற்ற வாய்ப்புகளைச் சரியாக பயன்படுத்திக் கொண்டு, தங்களுடைய பிரச்சினைகளை எழுதத் தொடங்கினர். இந்த எழுத்து முயற்சி நூலாக்கங்களாகவும் வெளிவந்தன. இருப்பினும் இப் படைப்புக்கள் தொடர்ச்சியாக வெளிவந்தனவா என்பது வினாவாகவே அமைகின்றது. அவ்வாறு எழுதப்பட்ட கவிதைகளில், மலையக வாழ்வியல் அம்சங்கள் மற்றும் பால்நிலைக் கருத்தியலை உள்ளடக்கிய ஒரு சமூக இயக்கத்தில் பெண்கள் எவ்வாறு செயற்படுகின்றனர்? குறிப்பாக, பெண்களின் சமூகப் பிரச்சினைகள் எவ்வளவு தூரம் வெளிவந்துள்ளன? அவற்றின் பால்நிலை வெளிப்பாடுகள் யாவை? என்பவற்றை விளக்குவதாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

1935 களில் தொழிற்சங்க ரீதியில் மலையகப் பெண்களுக்காகக் குரல் கொடுத்தவர் மீனாட்சியம்மை ஆவார். அவரின் குரல் வழி மலையக நிலத்தில் இரவும் பகலும் பாடுபட்ட பெண்களின் துயர் சூழ்ந்த வாழ்வும், சமூகசார் பிரச்சினைகளும் வெளிவரத் தொடங்கின. ஆணாதிக்க ஒடுக்கு முறைகளை மனதில் நிரப்பியும், கொழுந்துக்கூடையை முதுகில் சுமந்தும், குடும்பச் சமையை தலையில் சுமந்தும் வாழும் மலையகப் பெண்களின் பாரம் இன்று சிறிது குறைந்திருந்தாலும் முழுமையாக வேரறுக்கப்படவில்லை. வலியுடன் மலைகளைக் கடக்கும் ஒவ்வொரு தாய்மார்களின் பெரு மூச்சிலும் அவர்களின் ஏமாற்றங்கள் தொடர்ந்த வண்ணமே இருக்கின்றது எனலாம்.

மலையகப் பெண்களின் பாடுகளைப் பற்றி சி.வி. வேலுப்பிள்ளை, குறிஞ்சித் தென்னவன் முதலியோர் கவிதைகளைப் பாடியிருந்தாலும், பெண்களின் பிரச்சினைகளை பெண்களின் குரல் வழியாகக் கேட்கும் போது மாபெரும் சக்கி பிறக்கின்றது. மலையகச் சூழலில் விரல்விட்டு எண்ணக்கூடிய அளவிலேயே பெண் கவிஞர்கள் காணப்படுகின்றனர் என்பதே நிதர்சனம். 1980 இற்குப் பிறகு ஏற்பட்ட உயர்கல்வி வாய்ப்புகள், பல்கலைக்கழகப் பிரவேசம் என்பவற்றை அவர்கள் சரியாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டமை அவர்கள் எழுத்துலகில் கால்பதிக்கக் காரணமானது. அந்த வரிசையில் சந்திரலேகா கிங்ஸ்லி, நாகபூசணி, மஞ்சளா, எஸ்தர் லோகநாதன், சண்முகப்பிரியா, இஸ்மாலிகா, இராகலை தயானி, சர்மிளாதேவி போன்றோரைக் குறிப்பிடலாம். அவர்களுக்கான தளத்தை கலையருவி, தேட்டம், வடம், புதியபூமி, தாயகம், லயம், அகல், சக்தி, காற்புள்ளி போன்ற சஞ்சிகைகள் வழங்கின. மிக முக்கியமாக 2007 ஆம் ஆண்டு ஊடறு வெளியீடாக மலையகப் பெண் கவிஞர்களின் படைப்புக்கள் “இசை பிழியப்பட்ட வீணை” எனும் தலைப்பில் பிரசுரிக்கப்பட்டமை மலையகப் பெண் கவிஞர்களை உலகிற்கு வெளிக்காட்டியது எனலாம். இக் கவிதைகளில் பெண்களுடைய பிரச்சினைகள் எவ்வளவு தூரம் அவர்களுடைய குரலாக வெளிக்காட்டப்படுகின்றது என்பதே முக்கியமானதாகும். கவிதைகளில் பெண் குறித்த பால்நிலை வேறுபாடுகள் கீழ்வரும் தலைப்புகளின் கீழ் ஆராயப்படுகின்றது.

வேலைத்தலமும் பெண்களும்

எமது நாட்டின் பொருளாதாரத்தில் மலையகப் பெண்களின் உழைப்பு முதுகெலும்பைப் போன்றது. அந்நியச் செலாவணியை ஈட்டிக் கொடுக்கும் மலையக பெண்கள் பிய்த்தெடுக்கும் தேயிலைக் கொழுந்துக்கு அதிக கேள்வி நிலவுவது சர்வதேசம் அறிந்த உண்மையாகும். அவ்வாறு வாழும் பெண், தன் வாழ்நாளில் பெரும் பங்கை தேயிலை மலையிலே கழிக்கின்றாள். தோட்டத்தில் ‘கான்’ வெட்டுதல்,

உரம் போடுதல், மருந்து தெளித்தல், கன்று நடல் போன்றவற்றோடு ஆணின் உழைப்பு வரையறுக்கப்பட்டு விடுகின்றது. மாறாக பெண்ணின் பாடு ஒவ்வொரு நாளும் 8 மணித்தியாலத்திற்கும் மேலாக நீள்கின்றது. 18 கிலோ எடுத்தால் அன்றைய நாளுக்கான கூலித் துண்டில் பதியப்படும். இதற்காக அவள் கடும் பிரயத்தனங்களைக் கடக்க வேண்டும். இன்று, மது அருந்துவதில் நுவரெலியா மாவட்டம் 2 ஆம் இடத்தில் இருக்கிறது. மதுப் பிரியர்களிடமிருந்து தன் குடும்பத்தையும் பிள்ளைகளையும் பாதுகாக்கப் போராடுவது மலையகப் பெண்களின் வாழ்நாள் தலைச்சுமையாய் அமைகின்றது. சமையல் வேலை, வீட்டு வேலை, பிள்ளைகளைப் பராமரித்தல் என தொடர்ச்சியான சுழற்சி வேலையை மலையகப் பெண் செய்துகொண்டே இருக்கின்றாள். பிள்ளைப் பேற்றினைத் தொடர்ந்து 30 நாட்கள் கடந்ததுடன், மலை நோக்கி நகரும் தூர்ப்பாக்கியச் சூழ்நிலை மலையகப் பெண்களுக்கு மட்டுமே உரித்துடையதாக இருப்பது கவலைக்கிடமானது. இவ்வாறாக, வேலைத்தலத்திலும் வீட்டிலும் ஆண் - பெண் அசமத்துவ நிலை பேணப்படுவதை பின்வரும் கவிதைகளின் ஊடாக நோக்கலாம்.

“அவளுக்கென்று எந்த விடியலும் புதியல்ல

இந்த வானமும் சொந்தமில்லை

தலையில் மூங்கில் கூடை

இடுப்பில் ரெட்டு படங்கு

மட்டக்குச்சி

மட்டக்கத்தி

அவளை விடியல் அலங்கரிக்கிறது

அவளின் விடியலில் ஆகத்துயரம்

பிள்ளை மடுவத்தில் தேவியின்

குழந்தையை கைவிடுதல் தான்

கனிந்த பழங்களைப் பிழிதல்
கனிச்சாறு என்பது போல் கனிந்த வாழ்வை
தேசத்தின் முதலுக்காய் பிழிந்து
கொண்டிருக்கிறாள் - தேவீ
மார்பில் கசியும் தாய்ப்பாலும்
வியர்வையும் தேவியை நனைக்க
வந்துவிட்டாள் அவள் தேயிலைப் பெரு
மலைக்கு.....”

என்னும் எஸ்தர் லோகநாதனின் வரிகளிலும்
(பெரு வெடிப்பின் மலை - தேவி),

“பகல் முழுவதும் பட்டினியால்

வாடும் குழந்தைகள்

சாப்பாடில்லாவிட்டாலும்

சாராயமே வாழ்க்கையாகிவிட்ட

கணவன்

கூடையைச் சுமந்தே

முப்பது வயதிலேயே

ஐம்பது வயதுத் தோற்றம்

.....

மொத்தத்தில் - முட்களே ஆடைகள்

சோகமே அவள் சுவாசம்

வேதனையே

அவள் உலகம்

இவள்

தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளிப் பெண்!

என்னும் அ. பரமேஸ்வரியின் (இசை பிழியப்பட்ட வீணை - தொழிலாளிப்

பெண்ணின் சோக கீதம்) வரிகளிலும்

மலையகப் பெண்களின் நிலை

வெளிப்படுகின்றது.

இவ்வாறாக இரத்தத்தையும் சதையையும் தனது

நிலத்திற்காகவும் தன் குடும்பத்திற்காகவும்

செலவிடும் பெண்களுக்கு கிடைப்பது என்ன?

என்பது கேள்விக்குறியாகவே உள்ளது.

ஆண்களைக் காட்டிலும் பெண்கள் உடல்

பலம் குறைந்தவர்கள் எனக் கூறப்பட்டாலு

பெண்களின் உழைப்பு இக் கூற்றைத் தகர்த்து

எறிவதாகவே உள்ளது. தொடர்ச்சியான

வேலை, உடல் ரீதியான உபாதைகளை

ஏற்படுத்தி அவர்களின்

ஆயுளைக் குறைக்கின்றது. இன்னும் கூட தூர மலைப்பகுதிகளில் வேலைக்குச் செல்லும் போது அங்கே சிறுநீர் கழிப்பதற்கு மலசலக்கூட வசதியின்மை, குளவி கொட்டுதல், சிறுத்தைப் புலிகளின் தாக்குதல் என்பவற்றினால் பெண்கள் வேலைத்தலங்களில் பாதிக்கப்படும் நிலை காணப்படுகிறது.

மேலும், மத்திய கிழக்கு நாடுகளுக்கு பணிப்பெண்ணாகச் செல்லும் மலையகப் பெண்கள் அங்கு பல கொடுமைகளை அனுபவிக்கின்றனர். தீக்காயங்களுடனும், தலையில் ஆணி அடிக்கப்பட்டும், சில நேரங்களில் பிரேதமாகவும் வரும் சம்பவங்களை பத்திரிகைகள் வாயிலாக அறிந்துள்ளோம். சிறு குழந்தைகளைக் கணவனின் பொறுப்பில் விட்டுவிட்டு அந்நியதேசம் செல்லும் பெண்களின் பணத்தை, கணவன்மார்கள் சாராயக் கடைகளில் வீண்விரயமாக்கும் நிலையும் மலையக சமூகத்தில் இன்று வரை தொடர்கிறது. இதன் போக்கு பின்வரும் கவிதையில் இழையோடுவதைக் காணலாம்.

“வறுமையே தலையெழுத்தாகிப் போன மலையகத்துக்கு நான் மட்டும் என்ன விதிவிலக்கா? திரவியம் தேட போகத் தயாரானேன் மத்திய கிழக்குக்கு கொழும்பின் நிறமே தெரியாத எனக்கு அரபு நாடுகளின் நிறம் எவ்வாறு தெரியப்போகின்றது.....”

- மஞ்சளா
(இசை பிழியப்பட்ட வீணை - சவால்)

இவ்வாறு உள்நாட்டிலும், வெளிநாட்டிலும் கஸ்டப்படும் மலையகப் பெண்களின் நிலை பரிதாபத்திற்குரியதாகவே உள்ளது.

பெண்ணும் காமமும்

பெண், வரலாற்று காலம் தொடக்கம் இன்று வரை, சதை விரும்பிகளால் காமப் பொருளாகவே பார்க்கப்படுகின்றமையை அறியலாம். பெண் உடல்

வேட்கை, பாலியல் சேட்டையாகவும், துஷ்பிரயோகமாகவும் வெளிப்படுகின்றது. பிரயாணத்தின் போது அவள் படும் அவஸ்தைகளை பின்வரும் கவிதை கூறுகின்றது.

“சில அழுக்கு கண்கள் அந்தரங்கத்தில் மேயும் போது ஆடையுடுத்தியும் அம்மணமாவோம் அந்தவொரு தருணத்தில் உயிர் போகும் உடல் வேகும் வண்டி நெருக்கமானால் வந்து நெருக்கமாகி - நொறுக்கி விடுவார்கள்

காம இச்சைக்காக காதலிக்கும் ஆண்களின் நிலைப்பாட்டினை பின்வரும் கவிதை வெளிப்படுத்துகின்றது. பாவம் அவள் பருவமடைய முன் படுக்கை வெறியர்களுக்கு இரையானவள் தொட்டில் தாண்டி பத்தாண்டில் கட்டிலில் கற்பை இழந்தவள்

காம கபடியில் உடலிழந்த இவளின் கற்பைத் தேடி அழைக்கிறாயா? காதல் கொண்டவன் நீ காமம் தேடியவன் நீ கன்னிப் பரிசோதனை செய்து கழட்டிவிட்டவன் நீ ஐந்து நிமிட இன்பத்தில் அவள் இதயத்தை அரிந்து விட்டாய் மோகத்தால் - மோகமொன்றே காதலானால் இதயத்தை ஏன் கேட்டாய்?

- இராகலை தயானி
(அக்கினியாய் வெளியே வா).

காதல் என்ற போர்வையில் பெண்கள் காலம் காலமாக ஏமாற்றடைந்த வண்ணமே இருக்கின்றனர். இதனால் கல்வியை கைவிட்டு சிறு வயதிலேயே திருமண பந்தத்திற்குள் தள்ளப்படுகின்றனர். அத்துடன் ‘அம்மாவின் கணவர்’ எனும் தலைப்பில் ம. கலையரசி எழுதிய கவிதையில், அம்மாவை இரண்டாம் திருமணம் செய்து கொள்ளும் ஓர் ஆண், அவர் மனைவியின் பிள்ளைகளை வேற்றார் பிள்ளைகளைப் போல்

Image Source - www.oodaru.com

நினைத்து, காமப் பார்வையில் பிள்ளைகளை அணுகும் வக்கிர எண்ணங்களை, பின்வருமாறு கூறுகின்றார்.

“விடுமுறை இல்லா பசி
அவனுக்கு என்மீது
கிழிந்த சேலை
தெரியாத அவனுக்கு
கிழிசலின் வழி
தெரியும்
சதைப்பிண்டம்.....
என் கதறிய நாவும்
சிதறிய வார்த்தைகளும்
கலங்கிய கண்களும்
நொருங்கிய இதயமும்
எப்போதும் அவன்
காமப்பிடியிலேயே
ஐவிக்கிறது....
அவனது பார்வை
என் தங்கை மீது
படர்ந்து விடக்கூடாது
என்ற அச்சத்தில்...”

இவ்வாறாக, பெண்கள் காழகர்களின் பிடியில் சிக்கித் தவிக்கும் நிலையைக் காணலாம். காமம் தொடர்பாக பெண் பேசக்கூடாது என்ற மனநிலை உண்டு. ஆனால் இன்றைய காலகட்டத்தில், காமம் தொடர்பாகவும்

தவறான காமப் பார்வையிருந்து தன்னை எப்படி பாதுகாத்துக் கொள்வதென்ற விடயத்தில் பெண்கள் தெளிவாக இருப்பது அவசியமானதாகும். இன்று ஒவ்வொரு பெற்றோரும் தம் பிள்ளைகளுக்கு, நல்ல தொடுகை பற்றியும், தீய தொடுகை பற்றியும் சொல்லிக் கொடுத்து வளர்க்க வேண்டிய கட்டாயத்தில் இருக்கின்றோம்.

பெண்ணின் பார்வையில் அரசியல்

காலங் காலமாக தேர்தல் காலங்களில் மட்டும் வெளிநடப்புச் செய்யும் அரசியல் வாதிகளின் கபடத் தனங்களைச் சொல்லும் கவிதைகளையும் மலையகப் பெண்கள் பாடியுள்ளனர்.

‘அரசியல் பழகு’ என்பதை எல்லாப் பெண்களுக்கும் கட்டாயமாக்க வேண்டிய தேவை உள்ளது. ஆண்கள் மட்டுமே பேசிய அரசியல் விடயங்களை, பெண்களும் பேசக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டிருப்பது சமத்துவத்தினை பிரதிபலிக்கின்றது.

“தகரத்துளைகளில்
வெயில் காலங்களில்
எட்டிப் பார்க்கிறான் சூரியன்
மழைக் காலங்களில் அழையாத
விருந்தாளியாய்
உள் நுழையும் வருணனின் கொடை
வெற்றிலை எச்சில்
சிறுநீர் சிலசமயம் மலத்தோடு
மந்த கதியில் ஓடும் வடிகால்
இன்னல் வரம் பெற்றதால் தானோ
எந்த அண்ணலுக்கும்
இன்னும் எங்கள் இருப்பிட இம்சை
புரியவில்லை...”

- இராகலை தயானி
(அக்கினியாய் வெளியே வா)

இன்றும் கூட வாழ்விடங்களில் மாற்றம் ஏதும் இல்லாமல் வாழும் எம் மக்களின் நிலை கவலைக்கிடமானதாகும்.

“எங்கள் எம்.பி மிகவும்
நல்லவர்

மக்களின் துன்பங்களைக் கண்டு
துவழமாட்டார்

வேதனைகளில் வெகுண்டெழவும் மாட்டார்
தனது பாதையில் எதையும்
அலட்சியமின்றி அவமானங்களையும்
ஆத்திரமின்றி
ஏற்றுக்கொள்ளும் புதுமைப்பிறவி
எங்கள் எம்.பி மிகவும் நல்லவர்”

- ரா.கெத்தரீன் (இசைபிழியப்பட்ட வீணை
- எங்கள் எம்.பி)

“லயங்களின் தகரக் கூரைகளுடன்
இப்பவோ அப்பவோ நொறுங்கி விழக்கூடும்
வெள்ளை மண் பூசிய செவிரோடும்
அவன் குழந்தைகளும் சிறுத்தைகளும்
குளவிகளும்

1000 ரூபாக் கூலிக் கனவுகளோடும்
நூற்றாண்டுகள்

அரசியல்வாதிகளின் அப்பழுக்கற்ற
வாக்குறுதிகளோடும்

பத்திரமாயிருக்கிறாள் பெறுமதியற்ற
தோட்டத் தொழிலாளி...”

1000 ரூபாய் பொய்யுரைகளையும், அதனை
இன்னும் நம்பிக் கொண்டு வாழும்
தோட்டத் தொழிலாளிகளின் எதிர்பார்ப்பின்
ஏமாற்றங்களையும் ‘பெரு வெடிப்பின் மலை’
தொகுப்பில் எஸ்தர் லோகநாதன் உரத்துப்
பேசுகின்றார்.

பெண் தேடும் சுதந்திரமும் இருப்பும்

மலையகத்தில் கல்வி ஏற்படுத்திய தாக்கம்
பெரிது. பெண்கள் கல்வி கற்கத் தொடங்கிய
காலத்திலிருந்தே அவர்களுக்கான
சுதந்திரத்தையும் இருப்பையும் பற்றிச்
சிந்திக்கத் தொடங்கினர். அது அவர்களின்
வாயிலாகவும் வெளிப்படுகின்றது.

“இத்தனை சிறகுகளில் உன்
சிறகின் வகையுணர்ந்து
உன்னத நிலையுடன்
உறுதியாய் நிமிர்ந்து விடு

உதறும் உன் சிரிப்பில்
உடையட்டும் கட்டுகள்
இன்னும் ஏன் தலைகவிழ்ப்பு

உன் சிறகுகளை
நீயே சிதைத்துக் கொண்டு
மரபுக் கூட்டுக்குள் அடைப்பட்ட காலம்
மலையேறிப் போச்சு
வெளியே வா”

“எத்தனை பெண்கள் எம்மில் இன்று
எம்மை ஆளுகிறார் - உயர் பதவியை
நாடியுள்ளார்
சற்றே சிந்தனைக் குதிரையைத்
தட்டிடுங்கள்
நினைத்திட்டால் பெண்கள்
முடித்திடல் இலகு.
இன்றே முடிவெடுங்கள் அதற்காய்!

Image Source - noolaham.org

இவ்வாறாக பெண்ணின் சுதந்திர இருப்பு வெளிச்சமிட்டுக் காட்டப்படுகின்றது. பாரதி காணத் துடிக்கும் புதுமைப் பெண்ணாய் தானும் மாற வேண்டும் என்ற அவா அவர்களின் படைப்புகளில் காட்டப்படுகின்றது.

முடிவுரை

மலையகத்தில் உருவாகிய பெண் கவிஞர்கள், தான் ஓடியாடித் திரிந்த சமூகத்தின் நிலை பற்றியும், தான் வாழும் சமூகத்தை எப்படி தனக்கேற்றவாறு மாற்றி அமைத்துக் கொள்ளலாம் என்பது பற்றியும் பலவாறாக யோசித்து, தங்கள் கவிதைகளைப் படைத்துள்ளார்கள். ஒரு வரையறைக்குள் அடக்கி வைக்கப்பட்ட பெண்களை, அவர்களுக்குக் கிடைத்த கல்வியே சிந்திக்கத் தூண்டியது எனலாம். சமூக அடுக்கமைவில் பிள்ளைப் பேற்றிலிருந்து ஆண் - பெண் வேறுப்பாட்டுக்கான அடித்தளம் இடப்படுகின்றது.

ஆண் பிள்ளை என்றால் ஆசையுடன் சிரிக்கும் முகம், முதல் பிள்ளை பெண்ணாகப் பிறந்திட்டால் முகம் சுழிக்கும் நிலை காணப்படுகின்றது. பெண் கவிஞர்களின் படைப்புகளில் வெளிப்படும் ஆண் அடக்குமுறைக் கவிதைகளைக் கொண்டு, முழு ஆண் சமூகத்தையும் அவர்கள் தவறாக வெளிக்காட்டவில்லை. மாறாக, சமூகத்தில் பலரோடு சிலராக உலாவும் ஆணாதிக்கவாதிகளையே அடையாளப்படுத்துகின்றனர். அவர்களிடம் நேரடியாகக் கூற முடியாததை மறைமுகமாகக் கூற முற்படும் போது, அங்கே ஏதோவொரு மாற்றம் ஏற்படும் என்ற நம்பிக்கையிலேயே இவர்களின் கவிதை எழுதப்படுகின்றது.

பெண் சுதந்திரத்திற்கும், அவர்களின் இருப்பிற்கும் ஆண் தலைமைகளும் கைகொர்ப்பதால் மட்டுமே சமூக மாற்றத்தைக் கொண்டுவர இயலும். அது படைப்புலகிலும் முன்னிலைப்படுத்தப்படல் வேண்டும். குறிப்பாக, மலையக இலக்கியத் தளத்தில் ஆண் கவிஞர்கள் காமம், அரசியல் குறித்துப் பேசும் போது ஏற்றுக்கொள்ளும்

சமூக அடுக்கமைவில் பிள்ளைப் பேற்றிலிருந்து ஆண் - பெண் வேறுப்பாட்டுக்கான அடித்தளம் இடப்படுகின்றது. ஆண் பிள்ளை என்றால் ஆசையுடன் சிரிக்கும் முகம், முதல் பிள்ளை பெண்ணாகப் பிறந்திட்டால் முகம் சுழிக்கும் நிலை காணப்படுகின்றது. பெண் கவிஞர்களின் படைப்புகளில் வெளிப்படும் ஆண் அடக்குமுறைக் கவிதைகளைக் கொண்டு, முழு ஆண் சமூகத்தையும் அவர்கள் தவறாக வெளிக்காட்டவில்லை.

வாசகவட்டங்கள், ஒரு பெண் படைப்பாளி இவற்றை எழுதும் போது, ஏளனப் பார்வையில் பார்க்கும் நிலை மாற்றப்பட வேண்டும். தன் உடல் சார்ந்த விடயங்கள் மற்றும் உணர்ச்சிகளை வெளியில் பகிர, படைப்புகளில் வாய்ப்பளிக்கப்பட வேண்டும். காரசாரமான விமர்சனங்களை அள்ளிக்கொண்டுப் போய் வீசாமல், அவர்களைத் தொடர்ந்து எழுதத் தூண்டச் செய்தால், மலையகத்தில் இன்னும் பல பெண் கவிஞர்களை உருவாக்க இயலும். படைப்புகளிலும் பெண் பற்றிய புரிதல்களை ஏற்படுத்திக்கொண்டு, பால்நிலை வேறுபாடுகளை நீக்கும் போது, மலையகத்தில் காத்திரமான பெண் படைப்பாளிகள் உருவாவது திண்ணம்.

(தொடரும்)

**நாகமுத்து
பிரதீபராஜா**

கலாநிதி நாகமுத்து பிரதீபராஜா யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழக புவியியல் துறையில் முதுநிலை விரிவுரையாளராக கடமையாற்றி வருகின்றார். காலநிலையியலில் தனது கலாநிதி பட்டத்தினை பூர்த்தி செய்த பிரதீபராஜா காலநிலையியல் தொடர்பான பல்வேறுபட்ட ஆராய்ச்சிகளை வெளியிட்டுள்ளார். வடக்கு மாகாணத்தினுடைய காலநிலை பற்றியும் பொதுவான காலநிலை அம்சங்கள் தொடர்பாகவும் 07 இற்கும் மேற்பட்ட நூல்களை எழுதியுள்ளார். 40 இற்கும் மேற்பட்ட ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளை தேசிய மற்றும் சர்வதேச சஞ்சிகைகளில் பிரசுரித்துள்ளார். கடந்த ஒரு தசாப்தத்திற்கும் மேலாக, வடக்கு மாகாணத்தினுடைய வானிலை தொடர்பான இவரது எதிர்வு கூறல்களை பல்வேறு துறைகளைச் சார்ந்தவர்களும் பின்பற்றி வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

ஒரு பிரதேசத்தின் பல்வேறு விடயங்களை கட்டமைப்பதில் அந்தப் பிரதேசத்தின் இயற்கை அம்சங்கள் மிகப்பெரிய பங்கினை வழங்குகின்றன. குறிப்பாக ஒரு பிரதேசத்தின் காலநிலை சார்ந்த அம்சங்கள் அந்தப் பிரதேசத்தினுடைய இயற்கையையும் அந்த பிரதேசத்திற்குரிய பொருளாதார, சமூக, கலாச்சார, பண்பாட்டு விழுமியங்களையும் கட்டமைப்பதில் மிகப்பெரிய பங்கினை வழங்குகின்றது. அந்த அடிப்படையில் வடக்கு மாகாணத்தினுடைய பல்வேறு வகைப்பட்ட விடயங்களை தீர்மானித்ததில் வடக்கு மாகாணத்தினுடைய காலநிலை மிகப்பெரிய செல்வாக்கினை பெற்றிருக்கின்றது. வடக்கு மாகாணத்தினுடைய காலநிலை சார்ந்த பாரம்பரிய அறிவியல் விடயங்களையும் நவீன விஞ்ஞான ரீதியிலான ஆய்வு சார்ந்த விடயங்களையும் உள்ளடக்கியதாக வடக்கு மாகாணத்தினுடைய காலநிலைப் பண்புகளை முழுமைப்படுத்தி வெளியிடுவதாக 'பிராந்திய காலநிலையியல்: வடக்குப் பிராந்தியம், இலங்கை' எனும் தொடர் அமைகின்றது.

வடக்கு மாகாணத்தின் எதிர்கால வெப்பநிலை மற்றும் மழைவீழ்ச்சி மாற்றம்

அறிமுகம்

ஒரு பிரதேசத்தின் எதிர்கால காலநிலை மாற்றம் பற்றிய ஆய்வுகள் இன்று உலகளாவிய ரீதியில் முதன்மை பெற்ற விடயங்களாக மாறி வருகின்றன. எதிர்கால காலநிலை மாற்றம் பற்றிய விடயங்களை அறிந்து கொள்வதன் ஊடாக காலநிலை மாற்றத்தை குறைப்பதற்கான அல்லது இயைபாக்குவதற்கான செயற்பாடுகளை வினைத்திறனாக முன்னெடுக்க முடியும் என்ற அடிப்படையில், எதிர்காலக்

காலநிலை மாற்றம் பற்றிய ஆய்வுகளை பல்வேறு நாடுகளும் மேற்கொண்டு வருகின்றன (Hamadamin & Khwarahm, 2023). காலநிலை மாற்றத்திற்கு எதிரான பன்னாட்டு அரச குழுவின் அறிக்கைகளின் பிரகாரம், ஆரம்ப காலத்தில் பிரதிநிதித்துவப் பாதை (Representative Concentration Pathways - SSP) என்ற அடிப்படையில், காபன் வெளியீட்டுக்

காலங்கள் வரையறுக்கப்பட்டு, ஒவ்வொரு காலகட்டங்களிலும் நிகழ்கின்ற எதிர்கால காலநிலை மாற்றத் தன்மைகள் பற்றி, குறிப்பாக மழைவீழ்ச்சி - வெப்ப நிலையில் ஏற்படுகின்ற மாற்றங்கள் பற்றி, பல்வேறுபட்ட ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன (Dasandara et al., 2021). எனினும் 2020 ஆம் ஆண்டு ஐ.பி. சி.சி., பகிரப்பட்ட சமூகப் பொருளாதார பாதைகள் (Shared Socio Economic Pathways - SSP) என்ற அடிப்படையிலான காபன் வெளியீட்டுக் காட்சித் தோற்றங்களை உருவாக்கி, அவற்றின் ஊடாக எதிர்காலத்தில் காலநிலை மாற்றம் பற்றிய விடயங்கள் எவ்வாறு அமையும் என்பது தொடர்பான அடிப்படைகளை வெளியிட்டது. அதன் அடிப்படையில் உலகின் பல நாடுகளும், தங்களுடைய நாடுகளிலும் நாட்டின் பிராந்தியங்களிலும் நிகழ உள்ள எதிர்கால காலநிலை மாற்றத் தன்மைகள் பற்றிய ஆய்வுகளை மேற்கொண்டு, அதற்கு ஏற்ற வகையில் காலநிலை மாற்றத்தின் பாதிப்புகளைத் தணிப்பதற்கான ஏற்பாடுகளை முன்னெடுத்து வருகின்றன.

அந்த அடிப்படையில் நான்கு காலநிலைக் காலங்கள் வரையறுக்கப்பட்டு, அவற்றின் காலநிலை மாற்றத் தன்மைகள் எவ்வாறு அமையும் என்பது தொடர்பாக பல ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன (Bai et al., 2023)). அந்த அடிப்படையில் 2020 முதல் 2039 வரை, 2040 முதல் 2059 வரை, 2060 முதல் 2079 வரை, 2070 முதல் 2099 வரை என நான்கு வெவ்வேறு காலநிலைக் காலங்கள் வரையறுக்கப்பட்டு எதிர்கால காலநிலை மாற்றங்கள் கண்டறியப்படுகின்றன (Katzenberger et al., 2021).

அட்டவணை 10.1 எதிர்கால காலநிலை மாற்றம் பற்றிய எதிர்வுகூறலுக்கு பயன்படுத்தப்பட்ட மாதிரிகள்

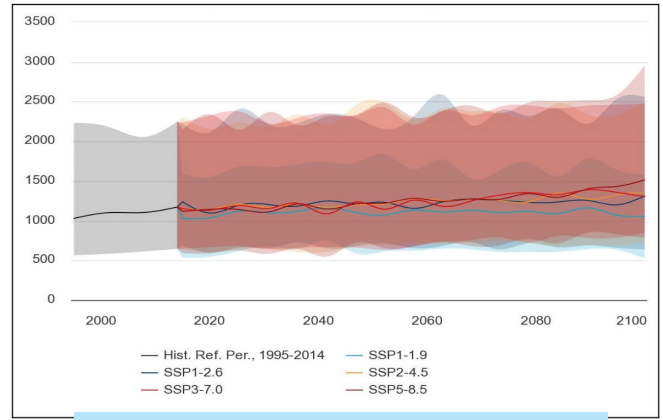
மாதிரி	நிறுவனம்	மாதிரி மையம்
BCC_CSM1_1	பெய்ஜிங் காலநிலை மையம், சீனா வானிலை நிர்வாகம்	BCC
CCSM4	வளிமண்டல ஆராய்ச்சிக்கான தேசிய மையம்	NCAR
CESM1_CAM5	தேசிய அறிவியல் அறக்கட்டளை, எரிசக்தி துறை, வளிமண்டல ஆராய்ச்சிக்கான தேசிய மையம்	NSF-DOE-NCAR
CSIRO_MK3_6_0	தேசிய அறிவியல் அறக்கட்டளை, எரிசக்தி துறை, வளிமண்டல ஆராய்ச்சிக்கான தேசிய மையம்	CSIRO-QCCCE
FIO_ESM	குயின்ஸ்லாந்தின் காலநிலை மாற்ற சிறப்பு மையத்துடன் இணைந்து பொதுநலவாய அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுறை ஆராய்ச்சி நிறுவனம்.	FIO
GFDL_CM3	முதல் கடல்சார் ஆய்வு நிறுவனம், சீனா	GFDL_ESM2G NOAA GFDL
GFDL_ESM2M	புவி இயற்பியல் தீர்வ இயக்கவியல் ஆய்வகம்	GFDL_ESM2G NOAA GFDL
GISS_E2_R	நாசா புவி இயற்பியல் தீர்வ இயக்கவியல் ஆய்வகம்	NASA GISS
GISS_E2_H	நாசா புவி இயற்பியல் தீர்வ இயக்கவியல் ஆய்வகம்	NASA GISS
IPSL_CM5A_MR	பீரே சைமன் லாப்லான் நிறுவனம்	IPSL
MIROC_ESM	கடல்-பூமி அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பத்திற்கான ஐப்பான் நிறுவனம், வளிமண்டலம் மற்றும் கடல் ஆராய்ச்சி நிறுவனம் (டோக்கியோ பல்கலைக்கழகம்), மற்றும் சுற்றுச்சூழல் ஆய்வுகளுக்கான தேசிய நிறுவனம்	MIROC
MIROC_ESM_CH	சமுத்திர பூகோள அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பத்திற்கான ஐப்பான் நிறுவனம், வளிமண்டலம் மற்றும் கடல் ஆராய்ச்சி நிறுவனம் (டோக்கியோ பல்கலைக்கழகம்), மற்றும் சுற்றுச்சூழல் ஆய்வுகளுக்கான தேசிய நிறுவனம்	MIROC
MIROC5	வளிமண்டலம் மற்றும் பெருங்கடல் ஆராய்ச்சி நிறுவனம் (டோக்கியோ பல்கலைக்கழகம்), சுற்றுச்சூழல் ஆய்வுகளுக்கான தேசிய நிறுவனம் மற்றும் சமுத்திர பூகோள அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பத்திற்கான ஐப்பான் நிறுவனம்	MIROC
MRI_CGCM3	வானிலை ஆராய்ச்சி நிறுவனம்	MRI
NORESM1_M	நோர்வே காலநிலை மையம்	NCC

மூலம் : உலக வங்கியின் காலநிலை மாற்ற ஆய்வு அமைப்பு

வடக்கு மாகாணத்தின் எதிர்கால காலநிலை மாற்றம் பற்றி இந்த அத்தியாயம், 16 மாதிரிகளின் அடிப்படையில் பெறப்பட்ட எதிர்காலக் காலநிலைப் போக்கினை, பகிரப்பட்ட சமூகப் பொருளாதார நிலைமை என்ற வரையறைக்குக் கீழ், வேறுபட்ட காட்சித் தோற்றங்களில், வேறுபட்ட காலநிலைக் காலங்களின் அடிப்படையில் விபரிக்கவிருக்கிறது. குறிப்பாக, குறைந்த அளவில் காபன் வெளியீட்டு நிலைமை, நடுத்தர அளவிலான காபன் வெளியீட்டு நிலைமை, உச்ச அளவிலான காபன் வெளியீட்டு நிலைமை என்பவற்றின் அடிப்படையில், எதிர்காலத்தில் எத்தகைய வெப்பநிலை அதிகரிப்பு குறிப்பிட்ட இந்த நான்கு காலநிலை

காலங்களிலும் இடம்பெறும் என்ற விடயத்தினையும், எவ்வாறு மழைவீழ்ச்சி மாற்றம் ஏற்படும் என்பதனையும் விளக்குவதாக இது உள்ளது. இதற்காக காலநிலை மாற்றத்திற்கான உலக வங்கியின் காலநிலை மாற்ற செயற்றிட்டத்தின் கீழ் தரவிருக்கம் செய்யப்பட்ட தரவுகள், குறிப்பாக மாதாந்தத் தரவுகள், 2020 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 2,100 ஆம் ஆண்டு வரைக்கும் பெறப்பட்டு, பகுப்பாய்வு செய்யப்பட்டு முடிவுகள் வெளியிடப்படுகின்றன (Wen et al., 2021).

வடக்கு மாகாணத்தில் கடந்த காலத்தில் அவதானிக்கப்பட்ட தரவுகளோடு, மாதிரிகளின் மூலம் உருவாக்கப்பட்ட கடந்த காலத் தரவுகள் ஒப்பீடு செய்யப்பட்டு, அவற்றின் உண்மைத் தன்மை அறியப்பட்டு, உண்மைத் தன்மையின் அடிப்படையில், தரவிருக்கம் செய்யப்பட்ட தரவுகள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது (Meinshausen et al., 2020). பல்வேறு நாடுகளின் வானிலை ஆராய்ச்சி நிலையங்களின் ஆய்வுகளில் உருவாக்கப்பட்ட வேறுபட்ட மாதிரிகளின் அடிப்படையில், எதிர்கால காலநிலை மாற்றம் பற்றிய பகுப்பாய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு முடிவுகள் பெறப்பட்டன (படம் 10.1 மற்றும் 10.2).

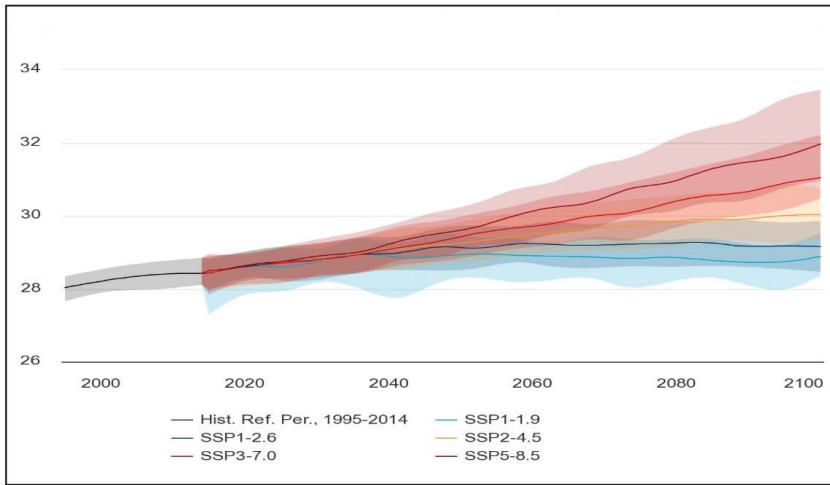

படம் 10. 2. வேறுபட்ட காபன் வெளியீட்டுத் தோற்றப்பாட்டின் அடிப்படையிலான வேறுபட்ட காலநிலைக் காலங்களுக்கான எதிர்கால மழைவீழ்ச்சி மாறுபாடு.

‘SSP 4.5 இன்’ கீழான வெப்பநிலை அதிகரிப்பு

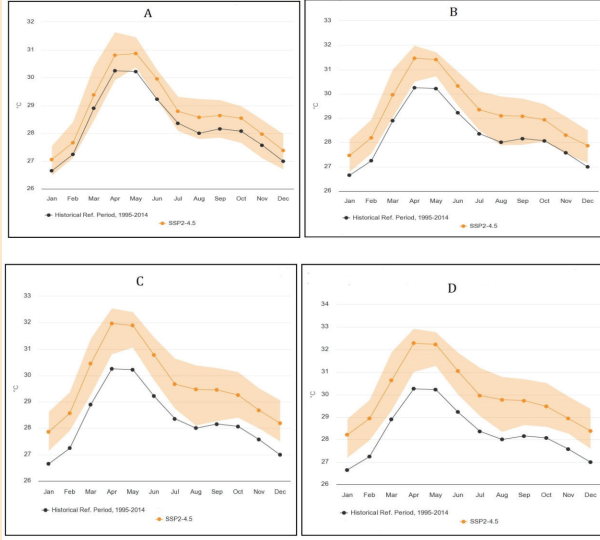
இந்தக் காபன் வெளியீட்டுத் தோற்றப்பாட்டின் அடிப்படையில், 2020 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 2100 ஆம் ஆண்டு வரையான காலப்பகுதியில், வடக்கு மாகாணத்தின் வெப்பநிலை, 2.3 பாகை செல்சியஸ் அதிகரிக்கும் என முடிவுகள் காட்டுகின்றன. குறிப்பாக ஏப்ரல் மாதத்தில் அதிகபட்சமான வெப்பநிலை அதிகரிப்பு காணப்படும் எனவும், இது 1.25°C இருக்கும் என்றும், இதற்கு அடுத்தபடியாக ஜூன் மாதத்தில் 1.24°C வெப்பநிலை அதிகரிக்கும் என்றும், ஜூலை மாத வெப்பநிலை 1.23°C அதிகரிக்கும் எனவும், 4.5 காபன் வெளியீட்டுக் காலத்தினுடைய பொதுமைப்படுத்தப்பட்ட மாதிரிகள் குறிப்பிடுகின்றன. அனைத்து மாதிரிகளும், இந்தக் காலப் பகுதிகளுக்கான வெப்பநிலை ஒரு பாகை செல்சியஸ் இற்கும் அதிகமாக இருக்கும் எனக் காட்டுகின்றன. மிகக் குறைவாக, நவம்பர்

மற்றும் டிசம்பரில் இந்த அதிகரிப்பு என்பது 1.01°C ஆகக் காணப்படும் எனவும் மாதிரிகள் காட்டுகின்றன. வெப்பநிலை அதிகரிப்பைப் பொறுத்தவரையில், அனைத்து மாதிரிகளுமே, இந்த 4.5 இன் கீழான காட்சித் தோற்ற

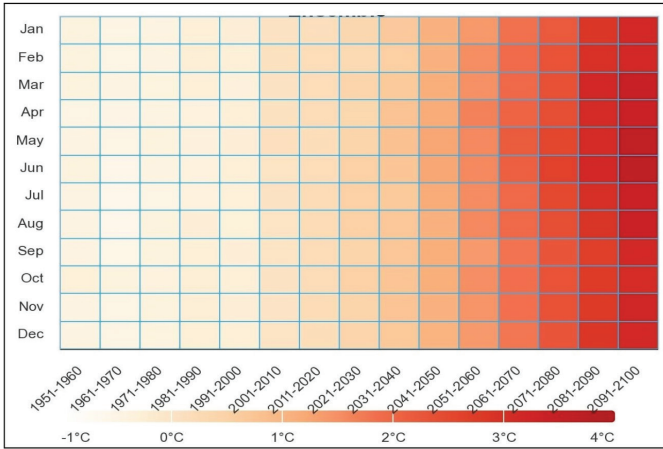

படம் 10.1 வேறுபட்ட காபன் வெளியீட்டுத் தோற்றப்பாட்டின் அடிப்படையிலான வேறுபட்ட காலநிலைக் காலங்களுக்கான எதிர்கால வெப்பநிலை அதிகரிப்பு.

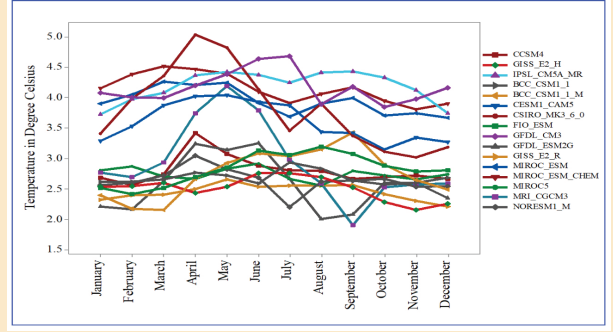
அமைப்பின் கீழ், ஒவ்வொரு காலநிலைக் காலங்களிலும் வெப்பநிலை அதிகரிக்கும் எனக் குறிப்பிடுகின்றன (படம் 10.3 10.4 மற்றும் 10.5).

படம் 10.3 பகிர்ப்பட சமூகப் பொருளாதாரப் பாதைகளின், 4.5 காபன் வெளியீட்டு தோற்றக் காட்சியமைப்பில் வேறுபடல காலநிலைக் காலங்களுக்கான பொதுமைப்படுத்தப்பட்ட எதிர்கால வெப்பநிலை அதிகரிப்பு (A 2020-2040, B 2040-2060, C 2060-2080, D 2080-2100).

படம் 10.4 பகிர்ப்பட சமூகப் பொருளாதாரப் பாதைகளின், 4.5 காபன் வெளியீட்டு தோற்றக் காட்சியமைப்பில் வேறுபடல காலநிலைக் காலங்களுக்கான பொதுமைப்படுத்தப்பட்ட எதிர்கால மாத அடிப்படையிலான வெப்பநிலை அதிகரிப்பு (ஒவ்வொரு பத்தாண்டு அடிப்படையிலும்).

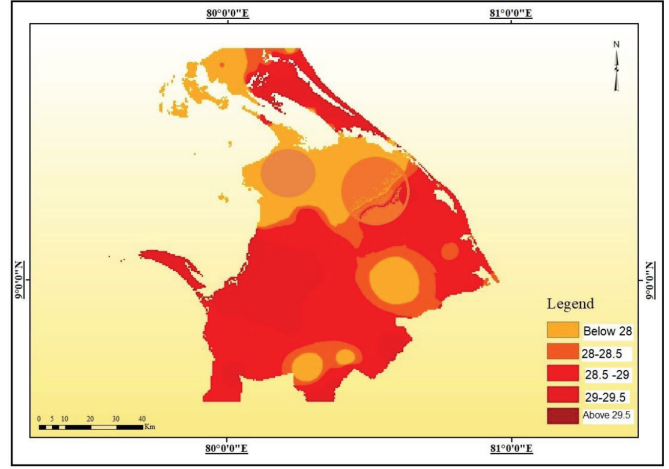
படம் 10.5 பகிர்ப்பட சமூகப் பொருளாதாரப் பாதைகளின், 4.5 காபன் வெளியீட்டு தோற்றக் காட்சியமைப்பில் வேறுபடல மாதிரிகளின் மாத அடிப்படையிலான எதிர்கால வெப்பநிலைப் போக்கு.

மாதிரிகளின் படி, எதிர்வுகூறப்பட்ட வெப்பநிலை ஒவ்வொரு மாதமும் மாதிரிகளுக்கு இடையில் பல மாறுபாடுகளைக் கொண்டிருக்கின்றன. 'GFDL_CM3' இல் அதிக அதிகரிப்பு உள்ளது. இம்மாதிரியின் அடிப்படையில் 2020 - 2100 காலப்பகுதியில் ஜனவரியில் 2.43°C அதிகரிப்பு இருக்கும் என்பதோடு, ஜனவரிக்கான மிகக் குறைந்த கணிப்பு 'BCC_CSM1_1_M' இனாலும் கணிக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் அளவு 1.04°C ஆகும். ஏனைய மாதிரிகள் இந்த மாதத்திற்கான வெப்பநிலை அதிகரிப்பின் பல்வேறு பெறுமானங்களைக் குறிக்கின்றன. பெப்ரவரி மாதத்தைப் பொறுத்தவரை, மாதிரியானது 2.63°C வெப்பநிலையைக் காட்டுகிறது. இதனால் இந்த மாதத்திற்கான அதிகபட்ச பெறுமானம் 'GFDL_CM3' மாதிரியால் கணிக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும், குறைந்த பெறுமானம் (1.01°C) 'BCC_CSM1_1_M' மாதிரியால் கணிக்கப்பட்டுள்ளது. 'CSIRO_MK3_6_0' மாதிரியானது மார்ச் மாதத்திற்கான அதிகபட்ச வெப்பநிலையாக 2.86°C இருக்கும் என்று கணித்துள்ளது. 'FIO_ESM' மாதிரியானது குறைந்த வெப்பநிலைப் பெறுமானத்தைக் கணித்துள்ளது, மேலும் இதன் அளவு 0.87°C ஆக இருக்கும் எனக் குறிப்பிடப்படுகின்றது. 2020 முதல் 2100 வரையிலான காலகட்டத்தில் ஏப்ரல் மாதத்திற்கான அதிகபட்ச பெறுமானத்தை (3.28°C) 'CSIRO_MK3_6_0' மாதிரி கணித்துள்ளது. ஏப்ரல்

மாதத்தின் குறைந்த பெறுமானத்தை (0.92°C) 'FIO_ESM' மாதிரி காட்டுகின்றது. ஏப்ரல் மாதத்தைப் போலவே, அதே மாதிரியிலிருந்து, அதிகபட்ச வெப்பநிலை அதிகரிப்பு மே மாதத்திற்கும் காணப்படுகின்றது. இதன் பெறுமானம் 2.93°C ஆகும். மேலும் குறைந்த அதிகரிப்பாக 0.81°C உள்ளது. ஜூன் மாதத்தின் அதிகூடிய வெப்பநிலை 'GFDL_CM3' இனால் முன்மொழியப்பட்டுள்ளது. இம்மாதிரி, ஜூன் மாதத்தில் 2.99°C வெப்பநிலை அதிகரிப்புக் காணப்படும் எனக் கூறுகின்றது. ஏனைய மாதிரிகளுடன் ஒப்பிடும்போது 'BCC_CSM1_1' மாதிரி, ஜூன் மாதத்திற்குரிய மதிப்பிலிருந்து 1.11°C ஆகக் குறைந்த அளவீட்டைக் காட்டுகிறது. ஜூலை மாதத்தில், 'GFDL_CM3' (2.67°C) அதிகபட்சப் பெறுமானத்தைக் கணித்துள்ளது. மேலும் ஜூலை மாதத்திற்கான குறைந்த பெறுமானத்தை 'GISS_E2_R' (1.18°C) மாதிரி கணித்துள்ளது.

ஏனைய மாதிரிகளுடன் ஒப்பிடும்போது 'IPSL_CM5A_MR' மாதிரியானது ஓகஸ்ட், செப்டம்பர் மற்றும் ஒக்டோபர் மாதங்களில் அதிகூடிய வெப்ப அதிகரிப்பைக் காட்டுகின்றது. ஓகஸ்ட், செப்டம்பர் மற்றும் ஒக்டோபர் மாதங்களில் வெப்பநிலை முறையே 2.3°C , 2.55°C மற்றும் 2.33°C என்றவாறு அதிகரிக்கும் என மாதிரிகள் வெளிப்படுத்துகின்றன. ஓகஸ்ட் மாதத்திற்கான ஏனைய மாதிரிகளில், 'CCSM4' மாதிரி மிகக் குறைந்த பெறுமானத்தை (1.16°C) முன்வைக்கிறது. 'BCC_CSM1_1' மாதிரி, செப்டம்பர் மற்றும் அக்டோபர் மாதங்களுக்கான குறைந்த வெப்பநிலைப் பெறுமானத்தைக் காட்டுகிறது. எதிர்வுகூறப்பட்ட வெப்பநிலையின் அதிகபட்ச பெறுமானத்தை, 'GFDL_CM3' மாதிரியானது நவம்பர் மற்றும் டிசம்பர் மாதங்களில் கணிக்கிறது. வட மாகாணத்தில் 2020 முதல் 2100 வரையில், நவம்பர் மாதத்துக்கான

குறைந்த பெறுமான எதிர்வுகூறலை 'GISS_E2_H' மாதிரியும், டிசம்பர் மாதத்துக்கான குறைந்த பெறுமான எதிர்வுகூறலை 'BCC_CSM1_1_M' மாதிரியும் காட்டுகின்றன.

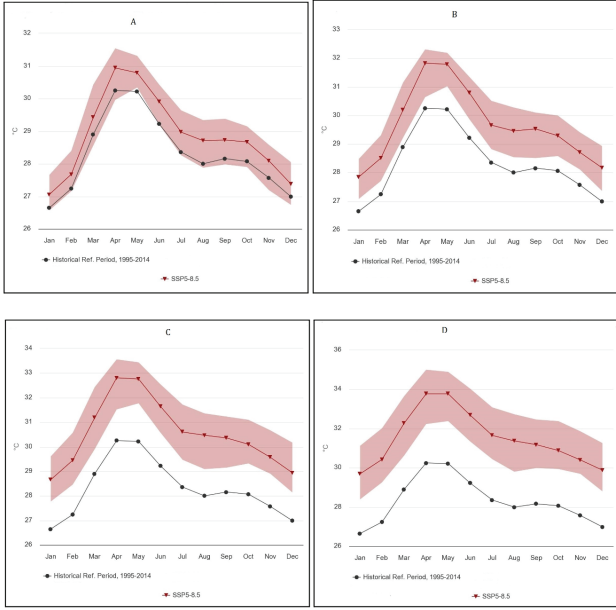
படம் 10.6 பகீர்ப்பட்ட சமூகப் பொருளாதாரப் பாதைகளின், 4.5 இன் கீழ், வடக்கு மாகாணத்தின் எதிர்வுகூறப்பட்ட வெப்பநிலையின் பொதுமைப்படுத்தப்பட்ட இடம்சார் பரம்பல்.

'SSP 8.5' இன் கீழ் எதிர்வுகூறப்பட்ட வெப்பநிலை

'SSP 8.5' காட்சிகளின் கீழ், 2020 முதல் 2100 வரை எதிர்வுகூறப்பட்ட வெப்பநிலை, ஒவ்வொரு மாதிரியிலும் வேறுபட்டுக் காணப்படுகின்றது.

எவ்வாறாயினும், மாதிரிகள் பொதுமைப்படுத்தப்பட்டமையின் அடிப்படையில், இலங்கையின் வடக்குப் பிராந்தியத்தில் இந்தக் காலத்திற்கான சராசரி வெப்பநிலை அதிகரிப்பு 1.81°C என எதிர்வு கூறப்படுகின்றது. இருப்பினும், மாத அடிப்படையில் ஒவ்வொரு மாதமும் வேறுபாட்டைக் காட்டுகின்றது.

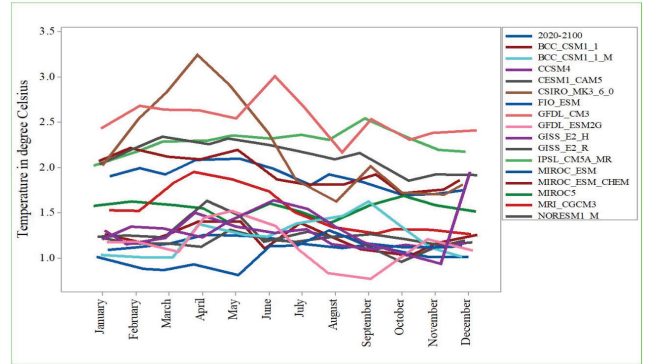
பகுப்பாய்வின் படி, ஏப்ரல் மாதத்தில், மாதிரிகளின் பொதுமைப்படுத்தப்பட்ட வெப்பநிலை எதிர்வுகூறல் மிக அதிகமாக உள்ளது. அவை, ஏப்ரல் மாதத்தில், சராசரியாக 2.06°C எதிர்வுகூறலைக் காட்டுகின்றன. அனைத்து மாதிரிகளின் பொதுமைப்படுத்தலின்படி, நவம்பர் மற்றும் டிசம்பரில் மிகக் குறைந்த பெறுமான எதிர்வுகூறல் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. மேலும் இரண்டு மாதங்களும் ஒரே பெறுமான (1.69°C) அதிகரிப்பையே காட்டுகின்றன (படம் 10.7).

படம் 10.7 பகிர்ப்பட்ட சமூகப் பொருளாதாரப் பாதைகளின், 8.5 காபன் வெளியீட்டுத் தோற்றக் காட்சியமைப்பில் வேறுபட்ட காலநிலைக் காலங்களுக்கான பொதுமைப்படுத்தப்பட்ட எதிர்கால வெப்பநிலை அளிகரிப்பு (A 2020-2040, B 2040 2060, C 2060-2080, D 2080-2100)

ஒவ்வொரு மாதிரியின் பகுப்பாய்வின் படி, சராசரி வெப்பநிலை அதிகரிப்பிலும் கணிசமான வேறுபாடுகள் உள்ளன. இருப்பினும், அதிகபட்ச சராசரி வெப்பநிலைப் பெறுமானத்தை 'IPSL_CM5A_MR' மாதிரியில் அடையாளம் காணலாம். இதன் சராசரிப் பெறுமானம் 4.18°C ஆகும். இதற்கு அடுத்தபடியாக, 'GFDL_CM3' மாதிரியானது உயர் சராசரிப் பெறுமானத்தை 4.17°C ஆகவும், 'MIROC_ESM_CHEM' மாதிரியானது உயர் சராசரிப் பெறுமானத்தை 4.15°C ஆகவும், 2020 முதல் 2100 ஆண்டுக்கான காலப்பகுதிக்கான 'SSP 8.5' காட்சித் தோற்றத்தில் எதிர்வுகூறியுள்ளன. மறுபுறம், குறைந்த சராசரி வெப்பநிலை மதிப்புகள் 'GISS_E2_R' இல் அடையாளம் காட்டப்படுகின்றன. இதன் பெறுமானம் 2.45°C ஆகும். 'GISS_E2_H' மாதிரியானது சராசரியாக 2.51°C பெறுமானத்தைக் காட்டுகிறது. இருப்பினும், 'SSP 4.5' உடன் ஒப்பிடும்போது 'SSP 8.5' அதிகூடிய பெறுமான எதிர்வுகூறலை வெளியிடுகின்றது.

வடக்கு மாகாணத்தின் மாதாந்தச் சராசரி எதிர்வுகூறப்பட்ட வெப்பநிலை அளவுகளின் மாதிரிகளிடையே சில வேறுபாடுகள் அடையாளம் காணப்பட்டுள்ளன. ஒவ்வொரு மாதிரியும் இலங்கையின் வடக்குப் பகுதியில் வெவ்வேறு மாதாந்தச் சராசரி மாற்றங்களைக் காட்டுகிறது. ஜனவரியில், 'MIROC_ESM_CHEM' மாதிரியில் அடையாளம் காணப்பட்ட அதிகபட்ச வெப்பநிலை 4.15°C ஆகும். இதே மாதத்துக்கான குறைந்த பெறுமானத்தை (2.21°C) 'GFDL_ESM2G' மாதிரி குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. பெப்ரவரியின் பொதுமைப்படுத்தப்பட்ட சராசரி வெப்பநிலை 2.98°C ஆகும். ஆனால் மாதிரிகளுக்கிடையே, பெப்ரவரியில் சில உயர்ந்த மற்றும் குறைந்த கணிப்பு மாறுபாடுகள் உள்ளன. இம்மாதத்துக்கான அதிகபட்ச பெறுமானத்தை (4.39°C) 'MIROC_ESM_CHEM' மாதிரி காட்டுகின்றது. குறைந்த பெறுமானத்தை (2.18°C) 'BCC-CSM1_1_M' வெளியிட்டுள்ளது. 2020 முதல் 2100 வரையான காலத்துக்கான மார்ச் மாதத்துக்கான மாதிரிகளின் பொதுமைப்படுத்தப்பட்ட சராசரி வெப்பநிலை எதிர்வுகூறல் 3.11°C ஆகும். இம்மாதத்துக்கான அதிகபட்ச பெறுமானத்தை (4.27°C) 'MIROC_ESM' மாதிரியும், குறைந்தபட்ச பெறுமானத்தை (2.16°C) 'BCC-CSM1_1_M' மாதிரியும் வெளிப்படுத்துகின்றன (படம் 10.8).

படம் 10.8 பகிர்ப்பட்ட சமூகப் பொருளாதாரப்பாதைகளின், 8.5 காபன் வெளியீட்டுத் தோற்றக் காட்சியமைப்பில் வேறுபட்ட காலநிலைக் காலங்களுக்கான வேறுபட்ட மாதிரிகளின் அடிப்படையிலான எதிர்கால வெப்பநிலைப் போக்கு (மாதாந்த ரீதியானது).

'CSIRO_MK3_6_0' ஆனது ஏப்ரல் மாதத்திற்கான கணிக்கப்பட்ட வெப்பநிலையின் அதிகபட்ச பெறுமானத்தைக் காட்டுகிறது. இது 5.04°C ஆகும். மேலும் இதுவே வட மாகாணத்தில் ஒவ்வொரு

மாதமும் எதிர்வுகூறப்பட்ட அதிகபட்ச வெப்பநிலையாகும். ஏப்ரல் மாதத்துக்கான எதிர்வுகூறப்பட்ட வெப்பநிலையின் குறைந்தபட்ச பெறுமானத்தை (2.44°C) 'GISS_E2_H' மாதிரி காட்டுகின்றது. மேலும் ஏப்ரல் மாதத்துக்கான அனைத்து மாதிரிகளின் பொதுமைப்படுத்தப்பட்ட மாதசராசரிப் பெறுமானம் 3.18°C ஆகும். மே மாதத்திற்கான மாதிரிகளின் சராசரிப் பெறுமானம் 3.41°C ஆகும். இருப்பினும், 'CSIRO_MK3_6_0' மாதிரி, மே மாத வெப்பநிலை 4.82°C ஆல் அதிகரிக்கும் எனக் கூறுகின்றது. மேலும் 'GISS_E2_H' மாதிரி, மே மாதத்தில் 2.54°C அதிகரிப்பு இருக்கும் என மதிப்பிட்டுள்ளது. இருப்பினும், CESM1_CAM5, GFDL_CM3, MRI_CGCM3, MIROC_ESM, MIROC_ESM_CHEM போன்ற வேறு சில மாதிரிகளும் இந்த மாதத்தில் அதிக வெப்பநிலை இருக்கும் எனக் காட்டுகின்றன. ஜூன் மாதத்தில், மாதிரிகளின் சராசரி பொதுமைப்படுத்தப்பட்ட வெப்பநிலை அதிகரிப்பு 3.33 பாகை செல்சியஸ் ஆக அமையும் என மாதிரிகள் எதிர்வுகூறியுள்ளன. இருப்பினும், 'GFDL_CM3' மாதிரி, ஜூன் மாத வெப்பநிலை 4.64°C ஆக அதிகரிக்கும் எனக் காட்டுகின்றது. அதேவேளை 'GISS_E2_R' மாதிரி, குறைந்தபட்ச அதிகரிப்பைக் (2.54°C) காட்டுகின்றது. ஜூலை மாதத்திற்கான மாதிரிகளின் சராசரி வெப்பநிலை அதிகரிப்பு 3.14°C ஆகும்.

ஓகஸ்ட் மாதத்தின் அதிகபட்ச பெறுமானத்தை 'IPSL_CM5A_MR' மாதிரி காட்டுகின்றது. இதன் பெறுமானம் 4.41°C ஆகும். மேலும் 'GFDL_ESM2_G' மாதிரி, இம்மாதத்துக்கான மிகக் குறைந்த பெறுமானத்தைக் (2.01°C) காட்டுகிறது. இந்த மாதத்துக்கான அனைத்து மாதிரிகளினாலும் எதிர்வுகூறப்பட்ட வெப்பநிலைகளின் சராசரிப் பெறுமானம் 3.08°C ஆகும். 2020 முதல் 2100 வரையிலான காலத்துக்கான செப்டெம்பர் மாத சராசரி எதிர்வு கூறல் 3.04°C ஆகும். மேலும், அதிகபட்சப் பெறுமானத்தை (4.43°C) 'IPSL_CM5A_MR' இல் இருந்து அடையாளம் காணலாம். குறைந்த பெறுமானத்தை (1.91°C)

'MRI_CGCM3' இல் இருந்து அடையாளம் காணலாம்.

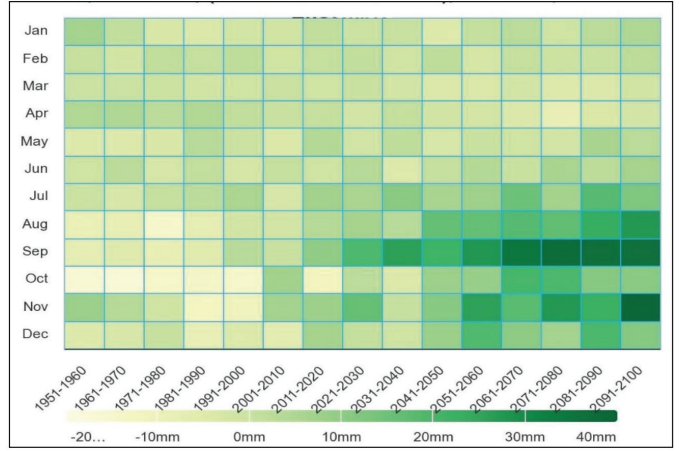
ஓக்டோபர் (4.13°C) மற்றும் நவம்பர் (4.31°C) மாதங்களுக்கான அதிகபட்ச வெப்பநிலை கணிப்புகள் 'IPSL_CM5A_MR' இல் இருந்தே அடையாளம் காணப்பட்டுள்ளன. ஓக்டோபர் மாதத்தின் குறைந்த பெறுமானத்தை (2.6°C) 'GFDL_ESM2G' மாதிரி எதிர்வு கூறியுள்ளது. நவம்பர் மாதத்துக்கான குறைந்த பெறுமானத்தை (2.16°C) 'GISS_E2_H' மாதிரி எதிர்வு கூறியுள்ளது. டிசம்பர் மாதத்துக்கான குறைந்த மாதாந்தச் சராசரியாக 2.88°C கணிக்கப்பட்டுள்ளது. மாதிரிகளின் பகுப்பாய்வின்படி, எதிர்காலத்திலும், டிசம்பர் மாதமே, வட மாகாணத்தில் மிகவும் குளிரான மாதமாக இருக்கும். 'GFDL_CM3' மாதிரி டிசம்பர் மாதத்துக்கான அதிகபட்சப் பெறுமானத்தை (4.16°C) எதிர்வுகூறியுள்ளது. குறைந்த பெறுமானத்தை (2.26°C) 'GISS_E2_H' மாதிரி எதிர்வுகூறியுள்ளது.

'SSP 4.5' காட்சிகளின் கீழ் இலங்கையின் வடக்குப் பிராந்தியத்தில் எதிர்கால மழைவீழ்ச்சி மாற்றங்கள்

'SSP 4.5' காட்சிகளின் கீழ், 2020 முதல் 2100 வரையிலான காலப்பகுதிக்கான எதிர்கால மழைவீழ்ச்சிக் கணிப்புத் தொடர்பாக மாதிரிகளுக்கு இடையே பெரிய வேறுபாடுகள் உள்ளன. அனைத்து மாதிரிகளின் பொதுமைப்படுத்தப்பட்ட அடிப்படையிலான எதிர்வுகூறலின் படி, வட மாகாணத்தில், 'SSP 4.5' காபன் வெளியீட்டுக் காட்சியமைப்பில், மழைவீழ்ச்சிக்கான அதிகரிப்பாக 106.19 மி.மீ. எதிர்வு கூறப்பட்டுள்ளது. இருப்பினும், மாதிரிகளுக்கிடையே இது மாதாந்தம் வேறுபடுகின்றது. எடுத்துக்காட்டாக ஜனவரி மாதத்தினைப் பொறுத்தவரையில் மாதிரிகளின் பொதுமைப்படுத்தப்பட்ட சராசரி 2.8 மில்லி மீற்றரால் வேறுபடும் என மாதிரிகள் குறிப்பிடுகின்றன. அதேபோன்று பெப்ரவரி மாதத்தின் சராசரி என, கிட்டத்தட்ட 4.8 மில்லி மீற்றரை மாதிரிகள் காட்டுகின்றன. வடக்கு

மாகாணத்தில் 'SSP 4.5' காபன் வெளியீட்டுக் காலத்தில் மறைப்பெறுமானத்திலேயே மழைவீழ்ச்சி இருக்கும் என மாதிரிகள் குறிப்பிடுகின்றன. மார்ச் மாதத்தில் இது 3.8 மில்லி மீற்றராகவும், ஏப்ரல் மாதத்தில் 2.6 மில்லி மீற்றராகவும், மே மாதத்தில் 9.8 மில்லி மீற்றராகவும் உள்ளன. இந்த மாதிரிகளின் அடிப்படையில், வடக்கு மாகாணத்தில் எதிர்காலத்தில் வறட்சி நிலமையே காணப்படும் என அறிய முடிகின்றது. எதிர்காலத்திற்கான மழைவீழ்ச்சி குறைவடைந்து வெப்பநிலை அதிகரிக்கும் சந்தர்ப்பத்தில், வடக்கு மாகாணம் மிகப்பெரிய நீர்ப் பற்றாக்குறையை அனுபவிக்கும் என்பதைக் கணிப்பிட முடிகின்றது.

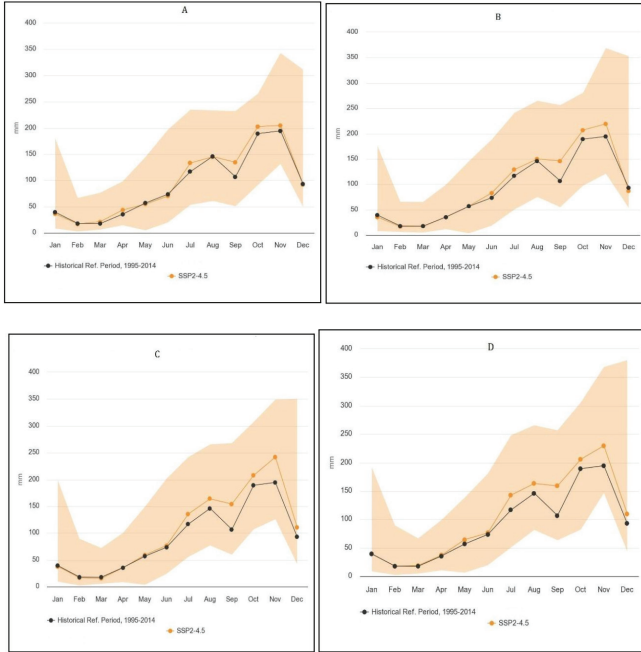
மாதிரிகளுக்கு இடையே 2020 முதல் 2100 வரையிலான சராசரி மழைவீழ்ச்சியில் வேறுபாடுகள் உள்ளன. அதிகபட்ச சராசரி மழைவீழ்ச்சி 'CSIRO_MK3_6_0' மாதிரியால் கணிக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் அளவு 342.76 மி.மீ. ஆகும். அதே நேரத்தில், 'FIO_ESM' மாதிரி, சராசரி மழை அளவை எதிர்மறை மதிப்பில் எதிர்வுகூறியுள்ளது. இதன் பெறுமானம் 48.05 மி.மீ. ஆகும். 'NORESM1_M' மாதிரியின் சராசரி மழையளவு 288 மி.மீ. ஆகவும், 'MIROC_ESM' மாதிரியின் சராசரி மழையளவு 269.5 மி.மீ. ஆகவும், 'MIROC5' மாதிரியின் சராசரி மழையளவு 249.88 மி.மீ. ஆகவும், 'MIROC_ESM_CHEM' மாதிரியின் சராசரி மழையளவு 279.88 மி.மீ. ஆகவும் கணிக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும், 'GFDL_ESM2G' மாதிரியின் சராசரி மழையளவு 229.29 மி.மீ ஆகவும், 'CGFDL_ESM2G1' மாதிரியின் சராசரி மழையளவு 221.5 மி.மீ. ஆகவும், '_CSM1_1_M' மாதிரியின் சராசரி மழையளவு 190.04 மி.மீ. ஆகவும் அதிகரிக்கும் என்று கணிக்கப்பட்டுள்ளது. 'SSP 4.5' காட்சிகளின் கீழ், 2020 முதல் 2100 வரையிலான சராசரி மழையளவு 'IPSL_CM5A_MR' ஆல் 2.85 மி.மீ. எனவும், 'GFDL_CM3' ஆல் 65.8 மி.மீ. எனவும், குறைவான அளவில் கணிக்கப்பட்டுள்ளது (படம் 10.9).

படம் 10.9. பகீர்ப்பட்ட சமூகப் பொருளாதாரப் பாதைகளின், 4.5 காபன் வெளியீட்டுத் தோற்றக் காட்சியமைப்பில் வேறுபட்ட காலநிலைக் காலங்களுக்கான பொதுமைப்படுத்தப்பட்ட எதிர்கால மழைவீழ்ச்சிப் போக்கு (ஒவ்வொரு பத்தாண்டு அடிப்படையிலும்).

2020 முதல் 2100 வரையிலான மாத அடிப்படை சராசரிக் கணிப்பு ஒவ்வொரு மாதிரியிலும் வேறுபட்டுக் காணப்படுகின்றது. ஜனவரியில், 'MIROC_ESM_CHEM' ஆல் கணிக்கப்பட்ட அதிகபட்ச சராசரி 57.73 மி.மீ. ஆகும். மேலும், 'IPSL_CM5A_MR' மாதிரியால் கணிக்கப்பட்ட ஜனவரி மாதத்துக்கான சராசரி 37.15 மி.மீ. ஆகும். 'GISS_E2_R' மாதிரியானது பிப்ரவரி மாதத்திற்கான மழைவீழ்ச்சி மாற்றங்களின் அதிகபட்ச பெறுமானத்தைக் கணித்துள்ளது. இது 37.65 மி.மீ ஆகும். அதே நேரத்தில், 'GFDL_ESM2G' மாதிரி பெப்ரவரி மாத மழை அளவு 18.91 மி.மீ. எனக் கணித்துள்ளது. மார்ச் மாதத்தில், 'GISS_E2_R' மாதிரியானது சராசரி மாத மழையளவு 17.08 மி.மீ. அதிகரிக்கும் என்றும், 'MRI_CGCM3' மாதிரியானது மழையளவு 23.57 மி.மீ. ஆல் குறையும் என்றும் எதிர்வுகூறியுள்ளன. பெரும்பாலான மாதிரிகள், 2020 முதல் 2100 வரை ஏப்ரல் மாதத்தில், வட மாகாணத்தில் மாதாந்திரச் சராசரி மழைவீழ்ச்சி குறையும் என்று குறிப்பிடுகின்றன. 'BCC_CSM1_1_M' மாதிரி, இந்த மாதம் மழைவீழ்ச்சி 67.81 மி.மீ. குறைவாக இருக்கும் என்று கணித்துள்ளது. இருப்பினும், மிகச் சில மாதிரிகள் ஏப்ரல்

மாதத்தில் அதிகரிப்பைக் குறிக்கின்றன. ஆனால் 'GFDL_CM3' மாதிரியானது 14.78 மி.மீ. குறைவைக் கண்டறிந்துள்ளது. 'BCC_CSM1_1_M' மாதிரியானது, மே மாதத்தில் சராசரி மாத மழைவீழ்ச்சியில் 93.6 மி.மீ. அதிகரிப்பு இருக்கும் என்று சுட்டிக்காட்டியது. அதே நேரத்தில், 'GFDL_ESM2G' மாதிரி இந்த மாதத்தில் மழைவீழ்ச்சி 24.86 மி.மீ. குறைவாக இருக்கும் என்று எதிர்வுகூறுகிறது. ஜூன் மாதத்தின் படி, 'SSP 4.5' காட்சிகளின் கீழ், 2020 முதல் 2100 வரையிலான காலகட்டத்தில், சராசரி மழைவீழ்ச்சி எதிர்வுகூறல்களில் மாறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. 'BCC_CSM1_1' மாதிரியானது ஜூன் மாதத்தில் 37.58 மி.மீ. மழைவீழ்ச்சி அதிகரிக்கும் என்றும், 'GISS_E2_H' மாதிரியானது இந்த மாதத்திற்கான மழைவீழ்ச்சி 90.25 மி.மீ. ஆக இருக்கும் எனவும் கணித்துள்ளது (படம் 10.10).

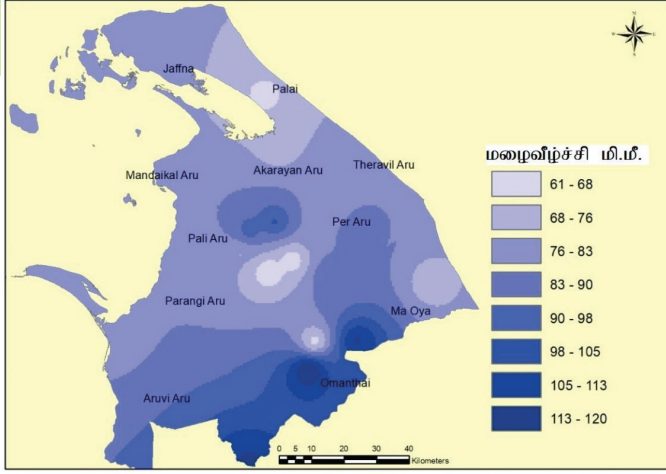
படம் 10.10 பகீர்ப்புட சமூகப் பொருளாதாரப் பாதைகளின், 4.5 காபன் வெளியீட்டுத் தோற்றக் காட்சியமைப்பில் வேறுபட்ட காலநிலைக் காலங்களுக்கான பொதுமைப்படுத்தப்பட்ட எதிர்கால மழைவீழ்ச்சி மாற்றம் (A 2020-2040, B2040- 2060, C2060-2080, D2080-2100).

இலங்கையின் வடக்குப் பிராந்தியத்தின் காலநிலையானது இந்தப் பிராந்தியத்தில் வாழும் மக்களின் வாழ்வாதாரத்தின் ஒவ்வொரு அம்சத்தையும் பாதிக்கின்றது. காலநிலை அனர்த்தங்கள், வட பிராந்தியத்தின் அனைத்துப் பகுதிகளிலும் நீண்ட காலமாக தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியதற்கான பதிவுகள் உள்ளன.

'BCC_CSM1_1_M' மாதிரியானது ஜூலை மாதத்திற்கான அதிகபட்ச மழைப்பொழிவை (39.29 மி.மீ.) முன்மொழிந்துள்ளது. அத்தோடு 'FIO_ESM' மாதிரியானது மிகக் குறைந்த மழைப்பொழிவைக் (24.41 மி.மீ.) கணித்துள்ளது. ஓகஸ்ட் மாதத்தைப் பொறுத்தவரை, 'FIO_ESM' மாதிரியைத் தவிர அனைத்து மாதிரிகளும், மாதாந்த சராசரியில் அதிகரிப்பைக் குறிக்கின்றன. ஆனால் 'FIO_ESM' மாதிரி, இந்த மாதத்திற்கான மழைவீழ்ச்சி 35.52 மி.மீ. குறைவாக இருக்கும் என்று கணித்துள்ளது. ஓகஸ்ட் மாதத்துக்கான அதிகூடிய அதிகரிப்பை, BCC_CSM1_1 மாதிரி கணித்துள்ளது. அதன் அளவு 88.82 மி.மீ. ஆகும். அதேவேளை 'GISS_E2_H' மாதிரி குறைந்த பெறுமானத்தைக் (22.86 மி.மீ.) கணித்துள்ளது.

'CSIRO_MK3_6_0' மாதிரியானது ஒக்டோபர் மற்றும் டிசம்பர் மாதங்களில் அதிகபட்ச மழைவீழ்ச்சிப் பெறுமானத்தை முறையே 71.71 மி.மீ. மற்றும் 118.74 மி.மீ எனக் கணித்துள்ளது. 'NORESM1_M' மாதிரியானது 2020 முதல் 2100 வரையிலான டிசம்பர் மாத அதிகபட்ச மழைப்பொழிவு 122.2 மி.மீ. ஆக இருக்கும் என எதிர்வுகூறியுள்ளது. இருப்பினும், 'MIROC5' மாதிரியானது, ஒக்டோபர் மாதத்திற்கான மிகக் குறைந்த மழைப்பொழிவு 17.6 மி.மீ. ஆக இருக்கும் என முன்னறிவித்துள்ளது.

மேலும் 'CESM1_CAM5' மாதிரியானது, நவம்பர் மாதத்திற்கான குறைந்த மழைப் பெறுமானத்தை (62.39 மி.மீ.) எதிர்வு கூறியுள்ளது. அதேவேளை டிசம்பர் மாத குறைந்தபட்சப் பெறுமானத்தை (48.92 மி.மீ.) 'CCSM4' மாதிரி கணித்துள்ளது.

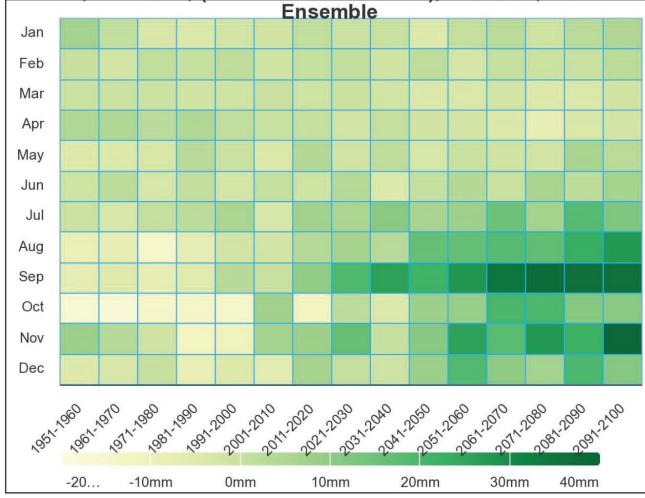
படம் படம் 10.11 பகீர்ப்பட்ட சமூகப் பொருளாதாரப் பாதைகளின் 2.4.5 காபன் வெளியீட்டுத் தோற்றக் காட்சியமைப்பில் வேறுபட்ட காலநிலைக் காலங்களுக்கான பொதுமைப்படுத்தப்பட்ட எதிர்கால மழைவீழ்ச்சி மாற்றத்தின் இடம்சார் பரம்பல் பாங்கு.

‘SSP 8.5’ காட்சிகளின் கீழ் இலங்கையின் வடக்குப் பிராந்தியத்தில் எதிர்கால மழைவீழ்ச்சி மாற்றங்கள்

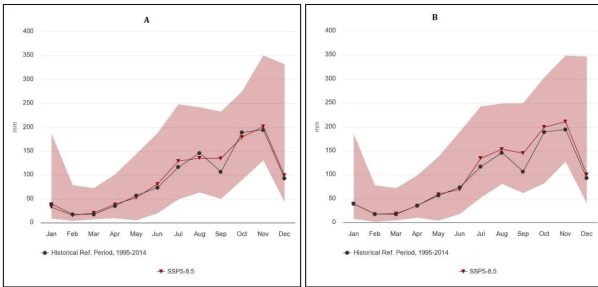
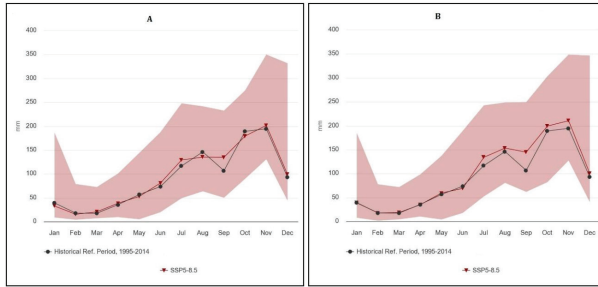
‘SSP 8.5’ இன் கீழ் 2020 முதல் 2100 வரை எதிர்வுகூறப்பட்ட மழைவீழ்ச்சியில் பல வேறுபாடுகள் உள்ளன. இது, வட மாகாணத்தில் எதிர்வுகூறப்பட்ட மழைவீழ்ச்சி மாற்றங்களை விளக்குகிறது. 2020 முதல் 2100 வரையிலான அனைத்து மாதிரிகளினதும் பொதுமைப்படுத்தப்பட்ட ‘SSP 8.5’ காட்சித் தோற்றத்தின் கீழ், இலங்கையின் வடக்குப் பகுதியில் சராசரியாக 159.46 மி.மீ. மழைவீழ்ச்சி அதிகரிக்கும் என எதிர்வு கூறப்பட்டுள்ளது. ஆயினும் கூட, மாதாந்த அடிப்படையில் இதில் குறிப்பிடத்தக்க வேறுபாடுகள் உள்ளமை அவதானிக்கத்தக்கது. ‘SSP 8.5’ இன் கீழ், ஜனவரி முதல் ஜூன் வரை மாதாந்த மழைவீழ்ச்சி அளவு குறைந்து வருகிறது. ஜனவரி 3.01 மி.மீ. ஆலும், பிப்ரவரி 6.01 மி.மீ. ஆலும், மார்ச் 0.42 மி.மீ. ஆலும், ஏப்ரல் 6.11 மி.மீ. ஆலும், மே 8.23 மி.மீ. ஆலும், மற்றும் ஜூன் 4.28 மி.மீ. ஆலும் மழைவீழ்ச்சி குறையும் என மாதிரிகளின் பொதுமைப்படுத்தப்பட்ட சராசரிகள்

காட்டுகின்றன. ‘SSP 4.5’ காபன் வெளியீட்டுக் காலத்துடன் ஒப்பிடுகையில், சில மாதங்களில் சராசரி மழைவீழ்ச்சியில் குறைவு உள்ளது. இருப்பினும், ஜூலை முதல் டிசம்பர் வரையிலான மாத மழைவீழ்ச்சி, அதிகரித்து வருவதாக மாதிரிகள் வெளிப்படுத்துகின்றன. மாதிரிகளின் பொதுமைப்படுத்தப்பட்ட சராசரியின் படி, ஜூலை மாத மழை அளவு 16.34 மி.மீ. இனால் அதிகரித்து வருகின்றமை கவனிக்கத்தக்கது. ‘SSP 8.5’ காபன் வெளியீட்டுத் தோற்றப்பாட்டின் ஜூலை மாத அதிகரிப்பை, ‘SSP 4.5’ வெளியீட்டுத் தோற்றப்பாட்டுடன் ஒப்பிடும் போது, கணிசமான அதிகரிப்பை இனங்காண முடியும். மாதிரிகளின் ஓகஸ்ட் மாத சராசரிகள், 29.47 மி.மீ. மழைவீழ்ச்சி அதிகரிக்கும் என வெளிப்படுத்துகின்றன. 2020 முதல் 2100 வரையான காலப்பகுதியில், ‘SSP 8.5’ இன் கீழ், செப்டெம்பர் மாத மழைவீழ்ச்சி 30.61 மி.மீ. அதிகரிக்கும் எனவும், ஒக்டோபர் மாத மழைவீழ்ச்சி 56.57 மி.மீ. அதிகரிக்கும் எனவும், நவம்பரில் 34.82 மி.மீ. மழைவீழ்ச்சி அதிகரிக்கும் எனவும், டிசம்பரில் 19.73 மி.மீ. மழைவீழ்ச்சி அதிகரிக்கும் எனவும் மாதிரிகளின் பொதுமைப்படுத்தப்பட்ட சராசரிகள் காட்டுகின்றன.

‘SSP 8.5’ இன் கீழ், 2020 முதல் 2100 வரையிலான மாதிரிகளின் சராசரி எதிர்வுகூறல்களிடையே வேறுபாடுகள் உள்ளன. ‘BCC_CSM1_1_M’ மாதிரியானது, மேற்கூறிய காலத்திற்கான அதிகபட்ச சராசரி மழை அதிகரிப்பை 55.51 மி.மீ. எனக் கணித்துள்ளது. ‘FIO_ESM’ மாதிரியானது 3.19 மி.மீ. எனவும், ‘MIROC_ESM_CHEM’ மாதிரியானது 1.87 மி.மீ. எனவும், ‘NORESM1_M’ மாதிரியானது 42.62 மி.மீ. எனவும், CSIRO_MK3_6_0 மாதிரியானது 41.34 மி.மீ. எனவும், ‘MIROC5’ மாதிரியானது 36.01 மி.மீ. எனவும் மழைவீழ்ச்சியைக் கணித்துள்ளன (படம் 10.12 மற்றும் 10.13).

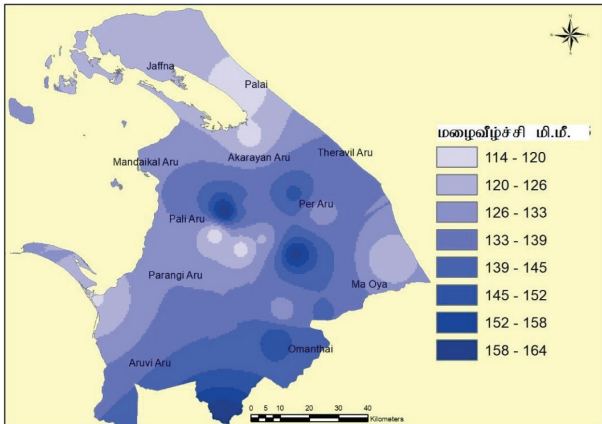
படம் 10.12. பகிர்ப்பட சமூகப் பொருளாதாரப் பாதைகளின் 5, 8.5 காபன் வெளியீட்டுத் தோற்றக் காட்சியமைப்பில் வேறுபடல்காலநிலைக் காலங்களுக்கான பொதுமைப்படுத்தப்பட்ட எதிர்கால மழைவீழ்ச்சி மாற்றம் (மாத ரீதியாக ஒவ்வொரு பத்தாண்டு அடிப்படையிலும்).

படம் 10.13. பகிர்ப்பட சமூகப் பொருளாதாரப் பாதைகளின் 5, 8.5 காபன் வெளியீட்டுத் தோற்றக் காட்சியமைப்பில் வேறுபடல்காலநிலைக் காலங்களுக்கான பொதுமைப்படுத்தப்பட்ட எதிர்கால மழைவீழ்ச்சி மாற்றம் (A 2020-2040, B 2040-2060, C 2060-2080, D 2080-2100).

'SSP 8.5' இன் கீழ், 2020 முதல் 2100 வரையிலான மழைவீழ்ச்சியின் மாதாந்த அடிப்படைக் கணிப்பு மாதிரிகளுக்கு இடையே வேறுபாடுகள் உள்ளன. ஜனவரியில், 'NORESM1_M' மாதிரியானது மழைவீழ்ச்சியை அதிகபட்சமாக 95.36 மி.மீ. எனக் கணிக்கும் அதேவேளை, ஜனவரியில் 'GFDL_ESM2G' மாதிரியானது குறைந்த மழைவீழ்ச்சியை 43.08 மி.மீ. எனக் கணிப்பீடு செய்துள்ளது. 'GISS_E2_R' மாதிரியானது பெப்ரவரியில் 33.66 மி.மீ. மழை கிடைக்கும் என எதிர்வு கூறியுள்ளது. ஆனால், 'CCSM4' மாதிரியானது பெப்ரவரி மாதத்திற்கான மழைவீழ்ச்சி 41.92 மி.மீ. ஆல் குறைவடையும் என எதிர்வுகூறியுள்ளது. 'GISS_E2_R' மாதிரியானது மார்ச் மாதத்தில், 9.74 மி.மீ. ஆல் மழைவீழ்ச்சி உயரும் எனக் கணித்துள்ளது. அதேவேளை, 'GFDL_ESM2G' மாதிரியானது மார்ச் மாதத்திற்கான மழை 42.05 மி.மீ. இனால் குறைவடையும் என மதிப்பிட்டுள்ளது. ஏப்ரல் மாத மழைவீழ்ச்சியை பொறுத்தவரை, 'NORESM1_M' மாதிரியானது அதிக மழைவீழ்ச்சி அதிகரிப்பைக் (17.95 மி.மீ.) கணித்துள்ளது. ஆனால் 'BCC_CSM1_1_M' மாதிரியானது ஏப்ரல் மாதத்தில் மிகக் குறைந்த (60.54 மி.மீ.) மழைப்பொழிவைக் கணித்துள்ளது. 'NORESM1_M' மாதிரியானது மே மாதத்திற்கான அதிகபட்ச மழைவீழ்ச்சி 24.73 மி.மீ. இனால் அதிகரிக்கும் என்றும், 'GFDL_ESM2G' மாதிரி ஏப்ரலில் மழைவீழ்ச்சி 57.22 மி.மீ. குறைவடையும் என்றும் கணித்துள்ளன. 2020 முதல் 2100 வரையிலான 'SSP 8.5' காட்சிகளின் கீழ், ஜூன் மாதத்திற்கான மாதாந்திர மழைவீழ்ச்சியின் மாதிரிகளுக்கு இடையே பரந்த மாறுபாடு உள்ளது. இதில் 'BCC_CSM1_1' மாதிரி குறைந்த மழைவீழ்ச்சியையும் (76.91 மி.மீ.), 'FIO_ESM' மாதிரி அதிக மழைவீழ்ச்சியையும் (132.07 மி.மீ.) எதிர்வுகூறியுள்ளன. ஜூலையில்,

'BCC_CSML_1_M' மாதிரி அதிகபட்ச மழைவீழ்ச்சியையும் (61.61 மி.மீ.), 'FIO_ESM' மாதிரி குறைவான மழைவீழ்ச்சி (49.2 மி.மீ.) எதிர்வு கூறலையும் கணித்துள்ளன. ஆகஸ்ட் மாதத்திற்கான மாதாந்த எதிர்வு கூறலிலும் மாதிரிகளுக்கு இடையே மாறுபடும் தன்மைகள் காணப்படுகின்றன. அதிகூடிய பெறுமான (195.29 மி.மீ.) எதிர்வுகூறலை 'BCC_CSML_1_M' மாதிரி கணித்துள்ளது. அதேவேளை குறைந்த மழைவீழ்ச்சிப் பெறுமான (37.93 மி.மீ.) எதிர்வுகூறலை 'MIROC_ESM' மாதிரி காட்டுகின்றது. 'CCSM4' மாதிரியானது செப்டம்பர் மாதத்திற்கான அதிகபட்ச மழைப்பொழிவைக் (115.14 மி.மீ.) கணித்துள்ளது. மேலும் 'GISS_E2_R' மாதிரியானது செப்டம்பர் மாதத்திற்கான மிகக் குறைந்த (43.12 மி.மீ.) மழைவீழ்ச்சியைக் கணித்துள்ளது. வெவ்வேறு மாதிரிகளால் கணிக்கப்படும் மழையின்படி, அக்டோபர் மாதம் தனித்துவமானது. ஏனெனில் அனைத்து மாதிரிகளும் அதிகரித்து வரும் மழைவீழ்ச்சி முறையைக் குறிப்பிடுகின்றன. இருப்பினும், அனைத்து மாதிரிகளின் அதிகரிப்பு அளவில் வேறுபாடுகள் உள்ளன. 'BCC_CSML_1_M' மாதிரி 246.12 மி.மீ. இணையும், 'GISS_E2_R' மாதிரி 87.94 மி.மீ. இணையும், 'CSIRO_MK3_6_0' மாதிரி 196.81 மி.மீ. இணையும் எதிர்வுகூறியுள்ளன. 'BCC_CSML_1' மாதிரி நவம்பரில் குறைந்த மழைவீழ்ச்சியாக 95.79 மி.மீ. இணை எதிர்வுகூறியுள்ளது. டிசம்பர் மாதத்தை பொறுத்தவரை, 'CSIRO_MK3_6_0' மாதிரி 17 மி.மீ. அதிக மழைவீழ்ச்சி இருக்கும் எனவும், CESM1_CAM5 மாதிரி 48.3 மி.மீ. மழைவீழ்ச்சி குறையும் எனவும் எதிர்வு கூறியுள்ளன.

காலநிலை மாற்றத்தினால் இலங்கையின் வடக்குப் பகுதி மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறது. இலங்கையின் வடக்குப் பிராந்தியத்தின் அனர்த்த வரலாற்றின் படி, 2004 இல் ஏற்பட்ட சுனாமி தவிர்ந்த ஏனைய அனர்த்தங்கள் அனைத்தும் காலநிலை தொடர்பானவை.

ஆகையால், வறட்சி மற்றும் வெள்ள அனர்த்தங்கள் பற்றிய அடையாளங்கள் மற்றும் ஆய்வுகள், இலங்கையின் வடக்குப் பிராந்தியத்தின் எதிர்கால அபிவிருத்தி மற்றும் திட்டமிடல் நடவடிக்கைகளுக்கு இன்றியமையாததாகும்.

அண்மைய காலநிலை மாற்ற நிகழ்வுகளைத் தொடர்ந்து, உலகின் அனைத்துத் துறைகளைச் சேர்ந்த மக்களும், காலநிலை அனர்த்தங்கள் குறித்து விழிப்புடன் செயலாற்றுகின்றனர். இலங்கையின் வடக்குப் பிராந்தியத்தின் காலநிலையானது இந்தப் பிராந்தியத்தில் வாழும் மக்களின் வாழ்வாதாரத்தின் ஒவ்வொரு அம்சத்தையும் பாதிக்கின்றது. காலநிலை அனர்த்தங்கள், வட பிராந்தியத்தின் அனைத்துப் பகுதிகளிலும் நீண்ட காலமாக தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியதற்கான பதிவுகள் உள்ளன.

இலங்கையின் வடக்குப் பகுதியானது அதன் புவியியல் அமைப்பு மற்றும் காலநிலை காரணமாக வெள்ளப்பெருக்கு மற்றும் வறட்சி போன்ற காலநிலை அனர்த்தங்களிலிருந்து பல சவால்களை எதிர்கொள்கிறது. இவற்றை ஓரளவு முன்கூட்டியே அனுமானிப்பதன் மூலம், அவற்றிலிருந்து பாதுகாப்பாக இருக்க உபாயம் தேடலாம்.

படம் 10.14 பகிரப்பட சமூக பொருளாதாரப் பாதைகளின் 5, 8.5 காபன் வெளியீட்டுத் தோற்றக் காட்சியமைப்பில் வேறுபட்ட காலநிலைக் காலங்களுக்கான பொதுமைப்படுத்தப்பட்ட எதிர்கால மழைவீழ்ச்சி மாற்றத்தின் இடம்சார் பரம்பல் பாங்கு.

(தொடரும்)

Cash Statement for the period of 1st Jan 2013 to 31st Dec 2014

Details	Amount In GBP
Income	
Advance Booking	7,280.00
Sales	1,178.00
Donations (Reprint Scheme)	950.00
Total Income	9,408.00
Expenses	
Printing and Layout	4,295.00
Shipping and Postage	2,833.00
Advertisement	14.00
Cost for the Website	53.00
Payments	90.00
Company Registration	61.00
Money Transferring Commissions	91.00
Introduction Event in Toronto	83.00
Loss due to Exchange rate	88.00
Total Expenses	7,608.00
Balance at 31st Dec 2014	1,800.00

Here is the status of this balance as of 31st December 2014

Name	Amount in GBP
Sayanthan Kathir	244.00
Kopinath Thillainathan	55.00
Ramanitharan Kandiah	190.00
Sutharsan Srinivasan (Arunmozhivarman)	886.00
J Bharaneetharan	336.00
Sanjey Karunanathan	89.00
	1,800.00

Status of 1800 GBP at 31st March 2024

Name	Amount in GBP	Amount In LKR
Sutharsan Srinivasan (Arunmozhivarman)	886.00	333,984
J Bharaneetharan	336.00	126,658
	1,222.00	460,642.00

Note 1

Sayanthan Kathir has been contributing £40 per month from August 2022 to December 2022 through magazine advertisements and £50 per month from January 2023 onwards. Therefore, he does not owe any amount.

Note 2

Sanjey Karunanathan has been consistently contributing £75 per month since August 2022. As a result, he does not owe any amount.

Note 3

Kopinath Thillainathan has sent 100 AUD, as a result, he does not owe any amount.

Note 4

Ramanitharan Kandiah has sent 300 USD, as a result, he does not owe any amount.

STATEMENT OF PROFIT & LOSS - EZHUNA
for the Period of April 1st 2022 to March 31st 2023

Details	Note	Amount
INCOME		
Magzine Advertisement Income	1	784,250.00
Donations	2	1,596,616.92
Other Income		135.06
Total Income		2,381,001.98
LESS: COST OF SALES		
Voice readers payment		77,680.00
Reporter payment		2,000.00
Writter Payment		23,500.00
Lay out Design		80,000.00
Marketing Guy Payment		20,000.00
Other Direct Expenses		164,262.11
Total Cost of Sales		367,442.11
Gross Profit		2,013,559.87
LESS: EXPENSES		
- Administration Expenses -		
Depreciation		113,398.25
Repairs and Maintenance		7,552.91
Insurance		375.00
Rent		112,147.99
Telephone & Internet		14,664.35
Water & Electricity- Building		10,743.28
Consulting & Accounting		30,813.73
Cleaning		6,760.59
Printing & Stationary		407.34
General Expenses		1,703.87
Trip expense		57,617.28
Other Admin Expenses		1,899.60
		358,084.19
- Selling and Distribution Expenses -		
Wages and Salaries		718,806.45
Salary Allowance		192,500.00
HR Expenses		27,236.29
Operation Expenditure		57,197.21
Advertisement		6,100.00
Entertainment		2,631.10
		1,004,471.05
- Other Expenses -		
		462.11
TOTAL EXPENSES		1,363,017.35
PROFIT / LOSS		650,542.52

Note 1

Magzine Advertisement Income

Vanakanm London	170,344.80
Remax community	204,413.50
S Travel	136,438.80
Spoton money	170548.40
Alpha Telecom	65,015.40
Nazami Associates	24,177.20
Highway fleet	13,311.90
Total Advertisement Income	784,250.00

Note 2

Donations

Dr.Kanagalingam Sugumar	169,562.40
Ganeshalingam Kugaruban	262,879.80
Sanjey Karunanathan	253,675.50
Shaseevan Ganeshanathan	910,499.22
Total donation	1,596,616.92

An initial amount of Rs.910,499.22 was received from **Shaseevan Ganeshanathan** which was intended to pay for the purchase of the required machinery and to cover the startup expenses of the company. The following is a thorough breakdown:

Items	Amount
Table	35,000.00
Chairs	24,000.00
Tripod	9,500.00
Laptop	217,000.00
Desktop Computer	349,000.00
Head phone	2,900.00
Network cable	2,200.00
Other Small equipments	11,225.00
Mobile phone	59,800.00
Salary and operation cost	199,874.22
Total	910,499.22

STATEMENT OF PROFIT & LOSS - EZHUNA
for the Period of April 1st 2023 to March 31st 2024

Details	Note	Amount
INCOME		
Magzine Advertisement Income	1	1,580,497.33
Donations	2	961,664.09
Other Income		308.45
Total Income		2,542,469.87
LESS: COST OF SALES		
Voice readers payment		176,780.00
Book design		30,700.56
Writer Payment		7,200.00
Lay out Design		240,000.00
Other Direct Expenses		201,563.66
Total Cost of Sales		656,244.22
Gross Profit		1,886,225.65
LESS: EXPENSES		
- Administration Expenses -		
Depreciation		142,125.00
Repairs and Maintenance		27,305.63
Insurance		1,276.17
Rent		61,098.26
Telephone & Internet		58,827.74
Water & Electricity- Building		34,450.15
Consulting & Accounting		15,737.09
Cleaning		8,005.59
Reserve		44,074.67
Xebiro admin expenses		2,224.17
		395,124.47
- Selling and Distribution Expenses -		
EPF Expense		93,710.78
ETF Expense		15,968.34
HR Expenses		15,639.29
Wages and Salaries		869,085.82
Salary Allowance		382,355.71
Operation Expenditure		131,384.34
Staff Welfare		2,937.88
		1,511,082.16
- Other Expenses -		
		485.10
TOTAL EXPENSES		1,906,691.73
PROFIT / LOSS		(20,466.08)

Note 1

Magzine Advertisement Income

Vanakanm London	237,766.87
Remax community	252,881.79
S Travel	123,077.17
Spoton money	237,766.87
Life 100 Insurance & Investments INC	117,411.00
Ramanan Santhirasekaramoorthy	115404.09
Remax Elite	163,049.47
Netwyn.place	163,049.47
Murali-Minivan & Car Service	45,946.72
ABC Driving	10,811.15
SS Cakes	10,811.15
Tamil canadian walk	23,924.18
Highway fleet	54,618.40
Tamil Fest	11,962.09
Nazami Associates	12,016.10
Total Advertisement Income	1,580,496.52

Note 2

Donations

Dr.Kanagalingam Sugumar	237,984.85
Ganeshalingam Kugaruban	266,810.07
Sanjey Karunanathan	356,869.17
Dr. Siva Sivanathan	100,000.00
Total donation	961,664.09

SEND MONEY to SRI LANKA

FIRST TRANSFER FEE FREE *

Immediate Payment to Any Account

Cash Pickup at any

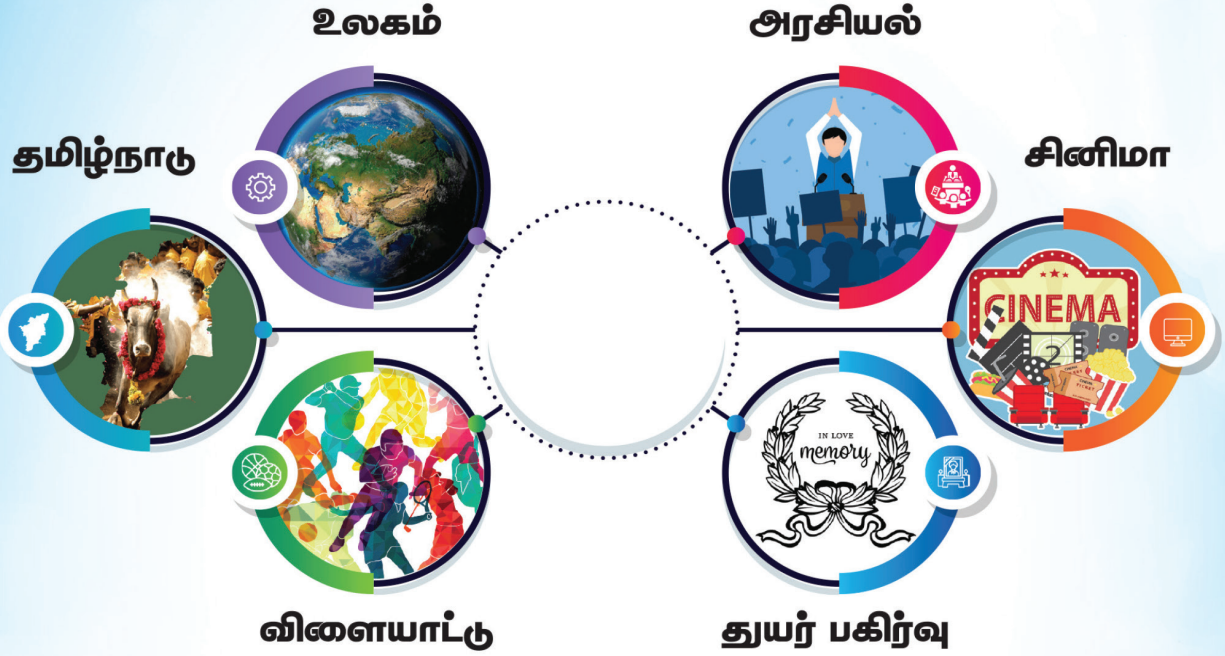

get **5% Discount**
on Purchases

0207 341 7300
www.spoton.money

Authorised and regulated by the Financial Conduct Authority (FRN 510848)
SpotOn Money is a trading name of Monex International Limited, a company incorporated in England and Wales,
and registered as a money service business with HMRC (12161278)

* T & C Apply

யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்

**தமிழால் இணையும்
தமிழ் செய்திச் சஞ்சிகைத் தளம்**

vanakkamlondon.com

[/vanakkam.london](https://www.facebook.com/vanakkam.london)

[/vanakkamlondon](https://www.instagram.com/vanakkamlondon)

[/Vanakkam_London](https://twitter.com/Vanakkam_London)

[/TheVanakkamLondon](https://www.youtube.com/TheVanakkamLondon)

Protection For You & Your Family

Our services

- Life Insurance «
- Critical Illness Protection «
- Mortgage Protection «
- Travel/Super Visa Insurance «
- Dental & Medical Benefits «
- Disability Benefits «
- Long Term Care «
- Employee Benefits «
- RESP, RRSP & TFSA «

Are You Getting Million Dollar Advice?

Sritharan Thurairajah CLU, CHS

Life 100
INSURANCE & INVESTMENTS INC.

416-918-9771 | 416-321-2500

info@life100.ca www.life100.ca

10 Milner Business Court, Suite 208,
Scarborough, ON M1B 3C6

Simple Solution in a Critical Situation

Nimal Vinayagamoothy, CPA, CGA

Chartered Professional Accountant

nimal@nlraccounting.com

T: 416 - 494 - 4777

C: 416 - 888 - 1128

F: 416 - 613 - 2739

300-5200 Finch Avenue East
Toronto, ON M1S 4Z4

CPA

CHARTERED
PROFESSIONAL
ACCOUNTANT

WE PROVIDE THE CHEAPEST MINIVAN & CAR SERVICE ALL OF THE GTA & ONTARIO

ரொறொன்ரோ பெரும்பாகம் உட்பட ஒன்ராறியோ மாகாணம்
எங்கணும் மலிவான மினிவான் மற்றும் கார் சேவையை
நாங்கள் வழங்குகிறோம்.

கிழமை ஏழு நாட்களும் 24 மணி நேர சேவை வசதியுள்ளது.
அழைக்க வேண்டிய இலக்கம் 647-9723619

SOLAR POWER சூரிய சக்தி

SAFE ☀ CLEAN ☀ FREE ☀ பாதுகாப்பானது ☀ இலவசமானது ☀ சுத்தமானது

AUTOMATIC OPERATION | NO REFUELLING | POWER DIRECTLY TO YOUR HOME

☀ GRID-TIED SOLAR

With this solar system you can earn up to \$3850 annually for 20 years.

☀ NANO GRID SOLAR

With this solar system you can cut your electricity bill to zero and you are never without electricity.

☀ ENERGY CONSERVATION

With this solutions you can reduce your energy bill.

☀ OFF-GRID SOLAR

With this solar system you can have electricity wherever you want.

☀ SOLAR POOL HEATER

With this solar system you can cut your pool heating bill to zero.

HomeStars

Read Our Reviews
www.homestars.com

A+
Rating

BBB

ACCREDITED
BUSINESS

500
Top Franchise Contractors

info@NewDawn-ES.Com | www.NewDawn-ES.Com | 416-855-9377

யாழ் மணீனில்

வீடு, காணி,
வியாபார ஸ்தாபனங்கள்
வாங்குவதற்கு,
விற்பதற்கு அல்லது
வாடகைக்கு

நம்பிக்கையுடன் நாடுங்கள்

RE/MAX
ELITE

☎ 021 224 2855 | 0777 44 1113 📱

இடம்: இல. 115 கே.கே.எஸ் வீதி சுன்னாகம்
(பீப்பிள்ஸ் வீசிங் கட்டிட தொகுதி, 1^{ம்} மாடி)

BUY-SELL-RENT HOME AND LANDS

🌐 WWW.REMAXELITE.LK

DRIVING SCHOOL

We offer a variety of courses for new and experienced drivers. We offer our students quality driver education and training at affordable rates. Our extremely knowledgeable driving instructors fluent in 7 languages with their many years of professional experience make learning especially easy.

CAR DRIVING LESSONS

- **Class 5 Driving License**
- **Refresher Lessons**
- **Knowledge Test Preparation**

ENROLL NOW!

ÉCOLE DE CONDUITE ABC DRIVING SCHOOL Ogilvy

528 avenue Ogilvy
Montréal QC
H3N 1M8

(514) 278-1824

abc.conduire@gmail.com

ÉCOLE DE CONDUITE ABC DRIVING SCHOOL Jean-Talon

4294 rue Jean-Talon O
Montréal, QC
H4P 2T6

(514) 866-4777

abc.driving4295@gmail.com

SS CAKES

Say "I Do" to Sweet Perfection!

Planning your dream wedding? Look no further! At SS Cakes, we specialize in crafting exquisite wedding cakes that are as stunning as they are delicious. From classic elegance to modern masterpieces, we'll design the perfect cake to sweeten your special day.

 +94 76 347 0055

We do delivery around the world

வீடு என்பது ஞாபகங்களின் கலவை

காதல், சில்மிஷங்கள், கனவுகள், சிரிய்ப்புக்கள், நேசங்கள், அரவணையுக்கள், தவிப்புகள், அடையாளங்கள், கூடல்கள், குதூகலங்கள் என நீங்கள் உறைவிடமாகும் வொழுதுதான் வீடு விலாசம் கொள்கிறது.

தற்போதைய நிலையில் நீங்கள் வீடொன்றை விற்பது அல்லது வாங்குவது குறித்து உங்களிடம் இருக்கும் கேள்விகள் மற்றும் சந்தேகங்களுக்கு என்னால் தெளிவாக விளக்கமளிக்க முடியும்.

நம்பிக்கையோடு என்னை அழையுங்கள் நல்லதோர் வீடு செய்வோம்.

Re/Max Community Realty Inc
ரமணன் சந்திரசேகரமூர்த்தி Bsc, MBA
வாக்குறுதிகள் அல்ல.
வாங்குவதற்கும் விற்பதற்குமான தீர்வு.
அலைபேசி: 416-290-6000

Xebiro has multiple technology companies under its umbrella, whereby we help any organization with any of their technological service needs. These companies have been in operation for the last few years and have helped more than 200 companies worldwide. Our team works seamlessly with businesses around the world – from the UK, Canada, Australia, USA, Norway, Switzerland, France, Poland, Singapore, and Sri Lanka.

OUR GROUP OF COMPANIES

CodeLantic offers one-stop solutions in the field of custom web application, mobile app development and software solutions.

ExentAI aims to research and develop innovative solutions for problems arising across a range of domains and industries for users or customers using state-of-the-art AI technologies.

ITaffix is a leading technical support company providing 24/7 services supporting all the IT needs of businesses to resolve their core technical issues.

OntoMatrix is a full-service digital marketing company with flawless techniques and innovative ideas that assist the brands to reach the heights of success.

EmbryoZ offers an extensive investor database of seasoned industry professionals to connect with. In addition to this, we provide you with multiple supporting service providers to ease off your work.

BurgeonFirst is focused on closing the funding gap between the 'friends and family' stage and the Venture Capital stage.

BUSINESS PROCESS OUTSOURCING

FinAccDirect is a financial process outsourcing company offering outsourced bookkeeping services, outsourced tax preparation services and company secretarial services.

LegalLiaise is an independent boutique law firm trusted to meet the diverse needs of business clients around the world.

callOcare helps businesses reach out to their customers in the best possible way with 24x7 phone answering services, real-time reporting and 100% call recording facilities.

LeadHRM Services provide customized Human Resource Services to corporate houses and companies across varied industries that want their people to grow and achieve success

CSR INITIATIVE

NurtureLeap is a foundation that focuses on the youth of Northern Sri Lanka to create professionals by providing them real world training and exposure to international organisations.

London

#32 Spring Street,
Paddington W21JA.
Phone : +44 203 5001380
Email : contact@xebiro.com

Colombo

#7 - 3/1, Galle Road,
Colombo 06.
Phone : +94 112 559854
Email : contact@xebiro.com

Jaffna

#63, Sir Pon Ramanathan Road,
Kallady, Thirunelvelly, Jaffna
Phone : +94 212 212797
Email : contact@xebiro.com

உங்கள் வீட்டிற்கு தேவையான அனைத்து வகையான
மரக்கறி மற்றும் பலசரக்கு
பொருட்களையும்

ஓரே இடத்தில் பெற்றிட இன்றே நாடுங்கள்

MEGAA STORE

மெகா ஸ்டோர்ஸ்

- Fresh Meat
- Asian Groceries
- Fruits & Vegetable
- Frozen Foods
- Off Licence

OPENING HOURS

**EVERYDAY
7AM - 11PM**

020 8336 0061 | 074 9414 7547

Email: hellomegaastore@gmail.com

MEGAA STORE LTD - 99 Burlington Road, New Malden, KT3 4LR.

மக்கள் பணியில் மானுடம்

ஐக்கிய இராச்சியத்தில் எம்மால் அண்மையில் நிறுவப்பட்ட ஒரு தொண்டு நிறுவனமே மானுடம் ஆகும்.

இலங்கையின் வடக்கு-கிழக்கு மற்றும் மலையகப் பகுதிகளிலுள்ள தமிழ் சமூகங்களுக்கு உதவுவதில் எமது நிறுவனம் கவனம் செலுத்தி வருகிறது.

எமது முக்கிய நடவடிக்கைகள்

- வறுமை ஒழிப்பு
- கல்வி மற்றும் சுகாதார மேம்பாடு
- சமூக மேம்பாடு மற்றும் சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு
- கலை, கலாசாரம் மற்றும் பாரம்பரியத்தை பாதுகாத்தல்

எமது சமீபத்திய திட்டங்களில் ஒன்று, எழுத்தாளர் வாசகர் ஆகிய இருவருக்கும் பயன்படும் வகையில், இலங்கைத் தமிழ் புத்தகங்களை குறைந்த செலவில் வெளியிடுவதை ஆதரிப்பதாகும்.

கீழ்வரும் இரண்டு புத்தகங்களின் வெளியீட்டிற்கு ஆதரவு கொடுத்துளோம்.

“யுகமுடிவும் பின்னரும்” - நிலாந்தன்

இறுதிப் போருக்குப் பிந்தைய எழுத்துகளின் தொகுப்பு இந்நூல் கவிதைகள், பாடல்கள் பிற வடிவங்களை உள்ளடக்கி பரிசோதனை முயற்சியாக அமைந்துள்ளது.

“நினைவுகளே எங்கள் கேடயம்” (Memory is Our Shield) - திரு. செல்வராஜா

1974 ஜனவரி 10 ஆம் தேதி யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெற்ற நான்காவது சர்வதேச தமிழாராய்ச்சிக் கருத்தரங்கைச் சுற்றிய நிகழ்வுகளை ஆவணமாக்கியுள்ளார். இந்த சம்பவம் நடந்து ஐந்து தசாப்தங்களுக்குப் பின் இந்நூல் வெளியிடப்பட்டாலும், வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு நிகழ்வை ஆவணப்படுத்தியதில் முதன்மை பெறுகிறது.

புத்தக வாசிப்பினைப் பரவலாக்கும் செயற்பாடு - கொழும்பு ஆனி 2024 மட்டக்களப்பு மதகு அமைப்பினருடன் இணைந்து செயற்பட்டோம்.

மானுடம் நிறுவனம்
maanudam foundation
www.maanudam.org

Unleash Your Potential

www.netwyn.place

10 Thornmount Drive, Scarborough, ON M1B 3J4

+1 416-906-1414

**Coworking Space • Private Office
Event Space • Boardroom**

BOOK YOUR TOUR TODAY

